ပါရဇိကဏ်ဂဏ္ဌိသစ်

ဤစာအုပ်များ ရနိုင်သော ဌာန

ဦးဘခိန်း—ကြည်ကြည်

ပြည်ကြီးမဏ္ဍိုင်ပိဋကတ်စာအုပ်ဆိုင်

ဈေးချို-စီရုံ၊ ဆိုင်နံပါတ်(၅၀-၅၁)မန္တလေးမြို့။

ပိဋကတ်တော်ပြန့်ပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်

ကျောက်သွေးတန်း—မန္တလေးမြို့။

ဝိနယပိဋက

အသျှင်သုတမုနိ

ရေးသားတော်မူအပ်သော

ဦးသုတဂဏ္ဌိ

ခေါ်သော

ပါရာဇိကဏ်ဂဏ္ဌိသစ်

ပဌမအုပ်။

ပါဠိဆရာ-ဆရာထွန်း
ကြည့်စစ်ပြင်ဆင်သည်။

မန္တလေးမြို့
ပိဋကတ်တော်ပြန့်ပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်

နိဒါန်း။

အလော်္ဘ နှလုံးသား၌ ထည့်ထား စွဲမြဲစွာ သင်ယူတော်မူစဉ် 'ဥပသမ္ပဒကံ' ဆောင်ရန်ကာလ၊ ဝဿနှစ်ဆယ်-ရောက်သောခါဝယ် ကြီးကျယ်အနန္တ၊ မိဘနှစ်ဦး၊ ကျေးဇူးဥပကာရ၊ သာသနာ့အမွေ ခံယူစေ၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသောအခါ "အရှင်သိဂ္ဂဝ"မထေရ်သည် တိဿသာမဏေအား စဏ္ဍဝဇ္ဇိတမဟာထေရ်ထံ စေလွှတ်ဘိသကဲ့သို့ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်မထေရ် မြတ်သည်၊ "အရှင်သုဘရဟန်းငယ်"အား သွန်သင် ဆုံးမ ဩဝါဒ အနုသာသနီနှင့်တကွ သန္ဒေသကထာ ပျော်ကြွားဘွယ်ရာတို့ကို မှာကြား ပြီးလျှင်မန္တလေးရတနာပုံနေပြည်တော်-တောင်ပြင်ဌာန "ဒက္ခိဏာရာမ ဘုရားကြီးတိုက်"၌သီတင်းသုံးနေတော်မူသော "ဓာဂရာဘိဓဇသိရိပဝရာသက်ာရ မဟာဓမ္မ ရာဇဂုရု,ဓာဂရာဘိဝံသ တိပိဋကဓရ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု" သွန်းထု, ခတ်နှိပ်၊ တံဆိပ်နာမံ-နှစ်ကြိမ်ခံတော်မူရသော'ဘုရားကြီးဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ'နိဿယည်းခံ၊စာပေကျမ်း ဂန်-သင်ကြားရန် စေလွှတ်လိုက်သည်ကို ဦးထိပ်ရွက်ပန်ဆင်၍ မြို့တော် သို့ လာရောက်ခဲ့ပြီးလျှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ဖူးမြော်ခစား သန္ဒေသ စကားတို့ကို ရိုသေစွာလျှောက်ထားသဖြင့် နေထိုင်ခွင့်,သင်ကြားခွင့်တို့ကို ရသည်ဘစ၍ မဟာဿာဟ ဝိရိယဖြင့် သင်ကြားအားထုတ်ရာ နာနာနယ ကောသလ္လ-ဂန္ထန္တရ ဗဟုဿုတဂုဏ်ပဒသဒ္ဒေါပဒေသပိန္နယ ပါရဂူ၊ သူမတူဘန်, ထက်သန်သည့်အလျောက် 'နှစ်ဝါမြောက်သောအခါ'ဝိနည်း ပိဋကတ်ကိုဆောင်တော်မူနိုင်သည်။

ငါးဝါမြောက်သောအခါ"ဝိဘတျတ္ထဝိဘာဝနီဋီကာ"ကို ရေးသားတော်မူ၍ ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား ပူဇော်ဆက်သတော်မူသဖြင့် ပါဠိ အစီအကုံး,အနှုံးအဖွဲ့,တကဲ့စာသွား ဝါကျအထား အသို၊ လိုသည့် မရှိ၊ ကဝိတဆူ-ပြုလိုသူတို့ကြည်ဖြူလောက်သော သဒ္ဒအလင်္ကာ ဂမ္ဘီရတို့နှင့် ပြည့်စုံ အောင် ရေးစွမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရကား(သုတဗုဒ္ဓိ)ဟူသောအမည်ဘွဲ့ ဖြင့် ချီးကျူးခြင်းကိုခံတော်မူရလေသည်၊ ဤကိုရည်၍......

(၁) ရာဇဋ္ဌာနီနဂ္ဂရေသ၊ရတနာပုဉ္ဇနာမကေ။
ပတိဋ္ဌာပါဠိဘာဂမှိ၊ဆသောဓနုပဓာရကော။ ။
(၂) ဌာနေ ပုဏ္ဏာဂါမဝှယ၊နဂရေသဒိယာဆုံကော။
ယတ္ထိသဟဿပါဠိဘာဂေ၊ဌာနေ သာရနိဝါသကော။ ။

နိဒါန်း။

(၃) နာနာရတနသမ္ပုဏ္ဏော၊ သုသမ္ပုဏ္ဏသိတောဒကော။
သာရဇ္ဇနသမာကိဏ္ဏော၊ အသံကိဏ္ဏကုလာကုလော။ ။
(၄) နရနာရီဂဏာကိဏ္ဏော၊ ဝိဝိဓာပဏာလင်္ကတော။
ဖီတေ သဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နေ၊ ဂါမေ ဗောဓိပ္ပမုခါဒယေ။ ။
(၅) ဓာတိယာ ဓာယမာနေန၊ ပဉ္စဝဿေန ဘိက္ခုနာ။
သုတဗုဒ္ဓိတိနာမေန၊ ဒွိဝဿေန ဝိနယဒ္ဓရာ။ ။
(၆) ကထာယံ ဂန္ထော နိဋ္ဌိတော၊ ဝိနာ အန္တရာယံ ယထာ။
တထာ 'ကလျာဏသင်္ကပ္ပါ၊ သိဇ္ဈန္တု ဂန္တုနံ ပါကဋံ။ ။
(၇) ဗောဓနပညာကမ္မေန၊ ပညာဓိကော ဘဝါမဟံ။
ဗုဒ္ဓတ္တံ ပါပုဏိတွာန၊ သန္တာရေယျံ သဒေဝကံ။ ။

ဟု **သုတဗုဒ္ဓိဆရာတော်ကိုယ်တိုင်** ရေးသားတော်မူခဲ့လေပြီ။ "**ဘဒ္ဒန္တဇာဂရတိပိဋကဓရ**" ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးလည်း ရတနာပုံမြို့တည် ဘဝရှင် မင်းတရားကြီးကို အမှီပြု၍ သေလက္ခရာရှင့် ပဋ္ဌမသင်္ဂါယနာ တင်တော်မူပြီးနောက် (၁၂၃၆) ခုနှစ် သံမှုတ်မရေဏ, ဇာတ်ကာလ-ဘဝနတ်ရွာသို့ ပြန်လွန်တော်မူပြီးသောအခါ ကလျာဏမိတ္တ, သမာနာစရိယက, သမဂ္ဂအပေါင်းတို့က '**အရှင်သုတဗုဒ္ဓိဆရာတော်**'အား အမရပူရမြို့တည် 'ဘိုးတော်ဗဒုံမင်းတရား' လက်ထက်(**ဉာဏာလင်္ကာရ**) အမည်တော်ရှိသော(**ဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဉာဏာဘိဝံသ**) အမည်တော်ရှိသော"**မောင်းထောင်သာသနာပိုင်ဆရာတော်**" တို့ တရုသောမဏ္ဍပ်၌တွေ့ဆုံတော်မူကြိုက်တွင် မောင်းထောင် ဆရာတော်က မေးလျှောက်သဖြင့် ပရမတ္ထဝိနိစ္ဆယ, နာမရူပဝိနိစ္ဆယ, ဝိဘာဝနီဋီကာ-စသော ကျမ်းတို့၏မိရာနိဿယသည်းများကို ရေးသားပြီးလေပြီ။ ယခုအခါ ဝိနည်းဂဏ္ဌိမရှိဘဲဖြစ်သည့်အတွက် "ဂဏ္ဌိကျမ်း" ရေးသားနေသည်မှာ မဟာဝါ သို့ရောက်ပြီဟု အခိန့်တော်ရှိရာ ဆရာတော်ဘုရားရေးသားသည်ကို သိသည့်အတွက် တပည့်တော်လည်းရေးသားပါသေးသည်။

သို့ရာတွင် "**အရှင်ဘုရား၏ဂဏ္ဌိ**" ရှိပြီးဖြစ်ရကား တပည့်တော်၏ ရေးသားခြင်းကိစ္စကို 'ဓုရနိက္ခေပ' ပြုပါတော့မည်ဟု မောင်းထောင် သာသနာပိုင်ဆရာတော်က လျှောက်ထား၍ ရပ်စဲထားခဲ့လေသည်။ ယင်းဂဏ္ဌိ အပိုင်းအစသည်အရှင်မဟာမဟိန္ဒ 'ဝေဠိသ' သို့ကြွခဏ်းကွင်ရှိသော်လည်း

ပညာ့ရှိတဘုရားရေးတော်မူခဲ့သည်ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊ အထွက်, အတက်, ဈာန်, ဝေဒနာ အာသေဝန, ဥပနာ, နာနာနယ-မြိုင်ငြမ်းရလောက်သော နိပုဏ ဂမ္ဘီရဂဏ္ဌိပဒဝိနိစ္ဆယ, ဂဏ္ဌိဋ္ဌိရဗဟုသုတရုံလင်စွာထည့်သွင်းပြထားခြင်းကြောင့်၎င်း။ နောက်သား နောင်လာ ဆရာအဆက်ဆက် ရုံမထ် မြတ်နိုးတော်မူလောက်သော 'ဂဏ္ဌိအပိုင်း အစ'ကို အရှင်မှတပါး ဆက်လက် ရေးသားနိုင်မည့်သူ ရှားပါးလှပါသောကြောင့် "ပြီးဆုံးသည့် တိုင်အောင်" ရေးသားတော်မူပါဟု လျှောက်ထား တောင်းပန်ကြသဖြင့် ဝန်ခံတော် မူပြီးလျှင် "ဂဏ္ဌိသစ်ကို အားသစ်တော်မူဆဲတွင် (၁၂၄၂)ခုနှစ်၊ မဒီမသာ လေနာရောဂါ နှိပ်စက်လာသဖြင့် ဘုရား ရဟန္တာတို့ သေ်မှ မလွှဲသာသော သခ်ါရသဘော ရှေ့လျှောပြန်လွှန်တော်မူရာ ယင်းဂဏ္ဌိသစ် အပြီးတိုင် မရောက်သော်လည်း "ပြီးသမျှမှုကို ပေထက်တင်"၍ ဆရာစဉ်ဆက် နှစ်သက်ကြည်ဖြူ နည်းယူ အားထားမှီရိရာတပါးဟု ပညာရှိများအမြဲကြည့်ရှု ဂရုပြုရသော ကျမ်းဖြစ်လေသည်။

ယခုကာလ သိသာနသိသာ မွောစရိယပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း သာသနာတော်တဝှမ်းလုံး ပြန့်နှံ့စေလိုသော ဆန္ဒအာသီသ ပြင်းပြစွာ တောင့်တကြသဖြင့် "ဒက္ခိဏာချာမ ဘုရားကြီးဘိုက် ဟံသာဝတီဆရာတော်ဘုရား" ကိုလျှောက်ထားရာ ထေရုပ္ပတ္တိ အကျဉ်းနိဒါန်းနှင့်တကွ ပေမူကို ချီးမြှင့်လိုက်ရာ, ကျွန်ုပ်တို့ "ဗိဒုကဘ်ဘောဒ်ပြန့်ပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်" က သာသနာတော်အကျိုး တိုးပွားရန် ရည်ရွယ်၍ စက်တင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ အပ်ပါသတည်း။

နိဒါန်းပြီး၏။

ပါရာဇိကဏ်ဋီကာသစ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သာဝကဗ္ဗိသယာတီတော၊ ဝိနယော ယေန ဒေသိတော၊
မဟာကာရုဏိကဿ တဿ၊ နမော ဗုဒ္ဓဿ သာဒရံ။ ။

ပါမောက္ခံ သဗ္ဗ မ္မာနံ၊ ကုသလာနံ ယေန ယံ ဝိနာ။
ပတိဋ္ဌာ နတ္ထိ နိဗ္ဗာနေ၊ ဓမ္မံ တံ လက္ခိတံ နမေ။ ။

သာသနေ ကုလပုတ္တာနံ၊ ပတိဋ္ဌာ နတ္ထိ ယံ ဝိနာ။
ပါဏိကတသံဝရဿ၊ နမော သံဃဿ တမ္ဗတော။ ။

ဓာဂရဋ္ဌ မဟာထေရံ၊ ပရိယတ္တိ ဝိသာရဒံ။
ကောဝိဒံ နာနာသတ္ထေသု၊ ဂရုံ မေ သိရသာ နမေ။ ။

နိပစ္စကာရဿေ•တဿ၊ ကတဿ ရတနတ္တယေ။
တေဇသာ•ဟံ ပဟန္တွာန၊ အန္တရာယေ အသေသ တော။ ။

နာနာ ဂန္ထာနာ နာနယံ၊ ဋီကတ္တယာ•ဝိသေသတော။
ပေါရာဏာ ဂဏ္ဌိတောစာပိ၊ ဂဟေတွာန ဝိနိစ္ဆယံ။ ။

သာသနမူလဘူတဿ၊ ဝိနယဿ•ဋ္ဌကထာယ။
ကရိဿံ ဂဏ္ဌိဋ္ဌာနေသု၊ နာနာနယံ ဝိနိစ္ဆယံ။ ။

ပါရာဇိကကဏ်ဍဂဏ္ဌိသစ်။

ပေါရာဏောဟိ အနေကေဟိ၊ အသမ္မူဠှ ဝိနိစ္ဆယာ။
ကတာ န တေဟိ ဝိညာတုံ၊ သက္ကောန္တိ မန္ဒဗုဒ္ဓယော။

တသ္မာ ဝါ'ဟံ ကရိဿာမိ၊ ပရိပုဏ္ဏဝိနိစ္ဆယံ။
ဂဏ္ဌိဋ္ဌာနံ ဝိဘာဝေန္တော၊ တံ မေ သုဏာထ သာဓဝေါတိ။ ။

ယေနဗုဒ္ဓေန၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝကဝိသယာတီတော၊ အရှင်သာရိပုတြာ-စသော သာဝကတို့၏ ဉာဏ်အရာကို လွန်၍ ဖြစ်သော၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းပညတ်ကို၊ ဝါ-ဝိနည်း ပိဋကတ်ကို၊ ဝါ၊ သံဝရ ဝိနည်းကို၊ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မဟာကာရုဏိကဿ၊ ကရုဏာတော် ဖြင့် ကြီးကြွယ်များမြတ် ပူဇော်အပ်သော ကရုဏာရှိတော်မူသော၊ တဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ အား။ မေ၊ ၏။ သာဒရံ၊ ရိုသေစွာ။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ နတွာ၊ ၍။

ယံသီလံ၊ အကြင် သံဝရသီလသည်၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ၊ လောကုတ္တရာတရားတို့၏။ ပါမောက္ခံ၊ ဦးဆိုင်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်ရာ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်၏၊ ယေန သီလေန၊ နှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ တို့၏၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ပတိဋ္ဌာ၊ ထောက်ရာ တည်ရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တံလက္ခိတံ၊ ထိုသံဝရသီလဖြင့် မှတ်အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်နှင့်တကွ ဆယ်ပါးသော လောကုတ္တရာ တရားကို၊ နမေ၊ ရှိခိုးပါ၏၊ နတွာ၊ ၍၊

ယံသီလံ၊ အကြင်ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ သာသနေ၊ သုံးပါးသော သာသနာတော်၌၊ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးကောင်းသား တို့၏၊ ဝါ၊ တို့အား၊ ပတိဋ္ဌာ၊ သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပါဏကတသံဝရဿ၊ အသက်ကဲ့သို့ ပြုအပ်သော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလရှိသော၊ တမ္ဗတော၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သံဃဿ၊ အရိယာသံဃာ တော်အား။ မေ၊ ၏၊ နမော၊ သည်၊ အတ္ထု၊ တည်း၊ နတွာ၊ ၍၊

မဟာထေရံ၊ မဟာထေရ်ဖြစ်သော၊ ပရိယတ္တိဝိသာရဒံ၊ ပိဋကတ် သုံးပုံဟူသော ပရိယတ်၌ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းသော၊ နာနာသတ္ထေသု၊ အထူးထူးသော ကျမ်းဂန်တို့၌၊ ကောဝိဒံ၊ လိမ္မာသော၊ ဓာဂရံ၊ ဓာဂရ-

ဟူသောအမည်ရှိသော၊ မေ၊ ၏၊ ဂရုဍ္ဍ၊ ကိုလည်း၊ သိရသော၊ ဦးဖြင့်၊ နမေ၊ ၏၊ နတွာ၊ ၍၊ ဓာတိ၊ သို့၊ ။(ထည့်)၊ ။ရတနတ္တယေ၊ ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်း၌၊ ကတသာ၊ ပြုအပ်သော၊ နိပစ္စကာရသော၊ နှိမ့်ချ၍ကျိုး ရှိခိုးခြင်း၏၊ ဝါ၊ ရှိခိုးကြောင်းဖြစ်သော ပဏာမစေတနာ၏၊ တေဇသာ၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အဟံ၊ သည်၊ အန္တရာယေ၊ တို့ကို၊ အသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ ပဟတ္ဂွာန၊ ပယ်ဖျောက်ပြီး၍၊ ။(ဂုဏ်ရိယသံဌ္ဌာပ်)၊ ။နာနာဂန္ထ၊ အသွေးသွေးသောကျမ်းဂန်မှ၊ နာနာနယံ၊ အသွေးသွေးသောနည်းရှိသော၊ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌ၊ အဆုံး အဖြတ် ကိုရင်း၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဥဒ္ဓကဏ္ဍယာ၊ ဝိနည်းဋီကာသုံးစောင်မှ၊ နာနာနယံ၊ သော၊ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌ၊ ကိုရင်း၊ ပေါရာဏဂဏ္ဌိတော၊ ဂဏ္ဌိဟောင်းမှ၊ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌာပိ၊ ကိုရင်း၊ ဂဟေတွာန၊ ယူပြီး၍၊ ။(ရင်းကရိယသံဋ္ဌပင်စပ်)၊ ။သာသနမူလဘူတဿ၊ သာသနာတော်သုံးပါး၏အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၏၊ အဋ္ဌကထာယ၊ အဋ္ဌကထာ၏၊ ဂဏ္ဌိဋ္ဌာနေသုခဲရပ်,ခဲဆစ်အရာတို့၌၊ နာနာနယံ၊ သော၊ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝါ၊ ဆုံးဖြတ်ရာ ဆုံးဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော ဂဏ္ဌိကျမ်းကို၊ ကရိဿံ၊ ပြုပေလအံ့။ ။တံ၊

ပေါရာဏာဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်၊ အနေကေဟိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အသမ္ဘူတ္တာ၊ ဝိနိစ္ဆယာ၊ မပြည့်မရုံသော အဆုံးအဖြတ်ရှိကုန်သော။ ယေဂန္ထာ၊ အကြင်ဂဏ္ဌိကျမ်းတို့ကို၊ ကိဋ္ဌာပိ ကတာ၊ အကယ်၍ ပြုအပ်ကုန်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ပြုအပ်ကုန်သျှင်းသော်လည်း၊ ။(ကရိဿာမိမှာစပ်)၊ ။(ကိဋ္ဌာပိ,တထာပိ-သဒ္ဒါတို့ကိုထည့်)။ ။တေဟိဂန္ထေဟိ၊ ထိုဂဏ္ဌိ ကျမ်းဟောင်းတို့ဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ သဒ္ဒတ္ထ,ဝိနိစ္ဆယတ္ထဖြစ်သော အနက်ကို၊ ။(ထည့်)။ ။ဝိညာတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ မန္ဒဗုဒ္ဓယော၊ ပညာနုံ့သူ-သူပြိန်းတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ ငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ငှါ၊ အဟံ၊ သည်။ ဂဏ္ဌိဋ္ဌာနံ ခဲရပ်, ခဲဆစ်ဖြစ်သော အရာဌာနကို။ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်ရှားပြလျက်၊ ပရိပုဏ္ဏဝိနိစ္ဆယံဧဝ၊ ပြည့်စုံသောအဆုံးအဖြတ်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော ပကရဏံ၊ ဂဏ္ဌိကျမ်းကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေလအံ့၊ မေ၊ ၏၊ တံပကရဏံ၊ ထိုဂဏ္ဌိကျမ်းကို။ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ တုမှေ၊

တို့သည်၊ သုဘာသာ၊ နာကြွ ဘုန်လော့၊ ဇာတိ၊ ဤသည်သျှင် ကျမ်းပြု ဘွယ်ရာ အခြင်းအရာကို ဆိုရာစကားချပ် အပြီးသတ်ဘည်း။

ဝိနည်းပိဋကတ်၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ·အဋ္ဌကထာကို စီရင်တော်မူလို သော အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် သံဝဏ္ဏနာအဋ္ဌကထာ၏ အစ၌ အန္တရာယ ဝိသောသန, ယထာဓိပ္ပေတသိဒ္ဓိ၊ အကျိုးရှိသော ရတနတ္တယ ပဏာမကို ပြုလို၍ သော ကပ္ပကောဒ္ဒိဟိ- စသောဂါထာဘွဲ့ကိုမိန့်၊ ဋီကာ သုံးစောင်နည်း။ ။

ဝါ၊ယူဇနာ ရှစ်သောင်း လေးထောင်နက်သော မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ သက် ဝင်အံ့သောသူအား ကြောက်လန့်ခြင်း ဖြစ်ဘိသကဲ့သို့ လေးပါးသောနက် နဲခြင်းရှိသော ဝိနည်းပိဋကတ်၏ အဋ္ဌကထာကို စီရင်လိုသော ဆရာအား ကြောက်လန့်ခြင်း ဖြစ်ရကား၊ ထိုသို့သော ကြောက်လန့်ခြင်းကို ပယ် ဖျောက်တတ်သော ပဏာမကို ပြုအံ့သော၄ါ ယော ကပ္ပ-မိန့်။ ဥဇုဝတ်၊ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ။ ။

ဝါ၊ သဗ္ဗညု ဝိသယဖြစ်သော ဝိနည်းပညတ်သည် ငါ့အားလည်း ထိုက်တန်၏ဟု ပလွှားသကဲ့သို့သော အဇ္ဈုပ္ပဏ္ဏသန ဒေါသကို ပယ်အံ့ သော၄ါ ပဏာမကိုပြုလိုရကား ယော ကပ္ပ-မိန့်။

ဝါ-ဗုဒ္ဓပဏာမဖြင့် သမ္မာသမ္ဗောဓိဆု, ဓမ္မပဏာမဖြင့် ပစ္စေကဗောဓိ ဆု, သံဃပဏာမဖြင့် သာဝကဗောဓိဆုကို လိုကုန်သော သူတို့အား ဥဿာဟ ဖြစ်စေခြင်း၄ါ ပဏာမကိုပြုလိုရကား ယော ကပ္ပ-မိန့်၊

ဝါ-မင်္ဂလာအဦးရှိသော ကျမ်းသည်သာ ပြင့်ရှည်ရာတည်၏၊ပညာရှိတို့ လည်း နှစ်သက်အပ်၏ဟု မှတ်ယူကုန်သော သူတို့အား နှစ်သက်စေခြင်း ၄ါ ပဏာမကိုပြုလိုရကား ယော ကပ္ပ-မိန့်၊ ၎င်း ဝက်ဝတ်-သုံးနည်း။

ကာယ,မနောပဏာမဘို့ဖြင့် အန္တရာယဝိသောသန-အကျိုးပြီးကောင်း လျက် ရဟ်အသုံးနှင့် ရှဉ့်ခြင်းကိုပြသဖြင့် သာဘိသယ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဝစီပဏာမကိုပြုသည်။

တဿ ဝိသိဋ္ဌဂုဏယောဂသန္ဒဿနတ္ထံ။ ။ဋီကာ။ ။ဂုဏဝိသေသ ဒဿနတ္ထန္တိ ဧတေနသတိပိ ကာယမနောပဏာမာနံ အန္တရာယဝိသော သနသမတ္ထဘာဝေ ဘေဟိ ပဏာမဝိသယဿ ပဏာမာရဟဘာဝဝိ ဘာဝနေန သာတိသယော ဝစီပဏာမော ဝိဟိတောတိ ဒဿေတိ။ အနုဋီကာ။

ဂုဏ်အထူးနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် ရတနာသုံးပါး၏ရှိခိုးထိုက်သောအဖြစ် ပြီးသည်၊ ရှိခိုးထိုက်သောရတနာ၌ ပြုအပ်သော ပဏာမသာ ယထာဓိပ္ပေတ အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သည်။

ဝိသိဋ္ဌဂုဏယောဂေန ဟိ ဝန္ဒနာရဟဘာဝေါ ဝန္ဒနာရဟေစ ကတာ ဝန္ဒနာ ယထာဓိပ္ပေတမတ္ထံ သာဓေတိ။ ။ဋီကာ။ ။ဂုဏဝိသေသဝါ ဟိ ပဏာမာရဟော ဟောတိ၊ ပဏာမာရဟေစ ကတော ပဏာမော ဝုတ္တပယောဇနသိဒ္ဓိကရော ဟောတိ။ ။မူလဋီကာ။

ဝါ၊ ကာယ, မနောပဏာမဖြင့် အန္တရာယပိသောသနု ပြီးကောင်းလျက် ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့ လိုက်၍ ရှိခိုးခြင်းကြောင့် အန္တရာယ်မရှိဘဲ သင်ခြင်း, ဆောင်ခြင်း-စသည်ဖြင့် ကျမ်း၏ အနက်ကိုသိစေခြင်း, ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို မသိကုန်သေးသော သောတုဇနတို့အား ရတနာသုံးပါး၌ ဂါရဝဖြစ်စေခြင်း သိကုန်ပြီးသော သောတုဇနတို့အား ကျမ်း၌ဂါရဝဖြစ်စေခြင်းဖြင့် သောတုဇနာနုဂ္ဂဟကို ပဋ္ဌာနမှု၍ ဝစီပဏာမကိုပြုသည်။

သောတုဇနာနုဂ္ဂဟမေဝ ပဋ္ဌာနံ ကတွာ အာစရိယေဟိ ဂန္ထာရမ္ဘေ ထုတိပဏာမပရိဒီပကာနိ ဝါကျာနိ နိက္ခိပိယန္တိ၊ ဣတရထာ ဝိနာပိ တံ နိက္ခေပံ ကာယမနောပဏာမေနာပိ ယထာဓိပ္ပေတ ပယောဇနသိဒ္ဓိတော ကိမေ-တေန ဂန္ထဂါရဝကရဏေန။ ။သစ္စသံခိပ်ဋီကာ။

ဝါ၊ ကာယ, မနောပဏာမဖြင့် အန္တရာသပိသောသနု ပြီးကောင်းလျက် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဓမ္မ၏ ပဘာဝနိသ္သယပိသုဒ္ဓိကို သိစေခြင်း, ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာ အဋ္ဌကထာ၌ ပညာရှိတို့ကို များစွာမြတ်နိုးခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်း, ပညာရှိတို့၏ ကောင်းစွာ သင်ခြင်း, ဆောင်ခြင်း-စသော အစဉ်ဖြင့် ရအပ်သော သမ္မာပဋိပတ်ဖြင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီ, လောကုတ္တရာ စီးပွားချမ်းသာကိုပြီးစေခြင်းငှာ ဝစီပဏာမကိုပြုသည်။

သံဝဏ္ဏနာရမ္ဘေ ရတနတ္တယဝန္ဒနာ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဿ ဓမ္မဿ ပဘာဝနိဿယဝိသုဒ္ဓိပဋိဝေဒနတ္ထံ၊ တံ ပန ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာသု ဝိညူနံ ဗဟုမာနုပ္ပါဒနတ္ထံ၊ တံ သမ္မဒေဝ တေသံ ဥဂ္ဂဟဓာရဏာဒိက္ကမလဒ္ဓဗ္ဗာယ သမ္မာပဋိပတ္တိယာ သဗ္ဗဟိတသုခနိပ္ဖါဒနတ္ထံ။ ။သာရတ္ထ, သီလက္ခန် ဋီကာ။

ဂန္ထာရမ္ဘစကားစဉ်ကျမ်းရိုးကား-ထေနာတိ အနိယမနိဒ္ဒေသဝစနံ၊ စသော် ရချအဋ္ဌကထာပြ၊ ဣဒါနိ တေနာတိ အာဒိပါဠိဿ- စသော ပဋိညာဉ်ပြ၊ တတ္ထ ဝုတ္တံ ယေန ယဒါ ယသ္မာတိ ဣဒံ တာဝ ဝစနံ-စသောမာတိကာ၏ အကျယ်ပြ၊ သံဝဏ္ဏနတ္ထံ ပနဿ-စသောမာတိကာပြ၊ တတ္ထ တံ ဝဏ္ဏယိဿံ ဝိနယသ္မိံ ဝုတ္တတ္တာ- စသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ဝိနည်းပြ၊ တတောစ ဘာသန္တရမေဝ- စသော အဋ္ဌကထာသစ်၏ ပမာဏပြ၊ ဗုဒ္ဓေန ဓမ္မော ဝိနယောစ ဝုတ္တော- စသော ရှေးအဋ္ဌကထာ၏ ပမာဏပြ၊ တံ မေ နိသာမေန္တု- စသော ဥယျောဇဉ်ပြ၊ သံဝဏ္ဏနံ တဉ္စ သမာရဘန္တော- စသော ကရဏပ္ပကာရပြ၊ အဇ္ဈေသနံ ဗုဒ္ဓသိရိဝှယဿ- စသော အာယာစနပြ၊ ကာမဉ္စ ပုဗ္ဗာစရိယာသဘောဟိ- စသော ပုနရုတ္တိ ဒေါသကို ပယ်သော စကားပြ၊ နိဿာယ ပုဗ္ဗာစရိယာနုဘာဝံ- ဟူသော အဋ္ဌကထာနိဿယပြ၊ ဝဏ္ဏယိဿံ- ဟူသော ပဋိညာဉ်ပြ၊ ယသ္မိံ ဌိတေ- စသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပြ၊ ဣစ္စေဝမစ္စန္တနမဿနေယျံ- စသော ယဒိဒ္ဓိတ ပဏာမပယောဇဉ်ပြ၊ သံဃပဏာမ, ဓမ္မပဏာမ၊ ဗုဒ္ဓပဏာမ၊ ဤသို့ တည်း။

ဝိနည်း အဋ္ဌကထာကို သင်ကြားသော အမျိုးသားသည် ယင်းစကား အစဉ်ကို မှတ်သား၍ အစဉ်အတိုင်း ဌပနာ၊ အာဘော်အဖြေနှင့် သင့် အောင် ပဋိလုံ့ အနုလုံကျမ်းချီးသင့်။

ပဏာမော စ ပယောဇနံ၊ ဝဏ္ဏေတဗ္ဗံ ပဋိညာ စ၊
နိဿယော ဒေါသသောဓနံ၊ အာယာစနာ ပကာရော စ။ ။
ဥယျောဇနံ ပေါရာဏာယ၊ ဝဏ္ဏနာယ ပမာဏကံ။
အတ္တနော စ ဝဏ္ဏနာယ၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဝိနယော။ ။
မာတိကာ တဿာ ဝိတ္ထာရော၊ ပဋိညာ စ အထာ ပရာ။
လက္ခိတဗ္ဗော သန္နိဝေသော၊ ဝိနယဿဋ္ဌကထာယ။ ။

ယင်းစကား၌ သင်္ဂဟဂါထာ။

ထိုရတနာသုံးပါးတို့တွင် တရား,သံဃာ-ရတနာတို့၏ ဘုရားရတနာ လျှင် အမှန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ရှေးဦးစွာ ဗုဒ္ဓပဏာမကိုပြလိုရကား၊

ယော ကပ္ပ-မိန့်၊ ။ရတနတ္တယပဏာမအစဉ်ကို ခုဒ္ဒကပါဠ္ဍအဋ္ဌကထာ မှာရှု၊

ဗုဒ္ဓေါပိ ဗုဒ္ဓဿ ဘဏေယျ ဝဏ္ဏံ၊ ကပ္ပံပိ စေ အညမဘာသမာနော။ •
ခီယေထ ကပ္ပေါ စိရဒီဃ မန္တရေ၊ ဝဏ္ဏော န ခီယေထ တထာဂတဿ။ ။

ဟူသည်နှင့်အညီ - အသင်္ချေယျ၊ အပရိမေယျ ဖြစ်သော ဂုဏ်တော် ရှိလျက် ဒေသေတဗ္ဗဓမ္မအားလျော်စွာ ဒေသကမြတ်စွာဘုရားအား ထော မနာလိုသောကြောင့် မဟာကာရုဏိကဿ-မိန့်၊

သော ဟိ အာစရိယဿ ပကတိ၊ ယဒိဒံ အာရဗ္ဘာနုရူပထောမနာ။ ဋီကာ ဋီကာဟုံ သာမန်မှာလျှင် 'ဝိနည်းဋီကာ'နှစ်စောင်တန်သည်၊သုံးစောင်တန်သည်ယူ။

ဝါ၊သောဘုဇနတို့အား အညာပဒေသအားဖြင့် အနုသာသနီမှုလျက် ဝိနည်းအရာနှင့်လျော်စွာ မြတ်စွာဘုရားအား ထောမနာလိုသောကြောင့် မဟာကာရုဏိကဿ-မိန့်၊

ဧဝံ သန္တေပိ ဝိနယာဓိကာရော ဋ္ဌစာဓိပ္ပေါတော-စသည်။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ။

အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ။မြတ်စွာဘုရားသည် သို့စဉ်ဖြည့်မြင့်စွာ ကာလ ပတ်လုံး သတ္တလောကဏ်၏စီးပွါးခြင်း၌ ဆင်းရဲကို ခံတော်မူတုံ၏ရှင့်၊ အ ဘယ်သူသည် ရဟန်းပြုသည်မှစ၍ ရတိတိုင်ရုံး၍ မိမိစီးပွားခြင်း၌ မပြု ဘိအံ့နည်း၊ ပြုကောင်းသည်သာတည်း၊ဟု အညာပဒေသအားဖြင့် အနု သာသနီကို ပြသည်ဟူလို။

ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသောဂုဏ်တို့ထက် မြတ်သောကြောင့်ရင်း, ခပ်သိမ်း သောဂုဏ်တို့၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ကြောင့်ရင်း, အသာဓာရဏ ဥာဏ်တော် ခြောက်ပါးတွင် တပါးဖြစ်ရကား ကြွင်းငါးပါး ကိုလည်း သဟာစရဏအားဖြင့် ယူကောင်းသောကြောင့်ရင်း, မြတ်စွာဘုရားအား ထောမနာလိုသောကြောင့် မဟာကာရုဏိကဿ၊-မိန့်။

သဗ္ဗ ဂုဏာနံ သေဋ္ဌတ္တာ မူလတ္တာစ ကေမေဝ ဂုတ္တံ၊ အထဝါ-ဆသု အသာဓာရဏဉာဏေသု အညတရတ္တ ဥ တဂ္ဂဟဏေန သေသာပိ ဂဟိတာဝ သဟစရဏလက္ခဏေနာတိစ ဝဒန္တိ၊ ဋီ။ ။ တံမူလကတ္တာ သေသဗုဒ္ဓဂုဏာနံ မဟာကရုဏာယဝါ ဆသု အသာဓာရဏဉာဏေသု အညတရတ္တာ တံသဟစရိတသေသာသာဓာရဏဉာဏာနံပိ ဂဟဏာသမ္ဘဝတော၊ သာရတ္ထဒီပနီ၊ တံမူလကတ္တာ သေသဗုဒ္ဓဂုဏာနံ၊ ဝိမတိ။ ။

ယော-ဟူသော အနိယတ်၏ နိယတ်ကို ဟေတု,မူလ,ကာလ,ဟေတုဖလ, ပယောဇဥ်နှင့်တကွ ပြခြင်းငှါ ကပ္ပ။ပ။တာသ-မိန့်၊ ထိုတွင် ပါရမီဟူသောဟေတုကို အတ်ဒုက္ခရာနိဖြင့်,ကရုဏာ- ဟူသောမူလကို မဟာကာရုဏိကဿဖြင့်, ကာလကို ကပ္ပ။ပ။ကာလံဖြင့်, ဟေတုဖလကို နာထောဖြင့် အကြောင်းအကျိုး နှစ်ပါး၏ ပယောဇဥ်ကို သောကဟိတာယဖြင့် ပြသည်၊ ဝဇိရ။

ယင်းသို့ပြခြင်းဖြင့် ဘဿသမ္မောဟ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပဏာမ မဟုတ်၊ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမပဏာမတည်းဟုသိစေသည်၊

ဘယသမ္မောဟဒိဋ္ဌိ ငြ္ဌိပဏာမော နေသ သဗ္ဗထာ၊ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမော ဇသော ပဏာမောတိ နိဒဿိတော၊ ဋင်း။

ဝါ၊ပဏာမိတဗ္ဗကိုပြခြင်းငှါ တဿ-မိန့်။ ။ယံထံသဗ္ဗါနိစ္စသမ္ဗုဒ္ဓါ ဟူရကား တဿဟူသောနိယတ်၏ အနိယတ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ယောနာထော ဂတော-မိန့်၊ ။သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗအားလျော်စွာ ဂုဏ်အသူးကို ပြခြင်းငှါ မဟာကာရုဏိကဿမိန့်။ ။မဟာကာရုဏ်က အပြစ်ကို ထင်စွာ ပြခြင်းငှါ ကပ္ပကောဋိဟိပိ-မိန့်၊ ။သာရတ္ထ၊ ။ဤသိုအပ်ပြီးသောစကားရပ်များကိုထောက်၍ ပဌမဂါထာ၌ အနုသန္ဓေကိုသိလေ၊

ဤဂါထာကား အစသုံးပါဒ ဇာနန္တဝဇိရာ, စတုတ္ထပါဒ ဥပေန္ဒဝဇိရာ ရောသော ဥပဇာတိဂါထာတည်း၊ ကဝိဟာဒယာနန္ဒနီကျမ်း၌ကား ဇာနန္တမာလာဟူ၏၊ ။သို့သော်ဒုတိယ စတုတ္ထပါဒတို့၌ ပါဒန္တဂရုမဟူငြားအံ့၊ ပါဒန္တဖြစ်၍၊ယင်းသည် လဟုပင် ဂရုမည်သည်ဟူပေ။ ။

ဂရုဝကော ပါဒန္တော ဝါ။ ။ဝုတ္တောဒယ။ ။ပါဒန္တေသု ဗဟုလံ ဂရုဝကော။ ။ဆန္ဒောဝိစိတိ။ ။တွေ စကာရော ပါဒန္တတ္တာ ဂရုသု ဂဟောတဗ္ဗော။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

အပ္ပမေယျံ၌ အပ္ပဟု သံယုတ်နှင့်ရွတ်။ ယင်းသို့ ရွတ်ခြင်းကား ဆန္ဒာနုရက္ခနံ, ဝဏ္ဏာနုရက္ခနံ, သုခုစ္စာရဏ, သုံးပါးတွင် ရှေ့နှစ်ပါးအကျိုးငှါတည်း။ ဝဏ္ဏာနုရက္ခန အကျိုးငှါဟူသည်ကို ကေစိဟူ၏။ ။ဂါထာရွတ်ရသော ဝတ်, သုတ္တန် ရွတ်ရသော ဝတ်, တရဂ်ဝတ်-စသည်များကို စောင့်ခြင်းငှါဟူလိုသည်။ ။ယင်းသို့ သံယောဂ လောပါဂမ-စသည်ကိုလည်း ဘပါးသောပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့အံ့ရိုး၍ပြုမြဲ။

ယော ဟိ သုသကော သဘယော၊ သော အညေသံ ပဏ္ဍိတာနံ
နိန္ဒာဘယေန ဆန္ဒဉ္စ ဝဏ္ဏဉ္စ ရက္ခတိ။သုခုစ္စာရဏဉ္စ အက္ခရလောပါ
ဒိကံ ကရောတိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

သောဘနာ ထော-သည်။ယောတိ အနိယမဝစနံ၊ တဿ နာထောတိ ဣမိနာ သမ္ဗန္ဓော။ ။ဋီကာ။

ဝါ-ယော၊အကြင် ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်တော်မူသော။

ယောပနာတိ•ယော ယာဒိသော။ဝိနည်းပါဠိ။ ။တေ တာဒိသေ ပူဇယတော ဟူ၍ တသဒ္ဒါ၏ပရိယာယ်ကို ပြသောအပဒါန်ပါဠိ။ ။ယောတိ ယာဒိသော၊ ဇိနာလင်္ကာရဋီကာ။ ။သို့ဖွင့်သော ပါဠိ၏သဒ္ဒတ္ထ။

ဝါ၊အကြင်သို့သောသဘောရှိတော်မူသော။

ယော၏အဖွင့်ယာဒိသော၏ယထာယုတ္တောဝါ ယထာဇစ္စောဝါ-စသော အဖွင့်နှင့်အညီ အဓိပ္ပါယတ္ထ။

ဝါ၊အကြင်သို့သူဖြစ်တော်မူသော။

ငင်းယာဒိသော တိလိင်္ဂဝသေန ယာဒိသောဝါ တာဒိသောဝါ ဟောတုဒိသောဝါ ရသောဝါ-စသည် ဖွင့်သောအဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အဓိပ္ပါယတ္ထ။

ဝါ၊အကြင် အနုညာသာ ဝေနေ့ကဖြစ်သော လိင်္ဂ, နာမ, ဇာတိ, သီလ, ဝိဟာရ-စသောဂုဏ်ရှိတော်မူသော။

အဓိပ္ပါယတ္ထနှစ်ပါးနှင့်ဆက်ဆံသောအနက်။

နာထော၊မြတ်စွာဘုရားသည်။

ယာနိ ဝါပနညာနိပိ အတ္ထို၊ဗုဒ္ဓဿ နာမာနိ ဟူသော ပါဠိနှင့်အညီ အဘာဂုပေက္ခ၊ ဝါ၊နာမာပေက္ခ၊ ဝါ၊ကေဝလဒဗ္ဗာပေက္ခ။ ဝါ၊နာထော၊

သတ္တလောကဧ၏ ကိုးကွယ် လည်းလျောင်း ပုန်းအောင်းမှီခိုရာ ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊

နာထ ဟူသည် ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သောသူတည်းဟုလောကသင်္ကေတဖြင့်သာ သိအပ်သော သဂုဏာ ပေက္ခ ဖြစ်သော သင်္ကေတတည်း။ နာထောတိ လောက ပဋိသရဏော လောကသာမိ လောကနာယကောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ဋီကာ။ ယော ဟိ အညဿ သရဏံ ဂတိ ပတိဋ္ဌာ ဟောတိ၊သော နာထော။ယောစ အညဿ သရဏံ ဂတိ ပတိဋ္ဌာ န ဟောတိ၊ နာပိ အတ္တနော အညော သရ ဏံ ဂတိ ပတိဋ္ဌာ ဟောတိ၊သော နာထောတိ ဝုစ္စတိ သင်္ကေတဝသေန။ သဒ္ဒ နီတိ။ ဤသို့သောအနက်ကို ဝိဂြိုဟ်ဝစနတ်ဖြင့်မသိအပ်။ ရှု၊ဋီအနိပ္ပနွပုဒ်တည်း။

ဝိဂြိုဟ်ဝစနတ်ဖြင့် သိအပ်သောသဂုဏာပေက္ခအနက်ကား—

နာထော၊ ဝေနေယျတို့၏ စီးပွါးချမ်းသာကို မေတ္တာ၏ အစွမ်းဖြင့် တောင့်တတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။

မဟာကာရုဏိကဿဖြင့် ကရုဏာကို ယူပြီးဖြစ်ရကား ဤပုဒ်ဖြင့် မေတ္တာကိုသာ ယူအပ်သည်၊ သာရတ္ထ။

ဝါ၊ ဝေနေယျ၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်သော ကိလေသာကို လွန်စွာပူပန်စေတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ငင်း၊ ဝိဓတိ၊ ။ဝါ၊ နာထော ဝိနည်း၏ အစွမ်းဖြင့် ဝိတိက္ကမအားလျော်စွာ သိက္ခာပုဒ်ပညတ်တော်မူခြင်းဖြင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မိက, သမ္ပရာယိကဖြစ်သော အေးရှေ့ကို ကရုဏာတော်ဖြင့် ကပ်၍ ပူပန်စေတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါ၊ သုတ္တန်၏အစွမ်းဖြင့် ဝေနေယျတို့၏သန္တာန်၌ ဖြစ်သော ကိလေသာကို ကရုဏာ ပညာတော်ဖြင့် ကပ်၍ ပူပန်စေတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝါ၊အဘိဓမ္မာ၏ အစွမ်းဖြင့် သဘာဝ တရားတို့ကို လက္ခဏာရေးသုံးပါးဖြင့် ရှု၍ ကိုယ်တော် သန္တာန်၌ဖြစ်သော ကိလေသာကို ပညာတော်ဖြင့် ပိုင်းခြားသိ၍ ပူပန်စေတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဤသုံးနည်းကား၊ ဝဇိရ၊ ။ဝါ၊ နာထော၊ ဝေနေယျတို့၏ ဟိတပဋိပတ်ကို တောင်းပန်တော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ဝါ၊ အရိယဝိဋ္ဌ စသော စိတ္တဝသီဘော်ရှိသဖြင့် စိတ်ကို အစိုးရတော်မူတတ်သော၊ သည်၊ ။

ဝါ၊ သုံးမြတ်လွန်ကဲသော ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့် သတ္တဝါတို့ကို အစိုးရတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။

ပရမေန ဝါ စိတ္တိဿရိယေန သမန္နာဂတော၊ သဗ္ဗသတ္တေ ဝါ ဂုဏေဟိ ဣဿတိ အဘိဘဝတီတိ ပရမိဿရိယော ဘဂဝါ နာထောတိ ဝုစ္စတိ၊ သာရတ္ထ မူလဋီကာ။ ။ဣဿတိကာတို့၌ အဘိဘဝတီဟု ဓာတွတ္ထကို ဆိုသောကြောင့် ဣဿရိယတ္တမဟုတ်၊ အဘိဘဝနတ္တသာ မဟုတ်လောဟူမူ၊ ဒုဝိဓေနာပိ ဣဿရိယတ္တံ နာထသဒ္ဒေါ ဒေသေတိ၊ အနုဋီကာမိန့်ရကား အဘိဘဝတိဟူသော်လည်း ဣဿရိယတ္တကိုသာ ပြသည်။ အဘိဘဝနတ္တကိုပြသည်မဟုတ်ဟူပေ။ ။နာထယာစနောပတာပိဿရိယာသီသာသု၊ သဒ္ဒနီတိ၊ နာထ၊ အဘိဘဝနေ၊ ယောဇနာဟူ၏။ အနုဋီကာ၊ ဓာတ်ကျမ်းများနှင့်မညီ။ နာထ, နာဓ ဟု ဒုတိယက္ခရာ, စတုတ္ထက္ခရာနှစ်ချက်သင့်။ သဒ္ဒသတ္ထဝိဒူ ပန တေသု စတူသု အတ္ထေသု နာထ နာဓ ဣတိ ဓာတုဒွယံ ပဌန္တိ၊ သဒ္ဒနီတိ။ ။

ကပ္ပကောဋိဟိပိ၊ ကမ္ဘာတို့၏ ကုဋေတို့ဖြင့်လည်း၊ ကပ္ပါနံ ကောဋိ၊ ဋီကာ, ယောဇနာ, သဉ္ဇာပဉ္စာန။

ဝါ၊ ကမ္ဘာသာလျှင် ဖြစ်သော ကုဋေတို့ဖြင့်လည်း။

ဇာတိပေါဝေ ဝါ ကောဋိ-ဟူသော ဇာတ်ဋီကာနှင့်အညီ သင်္ချေယျ ပဉ္စာန်၊ ကမ္ဘာဟူသည် ဤပါရမီဖြည့်သော အရာ၌ မဟာကပ်ကိုသာယူ။ ။စတ္တာရိ အသင်္ချေယျာနိ မဟာကပ္ပါနိ သတံ သဟဿဉ္စ၊ စသည်-စရိယာပိဋက အဋ္ဌကထာ။ ။ကပ္ပေစ သတသဟဿေတိ မဟာကပ္ပါနံ သတသဟဿေ စ၊ သာရတ္ထ၊ ကပ္ပီယတီတိ ကပ္ပေါ၊ ပကပ္ပိယတိ သာသပ ပဗ္ဗတာဒီဟိ ဥပမာဟိ ကေဝလံ သံကပ္ပိယတိ န မနုဿာဒိဝသ သံဝစ္ဆရာဒိ ဂဏနာယ ဂဏိယတီတိ ကပ္ပေါ၊ ဝဇိရ။ သာသပရာသယော ပမာဒီဟိ ကပ္ပိယတီတိ ကပ္ပေါ၊ စရိယာပိဋက အဋ္ဌကထာ။ ။ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်သော အလျား, အနံ, အစောက်-တယူဇနာရှိသော မုညင်းစေ့ဥပမာ, ထိုအတူ အလျား, အနံ, အစောက်-တယူဇနာရှိသော ကျောက်တောင်ဥပမာ-စသည်တို့ဖြင့်သာ ကြံစည်အပ်သည်၊ လူတို့ရက်, လ, နှစ်-စသည်တို့ဖြင့် မရေတွက်အပ်ဟူလို။ ။

ပရိစ္ဆေဒဝသေန ကပ္ပိယတီတိ ကပ္ပေါ၊ သဒ္ဒနီတိ။ ။ကပ္ပိယတိ ပရိစ္ဆိန္ဒိယတီတိ ကပ္ပေါ၊ ။ယောဇနာ၊ ။ကပ္ပဝိဓိဝိတက္ကဆေဒနေသု၊ ။ဓာတ်ကျမ်း၊ ။ကမ္ဘာဟူသည် ကာလပညတ်သာတည်း၊ အကျယ်ကို အာနက်မှာ ဆိုအံ့။

.ဆောင်သဒ္ဒါကား - အနိစ္စန္တပါဠိပဒိကရုဋ္ဌိပုဒ် ထည့်း၊ ငေအာ ဒသ သဟဿ တိုင်ရှိသောသင်္ချာ၏အစွမ်းဖြစ်သောကြောင့်ကောဋိမည်သည်။ ။ ကောဋိ အာဒိဂဏနပထဿ ကောဋိဘူတတ္တာ ကောဋိ၊ဝဇိရေ၊ ။တံ ဟိ ကောဋိသင်္ချာယ ကောဋိဘူတတ္တာ ကောဋိတိ ဝုစ္စတိ၊ရူပသိဒ္ဓိဋီကာ၊ ။ သင်္ချာ့ဆုံးတကား၊ ဟူငြားအံ့၊ ဒသဂုဏ်ထသင်္ချာ ဆုံးသည်ဟူပေ၊ ။ ဒသဂုဏံ ကုဋ္ဌန္တိ ဆိန္ဒန္တီတိ ကောဋိယော၊ ကုဋ္ဌဆေဒနေ၊ ။အဘိဓာန် ဋီကာ၊ ။ဤအလိုသော် နိပ္ဖန္နပုဒ်၊ ။ယင်းပုဒ်ကား-ဇာတ္တိလိင်-ကောဋိ သာ၊ အဖိုကိုခွဲဝေသော်ကား ဗဟုဝစနန္တဝစနတ်ဖြင့်ရင်း၊ ကေသိသ်ဖြင့် ရင်း ဗဟုဝုစ်ဖြစ်သည်၊ သတသဟဿာနံ သတံ ကောဋိ၊ဇာတ္တိလိင်္ဂေ.က ဝစနန္တာဝ၊ ဝဂ္ဂဘေဒေ ဗဟုဝစနန္တ ဘဝတိ၊ ။ရူပသိဒ္ဓိ၊ ။ဝဂ္ဂဘေဒေ ရာသိနာနတ္တေသတိ၊ ယင်းဋီကာ၊ ကောဋိ, ကောဋီ, ကောဋိယော၊ ။ ရုတ္တိနယေနဥပေယျ၊သဒ္ဒနီတိ၊ ။

ကောဋောသင်္ချာဝိသေသမှိ၊ဥက္ကံသေ ကောဋိနာရိယံ။ ။အဘိဓာန်။

ဤပုဒ်ကို အပ္ပမေယျံ၌ ဝိသေသနယောဇနာဟူ၏၊ ။ပဇာနာတိ တော ယာတိ ပညာ၌ကဲ့သို့ ဥာဏ်ကိုကရိုဏ်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကတ္တားခံလေ၊ ။ ယင်းပုဒ်ကို ကရိုဏ်းခံသော်ကား ပဇာနာတီတိ ပညာ၌ကဲ့သို့ ဥာဏ်ကို ကတ္တားခံလေ။

သမုစ္စယေ အပေက္ခေစ၊သမ္ဘာဝနေစ နိန္ဒာယံ။
ပိသဒ္ဒေါ အပိသဒ္ဒေါစ၊စတုတ္ထေသု ပကာသိတော။ ။

ဟူသောအနက်တွင် ဤ၌အပိသဒ္ဒါကား သမ္ဘာဝနာတည်း။ ကမ္ဘာကုဋေ တို့ဖြင့်စဉ်လည်း မနိုင်းရှည်နိုင်သေး၏ရှင့်၊ နှစ်အရေအတွက်ဖြင့်ကား အဘယ် ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်းဟု သမ္ဘာဝနာမှုသည်၊အပိသဒ္ဒေါ ကောဋိဝသေနာပိ တာဝ ပမေတုံ န သက္ကာ၊ပဂေဝ ဝဿဂဏနာယာတိ ဒသေတိ။ ။ဋီကာ။

သမ္ဘာဝနာရှိသျှင် ဂရဟာကို ပေါင်းဆည်းမြဲဖြစ်သည်၊ ထိုကြောင့် ကမ္ဘာကုဋေတို့ဖြင့်သာ မဟုတ်၊ နှစ်အရေအတွက်ဖြင့်လည်းဟုပေါင်း၊ ငါတို့ကား ပဂေဝ ကောဋိတိကပ္ပဂဏနာယာတိ ဒသေတိ-ဟု သမ္ဘာ ဝနာမှုလိုသည်၊ ယင်းအပိသဒ္ဒါကား အာသဒ္ဒါကဲ့သို့ ဥပသာဒ, နိပါတ်

နှစ်ပါးတည်း၊ ဥပသာရဖြစ်မှု ကြိယာဝါစက ပဒါဒိ၌သာ၊ နိပါတ်ဖြစ်မှုကား ပဒါဒိမဇ္ဈန္တ၌ဖြစ်၏၊ ၊ဤကားအထူးတည်း။

ပတိပ္ပရိအန္ဝာဘိတိ၊ စတုရော ဥပသဂ္ဂကာ၊ အာဒိမှိ ပဒါနံ ဝေ •
အန္တေပိစ ပဝတ္တရေ။ ။သေသာ သောဠသ သဗ္ဗေပိ အာဒိမှိယေဝ
ဝတ္တရေ၊ နေဝ ကဒါစိ တေ အန္တေ၊ ဣတိနီတိမနေ ကရေ။

ပဒါဒိ၌ ဥပသာရအပိသဒ္ဒါဖြစ်ကောင်း၊ ၊အပိသဒ္ဒေါ ပန ပဒါဒိမှ ပဒမဇ္ဈေ ပဒါဝသာနေစ နိပတတိ၊ သုံးဌာန၌ နိပါတ် အပိသဒ္ဒါဖြစ်ကောင်း၊ ၊အပိသဒ္ဒေါပိစ နိပါတပက္ခိကော ကာတဗ္ဗော၊ ယဒိကြိယာဝါစကပဒတော ပုဗ္ဗော န ဟောတိ၊ သုံးဌာနတွင် ကြိယာဝါစကပဒါဒိ၌ နိပါတ်အပိသဒ္ဒါ မဖြစ်ကောင်း၊ ၊သဒ္ဒနီတိ။

အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းနှုည်အပ်သော၊ သဒ္ဓမ္မံ၊ ။
န ပမိယတီတိ အပ္ပမေယျော၊ တံ အပ္ပမေယျံ၊ ဝဇိရ၊
ဝါ၊ မနှိုင်းချိန်နိုင်သော၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊
ပမေတုံ အသက္ကုဏေယျံ၊ သာရတ္ထ။
ဝါ၊ မနှိုင်းချင့်ထိုက်သော၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊
တထာ အရဟာသတ္တိဒိသိဗ္ဗေစ ကတ္တရိ၊ မောဂ္ဂလာန်၊
ကာလံ၊ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိသောလေးအသင်္ချေကာလပတ်လုံး။
သာမညာဝစနော ပိသဒ္ဒေါ သဒ္ဒန္တရသန္နိဓာနေန ဝိသေသဝါစကော၊
ဟူ၍ရင်း၊

သံယောဂံ ဝိပ္ပယောဂဉ္စ၊ သဟစာရိယံ ဝိရောဓတော။
သဒ္ဒန္တရဝသေနာပိ၊သဒ္ဒေါဝိသေသဝါစကော။ ။ဟူ၍ရင်းဆိုသော ကြောင့် ကရောန္တော အတိဒုက္ကရာနိ ဟူသော သဒ္ဒန္တရိုက်ကြောင့်....

ကပ္ပေစ သတသဟဿေ၊စတုရောစ အသင်္ချိယေ။
ဗုဒ္ဓတ္တေ ယံ စရိတံ၊ သဗ္ဗန္တံ ဗောဓိပါစနံ။ ။ဟု စရိယာပိဋက၌ လာသော ကာလအထူးကိုသာယူသင့်သည်။

ယင်းပုဒ်၌ အစ္စန္တသံယောဂတ္ထာယ ဒုတိယာ၊ ငါ့ကား၊ ။သမာနာ ဝိကောဲ၏အဖြစ်ရကား အပ္ပမေယျံ၌လည်း ၎င်းဒုတိယာ၊

> ကပ္ပေတိစ အစ္စန္တသံယောဂဝသေန ဥပယောဂဝစနံ၊ သတ သ ဟဿေတိ ကပ္ပသဒ္ဒသမ္ဗန္ဓေန စာယံ ပုလ္လိင်္ဂနိဒ္ဒေသော၊ ဣဓာပိ အစ္စန္တ သံယောဂဝသေနေဝ ဥပယောဂဗဟုဝစနံ။သမာနာဓိကရဏံ ဟောတံ ပဒဒွယံ။ ။စရိယပိဋကအဋ္ဌကထာ။
>
> ဝိသေသျေ ဒိဿမာနာယာ၊လိင်္ဂသင်္ချာ ဝိဘတ္တိယော၊
> တုလျာဓိကရဏေ ဘိယျော၊ကာတဗ္ဗာ တာ ဝိသေသနေ။ သဒ္ဒါငယ်။

ဝါ၊အပ္ပမေယျံကို ကရောနွှော၁နှင့် မဆွစပ်ပြီးမှ ကာလံနှင့်စပ်ကောင်းရကား ကြိယာနှင့်စပ်ရိုက်,အစ္စန္တသံယောဂဖြစ်ခြင်းကြောင့် ၎င်းအနက်၌ ဒုတိယာ။

> ဝိသေသနပဒါနဉ္စ ပဌမံ ကြိယာပဒေန သမ္ဗန္ဓံ ကတွာ ပစ္ဆာ ဝိသေသျပဒေန သမ္ဗန္ဓော ကာတဗ္ဗော။ဧဝဉ္စိ တတော ဥပယောဂဝစနံ။ ဓာတ်မဉ္ဇူ။
>
> ကထံ ကဋံ ကရောတိ ဝိပုလံ ဒဿနီယန္တေတ္ထ ဝိပုလာဒီတော ဒုတိယာ။ကဋံ ကရောတိ ဝိပုလံ၊ ကရောတိ၊ဒဿနီယံ ကရောတီတိ ပစ္စေကံ ကရောတာဘိသမ္ဗန္ဓေန ကမ္မတော ဒုတိယာ သိယာ။ ။ သဒ္ဒါငယ်။
>
> ကဋံ ကရောတိ ဝိပုလံ ဒဿနီယန္တိ ဧတ္ထ ဂုဏဿသ ကမ္မတာ နိဋ္ဌိတေပိ ကမ္မတ္တာဝ ဒုတိယာ သိဒ္ဓါ။ ။မောဂ္ဂလာန်။
>
> ကာလယတီတိ ကာလော၊ဝိကျွပတိ ဝိဒ္ဓံသယတိ သတ္တာနံ ဇီဝိတန္တိ အတ္ထော။ကာလ ဝိက္ခေပေ။ ။ဝဇီရ။
>
> ကာလော ဃသတိ ဘူတာနိ၊သဗ္ဗာနေဝ သဟတ္တနာ၊ ။ဒုကဇာတ် ကလ—သင်္ချာနေ။
>
> ဧတ္တကောတိအာဒိနာ ကလီတဗ္ဗော သင်္ချာတဗ္ဗောတိ ကာလော။ သဒ္ဒနီတိ။
>
> ကလနွှေ သင်္ချာယနွှေ အာယုပမာဏာဒယော အနေနာတိ ကာလော။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

ကလိယုဂေ အာယုပမာဏာဒယော သဉ္ဇာယန္တေ ဧတေနာတိ ကာလော။ ကလ—သင်္ချာနေ။ ။ယောဇနာ။

ကရဏံ ဝါ ကာရော၊ ဘာဝေ ဏောသော၊ ကာလော။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

ကာလဟူသည် ကြိယာပင်၊ ကြိယာမှ လွတ်သော ကာလမည်သည် မရှိဟူလို၊

နှ ဟိ ကြိယာဝိနိမုတ္တော ကာလော နာမ အတ္ထိ၊ ဂဏ်း။

ထိုသော်မဟာကာလ၏ မြဲရကား အတိတ်-စသော ဒေါဟာရမရှိသည် သာဟူခြင်းအံ့၊ အပိုင်းအပိုင်းကာလတို့၏ အပေါင်းဖြစ်ရကား ရှိ၏ဟူပေ၊

မဟာကာလဿ ပန သဿတဘာဝတော အတီတာဒိဝေါဟာရော နတ္ထေဝါတိ။ အဝယဝ ကာလာနံ သမူဟဘာဝတော သောပိ ကာလောတိ ဝုတ္တော။ ဂဏ်း။

ယင်းကာလကို ဤ၌ လေးအသင်္ချေနှင့် ကပ္ပာဘာသိန်းဟူသော ဝေါဟာရပညတ်ကိုယူ၊

တံတံ ဥပါဒါယ ပညတ္တော ကာလော ဝေါဟာရမတ္တကော။ ။ အဋ္ဌသာလိနီ။

ထိုသော် အပ္ပမေယျံ ဟူသော ဝိသေသနနှင့်မညီ ဟူခြင်းအံ့၊ ကပ္ပာကုဋေဖြင့် မနိုင်းချင့်နိုင်သော်သည်း အသင်္ချေဖြင့် ပိုင်းခြားနိုင်သောကြောင့် ညီ၏ဟူပေ၊

ကပ္ပကောဋိဝသေနေဝ ဟိ သော ကာလော အပ္ပမေယျော၊ အသင်္ချေယျဝသေန ပန ပရိစ္ဆိန္နောယေဝ။ ။ဋီကာ။

ထိုအသင်္ချေယျဖြင့် ပိုင်းခြားနိုင်သောအဖြစ်ကို ဗုဒ္ဓဝံသ်ဖြင့် သိအပ်၏၊

နနု အသင်္ချာဘာဝေန အသင်္ချေယျတ္တေပိ တဿ ဧတုမ္ဗိဘာဝေါ န ယုဇ္ဇတီတိ။ နော နယုဇ္ဇတိ၊ စတူသု ဌာနေသု အသင်္ချေယျဘာဝ သသုဋ္ဌိတတ္တာ။ ။စရိယာပိဋကအဋ္ဌကထာ။

အထ အပ္ပမေယျ ပဝတ္တတိ။ စတုန္နံ ပရိစ္ဆေဒေါ ကထံ အာဂ
တောတိ။ ဗုဒ္ဓန္တရဝသေန။ ။ဇိနာလင်္ကာရဋီကာ။

ဒီပင်္ကရဿ ဘဂဝတော၊ ကောဏ္ဍညဿစ သတ္ထုနော။
ဧတေသံပိ အန္တရာ ကပ္ပါ၊ ဂဏနတော အသင်္ချိယာ။ ။
ကောဏ္ဍညဿ အပရေန၊ မင်္ဂလော နာမ နာယကော။
ဧတေသံပိ အန္တရာ ကပ္ပါ၊ ဂဏနတော အသင်္ချိယာ။ ။
သောဘိတဿ အပရေန၊ အနောမဒဿီ မဟာယသော။
ဧတေသံပိ အန္တရာ ကပ္ပါ၊ ဂဏနတော အသင်္ချိယာ။ ။
နာရဒဿ ဘဂဝတော၊ ပဒုမုတ္တရဿ သတ္ထုနော။
ဧတေသံပိ အန္တရာ ကပ္ပါ၊ ဂဏနတော အသင်္ချိယာ။ ။ဗုဒ္ဓဝံပါဠိ။

ပဒုမုတ္တရဘုရား ပွင့်တော်မူသော ကမ္ဘာမှစ၍ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာနှင့် ကမ္ဘာ တသိန်း။ ။

ဣမိနာစ ဘဒ္ဒကပ္ပေန သဒ္ဓိံ သတသဟဿ မဟာကပ္ပါ။ ။စရိယာပိဋကအဋ္ဌကထာ။

သို့လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်း ကာလသည် အဘယ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အစ္စန္တသံယောဂဖြစ်သနည်း၊ စိတ္တပဝတ္တိနိရန္တရအားဖြင့် ဖြစ်သလော၊ သို့မဟုတ် ကြိယာပဝတ္တိ နိရန္တရအားဖြင့် ဖြစ်သလော၊ အကယ်၍ စိတ္တပဝတ္တိ နိရန္တရအားဖြင့် ဖြစ်အံ့။ ဗောဓိသမ္ဘာရ သမ္ဘရဏ စိတ်မှတပါး စိတ်လည်းဖြစ်သောကြောင့် မသင့်၊ အကယ်၍ ကြိယာပဝတ္တိ နိရန္တရအားဖြင့် ဖြစ်အံ့၊ ဗောဓိသမ္ဘာရသမ္ဘရဏအမှုမှတပါး အမှုလည်း ဖြစ်သင့်သောကြောင့် မသင့်။ အကယ်၍ ကြိယာမယစိတ္တပဝတ္တိနိရန္တရ အားဖြင့် ဖြစ်အံ့။ ဗောဓိသမ္ဘာရသမ္ဘရဏအမှုကို ပြီးစေတတ်သော စိတ်မှတပါး စိတ်လည်းဖြစ်ရာသောကြောင့် မသင့်။ သို့စောဒနာ၊ ဇာတိနိရန္တရအားဖြင့် အစ္စန္တသံယောဂဖြစ်၏၊ ဗျာဒိတ်ရပြီးသော ဘုရားလောင်းတို့အား ဗောဓိသမ္ဘာရကိုမဖြည့်သော ဘဝမည်သည်မရှိ။ သို့ဖြေ၊

ဇာတိနိရန္တရတာယ ပန နိရန္တရတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ယဿ္မိံ ဇာတိ ယံ မဟာဗောဓိသတ္တေန မဟာပဏိဓာနံ နိဗ္ဗတ္တိတံ။ တတော ပဋ္ဌာယ ယံ ဝစနီမဇ္ဈာဘာဝေါ န သာနာမဇာတိ ဥပလဗ္ဘတိ။ ယာ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ ဗောဓိသမ္ဘာရသမ္ဘရဏရဟိတာ သိယာ အန္တမသော ဒါနပါရမိမတ္တံပိ ဥပါဒါယ။ အယံ ဟိ နိယတပတ္တိတာနံ ဗောဓိသတ္တာနံ—ငှင်း။

အတိဒုက္ကရာနိ၊ စင်စစ်ဆင်းရဲသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သောပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ ဝါ၊ စင်စစ်ပြုနိုင်ခဲ ကုန်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ ဝဇိရ၊ ဝါ၊ အလွန်ဆင်းရဲသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲကုန်သော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးစသည်တို့ကို၊ သာရတ္ထ,ဝိမတိ။

စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး၊ကား။

ဓန, ပုတ္တ, ဘရိယံ, အင်္ဂ, ဇီဝိတ,-ပရိစ္စာဂ။ ။ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ၊

ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ၊ ဝုတ္တော သေဋ္ဌဓနဿစ။
ဝသေန ပုတ္တဒါရာနံ၊ ရဇ္ဇဿင်္ဂါနမေဝစ။ ။အဘိဓာန်။

လောကဟိတာယ၊ သတ္တလောက၏ စီးပွါးအကျိုးငှါ၊ (လောကသုံးပါး သျှင်းမှုလည်း ဟိတသဒ္ဒနှင့်ရိုက်ကြောင့် သတ္တလောကကိုသာယူ၊ သာရတ္ထ) ဝါ၊ သတ္တလောက၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက,သမ္ပရာယိကစီးပွါး, ရဟန္တာတို့၏ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခဝိဟာရ စီးပွါး, ဩကာသလောက၌ ဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခ ဝိဟာရ စီးပွါး, အကျိုးငှါ၊

လောကဿ ဟိတံ၊ လောကာနံ ဟိတံ လောကေ ဟိတံ-ဟု သမာသ် သုံးချက်ပြု၍ တိပဒသရူပေကသေသကြံ။

လောကဿ လောကာနံ လောကေ ဝါ ဟိတန္တိ သရူပေကဒေသေက
သေသံ ကတွာ လောကဟိတ မိစ္စေဝါဟ။ ။ဝဇိရ။

ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရသည် သတ္တလောက၌ တည်သည်။ ရဟန္တာတို့ကိုလည်း သတ္တလောကဖြင့် ယူအပ်သည်ဖြစ်၍ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ၌ဆိုသော ဒုတိယတ္ထ,တတိယတ္ထသည်မသင့်၊ ။သာရတ္ထ, ဝိမတိ,ယောဇနာတို့၌လည်း သာရတ္ထဒီပနီကို နှစ်သက်သည်၊ •

စတုတ္ထေကဝစနဿ၊ အာယာဒေသေန သံယုတံ။
ရူပံ အနိတ္ထိလိင်္ဂါနံ၊ ဌာနေသု စတူသု ဋ္ဌိတံ။
ဂတုတ္ထကမ္မနိစေဝ၊ နယနတ္ထဿ ကမ္မနိ။
ဝိဘတ္တိယာ ဝိပလ္လာသေ၊ တဒတ္ထေစာတိ နိဋ္ဌိတေ။ ။

ဟူသောအာယာဒေသလေးပါးတွင် တဒတ္ထသမ္ပဒါန်၌ဖြစ်၏၊ ထိုကြောင့် အကျိုးဟောသဒ္ဒါ မရှိဘဲလျက် အကျိုးငှါဟုပြန်သည်၊

သတ္တလောကဿ ဟိတကရဏတ္ထာယ။ ။ဋီကာ။

ယင်းပုဒ်ကို ကရောန္တော ခေဒံဂတောမှာစပ်၊ ။မဟာဂဏ္ဌိ၊ ။ ဆင်းရဲသို့ ရောက်ခြင်းသည် သတ္တလောကအား တပံုဘရချ ကျေးဇူးမပြု နိုင်ရာသောကြောင့် ဂတောမှာမစပ်သင့်။ ။ဝဇိရ၊ ။သို့သော် ခေဒံ ဂတော-ဟူခြင်းသည် နိရတ္ထကသာ လောဟူငြားအံ့၊ ဗောဓိသမ္ဘာရကို ဖြည့်ခြင်း၌ မဆုတ်မနစ်သည်ကို ပြခြင်းအကျိုးရှိရကား နိရတ္ထကမဟုတ် ဟူပေ၊ ၎င်း၊ ။ကရောန္တောမှာပင် စပ်သော်လည်း ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂ- စသည်ကို ပြုကာမတ္တဖြင့် မဂ်,ဖိုလ်-စသည်၌ တည်ခြင်းဟူသော သတ္တ လောကဟိတ ပြီးသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ကိုမသိအပ်၊ ယင်းသို့ပြု၍ သဗ္ဗညု အဖြစ်ကို မျက်မှောက်ပြုပြီးမှ နိယျာနိကဓမ္မဒေသနာဖြင့်သာ ယင်းသည် အကျိုးကို ပြီးစေသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ကို သိအပ်သည်၊ ထိုကဲ့သို့ ဂတော မှာစပ်သော်လည်း ဒုက္ခာနုဘဝနမတ္တဖြင့် သတ္တလောကဟိတပြီးသည်ဟု မသိအပ်၊ ဒုက္ခာနုဘဝနဖြင့် ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂ-စသည်ကိုပြု၍ သဗ္ဗညု အဖြစ်သို့ရောက်မှ နိယျာနိကဓမ္မဒေသနာဖြင့် ပြီးစေသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ကို သိကောင်းသောကြောင့် ကရောန္တော, ဂတော-နှစ်ပုဒ်မှာပင်စပ်။ ။ သာရတ္ထ၊ ။ယောဇနာ၌သည်း နှစ်ပုဒ်လုံးမှာပင်စပ်၏၊

ကရောန္တော-ပြုတော်မူ၍၊ ဝါ-ပြုတော်မူရကား၊ ။

မာနံ အန္တော၊ ပစ္စယာလည်း၊ ရန်ခါအဟုတ်၊ နောက်ပုဒ်ကြိယာကိုငဲ့မြဲ။ ။ ဟူသည်နှင့်အညီ ၇

သရမာနော ဂစ္ဆန္တောတိအာဒိနိ ဟိ ယာတော ဂတော ပတ္တော တိအာဒိဟိ သဒိသာနိ န ဟောန္တိ။ ဥတ္တမကြိယာ ပဒါပေက္ခ ကာနိ ဟောန္တိ တွာဒိပစ္စယန္တ ပဒါနိ ဝိယ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-ကရောန္တော၊ပြုတော်မူသောကြောင့်။

ဘာဝလက္ခဏဟေတွတ္ထာ၊တွာဒီနံ ယထာရဟံ။
သန္တော ဟုတွာန နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ပဌန္တော ဝသတီတိစ။ ။သဒ္ဒါငယ်။

ဝါ-ကရောန္တော၊သော၊ယောနာထော၊သည်၊

အဇ္ဈော ကတ္တရိ မာနေသတု၊ ဘာဝေ ကမ္မနိ ကတ္တရိ။ ။ငှင်း။ ။

မာနဇ္ဈာ တု ဝတ္တမာနာ၊နာဂတေသု ပဝတ္တရေ။ ။ဟူပြောသော့လည်း ဤ၌ကား အတိတ်သာ....

အတီတတ္ထေ အန္တပစ္စယော။ ။ယောဇနာ။

ကိတာခတွတ္တသမ္ဗန္ဓေ၊ဟော န္တိ ကာလန္တရေသွပိ။ ။သဒ္ဒါငယ်။

အဝိပ္ပကတဝစနေ၊ အနိယမိတကာလေ အဇ္ဈော။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-ဂေါတ္တနည်းအားဖြင့် ပဉ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သည်၊ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ၊ ။

ဝါ-တံကာလာပေက္ခအားဖြင့် ပဉ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သည်၊ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ဝါ-ကရောန္တော၊ဖြစ်တော်မူ၍။ ရကား၊ သောကြောင့်၊ သော၊ ယောနာထော၊သည်၊ အဇ္ဈာတိသယနည်း၊ ။ဝဇိရ၊ ။ခေဒံ၊အဆုံးမရှိသော သံသရာဆင်းရဲသို့၊ ဂတော၊ ခံစားသောအားဖြင့် ရောက်တော်မူပြီ၊ ။ မူ၏၊ ။ငှင်း။

ယောဗုဒ္ဓေါ ဓိတိမာညာစရကော၊ သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ၊ ဒုက္ခံ စေတသိကဥ္စ လောကတော-ဟူပြောသော်လည်း ပဉ္စ မဟာ ပရိစ္စာဂ စသည်ကို ပြု၍ ဒေါမနဿသို့ရောက်သည်ဟု စေ့တသိကဒုက္ခ၌ အနိဋ္ဌပသင်္ဂ ဖြစ်ခဲ့ရကား ကာယိကဒုက္ခကိုသာယူ။

ဝါ-ခေဒံ၊ ကိုယ်တော်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူပြီ၊ မူ၏၊ သာရတ္ထဒီပနီစသည်၊

တ္ထေ ခေဒံ ဂတောတိ ကာယိက ဒုက္ခသင်္ခါတံ ပရိဿမံ ပတ္တော၊ ဒုက္ခမနုဘဝတီတိ အတ္ထော။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ကာယိကံ မာနသိကဥ္စ သုခံ ခေဒယတိ ပါတယတီတိ ခေဒေါ၊ ဝဇိရ။ ။

ဝိဇ္ဇတိ သဟိတုမသက္ကုဏေယျန္တိ ခေဒေါ။ ။သာရတ္ထ။ ။ခိဒိ ဒိနိယေ ဒိနဘာဝေ ဒိနိယံ၊ သထာဒက္ခိယံ၊ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။သဟိတု မသက္ကုဏေယျကား-အခိဥ္စါယဋ္ဌ၊ ။ပါတသတိကား၊ သဒ္ဒတ္ထ။ ။ ခိဒ အံသဘာနေ-ဟုဓါတ်နက်ကြား၍ ယောဇနာ၌ ကမ္မသာဓ်မူ၏၊

ဝါ-ခေဒံ၊ကြောင့်ကြပင်ပန်းခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်ပြီ။ ။၏၊

ခေဒံ ဂတောတိ ဗျာပါဒံ ပဒိုစယံ ဂတော၊ ဝဇိရ၊ ။တစုံတခုနှင့် ကြောင့်ကြသူကိုမြင်၍ ခိန္နောယံကမ္မော၊ ခိန္နောယံ သတ္တော-စသည်ကို လူတို့ ဆိုစမှတ် ပြုရကား လောက ဝေါဟာရ အားဖြင့် ခေဒသဒ္ဒါသည် ဗျာပါဒဝါစက၊ ၎င်း။

ဝေါဟာရဝိသယသ္မိံ ဟိ လောကသမ္မုတိဝေ ပဌာနာ အဝိလင်္ဃနီယာ။ ။ သဒ္ဒနီတိ။ ။ခိန္နတေ ပရိစယမာပန္နတေ ခေဒေါ။ ဘာဝသာဓနမှု။ ။ခေဒ သဒ္ဒါသည် ဒုက္ခဝါစကဖြစ်အံ့။ နာထော အရကို ပဌမာဘိနိဟာရမှစ၍ ဗုဒ္ဓ ဘာဝတိုင်အောင် ရက္ခုပ္ပတ္တိနည်းဖြင့်ယူ။ ဗျာပါဒဝါစကဖြစ်အံ့။ ဗုဒ္ဓဘာဝတွင် သာယူ။ ဝဇိရ။ ။

မဟာကာရုဏိကဿ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်ပြတ်သော ကရုဏာတော် ၌လည်းရှည်တော်မူသော၊

ကရုဏာယ နိယုတ္တော ကာရုဏိကော၊ မဟန္တော ကာရုဏိကော တထာ မှု။

မဟန္တကား ဏိကပစ္စည်း၌သာ ဝိသေသနမဟုတ်၊ တပါးရုဏ်ဖြင့် မဟန္တဘော ဖြစ်ကောင်းသော်လည်း ကာရုဏိက သဒ္ဒန္တရိုက်ကြောင့် မဟာဝေယျာကရဏ်ကော-ဟူသကဲ့သို့ ကရုဏာတော်ဖြင့်သာ မဟန္တ ဘောကိုယူ။ သို့မှ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်အားဖြင့် မဟာကရုဏာတော်ကိုပြသင့် သည်။ ။

သံတိပိ တဒညဂုဏာနံပိ ဝသေန မဟန္တဘာဝေ ကာရုဏိကသဒ္ဒ သန္နိဓာနေန ဝုတ္တတ္တာ ကရုဏာဝသေနေဝ မဟန္တဘာဝေါ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ယထာ မဟာဝေယျာကရဏိကောတိ။ ဧဝဉ္စ ကတွာ မဟာရု ဏိကဿာတိ ဣမိနာ ပဒေန ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနေန သတ္တု မဟာကရုဏာ ဝုတ္တာ ဟောတိ။ ။သာရတ္ထ၊ နေတ္တိဋီကာ။

ဗဟုကေစ ပသံသာယံ၊ နိန္ဒာယဉ္စာတိသာယနေ။
နိစ္စယောဂေစ သံသဂ္ဂေ၊ ဟောန္တိမေ မန္တုအာဒယော။ ။

ဟုံမောဂ္ဂလာန်၌ မိန့်အင်သော ဝိသယခြောက်ပါးတွင် ဒေါဝါရိကော၌ ကဲ့သို့ ဤ၌ ဏိကပစ္စည်းသည် ဗဟုကပသံသအတိသယ၌သာ၊ နိစ္စယောဂ ၌ မဖြစ်။ ထိုကြောင့် မေတ္တာ-စသောတရားတို့၌ ရံခါရှည်လျှင်းမှုလည်း

ကရုဏာကိုလွန်၍ မဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကာရုဏိကဟူသည်၊ ။သာရတ္ထ၊ ။ ဘုရားဆုကို ပန်တော်မူသည်မှ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည် တိုင်အောင် လောကဟိတဌါသာ တည်တော်မူခြင်းကြောင့်လည်း ကရုဏာကို လွန်၍ မဖြစ်ခြင်းကို သိအပ်သည်၊ ဎင်း၊

ဝါ-မဟာကာရုဏိကဿ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့် မြတ်သော ကရုဏာ ဖြစ်ခြင်းအလေ့လည်းရှိတော်မူသော၊

ကရုဏာ ကရုဏာယနံ သီလံ ပကတိ ဧတဿာတိ ကာရုဏိကော။ ။ (မဟာနှင့် တွဲမြဲ)။ ။ပသဝီ,ဖဿ-စသည်တို့သည် ကဏ္ဍ,ဖုဿန-စသော သဘောရှိကုန်သကဲ့သို့ ကရုဏာသဘောရှိတော်မူသည်ဟူလို။ ။ဎင်း။

တဒ္ဓိတ်တသီလ, ကိတ်တသီလ- နှစ်ပါးတွင် ပံသုကူလိကောကဲ့သို့တသီ တတ္ထဖြင့် အထူးပြုသော အဿတ္ထိအနက်၌ ဏိကပစ္စည်းဖြစ်ရကား တဒ္ဓိတ် တသီလ။ ။

တသီလတ္ထကိုသာ အဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့၌ ယေဘုယျ အားဖြင့် ပြသည်၊တဒ္ဓမ္မ,တဿာရကာရိယတ္ထလည်း သင့်၏၊ ။

ဝါ-မဟာ ကာရုဏိကဿ၊ မဟာရမဏ မဟာနုဘာဝ, မဟဗ္ဗလ, အားဖြင့် ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ၌ ရှဉ်တော်မူသော၊ ။ဝါ၊ရှိတော်မူသော၊

မဟတီ ကရုဏာ အဿာတိ မဟာကာရုဏိကော။ ဏိကစ္စည်း အနက်မရှိ။ ။သာရတ္ထ။ ။မဟတီ ကရုဏာ မဟာကရုဏာတွဲ။တဒ္ဓိတ် နှစ်ချက်သင့်၊သုမာဂဓာ-စသည်ကဲ့သို့ မဗျေဒ္ဓိ။ ။နေတ္တိဋီကာ။

ဝါ-မဟာကာရုဏိကဿ၊ ပူဇော်အပ်သော ကရုဏာ၌ ရှဉ်တော် မူသော၊ဝါ၊ရှိတော်မူသော၊ဝစနတ္ထပြုမြဲ၊ ။သာရတ္ထ၊

ဤဝိကပ်၌ မဟ်န္တသဒ္ဒါကို မဟိတဗ္ဗာတိ မဟတိ-ဟု ကမ္မသာဓ်ပြု၊ အန္တော ကတ္တရိ မာနေ၊တု၊ဘာဝေ ကမ္မနိကတ္တုရိ-ဟူရကား မာနပစ္စည်း သက်၊ ။ယင်းကိုအတ္တာနေ၊ပဒါနိပရဿပဒတ္တံ-သုတ်ဖြင့် အန္တပြု၊

အန္တိမမာနပစ္စယာနန္တိ ဧတ္ထ ပရသမညာပယောဂေတိ ပရသမညာ ဂဟေန ပရဿ ပဒတ္တနော ပဒသညတ္တာ တဿဒီသု ဝိယ မာနန္တေသု စ ဝိကရဏပစ္စယာ ဘဝန္တိ။ တေနေဝ မာနပစ္စယော အတ္တနောပဒါနိ ဘာဝေစ ကမ္မနီတိ ဘာဝကမ္မေသုပိ ဟောတိ၊ တဿ စ အတ္တနော ပဒါနိ ပရဿပဒတ္တန္တိ ကွစိ အန္တပစ္စယာဒေသော။ ။ရူပသိဒ္ဓိ။

သမနုဘာသန္တိယာတိ ကမ္မကာရကေ ကတ္တုနိဒ္ဒေသောတိ အာဟ-သမနုဘာသိယမာနဿာတိ။ တေရသကဏ်ဍဋီကာ။ ။ဤဋီကာ၌လည်း ရုပသိဒ္ဓိ အတိုင်းယူ။အန္တပင် ကမ္မတ္ထ၌ဖြစ်၏ယူမှု သဒ္ဒါသဘောအနိုင်းအခြားမရှိခဲ့ ။

တဿနာထဿ၊အား၊ ဝါ-တဿ၊ သော၊ နာထဿ၊အား၊ မေ၊၏၊ နမော၊သည်၊အတ္ထု၊တည်း၊ ။ဋီကာ၊

နမောကား နာမ်,နိပါတ်နှစ်ပါး။နာမ်မှု နမနံ နမော၊ပြု။ ။နမုနမနေ နမဘိ။ နမော နတံနတိ၊ ။သဒ္ဒနီတိ။

နိပါတ်သော်၊ ။ဒေဝရာဇနမောတျတ္ထု၊ကဲ့သို့ပဌမန္တ,နမော ကတွာ မဟောသိနောကဲ့သို့ ဒုတိယန္တအားဖြင့် နှစ်ပါး၊ ဤ၌ကား အတ္ထုတိ ပါဌ သေသော-ဟူခကား ပဌမန္တ၊ဝါ-နမော၊ရှိခိုးပါ၏၊ပဌမန္တနာမ်နိပါတ်၊

နာမ်မှု—နမနံ ဧတိ နမော ပြု၊

ဝါ-နမော၊ရှိခိုးခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ပြုပါ၏၊ ။ဒုတိယန္တ နိပါတ်၊

ဝန္ဒနေ နမော—အဘိဓာန်။ ။ဧတ္ထ နမောတိပဒံ နိပါတောသုပိ လဗ္ဘတိ။တေန ဟိ ပစ္စတ္တော ပယောဂဝစနာနိ အဘိနူရူပါနိ ဒိဿန္တိ။ ဒေဝရာဇနမောတျ ္ထု။နမော ကတွာ မဟေသိနောတိ။ ။သဒ္ဒနီတိ, ရူပသိဒ္ဓိ။

နတွာ၊၍၊ဝါ-နမော၊ကို၊ကတွာ၊၍၊ (သို့တည့်၍ ဝဏ္ဏယိဿံမှာစပ်)၊ သို့မှ ပုဗ္ဗာပရသမ္ဗန္ဓဖြစ်၍ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို စီရင်အံ့၌ ပဏာမပြု သည်ဟု သိအပ်၊ပညာရှိစကားသည်ဖြစ်ရည်၊ ။မဏိမဥ္ဇူ၊

ပဌမဂါထာ။

မဟာကရုဏာ သျှင် အရင်းရှိသော အလုံးစုံသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်တို့ဖြင့် ဗုဒ္ဓပဏ္ဏာမကိုပြုပြီး၍ ဓမ္မပဏ္ဏာမကို ပြုလိုရကား-အသမ္ဗုဓံ-စသည် မိန့်၊ ။ဋီကာ၊

ဝါ-ဗုဒ္ဓပဏ္ဏာမဖြင့်ပင် အန္တရာယ်သဒိသောသနပြီးလျှင်းမှုလည်း ဝရား ရတ်နာ၌ ကြည်ညိုခြင်းကို သိစေသဖြင့် ပညာရှိတို့ကို နှစ်သက်စေခြင်း, စသောအကျိုးကိုလည်း မြင်စိမ့်သော၄ါ ဓမ္မပဏ္ဏာမကို ပြုလိုရကား မိန့်သည်၊ ။မဏိမဥ္ဇူ။

အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော ဖလသမ္ပဒါဖြင့် တရားတော်ကို ချီးမွမ်းခြင်း၄ါ အသမ္ဗုဓံ။ပ။ဇိဝလောကော-မိန့်၊

ထိုဖလသမ္ပဒါ၏ အကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော ပဟာနသမ္ပဒါကို ပြအံ့သော၄ါ အဝိဇ္ဇာ။ပ။သိနေဝ-မိန့်။

အကြောင်း,အကျိုးနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုပြအံ့သော၄ါ ဝရ-မိန့်၊ ။သာရတ္ထ၊ ။၌ဆိုအပ်ပြီးသောစကားရပ်ကိုထောက်၍ ဒုတိယဂါထာ၌ အနုသန္ဓေကိုဆို။ ။၌ဂါထာကား အစသုံးပါဒဥပေန္ဒဝဇိရာ၊အဆုံးပါဒ ဣန္ဒဝဇိရာ ရောသော ဥပဇာတိဂါထာတည်း။ ။အသမ္ဗုဓံ၌ ဓံ-ဟု သံယုတ်မရှိဘဲရွတ်၊ဇာသဒ္ဒ၊လ၊ကသဒ္ဒ သကား, ပါဒန္တဂရု၊

ဗုဒ္ဓနိသေဝိတံ၊ သဗ္ဗညုဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, သာဝကတို့သည် ဂေါစရာသေဝန, ဘာဝနာသေဝန-အားဖြင့် ထိုက်သည်အား လျော်စွာ မှီဝဲအပ်သော၊ ။ဝဇိရ, ဝိမတိ၊

စတ္တာရော ဟိဗုဒ္ဓါ သုတဗုဒ္ဓေါ စတုသစ္စဗုဒ္ဓေါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ သဗ္ဗညု ဗုဒ္ဓေါတိ-ဟု အင်္ဂုတ္တရ အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်အပ်သော ဗုဒ္ဓလေးပါးလုံး၌ ဗုဒ္ဓသဒ္ဒါဖြစ်သည်။ ။

ဝါ-ဂေါစရာသေဝန, ဘာဝနာသေဝနအားဖြင့် သဗ္ဗညုဘုရားသည် မှီဝဲအပ်သော၊ ။သာရတ္ထ, ယောဇနာ၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓတပါး၌သာ ဗုဒ္ဓသဒ္ဒါ ဖြစ်သည်၊

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့ မှီဝဲအပ်သော်သည်း ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒအားဖြင့် ဆိုသည်၊ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံကဲ့သို့ရင်း၊ ။နိဗ္ဗာန်ကို ဂေါစရာသေဝနဖြင့်, မဂ်ကို ဘာဝနာသေဝနဖြင့်, သူတပါးတို့ ဂေါဗိုလ်ကို စေတော

ပရိယာယ်အဘိညာဉ်-စသည်သိသောအခါမိမိမင်္ဂ,ဖိုလ်ကို ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်သောအခါတို့၌ မင်္ဂ, ဖိုလ်ကို ဂေါစရသဘောဖြင့် ဒေသနာဉာဏ်, သမ္မသနဉာဏ်၏ အာရုံဖြစ်ရကား ပရိယတ်ကိုလည်း ဂေါစရသဘောဖြင့် မှီ၍အပ်သည်၊ ဋီကာ၊

နိဿဝိယတီတိ နိဿဝိတော၊ ပွ။ သိ-သေဝါယံ-သဒ္ဒနီတိ။

ယံ ဓမ္မံ ၁ ရုံ၊ အကြင်မြတ်သော လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို၊

ဗုဒ္ဓေါ သမ္ဗုဒ္ဓေါတညာဏံ၊ ဓမ္မော လောကုတ္တရော နဝ။
သံဃော မဂ္ဂဖလဋ္ဌော စ၊ ဣစ္စေတံ ရတနတ္တယံ-စသည်နှင့်အညီ။ ။

၀ါ-အကြင် မင်္ဂ, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်, ပရိယတ်-အားဖြင့် ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကို၊ ။

ရာဂဝိရာဂ မနေဇမသောကံ၊ ဓမ္မမသင်္ခတမပ္ပဋိကူလံ။
မဓုရမိမံ ပဂုဏံ သုဝိဘတ္တံ၊ ဓမ္မမိမံ သရဏတ္ထမုပေဟိ-စသည်နှင့်အညီ၊ ကမ္မဓာရည်းပြု။ ။

၁၀ါ-ယံ ဓမ္မံ ၀ ရုံ၊ အကြင်တေဘူမက ဓမ္မတို့ထက် မြတ်သောလောကုတ္တရာတရားကိုးပါးကို၊ ဝဇိရ။ ။

ဓမ္မာနံ ဝရော ဓမ္မဝရော-ဟု ဧကဝိဘတ္တိနစ္တ ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်ပြု။

ဣဓပဒုတ္တမောတိ ဣဓပဒါနံ ဥတ္တမော။ ဧတ္ထ ပန နိဒ္ဓါရဏလက္ခဏာသ အဘာဝတော ဆဋ္ဌီသမာသဿ ပဋိသေဓော နတ္ထိ။ နိဒ္ဓါရဏလက္ခဏာယ ဆဋ္ဌိယာ သမာသော ပဋိသိဒ္ဓေါ။ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ။ ။
ဒေဝါနံ ဒေဝေါ-ဘဂဝါ။ နိရသမ္ဗန္ဓလက္ခဏေစာယံ ဆဋ္ဌီ သမ္ဗန္ဓေ။ သော ဟိ ဘဂဝါ တေဟိ ဗုဇ္ဈတယာ သမ္ဗန္ဓိ ဘဝတိ။ န တု နိဒ္ဓါရဏေ တတြ သမာသံ ပဋိသေဓတိ။ ပဋိကာ။ ။

ထိုကြောင့် တရားတို့တွင် မြတ်သော-ဟု နိဒ္ဓါရဏတ္ထမယူသင့်။ နိဒ္ဓါရဏတ္ထဆဋ္ဌီသတ္တမီတပ္ပုရိသ်မပြုသင့်၊ ။

ကသ္မာ ပန သော တတ္ထ ပဋိသိဒ္ဓေါတိ။ သမာသေ ယောဘုယျေန နိဒ္ဓါရဏလက္ခဏတ္တယဿ ဝိကလဘာဝတော။ ကိဉ္စာပိ တတ္ထ ဆဋ္ဌီ ယေဝ ပဋိသိဒ္ဓါ။ သတ္တမိယာ ပန နိဒ္ဓါရဏလက္ခဏာယ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ တဿာပိ သော ပဋိသေဓနိယောယေဝ။ အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။

နိဒ္ဒါရဏဟေတု, နိဒ္ဒါရဏသမုဒါယ, နိဒ္ဒါရဏီယ-သုံးပါးသမာသ်၌ မပြည့်စုံသောကြောင့် နိဒ္ဒါရဏနှင့်သမာသ်မဖြစ်ဟူလို။ ။

> ယတ္ထ၁ နိဒ္ဒါရိယတေ။ ယောစေကဒေသော်န် နိဒ္ဒါရိယတေ။ ယော၁စ နိဒ္ဒါရဏဟေတု၊ တေတ္တယ သန္တိ ဓာနာဘာ၀တော သမ္ဗန္ဓဆဋ္ဌီသမာ သော။ အတိသယေ ဝိရကို့တေ နိဒ္ဒါရဏဆဋ္ဌျာသမာသော။ အမရ ကောသဒီပနီ။ ။

ယင်းလက္ခဏာသုံးပါး မရုံခြင်းကြောင့် နိဒ္ဒါရဏနှင့် သမာသ်မဖြစ်။ အတိသယဟူသော နိဒ္ဒါရဏ ဟေတုကို ငဲ့သော်ကား ယင်းနှင့်သမာသ် ဖြစ်သင့်၏ဟူလို၊ ။ယင်းဒီပနီ၌ အတိသယကိုငဲ့သော နိဒ္ဒါရဏဟူသည် ကား ဝိဘတ္တအပါဒါန်တည်း၊ ။

ကစ္စာယနပကရဏေ ပန သာဋ္ဌကထေစ ပိဋကတ္တယေ ဝါကျေယော၀ နိဒ္ဒါရဏလက္ခဏာ ဆဋ္ဌီ ဒဿိတာ၊ နသမာသောတိ ပဋိက္ခပ္ပနတောတိ နော တက္ကော၊ မဏိမဉ္ဇူ၊ ကစ္စည်းကျမ်းနှင့်တကွ ပိဋကသုံးပုံပါဠိ အဋ္ဌ ကထာတို့၌ ဝါကျမှာသာ နိဒ္ဒါရဏလက္ခဏာရှိသော ဆဋ္ဌီကို ပြသော ကြောင့်ယင်းနှင့်သမာသ်မဖြစ်ဟူလို၊ ။

ကဉ္စာ ပန၊ ပ၊ ဝိကလာဘာ၀တောတိ ကေစိ ၀ဒန္တိ ဟု အတိခါန် ဋီကာနည်းကို ကေစိဝါဒဟူ၏၊ ဋီကာဆရာတို့သာ မဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌ ကထာ၌ နိဒ္ဒါရဏ လက္ခဏာသ အဘာ၀တော-ဟု ဆိုခြင်းကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာကိုလည်း ကေစိဟူ၏၊ •

ယင်း လက္ခဏာ သုံးပါး မရုံသောကြောင့် သမာသ်မဖြစ်သည်ကို အဋ္ဌကထာ, ဋီကာဆရာတို့သာ ဆိုသည် မဟုတ်။ အမရကောသ ဒီပနီ စသောသသ်ကျိန်ကျမ်းများ၌လည်း ယတ္ထ၁နိဒ္ဒါရိယတေ၊ပ၊တေတ္တယ သန္တိဓာနာဘာ၀တော-ဟုဆိုသည်၊

ယင်းသမာသ်ကို ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ၌သာဖြစ်သည် မဟုတ်၊ ပဋိကာ စသော သင့်ကာရိန်ကျမ်းများ၌လည်း ဖြစ်သည်၊ ။ထိုကြောင့် ယင်း ဟိတ်ဖြင့် ယင်းသမာသ်ကား သဒ္ဒဝိဒူတို့ ဝုဗ္ဗဝေါဟာရ,ဝုဗ္ဗသင်္ကေတပင် မရှိ၊ လောကောပစာရဏာသိဒ္ဓိဟူ၍ရင်း၊ ဝေါဟာရဝိသယောသဒ္ဒေါ။ နေ ကန္တပရမတ္ထကော-ဟူ၍ရင်း ဆိုရကား ဝေါဟာရသင်္ကေတ ရှိမှလည်း

သဒ္ဒါဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့နည်းသာအသင့်၊ အမှာကံ ခန္တိ။ ။အညေဟိ ပန သဒ္ဒဝိဒူဟိ နိဒ္ဓါရဏလက္ခဏာ ဆဋ္ဌီ သတ္တမီစ နပ္ပဋိသိဒ္ဓါ-ဟုအညေဝါဒကား ယင်းနှင့်လည်း သမောသ်ဖြစ်သည်ဟူ၏။ ။ မဏိမဉ္ဇူ။

ဝါ-ယံ၊ အကြင်သို့သော သဘောရှိသော၊ ဝါ၊ အကြင်သို့သောတရား ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ အကြင်ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော တရားဖြစ်သော၊ ဝါ၊ အကြင်သို့ သော သွာက္ခာတတာစသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဓမ္မဝရံ၊ မိမိ ထက်လွန်ကဲသောတရားမရှိသဖြင့် မြတ်သော ကိုးပါး၊ ဝါ-ဆယ်ပါးသော တရားတော်ကို၊ ။ဋီကာ၊ ။ဝါ-ဓမ္မဝရံ၊ အလိုပြီးခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်၍ တောင့်တအပ်သော ကိုးပါး၊ ဝါ-ဆယ်ပါးသောတရားတော်ကို၊

တံ တံ အတိပဏီတ သမိဒ္ဓိဟေတုတာယ ပတ္ထိတေဟိ ဝရိတဗ္ဗ တော ဝါ ဝရံ။ ။နေတ္တိအဋ္ဌကထာ။

ဟိတ်ဆိုက်လေရေးကြိယာ၏ကံကတ္တားသည်၊ ဟိတ်၏သမ္ဗန်ခံမြဲ—ဟူသည်နှင့်အညီ၊

ဇီဝလောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊ ဟု သမ္ဗန်ထည့်။ ။အသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ အ သမ္ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်းစွာမသိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊

အန္တပစ္စည်ကား ဟေတွတ္ထေ ဖြစ်၍ ဘာဝပဋ္ဌာနတည်း။ ။ဘာဝ ပဋ္ဌာန မကြိုက် ကေန္တ ကတွတ္ထဝါစီဖြစ်၍ ဇီဝလောက ဒြဗ်သာရှဲ့။ သို့သော် သမ္ဗန္ဓ ဖြဲမပြား၍ လောက၏လောကကြောင့်ဟု အနဓိပ္ပေ တတ္တဖြစ်ခဲ့။ ထိုကြောင့် လောက၏ အဝိဇ္ဇာဟူသော မသိခြင်းကြိယာ ကြောင့်ဟု အဓိပ္ပေတတ္တဖြစ်စိမ့်သော်ငှါ ဘာဝပဋ္ဌာနကြံ။

ယဒါ လောကိယာ သမထဝိပဿနာ အဓိပ္ပေတာ၊ တဒါ ဘာဝ ယန္တိဇာဒ် ဘာဝနာကြိယာယ ဟေတုဘာဝကထနံ၊ ဘာဝနာဟေတူတိ အတ္ထော။ ဘာဝနာဟေတုကာ ဟိ ဝိဇ္ဇာနုကြိယာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ဈေ စ ကောသဇ္ဇံ ကုသိတဿေဝ ဝုတ္တံ။ ဝိနာပိ ဟိ ဘာဝဇော တနုပစ္စယံ ဘာဝတ္ထော ဝိညာယတိ။ ယထာ ပဒဿ သုက္ကန္တိ။ ။ ဝိမတိ။

န သမ္ဗုဇ္ဈတီတိ အသမ္ဗုဒ္ဓံ—ယောဇနာ။

အန္တကား ကတွတ္ထကိုဝါစကသတ္တိ၊ ဟေတွတ္ထကို ဇောတကသတ္တိ ထပ်သည်၊ ။အသမ္ဗုဒ္ဓအနက်၌ ဖြစ်သော မန္တပစ္စည်း-စသည်ကဲ့သို့ တည်း၊

လက္ခဏော ဟေတုမှိကြိယာယ၊ ။ဘူတကြိယာယ လက္ခဏေ ဟေတုမှိ စ တ္တေ့ ဝတ္တမာနာဒ္ဓါတောအန္တမာနာ ဘဝန္တိ-ဟူသော ကလာပ်သုတ်ဝုတ္တိ အလို သော် လက္ခဏတ္ထ,ဟေတွတ္ထ၌ အန္တ,မာနရှိသောပုဒ်ကို ဘာဝသာမ်ပြုသင့်၏။

ဟေတုမှိ။ ။ဟေတုမှိစ ပဉ္စမာ ဝိဘတ္တိ ဟောတိ—ဟူသောသဒ္ဒနီတိသုတ် ဝုတ္တိအလိုသော် ဟေတွတ္ထ၌ မဖြစ်။ ပဉ္စမာဝိဘတ်သာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကတ္တုသာမ်ပြုသင့်၏။ဇီဝလောကော၊ သတ္တလောကသည်။
ဇီဝလောကော၊ သတ္တလောကသည်။

ကေတ္တု, သချ်ဒါသာပေက္ခ, ဓာတွာပေက္ခ, တန္ဒိဿသာပေက္ခ, ကေဒွေကသက္ခဏာ-အားဖြင့် ငါးပါးတွင် ဓာတွာပေက္ခကေဂုစ်တည်း။ သဒ္ဒနီတိ၊ ။

မန္တေ့ဘတိ သတ္တော နရော မာဏဝေါ ပေါသော ပုဂ္ဂလော ဇီဝေါ ဇန္တု ဟိန္ဒဂူ မနုဿော-ဟူသော မဟာနိဒ္ဒေသနှင့်အညီ ဇီဝကား သတ္တ ဝါစီ။ ယင်းဖြင့် သခ်ါရ, ဩကာသလောကကို နစ်စေသည်။ ။ ဋီကာ။ ။ဝိသေသနပုဗ္ဗကမ္မဓာရည်းမှု။ ။ဝါ—လောကဖြင့် ဇီဝိတိန္ဒြေ စသည်ကို နစ်စေသည်။ သို့လည်း ဟူသင့်၏။ ။

ဝိသေသနဝိသေသျတ္တံ၊ ဂမျတေ တတ္တ ကာမတော။ ။သဒ္ဒါငယ်။

ကာမဥ္စ ပုဒိသောတိပိ ပုဂ္ဂလောတိပိ ဝုတ္တေ သတ္တော ယေဝ ဝုတ္တော။ အယံ ပန သမ္မုတိကထာနာမ ယော ယထာ ဇာနာတိ၊ တဿ တထာ ဝုစ္စတိ။ သမ္မောအဋ္ဌကထာ။ ။ဝိသေသနကမ္မဓာရည်းမှု။

ဘဝေါ၊ ဖြစ်ဆဲဘဝ၌၊ ဘဝံ၊ တပါးဘဝသို့၊ ဝါ-ဘဝေါဘဝံ၊ ဘဝ ငယ်, ဘဝကြီးသို့၊ ။

အသေက္ခာ ဓမ္မာ၊ ဗုဿာ ဗုဿံ-စသည်၌ကဲ့သို့ အ အက္ခရာကား ဝုဒ္ဓျတ္ထ၊ အဘဝဖြင့် ဘဝကြီးကိုယူရကား ပါဠိသေသနည်းအားဖြင့် ဘဝဖြင့် ဘဝ ငယ်ကိုယူ၊ ။ဒုဂ္ဂတိဘဝ, ဟီနဘဝကား ဘဝငယ်၊ သုဂတိဘဝ,ပဏီ တာဘဝကား ဘဝကြီး၊ ။ဋီကာ။ ။

ဣန္ဒြိဘဝသဒ္ဒါကား ဩကာသဘုတ္တါဓိ။ ။ဩကာသော ပန ဘဝန္တိ ဓာသန္တိ ဧတ္ထ သတ္တာ နာမရူပါစာတိ ဘဝေါ၊ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ဝုဒ္ဓျတ္ထ ဖြစ်လျှက် အသေက္ခကို၊ နသေက္ခာ အသေက္ခာ-ဟု အဋ္ဌကထာမိန့်ရကား။

နှ ဘဝေါ အဘဝေါ-ဟူ၍သာပြု၊ ။ပဋိသေဓေ အနုနာသိကလံ-ဟူရကား အပုံ၌, နှုပ်နှစ်ပါးသင့်။ ။ဘာဝါဘာဝံ သဒ္ဒါကား ဝါကျသမာသ်နှစ်ပါးသင့်၊ ဝါကျသော် ပုလ္လိင်ဝုစ်နှစ်ပါး၊ သမာသ်သော်ကား နပုံသကလိင်ယေဘုယျ ဧကဝုစ်သာ၊ ။

နပုံသကံ သမာသံ တွေ၊ ပုလ္လိင်ဂ်မိတရတ္တနေ။
နပုံသကန္တုပါယေန၊ ကေဝစနကံ ဝဒေ။ ။
ဘဝေါ စ အဘဝေါ စာတိ၊ သမာသတ္တံ ဝဒေ ဗုဓော။
ဘဝေါ ဘဝမိစ္စတ္ထံ၊ အသမာသဿ ဘာသယေ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-ဘဝါဘဝံ၊ စီးပွါးခြင်း, ယုတ်နုံ့ခြင်းသို့၊

ဘူခါတ်ကား အတ္ထာတိသယအားဖြင့် ဝဍ္ဎနတ္ထ၊ ။ဘဝေါ တိစ ဝုဍ္ဎိတိ ဝုဒ္ဓိ။ ဘူသဒ္ဒဿအတ္ထာတိသယ ယောဂတော ဝဍ္ဎနေပိ ဒိဿမာနတ္တာ ဘဝံ ဝဍ္ဎနန္တိ ကတွာ၊ ။ဋီ၊ ။အကား ပဋိပက္ခတ္ထ၊အညတ္ထလည်းဟူ၏၊သမာသ်ရေးနည်းပြု၊ ။

ဝါ-ဘဝါဘဝံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ, ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသို့၊ ဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးကျေ။

ဘဝတဏှာ ဘဝဒိဋ္ဌိ၊ ဒွယံ ကတ္တစိ ပါဠိယံ။
ဥတ္တရပဒလောပေန၊ ဘဝသဒ္ဒေန သဒ္ဒိတံ။ ။ဋီ၊ ။ဤလေးနက်ကား ဋီကာ။ ။ပရိဝါအဋ္ဌကထာ,ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာများနှင့်အညီ။

ဝါ-ဘဝါဘဝံ၊ ဖြစ်ခြင်း,ပျက်ခြင်းသို့။ ဝါ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း,စုတိခြင်းသို့၊ ။ငဇိရ၊

ဘာဝိယတီတိ ဘဝေါ၊ ဟေတုဖလာမ္ဗသာဓ်။ ဘဝတီတိ ဘဝေါ၊ သုဒ္ဓကတ္တုသာဓ်။ သမာသ်ရေးနည်းပြု။ ။

ဝါ-ဘဝါဘဝံ၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌ မရှိသော အဘာဝပညတ်သို့၊ ဝါ-သဘ္ဘာဝပညတ်သို့။ ။ဋီ၊

ဘဝေသု အဘာဝေါပြု။ အဘာဝပညတ် ဟူသည်ကား သဘ္ဘာဝပညတ် တည်း၊ ထိုကြောင့် ဘိက္ခုနီ သံယုတ်၌၊

ကိဉ္စိ သတ္တောတိ ပဗ္ဗေသိ၊ မာရဓိဋ္ဌိဂတံ နုတေ။
သုဒ္ဓသင်္ခါရပုဉ္ဇောယံ၊ နယိဓ သတ္တူပလဗ္ဘတိ ။
ယထာပိ အင်္ဂသမ္ဘာရာ၊ ဟောတိ သဒ္ဒေါ ရထော ဣတိ။
ဧဝံ ခန္ဓေသု သန္တေသု၊ ဟောတိ သတ္တောတိ သမ္မုတိ။ ။

ဟူ၍ မာရ်မင်းအား ဝဇိရာထေရီမိန့်ကြောင်းကိုလာပြီ....

ဝါ-ဘဝါဘဝ၊ ပြည့်စုံခြင်း, ပျက်စီးခြင်းသို့။ ။ဝါ၊ ကောင်းမှု, မကောင်းမှုသို့။

ဘဝေါတိ သမ္ပတ္တိ။ အဘဝေါတိ ဝိပတ္တိ။ ဘဝေါတိ ဝါ ပုညံ။ အဘဝေါတိ ပါပံ။ ။ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ, ပရိဝါအဋ္ဌကထာ။

ဂန္တွာတိ၊ သွားလာ၍။ ဝါ၊ ကပ်ရောက်၍။ ။ဝါ၊ သွားလာပြီ၊ ကပ်ရောက်ပြီ၊ သွားလာသဲ၊ ကပ်ရောက်သဲ။ သွားလာလတ္တံ့၊ ကပ်ရောက်လတ္တံ့။

အနိယမဉ် ဝတ္တမာန်။

အနိယမတ္ထေ မနသာ စ ပဒဒွေန။ ဘာသတိဝါ ကရောတိဝါ။ ဧတ္ထ ဟိ ကာလနိယမော န ကတော။ ကာလသာမညေ ဝတ္တမာနဝတ္တမာနဝစနသ္သ ဣစ္ဆိတဗ္ဗတ္တာ။ တေန အဘာသိဝါ အကာသိဝါ·ဘာသိဿတိဝါ ကရိဿတိဝါတိ အတ္ထောပိ ဝုတ္တောဝ ဟောတိ။ ။ သဒ္ဒနီတိ။

ဝတ္တမာနာဝိဘတ္တိယော ဟိ အတီတာနာဂတကာလေသုပိ သမ္ဘဝတော တတ္ထာပိ ဝတ္တမာနာ တိယောဂဝိဘာဂေန သင်္ဂဟိတံ ဧဝံ ဝုတ္တံ။ ဝတ္တမာနာပစ္စုပ္ပန္နေ–သုတ်ဖွင့်။ ။ငင်း။

အဝိဇ္ဇာဒိကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသိနော၊ အဝိဇ္ဇာသျှင် ကိလေသာ၏ အပိုင်းအခြားရှိသော ကိလေသာတည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို အကြွင်းမဲ့ ဖျက်ဆီးဘတ်သော၊ ဝါ၊ အဝိဇ္ဇာသျှင် ကိလေသာ၏ အဖြစ်ဖြင့်အတူရှိသော၊ ပ၊ သော၊ ဝါ၊ အဝိဇ္ဇာသျှင် ကိလေသာအပေါင်း၏ အဖိတ်ရှိသော၊ ပ။ သော။ သုဒ္ဓကဏ္ဍုသာမီ ။သာရတ္ထ။

မရိယာဒေ ပကာရေစ၊ သမီပေ ဝယဝေဒိစ။
စတုဗ္ဗိဓေပကာရေယံ၊ အာဒိသဒ္ဒသ လက္ခဏော။ ။

ဟူသောအာဒိသဒ္ဒါအနက်လေးချက်တွင်....ဤ၌ ဥာသ်ဆရာအလို—မရိယာဒ။ ရူပသိဒ္ဓိဆရာအလို—ပကာရ။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာဆရာအလို—အဝယဝ။

ဝါ-အဝိဇ္ဇာဒိ။ ပ။ သိနေ၊ အဝိဇ္ဇာသျှင် အပိုင်းအခြား အဘူအစိတ် ရှိသောအကိုလေသာတည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို အကြွင်းမဲ့ပျက်ဆီးခြင်း အလေ့ရှိသော၊ ဝါ၊ ခြင်းငှါအလေ့ရှိသော၊ ဝါ၊ ခြင်းဌ အလေ့ရှိသော၊ ဝါ၊ အလေ့အားဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ပျက်ဆီးတတ်သော-တာသီလတ္ထ။ ။(၄)

အဝိဇ္ဇာဒိကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသနံ သီလံ ယဿ၊ ဝိဒ္ဓံသိတုံ သီလံ ယဿ၊ ဝိဒ္ဓံသနေ သီလံ ယဿ။ ဝိဒ္ဓံသေတိ သီလေနပြု။

ဝါ-အဝိဇ္ဇာဒိ။ ပ။ သိနေ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ပ။ ကွန်ရက်ကို အကြွင်းမဲ့ ပျက်ဆီးခြင်းအကျင့်ရှိသော၊ ဝါ၊ ခြင်းငှါ အကျင့်ရှိသော၊ ဝါ၊ ခြင်းဌ အကျင့်ရှိသော၊ ဝါ၊ အကျင့်အားဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ပျက်ဆီးတတ်သော-တဒ္ဓမ္မတ္ထ။ ။(၄)။

အဝိဇ္ဇာဒိကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသနံ ဓမ္မော ယဿ၊ ဝိဒ္ဓံသိတုံ ဓမ္မော ယဿ၊ ဝိဒ္ဓံသနေ ဓမ္မော ယဿ၊ ဝိဒ္ဓံသေတိ ဓမ္မေနပြု။

ဝါ၊ အဝိဇ္ဇာဒိ။ ပ။ သိနေ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ ပ။ ကွန်ရက်ကို အကြွင်းမဲ့ပျက်ဆီးခြင်းကို ကောင်းစွာပြုတတ်သော၊ ဝါ၊ ခြင်းငှါ ကောင်းစွာပြုတတ်သော၊ ဝါ၊ ခြင်းဌ ကောင်းစွာပြုတတ်သော၊ ဝါ၊ ကောင်းစွာ ပြုခြင်းရှိသဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ပျက်ဆီးတတ်သော။ ။(တသာဓုကာရိယတ္ထ။ ။(၄)

အဝိဇ္ဇာဒိကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသနံ သာဓုံ ကရောတိ၊ ဝိဒ္ဓံသိတုံ သာဓုံ ကရောတိ။ ဝိဒ္ဓံသနေ သာဓုံ ကရောတိ၊ သာဓုကာရိနာ ဝိဒ္ဓံသေတိ—ပြု။ ။တသီလတ္ထ၌ လေးချက်,တဒ္ဓမ္မတ္ထ၌လေးချက်,တသာဓုကာရိယတ္ထ၌ လေးချက်။

ငါတို့ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ဘုရား, ဒုတ်ကျောင်းဆရာတော်ဘုရား နှစ်ပါးဝါဒ။ ။အချို့ဆရာတို့ကား-တသီလ,တဒ္ဓမ္မ၌ တုလျတ္ထ၊ တသာဓုကာရိ၌ ဘိန္နတ္ထ-ပေါင်းသုံးနက်ဟူကုန်၏။ အချို့ဆရာတို့ကား-တသီလ, တဒ္ဓမ္မ၌-၃, တသာဓုကာရိ၌-၂, ပေါင်းငါးနက်ဟူကုန်၏။ အချို့ဆရာတို့ကား-သုံးနက်စီအားဖြင့် ကိုးနက်ဟူကုန်၏။ ။ထိုဝါဒတို့တွင် သုံးနက်သာဟူသောဝါဒကား......

တုလျာဓိကရဏဿေဝ၊သီလံ ပကတိံမနုဇ္ဇတော။
ဓာတုစ္ဆေဒေါတိ သတာစာရော၊ဓမ္မော တဿာ ခုကာရိတာ။
ဘိန္နာဓိကရဏဿေဝ၊တဿ သဗ္ဗဿ ကာရိတာ။ ။ဟူသော ရူပသိဒ္ဓိ
နှင့်ညီ၏။

ရှစ်နက်ဟူသောဝါဒကား-

အထဝါ ပိယပသံသနသီလော ဝါ ပိယပသံသီ၊ပိယံ ပသံသတိ သီ
လေနာတိ ဝါ ပိယပသံသီ။ပိယံ ပသံသိတုံ ဓမ္မော ယဿ ရညော ဟော
တီတိ ပိယပသံသီ၊ပိယပသံသနဓမ္မော ဝါ ပိယပသံသီ။ပိယံ ပသံသတိ
ဓမ္မေနာတိ ဝါ ပိယပသံသီ။ပိယပသံသနေ သာဓုကာရီ သော ဟောတီတိ
ပိယပသံသီ၊ ပိယံ ပသံသတိ သာဓုကာရေနာတိ ဝါ ပိယပသံသီ။
ဟူသောကိတ်နိဒ္ဒေသနှင့်ညီ၏။

ကိုးနက်ဟူသောဝါဒကား

ယင်းရှစ်နက်ဝယ်-ပိယံပသံသိတုံ ယော သာဓုကာရီ သော ဟောတီတိ
ပိယပသံသီ-ဟူသောဝိကပ်ကိုထည့်သည်။ သို့ထည့်ခြင်းလည်း ပိယံ ပသံသိတုံ
သီလံ ယဿ-ဟူသောဝိကပ်နှင့်ညီရကား အသင့်ပင်။

တဆဲ့နှစ်နက်ဟူသောဝါဒကား

ယင်းကိုးနက်ဝယ်၊ တဿီလ,တဒ္ဓမ္မဒွ ပိယ ပသံသနေ သီလံ ယဿ,ဓမ္မော
ယဿ-ဟု တဝိကပ်စီထည့်သည်၊ သို့ထည့်ခြင်းလည်း ပိယပသံသနေ သာဓု
ကာရီ-ဟူသောဝိကပ်နှင့်ညီရကား အသင့်ပင်။ တဿာဓုကာရီဒွလည်း ပိယ
ပသံသနံ သာဓုံ ကရောတိ-ဟု တဝိကပ်ထည့်သည်။ သို့ထည့်ခြင်းလည်း ဘိန္နာ
ဓိကရဏဿေဝ-ဟူရကား ဘုမ္မတ္ထကိုယူလျှင် ဘိန္နာဓိကရဏ အဖြစ်ဖြင့်တူရကား
ကမ္မတ္ထကိုလည်း ယူကောင်းသောကြောင့် အသင့်ပင်။ နောတက္ကော။

ဘိက္ခဝေါတိ အာမန္တနာကာရပရိဒီပနံ။ တတ္ထ ဘိက္ခနသီလ တာဒိ ဂုဏ
ယောဂ သိဒ္ဓတ္တာ ဝုတ္တံ။ ဘိက္ခန သီလတာ ဂုဏယုတ္တောပိ ဟိ ဘိက္ခနဓမ္မ
တာ ဂုဏယုတ္တောပိ ဘိက္ခနသာဓုကာရိတာ ဂုဏယုတ္တောပိ တိ သဒ္ဒဝိဒူ
ပညတ္တိ။ သီလ, ဓမ္မ,သာဓုကာရီ-သုံးပါးစုံရှိ ကောင်း။ ။အင်္ဂုတ္တရ အဋ္ဌ
ကထာ-မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ-ဘိက္ခန သီလတာတိ ဘိက္ခနေန ဇီဝန
သီလတာ၊နကသိ ဝါဏိဇ္ဇာဒိနာ ဇီဝနသီလတာ။ ဘိက္ခနဓမ္မတာတိ ဥဒ္ဒိဿ
အရိယာ တိဋ္ဌန္တိတိ ဧဝံ ဝုတ္တာ ဘိက္ခနသဘာဝတာ၊န ယာစနာ ကောဟညံ
သဘာဝတာ။ ဘိက္ခနသာဓုကာရိတာတိ ဥတ္တိဋ္ဌေန ပမဇ္ဇေယျာတိဝစနံ အ

နုသယရိတ္တာ တံတ္တ အပမဇ္ဇနာ။ အထဝါ-သီလံ နာမ ပကတိသဘာဝေါ။ ဇူဓေ ပန် တဒေဟိင္ဂာနံ။ဓမ္မောတိ ဝတံ။ သာဓုကာရိတာတိ သက္ကစ္စကာရိတာ အာဒရ ကြိယာ။ ။အင်္ဂုတ္တရဋီကာ။

“အဝိဇ္ဇာ မုဒ္ဓါတိ ဇာနာဟိ၊ ဝိဇ္ဇာ မုဒ္ဓဓိပါတိနီ။
သဒ္ဓါသတိ သမာဓိတိ၊ဆန္ဒဝိရိယေနသံယုတာ။ ။

ဟုပါဠိရာယသုဝဂ်၌ဟောတော်မူရကား-အဝိဇ္ဇာသည် ကိလေသာတို့၏ ဦးခေါင်းသဖွယ်ပဌာနဖြစ်၍ အဝိဇ္ဇာဒိဟူသည်၊ ။ဇာသသဒ္ဒါကား-ကွန် ရက်ကို မချ၊ ကိလေသာကို သဒိသူပစာ။ ဝါ၊ ဥပမာ တင်စ္စတ်မှုသင်းကို လည်း မချ၊ ။ဋီကာ၊ ။သကာပက္ခ လေးနက်, ပခုပက္ခ လေးနက်၊ပေါင်း ရှစ်နက်ယူ၊

ဇာလတိ ဒိဗ္ဗတီတိ ဇာလံ။ယောဇနာ၊ ။ဋီကာ၌ကား-ပဓာနတ္တေန-ဟု သဘောကိုသာ ပြသည်။ ဝါ၊ဇာလတိ သတ္တေ ဗာဓတီတိ ဇာလံ။သော်လည်းမြို့။ ဇလေ ဟိတန္တိ ဇာလံ-အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။ဤဝိသေသနသည် သမုဒ္ဒေဒ ပဟာနသတ္တိရှိသောမဂ်၌ သင့်တန်စေ။ ကြွင်းသောဓမ္မ၌ကား မသင့်ရာဟူငြား အံ့။ မဂ်၏ အာရုံဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်၌ ရာဂါဒိဓယဖြစ်၍ အရဟတ္တနိုလ်၌ ဖိုလ်ချင်းတူ ရကား အောက်ဖိုလ်သုံးခု၌ သုက္ကနည်းအားဖြင့် ကိလေသဝဒ္ဓံသနအား ဥပ နိသျတပ်ခြင်းကြောင့် ပရိယတ်၌လည်းသင့်၏ဟူပေ။ ။ဝဇိရ။ ။

ဝါ-နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုမှ မဂ်၏ ကိလေသဝိဒ္ဓံသန ဖြစ်ရကား-နိဗ္ဗာန်၌ မဂ်၏ကိစ္စသည် ဖိုလ်ဖြင့် ဆုံးရကား-ဖိုလ်၌ ကိလေသဝိဒ္ဓံသန၏ အကြောင်း ဖြစ်ရကား ပရိယတ်၌လည်းသင့်၏ဟူပေ။ သာချတ္ထ,ဝိမတိ၊

တဿ ဓမ္မဝရဿ၊ အားလည်း၊ ဝါ-တဿ သော၊ ဓမ္မဝရဿ၊ အားလည်း။ မေ၊ ၏။ နမော၊ သည်၊ အတ္ထု၊ တည်း၊ ဝါ-အဟံ၊ သည်။ နမော၊ ကို၊ ကရောမိ၊ ၏။ နတွာ၊ ၍၊ ဝါ-နမော၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍၊ ။ သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထ၊ ဝါ-သမုစ္စယတ္ထ ဖြစ်သင့်သော စ, ပိ, အပိ-သဒ္ဒါတွင် တခုခု သည် ဂမျမာနတ္ထ၊ ဝါ-လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌ၊ ဝါ-ပါဌသေသတည်း၊ .

အယမ္ပီတိ ပုရိမံ ဥပါဒါယ ဝုစ္စတိ ဟူသောပါဠိ သဒ္ဒမ္မဋ္ဌာသ ပူဇေတွာ စသောအဋ္ဌကထာများနှင့်အညီ။ ။ယင်းနည်းသုံးပါးအထူးကို-

သီကောင်းသေသက်ဘန်၊ ဂဟုမာန်ဘည်း၊ ဒုစ်ဆန်းစောင့်ဦး၊ ဝါစာသိသိ၌၊ လုဘ်နိဒ္ဒိဋ္ဌမှတ်။ပါဌ်သေသမှာ၊သိုကောင်းပါလုက်—မဆိုဘူး (ဤသို့မှတ်)။

ကရုဏာယပဏ္ဍာနာတိတ္ထေ ဝေသဒ္ဒေါ လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌော။ ဂမျမာနတ္တတ္တာ ဝါ နယုတ္တော၊ ပါဠ္ပသေသော ဝါ-မဏိဒီပ။ ။အတ္တပူရဏာ,ပဒပူရဏာ နှစ်ပါးတွင် အံတ္တပူရဏာတည်း။ သဒ္ဒါမထည့်နှင့် အနက်သာ ပါအောင် ပေး။ ။ယော ပနသဒ္ဒေါ န ပယုဇ္ဇတိ။အတ္တော ပန ပယုဇ္ဇတိ၊ သော လောပေါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။အနုဋီကာ။

ပူရဏတ္တံ ဒုဝိဓံ အတ္တပူရဏဉ္စ ပဒပူရဏဉ္စ။ တေသု အတ္တပူရဏန္တိ ပဒန္တရေန ပကာသိတဿေဝတ္ထဿ ဇောတနဝသေန အဓိကဘာဝကရဏံ။ တထာဟိ ခတ္တိယော ဗြာဟ္မဏော ဝေဿော သုဒ္ဒေါဝါ ဝုတ္တေပိ ခတ္တိယော စ ဗြာဟ္မဏော စ ဝေဿော စ သုဒ္ဒေါ စာတိ အယမတ္ထော ဝုတ္တော ယေဝ ဟောတိ။ သော နယော ယထာရဟံ နေတဗ္ဗော။ သဒ္ဒနီတိ။ ။

ဒုတိယဂါထာ-

တတိယဂါထာ၌ အထက်မှာရှေးနည်း။

သမ္ပုဋိပန္နတာ-စသော ဂုဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံသည့်၏အဖြစ်ကိုပြအံ့သော ၌ါ ဂုဏေဟိ၊ပ။ ယုတ္တော-မိန့်၊ ။

အနုတ္တရပုညခေတ် အဖြစ်ကို ပြအံ့သော၌ါ-ခေတ္တ၊ ပ၊ ကာဒံ-မိန့်၊ ။ ဤသို့အပ်ပြီးသော စကားကို ထောက်၍ တတိယဂါထာ၌ အနုသန္ဓေကို ဆို၊ ။ဤဂါထာလည်း ဥပေန္ဒဝဇိရာ, ဣန္ဒဝဇိရာရောသော ဥပဇာတိ ဂါထာ၊ ဥာဏပ္ပဘုတိဟိ၌ ပယံယောဂဥရေသ့နှင့်ရှုတ်၊ စတုတ္ထပါဒ၌ တမရိယဟု ဤဒိဿ၊ သိရသာဟု ဏ္ဍရသနှင့်ရှုတ်။ ။ယင်းစတုတ္ထပါဒ ကို ကမလာလည်းဟူကုန်၏၊ တုဋ္ဌာဘဆန်းချင်းပေါ်ရကား-ဥပဇာတိ မဖြစ်ကောင်းသောကြောင့် မသင့်၊ အရိယသဒ္ဒါနှင့် ရည်ခြင်းကြောင့် ထ အက္ခရာလွန်သည့်သာ။ သဂိုဏ်းမဟုတ်၊ ။အတြံ့ စတုတ္ထံ ကမလာတိ ဝဒန္တိ၊ တဒယုတ္တံ၊ဏ္ဍဟာ ဝိနာဓိကဗ္ဗာနဘူတေန သမာနေန တုဋ္ဌုဘဆန္ဒေန သဟာညေနာသမ္ဘဝတော၊ ဏ္ဍမဿ စာဓိကဗ္ဗာန ဘာဝတော-ကဝိသာရမိကာ၊ ကမလာတိ ဥဇယျာ သာယဟိယောစေ၊ ဟူရကား-သဂိုဏ်း, ယဂိုဏ်း-နှစ်ရုံမှ ကမလာ၊ ။ကဝိသမယေ အရိယာရဟာစရိယာဒိ ယောဂေ သာသနိကေဟိ ရဗ်တော အဓိကက္ခရောပိ ပါဒေါ အနုပဝဇ္ဇော ပူဇာရဟော ဝ ဟောတိ၊ တံ ယထာ၊ ခေတ္တဥ္စ နာခံ ကုသလတ္ထိကာနံ၊ တမရိယသံဃံ သိရသာ နမာဒိ ဏ္ဍတ္တာဒိ။ • ။သဒ္ဒနီတိ၊ ။ဆန္ဒော သာရတ္ထဝိကာသိနီ၊ ။

ယောအရိယသံဃော၊ အကြင်အရိယသံဃာသည်ရှိပါးသည်၊ ဝါ-ယော၊ သော၊ အရိယသံဃော၊သည်၊ ပေးမြဲ။

ဝါ-ယော၊အကြင်သို့သော သုပ္ပဋိပန္နတာ-စသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊အရိယသံဃော၊ကိလေသာတို့မှ ဝေးသောအရိယာတို့၏အပေါင်းသည်၊ဝါ၊အရိယာဖြစ်သောအပေါင်းသည်၊

ကိလေသေဟိ အာရကာတိ အရိယာ-နိရုတ္တိနည်း။ ။

သံဃသဒ္ဒါကား—သမူဟတ္ထဝါစီ—ရုဠှီ။ ဝါ-သမဂ္ဂံ ကမ္မံ သမုပဂစ္ဆတီတိ သံဃော။ ဝါ-ဒိဋ္ဌိသီလသာမညေန သံဟတောတိ သံဃော—သမူဟရစေ။ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်။ ဝါ—ကမ္မဓာရည်းတွဲ။

ဝါ၊အကျိုးစီးပွါးမဲ့ကိုမဖြစ်စေတတ်သောအရိယာသည်၊

အနယေန ဣရယန္တိ ပဝတ္တေန္တီတိ အရိယာ။ ။နိရုတ္တိနည်း။

ဝါ၊အကျိုးစီးပွါးကိုဖြစ်စေတတ်သောအရိယာသည်၊

အယေ ဣရယန္တိ ပဝတ္တေန္တီတိ အရိယာ။ ။နိရုတ္တိနည်း။

ဝါ-နတ်နှင့်တကွသောသတ္တလောကသည် ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်အပ်သော အရိယာသည်၊

သဒေဝကေန လောကေန သရဏန္တိ အရိယန္တိ ဥပဂန္တဗ္ဗန္တီတိ အရိယာ၊ သာရတ္ထ,သီလက္ခန်ဋီကာတို့နည်း။

ဝါ၊အရိယသံဃော၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်သော အရိယာသည်၊

အရိယသဒ္ဒါကား—ပရိသုဒ္ဓတ္ထဝါစီ ရုဠှီ။ ။ဝိဂတကိလေသတ္တာ အရိယံ ပရိသုဒ္ဓံ-ဝဇီရ။ ။အရိယာယာတိ ပရိသုဒ္ဓါယ။ ။အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။

ဝါ၊ကိလေသာတည်းဟူသော ရန်သူတို့ကို သတ်တတ်သော အရိယာသည်၊

ကိလေသာရယော ဟနန္တီတိ အရိယာ၊အရိပုဗ္ဗ ဟနဓါတ်—ဏွပစ္စည်း၊ ဟ-ကိုယပြု။ ။အဘိဓါန်ဋီကာ။

ဝါ၊မဂ်ဖိုလ်တရားတို့ကို သိရှုမ်းနိုင်သောအရိယာသည်၊

အရဏီယ မိဂန္တီတိမဂ္ဂဖလဓမ္မေတို့ရိယော။ ။ငုင်း။

ဝါ-အရိယသံဃော၊ အရိယာအဖြစ်သို့ ရောက်သော သံဃာတော်သည်၊

အရိယံ ပတ္တော သံဃော-ဟု မဇ္ဈေလောပတွဲ။ ။အရိယသဒ္ဒါကား-ဘာဝပ္ပဓာန။ ။အရိယဘာဝံ ဝါ ပတ္တံ။ ။ဝဇီရ။

သီသ၊ပ၊ပဘုတီဟိ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ, ပဌမဈာန် စသောသမာဓိ, မဂ်ပညာ, ဖလသမာပတ်, ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ် ငါးပါးအစရှိကုန်သော၊ ၊ ဝိမုတ္တိစ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဉ္စ ဝိမုတ္တိဉာဏ်၊ကောဒ္ဒေသသရုပ်ပြကာသိသ်၊

ပဉ္စာ ပေက္ခတိသာမည၊မေကသေသောပိ နိဒ္ဒိဋ္ဌော။
တေနေကဝစနံ ဟောတိ၊နာမရူပန္တိ အာဒီသု။ ဟူရကား—ကေဝုစ်
ထားသည်။ဗဟုဝုစ်သော်လည်းထားလေ။

ပုပ္ဖုံ ဘာဝတီတိ ပဘုတိ၊ အာဒျတ္တရစေ၊ ယင်းပုဒ်ကား နမောသဒ္ဒါကဲ့သို့ နာမ်နိပါတ်နှစ်ပါး၊ အပဘူတေကတာသ်သ သဒ္ဒါဝဏ္ဏာ-စသည်၌ နာမ်၊ယတောပဘုတိ-စသည်၌ နိပါတ်၊ဤ၌လည်း နာမ်၊ ယင်းဖြင့်ဝိဇ္ဇတ္တယ စတုပါရိသုဒ္ဓိ ဆဠဘိည-စသည်ကိုယူ။ ကောသိသ် မကြီမှုကား ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ကိုလည်း အာဒိဝန်ယူ၊ ဋီကာ-သောဇနာ၊ ။ကောသိသ်ကြီးရာ၌ ဝိမုတ္တိဉာဏသဒ္ဒါသည် ဖလပစ္စဝေက္ခဏာကိုသာ ဟောသည်မဟုတ်လောဟူငြားအံ့၊ဝိမောက္ခခယသဒ္ဒါတို့ကဲ့သို့ မဂ်,ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်ကိုဟောခြင်းကြောင့် ပဟီနကိလေသာကိုလည်း ပါကတိကာခယ, ဖြစ်၍ ဝိမုတ္တိသဒ္ဒါဟောခြင်းကြောင့် ပဟီနကိလေသ ပစ္စဝေက္ခဏာမှ ဗျတိရေကနည်းအားဖြင့် အပဟီနကိလေသ ပစ္စဝေက္ခဏာကိုလည်း ယူသင့်သောကြောင့် ငါးပါးလုံးကိုပင်ဟောသည်ဟူပေ။

ဝါ-ဝိမုစ္စတီတိ ဝိမုတ္တိ-မဂ်ရစေ၊ ဝိမုစ္စိတ္ထာတိ ဝိမုတ္တိ -ဖိုလ်ရစေ၊ ဝိမုစ္စန္တိ ကိလေသေဟိ ဧတ္ထာတိ ဝိမုတ္တိ-နိဗ္ဗာန်ရစေ၊ဝိမုတ္တံ သု ဧတာဟီတိ ဝိမုတ္တိယော- ပဟီန ကိလေသာ ရစေ၊ ဝိမုတ္တိသန္တိ ဧတာဟီတိ ဝိမုတ္တိယော-အပဟီန ကိလေသာရစေ၊သို့ပြု၍ကောသိသ်ကြီးမှု ဝိမုတ္တိဉာဏသဒ္ဒါသည် ငါးပါးလုံးကိုပင်ဟောသည်ဟူပေ၊ ။ဇိနာတဏ္ဏော။

ဂုဏောဟိ၊ လောကီလောကုတ္တရာကျေးဇူးဂုဏ်တို့နှင့်၊

သီလ, သမာဓိ, ပညာ, ဝိမုတ္တိ-ဟူသော ခန္ဓာလေးပါးကား-အရိယသံဃာဟူသော သဒ္ဒန္တရိက်ကြောင့် လောကုတ္တရာသာ။ ၊ဝဇိရ၊ ၊သဒ္ဒညွှ ဘုရားအားလည်း သောကီလောကုတ္တရာဂုဏ်ဖြင့် ဒွိုးမွမ်းထိုက်သေး၏၊ သံဃာ၌ကား-အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိဖွဲ့နည်း။ ၊သာရတ္ထ, ဝိမတိ၊

ဂုဏီယန္တိ ပရိစိယန္တိ သေယျတ္ထိကေဟီတိ ဂုဏာ။ ။သစ္စသံခိပ်ဋီကာ။ ဂုဋ္ဌန္တိ အတ္တနော အာဓာရံ ဒဗ္ဗံ ပါကဋံ ကရောန္တီတိ ဂုဏာ။ ။သံပျင်။ ဂုဏ-ပကာသနေ၊ ပကာသေတိ ကာရကန္တိ ဂုဏော၊ ဂဏသင်္ချာနေ ဝါ အဿ ဂုဏော။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

ဇေတ္တ ဂုဏောတိ သီလာဒယော ဓမ္မာ၊ ကေနဋ္ဌေန တေ ဂုဏာ၊ ဂေါဏာဝိယတိ အာမန္တာပိယတိ အတ္တနိ ပတိဋ္ဌိတော ပုဂ္ဂလော ဒဋ္ဌုံ သောတုံ ပူဇိတုဉ္စ ဧဂန္တန္တေဟိ ဇနေဟီတိ ဂုဏော၊ သဒ္ဒနီတိ။ ။ အညေတိုကား။ ဂုဋ္ဌန္တေ အဗျယန္တေတိ ဂုဏာ-ဟူကုန်၏။ ။ငင်း။ .

ယုတ္တော၊ ပြည့်စုံသောအနက်, မယုတ်သောအနက်အားဖြင့် ရှဉ့်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ရှဉ့်တော်မူသည်၊ ယောတိ၊၏၊ ၊ဝဇိရ၊ ၊ဝါ၊ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ ၊ယောဇနာ။ ၊ကုသလတ္ထိကာနံ၊ ကုသိုလ်ကိုလိုချင်ကုန်သော၊ ဝါ၊ကုသိုလ်ဖြင့်အလိုရှိကုန်သော၊

တဒတ္ထိကောတိ တံ နဝလောကုတ္တရဓမ္မံ ဣစ္ဆန္တော၊ တေန ဝါ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေန အတ္ထိကော—ဟုဖွင့်သော သံပျင်နှင့်အညီ။

ဝါ၊ကုသိုလ်ဖြင့် အကျိုးရှိကုန်သော၊

ကုသလေန အတ္ထော ပယောဇနံ ကုသလတ္ထော၊ ကုသလတ္ထော ဧတေသံ အတ္ထီတိ ကုသလတ္ထိကာ။ ။ယောဇနာ။

ဝါ၊လိုချင်တောင့်တအပ်သော ကုသိုလ်ရှိကုန်သော၊

အတ္ထီယတီတိ အတ္ထိကံ—အတ္ထဓါတ် တပစ္စည်း—ကပ္ပ။အတ္ထပတ္ထယာစနေ။ အတ္ထေတိ အတ္ထယတီတိ အတ္ထော။ပ။ပဋိပက္ခမတ္ထယန္တိ ဣစ္ဆန္တီတိ ပစ္စတ္ထိကာ။ ။ သဒ္ဒနီတိ။

ကုသလံ အတ္ထိကံ ဧတေသန္တိ ကုသလတ္ထိကာ—ပြု။ ' ။နောတက္ကော။

ဇနာနံ၊တို့၏၊ ပုညသံ၊ကောင်းမှု၏၊ ဝုဒ္ဓိယာ၊ပွါးများခြင်း၌၊ ခေတ္တံ၊ လယ်မြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော။

ပုညသော ဝုဍ္ဎိယာ ခေတ္တသဒိသတ္တာ ခေတ္တံ-ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ၊ ပါဠိသေသထည့်၊ ၊အနုတ္တရံ ပုညခေတ္တံ လောကဿ-ဟုသုံးတ်၌ ဟောခုကား-ခေတ္တဥ္စနာနံ မဆိုသင့်ဟူငြားအံ့။ ဒေဝဒတ္တဿ ခေတ္တံ၊ယညဒတ္တဿ ခေတ္တံ-စသည်ဖြင့် သာမိသမ္ဗန်၊သာလိခေတ္တံ,ယဝခေတ္တံ-စသည်ဖြင့် နိဿိတသမ္ဗန်ခံ၍ လောက၌ အသုံးထုံးခေါ် ဝေါ်ရကား-လောကဿ ခေတ္တံ ဟုစပ်အပ်သော ဝုဍ္ဎိသုတ်နှင့်လည်း ညီခြင်းကြောင့် ဤ၌ ဝိသယီသမ္ဗန်ခံ၍ ဆိုသင့်၏ဟူပေ၊ ၊ဝဇိရ၊

ခိတ္တံ ဗီဇံ မဟပ္ဖလဘာဝကရဏေန တာယတိ ရက္ခတီတိ ခေတ္တံ။ဋီကာ။ (တတလုံးကြေ)။

ခိပန္တိ ဝပန္တိ ဗီဇံ ဧတ္ထာတိ ခေတ္တံ။ ။မဏိမဉ္ဇူ။ ။ပကတိလယ်ကိုမူ၍ ဥပမာတဒ္ဓိတ်—သဒိသူပစာအားဖြင့် ဤ၌သံဃာကိုဟောသည်။

တံအရိယသံဃံ၊ ကို၊ ဝါ-တံ၊ သော၊ အရိယသံဃံ၊ ကို၊ ပေးမြဲ၊ သိရသာ၊ဦးဖြင့်၊ အဟံ၊သည်၊ နမာမိ၊၏၊ နတွာ၊၍၊ ပါဠိသေသထည့်၊ ၊ သိရသာဖြင့် ဝစီမနောပဏာမသာမဟုတ်၊ ကာယပဏာမကိုသည်း ပြသတည်းဟု စသည်၊ သို့ပြသော် သိရသာဟုသာ မဆိုသင့် ဟူငြားအံ့။ ဒဿနာနုတ္တရိယ, သဝနာနုတ္တရိယတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော စက္ခု, သောတတို့၏ မိုရာဖြစ်၍ ပြတ်ရကား ဥတ္တမင် ပရိဋ္ဌေဒအားဖြင့် ဆိုသည်ဟူပေ၊ ၊ဝဇိရ၊ ၊ဗုဒ္ဓ, ဓမ္မ ပဏာမတို့၌ သိရသာမဆိုမူ၍ ဤ၌သာ ဘယ့်ကြောင့် ဆိုသနည်းဟူအံ့၊ ဘုရားနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသည်မှနောက်၌ ဘုရား, တရားရတနာတို့ကို သိရခြင်းသည် သံဃာရတနာနှင့်စပ်ရကား သံဃာဘော်၏ ကျေးဇူးများသည့်အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ ဆိုသည်ဟူပေ၊

ဘဂဝတော အပရဘာဂေ ဗုဒ္ဓဓမ္မရတနာနံပိ သမဓိဂမော။ သံဃာရတနာဓီနောတိ အရိယသံဃဿ ဗဟူပကာရတံ ဒဿေတုံ ဣဓေဝ သိရသာ နမာမီတိ ဝုတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။သာရတ္ထ။ ။သီလက္ခန်ဋီကာ။

သို့ ဋီကာတို့၌ ဖွင့်လျက် ရှေးဆရာတို့ကား အဓိကာရနည်း, ဒီပက နည်းအားဖြင့် သုံးဂါထာဆောင်၍ သမ္ဗန်ကုန်၏။ ဤအဋ္ဌကထာ၌သာ ဆိုသည် မဟုတ်၊ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာများ၌လည်း ဆိုသည်၊ဤဋီကာ၌သာ

သို့ဖွင့်သည်မဟုတ်၊ သုတ္တန်ငိုကာများ၌လည်း ဖွင့်သည်ဖြစ်၍ အဋ္ဌကထာဆရာတို့အာဘော်ကို ဧရှးငိုကာဆရာတို့သာ သိနိုင်မည်၊ ဧရှးငိုကာဆရာတို့နည်းကိုလည်း နောက်ငိုကာဆရာတို့ ဆိုမြဲဖြစ်သည်၊ ငိုကာဆရာတို့ ထက်လွန်၍သင့်အံ့မထင်၊

တတိယဂါထာ ။

ဤသို့ အကျဉ်းအားဖြင့် အလုံးစုံသော ဂုဏ်တော်တို့ကို သတိုပ်၍ ထောမနာခြင်းကိုအရင်းမူလျက် သုံးဂါထာတို့ဖြင့် ရတနာသုံးပါးတို့အား ပဏာမကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ထိုပဏာမကို များစွာသော ပယောဇဉ်တို့တွင် အဓိပ္ပေတပယောဇဉ်၌ ညွှတ်စေလိုရကား ဣစ္စေဝ မစ္စန္တံ-စသည်-မိန့်၊ ။

ဣစ္စေဝံ နမဿမာနော ရတနတ္တယံ ယံ ပုညာဘိသန္ဒံ အလတ္ထံ၊
တဿာနုဘာဝေန ဟတန္တရာယော၊ သာပြလိုရင်း။

ဆိုအပ်ပြီးသမျှကိုသာ ပြုထိုက်သည်မဟုတ်၊ တပါးသော အစီရင်ဖြင့်လည်း ပဏာမကို ပြုထိုက်သေး၏ဟုပြခြင်း၌ ဣစ္စန္တံနမဿနေယျံ-မိန့်၊ ဝဇိရ၊ ။သို့ပြုအပ်ပြီးသော ပဏာမကား အပ္ပကသာမဟုတ်ဟု ပြလိုရကား ဝိပုလံ-မိန့်၊ ။သာရတ္ထ၊

ဣစ္စေဝံ၌ ဣတိ သဒ္ဒါကား-

'ဣတိဟေတု ပကာရေသု၊ အာဒိမှိ စာဝ ဓာရဏေ။
နိဒဿနေ ပဒတ္ထသ၊ ဝိပလ္လာသေ သမာ၀နေ-ဟူသော အနက်တွင် ပရိသမာပနတ္ထ။ ။

ဧဝံ သဒ္ဒါကား-

ဧဝံ နိဒဿနာကာရော၊ ပမာယ သံပဟံသနေ။
ဥပဒေသေစ ဝစန၊ ပဋိဂ္ဂါဟေဝ ဓာရဏေ။
ဂရဟာယေ ဒမတ္တေစ၊ ပရိမာဏေစ ပုစ္ဆနေ။ ။
ဟူသောအနက်တွင် နိဒဿနတ္ထ။ ။

ဣစ္စေဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအစီရင်ဖြင့်-ပေး၊ ။ဝဇိရ၊

ဝါ-ဣတိဧဝံနှစ်ပုဒ်သည် နိဒဿနတ္ထချည်း၊ အပ္ပံ ဝဿသတံ အာယု၊ ဣဒါနေတရဟိ ဝိဇ္ဇတိ၌ကဲ့သို့ ပရိယာယ်၊

ဇာနေဝံ-ယထာဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးတိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ ပေး၊ သာရုဋ္ဌ၊

ဝါ-ဇာတိသဒ္ဒါကား ယော ကပ္ပကောဒိုဟိဝိ-စသော သဒ္ဒါအပေါင်း၊ ဘုရားဂုဏ်တော်-စသော အနက်အပေါင်းကို ညွှန်ပြကြောင်းနိဒဿနတ္ထ။ ဧဝံသဒ္ဒါကား-ယော ကပ္ပကောဒိုဟိဝိ-စသော သဒ္ဒါအစဉ်၊ ဘုရားဂုဏ်တော်-စသောအနက်စဉ်ကို ညွှန်ပြကြောင်း နိဒဿနတ္ထ၊

ဇာတိဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော သဒ္ဒါအပေါင်း အနက်အပေါင်း သဒ္ဒါအစဉ်၊ အနက်အစဉ်ဖြင့်-ပေး၊

ဇာတိသဒ္ဒေါ ဝစန ဝစနီယ သမုဒါယ နိဒဿနတ္ထော။ ဧဝံသဒ္ဒေါ ဝစန ဝစနီယ ပဋိပါဋိ သန္ဒဿနတ္ထော။ ။သဂြိုဟ်ဋီကာ။

ဇာတိကား-နာမ်, အာချာတ်, နိပါတ်-သုံးပါး၊သဗ်ိတိ ဝစနံ-စသည်၌ နာမ်၊ ဇာတာယံကောဓရူပေန-စသည်၌ အာချာတ်၊ ဇာတိ ဓာနာဒိ၊ ဇာတိ ပဿာဒ်-စသည်၌ နိပါတ်၊ ဤ၌လည်းနိပါတ်၊ ဇာနေဝံကို နမဿမာနော၌ပင်၊

ဇာတိနှင့် နမဿနေယျံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးသော အစီအရင်ဖြင့်လည်း စင်စစ်ရှိခိုးခြင်းကိုခံထိုက်သော၊ ဝါ၊ ရှိခိုးခြင်း၌ထိုက်သော၊

နမဿနာရဟံ။ ဝဇီရ။ ။နမဿိယတေ နမဿနံ၊ နမဿနံ ပဋိဂ္ဂဟိတုံ အရဟတိ၊ နမဿနာယ ဝါ အရဟတီတိ နမဿနေယျံ-ပြု။ ။အရဟတ္ထေ ဇာယေယျာ။ သဒ္ဒနီတိ။ ။အဇ္ဇ ဇွန့်နှင့် ဒုတိယ တတိယာနုစ်ဝိကပ် တပ္ပုရိသ်တွဲ။

ဝါ-စင်စစ်ရှိခိုးအပ်သော၊ ဝါ-ရှိခိုးထိုက်သော၊

နမဿိတဗ္ဗံ-သာရုဋ္ဌ, ယောဓာနာ၊ ကမ္မသာဓ်မှု-အနီယပစ္စည်း-ဤကို ပြေ၊ ဤအလိုသော် သံယုတ်မလို၊ ဒွေဘော်သော်လည်းပြု၊ အနီယကား ကိစ္စပစ္စည်းဖြစ်ရကား အရဟတ္ထကိုထွန်းသည်၊

အကမ္မကေဟိ ဓာတူဟိ၊ ဘာဝေ ကိစ္စာ ဘဝန္တိ တေ။ သကမ္မကေဟိ ကမ္မတ္ထေ အရဟသက္ကတ္ထဒီပကာ။ ရူပသိဒ္ဓိ၊ ပူဇိတေတိ ပူဇာရဟော။ အဋ္ဌသာလိနီ စသည်။ နမဿ ဝန္ဒနာ နတိယံ။ ဝန္ဒနာနတိနာမဝန္ဒနာ၊ သဒ္ဒါတံနမနံ။ သကမ္မကော ယေဝ ါယံ။ ဓာတု။ နနမုဓာတုဝိယ။ သကမ္မကောစေဝ အကမ္မကောစ၊ ။သဒ္ဒနီတိ။

ရတနတ္တယံ၊ ရတနာ၃တို့၏သုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို၊

တိဏ္ဏံ သမူဟော တယံ၊ ရတနာနံ တယံ-တွဲ။

ဝါ-ရတနာ၃တို့၏ သုံးပါးသောအစိတ်ရှိသောအပေါင်းကို၊

တယော အဝယဝါ အဿာတိ တယံ။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာ။ ။တယော အံသာ အဿာတိ တယံ။ မောဂ္ဂလာန်။

ဝါ-ရတနာ၃တို့၏သုံးပါးတို့ကိုပေါင်းအပ်သောအပေါင်းကို၊

တိဏ်ဏံ သမာဟာရာနိ တယံ။ မဏိမဉ္ဇူ။

သို့သော်-အပေါင်းကိုသာ ရကောင်း၏ဟူအံ့၊ အစိတ်မှလွတ်သောအပေါင်း၏ ပရမတ္ထအားဖြင့် မရှိခြင်းကြောင့် အစိတ်သုံးပါးပင်ရ၏ဟူပေ၊

အဝယဝဝိနိမုတ္တဿ ပန သမုဒါယဿ အဘာဝတော တိဏ်ဏ ဧဝ ရတနာနိ ဝုစ္စန္တိ။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာ။ သမုဒါယူပစာကြံ။

သို့သော် ဗဟုမှ ဝတ္တဗ္ဗေ ဗဟုဝစနံ ဟူရကား အစိတ်ကိုငဲ့၍ ဗဟုဝုစ်သက်သင့်၏ဟူမူ၊ အပေါင်းကိုငဲ့၍ ဧကဝုစ်ငါးပါးတွင် သချုဒါယာပေက္ခဧကဝုစ်အားဖြင့် ရတနတ္တယံဟုဆိုသည်ဟူပေ၊

သမုဒါယာပေက္ခံ ဧကဝစနံ။ ၎င ။ ။ရတိံ ပေမံ ဇနေတီတိ ရတနံ၊ ရတနာခုနှစ်ပါး, ဆယ်ပါးရစေ။ နိရုတ္တိနည်း။ ရတနံ ဝိယာတိ ရတနံ၊ ရတနာသုံးပါးရစေ။ မဏိဒီပ။ လောကဿ ရတိံ ရမဏံ၊ အဘိရတိံ ဇနေတီတိ ရတနံ။ ဇကာရလောပဝသေန။ တံ ရတနံ သရူပတော။ပ။ သဗ္ဗညုတ္တဉ္စ ပရိဠေဒဝသေန ဗုဒ္ဓါဒိသရဏတ္တယံ-ဟု မှချရတနာသုံးပါး ရ၏။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ရမန္တိ ကီဠန္တိ ဧတ္ထ သာဓုဇ္ဇနာတိ ရံ၊ ရမိတဗ္ဗံ ဝါ တေဟီတိ ရံ၊ ဒုဂ္ဂတိံ တရန္တိ အတိက္ကမန္တိ သရဏံ ဂတာ ဧတေနာတိ တံ၊ သံသာ ရဏ္ဏဝံ ဝါ တရန္တိ ဥတ္တရန္တိ သရဏဂမနသမင်္ဂိနော ဧတေနာတိ တံ၊ သရဏံ ဂတေ သုဂတိနိဗ္ဗာနာနိ နေတီတိ နံ၊ ရဉ္စ တဉ္စ တံ နဉ္စာတိ ရတနံ။ မဏိဒီပ။

ရတိံ နယတီတိ ဝဟာတီတိ ရတနံ၊ ။သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၊ ။ဧကေသဿဝိပကပ္ပေန ပူဇေန္တီတိ တေန ဝါ၊ ပူရိသာတိ ပူရိဋ္ဌာနေ။ သေန္တိတျပ ပဒေနဝါ-ဟူသည်နှင့်အညီ၊ ဧကသိသ်ဖြင့်၎င်း ဗဟုဝစန္တ, ဝစနတ္တဖြင့် ၎င်း,ရတနာသုံးပါးရစေ"ဇာတျာပေက္ခဧကဝုစ်သော်လည်းကြံ၊

စိတ္တကူဋံ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ အတုလံ ဒုလ္လဘဒဿနံ။
အနောမသတ္တပရိဘောဂံ၊ ရတနံ တေန ဝုစ္စတိ။ ။
ရတနသုတ် အဋ္ဌကထာ။

စိတ္တီကတ-စသော အနက်ငါးပါးဖြင့်ကား၊ ဝစနတ္ထ မကြံသင့်၊ ရဓာနာ ဟူသမုတ်အပ်သော ဝတ္ထု၏ ဂရုကာတဗ္ဗသဘော အားဖြင့် အဓိပ္ပါယတ္ထ သာ ဆိုသည်၊ အနိုင္ဒနူပါဒိုပဒိကာပုဒ်၊

စိတ္တီကတင္တေန ရတနန္တိ ဣဒံ ပန နိဗ္ဗစနတ္ထဝသေန ဝုတ္တံ န ဟောတိ။ အထ ခေါ ကိန္တိစေ။ လောကေ ရတနန္တိ သမ္မတဿ ဝတ္ထုနော ဂရုကာတဗ္ဗဘာဝေန ဝုတ္တံ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။အကျယ်ကိုလိုမူ ခုဒ္ဒကပါဌ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာရတနသုတ်အဖွင့်မှာယူ။

ကာယသဝါစာဝိဉ္ဉတ္တိဟိ၊တို့ဖြင့်၊ထည့်။ ။သာရတ္ထ။ ။နမသာသမာနော၊ ရှိခိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-ရှိခိုးသော၊အဟံ၊သည်။

မာနအဘိဟူလက၊ဥတ္တရပဒါပေက္ခသာ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-နမသာသမာနော၊ရှိခိုးရကား၊ခြင်းငှါ၊ ။နမသ ဓါတ်၊မာနပစ္စည်း။ အသမ္ပုဏ်ခွဲကဲ့သို့ယူ။

ဝါ-နမသာသမာနော၊ ရှိခိုးခြင်းကို ပြုသည် ဖြစ်၍၊ ပြုရကား၊ ပြုခြင်း ကြောင့် ပြုသော၊အဟံ၊သည်၊

နမောကရောမိတို နမဿမာနောပြု။ နမောသဒ္ဒါနောင်၊ ကရောမိအနက်၌ နမောတွသော-ဟူသောမောဂ္ဂလာန်သုတ်ဖြင့် အဿပစ္စည်း။ထိုနောင်-မာန ပစ္စည်း၊နာမဓါတ်။ ။ယောဇနာ၌ကား-နမဓါတ်နောင်ဟူ၏။ ။သုတ် ဝုတ္တိနှင့်မညီ။

ဝိပုလံ၊ပြန့်ပြောသော။ ဝါ-များသော၊ဝိ ကား၊ ဓာတွတ္ထာ နုဝတ္တက၊ ဝါ၊အသူးသဖြင့်ပြန့်ပြောသော၊အထူးသဖြင့်များသော၊ ၊ဓာတွတ္ထ ဝိသေသက၊

ဝိပုလမဟန္တေသု၊ပုလတိ၊ဝိပုလံ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ (ပုညာဘိသန္ဒ၌စပ်)။

ဝါ-ဝိပုလံ၊ပြန့်ပြောစွာ၊ဝါ၊များစွာ၊ ဝါ၊အသူးသဖြင့်ပြန့်ပြောစွာ၊ ဝါ၊ အသူးသဖြင့်များစွာ၊ အလတ္တံ၌ ကြိယာဝိသေသနဝ၊ ၊ယံပုညာဘိသန္ဒံ၊

အကြောင်ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းသဖြင့် ချမ်းမြေ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် စိတ်ကိုငွတ်ရိုစေတတ်သောကောင်းမှုကို၊

ကိလေသဒရထပဋိပဿဒ္ဓိယာ သီတလတ္တာ စိတ္တံ အဘိသန္ဒေတီတိ အဘိသန္ဒော၊ ပုညဿ တံ အဘိသန္ဒောစာတိ ပုညာဘိသန္ဒော။ ။ ဝဇီရ။ ။ဟိတ်ကိုထောက်သော် သန္ဒတေမနေ့်ဟူသင့်၏။

ဝါ-အကြောင်ကောင်းမှုအယဉ်ကို၊ ဝါ၊ကောင်းမှုဟူသော မြစ်ကို။ ဝါ၊ စီးခိုးထွေထွေ-မြစ်ရေတွင်၍၊ဇောဝီထိဖြင့်။ ......အစဉ်မပြတ် ဖြစ်တတ်သော ကောင်းမှုကို။

အဘိသန္ဒတိ ပဿဝတီတိ အဘိသန္ဒော—ပြု။သန္ဒပဿဝနေ၊ပဿဝနံ သန္ဒနံ။ အဝိစ္ဆေဒပဝတ္တိ။သန္ဒတိ ဥဒကံ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။အဘိသန္ဒတိ ဩဝရဏာ ကရောတီတိ အဘိသန္ဒော—ပြု။သန္ဒ ဩဝရဏေ။ ။ဝဇီရ။ ။သန္ဒ၊သည်။ ဩဝရဏော၊ဖုံးလွှမ်းခြင်း၌ ဟုပေး။ပုညနှင့်တွဲခြ။ ။ပုညာဘိသန္ဒာ ကုသလာဘိသန္ဒာတိ ပုညနဒိယော ကုသလနဒိယော။ ။သံယုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။ပုညာဘိသန္ဒောတိ ပုညပဝါဟော။ ပုညနဒီတိပိ ဝတ္တုံ ယုဇ္ဇတိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ ပုညာဘိသန္ဒန္တိ ပုညနဒိံ ပုညပဝါဟန္တိ ဧဝံ ပနေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။ အဝိစ္ဆေဒေန ပဝတ္တမာနံ ဟိ ပုညံအဘိသန္ဒနဋ္ဌေန ပုညာဘိသန္ဒောတိ ဝုစ္စတိ။ သာရတ္ထ,ဝိမတိ။

ဝါ-ယံပုညာဘိသန္ဒံ၊ အကြောင်ကောင်းမှုအစုကို၊ ၊ဝါ၊ကောင်းမှု အများကို၊

ပုညာဘိသန္ဒန္တိ ပုညရာသိံ၊ပုညမဟတ္တံဝါ။ မဟာဂဏ္ဌိ။ ။ပုညမဟတ္တံကို ဝိပုလံဟူပြီးတကားဟုဝဇီရဗုဒ္ဓိပယ်၏။

ဝါ၊အကြောင်ကောင်းမှုအာနိသင်ကို၊

ပုညာဘိသန္ဒန္တိ ပုညာနိသံသံ။ ။မဏိမဂဏ္ဌိ,နူဋဂဏ္ဌိ။

ဝါ၊ အကြောင်ကောင်းမှုအကျိုးကို၊

ပုညာဘိသန္ဒန္တိ ပုညဖလံ၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်။

ထိုကိုဏ်ဘဝ၌ မချဖလကိုရသည်မဟုတ်၊ ယင်းဗလကား ပရလောကအဖို့ရှိ၏၊ ဒိဋ္ဌမြကား အနာရာယ်ပျောက်ခြင်း အာနိသင်မျှသာတကား ဟု သာရတ္ထဒီပနီပယ်၏၊

ဝါ၊အကြွင်ပဏ္ဍာမကြီယာ၏အကျိုးဖြစ်သောကောင်းမှုကို၊ သို့သမွန့်မူ၊ ပဏ္ဍာမကြီယာသည် ဖြစ်စေအင်ရကား ဂဏ္ဌိပုဒ္ဒ်စကား သင့်တန်စေဟူ၏၊ ။ငင်း၊

အသဏ္ဍံ၊ ရပြီ၊

လဘာသ္မာ ဤဒုန္နံ ထ္ထတ္ထံ–ဟူရကား၊ဒုတိယကွရာနှင့်သာလိုသည်။

တသာ ပုညာဘိသန္ဒသာ၊ ၏၊ ပေးမြဲ၊ အာနုဘာဝေန၊ အင်္ဂမ်းသတ္တိ ဖြင့်၊ ဝါ၊ ရအင်ပြီးသော စည်းစိမ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ရှေးကံဟောင်း အား အဆင့်အားပေးခြင်းဟူသောသတ္တိဖြင့်၊(ဟာတန္တရာယောဒ္ဒ ကဒိုဏ်း စပ်)၊

> တတ္ထ ဟိ အာနုဘာဝေနာတိ ဖလေနာတိ အတ္ထော။တဋ္ဌ ယထာ လဒ္ဓသမ္ပတ္တိနိမိတ္တကဿ ကမ္မဿ ဖလာနုပ္ပဒါနဝသ သမံါတာ သတ္တိ ယေဝ၊ သာစ ဣရဏာန္တိ။ ။မဏိမဥ္ဇူ၊

ဝါ-အာနုဘာဝေန၊ကြောင့်(ငင်းမှာပင်ဟိတ်စပ်)၊ငင်း၊

ပုနပ္ပုနံ တံ သမင်္ဂိဘာဝေတိ ဝဓေတီတိ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘာဝေါဧဝ အာနုဘာဝေါ၊ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ။ ။တေဇ, ဥဿာဟ, မန္တ, ပဘူ, သတ္တိ-ဟူ၍ အာနုဘောင်ငါးပါး၊ ငင်း၊ ။ဤကားသတ္တိ။

> တေန တဿ ပုညပဝါဟဿ အတ္တနော ပဿဒ သမ္ပတ္တိယာ ရတနတ္တယဿစ ခေတ္တဘာဝသမ္ပတ္တိယာ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာယ•ဥပဃာတကာသဗ္ဗုပဒ္ဒဝါန္နံ ဟာနေ သမတ္ထတံ ဒဿေတိ။ ။သုတ်ဋီကာ, ဿာရတ္ထ။

> တေဇော ဥဿာဟမန္တာဧ၊ပဘူသတ္တီတိ ပဉ္စမေ။
> အာနုဘာဝေါတိ ဝုစ္စတိ၊ပဘာဝေါတိစ တေ ဝဒေ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဟာတန္တရာယော၊ ပယ်ဖျောက် အင်ငြီးသော အန္တရာယ် ရှိသည်။ ဟုတွာ၊၍။(ဟုံတွာ ကိုထည့် ဝဏ္ဏယိဿံ မှာစပ်)သုဝိဟာတန္တရာယော ဟုတွာ၊ သီလက္ခန် အဋ္ဌကထာ။ ။အဿ ဝဏ္ဏယိဿံ ဝိနယဉ္စ ရာမိနာ သန္ဒနော၊ ။သာရတ္ထ၊

ဝါ-ဟာတန္တရာယော'သော၊ အဟံ၊သည်၊ ။ယောစနာ၊အန္တရာယ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဥပဃိဋ္ဌက, ဥပဒ္ဒွေဒဘာကံကိုပယ်သဖြင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာဒိ

အနုပဒ္ဒဝဟူသော အန္တရာယ်တို့၏ မဖြစ်ခြင်းကိုပင် အန္တရာယ်ကို ပယ်ဖျောက်သည်ဟုယူသည်၊ ဘာခဏူပစာ။

အန္တရာယပေတွာတိ နိဝါရေတွာ၊ နိဝါရဏနေ့တ္ထ ဥပ္ပါဒကဟေတု ပရိဟာရဏဝသေန တေသမနုပ္ပတ္တိကရဏန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။အနုဋီကာ။ ပစ္စယာနံ ဓမ္မိကတာ စေတနာမဟတ္တံ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ၊ ဂုဏာတိရေကတာ။

အင်္ဂါလေးပါးစုံခြင်းကြောင့် ဒါနစေတနာသည် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယဖြစ်သကဲ့သို့ ခေတ္တဘာဝအဇ္ဈာသယ၊ အင်္ဂါနှစ်ပါးစုံခြင်းကြောင့် ပဏာမစေတနာသည် ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနီယဖြစ်၍အန္တရာယ်ဖျောက်ခြင်းအာနိသံသဂုဏ်ကိုပေးသည်။ ။ယင်းအာနိသင်ကား မချဖလမဟုတ်၊ မချဖလကား သစ်သီးနှင့်တူ၏။ အာနိသင်ကား သစ်ပွင့်နှင့်တူ၏ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအားထီးဘိနပ်လှူသော သင်ပုဏ္ဏား၏ ဒါနစေတနာသည် သမုဒ္ဒရာ၌ ထောက်တည်ရာရခြင်းမျှကိုပေးသကဲ့သို့တည်း။

ဣဒမ္ပိ တဿ ဒါနဿ ပုပ္ဖမတ္တံ ဖလန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ အပရိမာဏဖလဉှိ တံ ဒါနံ။ ။စရိယာပိဋကအဋ္ဌကထာ။

အင်္ဂါနှစ်ပါးတွင် ခေတ္တဘာဝကား ရတနာသုံးပါးဂုဏ်, အဇ္ဈာသယကား ဆရာ၏ပသာဒ။ ဣတိ မေ ပသန္နမတိနော ရတနတ္တယံ ဝန္ဒနာမယံ ပုညံ၊ ယံ သုဝိဟတန္တရာယော၊ ဟုတွာ တဿာနုဘာဝေန-ဟူသော သုတ်အဋ္ဌကထာဖြင့် သိသာ၏။ ဆရာ၏ဥဿာဟစ္ဆန္ဒသည်လည်း အဇ္ဈာသယမည်၏။ ။မဏိမဉ္ဇူ။ ။ယထာဘူတဉာဏ်သည်အဇ္ဈာသယမည်၏ ဟူသည်ကို ပယ်၏။ ။ငင်း။

စတုတ္ထဂါထာ။

ဂါထာစတုတ္ထဖြင့် ပဏာမ, ပဏာမပယောဇဉ်ကိုပြပြီး၍ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ, သံဝဏ္ဏနာပဋိညာဉ်ကိုပြလိုရကား၊ ဝါ၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမဖြစ်သော ဝိနည်းပိဋကတ်ကို သာသနမူလအဖြစ်ဖြင့် ထောမနာသိုရကား၊ ယသ္မိံ ဌိတေ-စသောသုံးပါဒမိန့်။ ဥဇုဝုတ်၊ သာရတ္ထ။

ဝါ-သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဓမ္မ၏ သာသနမူလအဖြစ်ကို အရင်းမူသဖြင့် သံဝဏ္ဏနာဓမ္မဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ၏လည်း သာသနမူလအဖြစ်ကို ပြလိုရကား ယသ္မာ ဣတိ-စသောသုံးပါဒမိန့်၊ ဝက်ဂုတ်၊ ဝိမတိ။

အဋ္ဌကထာ၏အစ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဓမ္မကို ဂုဏ်ဝိသေသဖြင့် ဖော မနာမူမြဲ၊

> သံဝဏ္ဏနာသုစာယံ အာစရိယာ ပကတိ၊ ယဒိဒံ အာဒိတော တဿ တဿ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဿ ဓမ္မဿ ဝိသေသဂုဏကိတ္တနေန ထောမနာ။ ။သီလက္ခန္ဓဋီကာ။ ။ယသ္မိံ ဌိတေ သာသနံ ပတိဋ္ဌိတံ ဟောတိ။တံ ဝဏ္ဏယိဿံ ဝိနယံ–သာပြလိုရင်း။

သာသနံဟူသော သမ္ပတ္တိ၏သမ္ပန်ကိုပြဒ်းသောင်္ဂါ ဘဂဝတော-မိန့်၊ ၊ ဝဇိရ၊

ဒေသေတဗ္ဗဓမ္မဖြစ်သော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဓမ္မ ဝိနည်းပိဋက အားလျော်စွာ ဒေသကဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ချီးမွမ်းလိုရကား အဋ္ဌတဿ သုသဏ္ဌိတဿ-မိန့်၊ ။ဋီကာ၊

သိက္ခာပဒ ပညတ္တိကာလကိုစဉ်လည်း အရှင်သာရိပုတ္တရာ-စသော ပညာရှိတို့ပင် သိနိုင်ခဲ့ရကား စင်စစ်သဗ္ဗညုဘုရား အရာတော်သာဖြစ်သော ဝိနည်းပိဋကတ်ကို မိမိအစွမ်းဖြင့် ဖွင့်ဖော်ပြဘိခြင်းငှါသော်လည်း မတတ်ကောင်းသောကြောင့် သံဝဏ္ဏနာနိသျကိုပြလိုရကား စတုတ္ထပါဒ မိ့၊ ။သာရတ္ထ၊ ၊ဒုတိယပါဒကား ဥပေန္ဒဝဇိရာ၊ ။ကြွင်းသုံးပါဒ ကား ဣန္ဒဝဇိရာ ဥပဇာတိဂါထာ၊

ယသ္မိံ ဝိနယေ၊ သည်၊ ဝါ-ယသ္မိံ၊သော၊ ဝိနယေ၊သည်၊ ဌိတေ၊ပါဋ္ဌိ အနက်အားဖြင့်မသုဘ်မှု၍ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ဖြစ်သောအားဖြင့် တည်လတ် သော်၊ဝါ-တည်သည်၊သတိ၊သော်။

ယသ္မိံသာ ဘာဝသတ္တမီ တုလျာဓိကရဏဖြစ်ရကား ဌိတေသည်း ဘာဝသတ္တမီ၊ ယမ္ဗာဝေါ ဘာဝလက္ခဏံ-မောဂ္ဂလာန်။

> ဘိက္ခုသုတ္တိ ဘာဝသတ္တမီ။ သဒ္ဒနီတိ၊ တုလျာဓိကရဏ သတ္တမီနာမေသာ။ အနေခနဝစ လက္ခဏေန သာဓေတဗ္ဗာ။ ၎င်း။ဌိတေသာ ဘာဝသတ္တမီ၊ ယသ္မိံ ကား စသဒ္ဒါဖြင့် ဘာဝသတ္တမီ။ ရူပသိဒ္ဓိ။ ဗါလာဝတာရ။ ဂရုပန ကဏ္ဍစိ ဌာနေ သမာနာဓိကရဏဘူတံ ဘာဝဝါစကပဒံ အဝိဇ္ဇမာနံပိ အာဟရိတွာ

သမာနာဓိကရဏပဒံ ကတွာ တတ္ထ ဘာဝသတ္တမီတိ ဝေါဟာရန္တိ။ တထာ ဟိ တေ သတိ ဂမျမာနေ ဝတ္တဗ္ဗေဘိ အာဒိနိ ယထာရဟမဇ္ဈာဟရန္တိ။ သဒ္ဒနီတိ။ နိဒ္ဒေသကား သဒ္ဒနီတိ မောဂ္ဂလာန်တို့နှင့် ရူပသိဒ္ဓိ ဗာလာဝတာရတို့ကား, အတူတူပင်၊ အပရေတို့ကား ကွဲပြားသောဟုယူကုန်သည်ဟူ၏။

ဝါ-ယသ္မိံ ဝိနယော ၏၊ ဌိတော၊ ကြောင့်၊

လက္ခဏကြိယာ၊ နှိုသည်မှား ရုံးဒါဟိဘ်ပေးဖြ—ဟူသည်နှင့်အညီ-အဓိပ္ပါယ်သတ္တ။

သဗ္ဗာ တာ ဇိမှာဂစ္ဆန္တီတိ သဗ္ဗာ တာ ဂါဝိယော ကုဋိလမေဝ ဂစ္ဆန္တိ။ ကသ္မာ၊ နေတ္တေ ဇိမှံ ဂတေ သတိ နေတ္တေ ကုဋိလံ ဂတေ သတိ နေတ္တဿ ကုဋိလံ ဂတတ္တာတိ အတ္ထော။ နေတ္တိအဋ္ဌကထာ။ ဟေတုအတ္ထတာ ဘုမ္မဝစနဿ ကရဏဿ ဘာဝေ တဒဝိနာဘာဝိ ဖလဿ ဘာဝေါ လက္ခီယတီတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ။

အဋ္ဌိတဿ၊ တည်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမရှိခြင်းကြောင့် တည်တော်မမူသော။ သုသဏ္ဌိတဿ၊ သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့် အားမထုတ်မူ၍ ကောင်းစွာမဖေါက်မပြန်တည်တော်မူသော။ ဝါ၊ အဋ္ဌိတဿ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမရှိသဖြင့်ရင်း သဿတဒိဋ္ဌိအားဖြင့်ရင်း တည်တော်မမူသော၊ သုသဏ္ဌိတဿ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတရားလေးပါးဖြင့်သတ္တဝါတို့၌ ကောင်းစွာ မဖေါက်မပြန်တည်တော်မူသော၊

ဗြဟ္မဝိဟာရ၌တည်၍ ဝိနည်းကိုပညတ်တော်မူရကား အရာနှင့်လျော်ညီစွာ ထောမနာသည်၊

တသ္မာ ဣမသ္မိံ ဝိနယ သံဝဏ္ဏနာဓိကာရေ သာရုပ္ပါယ ထုတိယာ ထောမေန္တော အာဟ- သုသဏ္ဌိတဿာတိ။ ။ဝဇိရ။

ဝါ-အဋ္ဌိတဿ၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ, အတ္တကိလမထာနုယောဂ တည်းဟူသော အယုတ်တရားနှစ်ပါး၌ တည်တော်မမူသော၊ (ဂဏ္ဌိသုံးစောင်, သာရတ္ထဒီပနီ-စသည်)။ သုသဏ္ဌိတဿ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော မဇ္ဈိမပဋိပဒါ၌ ကောင်းစွာမဖေါက်မပြန်တည်တော်မူသော၊

အယုတ်တရားနှစ်ပါးကိုကြည့်၍ မဇ္ဈိမပဋိပတ်ကိုဝိနည်း၌ ပြခြင်းငှာ အရာနှင့်လျော်စွာ ထောမနာသည်။ သာရတ္ထဒီပနီ-စသည်၊

ဝါ-အဋ္ဌိတဿ၊ ယခုထင်ရှား တည်တော် မမူသော။ ဝါ-ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူတော်မူပြီးသော၊ သုသဏ္ဌိတဿ၊ လက္ခဏာတော်ကြီးငယ် ရောင်

ခြောက်သွယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သောသဏ္ဌာန်ရှိတော်မူသော၊ (ရှေ့ပုဒ်ဖြင့် မနောကာယသမ္ပတ္တိကို၊ နောက်ပုဒ်ဖြင့် ရူပကာယ သမ္ပတ္တိကိုပြသည်၊ ဇာ်ထွဲ သုံးစောင်)။

ဘဂဝတော၊ ၏၊ သာသနံ၊ သုံးပါးသောသာသနာတော်သည်၊ ဝဇိရ၊ ဝါ၊ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သောသာသနာတော်သည်၊ သာရတ္ထ၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ဖြစ်သော အားဖြင့် တည်သည်၊ ပတ္ထိကား ဝေတုပ္ပတ္တာ နုဝတ္တကာ၊ သို့သော်။ ဝေတူတ္ထံ ဥပေစ္စ သဏ္ဍဟ်တိ ဥပသဂ္ဂါ ဟူသည်နှင့် ဆန့်ကျင်၏ ဟူအံ့၊ ဝိသေသိတဗ္ဗ အနက်မရှိခြင်းငှာ မဆန့် ကျင်ဟူပေ၊

ဝိသေသိတဗ္ဗဿ အဘာဝေန တေသမုပသဂ္ဂါနံ နာမချာတာနုဝတ္တနံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-ပတိဋ္ဌိတံ၊ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ဖြစ်သောအားဖြင့် ရှေးရှုတည်သည်၊ ဝါ၊ စွဲ၍တည်သည်၊ (ဓါတွတ္ထဝိသေသက)။ ဟောတိ၊ ၏၊ ပုဗ္ဗာစရိယာ နုဘာဝံ၊ ရှေးဆရာတို့၏အစွမ်းသတ္တိကို၊ ဝါ၊အစွမ်းသတ္တိဟုဆိုအပ်သော အဋ္ဌကထာကို၊

ပုဗ္ဗာစရိယာနုဘာဝေါ နာမ အတ္ထတေားပုဗ္ဗာစရိယေဟိ သံဝဏ္ဏိတာ အဋ္ဌကထာ။ ။ဋီကာ။

အာနုဘာဝ သဒ္ဒါကား သတ္တိဝါစက-တပုံတရ အံ့ဘွယ်အမှုကို မြင်၍ မည်သူအစွမ်းသတ္တိနည်းဟုမေးသော်၊ ဤသူအစွမ်းသတ္တိတည်းဟုအမှုကို ပင် လူတို့ခေါ်ဝေါ်ငကုန်ရကား အဓိပ္ပါယ်စကားကျအားဖြင့် အဋ္ဌကထာ ကိုယူအပ်သည်၊ ဝဇိရ၊ ။ကာရကရူပစာ၊

ဝါ-ပုဗ္ဗာစရိယာနုဘာဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားအလိုတော်သို့ လျှောက်၍ပါဠိ တော်၏ အနက်ကိုပြတတ်သော ပြကြောင်းဖြစ်သောရှေးဆရာတို့၏ အဋ္ဌ ကထာကို။

ဘဂဝတော အဓိပ္ပါယံ အနုဂန္တွာ ဘံတံပါဠတ္ထံ ဘာဝယတိ ဝိဘာဝယတိ ဘာဝေတိ ဝါ ဝိဘာဝေတိ ဧတေနာတိ အာနုဘာဝေါ။အဋ္ဌကထာရစေါ်ရင်း။

နိဿာယ နိဿာယဝေ၊ မှီ၍သာလျှင်၊ ဝါ၊ အဓိပ္ပါယ်ကဲ့သဟဲပြု၍သာ လျှင်၊ ။ငင်သဒ္ဒါကား-အနွော်ဂတအဝဓာရဏ၊

ဝါ၊ နိဿာသ၍၊ အညတ္ထ ပေါဟာနိ၊ ယင်းနှစ်ငါးကင်လုံးဖြင့်ပင် နှ အတ္တ နေ့ဝါယော ဗလံ နိဿာယ-ဟုတာဖွလဖေါ်၊ သာရတ္ထ၊

သမ္ဗာနံ ဝါကျာနံ ဝေကာရဏ္ဍသဟိတာနိယေဝ၊ တေသံ အဝဓာရဏ ဖလတ္တာ။ အထဝါ—သဒ္ဒန္တရတ္ထာ ပေါဟာနဝသေန သဒ္ဒေါ အတ္ထံ ဝဒတီတိ တ သ္မိံ ပက္ခေ သုတန္တိ တေသံ အသုတံ န ဟောတီတိ အယမတ္ထော၊ ။ဥဒါန်း အဋ္ဌကထာ။ ။သဗ္ဗေသံပိ ဝါကျာနံ ဧဝကာရဏ္ဍသဟိတတ္တာ ဥပေါသထော တိ တေသံ ဥပေါသထောတိ တေသ ။ ဥပေါသထော ဝေါတိ အယမတ္ထော လဗ္ဘတီတိ အာဟ—ဧတေန အနုပေါသထဒိဝသံ ပဋိက္ခိပတီတိ။ ဋမိနာ အဝ ဓာရဏေန နိရာကတံ ဒဿေတိ။ အထဝါ—သဒ္ဒန္တရတ္ထာ ပေါဟာနဝသေန သဒ္ဒေါ အတ္ထံ ဝဒတီတိ ဥပေါသထောတိ တေသံ အနုပေါသထော ဟော တီတိ အယမတ္ထောတိ ဝုတ္တံ-ဧတေန အနုပေါသထဒိဝသံ ပဋိက္ခိပတီတိ။ ။ ဂဏ်ဋီကာ။

သဒ္ဒေါ ဝလက္ခဏာဒီဟိ၊ ပတီတတ္တော နိဝုတ္တိတံ။
ကရောတေဝ ဖလတ္တေန၊ အညတ္ထာပေါဟနေန ဝါ။ ။သဒ္ဒါငယ်။

တံဒိနယံ၊ ကို၊ အမိသံ၊ ဇေတဝနဝါသီ, အဘာယဂိရိဝါသီနိကာယ တို့၏ မိစ္ဆာအယူမိစ္ဆာဉာဏ်၊ ထိုအယူညာဏ်၏ အာရုံဖြစ်သောဖေါက် ပြန်သောအနက်အဆုံးအဖြတ်နှင့် မရောမရှက်၊ ဝဏ္ဏယိဿံ၊ ဖွင့်ပေလအံ့၊ ဝါ-အမိသံ၊ ဇေတဝနဝါသီပ၊ နှင့် မရောမရှက်သော၊ ဝဏ္ဏယိဿံ အတ္ထ နံကရိဿံ၊ အဖွင့်ကိုပြုလအံ့။ ။

ခဝ်သိမ်း၊ ခါဘ်ပင်။ နက်မထင်က၊ ဘုကရှုန်း၊ သကဏ္ဌာဂိုး၊ ဖွေကသွင်း၊ သျက်၊ အနက်ဖွင့်လေစဖြ။ ။ဟူသည့်နှင့်အညီ။

မုဒုံ ပစ္စတိဇုန္တစ္ဆြ။ ပစနံ ဘဝတီတိစ။
သုခံ သယတိဇုန္တစ္ဆြ၊ ကရောတိ သယနန္တိစ။ ။ငင်း၊ ။

အမိဿန္တိ ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသော။ နိကာယန္တရလဒ္ဓီဟိ အင်သံ ကတွာ အနာကုလံ ကတွာ ဝဏ္ဏယိဿန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။ဋီကာ။

ပဉ္စမဂါထာ။

ရှေးအဋ္ဌကထာ၌ပြီးလျှက် အဋ္ဌကထာသစ်ကို စီရင်သဖြင့် အဘာယ မှုစအံ့နည်း။ ။ပုနရုတ္တနိရုတ္တကသာမဟုတ်လော ရှိ၍ ယင်းကိုပယ်အံ့ သော၌ ကာမဋ္ဌမှ၊ သမာခတ်သံတိုင်အောင် သုံးဂါထာနှင့် နှစ်ပါဒမိန့်၊ ငိုကာ၊ ။ဝဏ္ဏယိဿံဟူသောပဋိညာဉ်မှ ထွက်သောအနှသန္ဓေ၊

ဝါ-နိဿာယ ပုဗ္ဗာစရိယာ နုဘာဝံ-ဟူရကား လောကၡ ထင်ရှားသောဆရာ သာသနာတော်၌ ရာဟုလာစရိယ-စသော ပရဝါဒိဆရာတို့၏ အငွမ်းကျမ်းဂန်ကိုတည်း မှီ၍အဋ္ဌကထာသစ်ကို စီရင်တုံအံ့လောပုဒ်ရှိ၍၊ ယင်းကိုယ်အံ့သော၌ ကာမဉ္စ။ပ။ သမာရဘိဿံ-မိန့်၊ ဝဇိရ၊ ။ပုဗ္ဗာစရိယာနုဘာဝံမှထွက်သောအနုသန္ဓေ၊

ဝါ-ရှေးအဋ္ဌကထာရှိပြီးလျက် အဋ္ဌကထာသစ်ကို စီရင်သဖြင့် ပုနရုတ္တ နိုဂ္ဂဟဒေါသမရောက်ရာပြီလောပုဒ်ရှိ၍ စောဒနာ, စောဒက, အာဘောဝ် ပရိဟာရကအာဘောဝ်ကိုပြအံ့သော၌ ကာမဉ္စ။ပ။သမာရဘိဿံ-မိန့်၊

> ကိဉ္စာပိ ယဒိပိ ယတ္ထ၊ကာမဉ္စာပိသဒ္ဒေါ ဘဝေ၊
> ပုဗ္ဗာစ စောဒကာဘောဂေါ၊ဇာနိတဗ္ဗော တဟိံသဒါ။ ။
>
> တထာပိ ပန ပိသဒ္ဒေါ၊ယုဇ္ဇန္တေ တဒနန္တရံ။
> အထ ခေါတိ ပိ ဇောတေန္တိ၊မတံ တေ ပရိဟာရကေ။ ။

ဟူသောသဒ္ဒါကျမ်းနှင့်အညီ။ဝဏ္ဏယိဿံ မှထွက်သောအနုသန္ဓေ။

ထိုတွင်ကာမဉ္စ-စသောရှေ့နှစ်ဂါထာဖြင့် မယုတ်မလျော့ ပြည့်ပုံသော ရှေးအဋ္ဌကထာရှိပြီးမဟုတ်လောဟူသောစောဒနာ စောဒကအာဘောဝ်ကို သံဝဏ္ဏနာစသောနောက်ဂါထာနှင့် နှစ်ပါဒဖြင့် ရှေးအဋ္ဌကထာကိုသီဟိုဠ ဘာသာစီရင်၍ ကျွန်းတပါး၌ အကျိုးမရှိခဲ့ရကား၊ မာဂဓဘာသာပါဠိ နည်းနှင့်လျော်စွာ အဋ္ဌကထာသစ်ကို စီရင်အံ့သတည်းဟူသော ပရိဟာရ ပရိဟာရက အာဘောဝ်ကိုပြသည်၊ အဘယ်သူတို့ ဖွင့်သနည်း:ဟုဒ်ကြောင့်၊ ပုဗ္ဗာစရိယာသဘောဟိ•မိန့်။ သာရတ္ထ။ ဤပါဌ်ဖြင့်သင်္ဂါယနာတင် မထေရ် တို့သာ သံဝဏ္ဏနာ ကြိယာ၏ ကတ္တားအဖြစ်ကို ပြသည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတ ပကိဏ္ဏက ဒေသနာသည်ပင် အဋ္ဌကထာမည်သည် မဟုတ်လောဟူအံ့၊ ယင်းပကိဏ္ဏက ဒေသနာမှ လျော်ရာ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း-စံသည်ကို ပြုကုန်ရကား:သင်္ဂါယနာတင် မထေရ်တို့သာ ကတ္တားဖြစ်သင့်ဟူပေ၊

> သံဝဏ္ဏီယတိ အတ္ထော တေယာတိ သံဝဏ္ဏနာ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။
> သာ ပန ဓမ္မသင်္ဂါယကေဟိ ပဉ္စမံ တိက်ဏိ ပိဋကာနိ သင်္ဂါယိတွာ တဿ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာ နုရူပေနေဝ ဝါစနာမဂ္ဂံ အာရောပိတတ္တာ တိသော သင်္ဂီတိ• ယော အာရုဠ္ဟောယေဝ ဗုဒ္ဓဝစနဿ အတ္ထသံဝဏ္ဏနာဘူတော ကထာမဂ္ဂေါ။ သောယေဝစ မဟာမဟိန္ဒတ္ထေရေန တမ္ဗပဏ္ဏိဒိပံ အာဘတော၊ပစ္ဆာ တမ္ဗ

ပဏ္ဍိ ဒိပကေဟိ မဟာထေရေဟိ နိကာယန္တရလဒ္ဓိဟိ သင်္ကရပရိဟရဏတ္ထံ သီဟဠဘာသာယ ဌပိတော။ ။သာရတ္ထ။ ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေနေဝ ဟိ တိဏ္ဏံ ပိဋကာနံ။ အတ္ထသံဝဏ္ဏနက္ကမော ဘာသိတော။ တတော သင်္ဂါယနာဒိဝသေန သာဝကေဟီတိ အာစရိယာ ဝဒန္တိ။ ။သီလက္ခန်ဋီကာ။

ထို ပုဗ္ဗာစရိယတို့ကား၊ ပုထုဇဉ် သေက္ခလော ဖုန်ကြောင့် ဥဘတောမုတ္တ နိဒ္ဒေါသမလာသဝေဟိ-မိန့်။ ။ဋီကာ။ ။ခီဏာသဝတို့ဟူလို၊ ခီဏာသဝ မည်ကာတို့လော ဖုန်ကြောင့်၊ ဝိသုဒ္ဓဝိဇ္ဇာပဋိသမ္ဘိဒေဟိ-မိန့်။ ။၎င်းသုက္ခ ဝိပဿကတို့မဟုတ်။ တေဝိဇ္ဇပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တတို့ဟူလို၊ တေဝိဇ္ဇပဋိသမ္ဘိ ဒါပတ္တ အဖြစ်ကိုပြရသဖြင့် အဘယ်ဂုဏ် အဘူးပြီးသနည်း၊ ဖုန်ကြောင့် သဒ္ဓမ္မသံဝဏ္ဏနကောဝိဒေဟိ-မိန့်။ ။၎င်း။ ။ဤသို့သောဂုဏ်ထူး ပြီး၏ ဟူလို၊

ဝါ၊ သည့်မှတပါး အဘယ်ဂုဏ်ထူးရှိသနည်း ဖုန်ကြောင့်၊ ယင်းကိုမိန့်၊ သည့်၊ အာစရိယဝါဒ။ ၎င်း၊ သာတိသယပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တဂုဏ်ထူးရှိသေး၏ ဟူလို၊

ရှေး၌ ဝိသုဒ္ဓသဒ္ဒါပါ ပြီးဖြစ်၍ ယင်းဂုဏ်ကို မနှစ်သက်ရကား၊ ဝဒန္တိ ဟူ၏ ၎င်း၊ သည့်မှတပါး အဘယ်ဂုဏ်ထူးရှိသနည်းဖုန်ကြောင့်၊ သလ္လေခိ ယေ၊ ပ၊ နယေဟိ-မိန့်။

ထိုတွင်သလ္လေခိယနေသာသုလဘူပမေဟိ၊ ဖြင့်ဝိနယာဒိကာရန္နှင့်မဟာ ဝိဟာရဝါသ ဓမ္မူပမေဟိဖြင့် မိမိနိကာယ်နှင့်၊ သမ္ဗုဒ္ဓ ဝရနယေဟိဖြင့် သံဝဏ္ဏနာဒိကာရနှင့်လျော်သောဂုဏ်ကိုပြသည်၊ ။၎င်း။ ။သဟမ္ပတိ ပြဟ္မာတောင်းပန်ခြင်းကြောင့် တရားဟောတော်မူသည်။ ၎င်းသာရိပုတ္တရာ တောင်းပန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိနည်းပညတ်တော်မူသည် ဖြစ်ရကား၊ ဘုရား သခင်အကျင့်တော်ကို ပူဇော်လျက် အဋ္ဌကထာကို စီရင်သတည်းဟု သိ စေခြင်းငှါ၊ အဘိယာစနကို ပြလိုရကား အဇ္ဈေသနံ-စသော နှစ်ပါဒကို မိန့်။ ။ဝက်ဝုတ်၊ ဝဇိရ။

ဝါ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၏ နက်နဲ ခဲယဉ်းသော အနက်အဓိပ္ပါယ် ရှိခြင်း ကြောင့် အဋ္ဌကထာကို စီရင်ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းသည်အဖြစ်ကို ပြလိုရကား အဇ္ဈေသနံ-မိန့်။ ။ဝက်ဝုတ်။

ဠဒါနိ အဘိဓမ္မဿ ဂန္ထိရဏ္ဍဟ္ဌာ အတ္ထပကာသနေ ဒုက္ကရဘာဝံ ဒီပေတုံ
ဝိသုဒ္ဓါစာရဿီလေနာတိအာဒိနာ အဘိယာစနံ ဒဿေတိ။ ။မူလဋီကာ။

ခဲယဉ်းသောကြောင့်သာ သို့ဆရာတောင်းပန်းသည်၊ ထိုကြောင့် အဘိယာစနဖြင့် ဒုက္ကရဘောကိုပြခြင်းသည် အတ္ထာပတ္တိဖြင့် ပြီးသည်ဟူလို၊

ဝါ-ဝိနယပိဋကာ၏ဒုက္ခောဂါဟ၊ ၄င်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာ၏အစွမ်းသတ္တိကိုသိ၍ တောင်းပန်သော် သို့စဉ်ဆရာ၏ အဘိယာစနကို ပယ်ခြင်းငှါမတတ်ကောင်းသောကြောင့်၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို စီရင်သတည်းဟု သိစိမ့်သောငှါ အဘိယာစနကိုပြလိုရကား အဖွေသနံ-မိန့်၊ ။ဥဇုဇုဂတ်၊

ဝါ-သို့စဉ်လေးမြတ်အပ်သော ဆရာ၏ အဘိယာစနကို မှီ၍ စီရင်အပ်သော အဋ္ဌကထာသည် အဘိယာစန ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော ဥဿာဟဖြင့် မမြင့်မှိပြီးစီးလတံ့ နှလုံးမူ၍ အဋ္ဌကထာကိုစီရင်သတည်း ဟု သိစိမ့်သောငှါ အဘိယာစနကိုပြလိုရကား အဖွေသနံ-မိန့်၊ ။ဝင်္ကဂုတ်၊

ထေရော ဟိ ပါတိမောက္ခဿ ဂန္ထ°ရတာယ ဒုရဝဂါဟတံ အာစရိယဿ
စ တံသံဝဏ္ဏနာယ သာမတ္ထိယံ ဥတွာ ပါတိမောက္ခဿတယာအတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ ကာတဗ္ဗာ။ ဧဝံ ဟိ သာသနဿ သုစိရဋ္ဌိတံကတာ ဟောတီတိ သာနိသံသဂါရဝေန ယာစနံ အကာသိ။ တဒဿ ယာစနံအတ္တနော သံဝဏ္ဏနာယ နိဒါနဘူတံ ဒဿေန္တော ယာစိတောတိ အာဟ။ ။စသော ကန်ါဋီကာကို
ထောက်၍ နှစ်နည်းတက်။ ဤလေးဂါထာတွင် စတုတ္ထဂါထာကား-ဇာန္ဒဝဇီရာ၊
ကြွင်းသုံးဂါထာကား-ဥပေန္ဒဝဇီရာ။

ဥဘာအမ္ဘူနိဒ္ဓေါတမလာသဝေဟိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ရူပက၊ ဝါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်နှင့်တူသော သဒိသ၊ ဝါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကဲ့သို့သော၊ ဥပမာ၊ ဝါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ရေကြည်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဆေးကြောအပ်ပြီးသောသုံးပါးသောအညစ်အကြေး, လေးပါးသော အာသဝရှိကုန်သော၊ သမုဒ္ဒပက္ခ, ပရပေက္ခလေးနက်၊

ဝါ-ရေကြည်အညည်းဟူသော၊ ဝါ၊ ရေကြည်နှင့်တူသော၊ ဝါ၊ ရေကြည်ကဲ့သို့သော၊ ဝါ၊ ရေကြည်အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ဆေးကြော-အပ်ပြီးသော သုံးပါးသော အညစ်အကြေး, လေးပါးသော အာသဝရှိကုန်သော၊ သကပက္ခလေးနက်၊

အဒ္ဓကာထာ၌ဝရာ ပြလိုရင်းမဟုတ်ရကား ပရပက္ခကို အလိုမရှိအပ်ဟူ၍၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌနည်း, နဒ္ဒနည်းတို့ဖြင့် ခွေးခြယ်၍ အဏ္ဏနယ၌ လိမ္မာစိမ့်သော ငှါ ပရပက္ခကိုလည်းအလိုရှိအပ်၏ဟူပေ၊

ဋ္ဌေစ ကာမဥ္စ ပရပက္ခသကပက္ခာနံ ဝိဿဇ္ဇနာဝေန အဏ္ဏသာ ဒီပနံ အယုတ္တံ။တထာပိ ဥဒ္ဒိဋ္ဌနိဒ္ဒိဋ္ဌနယေဟိ ယုတ္တာယုတ္တာယောဝ ယထာဝုတ္တမိဿဇ္ဇူတတ္တာ ဇဟေတဗ္ဗာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။ ပဏ္ဍိတလက္ခဏံ ဟိ အဏ္ဏနယဂဟဏန္တိ။ ။ကဝိသာရ။ ။အမ္မတိ သဒ္ဒံ ကရောတီတိ အမ္ဗု။ ။ယောဇနာ။ ။အဗ္ဗိ ရဗ္ဗိသဒ္ဒေ။အမ္ဗတိ အမ္ဗာ အမ္ဗု။ ရဒ္ဒတိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။တတိယက္ခရာ (ဗ) နှင့်သာလိုသည်။ ။နိကား-နိသေသတ္တ။ ယင်းဖြင့်သေက္ခကိုစင်စေ။ ။နိဒ္ဒေါ တာနိ နိသေသတော အာယတိံ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတာ ပါဒနေန မောတာနိ။ ။သာရတ္ထ။ ။ရာဂ,ဒေါသ,မောဟ–ကား မလ,သုံးပါး။ ။ရင်း။

ဝိသုဒ္ဓဝိဇ္ဇာပဋိသမ္ဘိဒေဟိ၊ အခုဟာတ္တမဂ်ဥာဏ် တည်းဟူသော ရေကြည်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ဆေးကြော်အပ်ပြီးသော မလသုံးပါးရှိသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့် အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး,အခုဟာတ္တမဂ်ဥာဏ်တည်းဟူသော ရေကြည်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ဆေးကြော်အပ်ပြီးသော အာသဝလေးပါးရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့် အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးရှိကုန်သော၊ဝဇိရ၊ ။ဟေတာလက်ာရနည်း၊ ။ပုဒ်ရှိတိုင်းလည်း သမ္ဗန်သင့်၏၊အဓိပ္ပါယ်ကိုသာ ဤအတိုင်းယူ၊

ယဥ္စတ္တဝတောသဒ္ဒေက၊ သေသတော ဝါ ဝိသုယျတော။
တံ သမ္ဗန္ဓတေ ပစ္စေကံ၊ယထာလာဘံ ကဒါစိပိ။ ။

ဟူရကား နွံကြေသိသ်မှ ရှေ့နောက်ပုဒ်ကို ယေဘုယျအားဖြင့်ပုဒ်တိုင်းနှင့်စပ်ကောင်းသောကြောင့် ဝိသုဒ္ဓကိုနှစ်ပုဒ်လုံးနှင့်စပ်၊ ပဋိသမ္ဘိဒါသဒ္ဒါကား နိယတိဋ္ဌလိင်ဖြစ်သော်လည်း၊

ကမ္မခေါရိယောစ ဒွန္ဒောစ၊တပ္ပုရိသောစ လာဘိနော၊
တယောပရပဒေ လိင်္ဂံ၊ဗဟုဗ္ဗီဟိဗဒ္ဓနေ၊ ။

ဟူရကား၊ ။ဤ၌အညပုဒ်၏လိင်သို့လိုက်ခြင်းကြောင့်ပုလ္လိင်၊

သဋ္ဌမ္မသံဝဏ္ဏနကောဝိဒေဟိ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော ပဋိသမ္ဘိဒါလေးပါးရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့် သူတော်ကောင်းတရားဟုဆိုအပ်သော

ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဖွင့်ခြင်း၌၊ ဝါ-ဖွင့်ခြင်း၌ါ၊လိမ္မာကုန်သော၊(သံဝဏ္ဏနာကား ဘာဝသာဓနပုံလိုင်)။ ဝါ၊ ပိဋကတ်ကို ဖွင့်ကြောင်းဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ၌လိမ္မာကုန်သော။(သို့မှုသံဝဏ္ဏနာကား ကရဏသာဓ ဍုဏ္ဍိလိုင်၊ ဆန်းကြောင့်ရဿ-ပြု)။

ကံ ဝါစံ ဝိဒန္တိတိ ကောဝိဒါ၊ကုယာ ဝါ ဘူရိသမာ ပညာယ ဝိဒန္တီတိကောဝိဒါ၊ ကုဘူရိသမာ ဝါ ဝိဒါ ပညာ ဧတေသန္တိ ကောဝိဒါ၊ သရဏံ ကုမုဒံ-စသည်ကဲ့သို့ အန္တတာကား-အနုန္တောနီတ၊ လိမ္မာသည်ဟူသောသက်တတ္တ-ပါကဋ။

ယထာကထံ ဗျူပတ္တိ၊ရုဠှိယာ အတ္ထနိစ္ဆယော။
ဉတိရုဠှိပသိဒ္ဓေန၊ဗျူပတ္တိယေန ကေနစိ။ ။သဒ္ဒါငယ်။

သလ္လေခိယေ၊ကိလေသာကိုရင်း, ပစ္စည်းပရိက္ခရာပေါ်များခြင်းကိုရင်း ခေါင်းပါးစေတတ်သောသူ၏အဖြစ်၌၊

ကိလေသဇာတံ ပရိက္ခာရဗာဟုလ္လံ ဝါ သလ္လိခတိ တနုံ ကရောတီတိ သလ္လေခေါ၊သလ္လေခဿ ဘာဝေါ သလ္လေခိယံ။ ။ဝဇီရ။

ဤ၌ရဟန္တာအရာဖြစ်၍ကိလေသာကို ခေါင်းပါးစေတတ်သည်အဖြစ်ကိုမလို၊

ဣဓ ပန ဒိဏ္ဏာသဝါနိကာရတ္တာ ပရိက္ခာရဗာဟုလ္လဿ သလ္လိခန ဝသေနေဝ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော။ ။သာရတ္ထ,ဝိမတိ။

ဝါ-သလ္လေခိယေ၊ ပစ္စည်းပရိက္ခရာပေါ်များခြင်းကိုခေါင်းပါးစေတတ်သော၊ အပ္ပိစ္ဆတာ-အစရှိသော ဂုဏ်အပေါင်းသည် ဖြစ်အပ်သောရဟန်းစသောသလ္လေခပဋိပတ်၌၊ ဝိမတိ၊ ဈေးနည်းကစ္စာယ်သာဓ်ပြု၍ အပ္ပိစ္ဆတာစသောဂုဏ်ကိုယူ၊

သံလ္လေခေန နိဗ္ဗတ္တံ သလ္လေခိယံ။ ။ဟုံ တဗ္ဗိတ်ဆင့်မှ ရဟန်း-စသောသလ္လေခပဋိပတ်ကိုယူ။

နောသုလဘူပမေဟိ၊ ရလွယ်သော ဥပမာမရှိကုန်သော၊ အံယုတ္တတ္တ၊ ဝါ၊မရလွယ်သောဥပမာရှိကုန်သော၊ ယုတ္တတ္တ၊

ဥပမာသဒ္ဒါကား-

ဥပမတ္တာယိတဗ္ဗံ-စသည်၌ ဥပမေယျတ္တ၊ ဥပမာနော ပမေယျာနံ၊ သဒ္ဒမ္မတ္တံ သိယောပမာ-စသည်၌ သဒ္ဒမ္မတ္တ၊ဤ၌ဥပမာနတ္တ။ ဥပမိယတိ ဧတာယာတိ ဥပမာ။ ။ယောဇနာ။ ။ဤမည်သောသူနှင့်တူ၏ဟု နှိုင်းရှည်ကြောင်းဥပမာနရခဲ၏ဟူလို။

ဝါ-နေဝသုလဘူပမေဟိ၊ ရှုံ့လွယ်သောနှိုင်းရှည်ခြင်းမရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ မရှုံ့လွယ်သောနှိုင်းရှည်ခြင်းရှိကုန်သော၊

ဥပမာသဒ္ဒါကား သဒ္ဒမုတ္တာ၊ဥပမိယတေ ဥပမာ။ ။ဘာဝသာဓ်ပြု။ နှိုင်းရှည်စရာဥပမာရခဲ၏ဟူလို။

မဟာဝိရသေ၊ မဟာဝိဟာရဝါသိနိကာယ်၏။ ဓဇူပမေဟိ၊ ပညာဖြင့်လွှန့်စွာတက်ခြင်းငှါ တံခွန်လျှင်ဥပမာရှိကုန်သော၊ ဝဇိရ၊ ဌာနူပစာ၊ ဝါ-မဟာဝိဟာရသေ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်၏၊ ဝါ၊ မဟာမေဃဝန်ဥယျာဉ်၌တည်သော ကျောင်းတိုက်၏၊ ဓဇူပမေဟိ၊ သိကြောင်းဖြစ်၍ ရထား၌စိုက်ထောက်သောတံခွန်လျှင်ဥပမာရှိကုန်သော၊

ရထား၌စိုက်ဆောက်သောတံခွန်သည် ရာဇ, ဥပရာဇ, သေနာပတိ—စသည်တို့ စီးသောရထားဟု အရာနိမ့်မြင့် သိကြောင်းဖြစ်သကဲ့သို့ ဤသည် မဟာထေရ်တို့ နေသော ကျောင်းတိုက်ဟု သိကြောင်းဖြစ်ကုန်၏ဟူလို။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ-မဟာဝိဟာရသေ၊ မဟာဝိဟာရနိကာယ်၏၊ ဓဇူပမေဟိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ, သီလဝိသုဒ္ဓိတို့၏ အမှန်ဖြစ်၍မှတ်ကြောင်းဖြစ်ရကား တံခွန်လျှင် ဥပမာရှိကုန်သော။ ဝိမတိ၊ ဌာနူပစာ၊ ဝါ-မဟာဝိဟာရသေ၊ကျောင်း၏၊ ဓဇူပမေဟိ၊ တံခွန်နှင့်တူကုန်သော၊

ဓဇေဟိ ဥပမာ သဒိသာ ဓဇူပမာ။ ။ယောဇနာ,ဋီကာများ၌ ဗဟုဗ္ဗီဟိ သာပြုသည်။ဋီကာများထက်ထူး၍တော်အံ့မထင်၊

သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါဝရန္ဝယေဟိ၊ မြတ်သောသဗ္ဗညုဘုရားသို့အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊(သဒ္ဒတ္ထ)။ ဝါ၊မြတ်သောသဗ္ဗညုဘုရား အလိုတော်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)၊

အနုယန္တိ အနုဂစ္ဆန္တီတိ အန္ဝယာ။ အနုပုဗ္ဗော ဣ ဂတိယံ။ သမ္ဗုဒ္ဓဝရံ အန္ဝယာ သမ္ဗုဒ္ဓဝရန္ဝယာ။ ။ယောဇနာ။

ဝရသဒ္ဒါဖြင့် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုနှစ်စေ၊ ဝဇိရ၊ ပဝရသည့် ပဒါဒိ၌, ဝရသည် ပဒန္တ၌, ဥတ္တမစသည်တို့ကား ဥဘယ၌ကျမြဲဖြစ်၍ သမ္ဗုဒ္ဓဝရ ဟူသည်၊

ပဝရ၊ ဝရသဒ္ဒေသံ ပဝရသဒ္ဒေါ ပုဗ္ဗနိပါတီ၊ဝိရသဒ္ဒေါ ပစ္ဆာနိပါတီ။ ပဝရ ရာဇာ။ ရာဇဝရော။ဥတ္တမာဒယော။ ပုဗ္ဗုတ္တရေသု။ ဥတ္တမရာဇာ။ ရာဇုတ္တမော။ သေဋ္ဌရာဇာ။ရာဇသေဋ္ဌော။ဣစ္စာဒိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဤပုဒ်ကိုပုဗ္ဗာစရိယာသဘောဟိ,နယေဟိ-ယင်းနှစ်ပုဒ်မှာစပ်၊သာချေ့,ယောဇနာ။ ကာကောလောကာနံ, သီလေသု, ပဒိပ, ဘိန္နသတ္တိသမ္မတ, အာဂုတ္တိနည်း၊ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ, ဝိမတိတို့၌ကား နယေဟိ၌သာစပ်လိုသည်၊

ပုဗ္ဗာစရိယာ သဘောဟိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်သော အရှင်မဟာကဿပ-စသောရှေးဆရာတို့သည်။ ဝါ၊အရှင်မဟာကဿပ-စသောရှေးဆရာမြတ်တို့သည်၊အာသဘာသဒ္ဒါကား အကမ္ပိယတ္ထ, ဥတ္တမတ္ထဝါစီရှိ၏၊

မဟာကဿပထေရာ ဒယော ပုဗ္ဗာစရိယာဧဝ အကမ္ပနဋ္ဌေန ဥတ္တမဋ္ဌေန စ အာသဘာ။ ။ဋီကာ။

ဥတ္တရသ္မိံ ပဒေ ဗျဂ္ဃ၊ပုင်ဂဝေါ သဘာကုဉ္ဇရာ။
သီဟာသဒ္ဒူလနာဂါဒျာ၊ပုမေ သေဋ္ဌတ္ထဂေါစရာ။ ။အမရကောသ။

ဤစကားလည်း ယေျာဇုယျသာ၊

ဟတ္ထိနာဂဉ္စ ဟတ္ထိဘူတံ မဟာနာဂံ-ဖွင့်သော စရိယပိဋကအဋ္ဌကထာစသည်ကိုထောက်။

ဥသတိပဋိပက္ခေ နိဒဟတီတိ ဥသဘော၊သေဋ္ဌော။ဥသဓာတ်၊အဘပစ္စည်း။ ဥသ-ဒါဟေ။ ။မောဂ္ဂလာန်။ ။ဥသာပေတိ ပစ္စနိကေတိ ဥသဘော၊ဥသ-ဒါဟေ၊အဘော။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။ဤအလိုသော် သို့ဝစနတ္ထပြုပြီးမှ ဥသဘာယေဝ အာသဘာ-ပြန်။ ။နိပ္ဖန္န။

ဝါ-ပုဗ္ဗာစရိယာသဘောဟိ၊ ပရဝါဒီတည်းဟူသောဘေးရန်ကို သည်းခံနိုင်သောအနက်, တရားတည်းဟူသော ဝန်ကြီးကိုရွက်ဆောင်နိုင်သောအနက်, မိုးကြိုးစက်သံ့ အရာတို့ဖြင့်လည်း မတုန်လှုပ်သောအနက် အားဖြင့် နိသဘမည်သော နွားလားနှင့် တူကုန်သော အရှင်မဟာကဿပစသောရှေးဆရာတို့သည်၊

တေဧဝ ပရိဿယသဟန်တော ပဋိပက္ခာဘိဘဝနတော ဟနန်တော ပရဝါဒိမိဂေဟိ အပမံသနိယတောစ သီဟသဒိသတ္တာ သီဟာတိ ပုဗ္ဗာစရိယသီဟာ။ ။ဟူသောကဲ်ါဋီကာနှင့်အညီတည်း။ ။ဥသဘာသဒ္ဒါကား ဥသဘ, ဝသဘ, နိသဘသုံးပါးတွင် နိသဘဟော၊။ သဗ္ဗဂဝသေဋ္ဌော သဗ္ဗပရိဿယ သဟော သေတော ပါသာဒိကော မဟာဘာရဝဟော။ အသနိသတသဒ္ဒေဟိပိ အကမ္ပနိယော နိသဘော။ သော ဣဓ ဥသဘောတိ အမိပ္ပေတော။ ဣဒမ္ပိ ဟိ တဿ ပရိယာယဝစနံ။ ။သမ္မောအဋ္ဌကထာ။ ။ဥသဘာဝိယာတိ အာသဘာ-ပြု၊

နွားတရာရှိသောသင်း၏ အကြီးကား ဥသဘ၊ နွားတထောင်ရှိသော သင်း၏ အကြီးကား ဝသဘ၊ အလုံးစုံသောနွားတို့၏ အကြီးကား နိသဘ၊ ဝါ-နွားနောက်တရာ၏အကြီးကား ဥသဘ၊ နွားနောက်တထောင်၏အကြီး ကား ဝသဘ၊ အလုံးစုံသောနွားနောက်တို့၏အကြီးကား နိသဘ၊ ၎င်းနွား တရာရှိသောသင်း၏ အကြီးကား ဥသဘ၊ နွားတသောင်းရှိသော သင်း၏ အကြီးကား ဝသဘ၊ နွားတသိန်းရှိသောသင်း၏အကြီးကား နိသဘ၊ဝါ- ဂါမခေတ်တခု၌ အကြီးကား ဥသဘ၊ ဂါမခေတ်နှစ်ခု၌ အကြီးကား ဝသဘ၊ အလုံးစုံဂါမခေတ်၌ အကြီးကား နိသဘ၊ ဝါ-တဘက်ကင်းသော အနက်ကြောင့် ဥသဘ, ဝသဘ, နိသဘ-ဟူသည်သာ အမည်သာ ထူးပြား သည်၊ သရုပ်အထူးမရှိ၊ သုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ၊

ပုဗ္ဗောပုဗ္ဗေ ဂတေအာဒေါ၊သောဒိသာဒေါတိ လိင်္ဂကော။ ။

ဟူသောအနက်တွင်၊ ပုဗ္ဗာစရိယာသဘ၌ ပုဗ္ဗသဒ္ဒါကား အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ယူအပ်သောကာသ, ဝါစက, ဒိလင်္ဂက၊ ယင်းလည်းပုဗ္ဗယဏ္ဍ, ဂဏ္ဍ, အာဒိုဏ္ဍတို့ကဲ့သို့သုဒ္ဓနာမ်မဟုတ်၊ဒိသာဝါစကကဲ့သို့ကာလဝါစကလည်း သဗ္ဗနာမ်၊

ပုဗ္ဗာဒယော ဥတ္တံရပရိယန္တာ၊ ဒိသာကာလာဒိဝဝတ္ထာဝစနာ။ တထာ ဟိ ပုဗ္ဗပရာပရဒက္ခိဏုတ္တရာသဒ္ဒါ ပုလ္လိင်္ဂေ။ယထာ ကာလဒေသာဒိဝစနာ။ ဧတ္ထ ဣတ္ထိလိင်္ဂေ ဒိသာဒိဝစနာ။နပုံသကလိင်္ဂေ ဌာနာဒိဝစနာ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

အယံ ဝိနယော၊ ကို၊ ဝါ-အယံ၊ ဤယသို့ ဌိတေ-စသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီး သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝိနယော၊ ကို၊ ဝိတ္ထေဟိ၊ များသော အပြား ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊

စိတ္တေန္တီတိ စိတ္တာ၊စိတ္တီယန္တီတိ ဝါ စိတ္တာ-ပို။ ။စိတ္တဓါတ် အပစ္စည်း။ စိတ္တစိတ္တကရဏေ၊ ကဒါစိ ဒဿနေပိ။စိတ္တကရဏံ ဝိစိတ္တဘာဝကရဏံ။ စိတ္တေတိ စိတ္တယတိ စိတ္တံ။ ။၎င်း။

သမ္မုဒ္ဒ ဝရန္တိယေဟိ၊ ကုန်သော၊ ပေးမြဲ၊ နသေဟိ၊ တို့ဖြင့်၊ ကာမဍ္ဍ သံဝဏ္ဏိတော၊ စင်စစ်သဖြင့်ကား ဖွင့်အပ်ပြီး။ ဝါ၊ စင်စစ်ကားဖွင့်အပ်ပြီး၊ ဝါ၊ အလိုရှိတိုင်းဖွင့်အပ်ပြီး၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ ဝါ၊အချင်းခပ်သိမ်းဖွင့်အပ်ပြီး၊ ။ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ ။

ကာမန္တိပဒံ သံဝဏ္ဏိတောတိပဒေ တတိယာဝိသေသနံ၊ ကြိယာဝိသေသနံ ဝါ။ ။ယေနဇနာ။ ။ကာမန္တိ ကေန္တေနယထိစ္ဆကံ ဝါ။ သဗ္ဗသောတိ ဗုတ္တံ ဟောတိ။ ။ဋီကာ။ ။ကာမံကား ဣစ္ဆတ္ထသော် နာမ်ငဲကော်သတ္တကား နိပါတ်။

စညဒဏ္ဍုတု၊ တန္တေကံ သေသသက္က°စာ၊ ဒွါကာမံ ဇာတုဝေဟဝေ။ ။ အဘိဓါန်။

ဝါ-ကာမန္တိ သံဝဏ္ဏိတော၊ ဖွင့်အပ်သည်ကားဖြစ်စေ၊ ။ကာမံကား၊ အနုညတ္ထနိပါတ်၊ အနုညာယံကာမ မဗျယံ၊ ၎င်း၊ ဝါ-ကာမန္တိ သံဝဏ္ဏိ တော၊ အကယ်၍ ဖွင့်အပ်ငြားရှင့်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ဖွင့်အပ်ငြားသော် လည်း၊ ။ကာမံကား ကိဥ္စာပိယဒိပိတို့ကဲ့သို့၊ ရှေးဆရာတို့ဖွင့်သော အဋ္ဌကထာရှိပေသည်ဟု ဒိုးမြင့်ကိုထွန်းရကား၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထနိပါတ်၊

ကာမံ ယဒျပိသဒ္ဒတ္ထေ၊ ကေ်သတ္တေစ ဒိဿတိ။ ။၎င်း။

ပန၊ ကား၊ ယင်းသို့ပင်ရှိသော်လည်း။ ဤမည်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ချွတ်ယွင်း၏ဟု မနှစ်သက်ခြင်း, ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို ထွန်းရကား အရုစိသံသူစနတ္ထ၊ ဂရဟတ္ထ၊ ကာမန္တိ၌ စ-ကား ဝါကျာရမ္ဘ၊ စသဒ္ဒေါ ဝါကျာရမ္ဘတ္ထော၊ သောဇနာ၊ ။ဝါကျာရမ္ဘကိုပင် ဥပညာသဆိုသည်၊ ဥပညာသတ္ထော ဝါ စသဒ္ဒေါ၊ ဥပညာ သောတိစဝါကျာရမ္ဘော ဝုစ္စတိ။ သော ဟိ ဂန္ထကာရာနံ ပကတိ၊ ယဒိဒံ ကိဉ္စိ ဝတွာ၊ ပုန အပရံ ဝတ္တုံ မာရဘန္တာနံ၊ သော ဥပယော ဂေါ၊ ။သာရတ္ထ၊

ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တ သော ဝတ္တဗ္ဗာ၊ စောဒနာပိ သိယာ ပုန။
ယံ ပရံ ဝတ္တုကာမဿ၊ ဝါကျာရမ္ဘောတိ ဝုစ္စတိ။ ။

ဟူ၍ကား ယခင် အနုသန္ဓေအတိုင်း။ စောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ယင်းဝါကျကို အား ထုတ်ခြင်း,ထွန်းခြင်းသည်ပင်လက္ခဏာ—

ဇေတိသာဘာသံဝဏ္ဏနာယ၊ ထိုရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်း၏၊(သင်္ဂဟတ္ထာ၌ ဘာဝသမ္ဗန်)၊ ပန္တာ၊ ၌၊ တမ္ဗပဏ္ဏိဒီပကောဟိ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌နေကုန်သော၊ မဟာထေရေဟိ၊ တို့သည် (သဲတ၌ ကတ္တား)၊ ဝါ-တမ္ဗပဏ္ဏိဒီပကာနံ၊ ကုန်သော၊ မဟာထေရာနံ၊ တို့၏၊ (သဲတ၌ ဘာဝယုတ်သမ္ဗန်၊ ဋီကာ များနှင့်အညီ)၊ သီဟဠဒီပကော၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ဖြစ်သော၊ ဝါကျေ၊ သင်

တိုင်းဦးနှပ်နှင့်တူသောသီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့်၊ သမ်တတ္ထာ၊ စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ စီရင်ကုန်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဌောသံဝဏ္ဏနာ၊ သည်၊ ဝါ-ဌော၊ဤသို့ ကာမဠ္ဌ ပုဗ္ဗာစရိသာသဘောဟိ-စသည်ဖြင့်ဆုံးအပ် ဖြီးသောဂဏ်ရှိသော၊ သံဝဏ္ဏနာ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာသည်၊ ဒိပန္တရေ၊သီဟိုဠ် မှတပါးသောကျွန်း၌၊ ဘိက္ခုဇနဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏၊ ဝါ၊ အား၊ ကိဉ္စိ၊ တပုံတခုသော။ ဝါ၊ စိုးစဉ်းမျှသော၊ ဝါ၊ စိုးစဉ်းမျှ၊ အကျိုးကို၊ ဝါ၊ သို့၊ ယသ္မာ၊ ငွေ၊ နအဘိသမ္ဘုဏာတိ၊ မပြီးစေနိုင်၊ ဝါ၊မရှိမရောက်နိုင်၊

သင်တိုင်းဦးနှပ်နှင့်တူသောသီဟိုဠ်ဘာသာဟူသည်ကား-

ဘုရားကို ဗုဒ္ဓဗည္လိမေဟုံသျှေ၊ စေတီကိုခေတွဗ္ဗဟုံသျှေ၊စာပေကို ပေါတ္တဟုံသျှေ၊ ဆွမ်းကို၊ ခာနီ၊ ရေကိုဝါတုရဲ-စသည်ဖြင့် ပြောဆိုသော ဘာသာတည်း၊ ဥာဏာဘိဝံသအမည်ရှိသော မောင်းထောင်ဆရာ၊ ၊ ရှင်အရိယဝံသကား၊ သရုပ်ကိုမထုတ်ဘဲ၊ အသုံးမှုကိုစွဲ၍ မြန်မာဘာသာ ကိုပင် အမှာက်ကောင်းမှု, အမှာက်မကောင်းမှု ဋီကာဒိပဟူ၏၊

သီဟံ လာတိ အာဒဒါတိ ဂဏှာတီတိ သီဟဠ္ဌော-သီဟကုမာရသာ မုဈ" ထိုနှင့်အနွယ်တူသူတို့ကား သဒ္ဒိသူပစာ။ကျွန်းကား ဌာနူပစာ။

သီဟဿ ဃနတော ဂဟနတော သီဟဠ္ဌော-သီဟကုမာရော၊တမ္ဗံသေ ဇာတတာယ တမ္ဗပဏ္ဏိဒီပေ ခတ္တိယာနံ၊ တေသံ နိဝါသတာယ တမ္ဗပဏ္ဏိ ဒီပဿာပိ သီဟဠ္ဌဘာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။သာရတ္ထ,သီလက္ခန္ဓဋီကာ။ ။ တမ္ဗံသေ ဇာတတေရဟိ သဗ္ဗေပိ သီဟဠ္ဌာ နာမ ဇာတာ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ မုဒ္ဓဇနှင့်သာလိုသည်။လဿဠော၊သီဟဠော၊ ဂရုဠော။ငင်း။ ။အကျယ်ကိုလိုမူ မဟာဝင်မှာယူ။

၊ ဒွိဓာ အာပေါ သန္ဒတိ ဧတ္ထာတိ ဒီပေါ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ဇလမဇ္ဈေ ဒိပ္ပတီ တိ ဒီပေါ။ယောဇနာ။ ။ဇလမဇ္ဈေ ဒိပ္ပတီတိ ဒီပေါ။ဒိပ္ပန္တိ ဧတ္ထ သဒ္ဒမ္မာတိ ဒီပေါ။ အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။သီဟဠော ဒီပေါ—ကမ္မဓာရည်း။ဌာနူပစာမကြိုက်။ သီဟဠ္ဌာနံ နိဝါသော ဒီပေါ။မဇ္ဈေလောပတပ္ပုရိသ်တဲ့။ ။သီဟဠဒိပေ ဘူတံ သီဟဠဒိပကံ။ယောဇနာ။ ။နအဘိသမ္ဘုဏာတိ၌သမ္ဘုဓာတ် ဏာပစ္စည်း။ သွာဒိဂိုဏ်း။အပပါ်ငှဏေသမ္ဘုစ အပုဏာတိ ပါပုဏာတိပတ္တော၊ သံဗ္ဗည္ဒုတ ပတ္တော သမ္ပတ္တော ယမသာခန်။ သမ္ဘုဏာတိ။န ကိဉ္စိ အတ္ထံ အဘိသမ္ဘုဏာ တိ၊သမ္ဘုဏန္တော အဘိသမ္ဘုဏန္တော။အဘိသမ္ဘုဏမာနော။ ။သဒ္ဒနီတိ၊

ဋီကာတို့၌ နသမ္မာဒေတိ-နသာခေတိ-ဟုဖွင့်ခြင်းသည် အမ်ပ္ပါယတ္တသာ။ ။ နအဘိသမ္ဘုဏာတီတိ န ပါပုဏာတိ၊ န သာခေတီတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ ၊ ရင်းသံပုဒ္ဓ ဘူဓါတ်ကြံသော် ဘူဝါဒိဂိုဏ်းနှင့်ဆန့်ခဲ့။သဒ္ဒနီတိအလို။ ။နာ ကိန္ဒ်ိ အတ္ထံ အဘိသမ္ဘုဏာတီတိ ကိန္ဒိ ပယောဇနံ ဖလံ ဟိတံ န သာခေတီတိ အတ္ထော။န တံ တဿ ဘိက္ခုနော ကိန္ဒ် အတ္ထံ အနုဘောတီတိအာဒီသု ဝိယ။ ဟူသော ဝဇိရဗုဒ္ဓိအလိုသော်ကား—ဘူဓာတ်သည်ပင် အတ္ထာတိသယအားဖြင့် သာဓနတ္တ။ပစ္စည်းအထူးဖြင့် သွာဒိဂိုဏ်းလည်းဟူသင့်၏။

တဿ္မာ၊ ကြောင့်။

ယသ္မာ တသ္မာပုဒ်တို့ကို လောက ဝေါဟာရအရာ၌ ယသ္မာ, ကာရဏာ၊ တသ္မာကာရဏာ-ဟုစွဲ၍ မယောဇနာသင့်။အဝိဇ္ဇာ-အစရှိသော အကြောင်းကို ဆိုရာပရမတ္ထအရာ၌ကားယောဇနာသင့်၏။တထာ ယသ္မာ တသ္မာတိပဒေဟိပိ သဒ္ဓိံ ပစ္စေကံ ကာရဏာတိပဒံ ယောဇေတ္ဗာဝဒန္တိ၊ယသ္မာကာရဏာတိ အာဒီနိ။ဘံပိ နဂဟေတဗ္ဗံ။ ယသ္မာ တသ္မာ ကသ္မာတိပဒေဟိ ကာရဏတ္ထဿ ပကာသိတတ္တာ ပါဠိယံ ပေါရာဏ ဋ္ဌကထာဒီသုစ တာဒိသဿ န ယဿ လောကဝေါဟာရဝသေန အာဂတဿ အဒဿနတော။တသ္မာ ယတ္ထကတ္ထ စိ တာဒိသဿ ဒဿနံ ဝိညူနံ အပ္ပမာဏံ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဗုဒ္ဓသိရိဝှယဿ၊ ဗုဒ္ဓသိရိအမည်ရှိသော။ ဝါ၊ဗုဒ္ဓသိရိဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သော။

အဝှါတဗ္ဗောတိ အဝှယော၊အာပုဗ္ဗော ဝှေ—အဝှါယနေ။ အာသဒ္ဒေါ ဥပသဂ္ဂေါ။သဉ္ဉောဂပရတ္တာရဿော ဇာတော။ရင်း။ ။ဗုဒ္ဓသိရီတိအဝှယော နာမံ ယဿာတိ ဗုဒ္ဓသိရိဝှယော။ဗုဒ္ဓသိရီတိဝါ အဝှယော ဗုဒ္ဓသိရိဝှယော—ပြု။

ထေရဿ၊ ၏။ အဇ္ဈေသနံ၊ အလွန်လေးမြတ်စွာ တိုက်တွန်းခြင်းကို။ ဝါ၊ တောင်းပန်ခြင်းကို။

အဇ္ဈေသနန္တိ ဂရုဋ္ဌာနိယံ ပယိရုပါသိတွာ ဂရုံတရံ ပယောဇနံ ဥဒ္ဒိဿ အဘိပတ္ထနာ၊အဇ္ဈေသနာ၊တံ အဇ္ဈေသနံ အာယာစနန္တိ အတ္ထော။ ။သာရတ္ထ။

သဒ္ဓာ၊ ရှိသောသဖြင့်။ ဝါ၊ ရှိသောစွာ။ ဝါ၊ အရှိအသေပြု၍။ သဒ္ဓသဿ ရဒ္ဓါ၊ အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊နှလုံးသွင်းထားသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊သော၊အဟံ၊သည်၊

သမ္မာဂုံပြီးရကား သံအနုသည် ဓာတွတ္တာနုဝတ္တကလည်းဟူ၏၊ သမ္မာကား အဇ္ဈေသနံ၌ ဝိသေသနံဟူ၏။ အဇ္ဈေသနံသည်ပင် ဂရုတရပယောဇန

ကို ဟောခြင်းကြောင့်မယူသင့်ဟူလို၊ ယင်းသာရတ္ထနှင့်အညီ၊ ။သမန္တသ ရန္တော ဖြင့် ဤအဋ္ဌကထာကိုစီရင်စဉ်ကာလဇမ္ဗုဒီပ်ရိပ်ထေရ်မရှိပြီ၊ ။ ရှေးကျော်ရှိသေစွာတောင်းပန်ဘူးသည်ကိုသာပြသည်၊

> သမ္မာသမန္တသမန္တော တိ တဿာဘာဝံ ဒီပေတိ အာဒရဉ္စ။ ။ဝဇီရ၊

ဌာမံသံဝဏ္ဏနံ၊ ဤအဋ္ဌကထာသစ်ကို၊ ပါဠိနယာနုရူပံ၊ ပါဠိတော်နည်းနှင့်လျော်စွာ၊ ။

(ပါဠိနည်း ဟူသည်လည်း ပါဠိဂတိ, ပါဠိသဘောတည်း၊ ပါဠိဂတိ ပါဠိသဘော ဟူသည်သည်း မာဂဓဘာသာ သဘာဝ နိရုတ္တိပင်တည်း၊ မာဂဓဘာသာသဘာဝနိရုတ္တိကိုလည်း-

> ယာ မာဂဓမူလဘာသာ၊ နရာယာ ယာဒိ ကပ္ပိကာ။
> ဗြဟ္မာနော စဿုတာလာပါ၊ သမ္ဗုဒ္ဓါစာပိ ဘာသရေ။ ။ ဟူလည်အတိုင်းယူ

ထိုကြောင့် ဤပုဒ်ဖြင့် သီဟိုဠဘာသာကို မာဂဓဘာသာ ပြန်အံ့ဟု ပြသည်၊

> ပါဠိနယာနုရူပန္တိ ပါဠိနယဿ အနုရူပံ ကတွာ မာဂဓဘာသာယ ပရိဝတ္တိတွာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။သာရတ္ထ။

ဒါနိ၊ ၌၊ ဝါ-ဣဒါနိ၊ ၌၊ သမာရဘိဿံ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်ပေလတ္တံ့၊

> သံဝဏ္ဏိယတိ သမ္မာ သဒ္ဒတ္ထာဝိဇ္ဇါယန္တေ အနူနံ ပရိပုဏ္ဏံ ကတွာ ဝိဝရိယတိ ဧတာယာတိ သံဝဏ္ဏနာ။ ။

အနက်ကို ဖွင့်သောပါဌ်ကိုလည်း ဖွင့်သည်မည်ရကား ပါဌောဟုကံ ထည့်၊ ဝါ၊ ပါဌ်ကိုဖွင့်သောအနက်ကိုလည်း ဖွင့်သည်မည်ရကား အတ္ထော ဟုကံထည့်၊ တေနသမယေန-စသောပါဠိဖွင့်သာချ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ပဏ္ဏာမ မှစ၍ ဗာဟိရနိဒါန်းကုန်ကား သမီပူပစာ။ ဝါ၊ တတ္ထ တံ ဝဏ္ဏယိဿံ ဝိနယန္တိ ဝုတ္တတ္တာမှစ၍ ဗာဟိရနိဒါန်းကုန်သာ သမီပူပစာ၊ ယောကပ္ပ ကောဋိဟိပိ-စသော တဆဲ့ခြောက်ဂါထာကား ပရံပရူပစာ၊ ဝါ၊ ပါဠိ နိဒါန်း ကိုပါဠိမှာသွင်းသကဲ့သို့၊ အဋ္ဌကထာနိဒါန်းကိုလည်း အဋ္ဌကထာ မှာ သွင်းကောင်းရကား တတ္ထ သံဝဏ္ဏယိဿံ ဝိနယန္တိ ဝုတ္တတ္တာမှစ၍ အသုံးရုံသည်မချ။ တဆဲ့ခြောက်ဂါထာသည်ကား သမီပူပစာ၊ မဏ္ဍိပ၊

ယာဝဒတ္ထမဘိဝဏ္ဏေတွာ ဥဇုကံ ဗုဒ္ဓနယုပဒါနံ၊ နိဒါနဝဏ္ဏနာသမ္ဗန္ဓံ၊ သောသံဝဏ္ဏနာ နာမတော၊ ဟူရကား နိဒါန်းနှင့်တကွ မချအဋ္ဌကထာမည်သည်၊ ဆဋ္ဌ၊ သတ္တမ၊ အဋ္ဌမ၊ နဝမ၊ ဂါထာ၊

ယခုအခါ အဋ္ဌကထာသစ်ကို စီရင်လတံ့သောအခြင်းအရာကာရဏပ္ပ ကာရကိုပြလိုရကား သံဝဏ္ဏနံ-စသောနှစ်ဂါထာမိန့်၊ သံဝဏ္ဏနံ တဉ္စ သမာရဘန္တော၊ တဿ မဟာအဋ္ဌကထာသရီရံ ကတွာ၊ သံဝဏ္ဏနံ သမ္မာ သမာရဘိဿံ သာလိုရင်း၊

မဟာအဋ္ဌကထာမှတပါးဝိနည်းအဋ္ဌကထာရှိသေးသည်မဟုတ်သော ရဒ်ကြောင့်၊ မဟာပစ္စရိယံ တထေဝ။ပ။ဘတောပိ-မိန့်။

သို့အဋ္ဌကထာတို့ကိုသာ ယူသော် ယင်းတို့၌ ပြအပ်သော ထေရဝါဒ သည်မပါ၊ ဤမှအပဖြစ်ခဲ့ရာသည့် မဟုတ်လောရဒ်ကြောင့် အန္တောဂဓ ထေရဝါဒမိန့်၊ ။သာရတ္ထ၊

ဝါ-သို့အဋ္ဌကထာတို့ကိုသာ ယူသော် ယင်းတို့၌ အပဝယ်သာ၌ငင့် ထားအပ်သော ထေရဝါဒကို ထို၌ကဲ့သို့ အပဝယ်ထား၍ အားထုတ် မည်လောရဒ်ကြောင့် မိန့်သည်။ ။ဝဇိရ။

ဝါ-သို့အဋ္ဌကထာတို့မှ ယုတ္တတ္ထကိုသာယူသော် ယင်းတို့၌ ဝိနိစ္ဆယတ္ထ အဖြစ်ဖြင့် ပြအပ်သော ထေရဝါဒသည် အယုတ္တတ္ထချည်းလောရဒ်ကြောင့် မိန့်သည်၊ ဂုဏ္ဍတ္ထဒီပနီ၊

ကာရဏပ္ပကာရကိုပြသဖြင့် ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ဆိုအပ်သောဝိနိစ္ဆယ လျှင် အကြောင်းရှိသော ယုံမှားကိုဖျောက်ရခြင်း, အဋ္ဌကထာတစောင် တဖွဲ့၌သာ လိမ္မာသောသူတို့၏ ဤနည်းကား ရှေးအဋ္ဌကထာ၌မရှိဟု ပယ် သည်ကိုမြစ်ရခြင်း, ယင်းရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ အယုတ္တတ္ထကိုယူများသော သူတို့အယူကို စွန့်ရခြင်း, ယုတ္တထေရဝါဒကိုပြသဖြင့် ဝိနယဓရတို့အား ကြံစည်နည်းကို ပြရခြင်း, အယုတ္တထေရဝါဒကို ပယ်သဖြင့် မည်သည့် မထေရ်-မည်သည့်ဆရာတို့ပင် ဆိုသည်ဟုပုဂ္ဂိုလ်ကို ကိုးစားသောသူတို့ ၏ ပုဂ္ဂလပ္ပမာဏအဖြစ်ကို ပယ်ရခြင်း-ဤအာနိသင်ကို ပြီးစေသည်၊ ။ ဝဇိရ၊ သောတုဇနသမုဿာဟနကိုဖြစ်စေသည်။ သင်္ဂြိုဟ်ဋီကာ စသည်၊ ဥပဇာတိဂါထာချည်း။ ပထမဂါထာဝယ် သဒ္ဒိရဇ္ဇ-ဤဒီဃ၊ဝိသုတာသု ၌ ဝိသ်ဟုသသည်ဂနှင့်ရွတ်၊ ဒုတိယဂါထာဝယ် သမ္မဒ ရသနှင့်ရွတ်၊

> သမ္မာတိ ဝတ္တဗ္ဗေ ဂါထာဗန္ဓဝသေန ရဿဘာဝေါ ကတောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။သာရတ္ထ။

တံ္တသံဝဏ္ဏနံ၊ထိုယခုဆိုအပ်လတ္တံ့သောအဋ္ဌကထာသစ်ကိုလည်း၊ ။ (စသဒ္ဒါကား ဝါကျာရမ္ဘ၊ ယောဇနာ)။ သမာရဘန္တော၊ ရှိသော်၊ ဝါ၊ သော၊ အဟံ၊ သည်၊ မဟာအဋ္ဌကထံ၊ သင်္ဂါယနာသုံးတန်တင်သောမဟာ အဋ္ဌကထာကို။ တဿာသံဝဏ္ဏနာယ၊၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသည်ကို၊ ဝါ၊ကိုယ်ကို။ ကတွာ၊၍။

> သရတိ ဂစ္ဆတိ၊သရန္တိ ဝါ တံ ဟိံသန္တီတိ သရီရံ–ဤရော။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။သတ္တသန္တာနံသာ မုချ။ဂန္ထမှာ သဒိသူပစာ။ဝါ၊ဥပမာတဒ္ဓိတ်။သရီရံ ခန္ဓပဉ္စကံ။ယံ ဟိ မဟာဇနော သရီရန္တိ ဝဒတိ၊ တံ ပရမတ္ထတော ခန္ဓပဉ္စက မေဝ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။သရီယတီတိသရီရံ။ သရစိန္တာယံ–ဟု ယောဇနာ၌ မုချအရကြံ၏။သတ္တသန္တာန်၌သာ။ သရီရသဒ္ဒါ ထင်ခြင်းကြောင့် မတန်လွန်း၊ ယင်းဝါကျဖြင့် မဟာအဋ္ဌကထာ၌ လာသည်ကို ဤအဋ္ဌကထာသစ်၌ အလုံးစုံ ယူလတံ့ဟုပြသည်။

မဟာပစ္စရိယံ၊ မဟာပစ္စရိအဋ္ဌကထာ၌၊ ယောဝိနိစ္ဆယော၊ ကို၊ တဏ္ဍာရကေန၊သည်၊ ဝုတ္တော၊၏၊

ပစ္စရီသဒ္ဒါဘောင်ဟော၊ ထိုနေ၍စိရင်ရကား ဂန္ထမှာ ဥာနူပစာ–ပိုကာ၊ ဥဋ္ဌုံမြောတုပ္ပလ္လဝေါကုလ္လော၊ ထရော်စပစ္စရိတ္ထိယံ၊ အဘိဓာန်ဋီကာ၊ ဂမနဝသေနပုနပ္ပုနံဇာလေအရဇ္ဇိယာယ၊ သာပစ္စရီ၊အာနုဒါဒ၊ ယင်းဋီကာ၊ ဝဇိရဗုဒ္ဓိကား သိဟိုဠ်ဘာသာပစ္စရီ၊ ဘောင်ဟောသ႑ာ၏၊

ဝိဿုတာသု၊ ခင်သိမ်းသောအရပ်, ခင်သိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ ကျော်စောထင်ရှားကုန်သော၊ သာရတ္ထ၊ ဝါ၊လောက၌ ကျော်စောထင်ရှားကုန်သော၊ ဝဇိရ၊ ကုရုန္ဒီနာမာဒိသု၊ ကုရုန္ဒီမည်သော အဋ္ဌကထာ အစရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌၊ ယောဝိနိစ္ဆယော၊ ကို၊ တဏ္ဍာရကေဟိ၊ တို့သည်၊ ဝုတ္တော၊၏၊

(ကုရုန္ဒီဝလ္လိဝိဟာရမည်သော ကျောင်းကို ဘိမ္မသေနာကို ဘိမ္မော၊ ဒေဝဒတ္တောကို ဒတ္တောဟူသကဲ့သို့ ဧကဒေသဝေါဟာရအားဖြင့် ကုရုန္ဒီ ဟူသည်၊ ထိုကျောင်း၌ စီရင်ရကား ကျမ်းမှာ ဥာနူပစာ၊ ပိုကာ။

အတ္ထော ကထီယတိ တာယာတိ အတ္ထကထာ၊ သာ ယေဝ အဋ္ဌကထာ။ တ္ထကာရဿ ဋ္ဌကာရံ ကတွာ၊ ဒုက္ခဿ ပီဠနဋ္ဌောတိ အာဒီသု ဝိယ။ ။ဋီကာ ဟူရကား သံယုတ်နှင့်တကွ ပြုသင့်သည်။ အဋ္ဌကထာ ဝယ် ဋ္ဌန္တဝဇီရ၊ ဥပေန္ဒ ဝဇီရာဂါထာပါဒ်ကိုထောက်၍လည်း သိသင့်သည်၊ တထာ နဋ္ဌယုဂံ အဋ္ဌကထာ။ သဒ္ဒနီတိ။ ။အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် အန္ဓကအဋ္ဌကထာ၊ သင်္ခေပအဋ္ဌကထာကိုယူ။ ။ သာရတ္ထ, ဝိမတိ။ ရူဋ္ဌပစ္စရိအဋ္ဌကထာ။ အန္ဓကအဋ္ဌကထာ၊ အရိယအဋ္ဌကထာ စသည်တို့ကိုယူ။ ။ဝဇီရ။ ။ဝိဝိဓေ နာကာရေန နိစ္ဆီယတီတိ ဝိနိစ္ဆယော။ ဝိနိစ္ဆိတဗ္ဗတ္ထကိုယူ။

တတောပိ ဝိနိစ္ဆယတော၊ ထိုဆုံးဖြတ်အပ်သော အနက် အပေါင်းမှ လည်း၊ ဝါ၊ တွင်လည်း၊ (အပိသဒ္ဒါကား သမ္ပိဏ္ဍနာ)။ ယုတ္တံ၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ဋ္ဌာနအားသင့်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ်ပါယ်ကို၊

ယုတ္တမတ္ထန္တိ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ဋ္ဌာနဿ ယုတ္တမတ္ထံ။ ရူဋ္ဌဂဏ္ဌိ, မဏ္ဍိမဂဏ္ဌိ။ ထိုကျမ်းတို့၌မသင့်သောအနက်မရှိဟူလို။

ဝါ-ယုတ္တံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာနည်းနှင့်ရင်း, စတုဗ္ဗိဓဝိနယယုတ္တိနှင့်ရင်း သင့်သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ။ဝဇီရ။

မဟာပစ္စရိ စသည်တို့၌ အချို့သောအရာဝယ် အယုတ္တတ္ထကိုအထက်၌ပြလတံ့သောကြောင့် ဝဇီရဗုဒ္ဓိနည်းသာအသင့်။ သာရတ္ထ, ဝိမတိ။

အပရိစ္စဇန္တော၊ မစွန့်ဘဲ။ ဝါ၊ မစွန့်မူ၍။ ဝါ၊ သော၊ အဟံ၊ သည်၊ အန္တောဂဓထေရဝါဒံ၊ အတွင်း၌ ဝင်သောထေရဝါဒရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ၍၊ သံဝဏ္ဏနံ၊ အဋ္ဌကထာသစ်ကို၊ သမ္မာ၊ စွာ၊ သမာရဘိဿံ၊ အံ့၊ ဋီကာ။

ရှေးသံဝဏ္ဏနာကား သမာရဘန္တောဟူသော ပုဗ္ဗကာလကြိယာ၏ ကံ၊ နောက် သံဝဏ္ဏနံကား သမာရဘိဿံဟူသောအပရကာလကြိယာ၏ ကံ။ သာရတ္ထ။

အဋ္ဌကထာကိုသာ အားထုတ်အံ့။ တပါးကိုအားမထုတ်ဟူ၍ ဒဠှတရ ပြလိုရကား သံဝဏ္ဏနံဟု ထပ်ပြန်သည်။

ကိံ သံဝဏ္ဏနမေဝ န အညန္တိ ဒဿနတ္ထံ ပုန သံဝဏ္ဏနဂ္ဂဟဏံ။ ဝဇီရ။ ။ သိဒ္ဓေ သတျာရမ္ဘော နိယမာယ ဝါ ဟောတိ အတ္ထန္တရဝိညာပနာယ ဝါ။ ။ ဟူသော ပရိဘာသာနှင့်လျော်၏။

ဝါ-အန္တောဂဓထေရဝါဒံ၊ သော၊ သံဝဏ္ဏနံ၊ အဒွင့်ကို၊ ကတွာ၊ ၍၊ သမ္မာ၊ စွာ၊ သမာရဘိဿံ၊ အံ့၊ ။ရင်း။

သံဝဏ္ဏနံကို ဘာဝသာဓိမူ၍၊ ကတ္တာဟူသောပါဌသေသတွင်စပ်၊ ရှေးသံဝဏ္ဏနံကို၊ သမာရဘိသ ံ၌လည်းစပ်။ ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ ထေရဝါဒမပါ။ ယင်းကိုကား အဋ္ဌကထာတို့မှ အပ၌သာ ဖွင့်ထားကုန်သည်၊ ဤအဋ္ဌကထာသစ်၌ကား အတွင်းသွင်း၍ အားထုတ်အံ့ဟူလို။

ဝါ-အန္တောဂဓထေရဝါဒံ၊သော။ ယုတ္တံ၊ သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ အပရိစ္စဇန္တော၊၍၊သံဝဏ္ဏနံ၊ကို၊သမ္မာ၊စွာ၊သမာရဘိသံ၊အံ့၊ ။ဂုဋ္ဌတ္ထ၊

ယောဇနာမှု ထေရဝါဒကို ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌လည်း အတွင်း သွင်းသည်ဟု သာပြရသည်။ ၎င်း အန္တောဂဓထေရဝါဒံ၊ သံဝဏ္ဏနံဟု သာရတ္ထဒီပနီဝယ် သမ္ဗန္ဓကို ပြသည်ဟု ယင်းဂုဋ္ဌတ္ထဒီပနီ၌ဆိုခြင်းသည်၊ ယင်းဋီကာဝယ် ကတ္တာဟု ပါဌသေသကို ပြသည်နှင့်မတန်။ ဝိမတိဝိနောဒနီ၌လည်း ၎င်းနည်းပင်ပြသည်။

ဒသမ-ကောဒသမဂါထာ။

ယခုအခါ သောတုဇနတို့၏ ပဋိပတ္တိတပ္ပဝိမိကို၊ ဝါ၊ဥယျောဇဉ်ကို ပြ လိုရကား တံမေ-စသောဂါထာမိန့်။

တံ မေ နိသာမေန္တု၊ ထေရာစ ဘိက္ခူ နဝမဇ္ဈိမာစ သာလိုရင်း။

ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း အကျိုးရှိသောကြောင့်၎င်း၊ ဆိုအပ်လတံ့ သော အတိုင်းပမာဏ မြောက်သောကြောင့်၎င်း၊ ယုံကြည်ကုန်၍ ပီတိသော မနသနှင့်ရှဉ်သောစိတ်ရှိကုန်လျက် ရှာသောပကာတမရှိကုန်ဘဲ နာလှည့် ကုန်ဟုပြလိုသောကြောင့် ပသန္နစိတ္တာ-မိန့်၊ ။သာရတ္ထ၊

ပဒီပ ရှေ့ဖြစ်သော သဉ္ဇညူဘုရားပင် နိဗ္ဗာန်ဝင်သော်လည်း စိုးရိမ် ကြောင့်ကြခြင်းကိုမပြုကုန်ဘဲ ပဒီပသဘွယ်ဖြစ်သော တရားတော်ကို ပူဇော်ကုန်လျက် နာလှည့်ကုန်ဟု ပြလိုသောကြောင့် ဓမ္မပ္ပဒီပဿ၊ပ၊မာန ယန္တာ-မိန့်၊ ။ဝဇိရ၊ ။(ဈာန္ဒဝဇိရဂါထာ၊ တတိယပါဒ၌ ဓမ္မပ္ပဟု၊ ပသံယုတ်နှင့်ရွတ်)။

မေ၊၏၊ တံသံဝဏ္ဏနံ၊ ထိုဆိုအပ်လတံ့ သောအဋ္ဌကထာသစ်ကို၊ငိုကာ၊ ဝါ-မေ၊ သည်။ ဂုဏ္ဍမာနံ၊ သော၊ တံသံဝဏ္ဏနံ၊ ကို၊ ဝဇိရ၊ ဓမ္မပ္ပဒီပဿ၊ တရားတည်းဟူသော ဆီမီးရှိတော်မူသော၊ ဝါ၊ဆီမီးနှင့်တူသော တရား ရှိတော်မူသော၊ သာရတ္ထ၊ (ပရပက္ခ၊ သကပက္ခ၊ လေးနက်စီသော်လည်း ပေး)၊ ဝါ၊ ဓမ္မကာသ သည်းဖြစ်, ဆီမီးသဖွယ်လည်းဖြစ်တော်မူသော၊

အထဝါ-ဓမ္မကာယာ တထာဂတာတိ ဝစနတော ဓမ္မော စ သော
ပဒီပေါ စာတိ ဓမ္မပဒီပေါ၊ ဘဂဝါ။ ။ဝဇိရ။

တထာဂတဿ၊ ၏။ ဓမ္မံ၊ သာသနာတော်သုံးပါးကို။ ဝါ၊ ပရိယတ္တိ သာသနာတော်ကို။ သက္ကစ္စ၊ ရိုသေစွာ၊ (ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကြေသည်။ နိဂ္ဂဟိတန္တနိပါတ်)။ ဝါ-သက္ကစ္စ၊ အရိုအသေပြု၍။ (တွာဒိပစ္စယန္တကိတ်ပုဒ်)။

ပဒ္မိမာနယန္တာ၊ မနောဒွါရဖြင့် ပူဇော်ကုန်လျက်။ ၍။ သော။ ထေရာစ၊ ကုန်သော၊ နဝမဇ္ဈိမာစ၊ ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဝါ-ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူစ၊ တို့သည်၎င်း၊ နဝမဇ္ဈိမာ၊ သီတင်းငယ်, သီတင်းလတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူစ၊ တို့သည်၎င်း၊ (ဝါ-နဝကား ပုဂ္ဂလဓမ္မ ဒသာတော်၌ ပုဂ္ဂလသဒ္ဒါကဲ့သို့ အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသ။ ဝါ၊ ဆန်းကြောင့် ရဿ)။ နဝ၊ သီတင်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူစ၊ တို့သည်၎င်း၊ ပေး၊ (နဝသဒ္ဒါကား ကိုးရသချာ အသုံး၌၎င်း, အပုဗ္ဗတ္တ၌၎င်း ဖြစ်သည်။ ထိုတွင် သချာကား သင်္ချာနာမ်၊ အပုဗ္ဗတ္တကား သုဒ္ဓနာမ်၊

နုယန္တေတိ နဝါပြု၊ ။နု-ထုတိယံ။ နောတိ၊ နဝတိ၊ နုတော။ သဒ္ဒနီတိ။

ပသန္နစိတ္တာ၊ ကုန်၍။ နိသာမေန္တု၊ နာခံကုန်သတည်း။ ဝါ၊ နာလင့်ကုန်၊

အထော နိသာမနံ ဝုတ္တံ၊ ဒဿနေ သဝနေပိစ၊ ဟူသောအနက်တွင် ဤ၌ သဝနတ္ထ။

ဥါဒသမဂါထာ။

ယခုအခါ အဋ္ဌကထာသစ်၏ အကြောင်း အစ အမွန် စင်ကြယ်ခြင်း အာဂမနဝိသုဒ္ဓိကို ပြ၍ ပမာဏမြောက်သော အဖြစ်ကို ပြီးစေလိုရကား ဗုဒ္ဓေန-စသောလေးဂါထာမိန့်-သာရတ္ထ။

ဝါ-အာဂမန ဝိသုဒ္ဓိကို ပြခြင်း ပမာဏအဖြစ်ကိုပြ၍ အနုသိက္ခိတဗ္ဗ အဖြစ်ကိုပြီးစေလိုရကား၊ ယင်းကိုမိန့်-ဝိ.တိ။

ဝါ-အဋ္ဌကထာသစ်၏ အမွန်ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာဟောင်း၏ပမာဏ မြောက်သောအဖြစ်ကို၎င်း၊ အဋ္ဌကထာဟောင်းလျှင် အမွန်ရှိသော အဋ္ဌကထာသစ်၏ ပမာဏမြောက်သော အဖြစ်ကို၎င်း ပြလိုရကား ယင်းကို မိန့်၊ ထိုတွင် ရှေးနှစ်ဂါထာဖြင့် အဋ္ဌကထာဟောင်း၏ ပမာဏကို၊ နောက် နှစ်ဂါထာဖြင့် အဋ္ဌကထာသစ်၏ပမာဏကိုပြသည်။

ဝါ-တံ မေ နိသာမေန္တု ပသန္နစိတ္တာဟူသောဥယျောဇဥ်၏ဥယျောဇန ဟောတုကိုပြလိုရကား ဗုဒ္ဓေနစသော နှစ်ဂါထာမိန့်၊ ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ လာသမျှပမာဏ မြောက်သည်ချည့် ဖြစ်သောကြောင့် ဥယျောဇဥ်မှုသည် ဟူလို၊

သို့သော် ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌သာ ဥယျောဇဥ်မှုသင့်၏၊ ဤအဋ္ဌကထာ သစ်၌ ဥယျောဇဥ်မမှုတန်ရာ ရန်ကြောင့် တတော-စသောနှစ်ဂါထာမိန့်၊ ရှေးအဋ္ဌကထာတို့နှင့်ဝစနမတ္တသာထူးပြားသည်။အတ္ထအားဖြင့်မထူးပြား၊ ထိုကြောင့်ရှေးအဋ္ဌကထာတို့ပမာဏမြောက်သျှင်အဋ္ဌကထာသစ်၏လည်း ပမာဏအဖြစ်ပြီးရကား၊ သို့ဥယျောဇနဟောတုကိုပြသည်ဟူလို၊ဤဆိုအပ် ပြီးသောအနုသန္ဓေကား ရုဠှဂဏ္ဌိ, မဏ္ဍိမဂဏ္ဌိတို့အလို၊

ဝါ-အဋ္ဌကထာသစ်၏ ပမာဏအဖြစ်ကို ပြလိုရကား ဗုဒ္ဓေန-စသော နှစ်ဂါထာမိန့်၊ ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌လာသမျှ ပမာဏမြောက်သောကြောင့် အဋ္ဌကထာသစ်၌ လာသမျှလည်း ပမာဏမြောက်၏ဟူလို၊

ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌လာသမျှပမာဏမြောက်လေရကား ဤအဋ္ဌကထာ သစ်၌ လာသမျှအဘယ်ကြောင့် ပမာဏမြောက်အံ့နည်းဟုရန်ကြောင့်တတော စသောနှစ်ဂါထာမိန့်၊ ရှေးအဋ္ဌကထာတို့နှင့် ဘာသာမျှသာထူးပြားသော ကြောင့် ပမာဏမြောက်၏ဟူလို၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအနုသန္ဓေကား ဝဇိရ ဗုဒ္ဓိထေရဝါဒ၊

ဤဝါဒနှစ်ပါး၌စကားအဆိုသည် အာကုလဖြစ်ခဲ့၏။ အနာကုလဝစန ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာဆရာသည် သို့အာကုလပြု၍ မဆိုတန်ရာ။ အနာ ကုလဝစနော ဟိ ဘဒ္ဒန္တဗုဒ္ဓဃောသာစရိယော၊ သာရတ္ထ၊ ဝါ၊အဋ္ဌကထာ သစ်၏ အနုသိက္ခိတဗ္ဗအဖြစ်ကိုပြလိုရကား ဗုဒ္ဓေန-စသောနှစ်ဂါထာမိန့်။ ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ လာသမျှပမာဏ မြောက်ခြင်းကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာ သစ်လည်း အနုသိက္ခိတဗ္ဗဖြစ်၏ဟူလို၊

ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌လာသမျှပမာဏမြောက်လေရကား ဤအဋ္ဌကထာ သစ်သည် အဘယ်ကြောင့် အနုသိက္ခိတဗ္ဗဖြစ်အံ့နည်း ရန်ကြောင့် အဆုံး နှစ်ဂါထာမိန့်၊ ဤအဋ္ဌကထာသစ်သည် ရှေးအဋ္ဌကထာတို့နှင့် ဘာသန္တရ ပရိစ္စာဂါဒိမတ္တသာ ထူးသည်၊ အတ္ထအားဖြင့် မထူးဖြစ်ရကား ရှေးအဋ္ဌ ကထာတို့၌ လာသမျှပမာဏမြောက်သျှင် ဤအဋ္ဌကထာသစ်၏ အနုသိက္ခိ

တဗ္ဗအဖြစ်ပြီး၏ဟူလို၊ (ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနုသန္ဓေကား၊ သာရတ္ထဒီပနီ အလို)၊

ဗုဒ္ဓေန၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ ယောဝမ္မောစ၊ အကြင်သုတ်, အဘိ ဓမ္မာကိုရင်း၊ ယောဝိနယောစ၊ အကြင်ဝိနည်းကိုရင်း၊ ယထေဝ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်လျှင်၊ ဝုတ္တော၊ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာနှစ်ပါးအားဖြင့် ဟောအပ်ပြီ၊

ဘုရားဟောတော်မမူသောပါဠိ၊ ဘုရားဟောတော်မမူသော အနက် မည်သည်မရှိ၊ ဟောတော်မူသည်ချည်း၊ ထိုထိုအရာ၌ ဟောတော်မူအပ် သော ပကိဏ္ဏကဒေသနာတော်ဖြစ်သောအနက်သည်ပင် အဋ္ဌကထာမည် သည်ဟူလို၊

န ဟိ ဘဂဝတာ အဗျာကတံ နာမ တန္တိပဒံ အတ္ထိ။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ အတ္ထော ကထိတော။ တသ္မာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေနေဝ တိဏ္ဏံ ပိဋကာနံ အတ္ထ ဝဏ္ဏနက္ကမောပိ ဘာသိတောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ တတ္ထ တတ္ထ ဘဂဝတာ ပဝတ္တိတာ ပကိဏ္ဏကဒေသနာယေဝဟိ။ အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ။ သုတ်ဋီကာ။

ဋီကာတို့၌သာ ဆိုသည်မဟုတ်၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ, ဥပါလိသုတ် အဖွင့်၌လည်း ဒေသနာကရဏသာတိ ဝိတ္ထာရေတွာ အတ္ထဒီပကသာ ဘဂဝ တာ ဟိ အဗျာကတံ တန္တိ ဒံ နာမ နတ္ထိ။ သဗ္ဗေသညေဝ အတ္ထော ပိ ကထိ တော—မိန့်၏။

သော ဓမ္မောစ၊ ကိုရင်း။ သောဝိနယောစ၊ ကိုရင်း၊ တဿဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ယေဟိ ပုတ္တေဟိ၊ အကြင်အရှင်သာရိပုတ္တရာ-စသော သားတော်တို့ သည်။ (သာရတ္ထ)၊ ဝါ၊အရှင်မဟာကဿပ-စသော သားတော်တို့သည်။ (ဝိမတိ)၊ ဝါ-ပုတ္တေဟိ၊ကုန်သော။ ယေဟိသာဝကေဟိ၊တို့သည်၊ဝဇိရ၊

ပုတ္တေဟိစ နာမေသ အတ္ထိဇော ခေတ္တဇော၊အန္တေဝါသိကော ဒိန္နကောတိ စတုဗ္ဗိဓော။ ။ကေနိပါတ်ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌လာသည့်လေးပါးတွင် အတြဇ, အန္တေဝါသိကလည်းဟူကြ၏။

တထေဝ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်လျှင်၊ ဉာတော၊ သိအပ်၏၊ ၊အက္ခရာတလုံး တပုဒ်တပါဒမျှမချွတ်ယွင်းစေဘဲ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်းမပျက်စေမူ၍ သိအပ်၏ဟူလို၊

တေသံဗုဒ္ဓပုတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဝါ-ဗုဒ္ဓပုတ္တာနံ၊ ကုန်သော၊ တေသံသာဝ ကာနံ၊တို့၏။ မတိံ၊ အယူကို၊ ဝါ၊အလိုကို၊ ဝါ၊ဆရာစဉ်ဆက်သင်အပ်

ခေါ်ဆိုအပ်သော ပါဠိသံဝဏ္ဏနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော အဆုံးအဖြတ်၊ ပါဠိပုတ္တက၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောအဆုံးအဖြတ်ဟု ဆိုအပ်သော အယူကို။(ဝိမတိ)၊

ထိယံ မတိန္တာပညာသု။ ။ဟူသောအနက်တွင် ဤနှိ ဇုန္ဓလ္တ။

အစ္စာဇနွာ၊ မစွန့်ကုန်ဘဲ၊ မစွန့်ကုန်မူ၍၊မစွန့်ကုန်သော၊ အာစရိယာ၊ တို့သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ အဋ္ဌကထာ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ, မဟာပစ္စရိ-စသောအဋ္ဌကထာတို့ကို၊

မကာရော ပန ပဒသန္ဓိဝသေန အာဂတောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။ဋီကာ။

ဝါ-ပုရေ၊ပေါရာဏာထေရာ၊တို့သည်။ အဋ္ဌကထာ၊တို့ကို၊ ဝဇိရ၊ ။
ဝါ-ပုရေ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌကထာ၊တို့ကို၊ ။(အာစရိယဝါဒ)၊
ဝါ-ပုရေ၊အနုရာဓ-ဉသောမြို့၌၊ ။(ကေစိဝါဒ)၊

ပုရေကား ပုဗ္ဗကာလတ္ထ, ပေါရာဏာထေရတ္ထ ပေါရာဏာဋ္ဌကထာတို့၌ နိပါတ်။ ကေနစိဝါဒဖြစ်သော နဂရတ္ထ၌ကား နာမ်။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကံသု၊ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ကြောင့်၊ ရှေ့ဝါကျကိုခွဲ၍ ပေး၊ တသ္မာဖြင့်ပင်ဟောတူသြပြီးကောင်းသောကြောင့်၊ ဟိကားပဒပူရဏမျှသာ၊ သာရတ္ထ။ ဝါ၊ အာခါရဏတ္ထ၊ပမာဏံမှာရှဉ်၊ ။ဝိမတိ၊

ဝါ-တသ္မာဟိ၊တသ္မာဧဝ၊ကြောင့်သာလျှင်၊ (ယောဇနာ)၊ အဋ္ဌကထာသု၊ မဟာအဋ္ဌကထာ, မဟာပစ္စရိအဋ္ဌကထာစသည်တို့၌၊ ယံဝစနံ၊ကို၊ ဝါ-ယံ အတ္ထဇာတံ၊ကို။ ဂုတ္တံ၊ပြီ၊ သဗ္ဗံပိ၊သော၊ ဆံဝစနံ၊သည်၊ ဝါ-တံ အတ္ထဇာတံ၊သည်၊

ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ လာသမျှစကားအလုံးစုံသည်ပင် ပမာဏပြောက်သည်ချည်းလော ရန်ကြောင့်ဝိစ္ဆာယိတွာနပမာဒလေခံမ်နှ၊ ယင်းဝါကျဖြင့် သဗ္ဗံပိဟူရကား၊ရောက်သောအတိဗျာပိတဒေါသကိုပယ်သည်၊

ပမာဒလေခံ၊ပေထက်အက္ခရာတင်သောအခါဝယ် မေ့လျော့၍ရေးမှားမိသောပမာဒပါဌကို၊

အဒိန္နာဒါနဿ ပုဗ္ဗပယောဂေ သစ္စေပိ အလိကေပိ ဒုက္ကဋံ ။ဟူသည်နှင့်တူသောစကားကိုယူ။ ။သာရတ္ထ,၁ဇိရ။

ဝါ-ပမာဒလေခံ၊အဆင့်ဆင့်ရေးကူးသူတို့ မေ့လျော့သဖြင့် ရေးသင့်ရာမှတခြားထပါးသောအရာ၌ ရေးမှားမိသော ပမာဒလေခကို။ (ယင်းကား အဋ္ဌကထာ၌ပင်၊ ထင်လတံ့၊ ဒိမတိ)။ဝဏ္ဏသိဝ္ပနာ၊၌၊

သုခပ်သိမ်းတို့၏ ပမာဏလောဝ်ကြောင့်၊ ဍဝ ပဏ္ဍိတာနံ-မိန့်။ ၊ (ဝဇီခ)။

မြင်မြင်တိုင်းသောပဏ္ဍိတတို့ ပမာဏလော ရန်ကြောင့် သိက္ခာသုသဂါရဝါနံ-မိန့်၊(ဋီကာဝကာ့ဘးကျ)။

သိက္ခာသု၊ သိက္ခာသုံးပါးတို့၌၊ သဂါရဝါနံ၊ အလေးအမြတ် ပြုတတ်သောသူ၏အဖြစ်ရှိကုန်သော။ဝါ၊ နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ဍဝသောသနေ၊၌၊ (သာချထ္ထ)။ ဝါ-ဍဝဝိနယော၊ဤဝိနည်း ပိဋကာ၌၊(ဝဇီရ)။ ပဏ္ဍိတာနံ၊တွင်၊ (အာဓာ့ရေစပ်-ယောဇနာ)။ ပဏ္ဍိတာနံ၊တို့အား၊၏၊ယသ္မာ၊ကြောင့်၊ ပမာဏံ၊သည်၊ ဝါ၊နှိုင်းရှဉ့်ကြောင်း ပိုင်းခြားကြောင်း ဖြစ်သော စကားသည်၊ ဝါ၊နှိုင်းချဉ့်အပ်, ပိုင်းခြားအပ်သောစကားသည်၊ ဝါ-ပမာဏံဟိ၊ပမာဏံ ဧဝ၊သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊၏၊

> သဂါရဝါနံ၌—ဂရုံ ကရောတီတိ ဂရု။ ဂရုကာရ ဆိုလိုလျက် နောက်ပုဒ်ကြေသည်။ဂရုနော ဘာဝေါ ဂါရဝံ၊ သံဝိဇ္ဇတိ ဂါရဝံ တေသံ၊သဟ ဝါ ဂါရဝေန ဝတ္တန္တီတိ သဂါရဝါ—ပြု။ ။ဂရုဟူ၍မာဂဓဘာသာ၊ သက္ကဋဘာသာ မဟုတ်။သက္ကဋဘာသာ၌ကား ဂုရုဟူ၏။
>
> ဂရုဇ္ဇတိမာဂဓိကာဘာသာ၊ဂါရဝံ ဟောတိ မေ တဒါ။ ။
>
> ဂါရဝေါစ နိဝါတောစာတိ ဒဿနတော၊ဂါရဝဗဟုတာတိ ဒဿနတော။ ဂုရုဇ္ဇတိ ပန သက္ကဋဘာသာ၊ပါဝစနေ အဒဿနတော။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ ကျောက်ထီးကဲ့သို့ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အနက်ကြောင့် ဘဂဝါ, အာစရိယ, မာတာပိတု-စသောဒြဗ်ကို ဂရုသဒ္ဒါဟောသည်။ ဘာဝတဒ္ဓိတ်ဆင့်မှ ရှိသေလေးမြတ်ခြင်းကြိယာကိုဟောသည်။ ။ငင်း။ •
>
> ဂရုန္တိ ပသာဒံ သိဥ္စန္တီတိ ဂရုနော။ဂရုသေဝနေ-ဥပစ္စယော, ယောဇနာ။ မဏိမဥ္ဇူ၌ကား ဂရုဟု ပုဒ်ပြီးကြ၍ ဝနေတ္ထ အထူးထူးဆိုသည်။ဘောဆင့်သည့် အခါဂါရဝ ပုဒ်ပြီးကိုမဆို။

တသ္မာ၊ကြောင့်၊ ပသန္နစိတ္တာ၊၍၊ နိသာမေန္တု၊ကုန်၊ (သို့ပြန်၍သမ္ဗန် ရှင့ဂဏ္ဌိ၊ မဏိမဂဏ္ဌိ၊အသို)။ ဝါ-တသ္မာ၊ကြောင့်၊ ဍဝ၊ဤသမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာသစ်၌၊ ဝုတ္တံပိ၊ သိုအပ်သောစကားသည်လည်း၊ ဝါ၊အနက်

သင့်ဘာသည်လည်း၊ ပမာဏမေဝ၊သာသျှင်၊ ဟောတိ၊၏၊(သို့ပါ၌သေသ ထည့်သွင်း၍ ဝဇိရဗုဒ္ဓိမထေရ်အလို)၊ ဝါ-တည္ဘာ၊ကြောင့်၊ အယံဝဏ္ဏနာ ပိ၊ ဤအဋ္ဌကထာသစ်ကိုလည်း၊ သင်္ကစ္စံ၊စွာ၊၍၊ အနုသိက္ခိတဗ္ဗာ၊ အစဉ် မပြတ်သင်အပ်၏၊ဝါ၊အဘန်တလဲလဲသင်အပ်၏။ (သို့နောက်မှစပ်၍သမွန်၊ သာရတ္ထ, ဝိမတိ၊အလို)၊ တတောစအဋ္ဌကထာတော၊ ထိုရှေးအဋ္ဌကထာ တို့မှကား။ (သာရတ္ထ၊အပါဒါနဒွန္ဒ၊ ဘောပစ္စည်းပုစ်နှစ်ပါးတွင် ဤ၌ဗဟု ပုစ်။ ကေဗိဝိဒူတို့ကား၊ ကြေပုစ်သော် ယောဘုယျ၊ ဗဟုပုစ်ကား အပ္ပက ဟူ၍ရင်း ကြေပုစ်သာဟူ၍ရင်းဆိုကုန်၏၊

အနေကဘောဒတောစသာ ကာမတောတိ အဝတ္ဂါ ကာမေဟိတိ ဝုစ္စတိ။ ဟူသောအဋ္ဌကတာ။ ဧတ္ထစ တီဟိ သဉ္ဇာဟိတိ ဇူမေသံ တိသဒ္ဒဝါစကတ္တာတိ တော သဉ္ဇာတောတိ ဝတ္တဗ္ဗေ တီဟိ သဉ္ဇာဟိတိ ဗဟုဝစနနိဒ္ဒေသော၊သဉ္ဇာ ဝါစကောတိ သဒ္ဒတော ဗဟုဝစနမေဝ ဟောတီတိ ဉာပနတ္ထံ။ ။ဟူသော ဉာသ်။ ။ဤစကားကို အဋ္ဌကထာဆရာ ဉာသ်ဆရာတို့ သို့ဆိုခြင်းသည်ကား ဗဟုဝုစ်၌ တောပစ္စည်း၏အနေကန္တိက။ ဟိဝိဘတ်၏ကေန္တိက အဖြစ်ကြောင့် သာတည်း။

ဝါ-ဘတောစ အဋ္ဌကထာသုဂတ္တအဋ္ဌတော၊ ထိုရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုအပ်သောအနက်သဘောမှကား၊ ဝဇိရ(စ,ကား၊ဝါကျာချ,မှ၊ ယောဇ နာ)၊ ၊ဘာသန္တရမေဝ၊ သင်တိုင်းဦးစွပ်နှင့်တူသော သီဟိုဠ်ဘာသာ အသုံးကိုသာလျှင်၊ ဝါ၊ဘာသာတပါးကိုသာလျှင်၊ ဟိတွာ၊ပယ်စွန့်၍၊

ဧဝဖြင့် အဋ္ဌကထာနဂိရ်ကိုမူကား ပယ်စွန့်မည်မဟုတ်ဟု နိဝတ္တေတဗ္ဗပြ။ ။ ဧဝသဒ္ဒေန အဋ္ဌကထာသရီရံ နဇဟိတန္တိ ဉာပေတ်။ ။ယောဇနာ။

ဝိတ္ထာရမဂ္ဂဉ္စ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ အထက်မှာ ဆိုသတ်သည်ကို ဆောင်၍အောက်၌ချဲ့အပ်သော စကားအစဉ်ကိုလည်း

ဥတ္တိစတုက္ကကံနှင့် စကားအလျှင်းသင့်ရကား ကံလေးပါးအကျယ်ကို ဆိုသော စကားကဲ့သို့ယူ။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ဆိုသင့်ရာဝယ်အလွန်ကျယ်စွာဆိုသောစကား အစဉ် မိုးစဉ်းသူးကာမှုဖြင့် အထပ်ထပ်ဆိုသောစကားအစဉ်ကိုလည်း၊

ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုသင့်ရာဝယ် ဆိုအပ်သောသဒ္ဒတ္ထ, ဝိနိစ္ဆယတ္ထ—စသည် ကိုလည်းကျယ်စွာသောစကားအစဉ်ဖြင့် ဆိုလေသည်။ ။ဆိုပြီးသည်ကိုလည်း စိုးစဉ်း

ထုးကာမျှဖြင့် ထိုထိုအရပ်၌ အထပ်ထပ်ချဲ့၍ ဆိုလေသည်။ ဤအဋ္ဌကထာသစ်၌ကား ပေါ်သောအနက်ကိုသိစေတတ်သောပုဒ်အစဉ်ဖြင့်၎င်း ဆိုပြီးသည်နှင့်တူသည်ကိုညွှန်း၍ သခေ်ပနည်းဖြင့်၎င်း ဖွင့်အံ့ဟူလို။ ။သာရတ္ထဒီပနီစကားကိုသေင့်ဟုပယ်၏။ ။ဝိမတိ။

သမာသယိတွာ၊ ချဉ်း၍၊ ချုံး၍။ ကေန္တ ခေတ်၊ ဝါ၊အကျဉ်းပြု၍၊နှစမ ခေတ်၊

ဝိတ္ထာရမဂ္ဂကို ချဉ်းချုံးသော ဝိနိစ္ဆယတ္ထ မယုတ်လျော့ရာဖြို့လောရန် ကြောင့် ဝိနိစ္ဆယံ သဗ္ဗမသေသယိတွာဖိနို့၊ ။၎င်း၊

သဗ္ဗံ၊သော၊ ဝိနိစ္ဆယဥ္၊ ကိုလည်း၊ အသေသယိတွာ၊မကြွင်းစေမူ၍။ (ဆိသခေတ်၊ကာရိုက်)။ ဝါ၊မကြွင်းသည်ကိုပြု၍၊ ဝါ-အကြွင်း မပြုမူ၍။ (နာမခေတ်၊ဏာယပစ္စည်း)။

> အသေသယိတွာ သေသံ အကတွာ။ ။သာရတ္ထ။ ။အသေသယိတွာ ကား န ကရောတိ–စသည်ကဲ့သို့ ဝါကျသာ သမာသ်မဟုတ်။ တွာပစ္စယန္တာ ဒီဟိစ သုတ်။ တွာ ပစ္စယန္တာ ဒီဟိစ ဝိပ္ပကတဝစနဘူတေဟိ ဥတ္တရ ပဒေဟိ သဟိပဒါနံ သမာသော န ဟောတိ၊ဝုတ္တိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

သို့သော် အတ္တံနသာ တပ္ပုရိသေသုတ်နှင့် ဆန့်၏ ဟူအံ့၊ ပဋိသေခေ အနနေ့ာမာလံ-ဟူရကား မဆန့်ပေ။ အရာတိုင်းမှာ ဤနည်းပင် ဝိတ္ထာရ မဂ္ဂကို ချဉ်းချုံးလျက် ဝိနိစ္ဆယအလိုကို မကြွင်းစေဟူသော် ဆိုမိဆိုရာ ပါဠိဋ္ဌသာလော ရန်ကြောင့် တန္တိက္ကမံ ကိဥ္စိ အဝေါက္ကမိတွာ မိန့်-ဋီကာ ကေားကျ၊

ကိဥ္စိ၊ စိုးစဉ်းသော။ ဝါ၊ဖိုးစဉ်းမျှ။ (ဘာဝနပုံ)။ တန္တိက္ကမံ၊ ဖွင့်သင့် သောပါဠိအစဉ်ကို၊ ။သဒ္ဒတ္ထ၊ ။ဝါ၊အားဖြင့်လာသောပါဠိကို။အဓိပ္ပါ ယတ္ထ၊ ။ဋီကာ။ ။အဝေါက္ကမိတွာ၊ မလွန်မူ၍၊.မကျော်မူ၍၊(အနုတ္တာ နပဒ, အပဋ္ဌပဒကိုယူ)၊

> တနိယတိ အတ္တဝသေန ဝိတ္ထာရိယတီတိ တန္တိ၊တနုဝိတ္ထာရေ၊ ။သဒ္ဒနီတိ။

သုတ္တန္တိကာနံ၊သုတ္တန်ပိဋကတ်၌လာကုန်သော၊ ဝစနာနံ၊ ပါဠိတို့၏၊ အတ္ထံ၊ကို၊ သုတ္တာနုရူပံ၊ထိုထိုသုတ်အားလျော်စွာ၊ ဝါ၊လျော်သော၊အတ္ထံ၊ ကို။ ပရိဒီပယန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြလျက်၊ ဝါ၊ပြသော၊

(ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ စသည်တို့၌ ဗျာနကထာ အာနာပါနသတိ, သမာဓိ- စသောသုတ္တန်ပါဠိတို့၌ ၏၊ အနက်ကို သိဟိုဠ်အဋ္ဌကထာတို့၌ မဖွင့်မူ၍

သုတ္တန္တိကာရဟန်းတို့ဝန်သာ ဆို၍သွားလေသည်။ဤအဋ္ဌကထာ၌မူကား၊ ထိုသုတ္တန်ပါဠိတို့၏အနက်ကိုဖွင့်အံ့ဟူလို၊ ၊ဋီကာ၊ ၊အန္တကား တဗ္ဗော သုတ္တသဒ္ဒါသည်း သုတ္တန်ပိဋကဟော)။

သုတ္တန္တေ အာဂတာနိ သုတ္တန္တိကာနိ။ ။ဋင်း။

ဝါ-သုတ္တန္တိကာနံ၊ သုတ္တန်ပိဋက၏ အစိတ်အဖို့ဖြစ်ကုန်သော။ ဝစနာနံ၊ တို့၏၊ (အန္တကား အဝယာတ္ထ)၊

သုတ္တန္တေ ဘဝါနိ သုတ္တန္တိကာနိ။ ။ဝဇိရ။

ဝါ-သုတ္တန္တိကာနံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံပါဠိဖြင့်ပြီးစေအပ်သော အတ္ထဝိကပ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝစနာနံ၊ တို့၏၊အတ္ထံ၊ကို။ သုတ္တာနုရူပံ၊ ပိဋကသုံးပုံပါဠိ အားလျော်စွာ၊ သော၊ အတ္ထံ၊ကို၊ ဇာတိပိသောဘဂဝါစသည်တို့၏ အနက် ကို၊ သုတ္တန်ပါဠိအားလျော်စွာ,ဒိဝါဒါမိကရဏံသိယာ အကုသလံ သိယာ အဗျာကတံ-စသည်တို့၏အနက်ကိုအဘိဓမ္မာပါဠိအားလျော်စွာသက်သက် သောဝိနည်း၏အနက်ကို။ ဝိနည်းပါဠိအားလျော်စွာပြအံ့ဟူလို၊ သုတ္တကား ပိဋကတ္တယတ္ထ၊အန္တကား သာခေတ္တ၊

အထဝါ-အဓိယတိတိ အန္တော၊သာဓိယတိတိ အဓိပ္ပါယော။ကေန သာဓိယတိ။ သုတ္တေန။ သုတ္တဿ အန္တော သုတ္တန္တော။ ကောသော၊ သောသော၊ အတ္ထဝိကပ္ပေါ။ တသ္မိံ သုတ္တန္တေ နိယုတ္တာနိ ဝစနာနိ သုတ္တန္တိကာနိ။ ။ဝဇိရ။

တန္တိက္ကမံ ကိဉ္စိ အဝေါက္ကမိတွာ-ဟူလျှင်ပင် ဖြိုးကောင်းဖြိုးလျက် သုတ္တန္တိကတို့ဝန်သာဟု ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့ အချင်းခပ်သိမ်းပြောဲ သွားလေသည်။ငါမူကား ပြအံ့ဟုအနက်အထူးကို သိစေခြင်းငှါ ဤစကား ကိုဆိုပြန်သည်၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း တွေးဆကာသာ ငါဆိုသည် မဟုတ်။ အဆင့်ဆင့်အားဖြင့် ကြားလိုက်ရသည်ပင်ဟူလို၊

တန္တိက္ကမံ ကိဉ္စိ အဝေါက္ကမိတွာ တိ ဝစနေန သိဒ္ဓေပိ အဋ္ဌကထာ စရိယာ ဝေရဇ္ဇ ကဏ္ဍာဒီသု သုတ္တန္တိကာနံ ဘာရေတ် ဂတာ။ မယံ ပန ဝတွာဝ ဂမိဿာမာတိ ဒဿေတုံ သုတ္တန္တိကာနန္တိ ဝုတ္တံ ကိရ။ ဝဇိရ။

အယံဝဏ္ဏနာပိ၊ ဤအဋ္ဌကထာသစ်သည်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဟောသတိ၊ တံ့၊ (အပိကား သမ္ဘာဝနာ၊ ရှေးဆိုအပ်ပြီးသော ပမာဏကို ပေါင်း၊ သာရတ္ထ)၊ ဝါ-အယံဝဏ္ဏနာပိ၊ ကိုလည်း၊ အဖြေဟိ၊ တို့သည်၊ ယသ္မာ၊ကြောင့်၊ ဟောသတိကရိသတိ၊ ပြုအပ်လတံ့၊ (အတ္တာတိသယ နည်းအားဖြင့် ဟုခေတ်သည် ကရဓာတွတ္တ)၊ သို့ဟုခေတ်သည် ကရဓါတ် နောက်ကို ဟောသောအခါ အတ္တနောပုဒ်ကို ပရဿပုဒ်ပြန်၊ ယပစ္စည်းကြေ သည်၊ ဤနှစ်ဝိကပ်တွင် ပဌမဝိကပ်၌ တွာလေးချက်နှင့် ပရိဒိပယန္တိ ဟောသတိသည် သံဝဏ္ဏနာ၏ အစွမ်းဖြင့် သမာနကတ္တုကာ၊ဒုတိယဝိကပ် ၌ ဆရာ၏ အစွမ်းဖြင့် သမာနကတ္တုကာ၊ ၊ဋီကာ၊ ၊ယင်းဒုတိယဝိကပ်၌ လည်း ပရိဒိပယန္တိ၏ကတ္တာကားဝဏ္ဏနာသာတည်း)၊

တသ္မာ၊ကြောင့်၊ ၊သာရတ္ထ၊ ၊ဝါ-တသ္မာပိ၊ကြောင့်လည်း၊ (ဝဏ္ဏ နာပိ၌ အပိကိုသည်မှာ၍၊ ရှေးဆိုအပ်ပြီးသောပယောဇဉ်နှင့် ပမာဏကို ပေါင်း။ ၊ဝဇိရ၊ ၊ဗုဒ္ဓဂဏ္ဌိ)၊ အယံ ဝဏ္ဏနာ၊ကို၊ လိုက်စေ၊ သက္ကစ္စ၊ စွာ၊ ဝါ၊၍၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ တို့သည်၊ အနုသိက္ခိတဗ္ဗာ၊၏၊ (ဋီကာစသည်)၊ ဝါ၊-တသ္မာ၊ကြောင့်၊ အယံဝဏ္ဏနာ၊ကို၊ သက္ကစ္စ၊စွာ။ဝါ၊၍။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ တို့သည်၊ အနုသိက္ခိတဗ္ဗာအပိ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝါ၊ အဘန်တလဲလဲသင် လည်းသင်အပ်၏၊ (ယင်းဝဏ္ဏနာပိ၌ အပိကို အနုသိက္ခိတဗ္ဗာမှာ၍)၊

နကေဝလံ အယံ ဝဏ္ဏနာ ဟောသတိယေဝ။ အထခေါ အနုသိက္ခိတဗ္ဗာ အပိ–ဟုပေါင်း။ ။မဏိမဉ္ဇူ။

ဓာတိ၊ဤသို့သျှင်၊ ဖဏာမ,ပဏာမပယောဇဉ်-စသည်ကိုဆိုရာစကား ရင်အပြီးသတ်တည်း။

ဓာတိသဒ္ဒါကား-ပရိသမာပနတ္ထ၊ တေရသမ, ဗုဒ္ဓသမ,ပန္နရသမ,သော ဠသမဂါထာ၊ ပကရဏာရမ္ဘသောဠသဂါထာသု၊ ဂဏ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ဤသို့ယော ကပ္ပကောဒိုဟိဝိအစရှိသောတဆဲ့ခြောက်ဂါထာတို့ဖြင့် ပဏာမ ပဏာမ ပယောဇဉ်စသော ဂန္ထာရမ္ဘ အနက်တို့ကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဝိနည်းပိဋက ၏ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာအဋ္ဌကထာကိုပြုစီရင်လိုသော ဆရာသည် သံဝဏ္ဏနာ ၏ရှေးဦးစွာ အဓိပ္ပေတဖြစ်သော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ဝိနယကို ပြလိုရကား တတ္ထ-စသည်မိန့်၊

ဝါ-တံ ဝဏ္ဏယိဿံ ဝိနယံ-ဟု ဝန်ခံခဲ့ပြီးရကား ဝန်ခံခဲ့တိုင်း ဝိနယသံဝဏ္ဏနာကိုပြုလိုသော ဆရာသည် ဝိနယ၏ သံဝရဝိနည်း၊ ပဟာနဝိနည်း စသော အားဖြင့် များသော အပြားရှိသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဤအရာ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗအဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိအပ်သော ဝိနယကို ရွေးဦး စွာမှတ်အပ်၏ ဟုပြခြင်းငှါ မိန့်သည်။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ-သံဝရ, ပဟာန-စသော ဝိနယတွင် တံ ဝဏ္ဏယိဿံ ဝိနယံ-ဟု သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ အဖြစ်ဖြင့် မိမိဝန်ခံခဲ့ပြီးသော ဝိနယကို ပြလိုသောကြောင့် မိန့်သည်။ ။ဝိမတိ။

ဝါ-ဧကဒေသဿ ဂဟဏေ အသတိ ဂဟေတဗ္ဗဿ နိဒ္ဒေသတာဝ ဝိညာယတိ-ဟူသော ပရိဘာသာနှင့်အညီ၊ တံ ဝဏ္ဏယိဿံ ဝိနယံ-ဟု သာမညအားဖြင့် ဆိုအပ်ရကား သံဝရ, ပဟာန-စသော ဝိနယနှင့်ဆက်ဆံငြားသော်သည်း သာမည စောဒနာ ဝိသေသေ အဝတိဋ္ဌတိ-ဟူသော ပရိဘာသာနှင့်အညီ ဤအရာ၌ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗအဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိအပ်သော ဝိနယ အထူးကို ရွေးဦးစွာ မှတ်အပ်၏ ဟုပြလိုသော ဆရာသည် တတ္ထ စသည်မိန့်၊ နောဘဏ္ဍော၊ပြလိုရင်းကား၊ ဇော်ဂျွတိ၊ပ။ အဓိပ္ပေတံတည်း၊ ဝိနည်းပိဋကသာ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၊ သံဝရ,ပဟာန-စသောဝိနယသည်ကား သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမဟုတ်ဟူလို၊

ယင်းစကားအဘယ်ကြောင့် ဆိုပြန်သနည်း ရဒ်ကြောင့်၊ ဝိနယော၊ပ၊ တေန-မိန့်၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဝိနယကို ရွေးဦးစွာမှတ်သင့်သောကြောင့်ဟူလို၊

အဘယ်ကြောင့်မှတ်သင့်နည်း ရဒ်ကြောင့်။ တဿ၊ပ၊ဒုဇ္ဇတ္တာမိန့်၊ တံ ဝဏ္ဏယိဿံ ဝိနယံ-ဟု အောက်၌ သာမန်အားဖြင့် ဆိုခဲ့ရကား သံဝရ, ပဟာန-စသော ဝိနယသည်လည်း သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ဖြစ်ကောင်း ဖွံ့လော ဟူသောသာမညစောဒနာ၏ ဝိသေသနှ၌တည်ခြင်းကြောင့် ဝိသေသကိုလိုသောသူသည်လည်း ဝိသေသတ္ထကို ရှဉ်အပ်သောကြောင့်ဖူလို၊

အဋ္ဌကထာဝဟိတ်ဖြင့် သာမညစောဒနာကိုသာ ပြသည်၊ ထိုကိုပြသဖြင့် သာမညစောဒနာ၏ ဝိသေသ၌တည်သောအဖြစ်သည် အတ္ထာပတ္တိဖြင့် ငြိးသည်။ စကားချုပ်ကား သာမန်ဆိုရာ၌ သာမညစောဒနာကို ဝိသေသ ဝိသဇ္ဇနာမှုသင့်၏ ဟူလိုသည်။

ယဒိပိဂါထာယံ သီလေတိ သာမညတော ဝုတ္တံ။န အဓိသီလေတိ၊ တံ ပန တဏှာဇဠာ၊ ဝိဇဋနသာ ပဏ္ဍိတ္တာဘူတံ အဓိပ္ပေတန္တိ အာဟ သီလေန အဓိသီလသိက္ခာ ပကာသိတာတိ။ ဘဝဂါမိသီလံ ဟိ သီလာ မေဝ။ဝိဘဝဂါမိသီလံ။အဓိသီလသိက္ခာသာမညစောဒနာယပိဝိသေသော အာတိဋ္ဌတီတိ။ ။ဟူသောဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာကဲ့သို့တည်း။

တတ္ထတာသု ဂါထာသု၊ထိုဂန္ထာရမ္ဘတဆဲ့ခြောက်ဂါထာတို့၌၊

တတ္ထာတိပဒံ ဝုတ္တတ္ထာတိပဒေ အာဓာရော။ ။ယောဇနာ။ ။ယသ္မိံ ဋ္ဌိတေ ဂါထာသာ အာဓာရ ဖြစ်သင့်သော်လည်း ဂန္ထာရမ္ဘအဖြစ်ဖြင့် အပေါင်း ဖြစ်ရကား တဆဲ့ခြောက်ဂါထာ လုံးပင် အာဓာရ ဖြစ်သင့်၏ဟု ဋီကာတို့၌ တာသုဂါထာသု ဖွင့်သည်။

ဝါ-ပဌမ ပဌမပယောဇနာဒိသန္ဒဿနေန၊ ပဌမ ပဌမ ပယောဇနာဒိသည်ကိုပြသဖြင့်၊ယာသောဋ္ဌသဂါထာယော၊တို့ကို။မယာ၊ သည်၊ ဝုတ္တာ၊ကုန်ပြီ၊ တတ္ထတာသု ဂါထာသု၊တို့၌၊ တံ ဝဏ္ဏယိဿံ ဝိနယန္တိ၊ဟူ၍၊ ဝါ-တံ ဝဏ္ဏယိဿံ ဝိနယန္တိ ဣမသာ ဝစနေသာ၊ ဟူသော ဤစကား၏၊ ကို၊ သာမညတော၊ဖြင့်၊ မယာ၊သည်၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ကြောင့်၊ ဝိနယော၊သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဖြစ်သော ဝိနည်းကို၊ အတ္ထသံဝဏ္ဏနတော၊မှ၊ ဝါ အတ္ထသံဝဏ္ဏနသာ၊၏၊တာဝ၊စွာ၊

ပဌမံဘာဝ၊အကြားကန်၊အပါဒါန်နှင့်၊သမ္ဗန်အနေ၊ထည့်ပြပေ ။ဟူသည်နှင့်အညီ၊

ယေန၊ကြောင့်၊ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊အသီးအခြားတည်စေအပ်၏၊(ဝိဘေး အဝဘေးရှိသောထာခတ်၊ဘာပေပတ္ထည်း၊ထာဂတိနိဝတ္တ်၌၊ ။သဒ္ဒနီတိ)၊ ဝါ၊အသီးအခြားထားအပ်၏၊ယင်းဘေးရှိသော ဌပခတ်၊ မုဒ္ဒဇကို ဒန္တဇ ပြန်၊ငှပ ဌပနေ၊ရင်းသဒ္ဒထွ၊ ဝါ၊ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ ။ဋီကာ၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ ။တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနယောနာမ၊ ပ။ အဓိပ္ပေတံ ဉာတိ၊ ဟူ၍၊ ဟူသော၊ ဇတ်နိသာမဝစနံ၊ ဤမှတ်ကြောင်းဖြစ်သော စကားကို။ မယာ၊သည်၊ဝုတ္တံ၊၏၊

ဝုစ္စတိပုဒ်။ ထုဘ်ချွိနိုင်ရာ၊ ဓရှနေခက်မှာ။ အာကာရ ဉာတိ-နှံ့ပြ။ မနှံ့သျှင်ထည့်ပြ။ ဟူသည်နှင့်အညီ၊ အာကာရဓာတ်ကကျတီသဒ္ဒါထည့်သမ္ဗန်၊

ဝိနယောနာမ၊မည်သည်ကို၊ ဝါ၊မည်၏ဟူ၍၊ ဉာဏေဤသံဝဏ္ဏယိဿံ၊ ဝိနယံ-ဟူသောစကား၌၊ သကလံ၊သော၊ ဝိနယပိဋကံ၊ကို၊အဓိပ္ပေတံ၊၏၊

• သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမေ္ဘကိုပြပြီး၍ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗအတ္ထကို ဥဒ္ဒေသမာတိကာ ထားပြီးလျှင် မာတိကာစဉ်အတိုင်း ဖွင့်လိုရကား သံဝဏ္ဏနတ္ထံ ပနသာ- စသည်မိန့်-ဋီကာ။

«ပန၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမေ္ဘကို မှတ်ပြသည်မှတပါး သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗအတ္ထကို မာတိကာထား၍ အဖွင့်ကို ဆိုအံ့။ အသာဝိနယဿ၊ကို၊ သံဝဏ္ဏနတ္ထံ၊ ဖွင့်ခြင်းငှါ။ (စတုတ္ထိဝိဘတ်၊ကစ္စည်းကျမ်း)၊ ဝါ၊ဖွင့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊

အဋ္ဌသဒ္ဒေနသမာသော၊ မောဂ္ဂလာန်။ ယင်း၌ကား အာလပနေစ၌ စသဒ္ဒါ ဖြင့် တဒတ္ထ၌ပင္စမာ၊ မဏိမဉ္ဇူစသည်။

ဝုတ္တံယေန၊ပ၊ဝဏ္ဏနတ္ထံ၊ ဟူသော၊ အယံမာတိကာ၊ကို၊ ဝုတ္တတိ၊၏၊ မာဘာ ဝိဘာတိ မာတိကာ၊ ဥဒ္ဒေသကိုယူ၊နိဒ္ဒေသကိုဖြစ်စေရကား အမိနှင့်ဘူသည်ဟူလို၊

မာတိကာတိ ဥဒ္ဒေသော။ သော ဟိ နိဒ္ဒေသပဒါနံ ဇနနီဋ္ဌာနေ ဌိတတ္တာ မာတာ ဝိယာတိ မာတိကာတိ ဝုစ္စတိ။ ။ဋီကာ။

ဇော်၊တေနသမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဝေရဉ္ဇာယံ ဝိဟရတီတိအာဒိ နိဒါန ဝစန ပဋိမဏ္ဍိတံ ဝိနယပိဋကံ၊ ဤတေန၊ပ၊ ဝိဟရတိ-အစရှိသော နိဒါန်းစကားဖြင့်တန်းဆာဆင်အပ်သောဝိနည်းပိဋကတ်ကို၊ယေနပုဂ္ဂလေ န၊သည်၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏၊ယဒါ-ယသ္မိံကာလေ၊၌၊ဝုတ္တံ၊၏။ ယသ္မာကာ ရဏာ၊ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊၏။ ယေနပုဂ္ဂလေန၊သည်၊ ဓာရိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်ဆောင် အပ်၏။ ဝါ၊အာဂုံနှုတ်တက်ဆောင်အပ်၏။ ယေနပရံပရာစရိယေန၊အကြင် အဆက်ဆက်သောဆရာသည်။ ဝါ၊ဆရာစဉ်ဆက်သည်။ အာဘတံ၊ အ ဆင့်ဆင့်ဆောင်အပ်၏၊ ယတ္ထပုဂ္ဂလေသု၊ တို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊၏။ ဧဝံယထာ ဝုတ္တံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးတိုင်းသော၊ ဝိဓိံ၊ အစီရင်ကို၊ ဝါ၊အထူးထူးအပြား ပြားစီရင်အပ်, ထားအပ်သော ဗါဟိရနိဒါန်းကို၊ ဝတွာ၊၍၊ တတော၊ ထို အစီရင်မှ၊ ဝါ၊ထို၊ပ၊နိဒါန်းမှ၊ ပရံ၌၊ (ထည့်) (ဇော် ဝတွာ ဟူ၍သည်း ရှိ၏။ သို့မှုဇော်ဒိဓိံ၌)၊ ဝါ-ဇော်ဝိဓိံ ဇောဝိဓိ၊ကို၊ ဝတွာဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်,ဆိုသင့်,ဆိုကောင်း၏ဆိုရမည်ဆိုလေ၊ ဇော်ဝိဓိံ၊ကို။ ဝတွာ၊၍။ ။ ယေနဓာရိတံ ယေနအာဘတံ၌ အထူးကား အထက်၌ထင်ရှားလတံ့ ။ ။

ဝုတ္တံယေနသဒါသမ္ဘာ ဤမာတိကာသုံးပုဒ်ကို နိဒါန်းကိုသာငဲ့၍ ဆိုလို သော်သည်း အသိးမဆိုဘဲ၊ နိဒါန်းဖြင့် အာဒိကလျာဏဖြစ်ရကား ပါဠိ

အားလျော်သော အစီအရင်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ပါဠိ၌သွင်း၍ တော်ဟုတပေါင်း တည်းဆိုလေသည်။ ။ဋီကာ။

တတ္ထဝုတ္တံ။ပ။ ဝစနံ သန္ဓာယဝုတ္တံဟူသော စကားကိုလည်း တော်ဟု နိဒါန်းနှင့် တပေါင်းထည်းပြုခဲ့သောကြောင့်သာ-အဋ္ဌကထာ၌ဆိုသည်။ မပြုခဲ့လျှင်ဆိုရန်မရှိ။ •

တေနာတိအာဒိပါဌဿ၊၏၊ အတ္ထံ၊ကို၊ နာနပ္ပကာရတော၊ အထူးထူး သောအပြားဖြင့်၊ ဒဿယန္တော၊ ပြလျက်။ ဝိနယဿ၊ ၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းကို၊ ဝါ၊ဖွင့်ကြောင်းဖြစ်သောအဋ္ဌကထာကို၊ ကရိဿာ မိ၊အံ့။

သိုဝိနည်းပိဋကတ် သာမန်ကို မာတိကာဝယ် တေသဒ္ဒါဖြင့်တပေါင်း တည်းစွဲ၍ ဆိုခဲ့ရကား ရှေးစကားသုံးချက်၌ နိဒါန်းကို'အသီးထုတ်၍ပြလို သောကြောင့် တတ္ထစသည်မိန့်၊ သာရတ္ထ, ဝိမတိ၊ ။

ဝါ-ဗုဒ္ဓေန ဓမ္မော ဝိနယော စ ဝုတ္တော-ဟုရှေး၌ဆိုပြီးရကား ဗုဒ္ဓဘာသိ တအဖြစ်ပြီးကောင်းပြီး၊ တဘန်ဝုတ္တံ ယေန ယဒါ ယသ္မာ ကို မဆိုတန်ရာ ဟူသောစုဒ်ကြောင့် မိန့်သည်။ ။ဝဇိရ၊

ဝါ-ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မာတိကာပုဒ်တို့၏ အကျယ်ကို ပြလိုရကား တတ္ထစသည်မိန့်၊ ။တတ္ထ အာယသ္မတာ ဥပါလိတ္ထေရေန ဝုတ္တံ-စသည် သာလိုရင်း၊

အဘယ်ကြောင့် ဝုတ္တံ ယေန ယဒါ ယသ္မာ-ဟူသော မာတိကာသုံးပုဒ် ကို ဆိုအပ်သနည်း၊ ပါဠိတော်၌ပင် ပုဂ္ဂိုလ်, ကာလ, ကာရဏာ-ဤသုံးပါး သည်ထင်ရှားရကားမဆိုသင့်သည်မဟုတ်လောစုဒ်ကြောင့် ဝုတ္တံ ယေန၊ပ၊ သန္ဓာယ ဝုတ္တံမိန့်၊ ။နိဒါန်းကိုရည်၍ ဆိုရကားဆိုသင့်သည်ဟူလို၊ နေ့ာ တတ္ထော။

အဘယ်ကြောင့် နိဒါန်းကိုသာ ရည်၍ ဆိုအပ်သနည်းစုဒ်ကြောင့် ဇာဒ ဟိ-စသည်မိန့်၊ ။သာရတ္ထ၊

တတ္ထတေသု မာတိကာပဒေသု၊ တို့၌၊ (ဝုတ္တံမှာစပ်)။ ဝါ၊ တို့တွင်၊ (ဝစနံမှာစပ်)၊ ဝါ၊တတ္ထတိဿံ မာတိကာယံ၊ ၌၊ဝိတ္ထာရော၊ ကို၊ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊၏၊ (ဟုထည့်၍စပ်)။ ဝုတ္တံ၊ပ၊ဇာဒဝစနံ ဟူသော ဤမာတိကာ စကားကို၊ (ဝုတ္တံမှာစပ်)၊ တာဝ၊ ကြွင်းသော မာတိကာတို့၏ ရှေးဦးစွာ၊ ဘေန၊ပ၊ဝစနံ၊ဤသို့အစရှိသောနိဒါန်းစကားကို၊(သန္ဓာသတွင်စပ်)။

သန္တာယကံကား ဝိသေသ-အဘိဟိတ၊ ဝုတ္တံကံကား သာမည-အနဘိဟိတ။

ဟိသာသွာ၊ ကြောင့်။ ဇာဒ်ဝစနံ၊ ဤနိဒါန်းစကားသည်၊ အတ္တပစ္စက္ခဝစန်၊ ကိုယ်တော်၏မျက်မှောက်ဖြစ်သောစကားသည်၊ ။သာရေတ္ထ။

အက္ခသ ပတိဝတ္တတီတိ ပစ္စက္ခံ၊ ပစ္စက္ခမေဝ ဝစနံ။ အတ္တနော ပစ္စက္ခ ဝစနံ—တွဲ။

ဝါ၊မျက်မှောက်ပြု၍ ကိုယ်တော်ဟောအပ်သောစကားသည်၊သာရတ္ထ, ဝိမတိ၊

အက္ခသ ပတိ ပစ္စက္ခံ၊ပစ္စက္ခ ဘာသိတံ ဝစနံ၊ အတ္တနော ပစ္စက္ခဝစနံ-တွဲ။ ပစ္စက္ခံကား ဘာဝနပုံ။ ။

ဝါ၊ကိုယ်တော်၏ မျက်မှောက်ကာလဟောတော်မူအပ်သော စကားသည်၊

အတ္တပစ္စက္ခဝစနံ န ဟောတီတိ အတ္တနော ဓရမာနကာလေ ဝုတ္တဝစနံ န ဟောတိ။ ဂဏ္ဌိပုဒ်။ အက္ခသ ပတိ ပစ္စက္ခံ၊ ပစ္စက္ခကာလေ ဝစနံ၊ အတ္တနော ပစ္စက္ခဝစနံ—တွဲ။

ဝါ၊ကိုယ်တော်၏ ဥဒ္ဒေသကို ထိခိုက်၍ ဟောတော်မူအပ်သော စကားသည်၊(ဝဇိရ၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ)၊ တသ္မာ၊ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊ပ၊ဝစနံ၊ကို၊ တေန၊ပ၊ဝစနံ၊ကို၊ သန္တာယ၊၍၊ ဝုတ္တံ၊၏၊ သမ္ဗန်၊ သာရတ္ထဒီပနီအနုသန္ဓေနှင့်အညီ၊ ။

အချို့ကား တိုက်ရိုက်ရှိသောတသ္မာနှင့်စပ်၍ ရှေ့ကိုတဖြောင့်တည်း သမ္ဗန်ကြ၏၊

ဝုတ္တံ ယေန ယဒါ ယသ္မာ-ဟူသောမာတိကာ၌စကားကိုနိဒါန်းကိုသာ ရည်၍ ဆိုအပ်၏ဟူပြီ။ ထိုသို့ဆိုရခြင်းကြောင့် အဘယ်ကိုပြသင့်သနည်း စုဒ်ကြောင့် တသ္မာ-စသည်မိန့်၊ ။နိဒါန်းကိုသာရည်၍ ဆိုခြင်းကြောင့် ဤပြဿနာအစဉ်ကိုပြသင့်၏၊ ပါဠိ သာမန်ကိုရည်၍ဆိုသော်ကား မပြ သင့်ဟူလို၊ လင်္ကာရဂဏ်၊

တသ္မာ၊ ထိုသို့နိဒါန်းကိုသာရည်၍ ဆိုအပ်သောကြောင့်၊ ဇာဒ်ဝစနံ ကေနဝုတ္တံ၊ပ၊ဝုတ္တန္တိ၊ ဝုတ္တံဟူသော၊ ဝေါပုစ္ဆာမံ၊ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇာဒ် ဝစနံ၊ဤနိဒါန်းစကားကို၊ ကေနပုဂ္ဂလေန၊သည်၊ ဝုတ္တံ၊နည်း၊ ဇာတိအယံ၊ ကား၊ ပုစ္ဆာ၊တည်း၊ သို့သမ္ဗန်၊ ။(ဇာဒ်ကိုလိုက်စေ)၊

အာယသ္မတာဥပါလိတ္ထေရေန ပုစ္ဆိတံ၊ ၏၊ ပန၊ ပုဂ္ဂိုလ်မှတပါး ကာလကို ဆိုဖွင့်၊ တဋ္ဌဥပါလိတ္ထေရေန ပုစ္ဆိတဝစနံ၊ ကိုလည်း၊ ။ဋီကာ။

ဝါ၊ တဋ္ဌတေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ တိအာဒိဝစနံ၊ ကိုလည်း၊ ယောဇနာ၊

ထိုပဌမသင်္ဂါယနာကို ပြလိုရကား ပါဠိ၌ သင်္ဂါယနာ တင်အပ်သည် ဖြစ်၍ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုခြင်း၏ အကြောင်းကို ရှေးဦးစွာပြအံ့သောငှါ ပဌမမဟာသင်္ဂီတိနာမစေသာ စသည်မိန့်၊ ။သာရတ္ထ၊ ။ဝါ၊ ပဌမသင်္ဂါယနာကို ပြလိုသောကြောင့် ပါဠိ၌လာပြီးဖြစ်၍ ဤ၌ဆိုသဖြင့် အကျိုးမရှိ ကာသာမဟုတ်လောဟူသော စောဒနာ, စောဒက, အာဘော်၊ သို့ပါဠိ၌ လာသော်လည်း ဤ၌နိဒါနကောသလ္လမဖြစ်ဟူသော ပရိဟာရ၊ ပရိဟာရ ကအာဘော်ကိုပြလိုရကား မိန့်သည်၊ ။ကိဉ္စာပိ ယဒိပိ ယဉ္စ။ ပ။ မတံ ဘေပရိဟာရကေ-ဟူသော သဒ္ဒါနည်းနှင့်အညီ။ ။ကိဉ္စာပိ၊ ပ။ ဝုတ္တာဖြင့် စောဒနာ, စောဒကအာဘော်ကို နိဒါန၊ ပ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာဖြင့် ပရိဟာရ၊ ပရိဟာရကအာဘော်ကိုပြသည်။

သောပဌမ မဟာသင်္ဂီတိနာမ၊ စ၊ မည်သည်ကိုလည်း၊ (ဝုတ္တာဝေဒိတဗ္ဗာတို့၌စပ်)၊ ။စ,ကား-သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထ၊ ထိုနိဒါန်းကိုလည်း ပဌမသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌ ဆိုအပ်၏၊ ပဌမသင်္ဂါယနာ မည်သည်ကိုလည်း ဤသို့သိအပ်၏ဟုဝတ္တဗ္ဗဝစနကိုပေါင်း၊ သာရတ္ထ၊ ဝါ-စ၊ ဆက်၍ဆိုအံ့၊ သော၊ ပ။ နာမ၊ ကို၊ (စ,ကား ဥပဉ္ဉာသ, ဝါကျာရမ္ဘလည်းဟူ၏)၊ ။ ပုဂ္ဂိုလ်ဘာသကိုဖြေပြီး၍ ပဌမသင်္ဂါယနာကိုပြခြင်းအနက်တပါးကိုအား ထုတ်လို၍သွားသည်ဟူလို၊ ၎င်း၊ ။

သမုစ္စယော ဥပန္ယာသော၊ စသဒ္ဒတ္ထော ဒွိမာ မတော။
ဥပန္ယာသောနာမ ဝါကျာ၊ ရမ္ဘော ဝုစ္စတိ တညုနာ။ ။သဒ္ဒါငယ်။ ။

ဝါ-စ,ကား အဘိရေကတ္ထ၊ ယင်းဖြင့် ဒုတိယ, တတိယ သင်္ဂါယနာ လည်းရှိသေး၏ဟုပြသည်၊ ။ဝဇိရ၊ ။သင်းကိုပြလိုတပြီးကားစသဒ္ဒါ ကိုယူ၍ဘွယ်မရှိပြီ၊ ဒုတိယစသည်ကိုရှဲ၍ ပဌမသဒ္ဒါကိုယူ၍ရကားယင်း ဖြင့်ပင်ပြီးကောင်းသောကြောင့်မသင့်။ ။သာရတ္ထ၊

တထာပစ္စယံ တတ္ထ တတ္ထ ဒေသိတတ္တာ ဝိပ္ပကိဏ္ဏာနံ ဓမ္မဝိနယာနံ သင်္ဂဟေတွာ ဂါယနံ ကထနံ သင်္ဂီတိ။ ။ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်သုတ်တို့၏ အစအဆုံး အကြားအကြား၌ စကားဆက်၍ထားသော သင်္ဂါယနာတင် မထေရ်တို့၏ စကားကိုလည်း သင်္ဂြိုဟ်။ ၎င်း။ ။သီလက္ခန်ဋီကာ။ ။ မဟတီ သင်္ဂီတိ ပဌမာ မဟာသင်္ဂီတိ-တွဲ။

ဣဓာပိ၊ ဤဗာဟိရနိဒါန်း၌လည်း။ ဝါ၊ အဋ္ဌကထာ၏အစ၌လည်း။ ဝါ၊ အဋ္ဌကထာ၌လည်း၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤဆိုအပ်လတံ့သောနည်းဖြင့်၊ ကိဋ္ဌာပိကား အနုဂ္ဂဟတ္ထ၊ ပနကား အရုစိသံသူစနတ္ထ၊ ယောဇနာ၊ ။ထိုမှာ ဆိုပေ၏ သို့သော်သည်း ဤမှာနိဒါန် ကောသလ္လမဖြစ်သေး၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ ဤမှာသည်းသိသင့်သေး၏ဟုအနုဂ္ဂဟအရုစိပြု၊

နိဒါနံတိ ဒေသနံ ဒေသကာလာဒိဝသေန အဝိဒိတံ ဝိဒိတကတွာ နိဒဿေ တီတိ နိဒါနံ၊ နိဒါနေ ကောသလ္လံ-တွဲ။ ။ဋီကာ။

အဘယ်သို့သိအပ်သနည်း စုဒ်ကြောင့် ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံဟိ၊ စသည်ကို မိန့်၊ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ ဓမ္မဝိနယသင်္ဂါယနတ္ထံ ဘိက္ခူနံ ဥဿာ ဟံဇနေသိ စသည်သာလိုရင်း၊

အရှင်မဟာ ကဿပသည် အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေသောဟုဆို၏၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော အရှင်မဟာ ကဿပနည်း စုဒ်ကြောင့် သံဃထေရော-မိန့်၊

အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်စေသနည်း စုဒ်ကြောင့် သံဃထေရော မိန့်ဟု ဟောတုမန္တာလည်း ကြံကြ၏။ ။ဆိုလတံ့သော အနုသရဏာဝိန္တာနုမှ ရှိလျှင် သံဃထေရ်ဖြစ်ကာမျှနှင့် ဥဿာဟဇနနပြုမည်မဟုတ်သောကြောင့် မသင့်သည်သာ၊

သံဃထေရော၌အပေါင်းသံဃာကား အတိမှုနည်းစုဒ်ကြောင့် သတ္တန္နံ ဘိက္ခုသတသဟဿာနံ-မိန့်၊

သော ပန သံဃော ကိံ ပရိမာဏောတိ အာဟ သတ္တန္နံ ဘိက္ခုသတ သဟဿာနန္တိ၊ ။သာရတ္ထ။ ။သီလက္ခန်ဋီကာ။

အဘယ်၌ စည်းဝေးသော၊ ဝါ၊ အဘယ်ကြောင့်စည်းဝေးသော ခန္ဓစ် သိန်းနည်းစုဒ်ကြောင့် ဘဂဝတော ပရိနိဗ္ဗာနေ သန္နိပတိတာနံ-မိန့်။

အဘယ်အခါ၌ စည်းဝေးသနည်း၊ ဝါ၊ အဘယ်ကြောင့် စည်းဝေးသနည်း၊ ရုဒ်ကြောင့် ပရိနိဗ္ဗုတေ ဘဂဝတိ လောကနာထေ-မိန့်၊

ကိံလေသခ္ဓ, ဓာတုနိဗ္ဗာန်ဘယ် အဘယ်နည်းပုဒ်ကြောင့် အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ-မိန့်၊

အဘယ်ကြောင့်နိဗ္ဗာန်လားတော်မူသနည်း၊ရုဒ်ကြောင့်ကတဗုဒ္ဓကိစ္စေ မိန့်၊ ဒသသနာနုတ္တရိယသမ္ပဘာဒိ ပဋိလာဘစသော ဗုဒ္ဓကိစ္စအများရှိပြီးသော်သည်း ဗုဒ္ဓေါ ဗောဓေယျ-ဟူသောပဋိညာဉ်နှင့် လျော်သောကြောင့် ဝေနေယျတို့ မဂ်ဖိုလ်ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကိစ္စသာမုချ ဗုဒ္ဓကိစ္စမည်၏ဟု နှလုံးပြု၍ ဓမ္မစက္ကပ၊ပ၊ဝိနယနာ-မိန့်၊ ။ဋီကာ၊ ။(ဝါကျကျယ်၍ အသွားအလာခက်သောအရာ၌ အနုသန္ဓေစိုးစဉ်းမျှဆိုလိုက်သည်၊ ဟိကာ- ဝိတ္ထာရဓောတကာ၊

ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့၊ ဝါ-ဟိဝိတ္ထာရော၊ ကို၊ ယထာ ဝုတ္တော၊ ၏၊ ။ သမ္ဗန်၊

(ဟိ-ကထံဝေဒိတဗ္ဗာ၊ နည်းဟု ဆရာတို့ပေးကြ၏။ ကျမ်းဂန်ဥပဒေမရှိ)၊ ၊

ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ သဒ္ဓမ္မ-စသောတရားတည်းဟူသော စက်ကိုလည်စေတော်မူခြင်းကို၊ (ဓမ္မောဝစက္ကံတွဲ)၊ ဝါ၊ တရားတည်းဟူသော အာဏာကိုလည်စေတော်မူခြင်းကို၊

စက္ကကား အာဏတ္တ။ အာဏာဟူသည်လည်း တရားမှမကင်းရကား ဓမ္မဥ္စ တံ စက္ကဥ္စာတိ ဓမ္မစက္ကံပြု။

ဝါ၊အသင့်အားဖြင့် လည်တတ်, လည်စေအပ်သော အာဏာစက်ကို လည်စေတော်မူခြင်းကို။

ဓမ္မေန ဉာယေန စက္ကံ ဓမ္မစက္ကံ-ပြု။ သဒ္ဓိန္ဒြိယာဒိဓမ္မောယေဝ ပဝတ္တနဋ္ဌေန စက္ကန္တိ ဓမ္မစက္က။ အထဝါ—စက္ကန္တိ အာဏာဓမ္မတော အနပေတတ္တာ ဓမ္မဥ္စ တံ စက္ကဉ္စာတိ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မေန ဉာယေန စက္ကန္တိပိ ဓမ္မစက္ကံ။ ။သာရတ္ထ။

ဓမ္မဥ္စ ပဝတ္တေတိ စက္ကဥ္စာတိ ဓမ္မစက္ကံ။ စက္ကဥ္စ ပဝတ္တေတိ ဓမ္မေနာတိ ဓမ္မစက္ကံ။ ဓမ္မေန ပဝတ္တေတီတိ ဓမ္မစက္ကံ။ ။မဟာနိဒ္ဒေသ။

ရထင်္ဂေ လက္ခဏေ ဓမ္မေ၊ ရထစက္ကေသွိရိယာပထေ။
စက္ကံ သမ္ပတ္တိယံ စက္က၊ ရတနေ မဏ္ဍလေ ဗလေ။
ကုလာလဘဏ္ဍေအာဏာယ၊ မာယုဓေ ဒါနရာသိသု။
ဟူသောစက္ကအနက်တဆဲ့ငါးချက်တွင် ဤ၌ ဓမ္မတ္ထ အာဏတ္ထ။ ။

ဝါ- ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ မြတ်သောစက်ကိုလည်စေတော်မူခြင်းကို။

ဓမ္မစက္ကန္တိ သေဋ္ဌစက္ကံ။ ကေင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။ ကမ္မဓာရည်း—တွဲ။

ဝါ၊ ဓမ္မစကြာတရားဟောတော်မူခြင်းကို။ နာမသတ်အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။ အာဒိံ ကတွာ၊ အပိုင်းအခြားပြု၍၊ ဝါ၊ အစပြု၍၊ ယာဝသုဘဒ္ဒ ပရိဗ္ဗာဇက ဝိနယနာ၊ သုဘဒ်ပရိဗိုဇ်ကို ဆုံးမတော်မူသည့်တိုင်အောင်။

ယာဝ ကား အဘိဝိဓ၂တ္ထ။ ယင်းနှင့်ရှဉ်ရကား ဝိနယနာဉ်အပါဒါ
နတ္ထပဉ္စမီမရိယာဒါဘိဝိဓေတ္ထအာယာဝယောဂေ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။

ကတဗုဒ္ဓကိစ္စေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဗုဒ္ဓကိစ္စရှိတော်မူသော၊ လောကနာထေ၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတိ၊ သည်။

ဤဝါကျဖြင့် အညာသိကောဏ္ဍညအစ သုဘဒ္ဒအဆုံးရှိသော ဗုဒ္ဓဝေနေယျကို ချွတ်တော်မူခြင်းကိစ္စ, အကြွင်းမဲ့ ပြီးစီးသည်ကိုပြသည်၊ ယင်းကိုပြသဖြင့် သို့ဗုဒ္ဓကိစ္စ ပြီးစီးသောကြောင့်သာ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ဟူ၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း၏အကြောင်းကိုလည်းသိစေသည်။ ။ဋီကာ။

သာဝကဘာသိတသည် ဗုဒ္ဓဘာသိတမည်သကဲ့သို့သာဝကဝေနေယျသည်လည်း ဗုဒ္ဓဝေနေယျမည်ရကား မပြီးလေသေးဟူငြားအံ့၊ ဆုံးမရန် နည်းဝိနယပါယကိုထားခဲ့ပြီးဖြစ်သောကြောင့်ပြီး၏ဟူပေ။ ။သာရတ္ထ။ ။ သီလက္ခန်ဋီကာ။ ။

စတုဝီသတာသင်္ချေယျ၊ သဋ္ဌိစေဝါပိကောဋိယော။
ပါဏာနိ သတသဟဿာနိ၊ ဧကော ဗုဒ္ဓေါ ပမောစယိ။ ။

နှစ်ဆဲ့လေးအသင်္ချေနှင့်ကုဋေခြောက်ဆယ်ဗိုလ်ခြေတသိန်းကို ဗုဒ္ဓဝေနေယျဟုဘာထာဂတုပ္ပတ္တိစသည်၌ဆိုသည်။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘာဝံ ပတွာ စတုဝီသတိ အသင်္ချေယျပမာဏေ သတ္တေ
မာရဗန္ဓနတော မောစေတွာ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗုတော ဗုဒ္ဓါယေဝ ဂဏန
ပထံ ဝီတိဝတ္တာ။ ။ဟုဇိနာလင်္ကာရဋီကာ၌လည်း ကုဋေခြောက်ဆယ်

နှင့်မိုးလ်ခြေတသိန်းမပါ၊ ၎င်းနည်းနှစ်ဆဲ့လေးအသင်္ချေသာဆို၏။ ။ အဋ္ဌကထာ, ဋီကာကြီးတို့၌ သို့မဆို။ အနန္တအပရိမာဏသာဆိုသည်။

ဘဂဝတော ဟိ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တ ဒေသနာယ အညာသိကောဏ္ဍညပ္ပမုခါ အဋ္ဌာရသမြဟ္မကောဋိယော ဓမ္မံ ပဋိဝိဇ္ဈိံသု၊ ဧဝံ ယာဝသုဘဒ္ဒပရိဗ္ဗာဇကာ ဝိနယနာ ဓမ္မံ ပဋိဝိဒ္ဓသတ္တာနံ ဂဏနာ နတ္ထိ။မဟာသမယသုတ္တံ မင်္ဂလသုတ္တံ ရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ သမစိတ္တသုတ္တန္တိ ဣမေသံ စတုန္နံ သုတ္တာနံ ဒေသနာ ကာလေ အဘိသမယပတ္တသတ္တာနံ ပရိစ္ဆေဒေါနတ္ထိ။ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ။ ။ ဓမ္မစကြာတရားမဟောမီသတ္တဝါတို့မဂ်ဖိုလ်ကိုရမြဲဟုတ်ရကား ယင်းကိုအစပြု၍ဆိုသည်။

မ္မေစက္ကပဝတ္တနတော ဟိ ပုဗ္ဗဘာဂေ ဘဂဝတာ ဘာသိတံ ပရေသံ သုဏန္တာနမ္ပိ တဖုသာဘလ္လိကာနံ သရဏဒါနံ ဝိယ ဝါသနာဘာဂိယမေဝ ဇာတံ၊ နသေက္ခဘာဂိယံ၊ န နိဗ္ဗေဓဘာဂိယံ၊ သော ဟိ ဓမ္မတာ။ ။၎င်း။

ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံပြည်၏အနီး၌၊ (သမိပါဓာရ)

ကုသိနရံ ပဿိတွာ မာပိတံ ကုသိနာရံ၊ အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။

ဥပဝတ္တနေ၊ အကွေ့ဖြစ်သော၊ ဝါ၊မြို့သို့ကွေ့၍ဝင်သွားရာဖြစ်သော၊

နဂရံ ပဝိသိတုကာမာ ဥယျာနတော ဥပေစ္စ ဖတ္တန္တိ နိဝတ္တိတွာ ဂစ္ဆန္တိ ဧတ္ထ ဧတေနာတိ ဝါ ဥပဝတ္တနံ–ပြ။ ။ပါစီနမုခါ ဂန္တွာ ဥတ္တရေန နိဝတ္တာ၊ တသ္မာ တံ ဥပဝတ္တနန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။ဋီကာ။ ။

ဝါ-ဥပဝတ္တနေ၊ အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သူတို့ကို ပန်ကြဲပြီးသျှင်ကပ်၍ပြန်လှည့်ရာဖြစ်သော။

သာလဝနံ ဥပေစ္စ မိတ္တသုဟဇ္ဇေ အပလောကေတွာ ဝတ္တန္တိ ဧတ္ထာတိ ဥပဝတ္တနံ–ပြ၊ တံ ဟိ သာလဝနံ ဥပဂတ္တာ မိတ္တသုဟဇ္ဇေ အပလောကေတွာ နိဝတ္တနတော ဥပဝတ္တနန္တိ ပါကဋံ ကိရ ဇာတံ။ ။ဝဇိရ။

သာသဝနေ၊ ဥယျာဉ်မှစဉ်လျက်ရောက်သောအင်ကြင်းတော၌၊ (ဒေသ သာခန်၊ ။ဥယျာဉ်နှင့်ရိုရ်မဟုတ်၊ ဥယျာဉ်မှကွေ့လျက် အစီအစဉ်ရောက်သောအင်ကြင်းတောကိုသာယူ)၊

ဧဝံ ဥယျာနတော သာလပန္တိ ပါစီနမုခါ ဂန္တွာ ဥတ္တရေန နိဝတ္တာ။ ။ ဋီကာ။

ယမကသာလာနံ၊ ခြေရင်း, ခေါင်းရင်းတော်၌ တပင်စီ ရောက်သော အစုံဖြစ်သော အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့၏၊ အန္တရေ၊ အလယ်၌။ (ဒေသပိသော)။ ။ ပရိနိဗ္ဗာန်ငံတော်မူရာ ညောင်စောင်းတော်၏ ခြေရင်းတစင်, ခေါင်းရင်း တစင်အင်ကြင်းပင်စဉ့်ရှိသည့်တွင် ခြေရင်းတော်၌တပင်, ခေါင်းရင်းတော် ၌တပင် အင်ကြင်းပင်ပျိုရောက်သည့်ဟူလို၊ ၎င်း။ ၀ါ-ယမကသာလာနံ၊ အမျစ်အပင် အကိုင်းအခွအခက်အရွက်တို့ဖြင့် အချင်းချင်း စပ်ရှက်လျက် တည်သော အင်ကြင်းပင်အစုံတို့၏၊ အန္တရေ၊ ၌၊ (မဟာအဋ္ဌကထာ)။ ။ ဝိသာခါပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ဝိသာခါနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော ပြည့်သောလအခါရေး ရှိသောနယ်တာလပြည့်နေ့၌၊ (ကာလသာမန်)။

ဥဋ္ဌုရာဇာစ မာ ပုမေ။ ဟူရကား မာသဒ္ဒါလဟော-ပုလ္လိင်၊ ။ ပုဏ္ဏော မာ ပုဏ္ဏမာ။ ဝိသာခါယ နိယုတ္တော ပုဏ္ဏမာ ဣတ္တောတိ ဝိသာ ခါပုဏ္ဏမော။ သောဧဝ ဒိဝသော တွဲ။ ။မာဋ္ဌတိ စန္ဒော ဝုစ္စတိတဿ ဂတိယာဒိဝသဿမိနိ တဗ္ဗတော သော ဣတ္ထ သဗ္ဗကလာပရိပူရိယာ ပုဏ္ဏောတိ ပုဏ္ဏမာဟုတ်ထိကိုဒဲ့၍သာ ဇုတ္တိလိင်နှင့် ကခ်ါဋီကာ၌ဆို သည်။ ယောဇနာ၌ အဿတ္တိပြု၍ ဝိသာခါပုဏ္ဏမီဟူ၏။ ထိုထိုအဋ္ဌ ကထာ,ဋီကာ၌ပင် ဝိသာခါ ပုဏ္ဏမဒိဝသေ-ဟူ၍သာ အအက္ခရာနှင့် ချည်းရှိ၏။

ပစ္စူသသမယေ၊ မိုးသောက်ယံ၌။ ၀ါ၊ ·မိုက်မှောင်ကို ဖျက်ဆီးတတ် သောအရုဏ်တက်စ, မိုးသောက်ထ၌၊ (ကာလဝိသေသ)။

ပစ္စူသတိ တိမိရံ နာသေတီတိ ပစ္စူသော။ ပုတိပုဗ္ဗော ဥသ—ရုဇာယံ။ (အဘိဓာန်ဋီကာ)။

အနုပါဒိသေသာယ၊ ကိလေသာတို့သည် ယူအပ်သော ဝိပါက်ကမ္မဇ ရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊

ဥပါဒိယတေ ကမ္မကိလေသေဟီတိ ဥပါဒိ။ ။ဋီကာ။

၀ါ-တဏှာ, ဒိဋ္ဌိတို့ကပ်အပ်သော ကံသည့်အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ် သော ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊

တဏှာဒိဋ္ဌီဟိ ဥပေတေန ကမ္မုနာ ဖလဘာဝေန အာဒိယတီတိ ဥပါဒိ-ပြု။ ဥပါဒိနှတိက်ဖွင့်အဋ္ဌသာလိနီနှင့်အလျော်။

နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ငြိမ်းခြင်းသဘောမျှဖြင့်၊နိဗ္ဗာန်ကား ဘာ၀၊ဓာတုကား သဘာ၀တ္ထ၊ ၊

နိဗ္ဗာနဓာတူတိ စေတ္ထ နိဗ္ဗုတိမတ္တံ အဓိပ္ပေတံ။ ။ဋီကာ။ ။သုတ္တန် ဋီကာ။ ။ဦနပဉ္စဗန္ဓနေန ပတ္တေန ဥပလက္ခိတော ယော ပန ဘိက္ခု အညံ နဝံ ပတ္တံ စေတာပေယျာတိ အတ္ထော၊ ဧဝံ သေသေသုပိ။ ။ သုတ္တနိဒ္ဒေသ။

ဝါ-အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတု ဟုတွာ၊တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကပ်အပ်သော ကံသည် အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ် သောဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော နိဗ္ဗာန်ဓာတ်ဖြစ်၍၊

ဦနပဉ္စဗန္ဓန ပတ္တော ဟုတွာ ဘိန္နသီသာ ဟုတွာ ပဏ္ဍုရတ္တလောဟိတာ ဟုတွာတိ အတ္ထံ ဝဒန္တိ။ ။ရင်း။ ။တတ္ထ ဘိန္နသီသေနာတိ ဘိန္န သီသာ ဟုတွာ။ သေနယော ဓုတရတ္တာပိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊နိဗ္ဗာန်ဓာတ်သည်။ ဝါ၊ငြိမ်းခြင်းသဘောမျှသည်၊ အနုပါဒိသေသာယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကပ်အပ်သောကံသည် အကျိုး၏အဖြစ် ဖြင့်ယူအပ်သောဝိပါက်ကမ္မဇရုပ်အကြွင်းမရှိလသော်၊

ဥပနုလိခိတေဟိ ကေသေဟီတိ ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏေ ကရဏ ဝစနံ။ ဝိပ္ပကတလိခိတေသု ကေသေသူတိ အတ္ထော။ ။ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ။

ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်။ သတိ၊ သော်၊ အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာကား ကတ္တရိစ၌ စသဒ္ဒါဖြင့် ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏာ၌ တတိယာ။ ။ပရိနိဗ္ဗုတကား သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတုအနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတုဟူ၍နှစ်ပါးပြားရကား သာမည။

သဗ္ဗဒါ ဝေ သုခံ သေတိ။ ဗြာဟ္မဏော ပရိနိဗ္ဗုတော။
ယော န လိမ္ပတိ ကာမေသု၊ သီတိဘူတော နိရူပဓိ။ ။

ဤ၌သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဓာတုပရိနိဗ္ဗုတ၊

သဗ္ဗေဝ နိက္ခိပိဿန္တိ၊ ဘူတာ လောကေ သမုဿယံ။
ယတ္ထ ဧတာဒိသော သတ္ထာ၊ လောကေ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော။
တထာဂတော ဗလပ္ပတ္တော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ ပရိနိဗ္ဗုတော။ ၊

ဤ၌ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတု ပရိနိဗ္ဗုတကို ဟောသည်ဖြစ်၍ ဝိသေသဖြစ်ရကား ဋ္ဌတ္တံ။ ထိုဋ္ဌတ္တံသို့ရောက်သော ဘဂဝတိကား ဘူတ ထိုဋ္ဌတ္တသမ္ဘူတကိုမှတ်ကြောင်းဖြစ်၍ အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓာတု ယာကား ဋ္ဌတ္တ သမ္ဘူတလက္ခဏ၊ သို့ယူ။ ဋ္ဌတ္တ သမ္ဘူတ လက္ခဏေ ကရဏဝစနံ။ ကံ ါအင္ဂကထာ။ ဋ္ဌတ္တသမ္ဘူတေသ ကိဉ္စိ ပကာရံပတ္တဿ လက္ခိယတေ အနေနာတိ လက္ခဏံ၊ တသ္မိံ ကရဏဝစနံ။ တတိယာ ဝိဘတ္တိတိ အတ္ထော။ ပကာရောတိ စသာမညဿ ဘေဒကော ဝိသေ သော ဝုစ္စတိ။ တထာ ဟိ ဒ္ဒိနပဉ္စမန္ဒနေန ပတ္တောနာတိတ္ထေ ဘိက္ခုဘာဝ သာမညဿ ဉ္ဆိနပဉ္စမန္ဒနပတ္တ ဘာဝေါ ပကာရော။ တံ ဘိက္ခု အာ ပန္နော။ တဿ ပတ္တော လက္ခဏန္တိ။ ကံ ါဋ္ဌီကာ။ အချို့ကား အနု ပါဒိသေသာယကား ဋ္ဌတ္တံ။ ပရိနိဗ္ဗုတောကား ဘူတ။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ ကား လက္ခဏဟူကုန်၏။ ထိုဋ္ဌတ္တသမ္ဘူတလက္ခဏကို သာသနာတော် ၌ တုလျာဓိကရဏနှစ်ပုဒ်ဖြင့်ဆိုမြဲ။ ဗာဟိရသဒ္ဒါကျမ်း၌ကား တိဒဏ္ဍေန ပရိဗ္ဗာဇကမဒက္ခိ-စသည်ကဲ့သို့ တပုဒ်တည်းဖြင့် ဆိုအပ်၏။ ဋ္ဌတိ ဗုဒ္ဓ သာသနေ ဋ္ဌိသု သမာနာဓိကရဏေသု ဋ္ဌိတေသု ဋ္ဌတ္တသမ္ဘူတ လက္ခ ဏံ ဘဝတိ။ သဒ္ဒသတ္ထေ ပန ဝိနာ သမာနာဓိကရဏပဒံ ဋ္ဌတ္တသမ္ဘူတ လက္ခဏံ ဝဒန္တိ တိဒဏ္ဍေန ပရိဗ္ဗာဇက မဒက္ခိတိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ပရိနိဗ္ဗာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာ၌၊ ဝါ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခြင်း ကြောင့်။ (သန္နိပတိတသံ၌ဝပ်)။

ပရိနိဗ္ဗာယတိ ဧတ္ထာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာယတေ ဝါ ပရိနိဗ္ဗာနံ-မြ။ ။ဋ္ဌီကာ။

သန္နိပတိတာနံ၊ကုန်သော၊သတ္တာနံ့ ဘိက္ခုသတသဟဿာနံ၊ခုနှစ်သိန်း သောဂဏပါမောက္ခရဟန်းတို့၏။ (သချိုသျှပဌာန့)။ ဝါ၊ဂဏပါမောက္ခ ရဟန်းခုနှစ်သိန်းတို့၏။ (သချိုပဌာန)၊ သံဃထေရော၊အပေါင်း၏အကြီး ဖြစ်သော၊

သတ္တန္နံ ။ပ။နံကား သံဃ၌သမ္ဗန်။ ဘိက္ခုသတသဟဿသဒ္ဒါနှင့်သံဃသဒ္ဒါ ၏ နိစ္စသာပေက္ခဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပုဒ်တပါးမခြားသည်ဖြစ်၍ သံဃဿ ထေ ရော-ဟူသောဝါကျ၌ကဲ့သို့ သံဃသဒ္ဒါသည် ဘိက္ခုသတသဟဿသဒ္ဒါကား သံဃသဒ္ဒါ၌သာ စပ်၏ဟူသော အနက်ကို သိစေတော်ရကား ဒေဝဒတ္တဿ ဂရုကုလံကဲ့သို့ ထေရသဒ္ဒါနှင့် သံဃထေရော-ဟုသမာသ်ဖြစ်သည်။ နိစ္စသာ ပေက္ခတာယ ဟိ ဤဒိဂသာသု သမာသော ဟောတိယေဝ။ယထာ ဒေဝဒတ္တဿ ဂရုကုလန္တိ။ သာရတ္ထ။ ။သီလက္ခန္ဓဋ္ဌီကာ။ ။နိစ္စသာပေက္ခပင် ဖြစ်သော် လည်း ပုဒ်တပါးခြားရာ၌ ဗကဿ သေတာနိ ပတ္တာနိ ကဲ့သို့သမာသ်မဖြစ်။

အညာပေက္ခွေ သတိ သမာသော နဟောတိ။ ဒေဝဒတ္တဿ ကဏှာ ဒန္တာ ဗကဿ သေတာနိ ပတ္တာနီတိ အာဒီသု ဝိယ။ သုတ္တနိဒ္ဒေသ။ ။ခုနှစ်သိန်း ဟူသည်လည်း ဂဏပါမောက္ခတို့ကိုသာ ဆိုလိုသည်။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူတော့ မည်ကြား၍ ထိုထိုအရပ်မှ စည်းဝေးရောက်လာသော ရဟန်းတို့ကား ဂဏန်း သင်္ချာမရှိများကုန်၏။ ။ဋီကာ။ ။သတ္တသတသဟဿာနိ၊ တေသု ပါမောက္ခ ဘိက္ခုဝေါ။

ထေရော မဟာကဿပေါစ၊ သံဃထေရော အဟု တဒါ။ ။

မဟာဝင်။ အနွယ်တော်အားဖြင့် အာယသ္မာကဿပေါဟူသင့်လျက်သီလ-စသောမဟန္တဘောဂုဏ်ဖြင့် ချီးမွမ်းလိုရကား မဟာကဿပေါ-ဟူသည်။ ဝါ။ ရှင်ကုမာရကဿပစသည်တို့ကို စင်စေလိုရကား မဟာကဿပေါဟူသည်။ ။ဋီကာ။

မဟာကဿပေါတိ ဥရုဝေလကဿပေါ နဒီကဿပေါ ဂယာကဿပေါ ကုမာရကဿပေါတိ ဣမေ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကေ ထေရေ ဥပါဒါယ အယံ မဟာကဿပေါတိ ဝုတ္တော။ အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။

အာယသ္မာ၊ သော၊ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ဓမ္မဝိနယသင်္ဂါယနတ္ထံ ဘိက္ခူနံ ဥဿာဟံ ဇနေသိတိ သမ္ဗန္ဓော၊ ဋီကာ၊ ။ယေန ယဿ ဟိ သမ္ဗန္ဓော၊ ဒူရဋ္ဌံပိစ တဿ တံ၊ အတ္ထတောဟျသမာနာနံ၊ အာသန္နတ္တမကာရဏံ၊ သဒ္ဒါနည်း။

ဥဿာဟ ဇနနအကြောင်းကို ပြလိုရကား။ သတ္တာဟ ပရိနိဗ္ဗုတေ စသည်မိန့်၊ ။ဋီကာ၊ ။

ဘဂဝတိ၊သည်၊ သတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ခုနစ်ရက်ရှိလသော်၊ သဒ္ဒတ္တ၊ ဝါ၊ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသည်နေ့မှခုနှစ်ရက်လည်လသော်၊ အဓိပ္ပါယတ္တ၊

သတ္တာဟံ ပရိနိဗ္ဗုတဿ အဿာတိ သတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတော၊ဋီကာ။ ။ ဤပုဒ်ကား အစိရပက္ကန္တော မာဿ ဇာတောကဲ့သို့ သမာသ်နောက်ပုဒ်သည် အညပုဒ်နှင့် တုလျာဓိကရဏဖြစ်၍ အညပုဒ်သည် သမာသ်နောက်ပုဒ်ကို ငင်ရကား ဘာဟိရတ္ထ ဗဟုဗ္ဗီဟိ သမာသ်ပုဒ်။ သဒ္ဒဝိဒူတို့၏ဝါဒ။ ။အညပုဒ်နှင့် သမာသ်ပုဒ် တုလျာဓိကရဏဖြစ်ရကား အန္တတ္ထဗဟုဗ္ဗီဟိပုဒ်၊ သုတ္တနိဒ္ဒေသ။ ဤပုဒ်ကဲ့သို့အရာမှတပါး ဗဟုဗ္ဗီဟိဟူသမျှသည် ဗာဟိရတ္ထ။ကြွင်းသောသမာသ် ငါးပါးသည် အဗာဟိရတ္ထ။ ဤပုဒ်ကဲ့သို့အရာကား ဗာဟိရတ္ထလည်း ဟူသင့်၏။ အဗာဟိရတ္ထလည်း ဟူသင့်၏။ ဆရာအချို့ဝါဒ။ ။ဋီကာကား ဝိဂ္ဂြိုဟ် ပြသာ၊ သတ္တာဟံ ပရိနိဗ္ဗုတော ယဿာတိ သတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတော-ဟုဝိဂ္ဂြိုဟ်

စစ်ပြု။ ပုဂံ-ဒိသာပါမောက္ခဝါဒ။ ။ဤပုဒ်ကို ဝုတ္တောဝစနံတွင် စပ်။ အနုသာ ရန္တော, စိန္တယန္တော, ဇာနေသိတို့မှာ မစပ်သင့်။ ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူ၍ ခုနှစ် ရက်လည်သနေ့ပ ါဝါပြည်မှ ကုသိနာရုံပြည်သို့ ရဟန်းငါးရာနှင့် အရှင်မဟာ ကဿပကြွတော်မူသော် သုဘဒ်လည်းပါ၍ ခရီးအကြားတွင် ဤစကားကိုဆို သည်။ ။ဋီကာ။

သုဘဒ္ဒေန၊သုဘဒ်မည်သော၊ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတေန၊အိမ်ရာထောင်မှ်ီးအရွယ် ကြီးမှ ရဟန်းပြုသော သူသည်။ ဝါ-ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတေန၊ သော၊ သုဘဒ္ဒေန၊ အာတုမာမြို့သား၊ ဆတ္တာသည့်သုဘဒ်ရဟန်းသည်၊ (ဝုတ္တောဝစနံမှာပင်စပ် ဝုဍ္ဎပဗ္ဗဇိတေနဖြင့် သုဘဒ်ပရိဒိဇ်စသည်ကိုစင်စေ)။ ။အလံ၊မသင့်၊ဝါ၊ အဘယ်မူအံ့နည်း။ ဝါ၊ အကျိုးမရှိ၊ မာသောစိတ္ထ၊ စိတ်ဖြင့် မစိုးရိမ်လင့် ကုန်။ ။သာရုတ္ထ။ ။မာပရိဒေဝိတ္ထ၊ နှုတ်ဖြင့်မငိုကြွေးလင့်ကုန်၊ ဝါ၊ အသူးသူးအပြားပြားမပြည်တမ်းမငိုကြွေးလင့်ကုန်၊ မယံ၊တို့သည်၊တေန မဟာသမဏေန၊မှ၊သုမုတ္တာ၊ကောင်းစွာလွတ်ကုန်ပြီ၊(နိသက္ကဋ္ဌတတိယာ၊ ဋီကာ။ ဝါ၊သရုဒေဝိယောဇာယေဋ္ဌကဲ့သို့နာပျပဒေသ၊ ဥဘည်နည်း)၊ ဇာတိ၊ သို့၊ တေနမဟာသမဏေန၊သည်၊ ကာဂေဘာလောကာနနည်းစသည်၊မယံ၊ တို့ကို၊ တ္ထုသည်၊ ဥပဒ္ဒုတာစ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်လည်း။ တဒါ၊ ဋ္ဌ၊ (ထည့်)။ဟောခ၊ကုန်၏၊ထိုကာလကိုငဲ့၍အတိတ်ကိုပင်ပစ္စုပ္ပါန်ဆိုသည်။ တက်ာလာပေက္ခပစ္စုပ္ပန်။ ။ဋီကာ၊

ဝါ-ဟောခ-ကုန်ပြီ၊ အတိတ်ဋ္ဌ ဝတ္တမာန်၊ ယောဂဝိဘာဂဖြင့်သက်၊ ၎င်း။ကာလဝိပလ္လာသ၊ ဝါ-သမီပပစ္စုပ္ပန်လည်းဆိုသင့်၏။

ဋ္ဌဒါနိပန၊ ဋ္ဌကာဝးပါနကရိဿာမ၊ ပြုရကုန်လအံ့၊ ဇာတိ၊သို့၊ ဝုတ္တ ဝစနံ၊ ဆိုဘူးသောစကားကို၊ အနုဿရန္တော၊ မွေ့သံဝေဂ အငွမ်းဖြင့် အဘန်တုလဲလဲအောက်မေ့တော်မူရကား။ ဝါ၊မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ မူသည် အဖြစ်ကြောင့်၊(အန္တကား ကတ္ထုတ္တဝါစက၊ဟေတ္ထုတ္တဇောတက၊ဘာဝပ္ပ ဌာန၊၎င်း)။ဝါ-အနုဿရန္တော၊သော၊ အာယသ္မာမဟာကဿပေါ၊သည်၊ ငယာဇာနာ၊ ။ဤစကားကိုလည်း အာတုမာမြို့သို့ဘုရားရှင်ရောက်တော် မူသည် ကာလသုဘဒ်၏ ယာဂုအလှူကို ခံတော်မမူသည်တွင် အငြိုးထား ၍ ဆိုသည်၊ သာရတ္ထဒီပနီမှာယူ။ ။မွေ့သံဝေဂဟူသည်ကား ဩတ္တပ္ပနှင့် ဥာဏ်တည်း၊

သဗ္ဗသခ်တဓမ္မေသု၊ ဉြတ္တပ္ပါကာရ သဏ္ဍိတံ။
ဉာဏမောဟိတဘာရာနံ၊ ဓမ္မသံဝေဂသညိတံ။ ။သာရတ္ထ။
ယံကားနိပါတမတ္တ။ ဝါ-ကာရဏာနိဒ္ဒေသ။ ။

ယံယေနကာရဏေန၊အကြောင်းအကြောင်းကြောင့်၊ ဋီကာ၊ ပါဝစနံ၊ဒိဋ္ဌ ကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သောမြတ်သော စကားတော်သည်၊ အတီတသတ္တု ကံ၊ လွန်ပြီးသောဘုရားရှိ၏၊ ဋ္ဌတိ၊ သို့၊ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကုန်၍၊ ရကားၤသောကြောင့်၊ ဝါ၊မှတ်ထင်ကုန်သော၊ ပါပဘိက္ခူ၊ ရဟန်းယုတ် ရဟန်းဆိုးတို့သည်၊ ဝါ၊ယုတ်မာသောအလိုရမက်ရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ ပကွံ၊ အသဏ္ဍိအသင်းအပင်းကို၊ လဘိတွာ၊ ကုန်၍၊ နပိရသောဝ၊မကြာ မြင့်မီပင်လျှင်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊သာသနာတော်သုံးပါးကို၊ အန္တရဓာပေယျုံ၊ကွယ် စေကုန်ရာ၏၊ တေံဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ ရှိသည်သာ တည်း၊ နေဒံဝိဇ္ဇတိ၊လှန်၊ ။ဋီကာ၊

နိမိတ္တံ ကာရဏံ ဌာနံ၊ ပဒံ ဗီဇံ နိဗန္ဓနံ။
နိဒါနံ ပဘဝေါ ဟေတု၊ သမ္ဘဝေါ သေတုပစ္စယော။ ။

ဟူရကားပရိယာသ်ဖြစ်၍ ယေနကာရဏေနဟုဋီကာဖွင့်သည်၊သို့ကို ထောက်၍အနက်တူသဒ္ဒါပြားစွဲသင့်၏ဟုမှတ်၊ ယေနဌာနေနသော်လည်းစွဲ၊

အတီတော သတ္ထာ ဧတ္ထ ဧတဿာတိ ဝါ အတီတသတ္ထုကံ၊ ကကား သမာသန္တ၊ ပဌာနဝစနံ ပါဝစနံ ပန ပသာရကား ပဌာနဝါစက။ ဒီဃပြု၍ ပါဝစန ဟူသည်။ သာတ္ထသဗျဥ္ဇနတာဒိဟိ အညေသံ ဝစနတော ပဌာနံ ဝစနန္တိ ပဝစနံ၊ ပဝစနမေဝ ပါဝစနံ။ သမ္မောအဋ္ဌကထာ၊ ပသဒ္ဒေါ ဥပသဂ္ဂေါ ဒီဃံ ကတွာ ဝုတ္တော၊ပါဝဒတီတိ ပါဝစနန္တိ အာဒီသု ဝိယ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ အချို့ကား ပါဝေဝုတ္တသဉ္ဇကဲ့သို့ ပါနိပါတ်ဟူ၏မသင့်။ ။

ယာဝ၊အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး၊ (စကား-ဝါကျာရ္ယ္ဍ)၊မွေ ဝိနယော၊သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊သဏ္ဌိသူတော်ကောင်းတို့၌ဖြစ်သောအားဖြင့်တည် ၏၊ (ဟိကားဒဋ္ဌိ) ဟိ-သစ္စံ၊ယောဇနာ၊ ။ပရိနိဗ္ဗာနမဉ္စကေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူတော်မူရာ ညောင်စောင်း၌၊ နိပ္ပန္နေန၊ လျောင်းစက်တော် မူသော၊ ဘဂဝတာ၊သည်၊(ထည့်စပ်)၊ ။ဋီကာ၊ ။ယောဓမ္မောစ၊ ကိုလည်း၊ ဒေသိတော၊ပြီ၊ပညတ္တော၊အပြားအားဖြင့်ဝေနေ်ယျတို့သန္တာန်၌ထားအပ် ပြီ၊ သောဝိနယောစ၊ကိုလည်း၊ ဒေသိတော၊ပြီ၊ ပညတ္တော၊ မရောမရှက်

ပေနေယျတ္ထိသင္ဂ္ဂဟနိဒ္ဒေသအင်ဖြိ၊ သောဝမ္မောစ၊သောဝိနယောစ၊စွဲ၊မမ၊ ၏၊ အစ္စယေန၊ပရိနိဗ္ဗာနံစံလွန်တော်မူသောကာလ၌၊

သတ္တမျေ့တ္တေစ တတိယာဝိဘတ္တိ ဟောတိ။ ကာလဒ္ဓါနဒိသာဒေသေဒီသု စာယံ တေနသမယေန တေနကာလေန၊ ကာလေန ဓမ္မသဝနံ။ သောဝေါမ မစ္စယေန သတ္ထာ။ မာသေန ဘုဥ္ဇတိ။ ယောဇနေန ဓာဝတိ။ ဒက္ခိဏေန ဝိရုဠ္ဟကော။ ယေနဘဂဝါတေနုပသင်္ကမိ၊ ဇာဗ္ဗေမောဒိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။အချို့ကား ဝိသေသနပေး၏။ သာမကေယုတ္တိနှစ်ပါးမရှိ။

ဝေါ၊တို့၏၊ သတ္ထာ၊ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်တတ်သော ဆရာတည်း၊ဝါ၊ သည်၊ ဟောသတိ၊ လတံ့၊ ဤပါဠိဖြင့် ငါနိဗ္ဗာန်လွန်ပြီးတကား ဓမ္မခန္ဓာ ၈၄၀၀၀ သောင်းလေးထောင်သည် သင်တို့ဆရာမည်လတံ့ဟု ပြတော်မူသည်၊ သာရတ္ထ, သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ၊

အက္ခရံ ကေမေကဉ္စ၊ ဗုဒ္ဓရူပံ သမံ သိယာ ကား အနုလောမ။

ယထာယေနပကာရေန၊ဖြင့်၊ ဇာဒံ သာသနံ၊ ဤသာသနာတော်သုံးပါး သည်၊ ဝါ၊ ဤဗောဓိပက္ခိယတရား သုံးဆယ့်ခုနှစ်ပါးဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်သည်၊ (ဤသာ မချ၊ ဋီကာ)၊ အဒ္ဓနိယံ၊ရှည်သောအခွန့်သို့ ရောက်ခြင်း၌ ရွမ်းနိုင်သည်၊ ဝါ၊ ရှည်သောအခွန့်အား ခံ့သည်၊ စိရဋ္ဌိတိကံ၊ အဒ္ဓနိယကြောင့် ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းရှိသည်၊ အသ၊၏၊ (ရှေ့ ပုဒ်ကား အကြောင်းနောက်ပုဒ်ကား အကျိုး၊ ဋီကာ၊ တထာတေန ပကာ ရေန၊ ဖြင့်၊ ယံနူနသင်္ဂါယေယျံ၊ အကယ်၍ သင်္ဂါယနာ တင်ရမူကား၊ သာဓုဝတ၊ ကောင်းစွတကား၊ ထည့်၊ ဝါ-သင်္ဂါယေယျံ၊ မူကား၊ ယံနူန အဟောဝတ၊ ဩြဩကောင်းလေစွ၊ (ယံနူနကား ပရိဝိတက္ကနတ္ထ-နိပါတ်)၊ ယထာယေန ပကာရေန၊ဖြင့်၊ သင်္ဂါယမာနေ၊သော်၊ပ၊တထာတေနပကာ ရေန၊ဖြင့်၊သင်္ဂါယေယျံ၊ မူကား၊ ယံနူန အဟောဝတ၊ ငွှဟူ၍သော်လည်း သမ္ဗန်။ ။ယထာ ဇပံ သင်္ဂါယမာနေသတိ-ဟုသမ္ဗန်သည်ကား မလျော် လွှန်း၊ ဇာတိ ဝိန္ဒယန္တော-ဟု သို့ရှေ့မှာစပ်၍ နိဒဿနဗ္ဗ ထင်အောင် ပေး၊

အနုသယရဏာ, ဝိန္ဒနာကာရတပါးကိုပြပြီး၍ အနုဂ္ဂဟဝိသေသကို ထင် စွာပြသဖြင့် ဝိန္ဒနာကာရတပါးကိုပြအံ့သော၌ ယဥ္စာဟံ-စသည်မိန့်၊ ။ ဋီကာ၊ ။(စ,ကားပက္ခန္တရ)။

ယံ၊ ယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်၊ အဟံ၊ ကို၊ ဘဂဝတာ၊ သည်၊ (ဤသုံးပုဒ်ကို အနုဂ္ဂဟိတဗ္ဗော နှစ်ပုဒ်ဝယ်စပ်)၊ သာဏာနိ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ဝါ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့်ရက်အပ်ကုန်သော၊ သာဏဝါကမယာနိ၊ ဋီကာ၊ ၊ပိုက်ဆံ၏ဖေါက်ပြန်ခြင်းဖြစ်ကုန်သော၊

သဏာသဒ္ဒေ ကတ္တရိ-အ၊ သာဏော နာမ ထိရတစော ဧကော ရုက္ခယောနိ၊ ယဿ တစေန ကေဝဋ္ဋာဒယော ဇာလာဒီနိ ကရောန္တိ။ သာဏဿဝိကာရော သာဏံ။ ဝဏ္ဏံ။ အဘိဓာန်ဋီကာ။

နိဗ္ဗသနာနိ၊ ပြီးပြီးသော ဝတ်ရုံခြင်းကိစ္စရှိကုန်သော၊

ဝသိယတေ ဝသနံ၊ နိဋ္ဌိတံ ဝသနံ ဧတေသန္တိ နိဗ္ဗသနာနိပြ။ ဝသအစ္ဆာဒနေ။ သဒ္ဒနီတိ။

ပံသုကူလာနိ၊ သူကောင်ကိုရစ်၍ စွန့်ပစ်ရာ၌ တတုံခန့်သော ပိုးလောက်ကိုခါ၍ ကောက်ယူအပ်သော ပံသုကူသင်္ကန်းတို့ကို၊ (ဤသင်္ကန်းတထည်သာတည်း၊ အပိတ်အများကိုရည်၍ ဗဟုဝုစ်ဆိုသည်၊ ဋီကာ)၊ တွံ၊ သည်၊ ဓာရေဿသိ၊ ဆောင်နိုင်အံ့လော၊ ဝါ၊ ဆောင်စွမ်းနိုင်အံ့လော၊

ဆင်ပြောင်ငါးစီးအားရှိသောကာယဗလကိုရည်၍မေးတော်မူသည်မဟုတ်။ ပဋိပတ္တိဗလကိုသာ ရည်၍ မေးတော်မူသည်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား အိမ်ပြည့်ဝ မည်သော ကျွန်မသေသည်တွင် သူကောင်ကိုရစ်၍ သုသာန်၌ စွန့်ပစ်သည်ကို တတုံခန့်မျှပိုးလောက်ကိုခါ၍ မဟာအရိယဝံသ၌ တည်လျက် မြေကြီးတုန်လှုပ်ခြင်း, ကောင်းကင် မိုဃ်းကြိုးခြင်း, နတ်တို့ကောင်းချီးပေးခြင်း, အံ့ဘွယ်ဖြင့် ကောက်ယူအပ်သော ဤပံသုကူသင်္ကန်းကို ရဟန်းမည်ကာ မဆောင်နိုင်ရာ။ ဇာတိအားဖြင့် ပံ့သုကူလိက, အာရညိက, ကောသနိက, သပဒါနစာရိက ရဟန်းသာ ဆောင်နိုင်ရာသည်။ သင်ကား ဤသင်္ကန်းအားလျော်ပတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်မည်လောဟူလို။ ။ဤစကားကိုလည်း သင်္ဂါယနာတင်၍ သာသနာတော် ငါးထောင်တည်အောင် ပြုလမည်ကို မြင်တော်မူ၍ ကိုယ်တော်အရာ၌ထားလိုသောကြောင့် မိန့်တော်မူသည်ဟူ၏။ ။အကျယ်ကို ကဿပသံယုတ်ပါဠိအဋ္ဌကထာ။ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာများမှာရှု။

ဣတိ၊ သို့၊ ဝတွာ၊ ၍၊ စီဝရေ၊ ဒုကုဋ်သင်္ကန်းတော်၌၊ သာဓာရဏ ပရိဘောဂေန၊ ကိုယ်တော်နှင့် ထပ်တူဆောင်ခြင်းရှိသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်ရင်း၊ (သဒ္ဒတ္ထ၊ ဋီကာ)၊ ဝါ၊ ကိုယ်တော်နှင့် ဆက်ဆံသော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်ရင်း၊ (သဏ်ကာဘဏ္ဍ)။

သမသမဋ္ဌပနေနစ္ဆ စသဒ္ဒါကို ဤမှာလည်းယှဉ်။ ။အတ္တသဒ္ဒါမပါသော်လည်း မာရေဿသိ ပန မေ တွံ ကဿပဟူပြီးရကား ဤအနက်ကိုသိကောင်းသည်။ သာရတ္ထ။ ဝါ၊ ယဋ္ဌာဟံဘဂဝတာဠ္ဌ ဘဂဝတာကတ္တားကို သဟာဒိယောဂအဖြစ်ဖြင့် လိုက်စေ၍ ဘဂဝတာ သာမာရဏာပရိဘောဂေနဟုသမ္ဗန်။ ၎င်း။ ။ဝါ-အတ္တနာ သမသမဋ္ဌပနေနဠ္ဌ အတ္တနာကိုပင်ဆောင်၍ အတ္တနာ သာမာရဏာပရိဘောဂေနဟုသမ္ဗန်။သီလက္ခန်ဋီကာ။

အနုဂ္ဂဟိတော၊ပြီ၊ ဝါ-ယံအနုဂ္ဂဟိတော၊ အကြင်သို့ ချီးမြှောက်တော်မူအပ်ပြီ၊

တတ္ထ ယန္တိ ယသ္မာ၊ ယေနကာရဏေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ကြိယာပရာမသနံ ဝါ တော။ တေန အနုဂ္ဂဟိတောတိဣတ္ထ အနုဂ္ဂဏှနံ ပရာမသတိ။ ။ဋီကာ။ ။ဝဇီရဗုဒ္ဓိဠ္ဌကြိယာပရာမသနကိုသာ နှစ်သက်၏။ကာရဏတ္ထကိုကေစိဟူသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ အဟံ၊ သည်၊ ယာဝဒေ-ယတ္တကံကာလံ၊ လုံး။ ဝါ-ယာဝဒေယတ္တကံ၊ သော၊ ပဉ္စမံစျာနံ၊သို့၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်၍၊ ဝါ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာရိတုံ၊ ငှါ၊ အာကင်္ခါမိ၊ အလိုရှိ၏၊ တာဝဒေ-တတ္တကံကာလံ၊လုံး၊ ဝါ-တာဝဒေ တတ္တကံ၊သော။

ယာဝဒေကား ယာဝဒေဝနှင့် အတူနိပါတ်၊မဏိမ ရူပဥ္စဂဏ္ဌိ,သီလက္ခန်ဋီကာ, သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၊ ။အချို့ပေမှာ ယာဝဒေဝပင်ရှိသည်ဟူ၏၊ ဋီကာ။ ရုဥ္စတ္ထဒီပနီဠ္ဌကား ယာဝဒေယံယံပဉ္စမံစျာနံ၊ ကို၊ အာကင်္ခါမိ၊ ၏၊ပ၊တံတံပဉ္စမံစျာနံ၊သို့။ ဟူ၍ အနုပုဗ္ဗသမာပတ်ကိုးပါးနှင့် ရှုဋ္ဌိဝိဓမှောကံ၊ ကြွင်းအဘိညာဉ်ငါးပါးမှာ ကချိဏ်း၊ တသဒ္ဒါကို ထုတ်၍ ယောဇနာလေဟူ၏။ အဋ္ဌကထာတွင် ပဉ္စမံစျာနံသာ ပါသည်၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံဟု ပရိယာယ်သဒ္ဒါထုတ်၍လည်း စွဲသည်၊ ။အဋ္ဌကထာ,ဋီကာကြီးတို့ထက် လွန်၍သင့်အံ့မထင်၊

ဒုတိယစျာန်စသော သမာပတ်ရှစ်ပါး, အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးကိုပြသောကဿပ သံယုတ်ပါဠိကို ပေယျာလနည်းဖြင့်၊ ဝါ-အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ချုံး၍ပြအံ့သောငှါ ဇာတိဧဝမာဒိနာ-စသည်ဖြင့်၊ ။ဋီကာ၊

နဝါနုပုဗ္ဗဝိဟာရ ဆဠဘိညပဘေဒေ၊ အစဉ်အတိုင်း ဝင်စားသဖြင့် နေရာဖြစ်သောသမာပတ်ကိုးပါး, အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး အပြားရှိသော၊

(အချို့ပေ၌အာဒိသဒ္ဒါရှိသည်)။ ။သီလက္ခန္ဓိဘာတို့၌အာဒိသဒ္ဒါနှင့်မဖွင့်၊ သံယုတ်ပါဠိ၌လည်း သမာပတ်ကိုးပါး, အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးသာလာသည်ဖြစ်၍ မသင့်။

ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၊မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောဈာနလာဘီ အရိယာတို့၏တရား၌၊(ဥတ္တရိသေဋ္ဌာ မနုဿာ၊ တေသံဓမ္မော-တွဲ)။

ဝါ၊ လူတို့ကုသိုလ် ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သောတရား၌၊

မနုဿောဟိ နိဗ္ဗတ္တိတော မနုဿတ္တဘာဝါ ဝဟောဝါ ဓမ္မော မနုဿဓမ္မော၊ ဥတ္တရိ မနုဿမ္မော–တွဲ။

အဇ္ဈနာ၊ ကိုယ်တော်နှင့်။ သမာသမဥပနေနေ၊ထင်မှုထပ်တူထားတော်မူခြင်းဖြင့်ရင်း၊ ဝါ၊အတူအသူးပြု၍ထားတော်မူခြင်းဖြင့်ရင်း၊ ဝိဇ္ဇာ၊ဝါ၊ အလွန်ထပ်တူထားတော်မူခြင်းဖြင့်ရင်း၊ ပဒဋ္ဌာနံကဲ့သို့ အတိသ ယဇ္ဇ၊

သမသမာတိ အတိဝိယ သမာ။ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ။

ဝါ၊တူသောဂုဏ်ဖြင့်အတူထားတော်မူခြင်းဖြင့်ရင်း၊

သမေန ဝါ ဂုဏေန သမာ၊ ၎င်း။

အနုဂ္ဂဟိတော၊ပြီ၊ တေနကာရဏေန၊ ခြင်းကြောင့်၊ တသာ မေ၊အား၊၏၊အညာ၊ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းမှ တပါးသော၊အာနန္ဒာ၊ မြိကင်းသောသူ၏အဖြစ်သည်၊ ကိ°ဘဝိဿတိ၊အသို့ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ (သည်မှတပါးကျေးဇူးဆပ်ရန်မရှိဟူလို)၊ ဝါ-ယံအနုဂ္ဂဟိတော၊ပြီ၊ တသာအနုဂ္ဂဟာဿ၊၏၊ကိ°၊ အဘယ်သို့သော၊ အညာသော၊ အာနန္ဒာ၊ မြိဟုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊နည်း၊

ရှေးဝိကပ်၌ နဏ္ဍ ဏဏံ တသာမေတိ အနဏောဗြု။ နောက်ဝိကပ်၌ကား န ဏဏံ-အနဏံပြု။ ။သမသ်မဥ္ပနဟူသည်လည်း အနုပုဗ္ဗဝိဟာရ, ဆဋ္ဌာဘိညအဖြစ်တူကာမျှဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းမျှသာ၊ကုဋေ နှစ်သန်း လေးသိန်းသောသမာပတ်ကို နေ့တိုင်းဘုရားရှင် ဝင်စားတော်မူသည်။ ယမိုက်ပြာဋိဟာစသည်ဖြင့် အဘိညာဉ်ကို သုံးသပ်တော်မူသည်။ ထိုသို့ရှင်မဟာကဿပ မဝင်စားမသုံးဆောင်နိုင်ရကား အချင်းခပ်သိမ်းတူသည်မဟုတ်။ ။ဋီကာ။

ခံ၊အပ်ပြီးသောအနက်ကို ဥပမာဖြင့် ထင်စွာပြလိုရကား နနုစသည်မိန့်၊ ။၎င်း။

အသာဓာရဏေန၊သော၊ သကာကဝစ ဉာဿရိယာနုဗ္ဗါဒနေန၊ မိမိဥစ္စာ ဖြစ်သော၊ ဝါ၊မိမိ၏ချုပ်ဝတ်တန်းဆာအစိုးရခြင်းကိုပေးသဖြင့်၊ ။

ကစတိ ဗန္ဓတိ ကာယံ ဧတေနာတိ ကဝစော-ပြု၊ ကစ-ဗန္ဓနေ-အ၊ ဝကာရဝဏ္ဏာဂမော၊ အဘိဓာန်ဋီကာ။

ကုလဝံသပတိဋ္ဌာပကာံ၊မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်ကိုတည်စေတတ်သော၊ပုတ္တံ၊ သားကောင်းရတနာကို၊ အယံ၊ သည်၊ မေ၊၏၊ ကုလဝံသပတိဋ္ဌာပကော၊ မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်ကိုတည်စေအံ့သောသူသည်။ ဘဝိဿတိ၊လတံ့၊ ဣတိ၊ သို့၊ မတွာ၊၍၊အနုဂ္ဂဟေတဗ္ဗိယာ၊ချီးမြှောက်၏သို့။ အယံ ဤကာဿပထေရ်သည်၊ မေ၊၏၊ သဒ္ဓမ္မဝံသပတိဋ္ဌာပကော၊ သာသနာတော်အနွယ်စဉ်ဆက်ကိုတည်စေအံ့သောသူသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ လတံ့၊ ဣတိ၊ သို့၊ မတွာ၊၍၊ အသာဓာရဏေန၊ တပါးသော သာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံသော၊ ဉာမိနာ အနုဂ္ဂဟေန၊ဖြင့်၊အနုဂ္ဂဟေသိနနု၊ချီးမြှောက်တော်မူသည်မဟုတ်တုံလော၊

ဤဘို့ဥပမာနပက္ခ, ဥပမေယျပက္ခ၌ အပြည့်အစုံသမ္ဗန်။ သဒိသူပမာ။ ။ ကဝစာနုပ္ပဒါနကား စီဝရသာဓာရဏပရိဘောဂ၏ ဥပမာန၊ ဥဿရိယာနုပ္ပဒါနကား ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသမဗ္ဗပန၏ဥပမာန၊ ။ဋီကာ။

ဣတိ၊ သို့၊ စိန္တယာနော၊ ကြံတော်မူရကား၊ ဝါ၊သောကြောင့်၊ ဝါ၊ သော၊ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်၊ မေ္မဝိနယသင်္ဂါယနတ္ထံ၊ ငှါ၊ ဓာတုဘာဇနဒိဝသေ၊ ဓာတ်တော်ကိုဝေဘန်သောနေ့၌၊ သန္နိပတိတာနံ၊ ကုန်သော၊ (ဤနှစ်ပုဒ်ကိုထည့်၊ အာဓာရကိုလည်း သန္နိပတိတာနံတွင် သာစပ်)၊

ဓာတုဘာဇနဒိဝသေ တတ္ထ သန္နိပတိတာနံ ဘိက္ခူနံ ဥဿာဟံ ဇနေတိတိ အတ္ထော။ ။သာရတ္ထ။

ဘိက္ခူနံ၊တို့အား၊ တို့၏၊ ဥဿာဟံ၊အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဇနေသိ၊၏။ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကို ပါဌ်ဖြင့် ထင်ရှားစေလိုရကား၊ ယထာဟ-စသည်မိန့်၊ ။ဋီကာ၊

ယထာကိ အာဟ၊ ဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ ဝါ၊ မသာ၊သည်၊ ဝုတ္တဝစနဿ၊၏၊ သာဓကံ၊သက်သေဖြစ်သော၊ယထာကိ ဝစနံ၊ကို၊ အာဟ၊ ကား၊ ဝါ၊ယထာယေနအာကာရေန၊ ဖြင့်၊ မေ္မဝိနယ

သင်္ဂါယနတ္တံ ဘိက္ခူနံ ဥဿာဟံ ဇနေသီတိ၊ ဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ပြီ၊ တထာ တေန အာကာရေန၊ ဖြင့်၊ အထခေါ၊ ပ၊ သတေဟိတိ၊ ဟူ၍၊ သင်္ဂါယကော၊ သည်၊ အာဟ၊ ၏၊ ၊ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကော်၊ သော၊ သမယံ၊ ၌၊ (ဓုဒ္ဒန္တနိပါတမတ္တံ၊ ဋီကာ)၊ ပါဝါယာ၊ ပါဝါပြည်မှ၊ မဟာတာ၊ ဂဏ်အားဖြင့် မြတ်သော၊ ဝါ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်များသော၊ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်၊ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ကွ၊ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နော၊ ရှည်သောခရီးသို့သွားသည်၊

ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိဖြင့် မဟာတာ၏ အနက်တချက်ကို ပြသည်၊ အဒ္ဓါနကား ရှည်သောခရီးကိုဟောသည်။

ဒီဃပရိယာယော ဟေတ္ထ အဒ္ဓါနသဒ္ဒေါ။ ဋီကာ။ ။အဒ္ဓါနံ ဒီဃမဂ္ဂေ။ ။အဘိဓာန်။

အာယသ္မာမဟာကဿပေါစသော မိမိသာချစကားနှင့်၊ အထခေါ၊ ပ၊ ဘိက္ခုသတေဟိ ဟူသော သာဓကစကားသည် သုဘဒ္ဒရှင်ကြီးဆိုသောအခြင်းအရာမပါရကား ဆန့်ကျင်၏ဟုစုဒ်ကြောင့် သဗ္ဗံ၊ ပ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံမိန့်။ ၊ အာဒိပေယျာလနည်း၊ နိဒဿနနည်းဖြင့် ဤသို့ပြသည်၊ သုဘဒ္ဒကဏ္ဍအကုန်ဆောင်လေ။ သို့မှသာချနှင့်သာဓကမဆန့်ကျင်မည်ဟူလို။

ယင်းဖြင့်ဂန္ထဂရုကိုပယ်သည်၊ သဗ္ဗံ၊ ပ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံဖြင့် ယံ န ဇ္ဈတ္တိ သော မ၊တံ နကရိသာမ-အဆုံးရှိသောသုဘဒ္ဒကဏ္ဍကိုပြပြီး၍ ထိုသုဘဒ္ဒကဏ္ဍ၌ ဥဿာဟ ဇနနပကာရမပါသေးရကား ထိုဥဿာဟဇနန ပကာရကို ထိုမှကြွင်းသော သင်္ဂီတိခန္ဓကပါဠိဖြင့် ပြလိုရကား တတော ပရံ-စသည်မိန့်၊ သုဘဒ္ဒဘဏ္ဍ၏နောက်ဖြစ်သောဥဿာဟဇနနကဏ္ဍမှာမှ ဥဿာဟဇနနပကာရကိုသိရမည်ဟူလို၊

အထခေါမှစ၍ တံ နကရိသာမာတိ အဆုံးရှိသော သင်္ဂီတိခန္ဓကပါဠိကား သုဘဒ္ဒကဏ္ဍ, ဟန္ဒမယံ အာဝုသော-စသည်ကား ဥဿာဟဇနနကဏ္ဍဟုခွဲ၍ မှတ်။

တတော၊ ထိုသို့အားထုတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေသည်မှ၊ ပရံ၊ ၌၊ သီလက္ခန်ဋီကာ၂။ ဝါ-တတော၊ ထိုသုဘဒ္ဒကဏ္ဍမှ၊ ပရံ၊ ၌၊ ဝါ၊ နောက်ဖြစ်သော ဥဿာဟဇနနကဏ္ဍပါဠိကို၊ မဟာဂဏ္ဌိ၊

အထဲခေါ်မှစ၍ တံ န ကရိယာမာတိ အဆုံးကား သုဘဒ္ဒကဏ္ဍ။ ဟန္ဒ မယံ အာဝုသော-စသည်ကား ဥဿာဟဇနနကဏ္ဍဖြစ်ရကား မဟာဂဏ္ဌိစကား သာအသင့်။ ။သာရတ္ထ။

ဟန္ဒ၊ငါတို့ကိုတွန်း၏။

ဇုဉ်ဟန္ဒဇုဝ္ဓေတေ စောဒနတ္ထေ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-ဟန္ဒ၊ယခု၊

ဝေ ဟန္ဒဇုဝ္ဓေတေဝစ ဝေါသဂ္ဂတ္ထေ။ ။ဋင်း။ ။ရှေးကမပြောဆိုဘဲ ငုံ၍ထားသောစကားကို ယခုမှ လွှတ်၍ဆိုတော့သည်ဟူလို။

အခမ္ဘော၊အကုသိုလ်တရားသည်။ ။သာရတ္ထ။ ။ဝါ၊ခမ္ဘဝိနယကို သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော၊ ဝါ၊ သီလဝိပတ္တိ-စသည် တို့အကြောင်းဖြစ်သောပါပိဋ္ဌတာ-စသောအပြစ်အပေါင်းသည်၊ပိမတိ။ ။ ပုရေဒိဗ္ဗတိအပိနာခဒိဗ္ဗတိ၊ ထွန်းပမည်လည်းမသိ။ သံသယတ္ထ။ ။ဝါ- ပုရေဒိဗ္ဗတိ၊ မထွန်းပမီ။ အဓိပ္ပါယတ္ထ။ ။ဝါ-ဒိဗ္ဗတိ၊ ထွန်းပလတံ့။ တတောပုရေ၊ထိုသို့ထွန်းပသည်မှရှေး၌၊ ဝါ၊ရှေးဦးစွာ၊ ဝါ၊ထိုသို့မထွန်း ပမီ၊သဒ္ဒတ္ထ။ ။(ယင်းသုံးနက်ကား သကဝါဒ၊ ။ပုရေကား ပဗ္ဗာဘာဝတ္ထ၊ ယင်းနှင့်ယှဉ်ရကား ဒိဗ္ဗတိမှာအနာဂတ်၌ ဝတ္တမာန်)၊ ။ဝါ-ပုရေဒိဗ္ဗတိ၊ ရှေ၌ထွန်းပလသံ့၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ ။ဝါ၊နောင်ခါထွန်းပလတံ့၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ မင်္ဂလမနုနည်း၊ အနာဂတ်ကိုရှေ့ဆိုသည်၊ ကေစိဝါဒ၊သာရတ္ထ၊ ။ခမ္ဘော၊ ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးကို၊ ဝါ၊ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းလျှင် အကြောင်း ရှိသော၊ ဝါ၊သီလသမ္ပတ္တိ-စသည်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော အပ္ပိစ္ဆတာ- စသောကျေးဇူးအပေါင်းကို၊ ပုရေပဋိဗာဟိယတိ၊တားမြစ်အပ်မည်လည်း မသိ။ ဝါ၊ မတားမြစ်အပ်မီ၊ ဝါ-ပဋိဗာဟိယတိ၊ တားမြစ်အပ်လတံ့၊ တတောပုရေ၊ ထိုသို့တားမြစ်အပ်သည်မှရှေ၌၊ ဝါ၊ရှေးဦးစွာ။ ဝါ၊ ထိုသို့ မတားမြစ်အပ်မီ၊ ဝါ၊ပုရေပဋိဗာဟိယတိ၊ရှေး၌တားမြစ်အပ်လတံ့၊ဝါ၊ နောင်ခါတားမြစ်အပ်လတံ့။ ။အဝိနယော၊ သံဝရဝိနည်း, ပဟာနဝိနည်း စသည်တို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရားသည်၊ ဝိနယော၊သံဝရဝိနည်း, ပဟာနဝိနည်း-စသည်ကို၊ ။

(ပုရေသဒ္ဒါကို ယင်းနှစ်ဝါကျမှာလည်းယှဉ်)။ ။

အမြေ့ဒါဒိနော၊တို့သည်၊ ဗလဝန္တော၊ကုန်သည်၊ပုရေဟောန္တိ၊ပေးမြဲ၊ နောက်၌လည်းနည်းတူ၊

အနာဂတေ သန္နိဟိတေ၊ တတာတီတေ စိရတ္တနေ၊
ကာလဒွယေပိ ကဝိဘိ၊ ပုရာသဒ္ဒေါ နိပါတျတေ။ ॥ဝစီရှ၊

အနီးဖြစ်သောအနာဂတ်,စိရတ္တနဖြစ်သောအတိတ်, ယင်းကာလနှစ်ပါး၌ ပုရာသဒ္ဒါကိုယှဉ်စေဟူလို၊

အာသန္နေ ဟိ့ အနမိပ္ပေတော အယံပုရေသဒ္ဒေါ၊ဒိဗ္ဗတီတိ့ ဒိဗ္ဗိသတိ။ ॥
သာရတ္ထ၊ ॥ဒိဗ္ဗတိစသည်ကိုဝတ္တမာနာ ပစ္စုပ္ပန္နေသုတ်ဖြင့်ပင် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌စီရင်။ နောက်မှပုရေဟူသောသဒ္ဒန္တရိက်ကြောင့် အနာဂတ်ကိုဟောသည်။

ကြိယာကာလ ဝိဝစ္ဆာယံ၊ ဝတ္တမာနာဒယော ဓိလာ။
ယထာသကာလမုပ္ပန္နာ၊ သဒ္ဒန္တရသမာဂမာ။ ॥

ပစ္စာကာလန္တရံ ဖြူတေ၊ ပဒသန်ါရကာလတော။
ပုရာဒိဗ္ဗတူသဒ္ဒမွော၊ ဇူဘျာဒိကမိတံမတံ။ ॥သဒ္ဒါငယ်။

ပုရေ ယာဝ ပုရာယောဂေ၊ နိစ္စံဝါ ကရဟိ ကဒါ။
လစ္ဆာယမပိ ကိံ ဝုတ္တေ၊ ဝတ္တမာနာ ဘဝိဿတိ။ ॥ယင်းဋီကာ၊

ပုရေ,ယာဝ,ပုရာအယှဉ်၌ အနာဂတ်ဝယ် ဝတ္တမာန်ကားနိစ္စ။ကရဟိ, ကဒါအယှဉ်၌ ၎င်း ရအပ်လတံ့သည်၌၎င်း ကိံ သဒ္ဒါအယှဉ်၌၎င်း အနာဂတ်ဝယ် ဝတ္တမာန်ကား ဝိကင်ပ်ဟူလို၊

နိစ္စံ ယာဝ ပုရာယောဂေ၊ ကဒါ ကရဟိ ကော ကွစိ။
လစ္ဆာယမ္ပိ ကိံ ဝုတ္တေ၊ ဝတ္တမာနာ ဘဝိဿတိ။ ॥ယင်းဋီကာသစ်။

ပုရေသဒ္ဒါကို နှုတ်၍ ကောသဒ္ဒါကိုထည့်သည်သာ ထူးသည်။ အကြွင်းမှာ အတူတူ။

တေနဟိ၊ ထိုသို့သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းမှုကား၊

ဥပဇ္ဈာဇနတ္တေ နိပါတော။ ဋီကာ။

ဘိက္ခူ၊သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၌ လျောက်ပတ်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဥစ္စိနတု၊ ရွေးကောက်တော်မူ၊ ထေရော ဝဇ္ဇေတွာ ပရိဂ္ဂဟေသိ သမ္ဗန်၊

သကလနဝင်္ဂသတ္ထုသာသနပရိယတ္တိဓရေ၊ အံလုံးရုံသုတ္တ ဂေယျစသော အင်္ဂါကိုးပါးရှိသော ဘုရားသာသနာ တည်းဟူသော ပရိယတ္တိ ဓမ္မကို

ဆောင်စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနပါဘိက္ခုပုထုဇဉ်ပါ၊သုက္ခဝိပဿက ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကို၊ အနေကသတေစ၊ တို့ကိုရင်း၊ အနေက သဟဿေစ၊ တို့ကိုရင်း၊ ဝါ-အနေကသတေစ၊ ကုန်သော၊ အနေကာ သဟဿေစ၊ကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနပါဘိက္ခုတို့ကို၊

ဒုဝေ ပုထုဇ္ဇနာ ဝုတ္တာ၊ဗုဒ္ဓေနာဒိစ္စဗန္ဓုနာ။
အန္ဓော ပုထုဇ္ဇနော ဧကော၊ကလျာဏေကော ပုထုဇ္ဇနော။ ။

ဟူသောပုထုဇဉ်နှစ်ယောက်တွင် ဤ၌ကလျာဏပုထုဇဉ်ကိုယူ၊ ၊ ဋီကာ၊

သုက္ခာ ဝိပဿနာ ယေသန္တိ သုက္ခဝိပဿကာ၊သမာသန္တ-က၊နလောပ။ ။ သမထဘာဝနာအစေးကင်းရကား ခြောက်တတ်သောဝိပဿနာရှိသည်ဟူလို။ ၎င်း။

တိပိဋကာ သဗ္ဗပရိယတ္တိပ္ပဘေဒဓရေ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော သုတ္တ,ဂေယျ-စသောအားဖြင့် များသောအပြားရှိသော အလုံးစုံသော ပရိယတ်ကို ဆောင်စွမ်းကုန်သော၊ မဟာနုဘာဝေ၊ ဥဿာဟာနုဘာဝဟု ဆိုအပ်သောကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊

တေဇောဥဿာဟမန္တာစ၊ပဘူသတ္တီတိ ပဋ္ဌိမေ။
အာနုဘာဝေါတိ ဝုစ္စန္တိ၊ပဘာဝေါတိ၀စ တေ ဝဒေ။ ။

ဟူသော အာနုဘော် ငါးပါးတွင် ဤ၌ဥဿာဟကိုယူ။ ကြွင်းသော ပုဒ်တို့ဖြင့် ကြွင်းလေးပါးပြီးသည်။ ။အနုအနုတံသမင်္ဂီနံ ဘာဝေတိ ဝဍ္ဎေတီတိ အနုဘာဝေါ၊အနုဘာဝေါဧဝအာနုဘာဝေါ၊ပဘာဝေါ၊ ၊သာရတ္ထ။

ဇေတဒ္ဂံ၊ ဇေတဒ်အရာသို့၊ ဝါ၊ဇေတဒ္ဂသဒ္ဒါဖြင့်ထားအပ်သောရာဘူး သို့၊ ယေဘုယျေန ဘဂဝတာ ဇေတဒ္ဂမာရောပိတေ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား ဇေတဒ်ရအရှင်လေးကျိပ်ကျော်တည်းတွင် နိဗ္ဗာန်ဝင်သည်ကား အနည်း သာ နိဗ္ဗာန်မဝင် ဤပွဲတွင် ပါကြသည်ကား အများပင်ဟူလို၊ ငါးရာ တည်းတွင် အများမယူလင့်။ ဇေတဒ္ဂကား ယေဝါပနက, စသည်ကဲ့သို့ ရှုဋ္ဌီပုဒ်၊

ဇေတဒဂ္ဂံ၀သေန၌ဒိတံ ဇေတဒဂ္ဂံ-ဟုတဋ္ဌိတ်ပြု။

ဇေဝိဇ္ဇာဒိဘေဒေ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးစသော ကျေးဇူးတရား အပြားရှိကုန် သော၊

တိဿော ဝိဇ္ဇာယော ဝ တေဝိဇ္ဇာ၊ တာ အာဒိ ယေသံ ဆဠဘိညာဒီနံ တေ တေဝိဇ္ဇာဒယော၊ တေ ဘေဒါ အနေကပ္ပကာရာ ဘိန္နာ ဧတေသန္တိ တေ ဝိဇ္ဇာဒိ ဘေဒါ။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ-ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသောသူစသည်အပြားရှိကုန်သော။

တိဿော ဝိဇ္ဇာ ဧတေသံ အတ္ထီတိ တေဝိဇ္ဇော၊ သော အာဒိ ယေသံ ဆဠဘိညာဒီနံ တေ တေဝိဇ္ဇာဒယော၊ တေ ဘေဒါ ယေသံ ခီဏာသဝါနံ တေ တေဝိဇ္ဇာဒိဘေဒါ။ ။ဂဏ်း။

ကြော့ပဋ္ဌသတော၊ တပါးဖြင့်လျှော့သောငါးရာတို့ကို၊ ဝါ၊ ကုန်သော၊ ခီဏာသဝဘိက္ခူယေဝ၊ လျှင်၊ ပရိဂ္ဂဟေသိ၊ သိမ်းပိုက်ကောက်ယူရွေးတော်မူ၏၊

ဆရာဆိုဘိုင်း ဟုတ်ပါ၏လော ရုဒ်ကြောင့် ယေ သန္ဓာယ-စသည်မိန့်။ ဆိုအပ်ပြီးသောရဟန်းတို့ကိုရည်၍ဟောရကား ဟုတ်၏ဟူလို။

ဝါ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော ပုဂ္ဂလဝိသေသကို ရွေးကောက်၏ဟူသော စကားသည်သင်္ဂီတိခန္ဓကာ၌လာသည်နှင့် မညီတကား ရုဒ်ကြောင့် မိန့်သည်။ ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောပုဂ္ဂလဝိသေသတို့ကိုပင် ရည်၍ ဟောတော်မူရကားညီ၏ ဟူလို၊ ၊ကျမ်းချင်း ညှိသည်အရာတိုင်း ဤနည်းပင်။ ။ယေဘိက္ခူ၊ အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ဂုဏ်အုးရှိသောရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍၊ သင်္ဂီတိခန္ဓကေ၊၌၊ ယေဘိက္ခူသန္ဓာယ ဣဒံ အထ ခေါ အာယသ္မာတိ အာဒိဝစနံ ဝုတ္တန္တိ အားဖွာ၊သာရတ္ထ၊ ၊တံသဒ္ဒါနှာပေက္ခော ယံသဒ္ဒေါဝိ အတ္ထိ၊ဟကိဒိပ၊

ဝါ-ယေဘိက္ခူ၊ တို့ကို၊ မယာ၊ သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ကုန်ပြီ၊ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊၍၊

ယတသဒ္ဒါ နိစ္စသမ္ဗန္ဓာ-ဟူသည်နှင့်အညီ၊ ။အနေကသတ, အနေကသဟဿဖြစ်လျက် အဘယ်ကြောင့် တပါးလျှော့ ရွေးကောက်သနည်း ရုဒ်ကြောင့် ကိဿ ပန-စသည်မိန့်၊

ကိဿ၊ ကြောင့်။

ကိံကား ပုစ္ဆာဝါစက။ ပနကား ပုစ္ဆာဇောတက။ကိဿကား ဟေတွတ္ထဆဋ္ဌီ။ ကာရဏတ္ထေ ဝတ္တမာနာ ကိံသဒ္ဒတော ဆဋ္ဌီဝိဘတ္တိ ဟောတိ။ သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-ကိံသ၊ အဘယ်သူ၏၊ အား၊ ဩကာသကရဏတ္ထံ၊ အခွင့်ကို ပြုခြင်းငှါ၊ ဧကေန၊ တပါးအားဖြင့်၊ ဦနံ၊ လျော့သည်ကို၊ အကာသိ၊ နည်း၊ သမ္ဗန်၊ ။

အာယသ္မတော အာနန္ဒတ္ထေရဿ ဩကာသ ကရဏတ္ထံ-ဟူသော ဝိဿဇ္ဇနာနှင့်အညီ၊ ။ဉာတိအယံ၊ကား၊ စောဒနာ၊တည်း၊ ဝါ-ဉာတ်အယံ စောဒနာ၊ကို။ ဝုတ္တော၊၏၊ ဝါ-ဉာတိ၊သို့၊ စောဒေတဗ္ဗံ၊၏၊ ဝါ-ဉာတိ၊ သို့၊ မံ၊ကို၊ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့၊ ဝါ-ဉာတိပုစ္ဆာယ၊ သည်၊ သတိယာ၊ သော်၊ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊၏၊ အား၊ ဩကာသကရဏတ္ထံ၊ငှါ၊ ဧကေနူနံအကာသိ၊ ၏၊ ဉာတိအယံ၊ကား၊ပရိဟာရော၊တည်း၊ ဝါ-ဉာတိအယံပရိဟာရော ဝုတ္တော၊ ဝါ-ဉာတိဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗံ၊ ဝါ-ဉာတိဝိဿဇ္ဇေယျ၊ အရာတိုင်းမှာ ဤနည်း၊

အရှင်အာနန္ဒာကိုသွင်းလိုလည်း သွင်းသင့်၊ ကြဉ်လိုလည်း ကြဉ်သင့်သည်၊ သို့လျက် သွင်းသော်လည်းမသွင်းကြဉ်သော်လည်းမကြဉ်အဘယ်ကြောင့် အခွင့်ပြုပြန်သနည်း ရုဒ်ကြောင့် တေန-စသည်-မိန့်၊

ဝါ၊အရှင်အာနန္ဒာမှတပါး ရဟန်းတို့အား သော်လည်း ခွင့်ပြုကောင်းသည်မဟုတ်လော။ ဝါ၊ အရှင်အာနန္ဒာအားအခွင့်မပြုဘဲ တပါးလျော့ပင် သင်္ဂါယနာတင်ကောင်းသည် မဟုတ်လော ရုဒ်ကြောင့် မိန့်သည်။ ကေစိ၊ ပဌမကား သဟာပိ ဝိနာပိနှစ်ချက်သင့်၊ ဒုတိယ တတိယကား ဝိနာပိတ ချက်သာသင့်၊ဟိသဋ္ဋ်၊၏၊ ဝါ-ဟိယသ္မာ၊ကြောင့်၊တေနအာယသ္မတာ၊နှင့်၊ သဟာပိ၊လည်း၊ ဓမ္မသင်္ဂီတိ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော ပရိယတ္တိဓမ္မကိုသင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ပြုအံ့သောငှါ၊ ဝါ၊ပြုခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊ တေန အာယသ္မတာ ဝိနာပိ ဓမ္မသင်္ဂီတိ ကာတုံ နသက္ကာ-ဟု ယောဇနာ။ တသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရဿ ဩကာသကရဏတ္ထံ ဧကေနူနံ အကာသိ-ဟု သမ္ဗန်၊

ကရောတီတိ ကာတုံ ပြု။ ဣစ္ဆတ္ထေသု သမာနကတ္တုကေသု တဝေတုံ ဝါ။ ကစ္စည်း။သဒ္ဒနီတိ၊ ။ကရဏံ ကာတုံ-ဘာဝသာဓ်ပြု။တုံတာယေတဝေ ဘာဝေ ဘဝိဿတိ ကြိယာယံ တဒတ္ထာယံ။ ။မောဂ္ဂလာန်။

တဝေတုံ တုန တွာနတွာ၊ ဘာဝေကမ္မနိ ကတ္တရိ။
ဘာဝေယေဝတုအညတ္ထ၊ ဟောန္တီတိ ပရိဒီပယေ။ ။သဒ္ဒါဝယ်။

အဘယ်ကြောင့် တကွသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၌ မတတ်ကောင်းသနည်း ဟူမူကား ဆိုအပ်သည်-မိန့်။

ဟိ-ယသ္မာ၊ကြောင့်။

ဟီတိ ယသ္မာ။ ။ယောဇနာ။ ။အချို့ကား ဝိတ္ထာရ။ တပ္ပါကဋီကရဏာ လည်းဟူကြ၏။ တသ္မာနှင့်မတန်။ ။တသ္မာတင်းလင်းရှိရာဝယ်၊ ဟိကား ယေဘုယျကာရဏာ။

သေက္ခော၊သင်ဆဲကျင့်ဆဲဖြစ်၏။

သိက္ခတီတိသေက္ခော။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊သင်လေ့ကျင့်လေ့ရှိ၏။ ငင်း။

သတ္တ ပန သေက္ခာ သိက္ခနသီလာတိ သေက္ခာ။ ။မူလဋီကာ။ ။သိက္ခ ဝီဋ္ဌော ပါဒါနေ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ၊အရိယဇာတ်အားဖြင့် သိက္ခာသုံးပါးတို့၌ ဖြစ်ဆဲသာဖြစ်၏။

အရိယာယ ဇာတိယာ တီသု သိက္ခာသု ဇာတော ဘဝေါတိ ဝါ သေက္ခော။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊သောတာပတ္တိမဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်သာ တကွဖြစ်၏။

ဋကွတိ တောယာတိ ဋကွာ။ မဂ္ဂဖလသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သဟ ဋကွာယာတိ သေက္ခော။ ။ငင်း။

ဝါ၊သောတာပန်သာဖြစ်၏ဟူသော်လည်း သရူပတ္ထပေး။

ဥပေက္ခာ ဥပေက္ခါကဲ့သို့သေက္ခော သေခေါနှင့်ချက်ရှိသင့်၏။ ။သေက္ခော အသေက္ခော။ ကကာရလောပေ၊ သေခေါ အသေခေါတိ ရူပါနိ ဘဝန္တိ။ ။ သဒ္ဒနီတိ။

သကရဏီယော၊အထက်မဂ်သုံးပါးဟူသောပြုဘွယ်ကိစ္စနှင့်တကွဖြစ်၏။ ဝါ-ပြုဘွယ့်ကိစ္စရှိသေး၏။

သဟ ကရဏီယေနာတိ သကရဏီယော—ပ္ပ။ သဟကား သမဝါယတ္ထ။ ဋီကာ။

ကရဏီယမဿ အတ္ထီတိ သကရဏီယော—ပ္ပ။သဟကား ဝိဇ္ဇမာနတ္ထ။ ။ သဒ္ဒါရော အဿ အတ္ထီတိ သသဒ္ဒါရိကံ။ သလောမကော သပက္ခကောတိ အာဒီသု ဝိယ။သဟ သဒ္ဒဿ ဝိဇ္ဇမာနတ္ထပရိဒီပနတော။ ။သဂြိုဟ်ဋီကာ။ ။

သံဝိဇ္ဇ မာနသမ္ဗန္ဓ၊ သမီပေသုသမိစ္ဆနေ။
အာရမ္ဘဏေ သမဝါယေ၊ သဟာသဒ္ဒေါ ပဝတ္တတိ။ ။သဒ္ဒါငယ်၊

သေခေါကိုပင် သကရဏီယော ဟု ပရိယာယ်မှုသည်။ ။တမေဝါဟ–
သကရဏီယောတိ။ ။ဝိမတိ။ ။တသ္မာသဟာပိနသက္ကာခွ မွေသဂ်ီတိကာ
တုံလိုက်။

အဘယ်ကြောင့်ကင်း၍သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၌ မတတ်ကောင်းသနည်း
ရှိရာကြောင့် ယသ္မာ-စသည်မိန့်၊ ။ပနကား ပက္ခန္တရ၊

အသသအနေနအာနန္ဒတ္ထေရေန၊ သည်၊ (ပဋိဂ္ဂဟိတံနာမစ္ဆိစပ်၊ ဋီကာ)၊
ဝါ-အသသအာနန္ဒတ္ထေရသ၊အား၊ (နဿိဒ္ဓိစပ်)၊ ၊အသင့်မုချ၊ပ၊မူက်ကွယ်၊
ဝါ၊မျက်မှောက်မဟုတ်သည်၌၊ (သတ္တမျန္တနိပါတ်၊ သဒ္ဒနီတိ)၊ ။ပဋိဂ္ဂ
ဟိတံနာမ၊ သင်အပ်သောမည်သည်၊ သုတ္တဂေယျာဒိကံကား၊ ယင်းခွဲစပ်
လျှင်ကံ၊ နဿိခွဲစပ်သျှင်ပကတိကတ္တား၊ ယင်းကား ဂိကတိကတ္တား၊ ကာ
ကောသောကနည်း၊ ကောလကာ ဂဿိနည်းလည်းဟူ၏၊ တသ္မာဝိနာပိ
နသက္ကာခွလည်း မွေသဂ်ီတိကာတုံ လိုက်စေ၊

အသမ္မုခါ ပဋိဂ္ဂဟိတံနာမ နတ္ထိ-ဟူခြင်းသည်-

ဥါသီတိ ဗုဒ္ဓတော ဂဏှိံ၊ ဒွေသဟဿာနိ ဘိက္ခုတော။
စတုရာသီတိသဟဿာနိ၊ ယေမေ မွော ပဝတ္တိနော။ ။

ဟူ၍ အရှင်သာရိပုတြာ–စသောရဟန်းတို့ထံမှ–မွေက္ခန္ဓာ နှစ်ထောင်
သင်သည်ဆိုသောစကားနှင့်မတန်ဟူငြားအံ့၊ ယင်းနှစ်ထောင်သည်လည်း
ဘုရားရှင်ထံတော်၌ သင်သည်ပင်မည်ချကား တန်၏ဟူပေ၊ ။သာရတ္ထ,
သီလက္ခ နိဋီကာ၊ ။ဋီကာဆရာတို့ကား-သာဝကဘာသိတသည် ဗုဒ္ဓ
ဘာသိတမည်ကောင်းသကဲ့သို့ဟူလိုသည်။ ။ဝါ-သုတ္တဂေယျာဒိကံဟု
သာမန်မဆို၊ ဒသဗလဒေသိတံဟု မဆိုသောကြောင့်တန်၏ ဟူပေ၊ ။
အာစရိယာဒ၊

ယင်းပါဌ်ဖြင့် တိပိဋကသင်္ဂဟပရိယတ္တိဘေဒဝရေဟူပြီးရကား ဝိနာပိ န
သက္ကာ ခမ္မသဂ်ီတိ ကာတုံ-ဟုမဆိုသင့်ပြီ။ယင်းသို့ဆောင်နိုင်သောမထေရ်
တို့ဖြင့်ပင် သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၌ ကိစ္စပြီးကောင်းတော့သည် ဟူသော
စောဒနာကို အသမ္မုခါ ပဋိဂ္ဂဟိတံနာမ နတ္ထိ-ဟူသောဒိသေသကြောင့်ဆို
သင့်၏ဟုဖြေသည်၊ ။ဝဇိရ၊

သဟာ၀ိ ၀ိနာ၀ိ နှစ်ချက်တွင် ၀ိနာ၀ိမှ စောဒနာထွက်ဘွယ်ရှိ၍ ပြုလို ရကား ယဒိဝေ-စသည်မိန့်၊

အာယာသွတာ၊သော၊ တေနအာနန္ဒတ္ထေရေန၊နှင့်၊ ၀ိနာ၊၍၊ ဓမ္မသင်္ဂီတိ၊ ကို၊ ကာတုံ၊၌၊ ယဒိနသက္ကာ၊အံ့၊ ဝေ၊ဤသို့ကင်း၍သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း ၌၊ ခဘတ်ကောင်းသည်၊ သတိ၊သော်၊

ယဒိဒံ၊ နှစ်ပါး၊ပြွမ်းကား၊ စနာက်စကားကို၊ မှတ်သားကိုင်ချက်၊ ယဒိစာက်မှာ၊ စွက်သည့်ကြိယာ၊အသစ်ရှာ၊ဝေ၊နောက်မှာ သတိလာ၊ ။ဟူသည်နှင့်အညီ၊

သေကျွာ၊သည်၊ သမာနော၀ိ၊လည်း၊

မာနန္တာ ၀တ္တမာနေစ၊လက္ခဏေ ဟေတုကေ သိယံ။ ။ဟူသည်တွင် ဤ၌ မာနကား လက္ခဏာ၊အ၀ိကား ဂရဟာ။

ဗဟုကာရတ္တာ၊များသောကျေးဇူးရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ (ဥပကာရ ၀စနော ဟေတ္ထ ကာရသဒ္ဒေါ-ဟူရကား ပအက္ခရာခရှိသင့်)၊ ။ထေရေန၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ အဿ-ဘဝေယျ၊ ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်၊ အထကား ပဥ္စတ္ထ၊

ပဥ္စအထ တွံ ကေန ၀ဏ္ဏေန။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဖြေလိုရကား ပဋ္ဋပ၀ါဒ၀ိ၀ဏ္ဏနတော-မိန့်၊

ယင်းကိုချဲ့လိုရကား ထေရော-စသည်မိန့်၊ ဟိကား ၀ိတ္ထာရ၊ဒဋ္ဌီ၊၀ါ၊ တပ္ပါကာင်္ဂကရဏအလည်းဟူကြ၏၊ ။ကာရဏအလည်းဟူ၏၊

အဘယ်ကြောင့် ပဋ္ဋပ၀ါဒမှုကြသည့်လိုသနည်း စုဒ်ကြောင့် မိန့်သည်ဟု တက်၊ ဟိယသ္မာ အဟောသိ သဘျကုလပုံ့သုတော ဘာတာ ရုဋ္ဌမိတု ပုတ္တောသုံးချက်နှင့်စပ်၍ တသ္မာ ဆန္ဒာဂမနံ ၀ိယ မညာမာနသာ့၌၊

အဘိဘိယ ၀ိဿတ္ထော၊အလွန်အကျွမ်း၀င်သည်၊ ဟိယသ္မာ-အဟော သိ၊တသ္မာ၊ ရင်း၊ ။အ၀ိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား သို့အလွန်အကျွမ်း၀င်ခြင်း ကြောင့် ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်သကဲ့သို့ ရဟန်းတို့ မှတ်ထင်ကုန်လေမည် ဟူလိုသည်၊ ။အတ္တဝိယကား နိပါတ်၊ ၀ါကျာသော်လည်းပေး။

ထိုသို့ဝိဿာသအဖြစ်ကို ပြစေလိုရကား တထာဟိ-စသည်မိန့်၊

တထာဘိဝစနံ၊သည်၊ ဟိ-သစ္စံ၊၏၊ ၀ါ-တထာဟိတတော၀၊ထိုသို့ အလွန်အကျွမ်း၀င်သောကြောင့်သာလျှင်၊

ဝုတ္တံဟိ တထာဟိဣစ္စေတေ ဒဠှီကရဏတ္ထေ။ ။သဒ္ဒနီတိ၊

နံအာနန္ဒတ္ထေရံ၊ ကို၊(ဩဝဒတိတိသမ္ဗန္ဓော၊ ဋီကာ)၊ ။ပလိတေသု၊ ဆံပြုတ်ရှိသည်။ ဇာတေသုပိ၊ ပေါက်ရောက်ကုန်သော်လည်း၊

ပလိတဟု ပဠမက္ခရာ ပနှင့်သာလိုသည်။ပစ ပါကေ ကုတောဇဿလက္ခဏ္ဍ။ အဘိဓာန်ဋီကာ။

အယံကုမာရော၊ ဤသူငယ်သည်၊

ကုမာရဟူသည် အပတ္တဝီသတိဝဿော ကုမာရော—ဟူရကား အနှစ်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးသောသူတည်း။ ထိုအောက်ပင် အငယ်ထားလိုရကား ကုမာရကော—ဟူသည်....ကကား ရဿကော—စသည်၌ကဲ့သို့ ခုဒ္ဒကတ္ထ။ဝါ-အနုကမ္ပတ္ထ။ ။အနုကမ္ပတ္ထေ ပုတ္တကော ကုမာရကော ဣစ္စာဒိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

မတ္တံ၊မိမိအတိုင်းအရှည်ကို၊ဝါ၊ပရိသတ်၏အတိုင်းအရှည်ကို၊နအညာသိ၊ မသိတုံလော၊

ဝါသဒ္ဒါကား—နဝါဟံ ပဏ္ဍု ဘုဉ္ဇာမိ၊န ဟောတိ မယှံ ဘောဇနံ—စသည်၌ကဲ့သို့ ပဒပူရဏ။ ။ဋီကာ။ ။သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၌—နဝါယံ ကုမာရကော မတ္တမညာသီတိ အယံ ကုမာရကော အတ္တနော ပမာဏံ နဝတ ဇာနာတီတိ ထေရံ တဇ္ဇေန္တော အာဟ—ဆိုသည်တွင် ဝတဖြင့် ဝါကိုဖွင့်သည်ထင်မှား၍။ နအညာသိဝါ၊ မသိလေစွတကား-ဟု အချို့ပေးကြ၏။ ။ဣေဘာပိ ဝတာတိ ဝစနသိလိဋ္ဌတာယ ဝုတ္တံ။ ဟူသောဋီကာနှင့်မညီ။

ဝါ—ခတ္တံ၊မိမိပမာဏကို၊အညာသိဝါ၊သိသည်လည်းရှိ၏၊နဝါအညာသိ၊မသိသည်လည်းရှိ၏၊ (ဝါကား ဝိဘာသတ္ထ၊ ၊ဝဇိရ)၊

ဣတိ၊သို့၊ ကုမာရကဝါဒေန၊သူငယ်ဟူသောဝေါဟာရဖြင့်၊ဩဝဒတိ၊ဆုံးမတော်မူ၏။ ။ယင်းစကားကိုလည်းသင်္ဂါယနာတင်မည့်ရာဇဂြိုဟ်သို့ရှင်အာနန္ဒာကြွတော်မူသည်တွင် ဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်၌ ဒေသစာရီကြွစဉ် ရှင်အာနန္ဒာထံ သူငယ်တို့ရဟန်းပြုသော် ဘုရားရှင်ကိုပင့်သျှင် လွယ်မည် ရည်မှတ်၍ ရဟန်းပြုစေသောသုံးကျိပ်ခန့်သောပဉ္စင်းငယ် သာမဏေတို့ကို ဘုရားရှင်မရှိပြီဖြစ်၍ ဈေးရည်မှတ်ခြင်းကင်းရကား မိဘတို့က တနေ့ခြင်း လူထွက်စေသည်ကို သိ၍ ဆိုတော်မူသည်၊ အကျယ်ကို သံယုတ်အဋ္ဌကထာ, ဋီကာမှာရှု၊

ဤမှတပါး အကြောင်းမရှိပြီလော ရှိကြောင့် သကျကုလပွသုတော စသည်မိန့်၊

အာယသ္မာ၊သော၊ အာနန္ဒော၊သည်၊ သကျကုလပ္ပသုတော၊စ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ဖြစ်သည်လည်း၊ ဝါ၊သာကီဝင်မင်းမျိုးဟုကျော်စောထင်ရှား သည်လည်း၊ ။ဟိယသ္မာအဟောသိ၊ တသ္မာစ ဆန္ဒာဂမနံ ဝိယ မညာ မာနာ-ယှဉ်၊

ဤမှတပါး အကြောင်းမရှိပြီလော ရှိကြောင့် တထာဂတဿ စသည် မိန့်၊

တထာဂတဿ၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားသခင်၏၊ ရူဠိပိတုပုတ္တော၊ ဘထွေးတော် အမိတော်ဒန၏သားဖြစ်သော၊ ယင်းကားသမောသ်ဟုဒ်၊ နိဂ္ဂ သာပေက္ခ ဖြစ်သောကြောင့် ဒေဝဒတ္တဿ ဂရု ကုလံကဲ့သို့ သမောသ်ဖြစ်သည်၊

ဝါ-ရူဠိပိတု၊ ၏၊ ပုတ္တော၊ သော၊ ဘာဘာစ၊ ညီတော်သည်လည်း၊ ဟိယသ္မာအဟောသိ၊ တသ္မာစ ဆန္ဒာဂမနံ ဝိယ မညမာနာ-ယှဉ်၊

သုဒ္ဓေါဒနော ဓောတောဒနော သက္ကသုက္ကောဒနော အမိတာ ပါလိ တာစာတိဣမေ ပဉ္စ ဇာမာဒရဝေ ဟူရကား ဘထွေးတော်လေးပါး၊ အရီး တော်နှစ်ပါးတွင် ဘထွေးတော်အငယ်ဆုံး အမိတော်ဒနသာကီဝင်မင်း၏ သားဖြစ်သောညီတော်ဟူလို၊

> ကပ္ပသတသဟဿံ ပန ဒါနံ ဒဒမာနော အမှာကံ ဗောဓိသတ္တေန သဒ္ဓိံ တုသိတပုရေ နိဗ္ဗတ္တိတွာ တတော စုတော အမိတောဒနသက္ကဿ ဂေဟေ နိဗ္ဗတ္တိ။ ။အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။ ။အထဿ သဗ္ဗေ ဉာတကေ အာနန္ဒိ တေ ပမုဒိတေ ကရောန္တော ဇာတောတိ အာနန္ဒောတ္တေဝ နာမမကံသု။ ။အာနန္ဒာမည်ကြောင်း။ ၎င်း။ ။အာဘုသော နန္ဒတိ ဉာတကေ ပမောဒေ တီတိ အာနန္ဒော—၄။

တတြ တေ ဥဋ္ဌိနံ့နေ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို ရွေးကောက်တော်မူသည်၊ သတိ၊သော်၊(ဥဋ္ဌိနိတဗ္ဗောအဿကိုတွဲ၊ဆန္ဒာဂမနံနှင့်ဥပဝဒေယုံ့မှာစပ်)၊

တတြာတိ ဇေ သတိ။ ။သာရတ္ထ,ဋီတော၊

ယင်းပိုကာတ်၌ သို့ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း အဓိပ္ပါယတ္ထသာ၊ ဟိအဘက် တသ္မာသုံးချက်ကို ညောမာနာမှာစပ်၊

.ဝါ-တကြောင်းကား၊ ၊ဝဇိရ၊ ၊ဝါ-တကြောင်းကား၊ မဟာကဿပ ထေရဖြစ်၍၊ ယောဇနာ၊

အချို့ကား၊—အတိဝိယ ဝိသဉ္ဇော သကျကုလပ္ပသုတော ဘာတာ စူဠ ပိတုပုတ္တော—သုံးချက်ကိုခွဲ၍ ဟောတုမန္တလက္ခဏကြ၏။

၌တွင် အချို့စာ၌ ဟိ,ရှိ၏။ ဋီကာတို့၌မဆို။ ယောဇနာ၌ ဒွင်ကြ၏။ပဒ ပူရဏာသာ။ ။ဝါ—အဝဓာရဏ။မညမာနာမှာယှဉ်။ ဆန္ဒာဂမန်ကို ဆန္ဒာအာ ဂမန်ဟုဖြတ်။

ဆန္ဒာ-ဆန္ဒေန၊ချစ်ခြင်းကြောင့်၊အာဂမန်ဝိယ၊ဖြစ်စေခြင်းကဲ့သို့၊ ၊ ချစ်ခြင်းကြောင့် မပြုအပ်သည်ကို ပြုလေသကဲ့သို့ ထင်သည် ဟူလို၊ ၊ ဋီကာ၊

ဆန္ဒာဂတိန္တိ ဧတ္ထ သန္ဓိဝသေန သရလောပေါ၊ဆန္ဒာတိ ဟေတုမှိ နိဿက္က ဝစနံ၊ ။အင်္ဂုတ္တရဋီကာ။

ဝါ-ဆန္ဒာဂမန်ဝိယ၊ ကာမစ္ဆန္ဒသို့ သမ္ပယုတ်အားဖြင့် ရောက်သော အကုသိုလ်ပိတ္တုပ္ပါဒ်ကဲ့သို့၊

ဆန္ဒံ အာဂစ္ဆတိ သမ္ပယောဂဝသေနာတိ ဆန္ဒာဂမန်-ပြ။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊ချစ်ခြင်းကြောင့်မလျောက်ပတ်သောလားခြင်းကဲ့သို့၊

အနနုရူပံ အဂမန်—ပြ။ အကား အရာဇာ၌ကဲ့သို့ဂရုဟတ္ထ။ဝါ၊အညတ္ထ,ဂမန ၌အနနုရူပဂမနကိုယူ။န ဂမနံ အဂမန်-ပြ။ဋီကာ၌ကား အဝိပ္ပါယတ္ထသာ။

မညမာနာ၊ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ၊တို့သည်၊ဝါ-မညမာနာ၊ကုန်၍၊ရကား၊ ကြောင့်၊ (ဟေတွန္တော ဂတပိသေသန။ ဥပဝဒေယျုံ၌စပ်)၊ ၊အသေခ ပဋိသမ္ဘိဒပ္ပတ္တော၊အသေခဖြစ်သောပဋိသမ္ဘိဒါသို့ရောက်ကုန်သော၊(ဝါကျ မရှိသင့်)၊

အသေခပဋိဘူတာ ပဋိသမ္ဘိဒါ အသေခပဋိသမ္ဘိဒါ၊ တံ ပတ္တော။ ။ သာရတ္ထ။

တံ ပရူပဝါဒံ၊ ထိုသူတို့၏ ကဲ့ရဲ့ငြင်ငြင်ခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇန္တော၊ ကြဉ် လို၍၊ ရကား၊ ကြောင့်၊ ဝါ၊ သော၊ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပထေရ် သည် ၊(အာနန္ဒံ ဝိနာ သင်္ဂီတိ ကာတုံ ကိဥ္စာပိ နသက္ကာ၊ ဝထာပိတိ ကျနံ

ယော၀ အနုံမတိယာ ဂဟေဿာမိတိ နဉ္စိုနိ–ဟု အနုဂ္ဂဟာဏ္ဍ ထင်ရှား အောင် ကိဉ္စာပိ, တထာပိတို့ကိုထည့်၍သမ္ဗန်)၊ ။အနုမတိယာ၊ခွင့်ပြု ခြင်းဖြင့်၊ ငိုကာ၊ ။ဝါ၊အလိုဖြင့်၊အာစရိယဝါဒ၊ ။ဉာတိမနုသိကဏွာ၊ ၍၊ နဉ္စိုနိ၊မယူ။

ပရူပဝါဒ ဝိဝဋ္ဋနတောကား ဥဒ္ဒေသ, ထေရောဟိ–စသည်ကား နိဒ္ဒေသ, ဉာတိတံပရူပဝါဒံ–စသည်ကား နိဂမန။ဝါ–ပဌမကား သရူပဝဏ္ဏ၊ ဒုတိယကား သရုပ်၊တတိယကား လဒ္ဓဂုဏ်၊

နှလုံးသွင်းတိုင်း ရဟန်းတို့ ခွင့်မပြုသော် သို့ဆိုကောင်းအံ့လော ဗုဒ် ကြောင့် အထ-စသည်မိန့်။

အထ၊ထိုမှနောက်၌၊

အထကား–အထ ဒက္ခသိ ဘဒ္ဒန္တေ၊နိဗြောဓံ မဓုရပ္ဖလံ။ ။စသည်၌ကဲ့သို တံတောပရဏ္ဍ။

ဝါ-အထ၊ ထိုသို့မရွေးကောက်သည့်ရှိသော်၊ (အထနံအာဟာစသည်၌ ကဲ့သို့အနန္တရိယဏ္ဍ)၊ ။အယံအာနန္ဒော၊သည်၊ သေခေါ၊သည်၊ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊ရှင့်။ တထာပိ၊လည်း၊ (ထည့်)၊ ။ဥဇ္ဈိနတုနှင့်စပ်၊ အဘဗ္ဗော နှင့်မစပ်နှင့်။ ပဌမမဂ်ဖြင့်ပင် အဂတိလေးပါးကိုပယ်ပြီး၊

ကိဉ္စာပိသေခေါကိုကား ရဟန္တာတို့ကဲ့သို့ ရွေးကောက်သောကြောင့် ဆို သည်။

သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းအား ထိုက်သော ဂုဏ်ကိုပြလိုရကား အဘဗ္ဗော စသည်မိန့်၊ ။ထိုကိုပြသဖြင့်လည်း သင်္ဂါယနာတင်ရာ ဓမ္မဝိနယအဆုံး အဖြတ်ရောက်လသောအဂတိသို့မသိုက်မူ၍ မှန်တိုင်းကိုသာ ဆိုသည်ကို ပြသည်၊ ။ဋီကာ၊

ဆန္ဒာ-ဆန္ဒေန၊ ကြောင့်၊ပ၊မောဟာ-မောဟေန၊ ကြောင့်။ အဂတိ၊ မလားအပ်သော့အရာသို့၊ ဂန္တုံ၊ လားအံ့သောငှါ၊ ဝါ၊ လားခြင်းငှါ၊ အ ဘဗ္ဗော၊ မထိုက်၊ အနေနအာနန္ဒေန၊ သည်၊ ဘဂဝတော၊ ၏၊ သန္တိကေ၊ ၌၊ ဗဟုစ ဗဟုဧ၊ သော၊ (ဗဟုံစရှိ-ဤသွင်ဘာဝနပုံ)။ ဓမ္မောစ၊ ကိုရင်း။ ဝိနယောစ၊ကိုရင်း၊ ပရိယတ္တော၊သင်ကြားအပ်၏။ တေနဟိ-တတောဇေ၊ ကြောင့်သျှင်၊ပ၊ဥဇ္ဈိနတု၊လော၊ ဉာတိ၊သို့၊ အဒဝါပုံ၊ကုန်၏၊ ။တိပိဋက

သမ္ဘုပရိယတ္တိဓရေဟူပြီးရကား ထိုမထေရ်တို့မှ ထောက်၍ များသည်ကို ဗဟုစ၊ပ၊ ပဒ်ိသဒ္ဒေါသိုသည်ဟုယူ၊ သာမာန်သာယူသော် ထိုအောက် အပ္ပသုတကျခဲ့၊ နောက်စကားနှင့်မည်ခဲ့၊ ၊ဝဇိရ၊
' သို့ တောင်းပန်တိုင်း မရွေးမကောက်လော ရှိ်ကြောင့် အထခေါ-စသည်မိန့်၊

အထခေါ၊ထိုသို့တောင်းပန်သောအခါ၌၊

အထကား–အထ ခေါ ဘဂဝါ ရတ္တိယာ ပဌမံ ယာမံ စသည်၌ကဲ့သို့ အဝိစ္ဆိန္နတ္ထ။ ။အဝိစ္ဆိန္နတ္ထေ အထ ခေါ ဘဂဝါ ရတ္တိယာ ပဌမံ ယာမံ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒံ အနုလောမံ ပဋိလောမံ မနသာကာသိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

သန္နိဋ္ဌာန်ကိုပြလိုရကား ဇဝံ-စသည်မိန့်၊

ဥဠုံ္ဃနိတော၊ရွေးကောက်အပ်သော၊ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊နှင့်၊

သင်္ဂါယက ဥစ္စိနနမှတပါး အခြင်းအရာမရှိပြီလော၊ ဝါ-သင်္ဂါယက ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရွေးကောက်ပြီး၍ ထိုအရပ်တွင်ပင် သင်္ဂါယနာတင်သလော ရှိ်ကြောင့် အထခေါ-စသည်မိန့်၊ ၊အထခေါ၊ ထိုမှတပါးသော အခြင်း အရာကား၊ (အထကား အထပုစ္ဆာသရော လောပေါ-စသည်၌ကဲ့သို့ အဝိ ကာခန္တရတ္ထ)။ ။ထေရာနံ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ဂေါတတ္တ၊ ဝါ၊ မြဲမြံသောကျေးဇူးဂုဏ်အသုံးရှိကုန်သော၊ သဒ္ဓတ္ထ၊ ၊ဘိက္ခူနံ တို့အား ၏၊ ဇတံပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်၊ အဟောသိ၊ ၏၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ သင်္ဂါယေယျာမနုခေါ၊နည်း၊ ၊ရာဇဂဟံ၊ ထက်ဝန်းကျင်ဆင်ခြေဖုံးနှင့် တကွသောရာဇဂြိုဟ်သည်၊

ရာဇဂဟန္တိ ရာဇဂဟသာမန္တံ ဂဟေတွာ ဝုတ္တံ။ ။မြို့တွင်း, မြို့ပြင်အရပ် အလုံးစုံကို မှုချဥပစာဟူလို။ ။ရူဋ္ဌဂဏ္ဌိ,မဏ္ဍိမဂဏ္ဌိ။

ခေါ၊ဧင်စစ်၊ မဟာဂေါစရံ၊ ကျယ်သောဆွမ်းခံအရပ်လည်းရှိ၏၊ ပဟု တသေနာသနံ၊ များသောတဆဲ့ရှစ်ခုပ်သောကျောင်းဝတ်ကိုလည်းရှိ၏၊ ၊ (သချင်္ဂသသော၊ ဝါ၊အညပူရခေ၊ခေါကို အဝဓာရဏထွက်ကြ၍ ယင်းနှစ် ပုဒ်နှင့်သော်လည်းယှဉ်)။

ဂါဝေါ စရန္တိ ဧတ္ထာတိ ဂေါစရော။ ။နွားတို့ကျက်စားရာအရပ်သာ မုချ။ ဆွမ်းခံရာကား သဒိသူ၊ဝါ-ဥပမာတဒ္ဓိတ်။ ။ပဟောတိ သမတ္ထောတီတိ ပဟု တံ-ပြု။ ။ပဌမကဏ္ဍရာ ပနှင့်သာလိုသည်။ ပဟု သာမတ္ထိယေ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝသံဝသန္တာ၊ ဝါဆိုကုန်လျက်၊ ။အဓိပ္ပါယတ္ထ။ ။ဝါ-ဝသံ၊ဝါ တွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်လျက်၊ ။သဒ္ဒတ္ထ၊ ။(ယံနူနကို သင်္ဂါယေယျာမ၊ နှဥပဂစ္ဆေယျံ နှစ်ပုဒ်မှာယှဉ်၊ ။ပေးမြဲ)။

ဇာသာပဘာတဖြင့် သုံ့ကြိုကြသလော ရုန်ကြောင့် ကဿပ-စသည်မိန့်၊ နေသံထေရာနံ၊ တို့၏၊ ဇာဒံ၊ ဤအမှုသည်၊ ထာဝရကမ္မံ၊ မြဲမြံအံ့သော အမှုတည်း၊ ဝါ၊ကာလမြင့်ရှည်တည်အံ့သောအမှုတည်း၊ ကောဘ သော။ ဝိသဘာဂပုဂ္ဂလော၊ သဘာင်ကဲ့သို့သော ဝိသဘာဂပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (ဝိသ ဘာဂပုဂ္ဂလောသုဘဒ္ဒသဒိသော၊ ဋီကာ)၊ ဇာဒံထာဝရကမ္မံ၊ ကံ၊ (လိုက် စေ)၊ ဥက္ကောဋေယျ၊ဖြစ်တားရာ၏၊ ဇာတိမနသိကရဏတော၊ ဤသို့နှလုံး သွင်းသောကြောင့်။ ဧတံပရိဝိတက္ကနံ၊သည်၊ အဟောသိ၊၏၊ ဇာတိအဃံ၊ ကား၊ပွမှိုဟာရော၊တည်း။(ဇာတိတလုံးကျေ)။ဥတ္တိဒုတိယေန၊ဥတ်လျှင် နှစ်ခုမြောက်ရှိသော၊ ဝါ၊ ဥတ်မှနှစ်ခုမြောက်သော။ ကမ္မေန၊ ကမ္မဝါစာ ဖြင့်၊(ဥတ္တပေဒလောပ)၊ဥတ္တိဒုတိယေန ကမ္မေန၊ဥတ္တိဒုတိယကံအားဖြင့်၊ (ကြွင်းကံသုံးပါးကိုစင်စေ)၊သံဃံ၊ကို၊သာဝေတိ၊ကြားး၏၊ဝါ၊ကြားစေ၏၊ တံ၊ထိုဥတ္တိဒုတိယ ကမ္မဝါစာကို၊ဝါ၊ကံကို၊အထ၊ထိုမှနောက်၌၊ (မတ္တာ ဝတ္ထာဂတောမှာစပ်)၊ ။ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူရာ ကာဆုန်လပြည့်နေ့မှ၊ သတ္တသုသာဓုကီဠနဒိဝသေသုစ၊ ပူဇော်သော အား ဖြင့်ကောင်းစွာကစားသော၊ ဝါ၊သူတော်ကောင်းတို့၏ ပူဇော်ကစားသော ခုနစ်ရက်တို့သည်၎င်း၊ သတ္တသုဓာတုပူဇာဒိဝသေသုစ၊ ဓာတ်တော်ကို ပူဇော်သောခုနစ်ရက်တို့သည်၎င်း၊ ဝိတိဝတ္တေသု၊ လွန်ကုန်လသော်၊ အဒ္ဓ ယာသော၊ ကာဆုန်လဆုတ်သခွဲသည်၊ အတိက္ကန္တော၊လွန်၏၊ ဇာဒါနိ၊ကား၊ ဂိမှာနံ၊နွေရုတုတို့၏၊ ပါ၊နွေလတို့၏၊(အာယာသမ္ဗန္ဓ)၊ ဝါ၊နွေလတို့တွင်၊

ဂိမှာနံ ပန မ,ကိုဟဆွဲလျက်လိုသည်၊ ။ဂိရတိ ဝိဠယတီတိ ဂိမှော၊မော။ ရသာဟော၊။ဝဏ္ဏာဝိပရိယာယောစ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

ဝိသာခါ၊အဘွဲ့အားဖြင့်နှစ်ခုမြောက်သော။

အဓေန ဒုတိယော-ပြု။ ။ဝိသေသနဗ္ဗ တတိယာ။

ဝါ၊အဘွဲ့လျှင်နှစ်ခုမြောက်ရှိသော၊

အနေန ဒုတိယာ ယဿာတိ-ပြု။

ဝါ၊ အခွဲနှင့်တကွနှစ်ရမြောက်ရှိသော၊ ဟုလည်းပေးကြ၏၊ မာသော၊ တသံသည်၊ သေသော၊ကြွင်း၏၊

> မသိယတိ ပရိမိယတီတိ မာသော-ပြ။မသိ ပရိမာဏေ။ကမ္မနိဏော။ ၎င်း။
> ဝါ-သတ္တာနံ အာယုံ မိနန္တော ဝိယ သိယတ္တိ အန္တံ ကရောတီတိ မာ သော–ပြ၊ ။ကာ်ါဋီကာ၊

သံဝေဂတ္တု ကိုကြား၍ အနိစ္စတာ စသည်နှင့် စပ်သော သီချင်းကို သီလျက် ကောင်းစွာ ကစားရာဖြစ်သောနေ့၊ ယင်းသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် သူထော်ကောင်းတို့ ကစားရာဖြစ်သော နေ့သည် သာဓုကီဠနဒိဝသ မည်၏၊

> သာဓုကီဠနံနာမ သံဝေဂဝတ္ထုံ ကိတ္တေတွာ အနိစ္စတာဒိ ပဋိသံယုတ္တာနိ ဂီတာနိ ဂါယိတွာ ပူဇာဝသေန ကီဠနတော သုန္ဒရကီဠနန္တိ သာဓုကီဠနံ။ ။ အထဝါ–သပရဟိတ သာဓနဋ္ဌေနသာဓု။ တေသံ သံဝေဂဝတ္ထုံ ကိတ္တေတွာ ကီဠေတွာ ကီဠနံ သာဓုကီဠနံ။ ဉဋ္ဌာရပုည ပသဝနတော သမ္ပရာယိကတ္ထာ ဝိရောမိကီဠာဝိဟာရောတိ အတ္ထော။ ။သာရတ္ထ။

မင်းမှုမင်းခင်း စီရင်ရာမင်းကွန်း၌ ဓာတ်တော်ကို တင်၍ လှံ, ထား, သန်လျက်, လေး-စသောလက်နက်စွဲလျက် သူရဲတို့ကို လှံချုင့်ကဲ့သို့ ခြံရံစေလျက် ဓာတ်တော်ကို ပူဇော်သောနေ့သည် ဓာတုပူဇာဒိဝသမည်၏၊ ၎င်း။ ။ကဆုန်လပြည့်နေ့ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်၊ ယင်းနေ့နှင့်တကွ နောက်ခုနစ်ရက်ဘား ပူဇော်ကစားကုန်သည်၊ ယင်းနောက် ခုနစ်ရက်ကား အတောင်တရာ့နှစ်ဆယ်မြင့်သော စန္ဒကူးလောင်စင်ထက်အသောင်းတော်ကို တင်လျက် ပူဇော်ကုန်သည်၊ ယင်းနောက် ခုနစ်ရက်ကား မင်းကွန်း၌ ဓာတ်တော်ကို တင်၍ပူဇော်ကုန်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသနေ့နှင့်သော် အပေါင်းနှစ်ဆယ့်တရက်ဖြစ်၍ ကဆုန်လကွယ်ပြီး, နယုန်လဆန်းငါးရက် ပဉ္စမီနေ့ဖြစ်လေသည်၊ ယင်းသည် ပဉ္စမီနေ့၌ပင် ဓာတ်တော်ကိုဝေဘန်သည်။ သင်းနေ့၌ပင် သုဘဒ္ဒရှင်ကြီးဆုံသောစကားကို ပြောရာ၌ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၌ ဥဿာဟကိုဖြစ်စေသည်။ ရဟန်းတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူသည်။ ယင်းသည်နေ့၌ပင် ယခင်ဥ ဟိုဒုတိယဘမ္ဘဝါစာကို ကြားတော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ကြွတော်မူသည်၊ သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ, သာရတ္ထ။

ယင်းစကားသည် ဤဝိနည်းအဋ္ဌကထာ, မင်္ဂလာသုတ် ဖွင့်ရာသုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ, ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာတို့မှာ ခုနစ်ရက်နှစ်သာသာဆိုသည်နှင့်မညီဟူငြားအံ့၊ ဓာတ်တော်ကို ပူဇော်သောခုနစ်ရက်ကို ဆိုလျှင် လောင်စင်ထက်တင်သော ခုနစ်ရက်ကိုလည်း အဝိနာဘာဝနည်းဖြင့် ဆိုခြင်းပြီးသောကြောင့် ညီ၏ဟူပေ၊ ၊သာရတ္ထ၊

ထို့ပင် တမူဟူဘုံသော်လည်း အဍ္ဎမာသော အတိက္ကန္တော၊ ဒိယဍ္ဎမာသော သေသော-ဟူ၍ ပိုင်းခြားခြင်းသည် မသင့်တန်ရာဟူငြားအံ့၊ ငါးရက်လွန်လျက် ဦနသဉ္ဇာအားဖြင့် အဍ္ဎမာသ၊ ငါးရက်လျော့လျက် အဓိကသဉ္ဇာအားဖြင့် ဒိယဍ္ဎမာသဆိုသောကြောင့် ညီသည်သာဟူပေ၊ ၊ရင်း၊

ဒွါသီတိခန္ဓကဝတ်ကို အသီတိ ခန္ဓက ဝတ္တာနိ ဟူခြင်းသည် လျော့သောကြောင့် ဦန၊ သတိပဋ္ဌာနဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌ ဆမာသ အောက်လခွဲလျော့လျက် ဆမာသံ သဇ္ဈာယော ကာတဗ္ဗော ဟူခြင်းသည် လွန်သောကြောင့် အဓိက၊ ဗုဒ္ဓသခန္ဓကဝတ္တာနိ-စသည်ကား မလျော့မလွန်အတိုင်းအရှည်သာဖြစ်သောကြောင့် ပမာဏဟူ၍ သဉ္ဇာသုံးပါး၊ ၊သို့ကျမ်းချင်းညှိခြင်းသည်ခဲရာဖြစ်၍ ဤကား၌ဤသို့တနည်းကြံသည်၊ ၊ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသနေ့နှင့်တကွ သာဓုကီဠန ခုနစ်ရက်၊ ထိုမှ နောက်တရက်၌ အသေင်းတော်ကို သင်္ဂြိုဟ်သည်၊ ထိုမှနောက် ဓာတုပူဇာ ခုနစ်ရက်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသနေ့နှင့် တဆဲ့ငါးရက် ကဆုန်လကွယ် နေ့တိုင်းအဍ္ဎမာသဖြစ်သည်၊ ထိုမှနောက် နေ့တသခွဲကြွင်းသည့်အတွက်သင့်သောကြောင့် လောင်စင်၌ကွင်းသည့် ခုနစ်ရက်မဟုတ်၊ တရက်မျှသာဟုဝိနည်း, သုတ္တနိပါတ်ခုဒ္ဒကပါဌကို ဆောင်သော ခုဒ္ဒကဘာဏကဆရာတို့ယူကုန်သည်၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌ လည်း ဝိတကသတ္တာဟမလာ၊ ထိုကြောင့် ခုဒ္ဒကဘာဏကဆရာတို့အလိုအားဖြင့် ဤအဋ္ဌကထာ၊ မင်္ဂလသုတ် အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုသည်၊ သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာမှာကား ဒီဃဘာဏကဆရာတို့အလိုအားဖြင့် ဆိုသည်၊ အဍ္ဎမာသော အတိက္ကန္တော၌ ကဆုန်လပြည့်ကျော် အထွက်တရက်နေ့သည် ကောသဘာဟလဒိဝသနည်းသော နေ့သီးဖြစ်၍ ယင်းနေ့ကို ချန်ထားလေသည်၊ ၊ဝဇိရ၊ ၊မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်၌ အထွက်တရက်နေ့မှ အဋ္ဌကထာ၌လည်း ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသနေ့မှစ၍ပင် ရေတွက်ရကားသင့်၊ ၊သာရတ္ထ၊ ၊ကဆုန်လပြည့်

နေ့မှ လက္ခယ်နေ့တိုင် အဋ္ဌမာသတွင် အစ လေးရက်သည် သာဂုကိဋ္ဌနဲ့သာ၊ ယင်းနောက်သုံးရက်ကား သာဂုကိဋ္ဌနဲ့ဗိတကန္တစ်ချက်၊ ယင်းနောက်တရက်ကား ဗိတကသာ။ ယင်းနောက်သုံးရက်ကား ဗိတက ခေတုပူဇာနှစ်ချက်၊ ယင်းနောက်လေးရက်ကား ခေတုပူဇာသာ၊ အပေါင်းယူသော်လဲ့၊အဗိတ်ယူသော်ခုနစ်ရက်ဗိဖြစ်၍ အဋ္ဌကထာလေးစောင်ညီလေသည်၊

' ဇုတော အညေန ဝါ ပကာရေန ယထာ န ဗိရုဇ္ဈတိ၊ တထာ ကာရဏံ ပရိယေသိတဗ္ဗံ။ ။သာရတ္ထဒီပနီ၌ဆိုခြင်းကြောင့် ကျမ်းလေးစောင်သင့်အောင် ကြံသော အာစရိယဝါဒ။

ဝဿူပနာယိကာ၊ ဝါသိုကပ်ရာနေ့သည်၊ ။သဒ္ဒဿ၊ ။ဝါ၊ဝါဆိုရာနေ့သည်၊ အဗိပ္ပါယဿ၊ (နိခေတ်ကျွပ္ပစ္စည်း၊ အဓိကရဏာသာဓ်ပြု)၊ ဥပကဋ္ဌာ၊အနီးသို့ရောက်၏၊ ။သဒ္ဒဿ၊ ။ဝါ၊နီး၏၊ (ဥပကား သမီပဿ၊ ကသဓာတ်ဂတျဿ၊ တပစ္စည်းကဋ္ဌသာဓ်)၊ ဇုတိ ဇုနံကာခုဏံ၊ ကို၊ ဝါ-ဇုတိ၊သို့၊ မဂ္ဂါ၊၍၊ ဂန္တာမ၊ကုန်အံ့၊ (အနာဂတ်၊ ဂဋ္ဌာခန်လေးပါးတွင်သမီပ)၊ ဇုတိ၊သို့၊ ဝတွာ၊၍၊ထည့်၊ (မဂ္ဂါလိုက်စေ)၊ တိုင်ပင်တော်မူ၍ချိန်းချက်တော်မူ၍ပေး၊ ။ဥပဇ္ဈ၊ထက်ဝက်သော၊ (ဥပဆုကား ပုဏ္ဏ်င် အသမာဘာဂဿ၊ သမာဘာဂဋ္ဌကား နပုံ၊

ဧတေ စ အဒ္ဓါဒယော တယော အသမဘာဂေ ပုမေ။သမေတု နပုံသကေ တိ ရူပဘေဒေနာဟ အဒ္ဓံ ဝုတ္တံ သမေဘာဂေတိ။ခဏ္ဍာဒိဒွယံ ပန အသမေပိ ဝတ္တမာနံ:ပုံနပုံသကေ ဝတ္တတိ။တသ္မာ အဒ္ဓံ ဝုတ္တံ သမေဘာဂေတိဧတ္ထ အဒ္ဓံ ဥပစဇ္ဇို ဇုဒိဒွယံ သင်္ဂဟိတံ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။၄

ကောမုဒိ-ကေနမ္ဗဂ္ဂ၊ဖြင့်၊ရာဇဂဟံ၊သို့၊လိုက်စေ၊ဂတော၊၏၊

ကောမုဒီကား ဂမုဒေတ်၏ ဒွိကမ္မက ဖော့တ်ခြင်းကြောင့် ကရိုဏ်း၌ ဒုတိယာဟူလို၊ ။ဒေစာရီကြွ၍ လူများအားနှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ ခရီးတကြောင်းသိကြွတော်မူသည်၊ ရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်ကား ရပာန်းငါးရာနှင့်တကွ နိဗ္ဗာန်လားတော်မူရာသို့ သာလာသမှုသော လူအများအား နှစ်သိမ့်စေလျှက် ကုသိနာရုံ၌ နေတော်မူသည်၊ ။ဋီကာ သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ။ ။ ပဋ္ဌာစိဝရံ ဂဟေတွာဒ္ဓ ရာဇာယတနဝယ် စတုလောကပါလ နတ်တို့ လှူသော ကျောက်ညို သပိတ်ကိုပင် ယူ။ သက်နိုးကား သာခန်၊ ။

ယင်းသပိတ်ကို အမြဲသုံးဆောင်တော်မူကြောင်းကိုလည်း အဝါနှစ်ဆယ် ကျော်ကာသ ဤသံပိတ်ဖြင့် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူကြောင်း ကို သုဂတဝိဝရဲ ပါရပိတ္တသေလမယပတ္တံ အာဒါယဟု သမန္တပါသာဒိကာ အဋ္ဌကထာ၌ဆိုသောကြောင့်ရင်း ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်မှနောက်ဝဇီရာ ပြည့်,ပါဋလိပုတ်ပြည်,သီဟိုဠ်ကျွန်းများသို့ ရောက်ကြောင်းကို နလာဌ ဓာတုဝင်,မဟာဝင်များ၌ဆိုသောကြောင့်ရင်း သိရမည်။ ။ဈင်အသနှံ့ာမှာ ကုသိနာရုံကြွစ,ကာလ ရဟန်းငါးရာသာ ရောက်တိုင်းရောက်တိုင်းတိုး ခုဘား နောက်ကိုမရေမတွက်နိုင်။ ထိုကြောင့် ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတောဟု သာမန်ဆိုသည်။

> ပဋ္ဌဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ ယေန သာဝတ္ထိ၊တေန စာရိကံ ပက္ကမိ။ ဂစ္ဆတော ဝ္ဆတော ပနဿ ပရိဝါရာ ဘိက္ခူ ဂဏနပထံ ဝိတိဝတ္တာ။ ။သီလက္ခန် အဋ္ဌကထာ။

ဂစ္ဆာ၊သွားဦး၍၊ဝါ၊ရှေးဦးသွား၍။ ဂန္တုကာမော၊နောက်မှသွားလို ရကား၊ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊သာဝတ္ထိ၊အတ္ထိ၊တေန၊၌၊ စာရိကံ၊ဒေသစာရီ ကို၊ဝါ၊အရပ်များနှာ လှည့်လည်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊၍၊ ပက္ကမိ၊ သွား၏။ (ဂမနအသုဉ်ဒေသသည် ကံအာခေရှနစ်ပါးတွင် တပါးပါးခံမြ၊ ဤတွင် ငိုကာ၌ အာဓာရဖွင့်သည်၊ဆရာတို့ကား ကံလည်းပေးကြ၏။ ။ငိုကာ၌ ကမ္မတ္ထသတ္တမီယှ)။

ဝါ-ယေန ဒိသာဘာဂေန၊ဖြင့်၊ သာဝတ္ထိ၊သို့၊ ပက္ကမိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တေန ဒိသာဘာဂေန၊ဖြင့်၊သာဝတ္ထိ၊သို့၊ (ဝိဘတ်ပြန်၍လိုက်)။

> အတ္ထဝသာ ဝိဘတ္တိဝိပရိဏာမော။ဉာသ်။ ။စရဏံ စာရော၊သောယေဝ စာရိကံ-ပြု။သို့ကြောင့် ပက္ကမိနှင့်မထူးရကား ဒိဝါဝိဟာရံ နိသီဒိကဲ့သို့ အဘေဒ ဘေဒူပစာ။

ဝါ-စာရိကံ၊ကို။ ပက္ကမိအကာသိ၊ ပြု၏။ ။(ပပုဗ္ဗကမုဓာတ်သည် ဟောသတိ ကရိသတိ ဖွင့်သော ငိုကာတို၌ ဟူဓာတ်ကဲ့သို့ အတ္ထာတ် သယအားဖြင့် ကရဓာတွက္ထ)။ ။ဂတ ဂတဌာနေ၊ ရောက်အပ် ရောက် အပ်သောအရပ်၌၊ မဟာပရိဒေဝေါ၊သည်းစွာသော ငိုကြွေးခြင်းသည်၊ဝါ၊ များစွာ အသူးသူးအပြားပြား မြည်တမ်းခြင်းသည်။

ဝိလာပေါ တု ပရိဒေဝေါ။ ။အဘိဓာန်။ ။ဘန္တေ—စသည်ဖြင့် ဧက ဒေသအားဖြင့် ပရိဒေဝနာကာရကိုပြသည်။

သဏ္ဍာရုံ၊ ရှင်ပင်ဆရာကို။ ဝါ၊ ငါတို့ဆရာကို။ (ပဒကာရ-ဝါကျာရ၊ ၄)။ ပဋိနိဗ္ဗာနဒိဝသေ၊ ၌။ မဟာပရိဒေဝေါ၊ သည်။ အပေါဟာသိဝိယ၊ သို့။

ဥပမာနံ,ဥပမေယျ၊ ထုတ်လေကမူ၊ တူလျှင် ဥပမေယျ။ တဘက်မျှတွင်း၊ ယှဉ်လေလျှင်က၊ နှစ်ဘက်ရအောင် ယှဉ်စမြဲ၊ မတူချင်က နှစ်ဘက်အစုံ ထား ဓမြဲ။ ။ဟူသည်နှင့်အညီ အချင်းခပ်သိမ်းတူရကား နှစ်ဘက်မှာယှဉ်။

တဝြ-တိဿံ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌၊ (သုဒ်ကား နိပါတ်မျှ)။ ဓမ္မယာ၊ တရား နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝါ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊

ဓမ္မေန ယုတ္တာ အနုရူပါ ဝါ၊ ဓမ္မီ-ပြု။ ။နုဒါဒိ။

သညာပေတွာ၊ သက်သာရာရစေ၍။ (သံပုဏ္ဏညာဓာတ်တောသနံ့ဏ္ဍ။ ငှိကာ)။ ။ဝါ၊ ကောင်းစွာသိစေ၍၊ ဝသိတဂန္ဓကုဋိယာ၊ သီတင်းသုံး နေတော်မူအပ်သော ဂန္ဓကုဋီ၏။ ဒွါရံ၊ ကို၊ ပိဝရိတွာ၊ ရှိခိုးဖွင့်၍၊ (ပရိ ဘောဂစေတီဖြစ်ရကား ရှိခိုးပြီးမှဖွင့်သည်ဟူလို၊ ရင်း)။

ဂန္ဓကုဋိံ ဝန္ဒိတွာ။ ။သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ။

နိဟာရိတွာ၊ အပသို့ထုတ်၍၊ ပပ္ဖေါဋေတွာ၊ ခါတွက်၍။ (ဩဠဿေပဋ္ဌမကွ ရာ,ဒုတိယက္ခရာနှစ်ချက်သင့်)။

စုဠပုဋ္ဌဖုံဒဝိဘေဒေ၊ စုဠေတိ စုဠယတိ။ ပေါဋ္ဌေတိ ပေါဋ္ဌယတိ။ ဖေါဋ္ဌေတိ ဖေါဋ္ဌယတိ၊ အဂ်ိလိယော ဖေါဋ္ဌေတွာ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

မိလာတမာလာကစဝရံ၊ ညှိုးနွမ်းသော ပန်းဟူသော အမှိုက်ကို၊

နာနာဝိဓေ သင်္ကာရေ ရာသိကရဏဝသေန ဂါစတိ ဗန္ဓတိ တေနာတိ ကစော။ သော ဧတ္ထ ဇုန္တိတမ္ဗောတိ ကစငရော။ ။ဆွေ့ရွှားရကား အစေး မရှိ၍ အပေါင်းအစည်းပြုသောအားဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ရန်လိုအပ်ရကား အမှိုက်သည် ကစဝရမည်၏ဟူလို။ အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။မာလာဇဝ ကစငရော၊ မိလာတောဝ မာလာကစဝရော-တွဲ။ ။ဋီကာ။ ။ယောဇနာဋ္ဌကား မိလာတ မာလာကစ ဝရံ လည်းရှိသည်ဟူ၏။

အဘိဟာရိတွာ၊ အတွင်းသို့ဆောင်၍၊ ပုန၊ ဘန်၊ ယထာဌာနေ၊ ထားမြဲတိုင်း၌၊ ပဉ္စတကာလေ၊ ထင်ရှားတည်တော်မူစဉ်ကာလ၌၊ ဝတ္တံ၊ သေနာသနဝတ်ကို၊

သေနာသနေ ကတ္တဗ္ဗဝတ္တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ ။ဋီကာ။

ယင်းသို့ဝတ်ပြုသော ကာလ၌လည်း ဤအခါကား ရေသပ္ပါယ်တော်မူ သော ကာလမဟုတ်သေး၊ ဤအခါကား တရားဟောတော်မူသည့် ကာလ မဟုတ်သေး၊ ဩဝါဒ ပေးတော်မူသည့်ကာလ၊ ကျိန်းစက်တော်မူသည့် ကာလ, မျက်နှာသစ်တော်မူသည့်ကာလ မဟုတ်သေး၊ စသည်ဖြင့်ငိုကြွေး လျက်ပြုတော်မူသည်၊ နတ်သားဘဦးယာ၌ အရှင်တို့ပင်သို့လောက်ငိုကြွေး ဘိသေဘ ပါးသူကို အသို့ နှစ်သိမ့်စေမည်နည်းဟု သံဝေဂ ဖြစ်စေသည် တွင်မှ ကိုယ်တော်ကိုခိုင်ခံ့စေနိုင်သည်၊ အကျယ်ကိုထေရာအဋ္ဌကထာ မှာရှု၊

သေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည်၊ ဥာနုနိသဇ္ဇဗဟုလတ္တာ၊ များ သောရပ်ခြင်း, ထိုင်ခြင်းရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ ရပ်ခြင်း, ထိုင်ခြင်း များသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဿန္နဓာတုကံ၊ ပြောသော၊ ဝါ၊ ရဝေးသော သလိပ်သည်းခြေလေဓာတ်ရှိသော၊ ဝါ၊ ပြောသောရဝေးသော ကြံ့ဒေါသ ရှိသော၊

သေမှာဒေါရသရတ္တာဒေါ၊ မဟာဘူတေ ပဘာဒိကေ။
ဓာတုဋ္ဌိသွတ္တိစက္ခာဒိ၊ သွာဒိသု ဂေရုကာဒိသု။ ။

ဟူသော ဓာတုသဒ္ဒါ အနက်တွင် ဤ၌ ဓာတုသဒ္ဒါကား သေမှာ ဒိဒေါ သတ္တ။ ။သေမှာဒေါတိ ဒေါသေ။ အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။ဥဿန္နဓာတုကန္တိ ဥပစိတပိတ္တသေမှာဒိဓာတုကံ။ ။ဋီကာ။

ယင်းဋီကာတို့၌အာဒိဖြင့် ဝါတကိုယူ၊ ။သင်းပိတ္တ, သေမှ,ဝါတ- ဟူသောအနက်သုံးပါးကို ဓာတ်ဟူ၍၎င်း ဒေါသဟူ၍၎င်း မလဟူ၍၎င်း ဆေးကျမ်းတို့၌ဆိုသည်၊ ယင်းသည် ဓာတ်သုံးပါးကို ပထဝီ, အာပေါ, ဘေဇော,ဝါယော, အာကာသ,ဟူသောသရီရငါးပါးနှင့်ပြောက်လျှင်တဆဲ့ ငါးပါးဖြစ်သည်၊

ဝါယု ပိတ္တံ ကဖေါ ဒေါသာ၊ ဓာတဝေါစ မလာတထာ။
ပဉ္စကံ ဒေဟဓာရဏာ၊ သရီရဋ္ဌသနာဒေါသာ။
မလိနိကရဏာ မလာ၊ ဓာရဏာ ဓာတဝေါ သိယုံ။
ဋ္ဌတ္တမန္ဒတ္တသည္ဍကာ။ ။ဩဇုဂုဏ်။

ဝါယု၊ လေ။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေ။ ကဖေါ၊ သလိပ်။ ဋ္ဌမေ။ ဤသည်တို့ကား။ ဒေါသာ၊ ဒေါသလည်း မည်ကုန်၏။ ဓာတဝေါစ၊ ဓာတ်လည်း မည်ကုန်၏။ တထာ၊ ထို

အတု။မလာစ၊မလလည်းမည်ကုန်၏။ တတြာပိ၊ထိုသုံးပါးတို့၌လည်း။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ဒေဟဓာရဏာ၊ သရီရငါးပါးကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်။ ပဉ္စဓာ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်။အာချာတာ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။ သရီရဒူသနာ၊သရီရငါးပါး ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်။ ဒေါသာ၊ဒေါသမည်ကုန်၏။ မလိနိကရဏာ၊ အညစ်အကြေးကိုပြုတတ်သောကြောင့်။မလာ၊မလမည်ကုန်၏။ဓာရဏာ၊သရီရ ငါးပါး ကိုဆောင်တတ်သောကြောင့်။ ဓာတဝေါ၊ဓာတ်မည်ကုန်၏။ တေ၊ ထို ဒေါသ,မလ,ဓာတု—ဟူသောအမည်သုံးပါးတို့သည်။ ဣတ္ထံ၊ဤသို့သော အခြင်း အရာဖြင့်။ အန္ဝတ္ထသညကာ၊ အနက်သို့ အစဉ်လိုက်သော အမည်ရှိကုန်သည်။ သိယုံ၊ကုန်၏။ ။ဤကားအနက်။

ကာယံ၊ကို။ သမသာသတုံ၊ သက်သာစိမ့်သော၌။ ဝါ၊လုံစိမ့်သော၌။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နတ်သားထိတ်လန့်စေသည်မှနှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဝါ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ဝင်သည်မှ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ခီရဝိရေစနံ၊ဆေးဖြင့်ထုံအပ်သောနို့ရည်ဟူသောဝမ်းသွန်ဆေးကို။

ဝိရိစ္စတိ ဧတေနာတိ ဝိရေစနံ။ ဩသဓ ပရိဘာဝိတံ ခီရမေဝ ဝိရေစနန္တိ ခီရဝိရေစနံ။ ။ဋီကာ။

ယံခီရဝိရေစနပါနံ၊အကြင်ဆေးဖြင့် ထုံအပ်သောနို့ရည်ဟူသောဝမ်း သွန်ဆေးသောက်ခြင်းကို။

ဋီကာ၌ကား။ ။ယံဘေသဇ္ဇပါနံ-ဟုသရုပ်ကိုသာ ပြသည်။ဤသို့သော ယံ သဒ္ဒါကား နိယတာနပေက္ခ။အင်္ဂနေသောဘာဝီတိ သုဘော-ဟုပြ။ ။ဋီကာ။

မာဏဝေန၊ လုလင်သည်။ မာဏဝကံ၊လုလင်ငယ်ကို။

ကကား—ခုဒ္ဒကဏ္ဍ။မနုနော အပစ္စံ မာနဝေါ။မုဒ္ဓဇဒန္တဇနှစ်ချက်သင့်။ ။ မနုနောအပစ္စံ မနုဿော။ ဧဝံ မာနဝေါ။ မာဏဝေါစ နကာရဿ ဟိ ဏ ကာရေ ကတေ မာဏဝေါ ရူပံ သိဇ္ဈတိ။ သဒ္ဒနီတိ။ ။ကေစိတ္တိကား ဒန္တဇ နှင့်သော် သတ္တဝါ သာမန်။ ။မုဒ္ဓဇနှင့်သော်ကား အပစ္စ-ဟူကုန်၏။

အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အကာလော၊ ကပ်လာခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သောအခါ မဖြစ်သေး။

နောက်က အဇ္ဇကို ဤ၌လည်းယှဉ်။ ။ဓါကား ပုဒပူရဏ။ ဝါ၊ ဝတဏ္ဍ။ ဝါ၊ဝေဏ္ဍ။အကာလောနှင့်ယှဉ်။

အဇ္ဇ၊နေ့၊ မေ၊သည်။ ပီတာ၊သောက်အပ်သော။ ဘေသဇ္ဇမတ္တာ၊အနည်း ငယ်သောဆေးသည်။ အတ္ထိ၊၏။

အပ္ပစ္စေယျာ ဟိ တေ မဏ္ဍဿသဒ္ဒေါ။မဏ္ဍာသုခ ပရိစ္စာဂါတို့ အာဒီသုပိယ၊ ။ ဋီကာ။

သွေ့ပိ၊နက်ဖန်လည်း၊ အပေ္ပဝနာ ဥပသင်္ကမေယျာမ၊ ကပ်နိုင်ကုန် ငြားအံ့လည်းမသိ၊

အပိကား လျှော့လျှော့ ခွင့်ပြုခြင်းကို ဟောသောအပေက္ခ။ ။သွေ့ပိတိ အပိ သဒ္ဒေါ အပေက္ခာ မန္ဒာနုညာယံ။ ဝဇိရ။ ။အပေ္ပဝအပေ္ပဝနာမနုခေါ့ ဣစ္စေ တေ သံသယတ္ထေ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ကျောင်း၌ လူများရကား ပဋိသန္ထာရပြုခြင်းငှါ တရားနာခြင်းငှါမလွယ်ဟု နှလုံးပြု၍ အိမ်သို့ပင့်သည်တွင် ယင်းစကားကို မိန့်တော်မူသည်။ ။ဋီကာ။ ။ဤစကားဖြင့် ပါဠိနှင့်ညှိသည်။ဝါ–သာဓကပြသည်။

ဒုတိယသဒ္ဒဝသေ၊ ဆေးသောက်သည်မှ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ စေတကာဝဝေရေနှ၊ ဆိုအပ်သော၊ ပန္တာ သမဏေနှ၊ နောက်ပါ ရဟန်းနှင့်၊ ဂန္တွာ၊၍။ ။သဟာတ္ထ၊

စေတိယေ ဇာတော စေတကော။ ။စေတိယတိုင်းသား။ ။ဋီကာ။

ပုဗ္ဗောဝါ၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊သော၊ ထေရော၊ သည်၊ သီလက္ခန္ဓ ဝဂ္ဂေ၊၌၊ (ဝိသေသဘာဝရတည်း)၊ ခတ္တာဗ္ဗပုလ္လပင်္ဂသစ်ရဏ၊ကြီးရာ ပွင့်ရာ၌ ပြင်ဆင်ခြင်းကို၊ ဝါ၊ကြီးသည် ပွင့်သည်ကို ပြင်ဆင်ခြင်းကို၊ (ဤဒုတိယ ဝိကပ်ကား ဋီကာ)၊ ၊ဝဿုပနာယိကာယ၊ ဝါသို့ကပ်ရာနေ့သည်၊ဝါ၊ ပါဆိုနေ့သည်၊ ၊ဥပကဋ္ဌာယ၊ အနီးသို့ရောက်လသော်၊ဝါ၊နီးလသော်၊ ရာဇဂဟေ၊၌၊(သမိပါဓာရ)၊

တဆဲ့ရှစ်ရပ်သောကျောင်းတိုက်ကြီးတို့ကား မြို့ပြင်က ခြံရံလျက်သာ တည်ကုန်သည်၊

တေန ခေါပန သမယေန ရာဇဂဟံ ပရိဝါရေတွာ အဋ္ဌာရသ မဟာဝိဟာရာ ဟောန္တိ၊ ။သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ။

ခဏ္ဍိတ ပတိတဥက္လာပါ၊ ရဟန်းတို့ ဖွန့်ပစ်အပ်ကုန်သည်၊ ထိုမှဤမှ ပြိုကျ ပျက်စီး ကုန်သည်၊ တံမြက်မလှည်းအပ်သောကြောင့် ရောပွမ်းသော အမှိုက်အသက်ရှိကုန်သည်။

ဥဇ္ဈိတ္တော ကလာပေါ သမ္မဟော ဥက္လာပေါ၊ကကာရဿကာရလောပေါ။ အဘိဓာန်ဋီကာ၊ ။ခဏ္ဍိတာစ ပတိတာစ တေ ဥက္လာပါစာတို့ ခဏ္ဍိတပတိတ

ဥက္ကာပါ ဟု တိပဒကမ္မဓာရည်းပြု။ ။ဋီကာတို့၌ဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဒွန်မဟုတ် တေသမ္ဗေဒ်–ဟူသော ပကတိကတ္တားနှင့် အဟေသုံကြိယာကိုထောက်၍ ဋီကာတို့၌ ဆင္ဃာတာစ ပတိတာစ ဥက္ကာပါစ အဟေသုန္တိ အဓ္ဈော-ဟုဆိုသည်။ ။ အချို့လည်း ဗဟုဗ္ဗီဟိ ပေးကြ၏။ဋီကာနှင့်မညီ။

ယင်းအနက်ကိုမြဲစေလိုရကား၊ ဝါ၊အကြောင်းကိုပြလိုရကား ဘဂဝါ တော ဟိ-စသည်မိန့်၊ ။အချို့ကား ဝိတ္ထာရဟူ၏၊ လက္ခဏာမရှိ၊

ပရိနိဗ္ဗာနေ၊ကြောင့်။ဝါ၊သော်၊ ပရိဝေဏာစ၊ပရိဝေဏ်တို့ကိုရင်း။

ပရိဝေဏဲ ဝသေန ဝေဏိယာတိ ဒိဿတီတိ ပရိဝေဏံ။ ။ဋီကာ။

တတ္ထဘေသု ဝိဟာရေသု၊တို့၌။ (ခဏ္ဍဖုလ္လပဋိသင်္ခရဏ်၌စပ်)၊ တိတ္ထိ ယာဒါပရိဒေဝနာဘူ၊တိတ္ထိတ်တို့၏ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းအကျိုးငှါရင်း၊ ပဌမမာသံ၊ ပဌမဝါလပတ်လုံး၊

ဘယ်သို့ တိတ္ထိတ်တို့ကဲ့ရဲ့ကုန်အံ့နည်း ဟုဒ်ကြောင့် တိတ္ထိယာဟိ-စသည် မိန့်၊ (ဟိကားဒဠှ, ဝိဘာဝ, တပ္ပါကာရိကခနှာ)၊

သတ္ထုရိ၊ဆရာသည်၊ ဌိတေယေဝ၊ ထင်ရှားတည်သော်သာလျှင်၊ ဝါ၊ တည်စဉ်သာလျှင်၊ (အနာဒရ)၊ ဝိဟာရေ၊ ၌၊ ဝါ၊ တို့ကို၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ သော်၊ပ၊ ဇာတိ၊သို့၊ (ဝဒေဿန္တိ၌ပြန်စပ်)၊ ဇာတိ၊သို့၊ (ဝိနဿန္တိ၌စပ်။ ဇာတိ တဒ္ဓိတ်ကျေ)၊ ။ဇာတိ၊သို့၊ ဝါ-ဇာတိဇာဒ်ဝစနံ၊သည်၊ ဂုဏ္ဍံ၊သည်၊ဟောတိ၊ ၏၊ ဇာတိအယံအဒိပ္ပါယော၊ကို၊ ဂုဏ္ဍံ-ဂုဏ္ဍော၊ သည်၊ ဟောတိ၊၏၊ သို့လည်းပေးကြ၏၊

တိတ္ထိယဝါဒပရိမောစနတ္ထံ ဟူသည်ကို ယုတ္တိဒဠှနှစ်ပါးဖြင့် ပြပြီး၍ ဘဂဝတော ဝစနပူဇနတ္ထံ-ဟူသည်ကို အာဂမဒဠှဖြင့် ပြလိုရကား။ဝါ၊ ပဌမံ၊ပ၊ဝိနဿန္တိ၌ သာဓကကို ပြလိုရကား၊ ဝါ-ဘဂဝတော ဝစနပူဇနတ္ထံ ပဌမံ၊ပ၊ဝိနဿန္တိ-ဟူသည်၌ သာဓကကိုပြလိုရကား ဝုတ္တဉှိဟေတံ-စသည်မိန့်၊ ။အဓ္ဓသေစနဂရသိန္ဓာနနည်း။

သေနာသနဝတ်ကို ပညတ်တော်မူသောကြောင့် သေနာသန ခန္ဓက၌ လည်း သေနာသနနှင့်စပ်သောတရားကိုများစွာဟောတော်မူသောကြောင့် ဘဂဝတာ ခေါ် အာဂတော ခဏ္ဍဖုလ္လပဋိသင်္ခရဏံ ဝဏ္ဏိတံ-မိန့်သည်၊

ပဥ္စမံမာသံ၊ လုံး၊ ပ၊ ကရောမ၊ ကုန်ဖွံ့။ မဇ္ဈိမံမာသံ၊ မဇ္ဈိမဝါလဇ္ဈ ဤအကြောင်းကိုလည်း ဝါဆိုလပြည့် အထွက်တရက်နေ့စည်းဝေး၍ ဝါကပ်ပြီးမှ ကြံဘောဝ်မူကုန်သည်၊ ဋီကာ၊ ၊သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ၊

တေထေရာ၊ တို့သည်၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊ ကြံသည့်မှ၊ ဝါ၊ ဝါဆိုသည့်မှ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ရာဇဂ္ဂါရေ၊ မင်း၏တံခါး၌၊ နန်းတော်မြို့တံခါးဟူလို၊ ။ဝါ၊ မင်းအိမ်တံခါး၌၊ (ဤသို့လည်းပေးကြ၏၊ ဂေဟာဖုဒ်ကျေ ခေ)၊ ။အဇာတသတ္တု-ပဒ္ဒါးမီကာ၊ အဘ, ရန်သူဖြစ်လိမ့်ဟူ၍ နိမိတ်တတ်တို့ဖတ်သိုအပ်သောကြောင့် အဇာတသတ်အမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ သည်၊

တသ္မာ အဇာတောယေဝ ရညော သတ္တု ဘဝိဿတီတိ နေမိတ္တိကေဟိ နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ အဇာတသတ္တုနာမ ဇာတော။ ။ဋီကာ။ ။အဇာတောယေဝ သတ္တု အဇာတသတ္တု—ပြု။ ။အကျယ်ကိုလိုမူ သီလက္ခန် အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ များမှာရှု။

ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။

ကိန္တိ ကာရဏပုစ္ဆနတ္ထေ နိပါတော။ ။ဋီကာ။

အဟ္ဂုနာ၊ သည်၊ (ကာတဗ္ဗန္ဒစပ်)၊ အဋ္ဌာရသမဟာဝိဟာရပဋိသင်္ခရ ဏတ္ထာယ၊ တဆဲ့ရှစ်ခုပ်သောကျောင်းကြီးတို့၌၊ ဝါ၊ တို့ကို ပြင်ဆင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဟတ္ထကမ္မံ၊ ဟတ္ထကံကို၊ ဝါ၊ လက်ဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ပဋိဝေဒေသုံ၊ ကြားကုန်၏၊ ဝါ၊ သိစေကုန်၏၊ သာခု၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဝါ၊ ဘောင်းပန်ပါ၏၊ ဝိဿတ္ထာ၊ လွတ်လွတ်၊ ဝါ၊ ရဲရဲငုံ့ငုံ့၊ ဝါ၊ ရွံ့ရှားခြင်းကင်းကုန်လျက်။ အာဘာစတ္တုံ၊ အာဏာစက်သည်၊

စရတိ အပ္ပဋိဟတဘာဝေန ပဝတ္တတီတိ စက္ကံ၊ အာဏာယေဝ စက္ကံ-တွဲ။

ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်သည်၊ ဟောတု၊ စေ၊ ။(ဝစနပ္ပဋ္ဌမှာ-ချေးနည်းပြု)၊ အာဘာပေထ၊ စေခိုင်းတော်မူကုန်လော့၊

အာကား ဓာတ်ပင် ပေသနတ္ထကို ဟောသောကြောင့် ဏာပေပစ္စည်းကား အနက်အထူးမရှိ။ ။ယင်းကား ထိုဓာတ်နောက်သက်သော ကာရိက်သဘောတည်း။

သန္နိသန္နဋ္ဌာနံ၊ စည်းဝေး၍နေရာအရပ်ကို၊ ကရောဟိ၊ လော့၊(ထည့်)၊ ဝေဘာရပဗ္ဗတပဿေ၊ ဝေဘာရတောင်၏နံပါး၌၊ ဝါ၊တောင်ယံ၌၊ သတ္တပဏ္ဏိဂုဟာဒွါရေ၊ စရည်းပင်ရောက်သောလိုဏ်တံခါး၌၊ ဝါ၊လိုဏ်ဝ၌၊

သတ္တပဏ္ဏ, သတ္တပဏ္ဏိ, ဆတ္တပဏ္ဏ, ဆတ္တပဏ္ဏိ—လေးချက်သင့်။ အရွက်ခုနစ်ခုထီးကဲ့သို့ရှိရကား သို့ခေါ်သည်။

အဇာတသတ္တု၊သော၊ ရာဇာ၊သည်၊ (ကာရာပေတွာ-စသည်ငါးချက်နှင့်အာရောစာပေသိမှာစပ်)၊ ။ဝိသုကမ္မုနာ၊ဝိသကြုံနတ်သားသည်၊ ဝါ၊ ဗိသုကာနတ်သားသည်၊ နိမ္မိတသဒိသံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်သည်နှင့်တူသော၊ သုဝိဘတ္တ ဘိတ္တိထမ္ဘသောပါနံ၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်သော နံရံ,သည် တိုင် စောင်းတန်းရှိသော၊

သုဝိဘတ္တကို ပုဒ်တိုင်းမှာယှဉ်၍ ဗဟုဗ္ဗီဟိ—ပြု။ ။ဒွန်ဒသိသ်မှ ရှေးကို ပုဒ်တိုင်းမှာ နောက်ပုဒ် ယောဘုယျအားဖြင့် ရသင့်သည်အားလျော်စွာယှဉ်မြဲ။

ယဉ္စဒွန္ဒတော သဒ္ဒေက၊ သေသတော ဝါပိ သုယတေ။
တံ သမ္ဗန္ဓတေ ပစ္စေကံ၊ ယထာလာဘံ ကဒါစိပိ။ ။

ဥဒကံ ပါတိ ရက္ခတီတိ ဥပါနံ။ ။စောင်းတန်းလက်ရုံးရစေ။ ။ဥပါနေန သဟ ယော ဝတ္တတီတိ သောပါနော။ ။စောင်းတန်းရစေ။

နာနာဝိဓမာလာကမ္မလတာကမ္မဝိစိတ္တံ၊ အသွယ်သွယ်အပြားပြားသော ခြူးပန်းခြူးနွယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော၊ ရာဇဘဝနဝိဘူတိံ၊ မင်းနန်းတော်၏တင့်တယ်ခြင်းကို၊ အဘိဘဝန္တမိဝ၊ နှိပ်စက်ဖိစီး လွှမ်းမိုးဘိသကဲ့သို့လည်းဖြစ်သော၊ ဒေဝဝိမာနသိရိံ၊ နတ်ဗိမာန်၏အသရေကို၊ ဝါ၊တင့်တယ်ခြင်းကို၊ အာဟသန္တမိဝ၊ ပြက်ရယ်မှုပြုသကဲ့သို့လည်းဖြစ်သော၊ သိရိယာ၊ ကြက်သရေ၏၊ နိကေတမိဝ၊ တပေါင်းတစုတည်းနေရာကဲ့သို့လည်းဖြစ်သော၊ ဒေဝမနုဿနယနဝိဟင်္ဂါနံ၊ နတ်လူတို့၏မျက်စိတည်းဟူသော ငှက်တို့၏၊ ဧကနိပါတနတိတ္ထမိဝ၊ တပေါင်းတစုတည်း သက်ဆင်းရာရေဆိပ်ကဲ့သို့လည်းဖြစ်သော၊

ဧကတော ဧတ္ထ နိပတန္တီတိ ဧကနိပါတနံ။ ။ဝဇီရ။

သမ္ပိဏ္ဍိတံ၊ အစုတစုတည်း၌ပေါင်းစုအပ်သော၊ လောကရာမဏေယျကမိဝ၊ လောက၌ မွေ့လျော်အပ်သည့်၏ အဖြစ်ဟူသော ဂုဏ်အသရေ အရောင်အဝါရှိသော ဝတ္ထုကဲ့သို့လည်းဖြစ်သော၊

ရမဏီယသဘာဝေါ ရာမဏီယကံ၊ ရာမဏီယကံ အဿ ဏ္ဍီတိ ရာမဏေ ယျကံ၊ လောကေ ရာမဏေယျကံ–တွဲ။ ။ကေဏ္ဍ သဒ္ဒိဏ္ဏိတံ ရာသိကံတံ လောကေ ရမဏီယဘာဝံ ဝိယ–ဟူသော သာရတ္ထဒီပနီ၌လည်း ရမဏီယ ဘာဝေါ အဿတ္ထီတိ ရမဏီယဘာဝေါ–ပြု။ ။သို့မှဥပမာနဥပမေယျတူမည်။ သို့မပြုလျှင် ဥပမာနကား ဂုဏ်၊ ဥပမေယျကား ဒြဗ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

ဝါ၊ လောကာ၌ မွေ့လျော်ထိုက်သော ဂဏ္ဍ၊ ကဲ့သို့လည်းဖြစ်သော၊ ။ ဝိမတိ၊

၌ဝါကျက စသဒ္ဒါကို ဥပမာနဝါကျတိုင်းမှာယှဉ်။

ဒဋ္ဌဗ္ဗသာရမဏ္ဍံ၊ ရှုဘွယ်ဟူသမျှတွင် အနှစ်အကြည်ဖြစ်သော၊

အကာ ကင်းသော အနှစ်ကဲ့သို့ အဖတ်ကင်းသော ထောပတ်ကြည်ကဲ့သို့ ရှုဘွယ်ဟူသမျှတွင် အနှစ်အကြည်ကဲ့သို့ဟူလို။ ။ဂဏ္ဌိပုဒ်သုံးပါး။

ဝါ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗသာရမဏ္ဍံ၊ ရှုဘွယ်ဟူသမျှထက် ကြည်သော၊ ဝိမတိ၊ ။ဝါ၊ ရှုဘွယ်ဘနန်းသူးဆန်းလွန်မြတ်သောတန်ဆာရှိသော၊ သာရတ္ထ,ဝိမတိ။ ။ မဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်ကို၊

မဏ္ဍံ သူရိယရသ္မိံ ပါတိနိဝါရေတီတိ မဏ္ဍပေါ။ ။ဋီကာ။

ဝိဝိဓကုသုမဒါမဩလမ္ဗကာ ဝိနိဂ္ဂလန္တစာရုဝိတာနံ၊ အသွေးသွေးအပြား ပြားတွဲရရွဲဆွဲသော ပန်းဆိုင်းတို့ကို တွက်စေဘိသကဲ့သို့ ထင့်တယ်သော ဝိတာန်ရှိသော၊ ဝါ၊ အသွေးသွေးအပြားပြားသော ပန်းဆိုင်းပလဲသွယ်တို့ကို ထွက်စေဘိသကဲ့သို့ တင့်တယ်သောဝိတာန်ရှိသော၊ ဝိမတိ၊ ။(နံ့မှာငင်၊ မဏ္ဍပ်မှာပြန်၍စပ်ကြ၏၊ ။ဋီကာနှင့်ညီ)။

တံ အလင်္ကရိတ္တာတိ ယောဇေတဗ္ဗံ။ ။သာရတ္ထ။

ရတနဝိစိတြမဏိကောဋ္ဋိမတလမိဝ၊ ရတနာဝတ်ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ဆောင်ခင်အပ်သော ပတ္တမြားအပြင်ကဲ့သို့ ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ရတနာဝတ်ဖြင့်ဆန်း ကြယ်သော ပတ္တမြားတို့ကိုဆောင်ခင်သဖြင့် ဖြစ်သောအပြင်ကဲ့သို့ဖြစ်သော၊ နာနာပုပ္ဖူပဟာရဝိစိတြသုပရိနိဋ္ဌိတဘူမိကမ္မဥ္ဥ၊ အသွေးသွေးသောပန်းပူဇော် ခြင်းဖြင့်ဆန်းကြယ်သောကောင်းစွာပြီးစီးသော မြေအမှုလည်းရှိသော။ နံ၊ ထိုမဏ္ဍပ်ကို၊

စ,သဒ္ဒါကို သည်မှာယှဉ် သမုစ္စည်း၊ ဝိဝိဓ။ပံ။ ဝိတာနံကို ဆည်းသည်။ ဝါကျာရမ္ဘဟူကြ၏။မသင့်။ ။ရတနဝိစိတြနှင့် နာနာပုပ္ဖူပဟာရဝိစိတြ,ဏီ ကောဋ္ဋိမတလနှင့်သုပရိနိဋ္ဌိတဘူမိကမ္မကို ဥပမာန ဥပမေယျ–ဟပ်။ ။ဋီကာ။

ဗြဟ္မဝိမာနသဒိသံ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ဗိမာန်နှင့်အတူ။ အလင်္ကရိတွာ၊ ၍။ ။ (ဗြဟ္မဝိမာနသဒိသံကို နံနှင့်သော်လည်းစပ်)။ ။အနဂ္ဃာနိ၊ အဘိုးဖြတ်ခြင်း မရှိကုန်သော၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ ။ဝါ၊ အဘိုးမဖြတ်နိုင်ကုန်သော၊ ဝါ၊ အဘိုးအတိုင်း မသိထိုက်ကုန်သော၊ ။အဓိပ္ပါယတ္ထ၊

အဂ္ဃသဒ္ဒါကား။ ။တံ အဂ္ဃာပေန္တိ န ဥပမာသကံ အဂ္ဃတိဋ္ဌကဲ့သို့ အဂ္ဃ ပရိစ္ဆေဒကိုဟောသည်။ မူလကိုဟောအံ့၊ အနဗ္ဗိပ္ပေတပသက်ဖြစ်၏။

ပဉ္စကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏသတာနိ၊ ရဟန်းတို့အား အင်္ဂါအခင်းငါးရာ တို့ကို၊ ။ဥတ္တရာဘိမုခံ၊ မြောက်သို့ရှေးရှု၊ ဝါ-ရှုသော၊ ထေရာသနံ၊ မထေရ်၏နေရာကို၊ ။ပုရတ္ထာဘိမုခံ၊ အရှေ့သို့ရှေးရှု၊ ဝါ၊ ရှုသော၊ ဓမ္မာ သနံ၊ တရားတော်ပလ္လင်ကို။ ဝါ၊ ဓမ္မကထိကနေရာကို၊ (မဇ္ဈေ လောပ)။ ။ ဒန္တခစိတံ၊ ဆင်စွယ်ဖြင့်စီအပ်သော၊ ဗီဇနိဥ္စ၊ ကိုလည်း (ဒန္တဟူသာမန်ဆို သော်လည်း ဆင်စွယ်ကိုသာယူ၊ ။ဌပေ ဓမ္မာသနေ၌၊

ယခုအခါ အရှင်အာနန္ဒာ၏ သင်္ဂါယနာကို ကောက်ယူစဉ် ကာလ၌ သေက္ခပင်ဖြစ်သော်လည်း သင်္ဂါယနာတင်ဆဲကာလ၌ အသေက္ခဘူမိသို့ ရောက်ကြောင်းကိုပြလိုရကား တသ္မိံခေါပန-စသည်မိန့်၊

တသ္မိံခေါပနသမယေ၊ ထိုသို့ အဇာတသတ်မင်း ဆောက်ကြသည်နှင့် ဟုဆိုအပ်သောအခါ၌၊ ဋ္ဌသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၌၊ ဝါ၊ တွင်။ ဝိဿဂန္ဓံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပိန်းစော်ညှီဟောင်သော အနံ့ကို၊ ဝါ၊ ရုန်းမှုသော အနံ့ကို၊

ဝိဿကား အာမဂန္ဓဟော။ ဝိဿဟု သံယုတ်နှင့်လိုသည်။ ။ဝိဿံ အာမဂန္ဓိယံ။ အဘိဓာန်။ ။ဝိဿဝိပ္ပယောဂေ။ သော၊ ဝိဿ ။ယင်းဋီကာ။ ။ ဝိဿတိ အညဂန္ဓေဟိ ဝိပ္ပယုဇ္ဇတီတိ ဝိဿံ-ပြု။ ။အချို့ကား ကိလေသာ တည်းဟူသောအဆိပ်နံ့ကိုဟုပေးကြ၏။ မသင့်။

တံ ဝစနံ၊ ကို၊ သုတွာ၊ ၍။ ။အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ စင်စစ်။ ဧသော ထိုရဟန်းတို သည်၊

အဒ္ဓါကား ဧကံသတ္ထနိပါတ်။ ။ဧကံသေ ဒ္ဓါ ဗျယံ ဘဝေ။ ။အဘိဓာန်။

သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ၏။ ။အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ သွေ၊ ဖန်၊ သန္နိပါတော၊ သံဃာစည်းဝေးလတံ့၊ ဝါ၊ သံဃာအ

စည်းအဝေးသည့်၊ဘာဝိသတိ၊လတံ၊(တည့်)။ ဇွဋ္ဌ၊သင်တမှုကား၊ ၊ တေနဲ၊ ထိုသို့သေက္ခသကရဏီယ ဖြစ်သောကြောင့်၊ တေ၊သင်အား၊ ဝါ၊ သည်၊

ယမဟံဟူ၍ရင်း ယာဟံဟူ၍ရင်း ရှိရမည်။ ယံ အဟံပုဒ်ဖြတ်။ ယွာဟံ-ဟု မရှိသင့်။ ။ယံကား ကြိယာပရာမသန။

ယံဂန္တွေ ယုံ၊အကြင်သို့သွားငြားအံ့၊တော်ဂမနံ၊ထိုသို့သွားခြင်းသည်၊ မေ၊အား။နခေါပနဲ ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်၊ (သို့သမွန်)။ ၊ဗဟုဒေဝ၊ များစွာသောသျှင်ဖြစ်သော၊ ရတ္တိံ၊လုံး၊ ဝါ၊ကို၊ ကာယဂတာယ၊ ဆံအစရှိ သောကာသအရုဉ္ဖ် အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်သော၊ သတိယာ၊ဖြင့်၊ ၊ ပဋ္ဌသသမယံ၊ရိယ်းသောက်ရံအခါ၌၊ စက်မာ၊စင်္ကြံမှ၊(အဓိကရဏသာဓ် ပြု)။ ၊အာဝဇ္ဇေသိ၊စောင့်၏၊ ဝါ၊ညွှတ်စေ၏၊ (အာဝဇ္ဇေသိလည်းရှိ၏၊ မသင့်)၊

ဒွေပါဒါစ၊တို့သည်လည်း၊ ဘူမိတော၊မှ။ရဋ္ဌာ၊လွတ်ကုန်ပြီ။ သီသဥ္စ၊ သည်လည်း။ဗိဗ္ဗောဟနံ၊အုန်းသို့၊အပတ္တံ၊မရောက်သေး၊ ဝါ-ခဋ္ဌာ၊စ၊လွတ် လည်းသွတ်ကုန်ပြီ၊အပတ္တဥ္စ၊ရောက်လည်းမရောက်ခင်၊ တေသံ့ အန္တရေ၊ ဤအကြား၌၊ဝါ၊ဤခဏ၌၊ ၊အနုပါဒါယ၊တဏှာ၊ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခု သောအာရုံကိုမယူမူ၍၊ဝါ၊ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့၏ အမြွက်လေသ ကိုမျှမယူမူ၍၊ဋီကာ၊ ၊အာသဝေဟိ၊တို့မှ၊ စိတ္တံ၊သည်၊ ဝိမုစ္စတိ၊လွတ် ပြီ၊ (ပရဿပုဒ်-ကတ္တုရုပ်)၊ ၊ဝါ-အာသဝေဟိ၊တို့သည်။ စိတ္တံ၊ကို၊ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်အပ်ပြီ၊ (အတ္တနောပုဒ်-ကမ္မရုပ်)၊ ၊အာသဝေဟိကား ဥပလက္ခဏသာ၊ ပဟာနေကဋ္ဌအားဖြင့် ကိလေသာ ပါပဓမ္မ ဟူသမျှမှ လွတ်သည်သာ၊

လက္ခဏဝစနမေ္ဘတံ အာသဝေဟီတိ၊ တဒေကဋ္ဌတာယ ပန သဗ္ဗေဟိ ကိ လေသေဟိ သဗ္ဗေဟိ ပါပဓမ္မေဟိ ဝိမုစ္စတိယေဝ။ ။ဋီကာ။ ။(ဝိမုစ္စတိကား အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရည်၍ အတိတ်)။ ။ငင်း။

အဘယ်သို့မူ၍ အားထုတ်စဉ် အရဟတ္တဖိုလ်ဖြစ်၊ လုံ့လကိုလျှော့၍ အိပ်တော်ခည်ပြုကာမှ ဖြစ်သနည်း ဟုံကြောင့် အယံဟိ-စသည်မိန့်၊ ၊ ဟိကား ဒဠှိ၊သောဇနာ၊

စက်မေန၊ စကြိသွားခြင်းဖြင့်၊ ဘာဝသာဓ်မှု၊ ။ဒိသေသံ၊ေဂ်ဖိုလ်အသုံးကို၊ ။အဝေါစနနှ၊မိန့်တော်မူဘူးသည်မဟုတ်လော၊

နနုကား ပုဏ္ဍနတ္ထနိပါတ်။ ။ကစ္စိ နနု ဇုဆွေတေ ပုဏ္ဍနတ္ထေ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ကတပုညော၊ ဆည်းပူးအပ်ပြီးသော ဝိဝဋ္ဋူပ နိဿယ ကောင်းမှုကုသိုလ်ရှိသည်၊ ။(အရဟတ္တဖိုလ်ရခြင်းဖို့သော၃ါ ပြုအပ်ပြီးသောကောင်းမှုရှိသည်ဟူလို)။ ။ပဓာနံ၊ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းလုံ့လကို၊ အနုယုဉ္ဇ၊အဖန်တလဲလဲ ယှဉ်လော။ ခိပ္ပံ၊ ရှောင်တခင်၊လျင်စွာ။ အနာသဝေါ၊ရဟန္တာသည်၊အဟောဟိသိ၊ဖြစ်လတံ့။ ။ကထာဒေါသောနာမ၊စကားတော်၌၊ ဝါ၊ ၏ အပြစ်မည်သည်။ ဝါ၊စကားတော်၌။ ဝါ၊ ၏ ချွတ်ယွင်းတိမ်းစောင်းခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ မမ၊၏၊ ဝါ၊သည်၊ ဝိရိယံ၊ကို၊ အဠာရဠ၊အလွန်အားထုတ်အပ်၏။

မမကား–တဒါ ဟိ ပကတံ ပါပံ၊မမတုယှဠ မာရိသဠကဲ့သို့ ကိတ်ပစ္စည်းအယှဉ်၌ ဆဋ္ဌီကဏ္ဍား။ ။ကတ္တရိ ကိတပစ္စယယောဂေ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝိရိယသာ၊ထံ၊ ဝိရိယသ,သမာဓိကို၊

သမထကား ဿမာဓိ။တာပစ္စည်း တင်တတ်သည်။ယောဇေမိနှင့်သေင့်။ ။ဇုတိ ဝိန္ဓေသိ၊ဇုတိဝိန္ဓေတွာ–ဟုယောဇနာ။

စက်ခါ၊စကြံမှ။ (အဓိကရဏသာဓ်မှု)။ ။မဋ္ဋကော၊ ညောင်စောင်းငယ်၌၊ ။ထောက်၊အတံငယ်၊ ဝိဿဒိဿာဒိ၊အပင်အပန်းဖြေဦးအံ့၊ ဝါ၊ နားဦးအံ့၊

ဝိပုဗ္ဗသမုဓာတ်ခေဒတ္ထ။ ။ဝိကား ဝိယောဂတ္ထ။

စတုဣရိယာပထဒိခုဟိတံ၊ဣရိယဒ္ဒေပုထ်လေးပါးကိုင်နှံ့သော၊သဒ္ဒတ္ထ၊ ဝါ၊ဣရိယာပုထ်လေးပါးမှကင်းသော။အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ အနိပ္ပန္နော၊မလျောင်းဘဲ၊အနိသိန္နော၊မထိုင်ဘဲ၊အဋ္ဌိတော၊မရပ်ဘဲ၊ အစင်္ကမန္တော၊မသွားဘဲ၊ ဒုတိယဒိဝသေ၊အရှင်အာနန္ဒာရဟန္တာဖြစ်သည်မှ နှစ်ရက်မြောက်သနေ့၌၊ ဝါ၊ခေါင်လပြည့်ကျောင်ငါးရက်နေ့ကိုယူ။လေးရက်နေ့ ရှင်အာနန္ဒာရဟန္တာဖြစ်သည်၊ခုနှင်းသျှောက်ကြွားသနေ့ပင်။ ။အင်္ဂါနေ့နိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသည်၊ ယင်းမှ ထောက်သော် သောကြာနေ့ ပဌမသင်္ဂါယနာတင်သည်ဟုမှတ်၊

သြတ္တပ္ပေ ဂုရုဝါရမှိ၊သောကြဝါရမှိ ဝိဇာတော။
စန္ဒဝါရမှိ နိက္ခန္တော၊သမ္ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓဝါရမှိ။ ။
သောရိဝါရေ ဓမ္မစက္ကော၊အင်္ဂါဝါရမှိ နိဗ္ဗုတော။
ရဝိဝါရေ အဂ္ဂိ တေဇော၊ဧဝမေ သတ္တ မဟာဝါရေ။ ။

ဟု ရှေးအစဉ်စာတမ်းရှိသည်။ ယင်းသို့ ဇမ္ဗူဒိပ်တွင်သာ ရှိသည်မဟုတ်။ သီဟိုဠ်ကျွန်းမှလာသော သီဟဠ သန္ဒေသ ကထာ၌လည်း။ ။ဇေဝ ဘဂဝါ လက်ာရက္ခ သက္ကဿ ဒေဝရညော ဘာရံ ကတွာ စေဿာခပုဏ္ဏမာယ ဘူမ ဝါရေ ပစ္ဆုသကာလေ အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓါတုယာ ပရိနိဗ္ဗာယိ–ဟု ပါသည်။

ဓမ္မသဘာဘသိ၊တရားသဘင်၌၊

ယခင်မဏ္ဍပ်ပင် သေက္ခသာ ဖြစ်၍ ဓမ္မသင်္ဂီတိဝယ် ယူခြင်းငှါ မလျော်သော် လည်း ဗဟုသုတဖြစ်ခြင်းကြောင့် ယူရတော့မည် ကြံစည်လျက် နေကုန်သော မထေရ်တို့အား သောမနဿ ဖြစ်စေခြင်း, ဘုရားရှင် ပေးတော်မူအပ်သော ဩဝါဒ၏ သဖလအဖြစ်ကိုပြခြင်း, ကိုယ်တော်၌ တိုက်ရိုက်မပြုဘဲ အရဟတ္တဖိုလ် ကိုကြားရခြင်းအကျိုးငှါ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းကိုသိစေသည်။ဋီကာ။

ဘိက္ခူဟိ၊ တို့ကို၊ ဥာပေတုကာမော၊ သိစေတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခူဟိ၊တို့နှင့်၊သဒ္ဓိ၊ကွ၊သို့ယောဇနာ၊

ဘိက္ခူဟိကား ကာရိုက်ကံ။သဟာဒိယောဂ—နှစ်ချက်သင့်။ ။ကာလော လောကန,ကောလကာဝုတ္တိ-စသောနည်း။

ယထာဝုဍ္ဎံ၊ သိတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း၊ ဝါ၊သိတင်းကြီးစဉ်မလွန်မူ၍။ (ယထာဘား ပဒတ္ထာနုတိက္ကန္တ)။ ။ဝါ၊သိတင်းကြီးသူ,သတင်းကြီးသူ တို့၊ဤ၌ဝိဇ္ဇာ၊

ယထာ ဣတိ အတိဝိယာတိ အတ္ထေ ယောဂ္ဂတာ ဝိစ္ဆာ ပဋိပါဋိပဒတ္ထာ နတိဝတ္တနိဒဿနေသုစ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

တဆွ၊ထို၊ဟာနီးဘို့တွင်၊ပ၊အာနန္ဒသာ၊၏။ အာသနံ၊တည်း၊ဣတိ၊သို့၊ အာဘိသု၊ကုန်၏၊ထည့်။ ၊အာနန္ဒေပန၊ ရှင်အာနန္ဒာတော့။ ကုဟိ၊သို့၊ ကတော၊နည်း၊ ဣတိဝုတ္တေ၊ထည့်၊ပနကား အရုစိသံသူစနတ္ထ၊ ၊တတ္ထိ သဒေသ၊ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌၊တတော၊ထိုသို့ ပြီးသည်မှ၊ပရံ၊၌၊ထည့်၊ ဒသောနေ့၊ ပြသိသောကြောင့်၊ ဝါ၊၍ပထဝိယံ၌၊ နိမုဇ္ဇိတွာ၊ငုတ်၍၊ နိပုဇ္ဇ ဗုဒ္ဓေါဘဲ ဩသိဒဘ္ဘ၊တတိယကွရာနှင့်သာလိုသည်၊သဒ္ဒနီတိ၊ ၊

ဇ္ဈာဘိဇ္ဈာဒမ္ပိဝစနံ၊ ကိုလည်း၊ ဇောကေ၊ အချို့သောမဇ္ဈိမဘာဏက ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

သေဋ္ဌာသဟာယသံခညာ၊ တုလျေသွေကော တိလိဗိကော။ ။

ဟူသော အနက်တွင် ဤ၌ အညတ္ထသဒ္ဒနာမ်။ ။ရှေ့ဝါဒလည်း မဇ္ဈိမဘာဏကတို့ဝါဒပင်၊ နောက်ဝါဒလည်း မဇ္ဈိမဘာဏကတို့တွင် အချို့ဆရာတို့ဝါဒတည်း။ဋီကာ။ ။ဒီဃဘာဏကတို့ကား ပြကတေ့ပင် သွားသည် ဟူကုန်၏။ ။သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ ဋီကာမှာရှု။ ။ဤဝါဒသုံးပါးကိုလည်း ထိုထိုအခြင်း အရာဖြင့် လားခြင်းမှတပါး အသီးအသီးဆိုခြင်း၌ အကြောင်း အထူးမရှိဟူကုန်၏။ ။ခုနစ်လသက်ါယနာတင်ရာ၌ ရံခါမြေ၌ ငုတ်သဖြင့်၊ ရံခါ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ရံခါ ပြကတေ့သွားခြင်းဖြင့် ကြွတော်မူသည်ဟူလို။

ဥပတိဿမထေရ်ဝါဒကို ဋီကာ၌ပြခြင်းသည်လည်း အထူးမဟုတ်။သာကေ ပြသည်သာ။ဝိမတိကိုထောက်။ ။ရှေးဦးစွာ ကောင်းကင်ဖြင့်လာ၍ ဂရိသတ်တို့ရောက်မှ ရဟန်းတို့နေစဉ်ကို မပျက်စေဘဲ မြေ၌ ငုတ်၍ ယင်း နေရာ၌သာ ထင်ရှားပြသည်။ထိုကြောင့် ဤ၌လာသောဝါဒနှစ်ပါးသင့်သည်ချည်း။ ။ဝဇိရ။

တသ္မိံ အာနန္ဒတ္ထေရေ၊သည်၊

အာမန္တေသိ၌ အာမန္တနကား။ ။အာမန္တယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ပဋိဝေဒယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ-စသည်၌ ဉာပနံ၊ဧဟိ တွံ ဘိက္ခု မမ ဝစနေန သာရိပုတ္တံ အာမန္တေဟိ-စသည်၌ ပက္ကောသနံ၊ ဤ၌ ဘာသနံ။

အာမန္တေသိ၊မိန့်တော်မူ၏၊ပေး။ ။ဋီကာ၊

အာဝုသော-စသည်ကား အာမန္တနာကာရ။ရင်း။ ။ဓမ္မံဝါ ဝိနယံဝါ ၌ ဝါကား ဝိကပ်။သမုစ္စည်းကား ဆိုသမျှ။ဝိကပ်ကား တခုခုသာ။အထူး။

အာသု၊အသက်တည်း။ ဝါ၊အသက်သဒ္ဒါယ်ဖြစ်၏။ (သဒ္ဒသူပစာ၊ ။ ဝါ၊ဥပမာဘဒ္ဒတ်)။ ။ခုရံ၊အကြီးအရှုးဦးကိုင်ကို၊သင်္ဂါယာမ၊လိုက်စေ၊

အာသသင္ဂ္ဂံ ဥပါလိ ဟူသောပါဌ်၌။ ။ဗဟုစ အနေန ဘဂဝတော သန္တိကေ ဓမ္မောစ ဝိနယောစ ပရိယတ္တော-ဟူပြီးရကား ရှင်ဥပါလိမထေရ်ကို ဦးကိုင်မပြုသင့်ဟု စောဒနာဘွယ်ရှိ၍ ထိုစောဒနာကို ပြအံ့သောငှါ ကိံ အာနန္ဒော-စသည်ပင်နှိ။

ဤစောဒနာကို ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့ ထားသောဟူ၏။ဋီကာ။ ။ သို့ထားခြင်းသည်လည်း ထိုအခိုက်မေးသူမရှိ၊ သောတုဇနတို့ သိလွယ်စေခြင်းငှါတည်း။ ။အဘိဓမ္မာဝတာရဋီကာ။

နုပ္ပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သလော၊ ။နောနုပ္ပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သည် မဟုတ်၊ ပဟောတိဝေ၊ စွမ်းနိုင်သည်သာကော၊ ။ဝါ-နောနုပ္ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်သည်သာကော။

ဒွိပဒိုသေဓော ပကတျန္တော။ ။

အပိစ'သော်လည်း၊ ခေါပနဲ၊စင်စစ်ကား၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊သည်၊ ဓရမာနေဿဝ၊ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်သျှင်၊အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ ။ဝါ-ဓရမာနေဿဝ၊ထင်ရှား ရှိတော်မူသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊သည်၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ ။ဝိနယပရိယတ္တိံ၊ ဝိနည်းပရိယတ်ကို၊ ။ဘိက္ခုနံ၊တို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအယံ ဥပါလိ၊သည်၊ အတ္ထိ၊၏၊ ဧတံ-ဧသော ဥပါလိ၊သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊တို့ထက်၊အဂ္ဂံ-အဂ္ဂေါ၊ကဲလွန်၏၊

• ဘိက္ခုနံကား ဥပါလိနှင့် စပ်ခိုက် နိဒ္ဓါရဏ။ ။အဂ္ဂံနှင့်စပ်ခိုက် ဝိဘတ္တ အပါဒါန်။ ကာကောလောကန-စသောနည်း။ ။ယဒိဒံကား လိင်ဝိ လွ:သ။ ငှိကာ။ ။ဝါ၊လိင်ဝိဘတ်ဝုစ်ခဲ်သိမ်းတို့၌ ယင်းသို့သာရှိသောနိပါတ်။ ထိုထို အရာ၌ အနက်အားဖြင့်လိင်ဝိဘတ်ဝုစ်ကို ပြန်စေအပ်၏။ ။ဤ၌ ပုလ္လိင်ပဌမာ ဝိဘတ်ဧကဝုစ်ကိုပြန်စေအပ်၏။

ယဒိဒန္တိ နိပါတော။သဗ္ဗလိင်ဂ်ဝိဘတ္တိဝစနေသု တာဒိသောဝ၊တတ္ထ တတ္ထ အတ္ထတော ပရိဏာမေတဗ္ဗော။ ။မူလပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ။

ဝါ-ဿဒိဒံယံဏ္ဍဒံခန္ဓပဋ္ဌကာံ၊သည်၊ ပ၊ဧတံခန္ဓပဋ္ဌကာံ၊ သည်၊ အဂ္ဂံ၊၏၊ ငိကာ၊

တဿာ။ပ။ သင်္ဂါယာမာတိ၌ ဣတိ အာဟံသု ဣတိဒ္ဒယံပရိဟာရော—ဟု ယောဇနာ။သိုမှသိသာမည်။

တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဝါ-ထိုမှ၊ ပရံ၊၌၊ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်၊အတ္တနာဝ၊ကိုယ်တော်သည်သာလျှင်၊(လိင်ဂ်ထူး၌တဝင်ယာ ဝိဘတျတ္တသင်္ဂဟ၊ ကစ္စာယနသုတ္တနာ)၊ ။ဝါ-ကိုယ်တော်တိုင်ပင်သျှင်၊ ပိသောသနံ တိဘိသာ။ သင်းဖြင့် ပရသမ္မုနကို နစ်စေ၊ ဝါ၊ဝိဘတျန္တာ ပဒိုရုပကာနိပါတ်၊

အတ္တနာဝါတိ ဣဒံ ဝိသေသနံ ဘဝတိ။တဥ္စ ပရေဟိ သမ္မုနနံ နိဝတ္တေတိ၊ အပရော နယော။ အတ္တနာတိ အယံသဒ္ဒေါ ဝိဘတျန္တပဋိရူပကော အဗျယ သဒ္ဒေါတိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ကဏ္ဍာ:ကြီးသော်ထေရောနှင့်မသင့်ခဲ့ဟူ၏။

အင်္ဂါနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ သမ္မန္တိ၊ သရုပ်၏၊ ဥပါလိ၊ ထေရောပိ၊ သည်လည်း၊ အင်္ဂါနုသာဝ၊ အင်္ဂါနံကိုလိုက်စေ၊ ။တတြ သမ္မုနေ့ ၌၊ ပါဠိ၊ သင်္ဂါတ်ခန္ဓကပါဠိတည်း၊ ။မေ၊ ၏၊ ဝစနံ၊ ကို၊ သုဏာတု၊ နာလော၊

သုဏာတူတိ ဇုဒ် သဝနာဏတ္တိဝစနံ၊ ။ကခ်ါ။

ပဏ္ဏကလ္လံ၊ လျှောက်ပတ်သောအခါ အင်္ဂါလေးပါး ရှိသော ကံသည်၊ ယဒိဿာ၊ အံ့၊ ဇေဝံသတိ၊ သော်၊ ။(ရှေ့ဥတ်၌ပုဒ်သေ့ယျံမှာစင်၊ နောက်ဥတ်၌ပုဒ်ဗြောဝိသဇ္ဇေယျံမှာစပ်)၊

ဇုတိ ဥာပေသိ၊ ဇုတ္တိ အယံ ပါဠိ—ဟုယောဇနာ။

ဧကံသံ၊ တခုသောကိုယ်အဘို့၌၊ အံသကား ဘာဝဂတ္တ၊ ယောဇနာ၊ ။ဝါ၊ ဧကံသံ၊ ပခုံးတဘက် လက်ဝဲထက်၌၊ အံသကား ခန္ဓတ္တ။

သာမန်ဆိုသော်လည်း။ ။ဧကံသံ စီဝရံ ကတွာတိဧတ္ထ ပန ပုဏ္ဏသဏ္ဍာ ပနဝသေန ဇဝံ ဝုတ္တံ။ဧကံသန္တိစ ဝါမံသံ ပါရုပိတွာ ဌိတဿေတံ အဓိဝစနံ။ တတော ယထာ ဝါမံသံ ပါရုပိတွာ ဌိတံဟောတိ၊ တထာ စီဝရံ ကတွာတိ ဧဝ မသာ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗောဟုဝဂီသသုတ်အဋ္ဌကထာ၌ဆိုသောကြောင့် ဝါမံသကိုယူ။ ။ဂဟေတွာနိသီဒိ—ဟုစပ်။ ယပ်ကိုင်ခြင်းကား ဓမ္မကထိကတို့ ဓမ္မတာ။ ။ဗီဇနိံ ဂဟေတွာတိဧတ္ထ ဗီဇနိဂဟဏံ ဓမ္မတာတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဘဂဝါပိ ဟိ ဓမ္မကထိကာနံ ဓမ္မတာဒဿနတ္ထမေဝ ဝိစိတ္တဗီဇနိံ ဂဏှာတိ။ သာရတ္ထ။

ဗီဇနိံ ဂဟေတွာတိဧတ္ထ ဗီဇနိဂဟဏံ ပရိသာယ ဓမ္မကထိကာနံ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စဝိနောဒနမုခ ဝိကာရပဋိစ္ဆာဒနတ္ထံ ဓမ္မတာဝသေန အာစိဏ္ဏန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ကေနေဝ ဟိ အစ္စန္တသညတပ္ပတ္တာ ဗုဒ္ဓါပိ သာဝကာပိ ဓမ္မကထိကာနံ ဓမ္မတာဒဿနတ္ထမေဝ စိတ္တဗီဇနိံ ဂဏှန္တိ ဝိမတိ။ ။တတော အာယသ္မာ ။ပ။ ဝိနယံပုစ္ဆိ-ဟူသောကြောင့် မထေရ်ဟူကာမျှ အမှုမဲ့ ထေရာသန၌ မနေအပ်။ လျော်သောအမှုရှိမှ နေအပ်သည်ကိုသိရာသည်။ ။ဤ၌အစဉ်မှာ မဆွနေပြီးမှ ထေရာသနမှာနေသည်။ ။ပုစ္ဆာဓာတ်ကား ဒွိကမ္မက၊ ထိုကြောင့် ဥပါလိံ ဝိနယံ-ဟုဆိုသည်။ ။ဋီကာ။

ကာလန္တရပုဂ္ဂလံ၊ ကာလန္တရသဘွေးသားဖြစ်သော၊ သုဒိန္နံ၊ ကို၊ ဝါ၊ သုဒိန္နံ မည်သော၊ ကာလန္တပုဂ္ဂလံ၊ ကို၊ ။ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဉာတိပုဏ္ဏံ၊ ထည့်၊ မေထုနဓမ္မ၊ မေထုန်အကျင့်ကြောင့်၊ ဉာတိပိသသဇ္ဇာသိ၊ ထည့်၊

ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ မေထုနဓမ္မေတိစ နိမိတ္တတ္ထေ ဘုမ္မဝစနံ။ ။ဋီကာ။

သင်္ဂါယနာမတင်မီကပင် ပဌမအဖြစ်မရှိကောင်းရကား ပဌမံ ပါရာဇိကံ-မဟူတန်ရာ ဟူငြားအံ့၊ ပညတ်တော်စဉ်, ပါတ်မောက်ဖြစ်စဉ်အားဖြင့် ပဌမအဖြစ်ပြီးကောင်းသောကြောင့် ဟူတန်၏၊ ဗိဒူကတ်သုံးပုံကို အသုံးအားဖြင့် ဝိနည်း, အဘိဓမ္မာကို ဘုရားထင်ရှား ရှိတော်မူစဉ်က သရဇ္ဈာယ်စဉ်အတိုင်း သင်္ဂါယနာတင်သည်။ သီလက္ခန္ဓဋီကာ၊ ဋီကာ၊ ။ ကဏ္ဍ ပညတ္တံ စသောဆိုအပ်ပြီးသော အနက်နှင့်တကွ ထိုမှကြွင်းသော အနုပညတ်စသည်ကို သင်္ဂြိုဟ်၍ပြလိုရကား အထခေါ-စသည်မိန့်။ ။ သာရတ္ထ၊ ။သီလက္ခန္ဓဋီကာ၊

ပဌမံ အာဝုသော၊ပ၊ကဏ္ဍ ပညတ္တံ-စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာကို ချုံး၍ သင်္ဂီတိကာရက တို့ပြသည်အတိုင်း ပြပြန်လိုရကား အထခေါ-စသည်မိန့်၊ ။ဝဇိရ၊ ။ရှေးကပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာမှာ သင်္ဂဟကာရကစကား, သည်မှာ ရှေးအဋ္ဌကထာ၌လာသော သင်္ဂီတိ ကာရကစကားဟူလို၊

နိဒါန်း, ပုဂ္ဂိုလ် ဝတ္ထုဟုအစဉ် ဆိုပြီးလျက် ဝတ္ထု, နိဒါန်း, ပုဂ္ဂိုလ်-ဟုအစဉ်ဆိုပြန်သည်ကား သိက္ခာပဒပညတ်၏ ဝတ္ထုလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသောကြောင့်တည်း၊ ၎င်း၊ ။စ,ကားဝါကျာချ,ဂ္ဂ။

ယထာပဌမဿပါရာဇိကဿဝတ္ထုမ္ပိပုစ္ဆိ။ပ။ အနာပတ္တိမ္ပိပုစ္ဆိ။ တထာ ဒုတိယဿပါရာဇိကဿ။ပ။တထာတတိယဿပါရာဇိကဿ။ပ။တထာစတုတ္ထဿ ပါရာဇိကဿဝတ္ထုမ္ပိပုစ္ဆိ။ပ။အနာပတ္တိမ္ပိပုစ္ဆိ—ဟုယောဇနာ။

ပုဋ္ဌောပုဋ္ဌော၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်း။ ဝါ၊သော၊ ။တတော၊ထိုသို့မေးပြီးဖြေပြီးသည်နောင်မှ၊ ဧဝမာနိစတ္တာရိပါရာဇိကာနိ အာဒရာပေတွာ ဌပေသုံ၊ သမ္ဗန်၊ ။ဇာဒဒ္ဒိသင်္ဂဟံ အာဒရာပေတွာကို ဝါကျတိုင်းလိုက်စေ။ ။ ဧတေနေဝ ဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ခန္ဓကပရိဝါရေ၊ မဟာဝဂ်, စူဠဝဂ်, ခန္ဓကပရိဝါတို့ကိုလည်း၊ ။သဥဘတောဝိဘင်္ဂခန္ဓကပရိဝါရံ၊ ဥဘတောဝိဘင်း, မဟာဝဂ်, စူဠဝဂ်, ခန္ဓကပရိဝါနှင့်တကွသော၊ တေပိဋကံ၊ ကို၊ (ဝိသေသနဝိသေသျကို အပေါင်းအစိပ်ယူ)၊ ။ ဂဏသဇ္ဈာယံ၊အပေါင်းသရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို၊ ။ပဏ္ဏာသမနေ၊ လျော်သော နေရာ၌၊ ပဏ္ဏာသဒ္ဒါကား လဋ္ဌတ္ထ၊

လဋ္ဌန္တ၊ ပတ္တမုတ္တေ။အဘိဓာန်။ ။လဒ္ဓလဒ္ဓာအဓေတူတူ။ ။သင်္ဂါယနာတင်အပ်သည့် သာဝကဘာသိတ, ဒေဝတာဘာသိတများ၌ ပယ်ဒ ပ်သည်ကို

သင်္ဂါယနကမထေရ်တို့ပယ်၍ ထည့်အပ်သည်ကိုလည်း ထည့်ကုန်ပြီ။ ။ဗုဒ္ဓဘာသိတ၌ ပယ်အပ်သည်မရှိ။ ။တေန သမယေန အထ ခေါ ဝေံ ဝုတ္တေ တေဒဝေါစ—အစရှိသောစကားစပ်မှုကိုသာ ထည့်ကုန်သည်။အကျယ်ကို သီလက္ခန် အဋ္ဌကထာ ဋီကာများမှာရှု။

ဉဘတောဝိဘင်းကား ဘာဏဝါရခြောက်ဆဲ့လေး၊မဟာဝဂ်၊ စူဠဝဂ်၊ ခန္ဓကကား ရှစ်ဆယ်၊ ပရိဝါကား နှစ်ဆဲ့ငါး၊ဝိနယသင်္ဂဟကို ပြပြီး၍ ဓမ္မသင်္ဂဟကိုပြလိုရကား ဝိနယံ-စသည်မိန့်၊

ရာဇဂဟံ-ရာဇဂဟသာ၊ ၏။ အန္တရာစ၊ အကြားခွဲ၌လည်း။ နာဠန္ဒံ-နာဠန္ဒသာ၊နာဠန္ဒမြို့၏၊ အန္တရာစ၊၌လည်း။

အန္တရာသဒ္ဒါနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့် သာမိုဿတ္ထ၌ ဒုတိယာ။ ။အန္တရံ ဂါမဉ္စ နဒိဉ္စ ယာတိ-ဟု အန္တရသဒ္ဒါတခုကိုသာ အက္ခရစိန္တကဆရာတို့ ယှဉ်ကုန်သည်။ ။နောက်ပုဒ်နှင့်လည်း ယှဉ်စေ။ သို့မှ ဒုတိယာသက်သင့်သည်၊ ဤမှာ မယှဉ်ရပြီ။ ။ဋီကာ။

အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ၊ သရက်ပင်ပျို၏ အနီး၌ဖြစ်၍ အမ္ဗလဋ္ဌိကမည်သော ဉယျာဉ်၌၊

လဋ္ဌိတိ တရုဏော ဟုတွာ ပဝတ္တတီတိ လဋ္ဌိကာ။လဋ္ဌိ ဒဏ်ကျပ်ဖွည်း။မုဒ္ဒဇ ပဋ္ဌမက္ခရာနှင့်သာလိုသည်။ ။လဋ္ဌိဗာလေယျစ။ပုဗ္ဗပေက္ခာယံ စကာရော။လဋ္ဌိတိ လာဘဌော။ သဒ္ဒနီတိ။ ။ဖလေတ္ဘာမေသလာဋ္ဌုဝ္တော။ အဘိဓာန်။ ။အာမေ အပက္ကေ ဖလေ သလာဋ္ဌုဝ္တော။လဋ္ဌိဗာလပရိဘာသနေသု-ဉ။ဝိဋ္ဌမာနဗာလျ တာယ,သလဋ္ဌု။ယင်းဋီကာ။ ။သို့သလာဋုဒ္ဓ လာဋ္ဌုသဒ္ဒါလည်း တရုဏတ္ထ ဟောရကား လာဋ္ဌုလဋ္ဌိကလည်း ပဖွည်းမျှသာ ထူးသောကြောင့် ဤ၌လဋ္ဌိက လည်း တရုဏတ္ထဟော။ ။ထိုကြောင့် တသ ကိရ သမီပေ တရုဏော အမ္ဗရုက္ခော အဟောသိ၊တံ အမ္ဗလဋ္ဌိကာတိ ဝဒန္တိ—ဟုမိန့်၏။ ။ဋီကာ။သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ။ ။တရုဏမ္ဗနှင့်နီးရကား ဝရုဏနဂရံ ဟူသကဲ့သို့ ဉယျာဉ်ကိုလည်း အမ္ဗလဋ္ဌိကဟူသည်။ ။ငှင်း။

ရာဇာဂါရကေ၊ မင်းကွန်း၌၊ မင်း၏ပျော်ပါးခြင်းငှါ ဖန်းချီရုပ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သော အိမ်ဟူလို၊ ။ငှင်း။

ဝါ-အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ၊သရက်ပင်ပျို၏အနီး၌ဖြစ်သော၊ ရာဇာဂါရကေ၊ မင်းကွန်းဆောက်ရာဖြစ်၍ ရာဇာဂါရကမည်သောဉယျာဉ်၌ ၊

ရာဇာဂါရကေတိ ဧဝံ နာမကေ ဉယျာနေ။အဘိရမဏာရဟံ ကိရ ရာဇာဂါရံ တတ္ထ ယသ ဝုသေနေတံ ဧဝံ နာမံ ဟောတိ။ ။ဝဇိရ။

ဤသို့သောအစဉ်ဖြင့်သာနိကာယငါးပါးသင်္ဂါယနာတင်သည်မဟုတ်။ ထိုထိုသုတ်အား-သင့်သောအကြားန္တိ ဖြစ်သော ဝဂ္ဂ, ဥဒ္ဒေသ, နိဒ္ဒေသ, မာတိကာ,ဝိဘင်း-စသောစကားကိုလည်းထည့်၍ ပြေသဖြင့် သင်္ဂါယနာ တင်သည်ဟု ပြခြင်းငှါ၊ အမွလမိုကာယံ ရာဇာဂါရကေ-ဟူသင့်လျက် ရာဇာဂါရ ကေ၊ အန္တလမိုကာယံဟု ဥပ္ပဋိပါဌ်အားဖြင့်ဟူသည်၊ဝှင်း၊ ၊ စကား အမြစ်အစဉ်ှာလွန်းသည်မဟူသာ၊

သော ဟိ အာစရိယာနံ ပကတိ ယေနကေနစိ အာကာရေန အဓိပ္ပါယန္တရဝိညာပနံ။ ။ဟူသည်ကိုထောက်။

ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ဆန္နပရိဗိုဇ်ဖြစ်သော၊ သုပ္ပိယဠ္ဌ၊သိဋ္ဌည်းတပည့်သုပ္ပိယကိုဝှင်း၊ ဝါ-သုပ္ပိယံ၊သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကဠ္ဌ၊ကိုဝှင်း၊ ဖြဟ္မဒတ္တံ၊ မည်သော၊ မာဏဝဠ္ဌ၊ လုလင်ကိုဝှင်း။ တရုဏဂ္ဂ၊ ။ဝဏ္ဏာဝဏ္ဏေ၊ ချီးမွမ်းခြင်း, ကဲ့ ချဲ့ခြင်းကြောင့်၊ ။သင်္ဂါယနာတင်သော အဋ္ဌကထာလာသည်အတိုင်း ချုံး၍ပြလိုသောကြောင့် အထခေါ-စသည်မိန့် ပြန်သည်၊ ။ဝဇိရ၊ ။ ပဒကား ဝိသေသဇောတက။ ဝါ-ပက္ခန္တရ၊

ဇိဝကမ္ဗဝနေ၊ ဇိဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်၌၊ ဝါ၊ ဇိဝက၏ အမ္ဗဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ။ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟီမိဖုရား၏သားဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ပညာဖြင့် လုံ့လပြုတတ်သည် ဖြစ်သည် ဖြစ်၍ ဝေဒေဟီ မည်သော မိဖုရား၏သားဖြစ်သော၊

ဝိဒန္တိ တေနာတိ ဝိဒေါ။ဉာဏဿေတံ အဓိဝစနံ၊ဝေဒေန ဤဟတိ ဃဋ္ဋတိ ဝါယာမတီတိ ဝေဒေဟီ။ ။မဟာကောသလမင်း၏သမီး ပသေနဒိကောသလမင်းနှစ်မ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏ မိဖုရားတည်း။ ။ဋီကာ။

ဈေးကဲ့သို့ကံနှင့်မဆေးဘဲ အာဘယ်ကြောင့် သဟာဒိယောဂနှင့်မေး သနည်းဟူငြားမူ၊ ဤသာမညဖလသုတ်သည် ဘုရားဟောသာ မဟုတ်၊ အကြားအကြားတွင် မင်းလျှောက်ထားသည့်အရာလည်းပါသောကြောင့် တည်းဟူပေ၊ ။ကာ၊

ဧတေနုပါယေန-ဟူသော ဝိနည်းလည်း ပါဝင်သောကြောင့် ယင်းကို နစ်စေလိုရကား ပဉ္စနိကာယာနှာ-စသည်မိန့်၊ ။တညာ ဝိနယော-စ သည်ဖြင့်သာ နစ်စေခြင်း။

သေသချဒ္ဒကနိကာယောစ စတ္တာရောစ နိကာယာ-ဟူသည်၌ ပရိဒေ္ဒ ဒကို ပြလိုရကား ဝါ၊စတ္တာရော-ဟူသောသချ်ာ၏ သံ့ဆိုယူ ထေင်သေး ရကား ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပဉ္စနိကာယာနာမ-စသည်မိန့်၊

ခုဒ္ဒကနိကာယ်၏ သရုပ်သာမန်ကိုပြလိုရကား၊ ဝါ၊အကြွင်းနိကာယ်၌ လျှဉ်းပါးဘွယ်ရှိ၍အသူးကိုဆိုလို၍၊ထိုနိကာယ်၏သရုပ်ကို ပြလိုရကား၊ တတ္ထ-စသည်မိန့်၊

တတ္ထတေသု ပဉ္စသု နိကာယေသု၊တို့တွင်။ ။တတ္ထတတ္ထိ ခုဒ္ဒက နိကာယေ၊တွင်၊ဝါ၊၌၊သမ္ဘတိနိဝိဋ္ဌော၊သော။ထည့်၊ ။သေသချဒ္ဒကနိကာ ယောစ၊ကိုလည်း၊ဝိသဇ္ဇိတော၊၏၊စတ္တာရောစ ဝိသဇ္ဇိတာနိကာယာ-ဟု သမ္ဗန်၊ ။အနုလုံသော်လည်း အနုသန္ဓေဆို၊ ။ဤသို့နိဒ်တ်,ပယောဇဉ်, ကာလ,ဒေသ,ကရက,ကာရဏပ္ပကာရ တို့ဖြင့် ပဉ္စမ မဟာသင်္ဂီတိကို ပြ ပြီး၍ ယခုအခါ ထို၌မှတ်အပ် ပိုင်းခြားအင်ပြီးသော မွေဒိနယတို့၌ နာနပ္ပ ကာရကောသလ္လဖြစ်စေခြင်းငှါ ဧကဝိဓာဒိဘေဒကိုပြလိုရကား တဒေတံ စသည်မိန့်၊

ဗှိသု သဗ္ဗနာမေသု ဇ်ာဓေဝ ပဋ္ဌာနံ-ဟူသည်နှင့် အညီ ဧတံကား ဝစနာသက်ာရ၊ သဋ္ဌနာမ်နှစ်ပုဒ်ရှိရာ (ရှေ့ပုဒ်သာ)၊ ယေဘုယျအားဖြင့် ပဋ္ဌာနံ၊ ။သဒ္ဒဝိ၌ ဝိကား အဝယဝသဗ္ဗိတ္တာနံ၊ အပေါင်း နေ့ာင်ထိုင်မူ အဝိဘ်ကိုပေါင်းမြ၊အဝိတ်နောင်ကား အပေါင်းကိုရံခါ၊

ဝိသဒ္ဒေန ကေသန္တိ ပဋိသန္ဓာဒိနံ အဝယဝ ဇေသေန အာလမ္ဗဏာ ဘာဝံ သမ္ဗိတ္တော်တိ။ ။သဒ္ဒေပဝဏ္ဏနာ။

ရသဝသေန၊သာယာအပ်သော အသာဒရသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ၊ပြည့်ပုံ သောသမ္ပတ္တိရသ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ၊ပြီးစေတတ်သော ကိစ္စရသ၏ အစွမ်း ဖြင့်၊ဝါ၊ကျေးဇူးအာနိသင်ဟူသော ဂုဏရသ၏အစွမ်းဖြင့်၊ဧကဝိဓံ၊တပါး သောအဘို့အစုရှိ၏၊

ဤ၌ ကောဋ္ဌာသ။အကြွင်းမှာ ပကာရကောဋ္ဌာသနှစ်ချက်။ ။တထာကား အနုကဍ္ဍန။ တိဝိဓေကွဲရင်း။ တထာတိ ဧကဝိဓာ အညသမာနာ အပ္ပမညဝဏ္ဏိတ သောဘဏစေတသိကာစ သင်္ဂဟံ ဂစ္ဆန္တီတိ အာကဍ္ဍတိ၊သင်္ဂြိုဟ်ဋီကာ။ ။ ဝါ-အတိဒေသ။အတိဝိဓေကိုညွှန်း။ တထာတိဧကဝိဓာ ဥပေက္ခာသဟဂတဘာဝံ အတိဒိသတိ။ ။ဌင်း။

ဟိကား ဝိညာဏ်ခန္ဓာဖြင့်တပေါင်းတည်းဖြစ်သော ဟူကြ၏။ ယံဝေဒနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ (ဝုတ္တံ မှာစပ်)။ ၊အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် အလွန်မရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်,သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ယာဝ၊ အကြောင်း မှုသော်။ ပ။ ဒေသနာ ရေ၍ မှုလောကီ ကာလအကြားနှင့်ပ။ ပဋ္ဌဝေဒနာ့နေ့ ဝါ၊ ကိုယ်တော်တည်း ဆင်ခြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဥဒါန်းစသည်ကို ယူ၊ ကေရသံ၊ သည်၊ ဝိမုတ္တိရသမေဝ၊ သာသာအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ဟူ သောအသာဒရသရှိသည်သာလျှင်၊

ဝိမုတ္တိရသန္တိ အရဟတ္တဖလအဿာဒံ၊ ဋီကာ။ ။ယင်းကိုသီလက္ခန်ဋီကာ၌ ကေစိဟူ၏။ ။ရသကား ရသာရုံသာမုချ။ ဤမှာသဒိသူပစာ။ ဝါ၊ဥပမာတဒ္ဓိတ်။

ဝါ၊ပြည့်စုံသော အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော သမ္ပတ္တိရသရှိသည်သာလျှင်။ ဝါ၊ကိလေသာတို့မှ စင်စစ်လွတ်ခြင်းဟူသော ကိစ္စရသရှိသည်သာလျှင်။

ဝိမုတ္တိ သမ္ပတ္တိကံဝါ အဂ္ဂဖလ နိပ္ဖါဒနတော။ ဝိမုတ္တိကိစ္စံဝါ ကိလေသာနံ အစ္စန္တဝိမုတ္တိသမ္ပါဒနတော။ ဋီကာ,သုတ်ဋီကာ။

ဝါ၊ကျေးဇူး အာနိသင်ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော ဂုဏရသရှိ သည်သာလျှင်၊

ဝိမုတ္တိရသန္တိ ဝိမုတ္တိဂုဏံ။ သီလက္ခန်ဋီကာ။ ။သာမညဖလဒေသနာ၏ဝိသေသ၌ တည်သောကြောင့် ဝိမုတ္တိရသမေဝ–ဟု သရုပ်ပြသည်။

သမံ၊ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဝါ၊ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့။ ။ဓါပကာထနေချာစ၊ ။သဒ္ဒနီတိ၊

ကိလေသေ ဝိနေတီတိ ဝိနယော၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇမာနေ အပါယ ပတနာဒိတော ဝါရေတီတိ ဝေမ္ဘော။ ။ဤဝစနတ္ထဖြင့် ဗုဒ္ဓဝစနဟူသမျှ သည် ဝိနယသမ္မ မည်သည်ချည်း ဖြစ်ရကား အဓိပ္ပာယ်ကို ထုတ်ခြင်းငှါ တဒ္ဒ-စသည်ကို၊ ။ဋီကာ။

ဗုဒ္ဓဝစန ဟူသမျှသည် ဆိုအပ်ပြီးသော ဝစနတ္ထဖြင့် ဓမ္မမည်းသော်လည်း ခန္ဓာ-စသော သဘာဝဓမ္မကို ယောဇူသူဟောရာဖြစ်ရကား အဘ သောသဗ္ဗဝစနံ မေ့ခွာ-မိန့်၊ ။ရင်း၊

ဓမ္မသဒ္ဒါ၏ ပရိယတ်ဟူသော အနက်ကိုသာ မဟောသောကြောင့် ဟူလို၊

ဝါ၊ဝိနယကာား ဝိနည်းကိုသာ၊ မွေကား ဝိနည်းနှင့်တကွသော သုတ်, အဘိဓမ္မာကိုဟောသည်၊ သို့သော်လည်း ဝိနယဟူသောသဒ္ဒါ ရိုက်၌ ဘိန္နာဓိကရဏအားဖြင့်ယှဉ်သော် ပုညဉာဏာသမ္ဘာရ် ဂေါဗလိဗဒ္ဓ-ဟူသကဲ့သို့ မွေသည် ဝိနည်းမှကြွင်းသည်တို့ကိုဟော၏ဟုပြလိုရကား တစ္ဆ-စသည် မိန့်၊ ။ငင်း၊

မွေနှင့်ဝိနယကား နီလုပ္ပလံ-စသည်ကဲ့သို့ တုလျာဓိကရဏအားဖြင့် မယှဉ်၊ ဂဝသကံ-စသည်ကဲ့သို့ ဘိန္နာဓိကရဏ အားဖြင့် ယှဉ်သည် ဟူလို၊ ။ငင်း၊

သို့ယူမှ အထဝါတက်သည်နှင့်ငင်း၊ ပုညဉာဏသမ္ဘာရ် ဂေါဗလိဗဒ္ဓ ဟူသည်နှင့်ငင်းညီမည်၊ ။သာရတ္ထဒီပနီ၌ ရှေ့နောက်စကားနှစ်ရပ်လုံး ကိုပင် ပုညဉာဏသမ္ဘာရ် ဂေါဗလိဗဒ္ဓ-ဟူသကဲ့သို့လည်းဟူကြ၏၊ မွေ ဝိနယံဟူပြီးလျက် အဝသေသသဒ္ဒါဖြင့် သိသွယ်စေခြင်း၌ ဝိနယမွေ ဟု ပန္နာသတ္တိနည်းဆိုသည်၊ ။ပြယုဂ်ထုတ်လိုရကား ဝါ၊ယင်းအနက်၌ဖြစ် ကြောင်းကို သာကေပြလိုရကား တေနေဝါဟ-စသည်မိန့်၊

အဟံ၊ သည်၊ ဂဟကာရံ၊ အတ္တဘော တည်းဟူသော ခန္ဓာအိမ်ကို သောက်လုပ် ပြုပြင်စီရင်တတ်သော တဏှာယောက်ျား လက်သမားကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာလေသော်၊ ဝါ၊ရှာသော၊ အဟံ၊ငါသည်၊ တံဒသနံ၊ထို တဏှာယောက်ျား လက်သမားကို မြင်တတ်သော၊ မြင်ဈွမ်းနိုင်သော၊ ဉာဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ အဘိနီဟာရတော၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ခြေရင်းတော်ပါး၌ ဘုရားဆုကို တောင်းသည်မှ၊ ပဘုတိ၊ ၍၊ ဒွေကံကသံ၊ ဤမျှလောက် ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိသော လေးအသင်္ချေ ကာလတိုင်အောင်၊ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ များလှစွာသောဘဝ အသိန်း မကာ အရေအတွက်ရှိသောသံသရာကာလပတ်လုံး၊ အနိဗ္ဗိသံ အဝိန္ဒန္တော ယောဝ၊မရသည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သန္ဓာဝိဿံ-သံသရိံ၊ ထိုဘဝ ဤဘဝ ကျင်လည်ရလေပြီ၊ယသ္မာ၊ကြောင့်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဝါ၊မပြတ်၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းမည်သည်၊ ဒုက္ခာ၊ဇရာဗျာဓိမရဏတို့နှင့် ရောသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဆင်းရဲ၏၊ ဝါ၊ ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ထို တဏှာယောက်ျား လက်သမားကို၊ အဒိဋ္ဌော၊သော်၊ နနိဝတ္တတိ၊မဆုတ်

မနစ်၊ တသ္မာ၊ကြောင့်၊တံ ဂဟကာရံ၊ ကို၊ ဂဝေသန္တော၊လျက်၊ သန္ဓာ ဝိသံ-သံသရိံ ၊ပြီ၊

ဤ၌ဂါထာ၌ ဂဟကာရကား ဒုတိယန္တနှင့် ဋီကာဖွင့်သောကြောင့် ကံပုဒ်သာ၊ထိုကြောင့် တံဟူသောပါဌ်သေသသည်လည်း တုမ္ပစ္စည်း၏ကာရိယ မဟုတ်။တသ္မိံ ဒွေကိုထောက်။ ဤသို့မကျဉ်းမကျယ် အဓိပ္ပါယ်သင့်ရုံမျှ သမ္ဗန် သည်။ ။ထိုထက်အကျယ်ကိုလိုမူဋီကာဖွင့်တိုင်းသမ္ဗန်။ထိုအောက်အကျဉ်းကို လိုမူပါဌ်သေသကိုချန်၍ ဂါထာရှိတိုင်းသာသမ္ဗန်။

ဂဟကာရကာ၊အတ္တဘောတည်းဟူသော ခန္ဓာအိမ်ကို ဆောက်လုပ် ပြုပြင်စီရင်တတ်သော တဏှာယောက်ျား လက်သမား၊ တံ၊ကို။ဝါ၊သည်၊ ဉာဒါနိ၊၌၊တံဒဿနံ၊သော၊ဉာဏ်၊ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တေန၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ဝါ၊ သော၊မယာ၊သည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သည်၊အသိ၊၏၊ ဂေဟံ၊ အတ္တဘော တည်းဟူသော င ၏ခန္ဓာအိမ်ကို၊ပုန၊တဖန်၊ နကာဟသိ၊မပြုမဆောက်ရ လတံ့။တေ၊ သင်တဏှာယောက်ျား လက်သမား၏၊ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော၊ ဖာသုကာ၊ အဝိဇ္ဇာမှကြွင်းသောကိလေသာတည်းဟူသော အခြင်တို့ကို၊ မယာ၊သည်၊ဘဂ္ဂါ၊ချိုးပဲ့ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဂဟကုဋံ၊ သင်ပြုအပ်သော ခန္ဓာအိမ်၏အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောအထွဋ်ကို၊ ဝိသင်္ခတံ၊ ငါဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ မမ၊၏၊စိတ္တံ၊သည်၊ ဝိသင်္ခါရဂတံ၊ကင်းသောသင်္ခါရရှိသော၊ ဝါ၊သင်္ခါရ တို့မှကင်းသော၊ ဝါ၊သင်္ခါရတို့မှကင်း ရာဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ပြုပြင်စီရင်ခြင်း ကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့အာရုံပြုသောအားဖြင့် ရောက်ပြီ၊အဟဉ္စ၊သည်လည်း၊ တဏှာနံ၊သင်တဏှာတို့၏၊ခယံ၊ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့၊အဇ္ဈဂါ၊ရောက်ပြီ

အနေကဇာတိ သံသာရံကား အနိဗ္ဗိသံ-သန္ဓာဝိဿံ နှစ်ပုဒ်မှာ အစွန် သံယောဂ။ဋီကာ။ ။ပုနပ္ပုနံကား နိပါတ်။ပုနပ္ပုနံဇာတိ အဘိဏှာဒွေ။ရုပသိဒ္ဓိ။ သန္ဓာဝိဿံ၌ ပရောက္ခာ ဥကိုဇူဿံ-ပြု။ ဂါထာယမတီတဒွေ ဇ္ဈမိဿံ။ သဒ္ဒနီတိ။ ။ဝါ၊အတိတ်၌ ဘဝိဿန္တိဝိဘတ်။မတန္တ ရေ တံကာလဝိစနိစ္ဆာ ယမတီတေပိ ဘဝိဿန္တိ။ငင်း။အဇ္ဈဂါ၌ အမှယောဂ အဇ္ဈတ္တနီဣံကို။ဝါ၊အံကို အာပြု။ အဇ္ဈတ္တနီယမတ္တမိံဝါ အံဝါ။ ငင်း။ ။ဂဏ္ဌိသုံးစောင်၌ စိတ္တံကိုပင် အဇ္ဈဂါ၏ကတ္တားသမ္ဗန်၏။ယင်းကိုဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၏။ ။စိတ်ကို ကတ္တားခံမူ ပရောက္ခာအာဝိဘတ်။

ဖါသုကာ၌ ဒုတိယက္ခရာနှင့်သာလိုသည်။ ပါ ရက္ခဏော—သု။ ဋ္ဌာဂမော။ သကတ္ထေ ဏော။ပဿ ဖေါ။အဋ္ဌာဂမေ ဖါသုကာ။ဖါသုဝ်ကာတိပိ ပါဌော။ ဖုသသမ္ဘသော တိပိ ခေတု။တဒါ ဥပစ္စယာဒိ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

ကေစိ၊ အချို့သောခန္ဓက ဘာဏကဆရာတို့သည်၊ ယဒါ ဟဝေ ပါတု
ဘဝန္တိ ဓမ္မာတိ၊ ဓမ္မာဤသို့အစရှိသော၊ ခန္ဓကေ၊ မဟာဝဂ်ခန္ဓက၌၊ ဥဒါန
ဂါထံ၊ ဥဒါန်းဂါထာကို၊ ပဌမဗုဒ္ဓဝစနန္တိ၊ ဟူ၍၊ ထည့်၊

ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာတိ၌ ဇာတိသဒ္ဒါသုံးလုံး၊ ပဌမကား
ပဒတ္ထဝိပလ္လာသ၊ ဒုတိယကား နိဒ္ဒေသနံ၊ တတိယကား အာဇ္ဈတ္တ၊ ယင်းကို
ရည်၍ ဇာတိသဒ္ဒေါ အာဒိအဇ္ဈတ္တ-ဟု ဋီကာတို့၌ ဆိုသည်၊ ။အာဒိပေ
ယျာလ သဒ္ဒပဒတ္ထကအရာ အာဒိသဒ္ဒါတင်းသင်းပါသော ဇာတိသဒ္ဒါတလုံး
ကြွေမြ၊ မပါသော်နှစ်လုံးကြွေမြ၊ ဆရာတို့ဟူကုန်၏၊ ။အာဒိဝန်ကို သုံး
ဂါထာ ကုန်အောင်ယူသော် ဓာတုဇ္ဈာပေက္ခ၊ ပဌမဂါထာ တွင်ရွေ့သော
ယူသော် ဇာကဏ္ဍကေဂုစ်၊ ။ဥဒါနဂါထန္တိ ပန ဓာတိယာ ဇော၀စနံ၊
တသာဝ ပဌမဂါထံ။ယာ ဝါ ဂဟေတွာ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သုခါဇ္ဈ၊
အနေကဇာတိ ဂါထာကို သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော အရ
ဟတ္တမဂ်ဖိုလ်ကို အပရာဇိတ ပလ္လင်ထက် ဆင်ခြင်တော်မူသဖြင့် ကျေန
ပိသတိ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏ အခြားမဲ့၌ ရွတ်တော်မူသည်၊ ထိုကြောင့်
ပဌမဗုဒ္ဓဝစနဟူသည်၊ ဤကား ဓမ္မပဒဘာဏကတို့ဝါဒ၊

ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ-စသော ဥဒါန်းဂါထာကို ပဌမ ဗုဒ္ဓဝစန
ဟူသည်ကား ခန္ဓကဘာဏကတို့ဝါဒ၊

ဓမ္မပဒဘာဏကတို့ဂါထာကား မနသာဒေသိတဖြစ်၍ ပဟာအနအား
ဥပကာရမဖြစ်၊ ငါတို့ ဂါထာသာ ဝစီဘေဒ ဒေသိတဖြစ်၍ ဥပကာရဖြစ်
ရကား ပဌမဖြစ်သည်ဟု ခန္ဓကဘာဏက တို့ဆိုကုန်သည်၊ ။ဒေသနာ၏
ဥပကာရ အနုပကာရဖြစ်ခြင်းသည် လက္ခဏာမဟုတ်၊ ဧဒွေးပြီးစွာမနသာ
ဒေသိတဖြစ်ရကား ငါတို့ ဂါထာသာ ပဌမဖြစ်သည်ဟု ဓမ္မပဒဘာဏက
တို့ဆိုကုန်သည်၊ ။မနသာ ပဝတ္တိယမ္မွေတွင် အနေကဇာတိ ဂါထာ
သည် ပဌမ၊ ဝါစာယ ပဝတ္တိတမ္မွေတွင် ယဒါဟဝေ ဂါထာသည် ပဌမ၊
ထိုကြောင့် နှစ်ပါးစုံပင်သင့်သည်ချည်း၊ ဋီကာ၊ ။

ယင်းဂါထာကား ပဌမ မဟုတ်သော် အဘယ်နည်း ဟုဒ်ကြောင့်
သော ပန-စသည်မိန့်၊ ။

ပနကား ဝါကျာရမ္ဘ၊ သော၊ ဥဒါနဂါထာ၊ သည်၊ ဝါ၊ ကို၊ (ဥပုန္နာ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၌ ကတ္တားကံစပ်)၊ ပါဋိပဒဒိဝသေ၊ ကဆုန်လပြည့်အထွက် တရက်
နေ့၌၊ (ယင်းကို ပစ္စဝေက္ခန္တဿ သမ္မာသာ စပ်၊ သဗ္ဗညုတာဝပ္ပတ္တဿ မှာ

မစပ်နှင့်။ ယင်းနှင့်စပ်သော် ကာသုနိလပြည့်နေ့၌ ဘုရားမဖြစ် ရောက်ခဲ့၏၊ ဋီကာ။ ။အတီတဒ္ဓုတ္တိသံဃာယသော၊ ပစ္ဆိမဇာ မဇာသဝါ။ ဘာဝိနိယာ ဒိပ္ပဟာ ့ရာ။ တဒနုံ ဝါတွေတေဟျယော။ ။ဟူသည်နှင့် အတိတ်ညဉ့်၏ ပစ္ဆိမယံ။ ဝါ၊ပစ္ဆိမယံ၏ထက်ဝက် အနာဂတ်ညဉ့်၏အစ ပဟိုရ်။ ဝါ၊ အစပဟိုရ်၏ ထက်ဝက်တို့ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော ရက်ကို မှတ်သော လောကီအလို စပ်ကောင်းသော်လည်း လောကီအရာ မဟုတ်ဟူလို၊

သဗ္ဗညုတဉာဏပဋိဝေဓသသ၊သော၊ ဘဂဝတော၊ အား၊ဝါ၊သည်၊ ထည့်၊ သောမနဿမဟာဉာဏေန၊သောမနဿဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သောဉာဏ်ဖြင့်။

သမ္ပယုတ္တသဒ္ဒါကြောင့်သောမဇ္ဈေလောပ။ မယကား တန္တော။ ။ဝါ၊ယင်း အနက်၌ယောဂဝိဘာဂဖြင့် မယပစ္စည်း။ သုတ်ဖြင့်ဟူအံ့။ ခန္ဓာသဘော ပြား ရကား ဉာဏ်သည် သောမနဿဖြင့် မပြီးသောကြောင့်မသင့်။ ။သော မနဿသဟဂတံ ဉာဏံ သောမနဿမယံ။ နဟိ သောမနဿမယံဉာဏံ ခန္ဓ သဘာဝဘေဒတော။ ။ဝဇီရ။

ပစ္စယာကာရံ၊ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တဿ၊ ဆင်ခြင်တော် မူလသော်၊

အန္တသမ္ပဒါန်၊ မာနသမ္ပဒါန်၊ ဤနှစ်တန်၊ရုံဖန် လက္ခဏာပေ၊ပြ။ ။ဟူသည်နှင့် အညီ လက္ခဏာ။

ဝါ၊ဆင်ခြင်တော်မူသော၊ဘဂဝတော၊အား၊(ပနကား ပက္ခန္တရ)။ ။ ယံပစနံ၊ကို။ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူနီးသောအခါ၌၊ သမ်ိ ပူပစာ။ ။ဝါ-အာသန္နလောပ၊ဟန္ဒ၊ပ၊သမွါဒေထာတိ၊ဟူ၍။ဝါ၊ဟူသော။ ယံဝစနံ၊ကို။ အဘာသိ၊၏။ ။ဆူဒါနိ၊ယခု၊ ဝေါ၊တို့ကို၊ (ဒုတိယာသာ စတုတ္ထီမဟုတ်)။

အာမန္တနတ္ထေ ဒုတိယာယော န စတုတ္ထီ၊ဟန္ဒဒါနိ ဘိက္ခဝေ အာမန္တယာမိ ဝေါ၊အာမန္တယာ့သု ဝေါ ပုဗ္ဗောဇ္ဇဗ္ဗောဝမာဒိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

အာမန္တယာမိ၊သိစေ၏၊ပ ဝယာဓမ္မာ၊ပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။

ယင်းဖြင့် အနိစ္စကို အရင်းပြု၍ လက္ခဏာရေးသုံးပါးကိုပြတော်မူသည်။ ။ ထိုကိုပြတော်မူသဖြင့်လည်း တဒါရုမ္မဏဖြစ်သော ဝိပဿနာ တည်းဟူသော စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာန်း၏တည်ရာနိဗ္ဗာနဂါမိနီပဋိပဒါကိုပြတော်မူသည်။ ။ဋီကာ။

ဟန္ဒ၊ငါတိုက်တွန်း၏။

ဟန္ဒကား စောဒနတ္ထေ။ ဇူဟန္ဒဇ္ဇေတေ စောဒနတ္ထေ။ ဤပင်ပြယုဂ်။ ။ သဒ္ဒနီတိ။

အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သဖြင့်၊ တံ သမ္မာပဋိပတ္တိံ၊ ထိုနိဗ္ဗာနဂါမိနိ ပဋိပဒါ-ဟူသော သမ္မာပဋိပတ်ကို၊ ထည့်၊ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကြကုန် လော့။

ယင်းဖြင့် ပါခင်ပြအပ်ပြီးသော သမ္မာပဋိပတ်၌ ယှဉ်စေတော်မူသည်။

ဝါ-ဝေါ၊ တို့ကို၊ ပ၊ ဓမ္မာ၊ ၏၊ (ယင်းဖြင့် သံဝေဂကိုပြတော်မူသည်)၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ထည့်၊ ဟန္ဒ၊ ၏၊ အပ္ပမာဒေန၊ သိက္ခာ သုံးပါးဖြင့် သင်္ဂြိုဟ် အပ်သောအသုံးစုံ ပြည့်စုံသော သာသနာတော်ကို သိမ်းယူ၍ တည်သော အပ္ပမာဒတရားနှင့်၊ သမ္ပာဒေထ၊ ကုန်လော့၊

ယင်းဖြင့် သမ္မာပဋိပတ်ကိုပြတော်မူသည်။ ။သာရတ္ထ။

ဥဘိန္နံ၊ စကားတော်နှစ်ရပ်တို့၏၊ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊

ဥဘိန္နံကား ကစ္စည်းကျမ်း၌ ဒွိသဒ္ဒါ၏ ကာရိယဟူ၏။ ။မောဂ္ဂလာန်, သဒ္ဒနီတိတို့၌ကား သဗ္ဗနာမ်အသီးဟူ၏။

သဗ္ဗကတရ ကတမ ဥဘ ဥဘယ။ပ။ တုမှ အမှ ဣစ္စေတေ သဗ္ဗာဒယော။ မောဂ္ဂလာန်။ ။ဥဘသဒ္ဒေါ ဒွိသဒ္ဒပရိယာယော။ သဒ္ဒနီတိ။ ။သုတ္တန္တ၌ အန္တကား တန္တော။ ယထာကမ္မမေဝ ကမ္မန္တံ၊ ဧဝံ သုတ္တမေဝ သုတ္တန္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ဋီကာ။

တတ္ထတသ္မိံ တိပ္ပဘေဒေ ပိဋကေ၊ ၌၊ ဝါ-တတ္ထ တေသု ပိဋကေသု၊ တို့တွင်၊ ။သင်္ဂီတဉ္စ၊ သော။ အသင်္ဂီတဉ္စ၊ သော။ (သဗ္ဗမ္ပိ၌သာ စပ်သရုပ်ပြ)။ သဗ္ဗမ္ပိ သမောဓာနေတွာ ဣဒံ ဝိနယပိဋကံနာမ၊ သုတ္တန္တံ, အဘိဓမ္မပိဋကံနာမ ၌စပ်၊

အသင်္ဂီတအရကား စူဠဝဂ်၌ သင်္ဂီတိခန္ဓက, ကထာဝတ္ထုကျမ်း-စသည် တည်း။ ။ကေစိတို့ကား သုဘသုတ်လည်းဟူကုန်၏။ ပဌမသင်္ဂါယနာ မတင် မီကပင် ရှင်အာနန္ဒာဟောသောကြောင့် မသင့်။ ။သီလက္ခန်ဋီကာ။

ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ အာယသ္မာ အာနန္ဒော သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ-ဟု သုဘသုတ် နိဒါန်းကို ရှင်အာနန္ဒာမဆိုသင့်။ ။ဧကမိဒါဟံ ဘန္တေသမယံ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရာမိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ-ဟူ၍သာ ဆိုသင့်၏။ သို့လည်း ဆိုသောကြောင့် ဒုတိယ, တတိယ သင်္ဂီတိမှာသာ တင်သည်ဟူဘွယ်ရှိ၏။ တပါးသုတ်များနည်း သုဘသုတ်နိဒါန်းကို ရှင်မဟာကဿပ စသည်တို့ ထားကုန်သည်။ ဝါ၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတဓမ္မကို ကိုယ်တော်၌ မဆောင်လို၍ ရှင်အာနန္ဒာပင် ထားခဲ့သည်ဟု အယူရှိ၍ သီလက္ခန်ဋီကာ၌ ယခင်စကားကို ဆိုလေသည်။

သာရတ္ထ။ ။ယော်ဇနာ၌ကား အနုသင်္ဂီတဥ္စ ဟုပါဌ်ကိုပြင်၍ ဒုတိယ တတိယ သင်္ဂါယနာတို့၌ သင်္ဂါယနာတင်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော—ဟုပေး၏။ ဋီကာ တို့၌ အနုသင်္ဂီတံဟူ၍မြင်သည်လည်းဟူ၏။

သောဏ္ဍသပရိဝါရာ၊တဆဲ့ခြောက်ဝါရတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ပရိဝါတို့ ၎င်း၊ ။ဏ္ဍတိ၊သို့၊ဏ္ဍဒံ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊သည်၊ ဝိနယ ပိဋကံ နာမ၊ မည်သည်၊ ဟောတိ၊၏၊ထည့်၊ ။သောဏ္ဍသပရိဝါရာ၌ ပရိဝါရကား တဆဲ့ခြောက် မက သောဏ္ဍသဝါရဖြင့်မှတ်၍ သို့ဆိုသည်၊

သောဠသဟိ ဝါရေဟိ ဥပလက္ခိတတ္တာ သောဠသပရိဝါရာတိ ဝုတ္တံ။ ။ ဋီကာ။ ။အချို့ပေမှာ ပရိဝါရောသာရှိသည်၊ သောဠသမပါ။ ဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာ, အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာတို့၌ကား သောဠသပရိဝါရာပင် ရှိသည် ဟူ၏။ ။၎င်း။

ဗြဟ္မဇာလာဒိ စတု တိံသ သုတ္တသင်္ဂဟော၊ ဗြဟ္မဇာလ-အစရှိသော သုံးဆဲ့လေးသုတ်တို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ရာ သင်္ဂြိုဟ်ကြောင်း, ရေတွက်ရာ ရေ တွက်ကြောင်းဖြစ်သော၊(ကရဏာ,အဓိကရဏသာဓ်ပြု)၊ ။၎င်း။

ဝါ၊ဗြဟ္မ။ပ၊သုတ်တို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း,ရေတွက်ခြင်းရှိသော၊ (ဗဟုဗ္ဗီ ဟိ-ပြု)။၎င်း။ ဒီဃနိကာယော၊ဒီဃနိကာယ်၎င်း၊

နိကာယ်တူအားဖြင့် ပေါင်း၍ယူသည်၊ရေတွက်သည်ကား သင်္ဂဟ။နောက် ၌လည်း နည်းတူ။ ။နောက်နိကာယ်တို့၌ ပါဌ်နေကား အာဒိ၌တချက်, သင်္ဂ ဟ၌တချက်၊ ဤနှစ်ချက်၌သာ သုတ္တသဒ္ဒါရှိသင့်သည်။သဗ္ဗာတိုင်းမှာ သုတ္တသဒ္ဒါ ချပ်၍ ရှိတတ်သည် မလို။ ။ထေရကထာ, ထေရီကထာ—ဟု ရှိတတ်သည်၊ မလို။ ။ထေရေဟိ ဘာသိတာ ဂါထာ—ဟု ထေရအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုရကား တတိယက္ခရာ ဂန္ထင့်သာလိုသည်။

ပိဋကတ်၏ သရုပ်ကိုပြပြီး၍ ဝစနတ္ထကို ပြလိုရကား အစဉ်အတိုင်း ဝိနယ၏ ဝစနတ္ထကိုရှေးဦးစွာ ပြအံ့သောငှါ တတ္ထ-စသည်မိန့်၊

တတ္ထ ဧသု ဘိဓိသု ပိဋကေသု၊တို့တွင်၊(ဝိနယော,သုတ္တံ, အဘိဓမ္မော တို့၌စပ်)၊ ။ဝါ၊တို့၌၊ဝစနတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟုလည်းပေးကြ၏။

အယံ ဝိနယော ကိုပင် ဓမ္မသာ ဝိနယသာ-ပြင်၍ ဘာဝသမ္ဗန်ထည့်။ အတ္ထ ဝသာ ဝိဘတ္တိဝိပရိဏာမေဝ။

ဝိဝိဓ ဝိသေသနယတ္တာဝေဝ၊ထူးသောအပြားရှိသောနည်း ရှိသည်၏ အဖြစ်,ထူးသောနည်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ကာယဝါစာနံ၊ ကိုယ် နှုတ်တို့ကို၊ ဝါ၊ကိုယ်၌ဖြစ်သော ကျူးလွန်ခြင်း,နှုတ်၌ဖြစ်သော ကျူးလွန်

ခြင်းတို့ကို။ ဝိနယနတောဒေဝ၊ဆုံးမတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ။ (ဘာဝပ္ပဋ္ဌာန၊ဝါ၊ဘာဝလောပ)။အယံ ဝိနယော၊ဤဝိနည်းကို။ (ပါဠိအစဉ် ဟုဆိုအပ်သော သဒ္ဒပဗန္ဓဟူသော သည်ဖြစ်သော အဋ္ဌပညတ်ကိုယူ)။ ။ ဝိနယောတိ၊ ဝိနည်းဟူ၍။(ထိုအဋ္ဌပညတ်လျှင် အကြောင်းရှိသော၊ ဝါ၊ ထိုအဋ္ဌပညတ်၏အကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော သညာ ဖြစ်သော နာမပညတ်ကိုယူ)။ ။

ထိုဂါထာ၏အနက်ကို ထင်ရှားပြလိုရကား ဝိဝိဓာဟိ စသည်မိန့်။ ။ ငိုကာ၊ ။

ဟိကား တပ္ပါကဠိကဓရဏ၊ဝါ၊ဝိတ္ထာရ၊ ယောဇနာ၌ကား ဒဠိဟ္ဟ၏၊ ဧတ္ထ၊ဤဝိနည်းပိဋကတ်၌၊ဝိဝိဓာ၊ထူးသော အပြားရှိကုန်သော၊ပဉ္စဝိဓ၊ပ၊ ပဘေဒါ၊ကုန်သော၊နယာ၊တို့သည်၊သန္တိ၊ကုန်၏။တသ္မာ၊ဝိဝိဓနေယတ္တာ၊ စ၊ လည်း၊ဝိနယောတိအက္ခာတော၊သမ္ဗန်၊ ။

ဝိဝိဓာ ဧတ္ထ နယာ တသ္မာ ဝိဝိဓနေယတ္တာဖြင့် ဝိဝိဓနေယတ္တာကို ဖွင့်သည်။ ဤဟိတ်ဖြင့် သတ္တမီဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ကို ပြသည်။ ။ပဉ္စဝိဓ။ပ။ပဘေဒါဖြင့် ဝိဝိဓ၏သရုပ်ကိုပြသည်။

စ,ကား ပက္ခန္တရ၊ ဧတ္ထ၊ ၌၊ (လိုက်စေ)။ ။ဝိသေသဘူတာ၊ မူလ ပညတ်နှင့်တွေ့ထူးသည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊အနုပညတ်ခြင်းတွေ့ထူး သည်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ဝါ၊ထူးသည့်အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်သော၊ပတ္တာ။ ဝါ၊ထူးသည့်အဖြစ်အားဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ဒဠှီကမ္မသိထိလကရဏပ္ပယော ဇနာ၊မူလပညတ်ကိုတင်းအောင်မြဲအောင်ပြုခြင်း,လျော့အောင်,ပေါ့အောင် ပြုခြင်း အကျိုးရှိကုန်သော၊ အနုပညတ္တိနယာ သန္တိ၊ တသ္မာ ဝိသေသန ယတ္တာစ ဝိနယောတိ အက္ခာတော-သမ္ဗန်။

ဝိသေသဘူတာစ နယာ တသ္မာ ဝိသေသနယတ္တာဖြင့် ဝိသေသနယတ္တာ ကိုဖွင့်သည်။ ဤဟိတ်ဖြင့်လည်း သတ္တမီဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ကိုပင် ပြသည်။ ။ ဒဠှီ။ပ။ပညတ္တိဖြင့် ဝိသေသနယ၏ သရုပ်ကို ပြသည်။ ။ယင်းသို့ အကျိုး ရှိသောအနုပညတ်နည်းကို မူလပညတ်မှ ထူးသောကြောင့် ဝိသေသဆိုသည် ဟူလို။

အနုပညတ်ကား လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌ ဒဠှီကမ္မ၊ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌ သိထိလကရဏအကျိုးရှိ၏။ သို့ထူးသောကြောင့်လည်း ဝိသေသဆိုသည်လည်း ဟူသင့်၏။

ဤ၌ စလည်း, ပက္ခန္တရ၊သေ-ဇဿေ၁ ဝိနယော၊သည်။ ကာယိကာ။ပ။ နိသေဓနတော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောလွန်ကျူးခြင်း, နှုတ်၌ဖြစ်သော လွန်ကျူးခြင်းကို မြစ်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ဘာ၁ဝပ္ပဋ္ဌာ၁၊ ဘာ၁ဝလော၁ပ)။ ။ ကာယဋ္ဌ၊ ကိုရင်း။ ဝါစဋ္ဌ၊ကိုရင်း။ ။တသ္မာ ကာယဝါစာနဋ္ဌ ဝိနယန် တော ဝိနယောတိ အက္ခာတော-သမ္ဗန်။

သေ ကာယံ ဝါစဋ္ဌ ဝိနေတိ၊ တသ္မာ ကာယဝါစာနဋ္ဌ ဝိနယနတောဖြင့် ဝိနယနတောစေဝ ကာယဝါစာနံကို သွင်းသည်။ ဤဟိတ်ဖြင့် ကတ္တုသာဓ်ကို ပြသည်။

အဏ္ဏာစာရသာ ဝိနေတဗ္ဗမဟုတ်လော ရန်ကြောင့် ကာယိကာ။ပ။နိသေဓနတော-မိန့်သည်။ ။ကာယ, ဝစီဒွါရတို့၌ ဖြစ်သော အဏ္ဏာစာရကိုဖြစ်သောကြောင့် ဌာန၏ အမည်ဖြင့် ဌာနီဖြစ်သော အဏ္ဏာစာရကိုပင် ဆိုပါသည်ဟူလို၊ ။စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသွာ-ကဲ့သို့၊ ။ဓနုနာ ဝိဇ္ဈတိ-စသည် ကဲ့သို့ သသမ္ဘာရကထာကို ပြသည်လည်းဟူ၏။

တသ္မာနောင်၊ဟိတ်နှင့်ဆောင်၊တူအောင်အနက်ပေး။ ။ဟူသည်နှင့်အညီ၊ တသ္မာနှင့် ဟိတ်သုံးချက်ကား အနက်တူ။

ရှေးဆိုခဲ့သောအညကား ဝစနတ္ထုစ်, ဝစနတ္ထုတူ, ဝစနတ္ထုပြ သုံးပါး တွင် အဘယ်နည်း ရန်ကြောင့် တေန-စသည်မိန့်။ ။ဝစနတ္ထုပြဟူလို။

တေနဝိဝိဓ ဝိသေသနယတ္တာဒိ ဟေတုနာ၊ ထိုဝိဝိဓ ဝိသေသနယတ္တာ အစရှိသောဟိတ်ဖြင့်။ ကရိုဏ်းပေး။ ။

ဝါ-ဝိဝိဓာဒိဟိတ်စသော၁ကား၏ လဒ္ဓဂုဏ်ကိုပြလိုရကား တေန-စသည် မိန့်၊ ဤသို့သော၁ကားကြောင့် ဤဂါထာကိုဆိုရခြင်းအကျိုးရှိ၏ဟူလို။

တေနဝိဝိဓဝိသေသနယတ္တာဒိဟေတုနာ၊ ထိုသို့ဝိဝိဓနယ, ဝိသေသနယ ရှိသည်၏အဖြစ်ရှိသောအကြောင်းကြောင့်ပေး။

ဝါ-သောတုဇနတို့အား သတိမြဲစေခြင်းငှါ ရှေးဂါထာကို နိဂုံးအဖြစ် ဖြင့် ပြပြန်လိုရကား တေန-စသည်မိန့်။ ။ယခင်ဂါထာကား ဥဒ္ဒေသ, ဝိဝိဓဟိ-စသည်ကား ဝိတ္ထာရ, ယင်းနောက်ဂါထာကား နိဂုံး၊ တေန-စသည်ကား ဝစနသမ္ဗန္ဓဟူလို။ ။(ဒုတိယနည်းအတိုင်းအနက်ပေး)။

ဝါ-ဝိနယသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထုကိုရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ လာသောဂါထာကို အရင်းမူသဖြင့် အကျယ်ဖွင့်ပြပြီး၍ ထိုရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ လာသော ဂါထာကိုပင် သာဓကအဖြစ်ဖြင့် ပြပြန်လိုရကား တေန-စသည်မိန့်။ ။

ဤသို့ဖွင့်အပ်ပြီးသော ဝိဒိနေယအဖြစ်-စသောအကြောင်းကြောင့်ပင် ရှေးဆရာတို့လည်း ဤဂါထာကို ဆိုအပ်ပြီဟူလို၊ ။(ဒုတိယအတိုင်းအနက်ပေး)။

ဝါ-ဝိနယသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထကို ရှေးဦးစွာသင်္ဂဟဂါထာဖြင့် ပြအပ်ပြီးသည်ကို-အကျယ်ဖွင့်ပြပြီးသျှင် ယင်းသင်္ဂဟဂါထာကိုပင် သာဓကအဖြစ်ဖြင့် ပြပြန်လိုရကား တေန-စသည်မိန့်၊ ။ဤသို့ဖွင့်အပ်ပြီးသော ဝိငိနေယအဖြစ်-စသောအကြောင်းကြောင့်ပင် ယခင်သင်္ဂဟဂါထာကို ငါဆိုအပ်ပြီဟူလို၊ (ဒုတိယအတိုင်း အနက်ပေး)၊

ဤဝါဒခြောက်ချက်တွင် ပဌမဝါဒဆရာတို့ကား တေနာတိ ဝိဝိဓဝိသေသနယတ္တာဒိဟေတုနာ၊ ။ငိုဘာတို့၌ဟေတုသဒ္ဒါဖြင့် ဖွင့်ခြင်းကြောင့်ကရိုဏ်းသာဟူကုန်သည်။

ကေန ဟေတုနာ ကိံသ ဟေတုနော တံကိံသ ဟေတု-စသည်ဖြင့် ဟေတွတ္ထ၌ ပြယုဂ်များစွာရှိသည်နှင့် မဘာန်၊ ဝစနတ္ထစစ် ဝစနတ္ထတု ဝစနတ္ထပြလောဟု အချင်းခပ်သိမ်းလျှင်းပါးဘွယ်မရှိသည့် အရာ၌လည်း ယသင်္ဂမပြုသင့်၊ ။ဒုတိယဝါဒကား ဘေန ဝုတ္တံ လက်ရုံးတန်းဟု ရှေးဆရာတို့အနုသန္ဓေဆိုစဉ်နှင့်ညီ၏၊ ဆင်ခြင်၊ ။တတိယ, စတုတ္ထဝါဒကား စကားဖြစ်ရုံစကားရရုံကြိုးကာသာ၊ ။ပဉ္စမဝါဒကား ပဏ္ဍိတေဟိ ဝုတ္တံ-ဟုယောဇနာ၌ ကထ္တားခံသည်နှင့်ညီ၏၊ ဆင်ခြင်။

ဆဋ္ဌဝါဒကား မယာ ဝုတ္တံ-ဟုဆရာတို့ကဘ္တားခံသည်နှင့်ညီ၏။ ။ဆင်ခြင်။

ဇေတဿဝိနယဿ၊ ထိုဝိနယသဒ္ဒါ၏၊ ဝစနတ္ထ ကောသလ္လတ္ထံ၊ ဝစနတ္ထ၌လိမ္မာသသူ၏အဖြစ်အကျိုးငှါ၊ ဝါ၊ လိမ္မာသသူ၏အဖြစ်ဟူသောကောသလ္လဉာဏ်အကျိုးငှါ၊ ဝါ၊ အကျိုးရှိသော၊ ဝိဝိဓ၊ ပ၊ တောတိ၊ ဟူသော၊ ဧတံအတ္ထဝစနံ၊ ဤအနက်ကိုဆိုကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။

> အဘိဓမ္မာဝတာရဋီကာ၌ အတ္ထသဒ္ဒါရှိရာ၌ သဒ္ဒါသာ သမ္ဗန်ခံမြဲ ဟူခြင်းကြောင့် ဧတဿ ဝိနယဿကို သဒ္ဒပဒတ္ထကပေးသည်။ ။မဏိဒီပ၌လည်း ဝိနယဿာတိစ ဝိနယသဒ္ဒဿာတိ အတ္တော့ဟူ၏။ ဂစနဿ အတ္တော ဝနစနတ္တော-ဟူကောင်းရကား သမ္ဗန်မထပ်ပြီလော ဟူငြားအံ့။ တိလ,တေလံ သုဂတဿ သုဂတစီဝရံ ဟူသကဲ့သို့ သာမန်ဖြစ်၍ ဝိသေသမည်ရကား မထပ်ဟူပေ။ ။မဏိဒီပ။

ဠာတရံပန၊ သုတ္တန်ကိုကား၊ (အကျွာတံမှာစင်၊ ပနကား ပက္ခန္တရ)၊

အတ္တာဒီနံ၊ မိမိအကျိုး,သူတပါးအကျိုးစသည်တို့ကို။ ဝါ၊ မိမိအနက်,,သူတပါးအနက်စသည်တို့ကို။ သူစနတော၀ဝ၊ ပြတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ အတ္တာဒီနံ၊ တို့၏။ သုဂတ္တတော၀ဝ၊ ကောင်းစွာပေါ်ဟောရာ၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ အတ္တာဒီနံ၊ တို့ကို။ သဝနတော၀ဝ၊ သီးတတ်ပွါးစေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ အထ၊ ထိုမြို့။ ဝါ၊ ထိုမှတပါး။ အတ္တာဒီနံ၊ တို့ကို။ သူဒနတော၀ဝ၊ သွန်တတ်ယိုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ အတ္တာဒီနံ၊ တို့ကို။ သုတ္တာဏာ၀ဝ၊ ကောင်းစွာစောင့်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ သုတ္တသဘာဂတော၀ဝ၊ တမျဉ်းခြည်,ပန်းကုန်းပန်းသီခြည်နှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။

ယောဇနာ၌ကား အထသည် စသဒ္ဒတ္ထဟူ၏။

ဟိကား တပ္ပါကဋိကရဏာ, ဝိဇ္ဇာဝရ, ဒဋ္ဌိ။

တံ၊ ထိုသုတ္တန်သည်။ အတ္တတ္ထပရတ္ထာဒိဘေဒေ၊ မိမိအကျိုး, သူတပါးအကျိုး-စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ အတ္တေ၊ အကျိုးတို့ကို။

(ဥဘယတ္ထ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကတ္ထ,သမ္ပရာယိကတ္ထ၊ လောကိယတ္ထ, လောကုတ္တရတ္ထ စသည်ကားအာဒိဝန်)။ ။ဤ၌ကား ဟိတပရိယာယ်။ ။ဤကား သုတ်၌မဖြစ်။ သုတ္တခေရကပုဂ္ဂိုလ်နှင့်သာဖြစ်သင့်သောကြောင့် သုတ္တန်ကိုသရဇ္ဈာယ်နာကြံစည်ဟောကြားသောသူအား သုတ္တန်ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော သီလာဒိအတ္တသည် မိမိအားလည်း ဖြစ်၏။ သူတပါးအားလည်းဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သုတ္တန်သည် ထိုအကျိုးတို့ကို ပြသည်မည်၏။ အဓိပ္ပါယ်ယူ။

ဝါ-အတ္တတ္ထပရတ္ထာဒိဘေဒေ၊ မိမိအကျိုးအနက်,သူတပါးအကျိုးအနက်-စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ အတ္တေ၊ အကျိုးအနက်တို့ကို။

ယခင် ဟိတတ္ထနှင့် ဥတ္တာနတ္ထ,ဂမ္ဘီရ,ဂုဠှ, ပဋိစ္ဆန္န,နေယျ,နီတ—ဟူသော ဘာသိတတ္ထ။ အနဝဇ္ဇ, နိက္ကိလေသ, ဝေါဒါန,ပရမတ္ထ—ဟူသောဥဘယတ္ထ။ ဤသို့မဟာနိဒ္ဒေသ၌လာသော အတ္ထအပေါင်းကား အာဒိဝန်။ ။ဤ၌ကား ဟိတတ္ထ ဘာသိတတ္ထပရိယာယ်နှစ်ချက်သင့်။ အတ္ထတို့သရုပ်ကို မဟာနိဒ္ဒေသအဋ္ဌကထာဋီကာများမှာရှု။

ဝါ-အတ္တတ္ထပရတ္ထာဒိဘေဒေ၊ မိမိအနက်သူတပါးအနက်-စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ အတ္တေ၊ အနက်တို့ကို။

အတ္တနာ၀ဝ အပ္ပိစ္ဆော ဟောတိ၌ မိမိအနက်,အပ္ပိစ္ဆကတာ့ ပရေသံ ကတ္တာ ဟောတိ၌ သူတပါးအနက်,အတ္တနာ၀ဝ ပါဏာတိပါတာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ၊ ပရေစ တတ္ထ,သမာဒပေတိ—စသည်၌လည်း နည်းတူ။ ဤ၌ကား ဘာသိတတ္ထပရိယာယ်။ ။မဏိဒီပ၌ကား ဤဝိကပ်၌လည်း ဟိတပရိယာယ်သာဟူ၏။

ဝါ-အတ္တတ္ထပရတ္ထာဒိဘေဒေ၊ သဘောအလျောက်ဟောအပ်သော မိမိအနက်, ပုဂ္ဂလာဇ္ဈာသယ-စသောတိတ္ထိတို့၏ အယူတည်းဟူသောသုတပါးအနက်-စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ သုတ္တန်ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော မိမိအနက်, သုဇ္ဈာနုလောမဖြစ်သော သုတပါးအနက်-စသည်အပြား ရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ သုတ္တန်၏ အနက်ဟူသောမိမိအနက်, ဝိနည်းအဘိဓမ္မာတို့၏ အနက်ဟူသော သုတပါးအနက်-စသည် အပြားရှိကုန်သော၊ ဘာသိတတ္ထချည်း၊ ဂုဠှတ္ထဒီပနီ၊ ။အဘိဓမ္မာဋီကာ, သုတ်ဋီကာ, သာချတ္ထဒီပနီတို့၌ ဟိတပရိယာယ်,ဘာသိတတ္ထပရိယာယ်နှစ်ပါးဟူ၏။ ဝိမတိ၌ကား ဟိတပရိယာယ်သာဟူ၏။ ဂုဠှတ္ထဒီပနီ၌ကား ဘာသိတတ္ထပရိယာယ်သာဟူ၏။

သုစဓါတ်,သုဒဓါတ်တို့ကား ဒိဿနှင့်။သုစာဒီနံ ကွစာဒိ မဇ္ဈုတ္တရာနံ ဒိဿရဿပစ္စယေသုစာတို့ ရဿံ ကတွာ။ဥဒ္ဒါသည်။ ။အာဏာ သဘော, ဓမ္မသဘောဖြင့် ဖြစ်သော ဝိနည်း, အဘိဓမ္မာကဲ့သို့မဟုတ်။ ဝေနေယျဇ္ဈာသယ အလျောက်ဖြစ်သော သုတ္တန်ဖြင့် အတ္တဟိတ, ပရဟိတ—စသည်တို့ကို သာဟိသယပြအပ်သောကြောင့် ဝိနည်း,အဘိဓမ္မာတို့မှ ထူး၍အနက်ကိုဆိုသည်။ထိုကြောင့် သုတ္တသဒ္ဒါသည် သုတ္တန်၌ မုချ၊သုတ္တဂတံသုတ္တပရိယာပန္နံ၌ ဝိနည်းမှာ သကဝါဒေပဉ္စသုတ္တသတာနိ၌ အဘိဓမ္မာမှာ ဥပစာသာတည်း။ ။သာရတ္ထ,အနုဋီကာ။

ယင်းဖြင့် ပဌမဟိတ်ကိုဖွင့်သည်၊ ဒုတိယဟိတ်ကိုဖွင့်ခြင်းငှါ သုဝုတ္တာစသည်ဒိန့်။

ဧတ္ထ၊ ဤသုတ္တန်၌။

ဤသုဝုတ္တာစေတ္ထ အတ္ထာဖြင့် သုဝုတ္တတော ဟိတ်ကိုဖွင့်သည်။ ။သတ္တမီဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ကိုပြသည်။အဓိကရဏသာဓ်ကိုပြသည်လည်းဟူကြ၏။

ဝိနည်းအဘိဓမ္မာလည်း သုဝုတ္တမဟုတ်လော ဗုဒ္ဓကြောင့်ဝေနေယျ၊ပ။ ဝုတ္တတ္တာ-မိန့်၊ ။ဝိနည်း, အဘိဓမ္မာ၌ကဲ့သို့ ဝေနေယျဇ္ဈာသယသည် အာဏာဓမ္မသဘောသို့ မလိုက်မူ၍ ဤ၌အာဏာဓမ္မသဘောသည် ဝေနေယျဇ္ဈာသယ သဘောသို့ လိုက်ရကား ဝေနေယျတို့အား ဧကန္တဟိတပဋိလာဘဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဤကိုသာ သုဝုတ္တဆိုသည်ဟူလို။ ဋီကာ။ ။ စသဒ္ဒါများကား ပက္ခန္တရ၊

သောတဗ္ဗဒါရာနုသာရေန-စသောသဝနကို နစ်စေခြင်းငှါ ပသဝတိ-မိန့်၊ ပကား ဓာတွတ္ထ ဝိသေသကအနက်သူးကို မိမိမဟောသော်လည်း မိမိယှဉ်သောဓာတ်ကို ဟောစေသည်။

ဥပသင်္ကဝသေန် ဟိ အတ္ထ ဝိသေသ ဝါစိနောယေဝ ဓာတုသဒ္ဒါ။ ။ဒီဃ နိကာယဋီကာ။

ပသဝတိ၊သီးတတ်၏၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ ဝါ၊ပြီးစေတတ်၏၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊

ပသဝတီတိ ဖလတိ နိပ္ဖါဒေတီတိ အတ္ထော။ သာရတ္ထ။ ။ပသဝတီတိ ဖလတိ။ မူလဋီကာ။ ။သာရတ္ထဉ္စ နိပ္ဖါဒေတီတိ အတ္ထော။ ဆင့်ပြန်သည်ကား အဓိပ္ပါယတ္ထသာ။ ။ထိုကြောင့်သုဒ္ဒကတ္တုသာဓ်ဟုမှတ်။

ဝါ-ပသဝတိ၊ဖြစ်စေတတ်၏၊ ကာရိတလောပ၊

သုပသဝေါ၊ပသဝေါ၊ဇနနံ၊ သဝတိ ပသဝတီတိ သုတ္တံ။ ဧတ္ထ ပန သုံတ္တန္တိ အတ္ထော ပသဝတိ ဇနေတီတိ သုတ္တံ။တောပိဋကံ ဗုဒ္ဓဝစနံ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ-စသည့်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ကာလအထူးသို့ ရောက်မှ ယင်းသည့်အတ္ထတို့၏ပြီးခြင်းကိုပြလိုရကား သဿဒိဝဖလံမိန့်။ ။ဋီကာ၊ သင်ဆဲ,ကျင့်ဆဲပင်ပြီးစေကောင်းအံ့လော ရန်ထုတ်၊

ဖလံ၊အသီးကို၊ ပသဝတိဣဝ၊သီးသကဲ့သို့၊ ဝါ၊ဖြစ်စေသကဲ့သို့၊

အဓိပ္ပါယ်ကား ကောက်မည်ကြဲပျိုးသောသူအား ကြဲစဉ်, ပျိုးစဉ်ခဏပင် အသီးကိုပြီးစေတတ်သည်မဟုတ်။ အစဉ်အတိုင်း သုဓ်သင်ပြုပုံစောင်မ၍ နှစ်လ, သုံးလ-စသည့်ကာလအထူးသို့ရောက်မှသာ ပြီးစေသည်၊ ထိုကဲ့သို့ ဤသုတ္တန်သည်လည်း သင်ခြင်း, နာခြင်း-စသည့်ကိုပြုသသူအား သင်ဆဲ,နာဆဲ-စသော ခဏပင် သီလာဒိအတ္ထကိုမပြီးစေ။ အစဉ်အတိုင်း သင်ခြင်း, ကျင့်ခြင်းကိုပြု၍ ကာလအထူးသို့ ရောက်မှသာ ပြီးစေသည် ဟူလို၊

ဝေါသုတ္တံ၊သည်၊ အံ့ဖွေ၊တို့ကို၊ လိုက်စေ၊ ။သူဒတိ၊ ယိုတတ်၏၊ ဝါ၊ သွန်တတ်၏၊ (သုဋ္ဌသာ)၊ ယိုစေတတ်၏၊-ဟု ကာရိက်ပေးကြသည် ကားမသင့်၊ ထိုကြောင့် ပဿရတိမှာ သုဋ္ဌဖွင့်သည်၊

ဧတ္ထစ သုတ္တန္တိ သူဒတိ ခေနဝိယ ခီရံ အတ္ထေ ပဿရပေတီတိ သုတ္တံ-ဟူသော သဒ္ဒနီတိ၌သာ ပဿရပေတိဟုကာရိက်နှင့်ဖွင့်သောကြောင့်ဟေတွတ္ထအဓိပ္ပါယ် ယူသင့်သည်။

ခေနုံ၊နွားမသည်၊ ဓယတိ ပိဝတိ ဧတာယ ခီရံ ပေါတကောတိ ခေနု-ပြု၊သို့သော် နို့ ဗို့ သားငယ်ရှိသမျှ တိရစ္ဆာန်မတိုင်း ယူသင့်လျက် အဘယ်ကြောင့် နွားမကိုသာ ယူသနည်းဟူငြားအံ့၊ သဠ္ဌဓေနုသတေဒတ္ထာ-စသည့်၌ကဲ့သို့နွားမ၌သာ ယေဘုယျဖြစ်သောကြောင့်ဟူ၍ပ။

ဗ္ဗေစ မေနုတိ ယေတိ ပိဝတိ ဇူတော ဒိရံ ပေါတကောတိ မေနံ။ ဂေါ မေနု အဿမေနူ မိဂမေနူတိ မေနုသဒ္ဒေါ သာမညဝဇသေန သပေါတကာသု တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထီသု ဝတ္တတိ။ဧဝံ သန္တေပိ ယေဘုယျေန ဂါဝိယံ ဝတ္တတိ။ တထာ ဟိ သတ္တမေနုသတေ ဒတွာတိ ပါဠိ ဒိဿတိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဒိရံ၊ ကို၊ ပဿရတိပိယ၊ ယိုသကဲ့သို့၊ ဝါ၊ သွန်သကဲ့သို့၊ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ နွားငယ်ရှိသောအခါ နို့ခွဲကိုင်၍ညှစ်မှ နို့ရည်ထွက်သည်၊ နွားငယ် မရှိသောအခါ နို့ညှစ်သော်လည်း နို့ရည်မထွက်၊ ရှိသောအခါပင်ဖြစ်စေ၊ ဦးချိုစသည်၌ ကိုင်၍ ညှစ်သော်လည်း မထွက်၊ ထိုကဲ့သို့ ဤသုတ္တန်သည် လည်း နိဿရဏတ္ထသင်ကုန်သော သူတို့အားသာ သီလာဒိအတ္ထကိုဖြစ် စေ၏၊ အလဂဒ္ဒူပမာသင်ကုန်သသူတို့အား မဖြစ်စေဟူလို၊(ဒေ့အဋ္ဌေ့ခဲ့)၊

တာ-ရက္ခနေ့ပြလို၍ ရက္ခတိမိန့်။ ။တာပါသနေ၊ ပါလနံ ရက္ခနံဟူ ရကား တာနှင့်ရက္ခသည် အတ္ထမထူးသောကြောင့် ဇာတိဝုတ္တံ ဟောတိ ဟူသော်လည်း ပရိယာယ်ပြမျှသာ ဒွေးနှစ်ချက်ကဲ့သို့ ဥဇုကပြမဟုတ်၊ ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-စကားချိုက၊ ဥဇုက၊ ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-စကား ချိုကပိဏ္ဍတ္ထဟူသည်လည်း ယောဘုယျသာမှတ်၊

သုတ္တသာဘာဂဋ္ဌေတ်ဖြင့် ဥပမာဘဋ္ဌိတ်ကိုပြသည်၊ သဒိသအဖြစ်ကို ပြလိုရကား တထာဟိ-စသည်မိန့်။ ငိုကာ၊ ။ထိုတွင် ယထာ ဇင်ဖြင့် သဘာဂ၏ သဒိသတ္တကို သုတ္တံ သုတ္တေနဖြင့် သုတ္တ၏သာမညနိဒ္ဒေသနည်း, ဧကသေသနည်းအားဖြင့် ဥဘယတ္ထကို ဇလုံးရုံဝါကျဖြင့် သဒိသဘော ကိုပြသည်၊

တန္တကာနံ၊ တစည်းသမားတို့၏၊ရွှေသမားတို့၏၊ လက်သမားတို့၏၊ သုတ္တံ၊ တမျဉ်းခြည်သည်၊ပ၊ သုတ္တေန၊ ပန်းကုံးပန်းသီခြည်ဖြင့်၊ သင်္ဂဟိ တာနိ၊ ကုံးအပ်သီအပ်ကုန်သော၊ ပုပ္ဖာနိ၊တို့သည်။ ။ဧတေန သုတ္တေန၊ ထိုသုတ္တန်ဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတာ၊ကုန်သော၊ အတ္ထာ၊တို့သည်၊ နပိကိရိယန္တိ၊ ဖရိုဖရဲမကြဲကုန်၊ နဝိဒ္ဓံသယန္တိ၊မပျက်စီးကုန်၊

အဓိပ္ပါယ်ကား လက်သမားတို့အား တမျဉ်းခြည်သည် ဤကား လိုအပ်၏၊ ဤကားမလိုအပ်ဟု နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ပမာဏဖြစ်သကဲ့သို့ သုတ္တန်သည်လည်း သင်နာကုန်သောသူတို့အား ဤကား ကတ္တဗ္ဗ,ဤကား အကတ္တဗ္ဗ၊သမာဒါတဗ္ဗ, အသမာဒါတဗ္ဗ—စသည်ဖြင့် နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ပမာဏဖြစ်၏။ ခြည်ဖြင့်သီအပ် ကုန်သော ပန်းတို့သည် လေဖြင့်ဖရိုဖရဲမရှိကုန်သကဲ့သို့ သုတ္တန်ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ် ကုန်သော အတ္ထတို့သည် မိစ္ဆာဝါဒဟူသော လေဖြင့် ဖရိုဖရဲရှိကုန် မပျက်စီး ကုန်ဟူလို။ ။မူလဋီကာကိုမှီ၍ဆိုသောဋီကာဒီပ။

ဝါ၊လက်သမားတို့အား တမျဉ်းခြည်ကိုဖြတ်၍ အမှတ်ပြုလသော် ယူအပ်ပြုအပ်သောအဖြစ်သင်ရှားရှိသကဲ့သို့ ဗိဝါဒဖြစ်သောအခါ သုတ်ကိုဆောင်လသော် ယူအပ် စွန့်အပ်သောအဖြစ်ထင်ရှား၏၊ ထိုကြောင့် လက်သမားတို့အား တမျဉ်းခြည်သည် ပမာဏဖြစ်၏သို့ သုတ္တန်သည်လည်းပညာရှိတို့အား ပမာဏဖြစ်၏ဟူလို။ ။နောက်စကားတရပ်မှာ ရှေးနှင့်တူ၏။ ၊သာရတ္ထ။

ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တနယေ နေဝဖြင့် ဝေနေယျဗ္ဗျာသယာ နလောမေန ဝုတ္တတ္တာကို ဗိဝါဒေသု ဥပ္ပန္နေသုဖြင့် အတ္တတ္ထ ပရတ္ထာဒိဝိဓေနကိုရည်၍ သာရတ္ထဒီပနီ၌ ဆိုသည်ဟု ကြံသော် မူလဋီကာ,သီလက္ခန်ဋီကာတို့နှင့် သာရတ္ထဒီပနီညီ၏။တပ္ပရဘာဝေ ါ၈။ပ။ တထာ အတ္တတ္ထာဒိပကာသနပဋ္ဌာနတာပိ–ဟူသော အနုဋီကာနှင့်လည်းလျော်ညီ၏။ ။မဏိဒီပဆရာကား မညီဟူ၏။ ။ဝေနေယျဇ္ဈာသယအားလျော်သဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောကြောင့် ဝိနည်း,အဘိဓမ္မာတို့မှ ထူးရကား ဤဝစနတ္ထအပေါင်းကို ဆိုသည်။ ဋီကာ, အနုဋီကာ။ ။တေနေ တမေတဿမှာ တက်မြဲ။ တေန အတ္ထာနံ သူစနတော်ာ အ-ဒိ ဟေတုနာ။ တေဿ သုတ္တဿ။တေအတ္ထဝစနံ–ဌဲ။

ဍ္ဍတရောပန၊ အဘိဓမ္မာကိုကား၊ (အက္ခာတောမှာစပ်၊ ပနကား ဤလည်းပက္ခန္တရ)၊ ၊ယံယေန၊ကြောင့်။ (ဋီကာ၌ ယဿာဟူ၏၊ ယံကားယဿာဟံ၌ကဲ့သို့ကာရကတ္ထနိပါတ်)။

ဗ္ဗေ၊ဤအဘိဓမ္မာ၌၊ဝုဍ္ဍိမန္တော၊ကြီးပွါးခြင်းရှိကုန်သော၊ဓမ္မာ၊တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဘိဓမ္မော၊ ဟူ၍။ အက္ခာတော၊ ၏၊ (ဤနည်းငါးပါကျွဲ၍ယောဇနာ)၊ ၊ပါ-ယံယေန၊ကြောင့်၊ ဗ္ဗေ၊၌၊ ဝုဍ္ဍိမန္တော၊ ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေနစ၊ကြောင့်ရင်း။ (ဤသို့စသဒ္ဒါကို တေနနှင့် ယှဉ်၍ ငါးချက်ယောဇနာ)။ ၊သလက္ခဏာ၊ အမှတ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ပူဇိတာ၊ပူဇော်အပ်,ပူဇော်ထိုက်ကုန်သော။ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သော။ အဓိကာ၊ လွန်ကုန်သော။ ၊(ဟိကား တပ္ပါကဋိကရဏ, ဝိတ္ထာရ, ဒဋ္ဌိ၊ သုံးချက်၊ ပြလိုရင်းကား ဗ္ဗေ-စသည် တည်း)။

ယင်းသို့ပင် ဟူသော်လည်း ဝုဍ္ဍိစသည်၌ အတိသဒ္ဒါမဖြစ်လေက မသင့်တန်ရာ ရန်ကြောင့်၊ ဝါစကပသင်၊ ၊ဝါ၊ယင်းသို့ပင်ဟူသော်လည်း ဝုဍ္ဍိ-စသောအနက်သည် အတိသဒ္ဒတ္ထမဟုတ်လေက မသင့်တန်ရာ ရန်ကြောင့် ဝစ္စပသင်၊ အယံအဘိသဒ္ဒေါ။ပ။ဒိဿတိ–ဒိန္န၊ ၊ဤတွင်ပဌမဝါဒကား ဝုဍ္ဍိယံ အာဂတော-စသည်နှင့် ဒုတိယဝါဒကား တထာဟိဿ အပ္ပေဝနာမ။ပ၊ဝေမာဒိသု သမ္ဘါးယာအာဂတော-စသည်နှင့်ညီ၏။

· သာခက, ဉာပက, ဥဒါဟာရဏ်မရှိသော် မသင့်တန်ရာ ရန်ကြောင့် တဘ်ထာဂေဟာသ-စသည်မိန့်၊ အနုလုံသော်လည်း သင့်အောင်ဆို၊

အယံအဘိသမ္ဗောဓိသည်း ဝါ၊ကို၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏။ ဝါ၊ရှုအပ်၏။ ။ တံထာဂတံဝစနံ၊ သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ ဝါ-တဘ်ထာဂဟိ တတောဝ၊ လျှင်၊ သေဝသော အဘိသမ္ဗောဓိ၊သည်။ ။ဗါဋ္ဌာ၊ပြင်းထန်ကုန်သော၊ အဘိက္ကမန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏၊ နေ၁ပဋိက္ကမန္တိ၊ မဆုတ်ကုန်။ ၊ယာတာချတ္တိယော၊ အကြောင်သည့်တိုကို၊ ဝါ၊ တိုသည်၊ အဘိညာတာ၊ လထက်ဝက်စသော အမှတ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်၏၊သဒ္ဒတ္ထ၊ ၊ဝါ၊ထင်ရှားကုန်၏။ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ အဘိလက္ခိတာ၊လထက်ဝက်–စသောအမှတ်ဖြင့်မှတ်အပ်ကုန်၏၊

လထက်ဝက်သော် လဆန်းရှစ်ရက်–စဉ်းငယ်လျော့သော် စတုဒ္ဒသီ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြည့်သော် ပန္နရသီ။ ။ဤသို့စသော အမှတ်ဖြင့် သိအပ်,မှတ်အပ်၏ ဟူလို။

အဘိညာတာတို အဓဲစန္ဒာဒိနာ ကေနစိ သညာဏေန ညာတာ သညာတာ။ပါကဋာတိ အတ္ထော။ ဋီကာ၊ ။ဋီကာ၌ ပါကဋာတိအတ္ထော ကား အဓိပ္ပါယတ္ထသာ။ ။မဏိဒီပဆရာကား ကတ္တုသာဓ်ပြု၍ ပါကဋ္ဌတ္ထလည်းကြံ၏။ ဆင်ခြင်။ ။အဘိညာတာကား အဘိလက္ခိတာ၏ ပရိယာယ်ပင်။သာရတ္ထ၊ ။ အဘိလက္ခိတသဒ္ဒဿ ပရိယာယောစ အဘိညာတ သဒ္ဒေါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ အနုဋီကာ။ ။ထိုကြောင့် ယင်းနှစ်ပုဒ်ကို အနက်ပြားကြံကြသည်ကား မသင့်။

အဘိလက္ခိတာ၌ လက္ခိတပင် လက္ခဏကြိယာကိုဟောပြီးလျက် အဘိသဒ္ဒါသည် လက္ခဏော၌ ဖြစ်ပြန်သော် အသို့ထူးအံ့နည်း ဟူငြားအံ့။ လက္ခိတကား ဝါစကသတ္တိ, အဘိကား ဇောတကသတ္တိတပ်သောကြောင့် ထူး၏ဟူပေ။

ဧတ္ထစ ဝါစကသဒ္ဒန္တရသန္နိဓာနေန နိပါတာနံ တဒတ္ထဇောတကမတ္တတ္တာ လက္ခိတသဒ္ဒဇောတကော အဘိသဒ္ဒေါ သလက္ခဏော ဝတ္တတီတိ ဝုတ္တော။ ။ သာရတ္ထ,အနုဋီကာ။

ရာဇဂဟိရာဇာ၊ မင်းတကာဘုံပူဇော်အပ်သောမင်း၊ ပူဇိတော၊ပူဇော် အပ်သည်၌၊သဒ္ဒတ္ထ၊ ၊ဝါ၊ပူဇော်ထိုက်သည်၌။ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ ၊အဘိ မေမွ၊အချင်းချင်းရောယှက်ခြင်းကင်းသောမြေ၌၊ အဘိဝိနယေ၊အချင်းချင်း ရောယှက်ခြင်းကင်းသောဝိနည်း၌၊

ပရိစ္ဆိန္န၏ သရုပ်ကိုပြခြင်း၌၊ ဝါ၊ပိုင်းခြားအပ်၏ ဟူသောဝက်ရစ် ဖြစ်ခဲ့၍ အချင်းချင်းရောယှက်ခြင်းကင်းသည်ပင်တည်းဟုဥဇုဂုဏ်ပြခြင်း၌ အညမညာ-စသည်မိန့်၊

အညမညသင်္ကရဝိရဟိတေ၊အချင်းချင်းရောယှက်ခြင်းမှ ကင်းသော၊

အညေနအညံ အညံ့ အညေန ဟူသော ဝိတိဟာရတ္ထ၌ အညသဒ္ဒါ တခုကို အညံ့အညံ့ဟုဒွေဘော်ပြ။ ရှေးပုဒ်၌ ဝိဘတ်ကိုချေ။ အညမညေန သက်ရောဟုတွဲ။

သမ္ဗာဒီနံ ဝိထိဟာရေ ဒွေ ဘဝန္တိ ပုဗ္ဗဿ သျာဒိလောပေါစ အညမညဿာ ဘောဇကာ။ ။မောဂ္ဂလာန်။

အချို့ကား ဒွန်ဟူ၏။ ။အချို့လည်းနိပါတ်ဟူ၏။ ။သုပိန္တေဖြင့် သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၌ အနာပတ္တိဖြစ်သော်လည်း အကုသလစေတနာကိုရအပ်သည်။ အနာပတ္တိဟူ၍မရအပ်သည်မဟုတ် စသည်ဖြင့် ဝိနည်းပညတ်နှင့်မရောသည်ကို ဓမ္မ၌ အညမည သက်ရဝိရဟိတေ–ဆိုသည်။ဋီကာ။ ။ဝိနည်းနှင့် အညမညယူ။ ၁။ ရှေ့နောက်မသင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိသည်ကိုအည။ ပ။ ဘော–ဆိုသည်။ ဓမ္မချင်းအညမညယူ။ ၀၊ ပါဏာတိပါတသည် အကုသိုလ်မည်သည်–စသောအရာ၌ သေစေလိုလျက် ဇီဝိတိန္ဒြေကိုဖြတ်တတ်သော ပယောဂကြောင့်ဖြစ်သော စေတနာသာ အကုသိုလ်မည်သည်။ ဇီဝိတိန္ဒြေပြတ်ခြင်းဟူသော အတိပါတသည် အကုသိုလ်မမည်။ ။အဒိန္နာဒါန၌ ပရသန္တကကိုယူခြင်း ဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော စေတနာသာ အကုသိုလ်မည်သည်။ ထိုဝိညတ်ကား အကုသိုလ်မမည်။ ။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ရောယှက်ခြင်း ကင်းသည်ကို အညမည။ ပ။ တေ–ဆိုသည်။ ဓမ္မချင်းယူ။ ဇာတရူပကို ထေယျစိတ်ဖြင့် ခံသော် ဝတ္ထုအလျောက် ပါရာဇိက, ထုလ္လစ္စည်း, ဒုက္ကဋ်တို့တွင် တပါးပါး။ ဘဏ္ဍာစိုးကို အရင်းမူသဖြင့် ခံသော် သုဒ္ဓပါစိတ်။ မိမိဘို့ခံသော် နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်။ လျှပ်ပေါ်သဖြင့် ကိုင်သော် အနာမာသဒုက္ကဋ်။ ရူပိယဆန္ဒကအားကား အနာပတ္တိ ဤသို့စသည်ဖြင့် ရောယှက်ခြင်းကင်းသည်ကိုအည။ ပ။ တေ–ဆိုသည်၊ ဝိနည်းချင်းကိုယူ။ ။အဘိသဒ္ဒါသည် အဘိက္ကမန္တိ၌ ကမနကြိယာ၏ ဝုဒ္ဓိဘောကို, အဘိညာတာအဘိလက္ခိတာ၌ ဉာဏလက္ခဏကြိယာ၏ပါကဋဘောကို, အဘိက္ကန္တေနဝဏ္ဏေန၌ ကန္တိကြိယာ၏အဓိကဘောကိုပြရကား ပါဒယော ကြိယာယောဂေ ဥပသဂ္ဂါ–ဟူသော စန်းကျမ်း၌လာသော သုတ်, ဓာတွတ္ထသမ်ဗန္ဓံ ကြိယံ ဥပေစ္စ သဇ္ဇန္တိ ပကာသန္တီတိ ဥပသဂ္ဂါ–ဟူသော သဒ္ဒဝိဒူတို့ စကားနှင့်အညီ ကြိယာအယှဉ်ဖြစ်၍ သဒ္ဒသဘောသင့်တန်စေ။ ။အဘိရာဇာ, အဘိဝိနယေတို့၌ကား ပူဇေတဗ္ဗဖြစ်သော မင်းမြတ်, ပရိစ္ဆိန္နဖြစ်သော ဝိနည်းမြတ်တို့၌ဖြစ်၍ ကြိယာနှင့်မယှဉ်ရကား အဘာယ်သို့သဒ္ဒသဘောသင့်တုံအံ့နည်း ဟူငြားအံ့။ ပူဇော်ခြင်း, ပိုင်းခြားခြင်း ကြိယာတို့နှင့် ပူဇော်အပ်သော မင်းမြတ်, ပိုင်းခြားအပ်သော ဝိနည်းမြတ်တို့၏ အဝိနာဘောအားဖြင့် ယှဉ်ရကား ထိုကြိယာတို့ကိုလည်း ပြခြင်းကြောင့် သင့်၏ဟူ၍ပေ။ ။ အဓိပ္ပါယ် မကျဉ်းမကျယ်ကား အဘိရာဇာ၌ အဘိပူဇိတော ရာဇာ–ဟူသော ဝစနတ်ဖြင့် မင်းမြတ်၏ ပူဇော်ခြင်းကြိယာနှင့်စပ်ခြင်း။ သမ္ဗန်ကို ပဝတ္တိနိမိတ်ပြု၍ ကမ္မသာဓ်ဖြစ်သော မင်းမြတ်ကိုမှူ။ ယင်း၌တည်သော ပူဇော်ခြင်းကြိယာကို ဌာနူပစာဖြင့် အဘိသဒ္ဒါဟောသည်။ အဘိဝိနယေ၌ အဘိပရိစ္ဆိန္နော ဝိနယော–ဟူသောဝစနတ်ဖြင့် ဝိနည်းမြတ်၏ ပိုင်းခြားခြင်းကြိယာနှင့် စပ်ခြင်း

သမ္ဗန်ကို ပဝတ္တိနိမိတ်ပြု၍ ကမ္မသာဓနဖြစ်သော ဝိနည်းဒြဗ်ကိုမှုချ၊ ယင်း၌ တည်သောပိုင်းခြားခြင်းကြိယာကို ဠာနူပစာဖြင့် အဘိသဒ္ဒါဟောသည်။ ယင်းသို့ အတိမာလာ စသည်၌ အတိသဒ္ဒါကဲ့သို့ သာဓနဖြစ်သော ဒြဗ်နှင့်တကွ ကြိယာကိုဟောခြင်းကြောင့် သင့်၏ဟူလို၊ ။အဘိဓမ္မ၌လည်း သာဓနဖြစ်သော ဓမ္မ ဒြဗ်နှင့်တကွ ဝုဍ္ဎိ–စသော ကြိယာကို အဘိသဒ္ဒါပြု၍ ယခင်နည်းတူ၏။

နနု စ အတိက္ကမဝုဍ္ဎိတိဗ္ဗေ အတိသဒ္ဒေါ ကမနကြိယာယ ဝုဍ္ဎိဘာဝံ အတိရေကတံ ဒီပေတိ၊ အဘိညာတာ အဘိလက္ခိတာ ရတ္တိယောတိ ဥာဏလက္ခဏကြိယာနံ သုပါကဋတာ ဝိသေသံ အဘိက္ကန္တေနာတိ ဧတ္ထ ကန္တိယာ အဓိကတ္တံ ဝိသိဋ္ဌတံ ဒီပေတီတိ ဝုဍ္ဎိ ဘာဝယုတ္တံ ကြိယာဝိသေသကတ္တာ ဥပသဂ္ဂဿ။ အဘိရာဇာ အဘိဝိနယေတိ ပန ပူဇိတပရိစ္ဆိန္နေသု ရာဇဝိနယေသု အဘိသဒ္ဒေါ ဝတ္တတီတိ ကထမေတံ ယုဇ္ဇေယျာတိ စေ၊ ဣမာပိ နတ္ထိ ဒေါသော ပူဇနပရိစ္ဆေဒနကြိယာဒီပနတော တာဟိ စ ကြိယာဟိ ရာဇဝိနယာနံ ယုတ္တတ္တာ၊ တသ္မာ ဧတ္ထ အတိမာလာဒီသု အတိသဒ္ဒေါ ဝိယ အဘိသဒ္ဒေါ သဟ သာဓနေန ကြိယံ ဝဒတီတိ အဘိရာဇ အဘိဝိနယသဒ္ဒါ သိဒ္ဓါ၊ ဧဝံ အဘိဓမ္မသဒ္ဒေ အဘိသဒ္ဒေါ သဟ သာဓနေန ဝုဍ္ဎိယာဒိကြိယံ ဒီပေတီတိ အယမတ္ထော ဒဿိတောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။သာရတ္ထ, သီလက္ခန်ဋီကာ။

မူလဋီကာ၌ အဘိညာတာပြယုဂ်၌လည်း ဓောဒနာထုတ်သည်၊ သီလက္ခန်ဋီကာ, သာရတ္ထဒီပနီတို့၌ မထုတ်၊ မူလဋီကာအလိုသော် အဘိညာတာသည်း နာမ်ဖြစ်၍ ဒဗ္ဗပဓာနဖြစ်ရကား ထုတ်သင့်သည်၊ ယခင်ဋီကာနှစ်စောင်တို့အလိုသော် ကြိယာပဓာနအဖြစ်ဖြင့် ဆိုရကား မထုတ်သင့်၊ လျော်သည့်ချည်း၊ အချို့ကား ဋီကာများနှင့်မညီကြံဆ၍ ဓောဒနာထုတ်ကြသည်၊ မသင့်၊ ။

အဘိသဒ္ဒေါ သမာသဝိသယေ အဓိကာရတ္တံ ပဝတ္တိ အတ္ထဒ္ဓ ဂဟေတွာ ပဝတ္တတီတိ အတ္တာနံ အဓိ အဓ္ဗုတ္တာတိ ဝုတ္တံ။ ။မူလဋီကာ။

ဥပနဂရဂ္ဂန္တိဧတ္ထ ဥပသဒ္ဒေါ သသာဓနံ သမီပေ ပဝတ္တနကြိယံ ဇောတေတိ။ တသ္မာ နဂရဿ သမီပေ ပဝတ္တတိ ကထာဣတို ဥပနဂရန္တိ ဝုတ္တံ။ ။နိဒ္ဒေသ။

အဘိသဒ္ဒါ၏ ဝုဍ္ဎိ-စသောအနက်၌ဖြစ်သည်ကို တပါးသော ပြယုဂ်ဖြင့် ဆို၏၊ ဤ၌ပြယုဂ်မရှိလေက မသင့်တန်ရာ ရုဒ်ကြောင့် ဧတ္ထ-စသည်မိန့်၊

ယင်းသည့်ဓောဒနာကို နယေနင်းချက်ဖြင့် ပယ်သည်၊ ။ဧတ္ထစ ပုန ဝိ မန္တော ပိ မွှော ဝုတ္တာ၊ သလက္ခဏာပိ။ ပ၊ အဓိကာပိ ဓမ္မာ ဝုတ္တာဖြင့် ယခင် ဂါထာကိုဖွင့်သည်၊ သတ္တမီဗဟုဝုစ်ပြီးသမာသ်ချည်းဟူလို၊

ဝေဿဝ၊ ဤအဘိဓမ္မာ၌ကား၊ (စ,ကားဝါကျာဝဓာရဏ)။ ။ရူပပုပ္ပဝတ္တိယာ၊ ရူပဘုံ၌ပဋိသန္ဓေ၏၊ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောဈာန်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွါးစေ၏။ (ဤကား ဝိဘင်္ဂဝဏ္ဏနာ,ဈာနဝဏ္ဏနာလည်းဟူ၏)။ ကော၊ သော၊ ဒိသံ၊ အရပ်ကို၊ ဝါ၊ အရပ်၌တည်သော သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ။မဏိဒီပ။ ။ဖရိတွာ၊ နှံ့၍၊ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ဤကား-အာရမ္မဏဝဏ္ဏနာ၊ ဝုဒ္ဓိမင်္ဂလာ၊ ဘာဝနာဝဏ္ဏနာ, ဖရဏာဝဏ္ဏနာအားဖြင့် ကြီးပွါးခြင်းရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ ဝိက္ကဝဏ္ဏနာ,အာရမ္မဏဝဏ္ဏနာအားဖြင့် ကြီးပွါးခြင်းရှိကုန်သော၊

အာရမ္မဏာဒိဟိ၌ သမ္ပယုတ္တ,ကမ္မ,ဒွါရ,ပဋိပဒါ-စသည်ကား အာဒိဝန်။

လောကုတ္တရာသာကေ နှံ့ပူဇာရပဟာဖြစ်သောကြောင့် သောခါ။ပ။နယေန ဟူသည်၊ ဋီကာ။ ။တပစ္စည်းကား ကတ္တားဘော၌လော၊ ဝါ၊ အတိတ်၌ ဖြစ်၍ ပူဇော်ပြီးမွေသာလော၊ ဝါ၊ သက္ကုဏောယျအဓိပ္ပါယ်လော ရုန်ကြောင့် ပူဇာရပဟာတိအဓိပ္ပါယောဒိန္နံ။ ။ကံ၌သာ ကာလအမှတ်မရှိ ပူဇော်ထိုက် သောမွေသာ၊ အရပဟာအဓိပ္ပါယ်သာယူကြ၏။

ဝါ-တပစ္စည်းကား ကံ၌ဖြစ်၍ ပူဇော်အပ်သည်သာ လော ရုန်ကြောင့် ပူဇာရပဟာတိ အဓိပ္ပါယောဒိန္နံ၊ ။ပူဇာရပဟာသဘောသာဟူလို။ နော တက္ကော။

သဘာဝပရိစ္ဆိန္နတ္တာ၊ ဖုသန-စသော မိမိသဘောဖြင့် ပိုင်းခြားအပ် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊

ကာမာဝစရထက် မဟဂ္ဂုတ်သည်မြတ်ရကား ယင်းနှင့်တကွ မဟဂ္ဂတာ။ပ။ နယေနဆိုသည်။ဋီကာ။ ။တေနေ တမေ တဿမှာ တက်မြဲ။ တေန ယံ ဝုဒ္ဓိ မင်္ဂလာဝိ အာဒိဟေတုနာ၊ တေဿအဘိဓမ္မေ၊ တော်အတ္ထဝဏ္ဏနံ့ဲ။

ဝိနယ, သုတ္တ, အဘိဓမ္မသဒ္ဒါမှဟူသော ဧရှေ့ပုဒ်၏ ဝဏ္ဏနာကိုပြပြီး၍ ပိဋကံဟူသောနောက်ပုဒ်၏ ဝဏ္ဏနာကိုလည်း ပြလိုရကား ယံ ပနေတ္ထ-စသည်ဒိန္နံ။

ဧတ္ထဧတေသု အညမညဝိသိဋ္ဌေသု တိသု ဝိနယာဒီသု၊ အချင်းချင်း-ထူးကုန်သော ထိုဝိနယ-စသောသဒ္ဒါသုံးပါးတို့၌၊ ယံပိဋကံ၊ အကြင်ပိဋက သဒ္ဒါသည်၊ အဝိသိဋ္ဌံ၊ မထူးသည်၊ ဝါ၊ တူသည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ-အဝိ သိဋ္ဌံ၊ သော၊ ယံပိဋကံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ပိဋကံ၊ ကို၊ ပိဋကတ္ထဝိဒူ။ ပိဋကသဒ္ဒါ၏အနက်ကိုသိကုန်သော ပညာရှိတို့သည်၊ ပရိယတ္တိဘာဇနတ္ထ

ဝေါ၊ သင်အပ်သောအနက်၏ တည်ရာဟူသောအနက်ကြောင့်၊ ဝါ၊ဖြင့်၊ အာပ်ဟု၊ပြီ၊

ယံ ပနေတ္ထ အဝိသိဋ္ဌံကား ဂါထာမဟုတ်။ ပိဋကံ–စသည်သာ အရိယာ ဂါထာ။ နာဘိဋ္ဌ သံယုတ်နှင့်ရှုတ်။စုဏ္ဏိယက ယံတံဖြင့် ဂါထာ၌ ပိဋကံကိုစွဲ။ ။ ယင်းပိဋကံကား သဒ္ဒပဒတ္တက။ အဂ္ဂိသိနိ–စသည်ကဲ့သို့ အတ္တနိဒ္ဒေသော ဝိယ သုဒ္ဒနိဒ္ဒေသော။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ထိုသို့လျှက်ပိဋကသဒ္ဒ်ပြင်၍ သဒ္ဒကား နပုလ္လိင်ယူကြသည်ကားမသင့်၊ ဋီကာ၊ ။သုတ်ဋီကာတို့၌ ဒုတိယန္တသာ ယူကြသည်လည်းပမာဒသာ၊ ဋီကာတို့၌ကား သဒ္ဒပဒအတ္တကကို သိစေလို၍ ပိဋကသဒ္ဒ်ဟုဖွင့်သည်၊ ဧဝ္ဝ-ဇေတသု စဘူသု သဒ္ဒေသု-စွဲကြသည်လည်း သာကေယုတ္တံမရှိ။ ။အဝိ သိဋ္ဌံ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ဝိနယ, သုတ္တ, အတ္တဓမ္မသဒ္ဒါတို့သည် အချင်းချင်း မဆက်ဆံသောကြောင့် ထူးကုန်သည်၊ ပိဋကသဒ္ဒါကား ထိုသုံးပါးနှင့် ဆက်ဆံသောကြောင့် မထူးဟူလို၊ ဋီကာ၊ ။

ဤပုဋ္ဌဖြင့် ပရိယတ္တိ-အနက်, ဘာဇနအနက်ကြောင့် ပိဋကမည်သည် ကိုသာပြသည်၊ ယင်းကား ရုဋ္ဌိပုဒ်၊ ပိဋကသဒ္ဒေါ အနိဋ္ဌနံပါဋိပဒိကော၊ နိရုတ္တိမဉ္ဇူသာ၊ ပိဋကဘာဇနသယံတေသု ပေဋကတိ-ပေဋတော၊ ပိဋကသဒ္ဒေါ မာ ပိဋကသမ္ပဒါနေနာတ်အာဒိသု ပရိယတ္တိယံ ဒိဿတိ၊ အထ ပုရိသော အာဂစ္ဆေယျ ကုဒ္ဒါလပိဋကမာဒါယာတိအာဒိသု ယတ္ထိ ကဉ္စိ ဘာ ဇနေ၊ သဒ္ဒနီတိ၌ ဆိုသည့်အသိုကား နှစ်နက်အစဉ်သင့် ဝေနယူပြုလေ။ နိဋ္ဌနံပါဋိပဒိက။

တေန၊ ထိုနှစ်ပါးသောအနက်ရှိသော ပိဋကသဒ္ဒါနှင့်၊သမောဓာနေတွာ၊ သမာသ်ပြုသဖြင့် ပေါင်း၍၊ ဝါ၊ သမာသ်ပြု၍၊ ဝိနယောဒယော၊တို့ကို။

ဤအပဒ်ဖြင့် သမာသ်ဝိဂြိုဟ်ကိုပြသည်၊ ပရိယတ္တိဝိဟ်၌ ဟိကား ရှေးနည်းသုံးချက်တက်မြဲ၊

ပရိယတ္တိဝိ၊သင်အပ်သောပါဠိကိုလည်း၊ ပိဋကသဒ္ဒါနေန၊ သင်အပ် သောပါဠိကိုသင်ယူတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊

ပိဋကံဂန္ဓော သမ္ဗာဒိယတိ တေသာတိ ပိဋကသမ္ပဒါနံ။အဝတ္တကတ္တုသာဓ် ပြ။ဘာဝပ္ပစ္စာန၊တေနပိဋကဥဂ္ဂဏှနကဘာဝေန။ ။အင်္ဂုတ္တရဋီကာ။

မာဂဏ္ဍထ၊ ဤအယူသာမှန်လှစွာဟုမြဲစွာ မမှတ်မယူကြကုန်လင့်၊ ။ မိမိသင်ယူအပ်သော ကျမ်းဂန်၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုပြ၍ မသင်ကြကုန်လင့်ဟူလို။

အတ္တနော ဂန္ထသမ္ပတ္တိံ မာဂဏ္ဍထာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။ဋီ။

ယံကိဉ္စိဘာဇနမ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော တည်ရာကိုလည်း၊ ၊ကုဒါလပိဋကံ၊ပေါက်တူး,ခြင်းတောင်းကို။ ဝါ၊ပေါက်တူးပေါက်စရိကို၊

ကုံပထိ ဒါလတိ ဝိဒါလတီတိကုဒါလော။ ဒန္တဇ တတိယက္ခရာနှင့်သာ။ ကုပုရှိသော—စသည်ကဲ့သို့ ဝိသံယောဂသာလိုသည်။ ။အယော မယော ဥပကရဏဝိသေသော။ ဋီကာအကြော။ ။တာလပဏ္ဏ ဝေတ္တလတာ ဒိဟိကတော ဘာဇနဝိသေသော ပိဋကံနာမ၊ ။ဋီ။ ။တသ္မာ—စသည်ကား လဒ္ဓဂုဏ်ပြ။

ဝုဇ္ဈနကိုဖွင့်ပြီး၍ အပရဒ္ဓကိုဖွင့်လိုရကား ဏ္ဍဒါနိ-စသည်မိန့်၊

ဏ္ဍဒါနိ၊ ၌၊ တေနပ၊ ပ၊ ဥဟယျာတိဏ္ဍေ၊ ၌၊ အဏ္ဍော၊ ကို၊ ဝေ၊ သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏၊ ပေး (အချို့ကား၊ ဏ္ဍဒါနိ၊ ပ၊ ဥဟယျာတိ၊ ကား၊ ဥလ္လိင်္ဂနည်းဟူ၏၊ မသင့်)၊ ဝေဒပိဓဏ္ဍေန၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိသောအနက်ရှိသော၊ တေနပိဋကသဒ္ဒေန၊ နှင့်၊ ဿမာသံကတ္တာဖြင့် သမောဓါနတ္တာကိုဖွင့်သည်၊ ဥဟယျာဠစပ်၊

သဒ္ဒနာမ၊ ဟူလကား၊ ဝုတ္တဝုဋ္ဌမာနော-သိင်္ဃူမြ၊ ။ဟူသည်နှင့်အညီ၊

ဤတွင် ဝုတ္တလိင်ကိုယူစေလိုသောကြောင့် သောဟူသည်။ သဗ္ဗာဒိဟိ သဗ္ဗနာမေဟိ ဝုတ္တဿဝါ လိင်္ဂမာဒိယတေ ဝုဋ္ဌမာနဿဝါ။ ၊ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာ၊ ၊ကမ္ဘဝချည်းဟူသမျှ နောက်ဝုဒ်လိင်ကို ယူမြဲဖြစ်၍ ဝိနယပိဋကံဟူသည်၊

ကမ္မဝေ့ရိယောစ ဥန္နောစ၊တဗ္ဗုရိသောစ လာဘိနော။
တယော ပရပဒေ လိင်္ဂံ၊ဗဟုဗ္ဗိဟိ ပဒန္တရေ။ ။သဒ္ဒါငယ်။

ယထာ ဝုတ္တေ ဇီနေဝ နယေနဖြင့် ဝိဋကစ်၏ ဒုဝိဓတ္တေကို ညွှန်းသော် ပိဋကဋ္ဌ ဟောတိမှာစပ်။ ။သမာသ်တွဲသည်ကို ညွှန်းသော် ဥဟယျောမှာစပ်။ ။ ယထာဝုတ္တေနာတိ ဧဝံ ဒုဝိဓတ္တေနာတိအာဒိနာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန။ ၊ဋီကာတွင်ဖွင့်ခြင်းကြောင့် ဧဝံ ဒုဝိဓတ္တေန ပိဋကသဒ္ဒေန သမာသံ ကတ္တာနှစ်ချက်လုံးကို ညွှန်းသည်ဟုမှတ်။ ။ဓမ္မဂိဒိပဆရာကား ပဋ္ဌမကိုသာ နှစ်သက်သည်ဟူ၏။

ပိဋကတ်တို့၌ ပဝနုတ္တကောသလ္လသာ ဖြစ်ကောင်းသလော ဗုဒ်ကြောင့် ဇဝံ-စသည်မိန့်၊ ။စ,ကားဝါကျာချန္တ၊ ။(ဥ,တ္တွာ ကောသလ္လဋ္ဌံစပ်)၊

တေသုပိဋကေသု၊တို့၌၊ ဒေသနာ၊ပ၊ဘေဒဋ္ဌ၊ ဒေသနာသာသနာကထာ တို့၏အသုးကိုရင်း၊ဝါ၊အပြားကိုရင်း၊ဝါ၊ဒေသနာအသုးအပြား, သာသနာ အသုးအပြား၊ကထာအသုးအပြားကိုရင်း၊ (ပဌမ-ဒုတိယကား အင်္ဂါသိတ ဒွန်ပုဒ်နှင့်ဘေဒကိုတွဲ၍ အနက်ယူ)၊ ။ဘေဒကား ဝိသေသဋ္ဌ, ပကာ ရဋ္ဌနှစ်ချက်သင့်၊ မဏိဒိပ၊ ။တတိယကား ယဋ္ဌဋ္ဌဝတောဟူသော ဂါထာအတိုင်း ဘေဒကိုပုဒ်တိုင်းမှာယှဉ်၊

ဘေဒသဒ္ဒေါ ဝိသုံဝိသုံ ယောဇေတဗ္ဗော။ ။ဋီကာ။ ။သာသနာဟု ဝေါဟာရသို့လိုက်၍ ဋ္ဌတ္တိလိင်ရှိတတ်သည်မသင့်။ ။သာသနန္တိ ဝုစ္စတိ၊သာ သနာနိ—ဟူသောအဋ္ဌကထာကိုထောက်။ ။သိက္ခာ။ပ။ဘာဝ၁၊သိက္ခာပဟာန် ဂမ္ဘီရဘောကိုရင်း၊ ဘာဝကို ဂမ္ဘီရမှာယှဉ်။

တိဿော သိက္ခာ တီဏိ ပဟာနာနိ စတုဗ္ဗိဓောစ ဂမ္ဘီရဘာဝေါ ဝေဒိ တဗ္ဗော။ ။အဋ္ဌကထာ။

ပရိယတ္တိဘေဒဋ္ဌ၊သင်ခြင်းအပြားကိုရင်း၊ (ဝိဘာဝဝယော်၌စပ်၊ဋီကာ)၊ ယဟိံ ဝိနယာဒိပိဋကေ၊ ၌၊ ယံသမ္မတ္တိံ စ၊ အကြင်ပြည့်စုံခြင်းသို့ရင်း၊ ယံ ဝိပ္ပတ္တိဥ္စာပိ၊အကြင်ပျက်စီးခြင်းသို့ရင်း၊ ယထာ၊ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊သည်၊ ပါပု ဏာတိ၊၏။ တဟိံ ဝိနယာဒိပိဋကေ၊၌၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော အခြင်း အရာကိုရင်း၊ဝိဘာဝယေ၊၏၊ ဋီကာ၊ ။ဝါ-ယံပရိယတ္တိဘေဒဋ္ဌ၊သို့ရင်း၊ (ယံသမ္ပတ္တိံ စ၊ ယံဝိပ္ပတ္တိဥ္စာပိ၊ ယဟိံ ရှေးနည်းစွဲ)၊ ။သထာယေဟိ ဥပါ ရမ္ဘာဒိဟေတုပရိယာ ပုဏာဒိပကာရေဟိ၊အကြင်ငွပ်စွဲခြင်း အစရှိသည် လျှင် အကြောင်းရှိသော သင်ခြင်းအစရှိသော အပြားတို့ဖြင့်၊ (တဟိံ ရှေး နည်းစွဲ)၊ ။တံသဗ္ဗံ၊ကိုလည်း၊ရင်း။

ပရိယတ္တိဘေဒဋ္ဌ နိဂ္ဂဟိတလောပ။ပရိယတ္တိကား သင်ခြင်းကြိယာ။ ။ပ'ဋ္ဌိ မဟုတ်။ရင်း။ ။ဒေသကနှင့်စပ်သော အာဏာဝေါဟာရ ပရမတ်ဖြင့်ပြခြင်း, သိစေခြင်းသည် ဒေသနာ၊ သာသိတဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်သော ယထာပရာဓ—အနု လောမခမ္မအဖြစ်ဖြင့် ဆုံးမခြင်းသည် သာသနာ,ကထေတဗ္ဗဖြစ်သော သံဝရာ သံဝရဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌေန, နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒအနက်ကို ဟောခြင်းသည် ကထာ။ ။ ဤကား သုံးပါးသောအသုး။ ဋီကာ,သုတ္တန်ဋီကာ,အဘိဓမ္မာဋီကာ။ ။ယင်း ဋီကာတို့အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား ဒေသကကိုငဲ့၍ ဒေသနာ၊ ဘာသိတဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် အားဖြင့် သာသနာ၊ကထေတဗ္ဗအတ္ထအားဖြင့် ကထာဟူလိုသည်။

ဒေသကဿ ဝသေနေတ္တဲ၊ဒေသနာ ပိဋကတ္တယံ။
ဘာသိတဗ္ဗဝသေနေတံ၊သာသနန္တိ ပဝုစ္စတိ။

ကထေတဗ္ဗဿ အတ္ထဿ၊ဝသေနာပိ ကထာတိစ။
ဒေသနာသာ်သနကထာ၊ဘေဒမေွဝံ ပကာသယေ။ ။ငဇီရ။

အဉ္ဇိုကား အန္တ္တတ္ထကိုပြလို၍သာ ယခင်စကားကိုဆိုသည်၊ အသူးကို ပြလို၍ဆိုသည်မဟုတ်၊ ။မဏိဒိပ၌ဆိုသည်ဟူကြ၏။ တာသံဝါနာနာ ကရဏံ ဒသေဿော့ကထေတဗ္ဗာနန္တိအာဒိမာဟ-စသည်ကိုရင်း၊ ဒေသ နာ, သာသနာ, ကထာတို့၏ ကရဏာဒိကရဏဖြစ်သော ဗာဟုဇ္ဇကား ပိဋကတ္တယပင်ဖြစ်၍ အထူးမရှိ၊ ဘာဝသာဓ်ဖြစ်သော ဓာတွတ္ထအန္တတ် သာသူးကြောင်းကိုပြသည်ဟူသော ကျမ်းဆရာအာဘော်ကိုရင်း၊ မဆင ခြင်မိ၍ဆိုခြင်းသာ၊ ။သင်းနှစ်ဂါထာ၏အကျယ်ကိုပြလိုရကားတတြော ယံ-စသည်ငံနှံ့၊

တတြတာသု ဂါထာသု၊တို့၌၊ ဝါ-တတြ တေသု တီသု ပိဋကေသု၊ တို့၌၊ ယောဇနာ၊ ဆင်ခြင်။ ။ပဓိဒိပနာစ၊ ထက်ဝန်းကျင်ပြခြင်းသည် ရင်း၊ ဝါ၊ပဌမဂါထာ၏အနက်ကိုပြခြင်းသည်ရင်း၊ ဝိဘာဝနာစ၊ ထင်စွာ ပြခြင်းသည်ရင်း။ ဝါ၊ဒုတိယဂါထာ၏အနက်ကိုပြခြင်းသည်ရင်း၊ဟောာတိ၊ ၏၊ ဝါ၊လတံ့၊ (ယင်းနှစ်ပုဒ်ကား အနက်မထူး၊ ပဓိဒိပနဿ ဝိဘာဝဿေ ဆိုခဲ့သည်နှင့်အညီ ဆိုခြင်းမျှသာ)၊

ပဒိဒိပနာ ဝိဘာဝနာစာတိ ဟောန္တာ ဝုတ္တဿ အနုရူပတော ဝုတ္တံ။ အတ္ထ တော ပန ဧကမေဝ။ဋီကာ။ ။ဝါ—အကျဉ်းပြခြင်း,အကျယ်ပြခြင်းပေး။ ။ ဝဋ္ဌတ္ထဒိပနိ။ ။ဟိ ဝိဘာဝရ၊ ယောဇနာကား ဒုဋ္ဌီ၊အချို့ကား သခေ်ပဟူ၏။

ဘောနိပိဋကာနိ၊တို့ကို၊ယထာဣာမံ၊တိုင်း၊ အာဏာ၊ပ၊ဒေသနာတိစ၊ ဟူ၍ရင်း၊ ယထာ၊ပ၊သာသနာနိတိစ၊ ဟူ၍ရင်း၊ သံဝရာ၊ပ၊ကထာတိစ၊ ဟူ၍ရင်း၊ ဝုစ္စန္တိ၊ကုန်၏၊

တိုကို ချဲ့ဆိုရကား ဧတ္ထဟိ-စသည်မိန့်။ ။ဟိကား ဤ၌လည်း ဝိတ္ထာရ၊ပဌမကား နှစ်ဂါထာလုံး၏ ဝိဘာခ၊ ဤဒုတိယကား ဧတာန်- စသော ဝါကျအဝိတ်၏ ဝိတ္ထာရ၊

ဝါ၊ အကြောင်းကို ပြလိုရကား ဧတ္ထဟိ-စသည်မိန့်၊ ။(ဟိကား ကာရဏ)၊

ဟိကာဘွာ၊မူကား၊ပေး၊ အကွရဝိပတ္တိယံ ဟိ-စသည်ကဲ့သို့၊

တတ္ထဟီတိ အယံ နိပါတော၊ အက္ခရဝိပတ္တိယံ ဟီတိ အာဒီသု ဝိယ၊ ကသ္မာတိ အတ္ထေ ပဝတ္တတိ၊ ဓာတ်ဒီပ။ ။ ယင်းကား အနာကုလဝစနော ဟိ ဘဒန္တ ဗုဒ္ဓဃောသာစရိယော—ဟူသောဋီကာနှင့်မတန်လွန်း။

ဧတ္ထ ဧတေသု တီသု ပိဋကေသု၊ တို့တွင်၊ ဝိနယ ပိဋကံ၊ ကို၊ ။ (ဝုစ္စတိ-နှင့်စပ်)။

ပရမတ္ထဒေသနာတိ ဝုစ္စတိက၊ ဣတိ ဝုစ္စတိလိုက်စေ၊ ယင်းကား အဓိကာရနည်း။ ။ ဝါ—အန္တဒီပကနည်း။ ။ ဆရာတို့ကား ကတ္တားပေး၏၊ ဆင်ခြင်။

အဘယ်ကြောင့် အာဏာဒေသနာ ဆိုသနည်း စုဒ်ကြောင့် အာဏာရဟေန-စသည်မိန့်၊

အာဏာရဟေန၊ အာဏာထားခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူသော၊

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မဟာကာရုဏိကဖြစ်၍ အဝိရိတဟိတောပဒေသ အဖြစ်ဖြင့် ပမာဏမြောက်သော စကားရှိတော်မူသောကြောင့် ထိုက်သည်ဟူလို၊ ဋီကာ၊ ။ အာဏာ ပဏေတုံ အရဟတီတိ အာဏာရဟော၊ သီလက္ခန်ဋီကာ။ ။ ဝိမတိ, သာရတ္ထဒီပနီကား ဌပေတုံ—ဟူသည်သာထူး၏။

အာဏာဗာဟုလ္လတော၊ များသောအာဏာရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ။ သဒ္ဒတ္ထ၊ ။ ဝါ၊ အာဏာများသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ။ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊

ပရမတ်ပညတ်လည်း အပ္ပကအားဖြင့် ရှိသေးသောကြောင့် ဗာဟုလ္လဆိုသည်။ ။ ယင်းဖြင့် ယေဘုယျနည်းကို ပြသည်။ ။ ဝေါဟာရဝါရ ပရမတ္ထာနမ္ပိ သမ္ဘဝတော အာဟ-အာဏာဗာဟုလ္လတောတိ၊ ဣတော ပရေသုပိ ဧသေဝ နယော၊ ဋီကာ, သုတ္တန်ဋီကာ။ ။ နောက်နှစ်ချက်လည်းနည်းတူ။ ။ ဝိသေသေန သတ္တာနံ မနံ အာဟရတီတိ ဝေါဟာရော၊ ပညတ်ရစေ၊ ဓာတ်ဒီပ။ ။ ဤ သုံးချက်ကား တပ္ပုရိသ်နှင့်ကမ္မဓာရနေပြီ။

ယေတေသတ္တာ၊ တို့သည်၊ ပစုရာပရာဓာ၊ များသောလွန်ကျူးခြင်း အပြစ်ရှိကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊ တို့ကို၊ ယထာပရာဓံ၊ အပြစ်အားလျော်စွာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိနည်းပိဋကတ်၌၊ သာသိတာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစုရော ဗဟုလော အပရာဓော ဒေါသော ဝီတိက္ကမော ယေသံ တေ ပစုရာ ပရာဓာ၊ ပဌမသံဃာဒိသိသ်သို့ အကြိမ်ကြိမ်ရောက်သောသေယျသကထေရ်-စသည်ကိုယူ၊ ဋီကာ၊ ။ အနေကဇ္ဈာသယာနုသယစရိယာ ဓိမုတ္တိကာ၊ များသောအဇ္ဈာသယ, များသောအနုသယ, များသောစရိုက်, များသော ရှေးအလေ့အကျက်အားဖြင့် ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း အဓိမုတ္တိ ရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ များသောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သော၊

သဿတုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိစ၊ ခန္တိစေဝါနုလောမိကာ။
ဘူတဉ္စ ယံ ဉာဏံ၊ တေံ အာသယသညိတံ။ ။

ဟူသော သဿတဒိဋ္ဌိ, ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ, သစ္စာနုလောမိကဉာဏ်, ကမ္မဿကတာဉာဏ်—ဤလေးပါးသည် အဇ္ဈာသယ။ ကာမရာဂစသည့် ခုနစ်ပါးကား အနုသယ၊ ရာဂစရိုက်—စသော မူလစရိုက် ခြောက်ပါး, သံသဂ္ဂစရိုက် အားဖြင့် ခြောက်ဆဲ့သုံးပါးကား စရိယ။ ဝါ၊ သုစရိုက်, ဒုစရိုက်သုံးပါးကား စရိယ။ သတ္တဝါတို့၏ ရှေးအလေ့အကျက်အားဖြင့် ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း အလိုဆန္ဒ ဟူသော ဟီန, ပဏီတ, ဟု ဆိုအပ်သော အဘိရုစိနှစ်ပါးကား အဓိမုတ္တိ။ ။ သီလက္ခန်ဋီကာ, ဝိမတိ။ ။ယနေ့ပင် ရဟန်းပြုအံ့, အရဟတ္တဖိုလ်ကို ယူအံ့, စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း, ဆုံးဖြတ်ခြင်းကား အဓိမုတ္တိ။ ။ဂဏ္ဌိပုဒ်တို့။

ယထာနုလောမံ၊ အဇ္ဈာသယ-စသည်တို့အားလျော်စွာ။ ။ဓမ္မပုဉ္ဇမတ္တေ၊ ပရမတ္ထတရားအစုမျှ၌။

မတ္တကား ဧဝတ္ထ။ ယင်းဖြင့် အတ္တအတ္တနိယကိုကန့်။ ။အချို့ကား သတ္တဇီဝကကိုကန့်သောဟူ၏။ ။ဆင်ခြင်။

အပေတံ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ သန္တကံ၊ တည်း။ ။ဣတိသညိနော၊ တဏှာ, မာန, ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ဤသို့မှတ်ထင်ခြင်းရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ တို့ကို။ ယထာဓမ္မံ၊ ပရမတ္ထသဘောအားလျော်စွာ။

အတ္တအတ္တနိယမည်သည်မရှိ။ ဓမ္မမတ္တသာ ပြခြင်းကိုယူ။ ဋီကာ။ ။ဤသုံးချက်ကား တပ္ပုရိသ်နှင့်အဓိကရဏသာဓနပြု။

တထာ၊ ထိုမှတပါး။ (ယောဇနာ၌ ကိမည်ဟူ၏)၊ အဇ္ဈာစာရပဋိပက္ခဘူတော၊ လွန်ကျူးခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊

ဘူတသဒ္ဒါ၊ ရှိသည်မှာ၊ သမ္ဘာဝနာပြုမြဲ။ ။ဟူသည်နှင့်အညီ၊ ဟုတွာကျေ။

လွန်ကျူးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ်အားဖြင့် ဖြစ်သော။ ။(ဘာဝကျေ)။ ဝါ၊ လွန်ကျူးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ။ (ပင်းဘာဝကျေ)။

ဘူဓာတ်ကား ပတ္တတ္ထ။ အဘိဘဝိတွာ အာစာရော အဇ္ဈာစာရော-ပြု။ ။ ဋီကာ။

သံဝရာ သံဝရော၊ ငယ်သောစောင့်ရှောက်ခြင်း, ကြီးသောစောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ။

သံဝရကား သာမညကို ဟောသော်လည်း အသံဝရသည် မဟန္တသံဝရကို ဟောပြီးဖြစ်၍ ခုဒ္ဒကသံဝရကိုသာ ဟောသည်။ အကား ဝုဒ္ဓတ္ထ။ မဟန္တော သံဝရော ဋီကာ၌ ဟူသည်ကား အမိပ္ပါယ်ပြသာ။နသံဝရော-ပြု။ ဘ၀ါဘ၀၌ ဆိုခဲ့ပြီးသည်ကိုရှု။ ။စာရိတ္တ,ဝါရိတ္တသီလကို၊ဝါ၊လဟုက,ဂရုက အာပါတ်ကိုယူ။ ။ဤတွင် သုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာတို့၌ သံဝရာ သံဝရောတိ ခုဒ္ဒကော မဟန္တောစ သံဝရော၊ ကမ္မာကမ္မံဝိယ ဖလာဖလံဝိယစ ဟုရှိ၏။ ။ဤအဋ္ဌကထာ၌ကား မရှိ။ဋီကာ,ဂဏ္ဌိဒီပနီ, ယောဇနာတို့၌လည်း မဆို။

ဒိဋ္ဌိဝိနိဝေဌနာ၊ ဒိဋ္ဌိကိုဖြေခြင်းကို၊

ဒိဋ္ဌိယာ ဝိမောစနံ။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊ဒိဋ္ဌိကိုပယ်ခြင်းကို၊

အဘူတံ အဘူတတော နိဗ္ဗေဌေတဗ္ဗန္တိ ယံ အဘူတံ၊ တံ အဘူတဘာဝေ ဓနေဝ အပနေတဗ္ဗံ–ဟူသော သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာနှင့်အလျော်။ ဝိနိဝေဌနာ၌ မုဒ္ဓဇဒုတိယက္ခရာနှင့်သာလိုသည်။ ။ဝေဌ ဝေဌနေ၊ဝေဌတိ နိဗ္ဗေဌတိ၊ဝေဌနံ။ နိဗ္ဗေဌနံ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ဝေဌ ဝေဌနေ၊ ကဏ္ဏာသု ဝေဌနံ ကဏ္ဏဝေဌနံ။ မုဒ္ဓဇဒုတိယောယံ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒေါ၊ နာမ်ကိုရင်း ရုပ်ကိုရင်း နာမ်ရုပ်ကိုရင်းပိုင်းခြား ခြင်းကို၊

ကေသေသု သရူပေကသိည်ပြု။ ။ဤသုံးချက်လည်း ကပ္ပုရိုသ် နှင့်အမိ ကရဏသာခနေပြု။

ဒေသနာ သာသနာကထာဘေဒ၌ ဝိတ္ထာရကိုပြုပြီး၍ သိက္ခာပဟာန ဂမ္ဘီရဘာဝဋ္ဌ၏ ဝိတ္ထာရကိုပြုခြင်း၌ တိသုပိ-စသည်မိန့်၊ ။စ,ကား ဝါကျာရမ္ဘ၊ပိကား အဝယဝ သမ္ပိဏ္ဍန၊ ။တိဿော သိက္ခာစ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ တိဏ္ဏံပဟာနာနိစ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊စ တုဗ္ဗိဓောစ ဂမ္ဘီရဘာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ။ဟု–ယောဇနာ၊

နှစ်သုံးလေးငါးကံကတ္တားနှင့်၊ထား သည်အချ၊ကြိယာကား၊ ရှေ့မှာ နောက် ဖူး၊ကံကတ္တားနှင့်၊ရခြားလိုင်ခုစ်အတူတည်း။ ။ဟူသည်နှင့်အညီ။သင်ဒိဘာတ် ပြန်၍လိုက်ဓေ။

အမိသီလသိက္ခာ ဝုတ္တာ၌ ရှေ့ကိုသင့်သည်။ဂမ္ဘီရဘာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော၌ နောက်ကိုသင့်သည်။ ။ဝါ-တိဿော သိက္ခာစ တိဏ္ဏံ ပဟာနာနိစ စတုဗ္ဗိ ဓောစ ဂမ္ဘီရဘာဝေါတိ အယမတ္ထော။ ပကာရော ဝါ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ယော

ဇနာ။ ။တထာဟိကား ကာရဏာ။ဝါ၊ဒဋ္ဌဗ္ဗ။ဝါ၊ဝိတ္ထာရ။ ပါတိမောက္ခ သံဝရ သီလကား အဓိသီလ။မဟဂ္ဂုတ်ချာန်ကား အဓိစိတ္တ။ လောကုတ္တရာမည်သည် ကား အဓိပညာ။ ။အကျယ်ကို ပဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်၌ဆိုလတံ့။ ။ဝိသေသေနဖြင့် အတိသယနည်း, ယောဘုယျနည်းကိုပြသည်။ ။နောက် နှစ်ဝါကျသို့လည်း လိုက်စေ။

ကိလေသာနံ၊ သံကိလေသတရားတို့၏၊ ဝါ၊ ကိလေသာ• တို့၏။ (ဝိတိက္ကမဉ္စသမ္ဗန်၊ ဋီကာ၊ ။ဆဋ္ဌီကံဟူကြ၏၊ မသင့်)၊ ဝိတိက္ကမပဟာနံ၊ ကာယ,ဝစီဒွါရဖြင့် လွန်ကျူးခြင်းကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊၏၊ (လိုက်စေ)၊ ကသ္မာ၊ ကား။ သီလဿ၊ ၏။ (ဘာဝသမ္ဗန်)၊ ဝိတိက္ကမ ပဋိပက္ခတ္တာ၊ လွန်ကျူးခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

ဝိတိက္ကမကား ဘာဝယုဂ်သမ္ဗန်။ တဖြောင့်၍သော်လည်းသမ္ဗန်။ ။သီလ ဘေဒဖြစ်အံ့စိုး၍ မလွန်ကျူးရာကား သီလသည် ဝိတိက္ကမ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဟူလို။ ။ဋီကာ။

ပရိယုဋ္ဌာနပဟာနံ၊ အခွင့်မပေးသည်၏အစွမ်းဖြင့် စိတ်၌ကုသိုလ်ဖြစ် ခြင်းကိုကုန်စေ၍ ကိလေသာတို့၏ တည်ခြင်းကိုပယ်ခြင်းကို၊ သာရဏ္ဍ။ ဝါ၊ အခွင့်မပေးသည်၏အစွမ်းဖြင့် စိတ်၌ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းကို ကုန်စေ၍ ဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့် တည်သောကိလေသာကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဝိမတိ။ ။ (ထိုးကျင်ခြင်းကိုပယ်ခြင်းကို၊ လုယက်၍ တည်ခြင်းကို ပယ်ခြင်းကို၊ ပေးကြသည်ကား ဋီကာနှင့်မညီ)။

သမာဓိဖြင့် မြဲစွာ ကုသိုလ်စိတ်ဖြ ရကား ဆန့်ကျင်ဘက်ဟူလို။ဋီကာ။ ။ အနုသယကို အရိယမဂ်ဖြင့် အချင်းခပ်သိမ်း ပယ်အပ်ရကား ဆန့်ကျင်ဘက် ဟူလို။ ။ငင်း။

ကိလေသာနံ၊ တို့ကို၊ တဒင်္ဂပဟာနံ၊ ဆီမီးရောင်ဖြင့် မိုက်မှောင်ကို ဖြောက်ခြင်းကဲ့သို့ ထိုထိုကုသိုလ် အင်္ဂါဖြင့် ထိုထိုအကုသိုလ် အင်္ဂါကို ပယ်ခြင်းကို၊

ဤ၌ အနေစအားလျော်စွာ သုသီလျင်ဖြင့် ဒုသီလျင်ကိုပယ်ခြင်းကိုယူ။ငင်း။

ဓူတရေသု၊သုတ္တန်, အဘိဓမ္မာတို့၏၊ ဝိက္ခမ္ဘန သမုစ္ဆေဒပဟာနာနိ၊ အိုးခတ်ခြင်းဖြင့် ရေအပြင်၌ မှော်ဖျားခြင်းကဲ့သို့ သမာဓိဖြင့် စိတ်အစဉ်၌ နီဝရဏတို့ကို ခွါသောအားဖြင့် ပယ်ခြင်း, အရိယမဂ်ဖြင့် ကိလေသာ အပေါင်းကို စင်စစ်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းအစွမ်းဖြင့် ပယ်ခြင်းတို့ကို၊ ။

တဒင်္ဂပ္ပဟာနံ၊ တဒင်္ဂသတ္တိဖြင့်ပယ်ခြင်းကို။ ဝိက္ခမ္ဘနသမုစ္ဆေဒပ္ပဟာနာနိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနသတ္တိဖြင့်ပယ်ခြင်း, သမုစ္ဆေဒသတ္တိဖြင့်ပယ်ခြင်းတို့ကို။ သို့လည်းပေး။ ။(သိက္ခာသုံးပါးနှင့် အသင့်ဆိုသည်၊ ဒုစ္စရိတ သံကိလေသသ၊ ကာယ, ဝစီဒုစရိုက်ဟူသော သံကိလေသကို၊ ပဟာနံ၊ တဒင်္ဂသတ္တိဖြင့်ပယ်ခြင်းကို။

ဇေ၀ိရ္ဗှာရဒ္ဒိသ္ဓိ စေတနာကို ဒုစ္စရိတ သံကိလေသဟူ၏။ ။ကာယဝစီဒုစ္စရိုက်ကိုပင်ယူ။သို့မှသီလနှင့် သင့်မည်။

တဏှာဒိဋ္ဌိ သံကိလေသာနံ၊ တဏှာ သံကိလေသ, ဒိဋ္ဌိသံကိလေသတို့ကို။ ။ပဟာနံ၊ဝိက္ခမ္ဘနသတ္တိ, သမုစ္ဆေဒသတ္တိဖြင့်ပယ်ခြင်းကို။

စတုဗ္ဗိဓဝေစဂမ္ဘီရဘာဝေါကို ချဲ့လိုရကား ကောကသ္မိံ-စသည်မိန့်။ စ,ကားပက္ခန္တရ။

ဗြဟ္မတေသု တိသု ပိဋကေသု၊တို့တွင်။

ကောကသဒ္ဒါ၊ ရှိလေရာ၊ နိဒ္ဒါရဏမှာ၊ သတ္တမီသက်မြဲ။ ။ဟူသည်နှင့်အညီ။ နိဒ္ဒါရဏ၌ သတ္တမီ။

ကောကသ္မိံ၊၌။

ကေသ္မိံ တပုဒ်ကိုပင် ကေသ္မိံ,ကေသ္မိံ–ဟု ဒွေဘော်ပြု၍ ရှေ့ပုဒ်၌ ဝိဘတ်ကိုချေ၍ ကောကသ္မိံ-ဟူလေသည်။ ။သျာဒိလောပေါ ပုဗ္ဗဿေကဿ သုတ်။ ဝိစ္ဆာယမေကဿ ဒွိတ္တေ ပုဗ္ဗဿသျာဒိလောပေါ ဟောတိ။ ။ဒုဗ္ဗိ, မောဂ္ဂလာန်။

ဒွိတ္တံ ဝိစ္ဆာယမေကဿ၊နေကတ္ထဿ နိပါတနာ။, ။သဒ္ဒါငယ်။

ဓမ္မ၊ပ။ဘာဝေါ၊ဓမ္မ၏နက်နဲသည်၏အဖြစ်,အတ္ထ၏နက်နဲသည်၏အဖြစ်, ဒေသနာ၏နက်နဲသည်၏အဖြစ်, ပဋိဝေဓ၏နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကို၊

ထိုထိုသရုပ်ကိုပြ၍ ချဲ့လိုရကား တတ္ထ-စသည်မိန့်။

တတ္ထတေသုဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓေသု၊ တို့တွင်၊တတ္ထဝါသဒ္ဒေ ဝစနေ၊ ၌၊ ခွဲကြ၏။

ဓမ္မောတိ၊ကား။ ဥဒ္ဒိဂ်၊ဏုတိကား ပဒတ္ထဝိပလ္လာသ။ ။ဝါ-ဓမ္မမည်သည်ကား။ ဉာတိသဒ္ဒေါ နာမဓေယျော၊ ။ယောဇနာ၊

ပါဠိ၊ပုဗ္ဗေ မနသာ ဝဝတ္ထာပိတ ဖြစ်သော ပရမတ္ထ သဒ္ဒါအစဉ်တည်း၊ (သဒ္ဒဝါဒီ)၊ ဝါ၊ဝစီဘေဒဖြစ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဒါအစဉ်တည်း၊ ရင်း။ ။

ဝါ၊မနသာဝဝတ္ထာပိတဖြစ်သော နာမပညတ်အစဉ်တည်း၊ပညတ္တိဝါဒီ။ ။ အထ္ထောတိ၊ ကား၊ တဿာယော ပါဠိယာငှဲ၊ သဒ္ဒဝါဒီ နှစ်ပါးပညတ္တိ ဝါဒီ၊အစဉ်အတိုင်းပေး၊ နောက်၌လည်း ဤနည်း၊ ။ဒေသနာတိ၊ကား၊ မနသာ၊ စိတ်တော်ဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပိတာယ၊ ရှေး၌ မှတ်အပ်ပိုင်းခြားအပ်ပြီး သော။ဝါ၊ပရမတ်, ပညတ်အနက်အားလျော်စွာ ဝါစကသဒ္ဒဖြင့် ပရမတ္ထ သဒ္ဒါတို့၌ မှတ်အပ်ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ။တဿာပါဠိယာ၊ ထိုပရမတ္ထ သဒ္ဒါအစဉ်ကို၊ ရှေး။ ဝါ၊ ထိုဝစီဘေဒဖြစ်သော ပရမတ္ထ သဒ္ဒါအစဉ်ကို။ အလယ်၊ ဝါ၊ထိုအက္ခရာဝဠိဖြစ်သော နာမပညတ်အစဉ်ကို၊ နောက်၊ ။ ဒေသနာ၊နောက်ကာလသူတပါးတို့အား သိစေခြင်းငှါ ဟောခြင်းဟူသော ပရမတ္ထ သဒ္ဒါအစဉ်တည်း။ ရှေး။ ဝါ၊ ဟောကြောင်းဖြစ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ် တည်း၊ဝါ၊ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း၊အလယ်၊ဝါ၊သူတပါးတို့ အား သိစေခြင်းငှါ ဟောခြင်းဟူသော ဝစီဘေဒဖြစ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဒါ တည်း၊ နောက်၊ ပဋိဝေဓောတိ၊ကား၊ ပါဠိယာစ၊ ပုဗ္ဗေမနသာ ဝဝတ္ထာ ပိတာ ဖြစ်သော ပရမတ္ထ သဒ္ဒါအစဉ်, နောက်ကာလ သူတပါးတို့အား သိစေခြင်းငှါ ဟောခြင်း ဟူသော ပရမတ္ထ သဒ္ဒါအစဉ်ကိုငှင်း၊ ရှေ့၊ ဝါ၊ ဝစီဘေဒ ဖြစ်သော ပရမတ္ထ သဒ္ဒါအစဉ်ကိုငှင်း၊ အလယ်၊ ဝါ၊ မနသာ ဝဝတ္ထာပိတဖြစ်သော နာမပညတ်အစဉ်, သူတပါးတို့အား သိစေခြင်းငှါ ဟောခြင်းဟူသော ဝစီဘေဒဖြစ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဒါအစဉ်ကိုငှင်း၊နောက်၊ ပါဠိယာတ္ထဿစ၊ယင်းသည်ပါဠိ၏အနက်ကိုငှင်း၊ယထာဘူတာဝဗောဓော၊ ဟုတ်မှန်သည်အားလျော်စွာ သိတတ်သော၊ ဝါ၊သိကြောင်းဖြစ်သော၊ဝါ၊ သိခြင်းဟူသောဉာဏ်တည်း၊

ယင်းဝါဒသုံးပါးတို့တွင် ပဌမဝါဒကား အဘိဓမ္မာဂဏ္ဌိပဒကာရ-စသော သဒ္ဒဝါဒီဆရာတို့ဝါဒ။ ။ဒုတိယဝါဒကား ယင်းသဒ္ဒဝါဒီဆရာတို့ဝါဒပင်။ ။ တတိယဝါဒကား သီဟဠဂဏ္ဌိပဒကာရ-စသော ပညတ္တိဝါဒီဆရာတို့ဝါဒ။ ။ ဓမ္မအရလည်း ပရမတ္ထသဒ္ဒါ။ဒေသနာအရလည်း ပရမတ္ထသဒ္ဒါပင်။ ။သို့သော် ဓမ္မနှင့် ဒေသနာ, မထူးတကားဟူငြားအံ့။ တိုထိုအနက်ကို ဟောတတ်သော အဖြစ်ဖြင့် ရှေ၌ မိမိသိအပ်သော သင်ခြင်းစသော အစွမ်းဖြင့် မှတ်အပ်, ပိုင်း ခြားအပ်သော သဒ္ဒါအစဉ်ကား ဓမ္မ။ ။နောက်ကာလ သူတပါးတို့အား သိစေခြင်းငှါဖြစ်စေအပ်, ဟောအပ်သော ထိုထိုအနက်ကို ပြတတ်သော သဒ္ဒါ အစဉ်ကား ဒေသနာ—ဤသို့ထူးသည်ဟူပေ။ ။ပဌမဝါဒ။

ဇ္ဈေ စသဒ္ဒေါယေဝ ပါဠိနာမာတိ ဉမသ္မိံ ပက္ခေ ဓမ္မံသာပိ သဒ္ဒသဘာဝတ္တာ ဓမ္မဒေသနာနံ ကော ဝိသေသောတိ စေ။ တေသံ တေသံ အတ္ထာနံ ဗောဓကေ ဘာဝေန ဉာတော ဥဂ္ဂဟဏာ ဒိဝသေနစ ပုဗ္ဗေ ဝဝတ္ထာပိတော သဒ္ဒပ္ပဗန္ဓော ဓမ္မော၊ ပစ္ဆာ ပရေသံ အဝဗောဓနတ္ထံ ပဝတ္တိတော တံဒတ္ထပကာသကော သဒ္ဒေါ ဒေသနာတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။သာရတ္ထ,သီလက္ခန္ဓဋီကာ။ ။

ဒေသနာကား ဘာဝသာဓ်တည်း။ဝစီဘေဒဖြစ်သော ပရမတ္ထအစဉ်ကား ဓမ္မ။ ထိုထိုဖြစ်စေတတ်သောစိတ္တုပ္ပါဒ်ကား ဒေသနာ။ ဒုတိယဝါဒ။ ။အထဝါ-ယထာဝုတ္တသဒ္ဒသမုဋ္ဌာပကော စိတ္တုပ္ပါဒေါ ဒေသနာ။ ။ဒေသိယတိ သမုဋ္ဌာပိယတိ သဒ္ဒေါ ဧတေနာတိ ကတွာ မုသာဝါဒါဒယော ဝိယ။ တတ္ထပိ ဟိ မုသာဝါဒါဒိသမုဋ္ဌာပိကာ စေတနာ မုသာဝါဒါဒိသဒ္ဒေနဝေါဟာရိယတိ။ဉင်း။ ဒေသနာကား ကရဏသာဓ်မှု။ ။သဒ္ဒါကိုခံသော် စိတ္တုပ္ပါဒ်။အနက်ကိုခံသော် သဒ္ဒါရစေ။ ။ပညတ္တိသဒ္ဒါသာ အနက်ကို သိစေတတ်သော်လည်း အကြောင်းရင်းဖြစ်သောကြောင့် ပရမတ္ထသဒ္ဒါကိုပင် အက္ခရသညာတောဟူ၍သို့ တဿာ ဟေ ဝတ္တော-ဟူသည်။ ။တဿာပါဠိယာဒေသနာ-ဟူသည်လည်း ဥပ္ပန္နာစ ကုသလာ ဓမ္မာ ဘိယျော ဘာဝါယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တန္တိ-ဟူ၍သို့။ ။သဒိသူ။ ။တတိယဝါဒ၌ သမ္မုတိပရမတ္ထဖြစ်သော အနက်အားလျော်သော ဝါစကသတ္တိအားဖြင့် ပရမတ္ထသဒ္ဒါတို့၌ စိတ်တော်ဖြင့် မှတ်အပ်,ပိုင်းခြားအပ်သော နာမပညတ်အစဉ်ကား ဓမ္မ။ ။ထိုကိုဟောခြင်းဟူသော ဝစီဘေဒဖြစ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဒါကား ဒေသနာဟူလို။ ။သမ္မုတိ ပရမတ္ထ ဘေဒဿ အတ္ထဿ အနုရူပ ဝါစက ဘာဝေန ပရမတ္ထသဒ္ဒေသု ကေနေ့န ဘဂဝတော မနသာ ဝဝတ္ထာပိတော နာမ ပညတ္တိပဗန္ဓော ပါဠိဓမ္မော။ ။ဒေသနာယ ဓမ္မဿစ ကော ဝိသေသောတိ စေ။ ယထာဝုတ္တနယေန မနသာဝဝတ္ထာပိတဓမ္မဿ ပရေသံ ဗောဓနဝသေန ဒေတိသဒ္ဒနာဝါ ဘာယ ပကာသနာ ဒေသနာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ တေနာဟ-ဒေသနာတိ တဿာ မနသာ ဝဝတ္ထာပိတာယ ပါဠိယာ ဒေသနာတိ။ ။ဝိမတိ။

ပရမတ္ထဝစီဘေဒသဒ္ဒါကို ဓမ္မယူငြားအံ့၊ ဝစီဘေဒပြုခြင်းကိုထား၍ ဒေသနာ၏ ဓမ္မမှ အထူးမရှိခြင်းကြောင့် ဒေသနာနှင့်ဓမ္မမထူးခဲ့၊ ထိုသို့ဝစီဘေဒပြုခြင်းမှ တပါး, နှစ်ပါး-အထူးမရှိခြင်းကြောင့် မနသာ ဝဝတ္ထာပိတာယ ပါဠိယာ ဒေသနာဟူ၍ ဝစီဘေဒပြုခြင်းကိုကြည့်၍ ဓမ္မနှင့်ဒေသနာ၏ တပါးမဟုတ်သည်အဖြစ်ကို ဆိုသည်၊ အထက်၌လည်း ဒေသနာတိ ပညတ္တိဟူ၍ အထူးမရှိသောအားဖြင့် မိန့်သည်၊ အကယ်၍ဝစီဘေဒပြုခြင်းမှတပါး အထူးမရှိငြားအံ့၊ ပါဠိယာစ ပါဠိယတ္ထဿစ ဒေသနာယစ ယထာဘူတာဝဗောဓော-ဟု ပဋိဝေဓ၌ ဒေသနာကို အသီးအခြားဆိုရာ၏ သို့မဆိုခြင်းဖြင့်လည်း ဝစီဘေဒပြုသည်မှ တပါး ဒေသနာ၏ ဓမ္မမှမထူးသော

အဖြစ်ကိုပြသည်။ ထိုသို့လျက် ပရမတ္ထဝစီဘေဒသဒ္ဒါကို ဓမ္မယူသော် တပုံတခုမျှ မထုံးသည်ဖြစ်ရာခဲ၏ဟု သီဟဠဂဏ္ဌိပုဒ်၌ သဒ္ဒဝါဒီဆရာတို့ဝါဒကို အပြစ်ဆိုသည်။ ။ရှေးပရမတ္ထသဒ္ဒါကား ဓမ္မ၊ နောက်ကာလ သူတပါးတို့အား ဟောပြန်သော ပရမတ္ထသဒ္ဒါကား ဒေသနာဟူ၍ ယခင် ဆိုပြီးသည်အတိုင်း အနုဋီကာ၊ သာရတ္ထဒီပနီ၌ သဒ္ဒဝါဒီ ဆရာတို့ဝါဒ၌ အသုံးရှိကြောင်းကိုဆိုသည်၊ ပညတ်ဟူသမျှသည် ပရမတ်သဘောကိုစွဲ၍ ဖြစ်ရကား နာမပညတ်လည်း ပရမတ္ထသဒ္ဒါကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောကြောင့် ပရမတ်စစ်သော်ကား သဒ္ဒါပင်တည်းဟုယူဆ၍ ဓမ္မလည်းသဒ္ဒါသာဟုကေစိတို့ဆိုကုန်သည်၊ ဆိုသော်လည်း ဇာတ္တိပုရိသာဒိ အာကာရ, ပရိဝိတက္ကနုဗ္ဗကဖြစ်သောရာဂ-စသည့်, မေတ္တာစသည့် ကုသိုလ်, အကုသိုလ်တို့၏ အာရုံကိုယူ၍ဖြစ်လျက် ကာမာဝစရပဋိသန္ဓိကာ ပရိတ္တာရမ္မဏာဟူ၏သို့ ပရမတ္ထဓမ္မသျှင် အကြောင်းရှိသောကြောင့် ကေစိဝါဒကိုလည်း မကဲ့ရဲ့အပ်ဟူ၏။

တေပိ အနုပဝဇ္ဇာယေဝ။ ယထာ ကာမာဝစရပဋိသန္ဓိကာ ပရိတ္တာရမ္မဏာတိ ဝုစ္စန္တိ၊ ဧဝံ သမ္ပဒမိဒံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ဝိမတိ, မူလဋီကာ, အနုဋီကာ, သီလက္ခန္ဓဋီကာတို့၌ သဒ္ဒဝါဒတို့ ဝိမတိ၌ ပညတ္တိဝါဒကို နှစ်သက်သည်။ သာရတ္ထဒီပနီ၌ နှစ်ပါးလုံးကိုပင်ဆိုသည်။

ဂမ္ဘီရဘာဝကိုပြအံ့ သောဌော တိသုပိ-စသည်မိန့်၊ ။စ, ကားဝါကျာရံ့ဟ်၊

ဧတေသု ပိဋကေသု၊ တို့၌၊ (ဂမ္ဘီရာ၌စပ်)၊ ။ဝါ၊ တို့တွင်။ ဧကေကသ္မိံ။ (ထည့်စပ်)။ ဧဝံစသောနိဂုံးနှင့်အညီ၊ ။ဧတေဓမ္မ။လ၊ဝေဓာ၊ တို့သည်၊ (ပတိဋ္ဌာနှင့်ဂမ္ဘီရာစပ်)၊ ဝါ၊ တို့ကို၊ (ဒုက္ခောဂါဟာ၌စပ်)။ အတ္ထ၊ ဒေသနာပဋိဝေဓတို့သည် ပါဠိဝိသယဖြစ်ရာကား ဧတေသု တိသုပိဋကေသုဟု အာဓာရဖြစ်တန်စေ၊ ဓမ္မနှင့်ပိဋကတ်သည် ပါဠိချည်းဖြစ်ရကား ဓမ္မ၏အာဓာရ အသို့ဖြစ်အံ့နည်း ဟူငြားအံ့။ ဓမ္မအရပါဠိအစိတ်၊ ပိဋကအရ ပါဠိအပေါင်း ဖြစ်ရကား ရုက္ခေ သာခါ ဟူ၏ သို့ ဖြစ်တန်၏ ဟူပေ။

တန္တိ သမုဒါယော အဝယဝတန္တိယာ အာဓာရော။ ယထာ ရုက္ခေ သာခါတိ။ အနုဋီကာ။ ။တန္တိသမုဒါယသ အဝယဝတန္တိယာ အာဓာရ ဘာဝတော။ ငိဋ္ဌကသုံးပုံဋီကာ။

သသာဒိဟိ၊ ယုန်ငယ်စသောသတ္တဝါတို့သည်၊ နကွေခါဂါဟောဝိယာစ၊ ဆင်းရဲသဖြင့် သက်ဝင်အပ်၏သို့ရင်း၊ သဒ္ဒူ၊ ဋီကာ၊ ။ဝါ၊ဆင်းရဲသော သက်ဝင်ခြင်းရှိ၏သို့ရင်း၊ သဒ္ဒူ၊ ဝိမတိ၊ ။ဝါ၊သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏သို့ရင်း၊ ဒုဒိပ္ပါသဒ္ဒ၊ ။အလဒ္ဓနေယျပတိဋ္ဌောဝိယာစ၊ ရအပ်သောထောက်ရာ တည်ရာမရှိသို့ရင်း၊ အယုတ္တ၊ ဝါ၊မရအပ်သောထောက်ရာ တည်ရာရှိ၏ သို့ရင်း၊ ယုတ္တ၊ ဝါ၊ထောက်ရာတည်ရာမရနိုင်၏သို့ရင်း၊ ။အဓိပ္ပါယ်၊

နကွေခါ ဂါဟသာယုချေသော် ဧကဒေသော ဂါဟာဖြစ်ကောင်းသေး ရကား အလဒ္ဓနေယျပတိဋ္ဌာဟုပြန်သည်၊ တစိတ်တဒေသသက်ဝင်ငြား လည်း မရအပ်တည်နိုင်ဟုလို၊ ။သာရတ္ထ၊ ယင်းသည် လေးပါးသာ ဂမ္ဘီရဖြစ်သည်၊ ပိဋကတ်ကား ဂမ္ဘီရမဟုတ်ငြားအံ့၊ မေးကား ပိဋက ပင်၊ ယင်းမေးသည် ဝါစကဖြစ်၍ ဝစ္စဖြစ်သော အတ္ထကား ဝိသယ၊ ။ ဒေသနာပဋိဝေဓတို့ကား ယင်းအတ္ထလျှင်အာရုံရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိသယီ ဤသို့ မိမိသို့အရင်းမူခြင်းဖြင့်ရင်း၊ ဝိသယ, ဝိသယီကိုအရင်းမူခြင်းဖြင့်ရင်း၊ ပိဋ ကတ်တို့၏ ဂမ္ဘီရအဖြစ်ကိုဆိုအပ်သောကြောင့် ဤသို့မစောဒနာသင့်၊ မူလ ဋီကာ, အနုဋီကာ, သီလက္ခန်ဋီကာ, သာရတ္ထ၊

ဝါ-အာဝယဝ ဖြစ်သော မေးစသည်တို့၏ ဂမ္ဘီရ အဖြစ်ကို ဆိုလျှင် အဝယဝီဖြစ်သော ပိဋကတ်၏ ဂမ္ဘီရ အဖြစ်ပြီးသောကြောင့် မစောဒနာ သင့်၊ ဝိမတိ၊ ။အတ္ထ, ဒေသနာ, ပဋိဝေဓ-ဤသုံးပါးကို ပိဋကတ်၏ အစိတ်အဖြစ်ဖြင့် ယူခြင်းခဲသဉ်းနိုင်မှု၊ ဝါ၊မေးနှင့်ပိဋကမပြားခြင်းကြောင့် ရင်း ပိဋက၏အနက်လည်း အတ္ထအရဖြစ်ခြင်းကြောင့်ရင်း၊ ဒေသနာလည်း မနသာ ဝဝတ္ထာပိတပါဠိကိုမှီ၍ ဝစီဘေဒအားဖြင့် ဖြစ်ရကား နိဿိတ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ရင်း၊ ပဋိဝေဓလည်း အာရမဏကဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်း၊ အဘေဒ, ဝတ္ထ, နိဿိတ တဒါရမ္မဏဖြစ်သော ယင်းလေးပါး၏ ဂမ္ဘီရဘောဖြင့် ပိဋကတ်၏ ဂမ္ဘီရဘောပြီးရကား မစောဒနာသင့်၊ မဏိ ဒီပ၊ မေးနှင့် ပိဋကတ်၏ အဝယာ, အဝယဝီ-ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အဘေဒ ယူခြင်းသည်ရင်း၊ မေးနှင့်ဒေသနာ၏ ပရမတ္ထသဒ္ဒါချည်း ဖြစ်ခြင်းကြောင့် နိဿယ, နိဿိတယူခြင်းသည်ရင်း၊ ခဲယဉ်းနိုင်မှု၊ ဋီကာများနှင့်လည်း ညီ၊ ပဋိဝေ ဥာဏ်၏ခဲသဉ်းခြင်းကြောင့် မေး,အတ္ထတို့၏ရင်း၊ ဒေသနာ ဥာဏ်၏ခဲသဉ်းခြင်းကြောင့် ဒေသနာ၏ရင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်ခဲသော

ကြောင့်ရင်း၊ ထိုပဋိဝေဓသျှင် အာရုံရှိသော ဉာဏ်ဖြစ်ခြင်း၏ ခဲယဉ်းခြင်း ကြောင့်ရင်း၊ ပဋိဝေဓ၏ရင်း။ ဒုက္ခောဂါဟာဂမ္ဘီရဖြစ်သည်ဟူလို၊

တတ္ထ ပဋိဝေဓောဿ ဒုက္ကရဘာဝတော ဓမ္မတ္ထာနံ ဒေသနာဉာဏဿ ဒုက္ကရဘာဝတော ဒေသနာယစ ဒုက္ခောဂါဟဘာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။ပဋိဝေဓေဿ ပန ဥပ္ပါဒေတု မသက္ကုဏေယျတ္တာ တဗ္ဗိသယ ဉာဏုပ္ပတ္တိယာစ ဒုက္ကရဘာဝတော ဒုက္ခောဂါဟတာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။ပိဋကသုံးပုံဋီကာ။

ဂမ္ဘီရဘာဝကို ဟေတုဖလ-စသော နည်းတပါးဖြင့်လည်း ပြခြင်းငှါ အပရော နယော-စသည်မိန့်။ ။အတ္တနော ဖလံ ဒဟတိ ဝိဒဟတီတိ ဓမ္မော၊ ဓါတ်ရမ္မပစ္စည်း။ ဒဟဓါတ်ထင်မှတ်၍၊ တတိယက္ခရာကို စတုတ္ထက္ခရာပြု။ ဟူကြံသည့်မသင့်၊ ဓါဓါတ်ဖြင့် ဒဟဓါတ်ရုပ်ပြီးကား လွယ်၏။ ။ဝစနတ်ဖြင့် ဓမ္မကား ဟေတုဝါစကမှတ်။

ဟေတုပရိယာယ်ကို အဘယ်ဖြင့် သိအပ်သနည်း။ ရုဒ်ကြောင့် ဝုတ္တံ-စသည်မိန့်၊ ။ပဋိသမ္ဘိဒါဝိဘင်္ဂေ ဘဂဝတာ ဝုတ္တံ-ဟုထည့်၊သမ္ဗန်၊ ။ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါဟူသောသဒ္ဒါသ်ပုဒ်၏ ဓမ္မေပဋိသမ္ဘိဒါဟူသော ဝါကျကို ပြလို၍ ဟေတုမှိ ဉာဏံ-ဟုဟောတော်မူသည်၊ ဓမ္မေကို ဟေတုမှိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါကို ဉာဏံဖွင့်သည်၊သို့ဖြင့် ဟေတုနှင့် ဓမ္မ၊ ဉာဏနှင့် ပဋိသမ္ဘိဒါ တို့သည် ကေဝ္ဋဖြစ်သဖြင့် ဤအနက်ကိုသိအပ်၏ဟူလို၊

ဟေတာနုသာရေန အရိယတ္ထ အဓိဂမိယတိ သမ္ပါပုဏိယတီတိ အတ္ထော။ ဋီကာ။ ။အရဓါတ်ထပစ္စည်း။ ။ဟေတုဖလေဖြင့် အတ္ထကိုဖွင့်သည်။ ။ ရှေးနည်း။

ပညတ္တိ၊အပြားအားဖြင့် သိငေးဖြစ်သော၊ ဝါ၊သိစေတတ်သောပရမတ္ထ သဒ္ဒါတည်း၊ ။သဒ္ဒဝါဒီ၊ ။ဝါ၊ အပြားအားဖြင့် သိကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝါ၊သိစေတတ်သော မနသာ ဝဝတ္ထာပိတဟုဆိုအပ်သောအက္ခရာဝဋ္ဋိဖြစ် သောနာမပညတ်တည်း၊ ဝါ၊ထိုထိုအနက်အားလျော်စွာ ဝါစကသဒ္ဒါဖြင့် ပရမတ္ထသဒ္ဒါတို့၌ စင်စစ်ပိတ်တော်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သောအက္ခရာဝဋ္ဋိဖြစ် သော နာမပညတ်တည်း၊ ပညတ္တိဝါဒီ။ ယထာဓမ္မံ၊ အကြင် အကြင် အဝိဇ္ဇာအစရှိသော အကြောင်းသင်္ခါရ အစရှိသော အကျိုးသဘောသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တသ္မိံ တသ္မိံဓမ္မေ၊၌၊

ယထာသဒ္ဒါ နိစ္စသမ္ဗန္ဓာ ဟူသည်နှင့်နိယတ်တည်း။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊ယထာဓမ္မံ၊၌၊ပေးမြဲ၊

နိယတာန ပက္ခ။ မဏိဒီပ။ ။ပဉ္စမိမှတပါးကို အဇ္ဈယိဘောဌ် အံပြုံခြ။ ။ န ပဉ္စမျာယ မံ ဘာဝေါ၊ကွစိတ္တိ အမိကာ၊ရတော၊ ။ရှုပသိဒ္ဓိ။

ဝါ-ယထာဓမ္မံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်း, သင်္ခါရ အစရှိသော အကျိုးသဘောအားလျော်စွာ၊

ဓမ္မကား သဘာဝတ္ထ။ ။ထိုကြောင့် ဟေတုဖလအကုန်ပေး။

နိဝိဋ္ဌော၊ တည်သော။ (ထည့်)၊

နိဝိဋ္ဌောတိစ ဉာမိနာ-ပါဠ္ဓသေသေန သမ္ဗန္ဓော၊ ။မဏိဒီပ။

ဓမ္မာဘိလာပေါ၊အဝိဇ္ဇာ, သင်္ခါရ-စသောအနက်ကို ပြတတ်သော မဘောက်မပြန်သော သဒ္ဒါတ္တိကပိဋ္ဋကသဒ္ဒါ။ သဒ္ဒဝါဒီ၊ ။ဝါ-ဓမ္မာဘိလာပေါ၊ အဝိဇ္ဇာ, သင်္ခါရ-စသောအနက်ကို ပြတတ်သော မဘောက် မပြန်သော သဒ္ဒါတ္တိကပိဋ္ဋကသဒ္ဒါ၏ အကျိုးဖြစ်သောနာမပညတ်၊ ဝါ၊ အဝိဇ္ဇာ, သင်္ခါရစသော-အနက်ကိုပြတတ်သော သဒ္ဒါတ္တိကပိဋ္ဋကသဒ္ဒါ၊ ပညတ္တိဝါဒီ၊ ။ဉာတိအယံ၊ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အလိုရှိအပ်သောအနက်တည်း၊ ရှေ့ဝါဒနှစ်ပါး၊ ဝါ၊အဓိပ္ပါယောဝေ၊ အဓိပ္ပါယ်သာတည်း၊ နော အတ္ထော၊ အတ္ထစစ် မကျတ်၊ နောက်ဝါဒ၊

ဒေသနာတိ ပညတ္တိ၌ သဒ္ဒဝါဒီအလိုကား ဒေသိယတိ အတ္ထော ဧတေနာတိ ဒေသနာ၊ ပကာရေနဉာပိယတိ ဧတေန ပကာရတော ဝါ ဉာပေတီတိ ပညတ္တိ-ပြု။ ဝစီဘေဒဖြစ်သော ကေကက္ခရ ပရမတ္ထသဒ္ဒါရစေ။ ။ဋီကာစသည်။ပညတ္တိဝါဒီကား အက္ခရာဝဠ္ဌဖြစ်သော နာမပညတ်ဟူ၏။ ။ဓမ္မာဘိလာပေါတိ အဓိပ္ပါယော၌ သဒ္ဒဝါဒီကား အဘိလပ္ပတိ ဥစ္စာရိယတီတိ အဘိလာပေါ။ ။ဓမ္မော သဘာဝေါ အဝိပရီတော အဘိလာပေါ ဓမ္မာဘိလာပေါ။ အဝိပရီတအတ္ထကို ပြတတ်သောကြောင့် အဝိပရီတဖြစ်သည်။ ။အတ္ထဗျဉ္ဇနကော အဝိပရီတာဘိလာပေါ။ ။ဋီကာ, အနုဋီကာ။

သာ မာဂဓေါ မူလဘာသာ၊နရာယာယာဒိကပ္ပိကာ၊
ဗြဟ္မာနောစ သုတာလာပါ၊သမ္ဗုဒ္ဓါစာပိ ဘာသရေ။ ။ဟူသော
မူလဘာသာကိုသာယူ။

ဧတေန ဓမ္မနိရုတ္တာဘိလာပေ ဉာဏံ နိရုတ္တိ ပဋိသမ္ဘိဒါတိဧတ္ထ ဝုတ္တံ ဓမ္မနိရုတ္တိံ ဒဿေတိ။ ။မူလဋီကာ,သီလက္ခန်ဋီကာ,သာရတ္ထ။ ။ဓမ္မကား သဘာဝတ္ထ။အဝိပရီတတ္ထလည်းဟူကြ၏။ ။ကေကက္ခရဖြစ်သော သဒ္ဒါတ္တိက ဝစီဘေဒ ပရမတ္ထသဒ္ဒါ—ဟူသော ဓမ္မနိရုတ္တိသည်သာ ဒေသနာတိ ပညတ္တိ၌ အလို

ရှိအပ်သော အနက်ကို ပရမတ္ထသဒ္ဒါမှ လွတ်သော အက္ခရာဝဋ္ဋိဖြစ်သော နာမ ပညတ်ကား အံလိုရှိအပ်သော အနက်မဟုတ်ဟူ၏။

အဓိပ္ပါယောတိ-ဧတေန ဒေသနာတိ ပညတ္တိတိ ဧတံ ဝစနံ ဓမ္မနိရုတ္တာဘိလာပံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ ။နတဗ္ဗိနိမုတ္တံ ပညတ္တိံ သန္ဓာယာတိ ဒဿေတိ။ ။ မူလဋီကာ,သီလက္ခန်ဋီကာ,သာရတ္ထ။

ပညတ္တိဝါဒိကား စိတ္တဇသဒ္ဒါကို ရွတ်သည့်ရှိသော် ထိုအားလျော်သော နာမပညတ်ကိုယူ၍ ထိုနာမပညတ်ဖြင့် ပြအပ်သော အနက်ကို သိခြင်းကြောင့် သုတန္တမှထောက်သော် ပရမတ္ထသဒ္ဒါကား အကြောင်း, ပညတ္တိသဒ္ဒါကား အကျိုး၊ သို့အကြောင်းကိုသာ အကျိုး၌တင်၍ ကာရဏူပစာအားဖြင့် ဆိုခြင်းသာ၊ အက္ခရာဝဋ္ဋိဖြစ်သော နာမပညတ်သာ အလိုရှိအပ်သောအနက်ဟူ၏။

ဒေသနာတိ ပညတ္တိတိဧတ္ထ ပညတ္တိဝါဒိနော ပန ဧဝံ ဝဒန္တိ။ကိဥ္စာပိ ဓမ္မာဘိလာပေါတိ ဧတ္ထ အဘိလပ္ပတီတိ အဘိလာပေါတိ သဒ္ဒေါ ဝုစ္စတိ။ နပဏ္ဏတ္တိ။ တထာပိ သဒ္ဒေ ဝုစ္စမာနေ တဒနုရူပံ ဝေါဟာရံ ဂဟေတွာ တေန ဝေါဟာရေန ဒီပိတဿ အတ္ထဿ ဇာနနတော သဒ္ဒေ ကထိတေ တဒနုရူပါ ပဏ္ဏတ္တိပိ ကာရဏူပစာရေန ကထိတာယေဝ ဟောတိ။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊ ဒေသနာတိ ပညတ္တိဟုနာမပညတ်ကိုပြပြီး၍ ပရမတ်မှလွတ်သော ပညတ်မည်သည်မရှိရကား ယင်းကိုပရမတ်စစ်သော် သဝိညတ္တိကစိတ္တဇသဒ္ဒါပင်ဟု အဓိပ္ပါယ်ကိုသာပြသည်။အတ္ထစင်စစ်ကိုပြသည်မဟုတ်ဟူ၏။

အထဝါ—ဓမ္မာဘိလာပေါတိ အတ္ထောတိ အဝတွာ ဓမ္မာဘိလာပေါတိ အဓိပ္ပါယောတိ ဝုတ္တတ္တာ ဒေသနာနာမ သဒ္ဒေါ နဟောတီတိ ဒီပိတမေဝါတိ။ ဂဏ္ဌိ။ ။ဤအရာဝယ် သုတ္တန်အဋ္ဌကထာ,အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာတို့၌ ဒေသနာစိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုပြသောပါဌ်ရှိ၏၊ဤအဋ္ဌကထာ၌ကား မရှိ။

ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တိ ဝါ ဧတေန၊ ပဋိဝိဇ္ဈနံ ဝါတိ ပဋိဝေဓော-ဟု မှုစေလိုရကား ပဋိဝေဓောတိ အဘိသမယောမိန့်။

အဘိသမေတိ အဘိသမေန္တိ ဝါ ဧတေန၊ အဘိသမယနံ ဝါတိ အဘိသမယောပြု၊ ဉာဏ်ရစေ၊ ထို ပဋိဝေဓကို ပဘေဒ,အာကာရ,အာရမ္မဏ, သဘာဝလေးပါးဖြင့် ထင်ရှားပြခြင်းငှါ သောစသည်မိန့်။

ယောစ လောကိယော လောကုတ္တရောဖြင့် ပဘေဒကို ဝိသယတော အသမ္မောဟတောစဖြင့် အာကာရကို ဓမ္မေသု အတ္ထေသု ပညတ္တီသုဖြင့် အာရမ္မ

ဏကို အဇ္ဈတ္တာနုရူပံ,ဓမ္မာနုရူပံ, ပညတ္တိပထာနုရူပံ,အဝဗောဓေဖြင့် သဘာဝကို ပြသည်။ ။စ,ကား တပ္ပါကဋီကရဏ။ဋီကာ။ ။ဝါ-ဝါကျာရမ္ဘ။ ။ ယောဇနာ။

သော အဘိသမယော၊ ထိုအဘိသမယသည်၊ ဝါ၊ဉာဏ်သည်၊ လောကိယော၊ လောကီဖြစ်သော၊ ဝိသယတော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်၊ ။ (ကရဏပုဒ်ကျေ)။ အဇ္ဈတ္တာနုရူပံ၊ သင်္ခါရ-စသော အကျိုးအားလျော်စွာ၊ ဓမ္မေသု၊ အဝိဇ္ဇာ-စသောအကြောင်းတို့၌၊ ဓမ္မာနုရူပံ၊ အဝိဇ္ဇာ စသောအကြောင်းအားလျော်စွာ၊ အတ္ထေသု၊ သင်္ခါရ-စသောအကျိုးတို့၌၊ ပညတ္တိပထာနုရူပံ၊သဒ္ဒပညတ်ဖြင့် ဟောအပ်သောတရားအားလျော်စွာ။ ဝါ၊နာမပညတ်ဖြင့် ဟောအပ်သော တရားအားလျော်စွာ၊ သာရေဿ၊ ။ဝါ၊ ခြောက်ပါး အပြားရှိသော နာမ ပညတ်၏ အကြောင်းအား လျော်စွာ၊ ဝိမတိ၊ ။ပညတ္တိသု၊သဒ္ဒပညတ်တို့၌၊ ဝါ၊နာမပညတ်တို့၌၊ (ယခင်ဝါဒ နှစ်ပါးအားလျော်စေ)၊ အဝဗောဓော၊သိတတ်သောသိကြောင်းဖြစ်သော သိခြင်းဟူသော ဉာဏ်ရင်း၊ လောကုတ္တရော၊ သော၊ အသမ္မောဟတော၊ မတွေဝေသောအားဖြင့်၊ ဝါ၊ သမ္မောဟကင်းသောအားဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တာနုရူပံ၊ (စသည်ပေးမြဲ)။ ။အဝဗောဓော၊ ရင်းတည်း၊ (သို့စွဲ၍သမ္ဗန်)၊ ။ဝါ-လောကိယောစ၊သော။ လောကုတ္တရောစ၊သော။ အဘိသမယော၊သည်၊ ယထာက္ကမံ၊တိုင်း၊(ထည့်)၊ ။ဝိသယောစ၊ရင်း။အသမ္မောဟတောစ၊ရင်း။ အဇ္ဈတ္တာနုရူပံ၊စသည်ပေးမြဲ၊ အဝဗောဓော၊ ထည့်၊ ။(သို့ပေါင်း၍သော်လည်း သမ္ဗန်)။

ဝိသယတောကား အဝဗောဓ၌ အချမတ္ထုသောကြောင့် ဘိန္နဝိဘတ္တိ ဝိသေသနှ, အသမ္မောဟတောကား အရတူသောကြောင့် အဘိန္နဝိဘတ္တိ ဝိသေသနဟောဟုကိုပယ်ခြင်းပင် ပဋိဝေဓဟူသို၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ပဋိဝေဓသည် နိဗ္ဗာန်ကိုဝိသယအားဖြင့် ထွင်းသည်ကို အသမ္မောဟအားဖြင့် ဟုလောကုတ္တရာ၌ ဋီကာဆရာတို့ကား နှစ်ချက်ဟူ၏။

လောကုတ္တရော စေ ဝါ အဘိသမယော ဝိသယတော နိဗ္ဗာန သင်္ခါတဿ အတ္ထဿ ရူတရဿ မဂ္ဂါဒိကဿ အသမ္မောဟတောတိပိ ဧကေ။ ။ဝဇိရ, အဘိဓမ္မဂုဠတ္ထ၌ နှစ်ပါးလုံးပင် နှစ်ချက်စီယူ၏။ဋီကာများနှင့်ညီ။

လောကီပဋိဝေဓကား မဟာကုသိုလ်,မဟာကြိယာဉာဏ် သာမန်၊ မဏိဒီပ။

အနိစ္စ,စသော လက္ခဏာကို ထိုးထွင်း၍ သိ၍ဖြစ်ရကား ဝိပဿနာဉာဏ်။ အနိစ္စာဒိ လက္ခဏံ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ ပဝတ္တတ္တာ ဝိပဿနာစိတ္တာနိ ဝိသယတော လောကိယာဘိသမယော။ ။ဝဇိရ။

လောကုတ္တရာပဋိဝေဓကား မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ။နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တော။ ဋီကာ။

ဝိသယတောကား ဤကား အကြောင်း၊ ဤကား အကျိုး၊ ဤကား ထို နှစ်ပါးနှင့်လျော်သော သဒ္ဒပညတ်,နာမပညတ်ဟုအာရုံပြုသဖြင့်သိသည်၊ အသမ္မောဟတောကား ထိုအကြောင်းအကျိုးပညတ်တို့၌ မောဟကိုဖျက် ဆီးသဖြင့် သိသည်၊ အတ္တာနုရူပံ ဓမ္မေသုကား အဝိဇ္ဇာအကြောင်း,သင်္ခါရ အကျိုးသင်္ခါရကိုအဝိဇ္ဇာဖြစ်စေသည်။ဤသို့စသည်ဖြင့်သိသည်၊ဝါ၊ပုညာ ဘိသင်္ခါရ,အပုညာဘိသင်္ခါရ,အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရ-သုံးပါးတွင်အပုညာဘိ သင်္ခါရ၏သမ္ပယုတ်အဝိဇ္ဇာသည်အကြောင်းကြွင်းသောသင်္ခါရ၏ ဝိပ္ပယုတ် အဝိဇ္ဇာသည်အကြောင်း ဤသို့စသည်ဖြင့် သိသည်၊

ဓမ္မာနုရူပံ အတ္တေသုကား အဝိဇ္ဇာကြောင့်သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ်-စသည်ဖြင့်သိသည်၊

ပညတ္တိပထာနုရူပံ၊ပညတ္တိသုကား သဒ္ဒပညတ်,နာမပညတ်ဖြင့်ဟော အပ်သောပညတ်၏ အကြောင်းအားလျော်စွာ သဒ္ဒပညတ် နာမပညတ်တို့၌ သိသည်၊ ။ဋီကာနှင့်အညီ၊ဤအရာ၌ဝယ် သုတ္တန်အဋ္ဌကထာ, အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာတို့၌ အဝိပရီတသဘာဝကိုပြသောပါဠ်ရှိ၏။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ မရှိ။ဤနောက်နည်းဖြင့်လည်း ဂမ္ဘီရဘာဝကိုပြခြင်းငှါဏုဒါနိ-စသည်မိန့်၊

ဏုဒါနိ ဧတေသု ပိဋကေသု စတုဗ္ဗိဓော ဂမ္ဘီရဘာဝေါ ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟုထည့်သမ္ဗန်၊ ။ယသ္မာ ဧတေသု ပိဋကေသု ဒုက္ခော ဂါဟံ၊ပ။တသ္မာ ဂမ္ဘီရံ-ဟုယောဇနာ။

ဓမ္မဇာတံ, အတ္ထဇာတံ၌ ဇာတကား နိကာယေ သန္ဓိသမညာ ပသု တိသု ကုသလေ ဘဝေ ဝိသေသေသု မနာယန္တု၊ ဇာတိသင်္ခါတက္ခဏော ဟူသည်တွင် ဘေဒူ။ ဝါ-တဒေ့္ဘာ၊ယထာယထာ၊ဖြင့်၊ ဉာပေတဗ္ဗော၊ သော၊ အဖြော၊ သည်၊ သောတူနံ၊ တရားနာသူ နတ်လူ ပရိသတ်တို့၏၊ ဉာဏဿ၊အား၊ အဘိမုခေါ၊ ရှေးရှုသည်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ တထာတထာ၊ ဖြင့်၊ တဒတ္ထဇောတိကာ၊ ထိုအနက်ကို ထွန်းပြတတ်သော၊ ယာစာယံ ယာစအသံဒေသနာ၊ အကြင် ဒေသနာသည်ရှင်း၊ (အတ္ထိဗျာစပ်)။ ။ဧတ္ထ

ဇောတာသု တံတံပိဋကဂတာသု ဓမ္မဒ္ဒေသနာသု၊ ထိုထိုပိဋကတ်၌ဖြစ်သော ထိုဓမ္မအဏ္ဏဒေသနာတို့၌၊ ငြိကာ၊ ။ဇ္ဇ၊ဤဓမ္မအဏ္ဏဒေသနာတို့၌၊ (လည်းပေးကြ၏)၊ ဇတံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံကို။ ဝါ၊သည်၊ (ဒုက္ကောဂါဟံ, အလဗ္ဘနေယျ ပတိဋ္ဌံ ဂမ္ဘီရံတို့၌ လျော်ရာစပ်)၊ ။အနုပစိတကုသလသမ္ဘာရေဟိ၊ မဆည်းပူးအပ်သော အကုသိုလ်-သမ္ဘာရ ရှိကုန်သော၊ ယုတ္တေဟိ၊ ဝါ၊ ဆည်းပူးအပ်သော ကုသိုလ်သမ္ဘာရ မရှိကုန်သော၊ အယုတ္တေဟိ၊ ဝါ၊ကုသိုလ်သမ္ဘာရကိုမဆည်းပူးကုန်သော၊ ။အဓိပ္ပါယတ္ထ၊

အဝိဇ္ဇာဒိမေဃ, သင်္ခါရာဒိအဏ္ဏတို့၏ သိနိုင်ခဲသောကြောင့် ဒေသနာ၏ ယင်းနှစ်ပါးကို ပညတ်ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းသောကြောင့် ပဋိဝေဓ၏ဖြစ်စေခြင်း, အာရုံပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ခဲသောကြောင့် ဒုက္ကောဂါဟဂမ္ဘီရဖြစ်သည်။ ။ငြိကာ။ ။နက်သောရေကို နှိုင်းယှဉ်သော ကြုံးစသည် ဒိဿပမာဏဖြစ်သကဲ့သို့ ဂမ္ဘီရဖြစ်သော ရှေးသုံးပါးကို သိသော ပဋိဝေဓလည်း ဂမ္ဘီရဖြစ်သည်။ ဝဇိရ၊ ။ဇဝံပိ၌ ပိကား သမ္ပိဏ္ဍန၊ ရှေးနည်းကိုပေါင်း။

ပဌမဂါထာ၏ အနက်ကို အကြွင်းမဲ့ဖွင့်ပြပြီးဟုသိစေလိုရကားဇတ္တာဝတာ-စသည်မိန့်၊ ။ယင်းစကားကို မဆိုဘဲပင်ပြီးကောင်းပြီးလျက် ဆိုပြန်သဖြင့် အပြည့်အစုံပြေသည်ကို သိစေသည်၊ ။ပြီးကောင်းပြီးလျက် ဆိုပြန်ခြင်းကား နိယမအဏ္ဏမ္ဘရဝိညာပနတွင် တပါးပါးရမြဲ၊ ။သိဒ္ဓေသတျာရမ္ဘော၊ အဏ္ဏန္တရဝိညာပနာယဝါ၊ ဟောတိ နိယမာယဝါ၊ ။ဈာသ်၊စ,ကား ဝါကျာရမ္ဘ၊ဇ္ဇဝတာ ဇတံ ပရိမာဏဝန္တေန ဝစနဋ္ဌက္ကမေန၊ဖြင့်၊ တဒ္ဒိတ်ပြု၊ ရူပသိဒ္ဓိ၊ ဝါ၊ဇ္ဇဝတာ-ဇ္ဇကေန ဝစနဋ္ဌက္ကမေန၊ ဖြင့်၊ ။ပရိစ္ဆေဒနိပါတ်ရင်း၊ အယံဂါထာ၊ သည်၊ ဝုတ္တတ္ထာ၊ ဖွင့်အပ်ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိသည်၊ ပရိ၊ပ၊ဇ္ဇတိ၊ဟူသော၊ ဇ္ဇပန၊ ဤဂါထာ၌ကား၊ ပနကား, ပက္ခန္တရ-ဇဝံ အဇ္ဇော ဝိနိစ္ဆယော ဝါ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ (ထည့်)၊ဘိသု ပိဋကေသု၊၌၊ ။ဝါ၊တို့တွင်၊ ဇကေကသ္မိံ၊၌၊(လိုက်စေ)၊ ဇောကာသို့၌ အဓိကာရတော ဝါ ပကရဏတော ဝါ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သာရဏ္ဍ။ ပရိယတ္တိသော၊သင်ခြင်းတို့သည်၊ ဘာဝသာခ်၊ ဝါ၊ သင်အပ်သောပါဠိတို့သည်၊ ကမ္မသာခ်။

သင်ခြင်းကြိယာသုံးပါးနှင့် ယှဉ်ရကား သင်အပ်သော ပါဠိကိုပင် သုံးပါးဟူသည်။ရင်း။ ။အလဂဒ္ဒေါ အလဂဒ္ဒဂဟဏံ ဥပမာ ဇတိဿာတိ အလဂဒ္ဒူပမာ။အလဂဒ္ဒဖြင့် ဖမ်းခြင်းကြိယာကိုယူ။ အာပူပိကော-ဟူသည်၌ အပူပဖြင့် အပူပခါဒနကိုယူ၏သို့ မုံ့ကိုမစားခြင်း အလေ့ရှိသည်။ ဝါ၊ မုံ့ကိုစားခြင်း

အလေ့မရှိသည် ပေး။ ။ဝါ-ဂဟဏလောပ။ ပြဋ္ဌမုခဟူ၍သို့။ ဋီကာ။ ။ ဤကိုထောက်၍ လောပမကြံဘဲ အနက်လွှန်ယူသောနည်းရှိသည်ဟုမှတ်။

အလံ ပရိယတ္တော ပရိပုဏ္ဏော ဂဒေါ အဿာတိ အလဂဒ္ဒေါ။ အာသီဝိသ ရစေ။ ။အနုနာသိကလောပံ ဒကာရာဂမဉ္စ ကတွာ-ဟူ၍။ ။အယံ ဇီဝိတံ ဟရဏ သမတ္ထော ဂဒေါ အဿာတိ ဝါ အလဂဒ္ဒေါ။ရှင်း။ ။ဝဇ္ဇဒုက္ခတော နိဿရဏံ အတ္ထော ပယောဇနံ ဧတဿာတိ နိဿရဏတ္ထာ။ ။ဘဏ္ဍာဂါရေ နိယုတ္တော ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာဂါရိကော ဝိယာတိ ဘဏ္ဍာဂါရိကော။ ဓမ္မရတနနုပါလက ရစေ။ ဘဏ္ဍာဂါရိကဿ ပရိယတ္တိ ဘဏ္ဍာဂါရိကပရိယတ္တိ။ရှင်း။ ။သင်ခြင်း,သင်အပ်သောပါဠိ။ဝစနတ္ထအတိုင်းနှစ်ချက်စီပေး။

မြွေဖမ်းခြင်းသျှင် ဥပမာရှိသည်ကို အလဂဒ္ဒူပမာ ဟူသော် သုဂဟိတသည်လည်း ဤဥပမာဖြင့်ပင် အလဂဒ္ဒူပမာသုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်သောကြောင့်အလဂဒ္ဒူပမာမည်သင့်၏ ဟူဖြေအံ့၊ နိဿရဏတ္ထ,ဘဏ္ဍာဂါရိက ပရိယတ္တိအမည်အသီးဆိုပြီးရကား ပါရိသေသနည်းဖြင့် ဒုဂ္ဂဟိတသာ သို့မည်သင့်၏ဟူပေ။ဋီကာ၊ ။

ဟိ-ဝိတ္ထာရ၊ဝါ၊တပ္ပါကဋီကရဏ၊ဝါ၊ဒဠှိ၊ တတ္ထ တာသု တီသု ပရိယတ္တီသု၊တို့တွင်၊ယာပါဠိ၊ကို၊ဒုဂ္ဂဟိတာ၊မကောင်းသဖြင့် သင်အပ်၏။

တတ္ထ ဟိ ပါဠိယော ဒုဂ္ဂဟိတာ ပရိယာပုဏာတိစ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ။ရှင်း။ ။ ယာ၊ အကြင်သင်ခြင်းကို။ ပေးကြ၍ စာရိတံ ပက္ကမတိ၊ ဒိဝါဝိဟာရံ နိသီဒိ-ဟူသကဲ့သို့အဘေဒဖြစ်လျက် ဘေဒဝေါဟာရ ဟူကြ၏။ ဋီကာများနှင့်မညီ။

ဒုဂ္ဂဟိတဘာဝကိုပြလိုရကား ဥပါရမ္ဘာဒိဟေတု ပရိယာပုဏန္တိ။ ဋီကာ၊ ။

ဥပါရမ္ဘာဒိဟေတု၊ သူတပါးအပြစ်ကို ဆောင်လိုခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်၊လက္ခဏတ္ထ၊ ။

အယံ ပရဝဇ္ဇာနုပနယနလက္ခဏော ဥပါရမ္ဘော နာမ ဝုစ္စတိ။ ။သမ္ဗော အဋ္ဌကထာ။

ဝါ၊သူတပါးဝါဒ၌ အပြစ်တင်လိုခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကြောင့် သာချတ္ထ။ ။

အာရမ္ဘနံ အာရမ္ဘော ဘူသော အာရမ္ဘော တထာပရဿ ဝါဒေ ဒေါသာရောပနန္တိ အတ္ထော။မဏိဒီပ။ ။တေ ပရေသံ ဝါဒေ ဒေါသာရောပနာ နိသံသာစေဝ ဟုတွာ။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊ ပရိယာတ်ကိုမှီ၍ သူတပါးတို့အား ကဲ့ရဲ့ချုတ်ချယ်လိုခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။

ဥပရမ္ဘော နာမ ပရိယတ္တိံ နိဿာယ ဥပရဝမ္ဘနံ။ ။ဝိမတိ။

ဝါ၊ကပ်၍သူတပါးတို့စိတ်ကို ဖျက်ဆီးလိုခြင်းအစရှိသောအကြောင်းကြောင့်။ ။

ဥပဂန္တွာ ပရေသံ စိတ္တဿ အာရမ္ဘနံ ဝိကောပနံ ဥပရမ္ဘော။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။ဇာတိဝါဒပမောက္ခ။ လာဘသက္ကာရ-စသည်ကား အာဒိဝန်။ သာရတ္ထ။ ။ယင်းနှစ်ပုဒ်ဖြင့် ဒုဂ္ဂဟိတာ၏ သဒ္ဒတ္ထ,သရူပတ္ထကိုပြသည်။ရင်း။

ယံပရိယတ္တိဒုဂ္ဂဟာဏံ၊ အကြင်မကောင်းသဖြင့် သင်အပ်သောပါဠိကို၊ ဝါ၊အကြင်ပရိယတ်ကို မကောင်းသဖြင့် သင်ခြင်းကို၊ (နိယတာနပေက္ခ)၊ မူလပဏ္ဏာသကေ၊ အလဂဒ္ဒူပမာသုတ္တေ၌၊ ဝုတ္တံ၊ပြီ၊ (ထည့်သမွန်)၊ ။ သေယျထာပိ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊ ။

ယင်းပုဒ်ကား သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ မဟာရက္ခော—စသည်ကဲ့သို့ ပဋိဘာဂတ္ထနိပါတ်။ ။သဒ္ဒနီတိ။

အလဂဒ္ဒတ္ထိကော၊ မြွေဟောက်ကို လိုချင်သော၊ ဝါ၊မြွေဟောက်ဖြင့် အလိုရှိသော၊ဝါ၊လိုအပ်သောမြွေဟောက်ရှိသော။ (ဝစနတ္ထကို ကုသလတ္ထိကာနံမှာရှု)။အလ၊ပ၊သိ၊ရှာလေ့ရှိသော၊အလဂဒ္ဒပရိယေသနံ၊မြွေဟောက် ရှာခြင်း၌၊(ကိမတ္ထံ၌ကဲ့သို့သမ္ဗန္ဓ ပဌမာ)၊

အႋလဂဒ္ဒပရိယေသနံ စရမာနောတိ အလဂဒ္ဒပရိယေသနတ္ထံ စရမာနော။ ။ ဋီကာ။

ဝါ-အလဂဒ္ဒပရိယေသနံ၊မြွေဟောက်ရှာရာအရပ်သို့၊အဓိကရဏသာမ်၊ အာစရိယဝါဒ၊စရမာနော၊သွားလာလှည့်လည်သော။ပုရိသော၊သည်၊ ဝါ-စရမာနော၊သွားလာလှည့်လည်သည်ဖြစ်သော်၊(လက္ခဏာ၌ မာန)၊ဝါ၊စရမာနော၊သည်၊ဘဝေယျ၊၏။ (ပရိကပ္ပေါပမာထင်အောင် ပရိကပ္ပတ္ထ၌သတ္တမီနှင့်ထည့်)။တမေနံ တံဇနံ အလဂဒ္ဒံ၊ကို၊ဘောဂေဝါ၊ကိုယ်၌ရင်း။

ဘောဂေါ တု ဖဏီနော တနု။အဘိဓာန်။ ။ဘုဇဘိတိ ဘောဂေါ။ဘုဇ ကောဋိလျေ။ဏော။ယင်းဋီကာ။ ။ထိုကြောင့်အခွေယူကြသည်ကို ဆင်ခြင်။

နင်္ဂုဋ္ဌေဝါ၊အမြီး၌ရင်း၊

နင်္ဂစ္ဆတီတိ နင်္ဂုဋ္ဌော။ အင်္ဂ—ဂမနေ—ဌော အသု။ရင်း။ ။ဘောဂေဝါ စသည်ကား ဘုမ္မတ္ထ၌ သတ္တမီ။ယံ ယတ္ထ ယတော ဂဏှာတိ၊ တာနိ ကမ္မော

ကာသာဝပါဒါနာဒိ မြာဟ္မဏံ ဟဋ္ဌေ ဂဏှာတိ။မဇ္ဈံ ဟဋ္ဌေ ဂဟေတွာန။ နာဂံ ဂဟေတွာ သောဏ္ဍာယ။ အာစရိယဿ သန္တိကေ သိပ္ပံ ဂဏှာတိ။ အာစရိယုပဇ္ဈာယေဟိ သိက္ခံ ဂဏှာတိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-တမေနံ တံဇနံ အလဂဒ္ဒံ၊တဿ တေဿ အလဂဒ္ဒဿ၊၏။ဘော ဂေဝါ၊ကိုဂင်း။ ပေး။

ယင်းပုဒ်တို့ကား ကမ္မတ္ထ၌သတ္တမီ၊ ယင်း၌ သတ္တမီဖြစ်ရကား တမေနံ အလဂဒ္ဒံတို့ကား သာမျတ္ထ၌ ဒုတိယာ။ကမ္မေ ဂဟာဒီနံပိစ။သဒ္ဒါငယ်။ ။ဂရု ပန သတ္တမီ ဝိသယေ ပုရိသဿ ဗာဟာသု ဂဟေတွာ ဗောဓိသတ္တဿ မုဒ္ဓနိ စုမ္ဗိတွာတိ ဉဒါဟရိတွာ ကမ္မနိ သတ္တမီဝိဘတျပ္ပတ္တိံ ဝဒန္တိ။ သဒ္ဒနီတိ။ ။ ယင်းကို မဇ္ဈံ ဟဋ္ဌေ ဂဟေတွာန—စသောပါဠိထင်ရကား ပုရိသံ ဗောဓိသတ္တံ-ဟု ဝိဘတ်ပြန်၍ ညြကာသအရာ၌ပင် သတ္တမီဟူ၏။ ။ဝင်း။

ဝါ-တမေနံ တံဇနံ အလဂဒ္ဒံ၊ကို၊ တမေနံ အလဂဒ္ဒံ-တဿ တေဿ အလဂဒ္ဒဿ၊၏။ ဘောဂေဝါ၊၌ဂင်း။ ပေးမြဲ။

ပုရာဏဒုတိယိကာယ ဗာဟာယံ ဂဟေတွာတိ ပုရာဏဒုတိယိကာယ ယာ ဗာဟာ၊ တတြ နံ ဂဟေတွာတိ အတ္ထော။ အဋ္ဌကထာ။ ။ပုရာဏဒုတိယိကာယကား အာဝုတ္တိနည်း, ဒီပကနည်း—စသည်ဘုပြခြင်း၄၊ ပုရာဏ ဒုတိယိကာယ ယာဗာဟာ၊တတြ နံ ဂဟေတွာတိ အတ္ထော—မိန့်သည်။ ။ပုရာဏ ဒုတိယိကာယ ယာဗာဟာဖြင့် ပုရာဏဒုတိယိကာယ၏ ဗာဟာယံ၌သမ္ဗန်ကို။ နံ ဂဟေတွာဖြင့် ယင်းပုဒ်၏ဂဟေတွာ၌ ကံကို။ယာဗာဟာ၊တတြဖြင့် ဗာဟာယံဖြင့် ဂဟေတွာ၌ ၂င်း။အာဓာရကိုပြသည်။နော တက္ကော။ ။ဋီကာ၌ကား ဉပယော ဂဋ္ဌေ ဘုမ္မဝစနမ္ပိ ယုဇ္ဇတိ ယေဝ။ ယထာ သုဒိန္နဿ ပါဒေသု ဂဟေတွာ—မိန့်၏။

ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လည်၍။ တဿပုရိသဿ၊၏။ ဝါ၊ကို။ ဟဋ္ဌေဝါ၊၌ဂင်း။ ဗာဟာသဝါ၊ ခေါင်း၌ဂင်း။ ဝါ၊ကိုဂင်း။ အညတရသ္မိံ၊ သက်မှ ဂင်း, ခေါင်းမှဂင်း တပါးသော၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂေဝါ၊အင်္ဂါကြီးအင်္ဂါငယ်ကိုဂင်း။

လက်ကောက်ဝတ်မှ လက်ဖျားတိုင်အောင် ဟတ္ထ၊ တတောင်ဆစ်မှ လက်ဖျားတိုင်အောင် ဟတ္ထဆိုသည်ကား ကတ္ထစိသာ။ကြွင်းသည့်လက်ကို ဗာဟာ၊ ယင်းနှစ်ပါးမှ ကြွင်းသည်ကို အင်္ဂပစ္စင်္ဂ ဆိုသည်။ ။ဋီကာ။

သောပုရိသော၊ သည်၊ တဟောနိဒါနံ၊ ထိုမြွေခဲခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော၊ (မရဏဒုက္ခံမှာစပ်)။ဝါ၊ မြွေခဲခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောကြောင့်။ အဒ်ပြါယတ္ထ၊

တတောနိဒါနန္တိ တန္တိဒါနံ တံကာရဏာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ၎င်း။ ။ ဟောတုမန္တ။ဝါ၊ဟော့တွန္တောဂမဝိသေသနဟူလို။

တံ ဟတ္ထာဒိသု ဥ်သနံ နိဒါနံ ကာရဏံ တေသာတိ တတောနိဒါနံ။ ။ ပစ္စတ္တဋ္ဌ ပဋမိ မကျေသောကြောင့် အလုတ္တသမာသ်။တံနိဒါနန္တိ ဝတ္တဗ္ဗေ တ တော နိဒါနန္တိ ပုရိမပဒေ ပစ္စတ္တေ နိသက္ကဝစနံ ကတွာ တဿစ လောပံ အကတွာ နိဒ္ဒေသော။ ။၎င်း အဋ္ဌကထာတွင်လည်းဆိုလတံ့။

ဝါ-တတောနိဒါနံ၊ထိုမြွေခဲခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊

နိသက္ကဋ္ဌ ပဌမာ။ တာသံ ပဌမာပဉ္စမိနံ ဝိပရိတဝသေန ဌပိတာနံ ကာရဏာတ္တေ ဝတ္တမာနာနံ ပဋိပါဋိတန္တိ အနုရူပံ ဟောတိ။ သော တတောနိဒါနံ မရဏံ်ဝါ နိဂစ္ဆေယျ၊ မရဏမတ္တံဝါ ဒုက္ခံ ဒုဗ္ဗေဝမာဒိ။ သဒ္ဒနီတိ။ ။ဝါ၊ တတော နိဒါနံကား နိပါတသမုဒါယ။ ။ယံ ကာရဏံကိစ္စာဒိနိပါတ သမုဒါယောတိ ဝါ။ ။၎င်းအနက်ပေးငြ်။

မရဏမတ္တံ၊သေခြင်းလျှင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော (သေလောက်ပျောက်လောက်အောင်ပင်ဟူလို)။ ။တံ၊ထိုမြွေခဲခြင်း,သေခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း, သေလောက်အောင်ဆင်းရဲသို့ရောက်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် နည်းဟူမူကား၊

ကိဿမှာ ဆဋ္ဌီ။ဟေတုမှာပဌမာတ္ထကား ကာရဏတ္ထ။ ၎င်း။ ။နိပါတ သမုဒါယလည်းဟူ၏။

အလဂဒ္ဒဿ၊ ၏၊ ကို၊ (ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာတွင်၊ ကတ္တဋ္ဌသမ္ဗန်၊ ဂဟိတဋ္ဌကံ စပ်)၊ ပုရိသဿ၊ ၏၊ သည်၊ (ဂဟိတတွင် ကြိယာဋ္ဌသမ္ဗန်၊ ပဂ္ဂည်းဋ္ဌ ကတ္တားစပ်၊ ထည့်)၊ ဧဝမေဝ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ မောဃပုရိသာ၊တို့သည်၊ ဝါ၊ပညာခဲ့သူလူပြိန်းအချည်းနှီး ယောက်ျားတို့ သည်၊ (တုစ္ဆပုရိသာဖွင့်၏)၊ ။ဓမ္မံ၊ပါဠိကို၊ သာမန်၊ သုတ္တံ၊ပ၊ဝေဒလ္လံ ကား ဝိသေသ၊ ပရိယာပုဏန္တိ၊သင်ကုန်၏၊ တေသံ၊မြွာနံ၊တို့၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်အကျိုးကို၊ (ဘာသိတတ္ထုပယောဇနတ္ထ၊ဋီကာ)။ ။ပညာယ၊ ဖြင့်၊ နဥပပရိက္ခန္တိ၊ကပ်၍ထက်ဝန်းကျင်မှ မရှုကုန်၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ ။ဝါ၊မပုံခမ်း မဆင်ခြင်ကုန်၊ ။အဓိပ္ပါယတ္ထ၊

ဇုက္ခမာတိကား ဒဿန်, အက်တွင် ဒဿန၊ ပရိက္ခကျနစက္ခုလောစန—ဟူ သောဒဿနတွင် ပရိက္ခကျန၊ ဝိစာရဏာပရိယာဒါန—ဟူသော ပရိက္ခကျနတွင် ဝိစာရဏာ။ ဝိမံသဝိစာရ-ဟူသောဝိစာရဏာတွင် ဝိမံသတည်း။ ။ယင်းလည်း ဘာသိတတ္ထဝိမံသ, ပယောဇနတ္ထဝိမံသနှစ်ပါး။ ဤအရာ၌ သီလကို၊ဤအရာ၌ သမာဓိကို၊ဤအရာ၌ ပညာကိုဟောသည်။ငါတို့လည်းဖြည့်ပါကုန်အံ့—စသဖြင့်

ဆင်ခြင်သည်ကား ဘာသိတဗ္ဗ ဝိမံသ။ သီလသည် သမာဓိ၏ အကြောင်း၊ သမာဓိသည် ဝိပဿနာ၏ အကြောင်း၊ ဝိပဿနာသည် မဂ်၏။ မဂ်သည် ဖိုလ်၏၊ ဖိုလ်သည် ပစ္စဝေက္ခဏာ၏၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်သည် အနုပါဒါပရိ နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းတည်း–စသဖြင့်ဆင်ခြင်သည်ကား ပယောဇနတ္တဝိမံသ။ ယင်းနှစ်ပါးဖြင့်ပင် မစုံစမ်း မဆင်ခြင်ကုန်ဟူလို။

တေသံ မောဃပုရိသာနံ၊တို့၏။ (နိဗ္ဗာနံ့ဥစပ်)။ ဝါ၊တို့သည်။ (အနုပ ပရိက္ခတံဥလက္ခဏာကတ္တား)။ အတ္တံ၊ကို။ ပညာယ၊ဖြင့်၊ အနုပပရိက္ခတံ- အနုပပရိက္ခန္တာနံ၊ ကုန်သောကြောင့်၊ ဝါ၊ကုန်လသော်၊ ဝါ၊ကုန်သော၊ တေသံမောဃပုရိသာနံ၊တို့၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ပညာကို။ ဝါ၊အကြွင်းခဲ့ရှုခြင်းကို။ နခမန္တိ၊ မနှစ်သက်ကုန်။

ရောခေတ္တာ ဂဟေတဗ္ဗာ နံ ဟောန္တီတိ အဓိပ္ပါယော။ ။သီလက္ခန္ဓဋီကာ, သာရတ္ထ။ ။ဓျေခေတ်ကား ပေက္ခနသာ၊စိန္တန,ဈာပနမဟုတ်။ ။ယင်းလည်း ညာဏပက္ခဏ သာ၊ စက္ခုပေက္ခဏ မဟုတ်။ ဝါ-အာရမ္မဏူပ နိဇ္ဈာနသာ၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနမဟုတ်။ထိုကြောင့် နနိဇ္ဈာနံ-ခမန္တီတိ နိဇ္ဈာနံ။ ပညာနာ-မန္တိ ဟု ဝိနည်း,သုတ်,အဘိဓမ္မာ,ဋီကာတို့၌ ဖွင့်သည်။နနိဇ္ဈာနံ ခမန္တိသာ ပါဠ်မှန်။ နနိဇ္ဈာနက္ခမန္တိကား ပါဠ်ပျက်။ယခဋီကာတို့ပင် သာမကေ။မဏိဒီပကိုလည်းရှု။

အဓိပ္ပါယ်ကား ထိုမောဃပုရိသတို့သည် ပညာဖြင့်ရှု၍ နှစ်သက်၍ ယူအပ် ကုန်။ထိုမောဃပုရိသတို့အား မထင်ကုန်။ ဤအရာ၌ သီလကို။ သမာဓိ,ပညာ, ဝိပဿနာ,မဂ်ဖိုလ်ကို။ ဝဋ်ကို ဝဋ်ကင်းခြင်းကို ဟော၏ဟု မသိနိုင်ကုန်ဟူလို။ သာရတ္ထ။ ။အနုပပရိက္ခတံကား ဟေတုမန္တဝိသေသန။ဝါ–လက္ခဏ၌ အန္တ ပစ္စည်း။

ဥပါရမ္ဘာနိသံသာစေဝ၊ သူတပါးတို့ဝါဒ၌ အပြစ်တင်ခြင်းအကျိုးရှိ ကုန်သည်သည်း၊ ဟုတွာ၊ ၍၊ (နောက်ကနည်းပေး)။ ဣတိဇဝံ-ဇတောယ ပရိယာတ္တိယာ၊ ဤသို့သော သင်ခြင်းဖြင့်၊ (ဣတိကား ဣဒမတ္ထ။ ပရိယာ ပုဏန္တိ ကြိယာကိုစွဲ။ မဏိဒီပ)။ ။ဝါ၊ ဤသို့သင်အပ်သော ပါဠိဖြင့်၊ (ဓမ္မံကိုစွဲ။ ပမောက္ခ၌ကရိုဏ်း)။ ဝါဒပမောက္ခာနိသံသာစ၊ မိမိအထက် ၌ သူတပါးတို့တင်အပ်သော ဒေါသ၏ မိမိမှ လွတ်ခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည် လည်း။ဝါ၊ဒေါသကို မိမိမှသွာ်စေခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်လည်း။ဟုတွာ၊ ၍၊ ပရိယာပုဏန္တိ၊ကုန်၏။

ဝါဒ၌ တင်သည်ကိုပင် မိမိ၌ တင်သော ဟူသည်။ ။မိမိဝါဒ၌ သူတပါး တို့ဒေါသတင်သော် ထိုဒေါသကို ဤသို့ဤသို့လွတ်စေအံ့–ဟူသော အကြောင်း ဖြင့် သင်ကုန်သည်ဟူလို။

ဝဒန္တိ နိဂ္ဂဏှန္တိ ဧတေနာတိ ဝါဒေါ၊ဒေါသရစေ၊ ။ဝါဒဿ ပမောက္ခော ဝါဒပမောက္ခော။ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်။မဏိဒီပ။ ။အာရောပိတဿဒွါလည်း အာဒိလောပ-ဟူ၏။

ဝါ-ဝါဒပမောက္ခာနိသံသာစ၊မိမိဝါဒ၏သူတပါးတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှလွတ်ခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်လည်း၊

ဝါဒကား—နိန္ဒ္ဓာ။ဝါဒပမောက္ခောတိ ဝါ နိန္ဒာပမောက္ခော။ ။မူလဋီကာ, သီလက္ခန်ဋီကာလည်း နည်းတူ။

ဝါ၊ သူတပါးတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို မိမိဝါဒမှ လွတ်စေခြင်း အကျိုးရှိကုန်သည်လည်း၊ ။မဏိဒီပ၊

ဝါ-ဉာတိဝါဒပမောက္ခာနိသံသာစ၊မိမိအထက်၌သူတပါးတို့တင်အပ်သော ထိုထိုအပြစ်၏ မိမိမှ လွတ်ခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်လည်း၊

ဉာတိကား ဝိဉ္ဉာနှင့်တကွ တသဒ္ဒတ္ထဉ်ဖြစ်၏။ သောသော ဝဒေါ ဉာတိဝါဒေါ၊ဉာတိဝါဒဿ ပမောက္ခော ဉာတိဝါဒပမောက္ခော၊ ဉာတိဝါဒပမောက္ခော အာနိသံသော ဧတေသန္တိ ဉာတိဝါဒပမောက္ခာ နိသံသာ။တံတံဝါဒပမောစနာ နိသံသာ ဟုတ္တာတိ အတ္ထော။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊မိမိအထက်၌သူတပါးတို့တင်အပ်သော ထိုထိုအပြစ်ကို မိမိမှလွတ်စေခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်သည်း၊ (သို့လည်းပေးသင့်၏)၊ ယဿသီလာဒိပူရဏာဿ၊ အကြင်သီလ, သမာဓိ,ဝိပဿနာကိုဖြည့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ (ဝိနည်း, သုတ်, အဘိဓမ္မာဋီကာ)၊ ဝါ၊ယဿမဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာနဿ၊ အကြင်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော၊ (သာရတ္ထ)၊ ။ဝါ၊ ယဿ အနုပါဒါဝိမောက္ခဿ၊အကြင်အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ (မူလဋီကာ, သီလက္ခန်ဋီကာ)၊ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါသာလျှင်၊ ။ကုလပုတ္တာ၊ အာစာရ ကုလပုတ္တဖြစ်သော အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ။ဉာယေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊ (ယင်းနှစ်ပုဒ်ထည့်)၊ ခမ္ဘုံ၊ကို၊ ပရိယာပုဏန္တိ၊ ကုန်၏၊ အဿဓမ္မဿ၊၏၊တံသီလာဒိပူရဏသင်္ခါတံ၊သော၊ ဝါ-တံမဂ္ဂဖလနိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ၊သော၊ ဝါ-တံအနုပါဒါဝိမောက္ခသင်္ခါတံ၊သော၊ အတ္ထံ၊ကို။နုဂ္ဂဟိတ ဝါဟိနော၊ မကောင်းသောသင်ခြင်းဖြင့် သင်လေ့ရှိကုန်သော၊ (ထည့်)။ တေမောဃပုရိသာ၊ တို့သည်၊ နာနုဘောန္တိ၊ မခံစားရကုန် သာလျှင်ကတည်း၊

ယဿ အတ္တာယကား တုလျာဓိကရဏ၊ တဇ္ဇ အတ္ထံကို ထောက်။ ဍာဒဇ္ဇ အတ္တာယာတိ ဍူမိနာ တုလျာဓိကရဏမေဝဟောတိ။ မဏိဒီပ။ ။အချို့ကား အဘေဒဘေဒူ ဟူ၏။ တုလျာဓိကရဏသင်တပြီးကား ယင်းသို့ ဟူဘွယ်မရှိ။ တဇ္ဇအတ္ထံနှင့်လည်း မတန်။ ။စ,သဒ္ဒါနှစ်လုံး အဝဓာရဏ။ ။စကာရဒွယံ အဝဓာရဏတ္ထမေဝ ဟောတိ၊န သမုစ္စယတ္ထံ။ရင်း။ ဘူဓာတ်သည် အနုပုဗ္ဗကား အနုဘဝန၊ အဘိပုဗ္ဗကား အဘိဘဝန။ သုဒ္ဓ။ သံပုဗ္ဗ, ပပုဗ္ဗကား ဘဝန။ ။ ထိုကြောင့် နာနုဘောန္တိ၌ အနုဘဝနသာ။ထိုကြောင့် ဋီကာတို့၌လည်း နဝိန္ဒန္တိ ဖွင့်သည်။ဝိဒ-အနုဘဝနေ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-ယဿ ဥပါရမ္ဘဇ္ဇာတိဝါဒပမောက္ခဿ၊အကြွင်သူတပါးတို့ဝါဒ၌ အပြစ်တင်ခြင်း, မိမိအထက်၌ သူတပါးတို့ တင်အပ်သော ထိုထိုအပြစ်၏ မိမိမှလွတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ။အတ္တာယစ၊လျှင်။ ယေမောဃပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ ။ပရိယာပုဏန္တိ၊ကုန်၏။ တေမောဃပုရိသာ၊ တို့ သည်၊ အဿဓမ္မဿ၊၏။ တံဥပါရမ္ဘဇ္ဇာတိဝါဒပမောက္ခသခ်ါတံ၊သော။ အတ္ထံ၊ကို၊ နာနုဘောန္တိစ၊လျှင်ကာတည်း။

သို့အကျိုးငှါ သင့်ပါသော်လည်း ဒုဂ္ဂဟိတ ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းအကျိုး ကို မရကုန် ဟူလို။ ။သာရတ္ထ,ဝဇိရ,အဘိမ္မေဂုဠ္ဌတ္ထဒီပနီတို့နည်း။

တေသံမောဃပုရိသာနံ၊ တို့၏၊ သည်၊ အား၊ (ဒုဂ္ဂဟိတာ၌ ကတ္တား၊ အဟိတာယ ဒုက္ခာယသ၌သမ္ဗန်၊ သံဝတ္တန္တိ၌ သမ္ပဒါန်စပ်)၊ ။ဒုဂ္ဂဟိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဝါ၊ကုန်သော။တေဓမ္မာ၊တို့ သည်၊ (ဒုဂ္ဂဟိတာကား ဟေတုမန္တပဝိသေသန၊ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ့ကိုထောက်)။ တံ၊ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အကျိုးကို မခံစားရခြင်း, ထိုပါဠိဓမ္မတို့၏ အဟိ တ, ဒုက္ခအကျိုး၌ ဖြစ်ခြင်းသည်။

တဇ္ဇာဿ အတ္ထံ နာနုဘောန္တိ။အဟိတာယ ဒုက္ခာယ သံဝတ္တန္တိကိုစွဲ။ ။ ဋီကာ။

ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ကို။ (ဘာဝသမ္ဗန်, ဘာဝယုဂ်ကံ)။ တေသံမောဃ ပုရိသာနံ၊တို့၏။သည်။ (ဘာဝယုဂ်သမ္ဗန်။ ယင်းဘာဝယုဂ်ခေတ်ကတ္တား) ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာ၊မကောင်း။လ။တည်း။ ဝါ၊မကောင်းသဖြင့်သင်ယူအပ်သည် ၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ဥပါရမ္ဘ, မာနု, ဒဗ္ဗ, မက္ခ, ပဠာသ-စသော အ ကုသိုလ်ဓမ္မကြောင့်တည်း။

ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာကိုဖွင့်သော ဥပါရမ္ဘ,မာန,ဒဗ္ဗ, မက္ခ,ပဠာသာဒိ ဟေတုဘာ ဝေန ဟူသည်။ဋီကာနှင့်အညီ။ ။သို့ဖွင့်သည်ဋီကာ၌ အမိပ္ပါယ်ကား ဘဝန္တိ

ဗုဒ္ဓိ'သဒ္ဒါ ဧတေန ဧတသ္မာတိ ဝါ ဘာဝေါ နှင့် အညီ ဒုဂ္ဂဟိတဉ္စ ဒုဋ္ဌုဝါစကာ ဒု,သဒ္ဒါ၏ ဥပါရမ္ဘ,မာန,ဒဗ္ဗ,မက္ခ, ပဠာသာဒိဓမ္မ–ဟူသော ဂုဏ်ကို ပဝတ္တိနိမိတ်ပြု၍ ပါဠိဓမ္မဒြဗ်ကို ဂဟိတသဒ္ဒါလည်း ဂဟဏကြိယာကို ပဝတ္တိနိမိတ်ပြု၍ ပါဠိဓမ္မဒြဗ်ကိုဟောသောကြောင့် ဂုဏ်ကြိယာ ဟူသော ပဝတ္တိနိမိတ်နှစ်ပါးတွင် ဘာဝသဒ္ဒါကား မူလကာရဏဖြစ်သော ဒု,သဒ္ဒါ၏ ပဝတ္တိနိမိတ်ဟု ဆိုအပ်သော ယင်းဂုဏ်ကိုသာ ဟော၏။ ထိုကြောင့် ဒုဂ္ဂဟိတတ္တာဉ္စ ဘာ ၊အရ သည် ဥပါရမ္ဘ မာန ဒဗ္ဗ မက္ခ ပဠာသာဒိဓမ္မ ပင် ဟူလို။ ။ပရိယတ္တိဓမ္မသည် ရုပ်အဗျာကတဖြစ်ရကား တေ ဓမ္မာ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ သံဝတ္တန္တိ ဟု မဆိုသင့်ဟူငြားအံ့။ ဃတမာယုဒဓိဖလံ–ဟူ၏။ သို့အကြောင်း၌ အကျိုး၏ ဝေါဟာရဖြင့်ဆိုသင့်၏ဟူပေ။ ။ကာရဏေ ဖလဝေါဟာရေန တေ ဓမ္မာ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ သံဝတ္တန္တိတိ ဝုတ္တံ။ အနုဋီကာ,သာရတ္ထ။ ၊အဓိပ္ပါယ်ကား ယင်းသို့ ပါဠိဓမ္မတို့သည် အဟိတဒုက္ခငှါ မဖြစ်ကုန်သော်လည်း သင်ခြင်း,နာခြင်းကိုပြုကုန်သော မောဃပုရိသတို့အား သရဇ္ဈာယ်ခြင်း,ကြံစည်ခြင်း စသောကာလ, ဝိဝါဒဖြစ်သောကာလ၌ ဥပါရမ္ဘ,မာန,ဒဗ္ဗ,မက္ခ,ပဠာသ–စ သော များစွာသော အကုသိုလ်ဓမ္မတို့ဖြစ်ရကား အကျိုးဖြစ်သော ထိုဓမ္မတို့၏ အဟိတာယ ဒုက္ခာယ သံဝတ္တန္တိ–ဟူသော ဝေါဟာရကို အကြောင်းဖြစ်သော ပါဠိဓမ္မ၌တင်သည် ဟူလို။ ။ဋီကာ။

သံဝတ္တန္တိသည် အပဋ္ဌာနအားဖြင့် ဒြဗ်၏ နာမ်ဖြစ်၍ ယင်းကိုသာ တင်သည်၊

သဟာစရဏတော သုရာ၊ဒိတံ ရူပကဘာဝတော။
ဒဗ္ဗန္တ ရေ ပစာရောယံ၊နာမေနေဝ နစတ္တတော။ ။ဟူသည်နှင့်အညီတည်း။

ဧဝံ ပရိယာပုဏနတော ဗုဒ္ဓဝစနံ အပရိယာပုလိတွာ၊နိဒ္ဒေါ်က္ကမနံ ဝရတရံ၊ အလဂဒ္ဒူပမသုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။ယာပန၌ ပါဠိကြိယာနှစ်နက်ပေး။ ။ပန ကား ပက္ခန္တရ။သုဂဟိတာကို သီလက္ခန္ဓာဒိ-စသည်ဖြင့်ဖွင့်သည်။

သီလ၊ပ၊ယေဝ၊ သီလကျေးဇူးစသည်တို့၏ ပြည့်ရပ်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဝါ၊စသည်တို့ကိုဖြည့်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ အာကင်္ခမာနေန၊ တောင့်တသဖြင့်၊

သမာဓိ,ဝိပဿနာ,မဂ်,ဖိုလ်–စသည်ကား အာဒိဝန်။ ။သီလလာရာ၌ သီလကိုပြည့်စေ၍ သမာဓိလာရာ၌ သမာဓိကိုယူစေ၍ ဝိပဿနာ လာရာ၌ ဝိပဿနာကိုဖြစ်စေ၍ မဂ်ဖိုလ်လာရာ၌ မဂ်ကိုပွါးစေအံ့။ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုအံ့–စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်း၍ သင်သည်ဟူလို။ ။သာရတ္ထ။

ယံ ပရိယတ္တိံသုဂဟိတံ သန္ဓာယ မူလပဏ္ဏာသကေ အလဂဒ္ဒူပမသုတ္တေ ဝုတ္တံ၊ သဗ္ဗနံ။

သုဂဟိတတ္တာ၊ တည်း။ ဝါ၊ကောင်းစွာသင်ယူအပ်သည့်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဒါ၊သတ်၊ ဝိရိယ၊ ညာဏ်-ပြဋ္ဌာန်းသောကုသိုလ်ဓမ္မကြောင့် တည်း။

ယင်းကုသိုလ်မှုကို ရှေးနည်းအတိုင်း ဘာဝအရကောက်။ဥပစာအမိပ္ပါယ် လည်းယူ။ ။အဓမ္မ,အဝိနယဖြစ်သော ပရဝါဒကိုပယ်ခြင်း,ဓမ္မ,ဝိနယဖြစ်သော သကဝါဒကို တည်စေခြင်း-စသည် အကြောင်းရှိသည်လည်း နိဿယရဏ္ဍ သာ။ ။န ကေဝလံ သုဂဟိတပရိယတ္တိ နိဿာယ မဂ္ဂဘာဝနာ ဖလ သစ္ဆိ ကြိယာဒိနေဝ ပရဝါဒနိဂ္ဂဟသကဝါဒပတိဋ္ဌာပနာနိပိ ဇာယန္တိ။ ။ငင်း။

ယံ၊အကြင်ပါဠိကို၊(ပနကား ပကၡန္တရ)၊ ပရိယာပုဏာတိ၊၏။ အယံ၊ ဤပါဠိသည်၊ ဝါ-ယံ ပရိယာပုဏာတိ ပရိယာပုဏနံ ကရောတိ၊အကြင် သင်ခြင်းကိုပြု၏၊အယံ၊ဤသင်ခြင်းသည်၊သမ္မာန်၊ ။ပရိညာတက္ခန္ဓော၊ဒုက္ခ သစ္စာကိုပိုင်းခြား၍ သိသဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သောခန္ဓာရှိသော၊ ပဟိနကိလေသော၊ သမုဒယသစ္စာကိုပယ်သဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိသော၊ ဘာဝိတမဂ္ဂေါ၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသော မဂ္ဂသစ္စာရှိသော၊ ပဋိဝိဒ္ဓါ ကုပ္ပေါ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ သစ္ဆိကတ နိရောဓော၊မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီးသောနိရောဓသစ္စာရှိသော၊ခီဏာသဝေါ၊ သည်၊ ကေဝလံ၊ ဥပါရမ္ဘာဒိဟေတု, သီလက္ခန္ဓဝံဒိပါရိပူရိ-ဟူသော အ ကြောင်းနှစ်ပါးနှင့် မယှဉ် မဘက် သက်သက်၊ ဝါ၊ မရောသည်ဖြစ်၍ ရှေ့ နှစ်ပါးနှင့် မရောဘဲသင်သည်ဟူလို။ ။ပဝေဏီပါလနတ္ထာယ၊ တရား တော်အစဉ်ကို စောင့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝံသာနုရက္ခနတ္ထာယ၊ ဘုရားရှင် အနွယ်ကိုစောင့်ခြင်းအကျိုးငှါ။

မြတ်စွာဘုရားအနွယ်တော်ဟူသည်လည်း တရားတော် အစဉ်ပင်ဖြစ်ရကား ယင်းနှစ်ပုဒ်သည် ပရိယာယသဒ္ဒါသာရတ္ထ။ ။န ကုပ္ပတီတိ အကုပ္ပံ၊ ဖိုလ် ဟူသမျှ အကုပ္ပဖြစ်သော်လည်း သေက္ခတို့မှာ မိမိအမည်ကို စွန့်၍ အထက်အ ထက်၌ အမည်ထူး ရပြန်သောကြောင့် ယင်းတို့ကို အကုပ္ပ,မဆိုထိုက်။ ။အ သေက္ခမှုကား အရဟာ-ဟူသောအမည်ကို မစွန့်ပြီ။ ။ထို့ကြောင့် အရဟတ္တဖိုလ် ကိုသာ အကုပ္ပဟူသည်။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် ဓမ္မကို အမည်ပေးသည်။ ဋီကာ။ ။ ပဝေဏီပါလန,ဝံသာနုရက္ခန အကျိုးငှါ ပုထုဇဉ်တို့လည်း သင်ကောင်းသော ကြောင့် ခီဏာသဝေါ ဟု အထူးမဆိုတန်ဟူငြားအံ့။ ယင်းသို့ တပဲ့သင်သည် ဖြစ်စေ၊ ပဘာဝကန္တာရမှ မကူးမြောက်သေးသောကြောင့် ပုထုဇဉ်အား ရှေး နှစ်ပါးတွင် ယထာရဟ တပါးပါးသာ။ သေက္ခတို့အား နိဿရဏတ္ထသာ။ ရဟန္တာအား ဘဏ္ဍာဂါရိကသာ။ငင်း။ ။ဝိနယေ ပန-စသည်ကား သမ္မတ္တိ၏

ဝိတ္ထာရ။ ။သတိသမ္ပဇည, ကမ္မဿကတဉာဏ်ဖြင့် သီလ၏ စင်ကြယ်ခြင်း ပြည့်စုံရကား မိမိအကြောင်းအားလျော်စွာ သီလလည်းသတိသမ္ပဇည-ကမ္မဿ ကတဉာဏ်ကို ဖြစ်စေသည်။ ။ထိုကြောင့် သီလသမ္ပတ္တိံ နိဿာယ တိဿော ဝိဇ္ဇာ ပါပုဏာတိ–ဟူသည်။ဋီကာ။ ။သတ်ဖြင့် ပုဗ္ဗေနိဝါသ သမ္ပဇညဖြင့် စုတူပပါတ ကမ္မဿကတဖြင့် အာသဝက္ခယပြီးသည်။ရင်း။ ။အကြွင်းမဲ့ဆင္ဒာ ဘိညရှိမှ ဥက္ကဋ္ဌနည်းဖြင့် သမာဓိသမ္ပဒါရှိသည် ဆိုကောင်းသောကြောင့် အ ဝိဇ္ဇာသည် အဘိညာဉ်တစိတ်ဖြစ်သော်လည်း သမာဓိသမ္ပဒါကြောင့် ဖြစ်သည် ဟုသာယူ။ ။ရင်း။

တာသံယေဝစ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာတို့၏သာ သျှင်လည်း၊ ဝါ၊ ကိုသာသျှင်လည်း၊ တတ္တတသ္မိံ ဝိနယော၊ ၌၊ ပဘေဒဝစနတော၊ အပြားကို၊ ဝါ၊ အပြားအား ဖြင့်ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်တည်း၊

ဝေဖြင့် ဆဠာဘိည, စတုပဋိသမ္ဘိဒါတို့၏ ပဘေဒဝစနကိုကန့်၊ စဖြင့် ထိုတို့၏ ကေဒေသဝစနကို ဆည်းသည်။ ။တာသံယေဝါတိ အဝဓာရဏံ ပါပုဏိတဗ္ဗာနံ ဆဠာဘိညာ စတုပဋိသမ္ဘိဒါနံ ဝိနယေ ပဘေဒဝစနာဘာဝံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ–ဟူသောဋီကာ၌လည်း ပဘေဒဝစနာဘာဝံဖြင့် ဧကဒေသဝစန ရှိကြောင်းကို သိစေသည်။

ဝေလည်းကန့်၊စလည်းခံ၊လှောင်ကန့်ထဆဲးသုက်ခေါ် ခေါ်နည်း။ ။ရှေးဆရာ တို့လည်း ဟူ၏။

ဝေကား အဝဓာရဏ၊စ,ကား သမုစ္စယတ္ထ။ ယောဇနာ၌ကား ဧဝေါတိ နိပါတသမုဒါယော-ဟူ၏။ ။ယင်းသို့ဟောသောကြောင့် လုံ့လပြုသော်လည်း ယင်းသုံးပါးသို့သာ ရောက်သည်ကို သိအပ်သည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ယူ။ ဝဇီရ။ ။ ယင်းကား ဉာပကဟိတ်တည်း။ ။ရတိ ငိညာယတိ-ထည့်မှ သိသာမည်။ နောက်နှစ်ချက်မှာလည်း နည်းတူ။ ။သမာဟိတော ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ ဟူရကား သမာဓိလည်း ဆဠာဘိည၏ ဥပနိဿယဖြစ်သောကြောင့်။ သုတ္တေ။ ပါဏာတိ–ဟူသည်။ဋီကာ။ ။ဝေဖြင့် ဝိဇ္ဇာသည် အဘိညာဉ်၌ ငင်ရကား ပဋိသမ္ဘိဒါ၏ ပဘေဒဝစနကို ကန့်။ စ,ဖြင့် ဧကဒေသဝစနကို ဆည်း။ ။ ယော ဂါဝေ ဇာယတေ ဘူရိ–ဟူရကား ပုဗ္ဗယောဂဖြင့်ရင်း၊ ဂရုဝါသ,ဒေသ, ဘာသာ, ကောသလ္လ, ဥဂ္ဂဟဏ, ပရိပုစ္ဆာ-စသည်တို့ဖြင့်ရင်း၊ ထိုအင်သော ပညာသည် ပဋိသမ္ဘိဒါ၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ အဘိဓမ္မေ။ ပါဏာတိ၊ ဟူသည်။ ။ရင်း။

တာသဉ္စ၊ ထိုပဋိသမ္ဘိဒါတို့၏လည်း၊ ဝါ၊ ကိုလည်း၊ တတ္ထေဝ အဘိ ဓမ္မေ၌သာသျှင်၊

စ,ဖြင့် တေဝိဇ္ဇာ,ဆဠာဘိညာတို့၏လည်း အဘိဓမ္မာ၌ ပဘေဒဝစနကို ဆည်းသည်။ ။ဝေဖြင့် ပဋိသမ္ဘိဒါတို့၏ ဝိနည်း,သုတ္တန်၌ ပဘေဒဝစနကို

နှင်စေ၍ အဘိဓမ္မာ၌သာ ပဘေဒဝစနကို မြဲစေသည်။ ထိုကြောင့် အောက်၌ ကဲ့သို့ တာသံ၌ မယှဉ်ဘဲ ဟတ္ထ၌ယှဉ်လေသည်။ မူလဋီကာ, သာရတ္ထ, ဝိမတိ။ ။ ဝိဇ္ဇာ အဘိညာဉ် ပဋိသမ္ဘိဒါ အလုံးစုံကို ဟောသော်လည်း အထူးအားဖြင့် ပညာသဘောရှိရကား ပဋိသမ္ဘိဒါသို့သာရောက်၏ဟုပြခြင်းငှါ တတ္ထ၌ ဝေကို ယှဉ်လေသည်။ ဝဇိရ။ ။အသိခက်လှ၏။ ။အရဟတ္တမဂ်နှင့်တပြိုင်နက်ဝိဇ္ဇာ, အဘိညာဉ်,ပဋိသမ္ဘိဒါကိုပြည့်စုံကုန်သည်။ သာရတ္ထဒီပနီ၌ဟူ၏။ ။အရှင်ရူပန္တကာဏ္ဍကိုဆောင်။

ဝိနယေ-စသည်ကား ဝိပတ္တိ၏ ဝိတ္ထာရ၊

ဒုပ္ပဋိပန္နော၊သော၊ဘိက္ခု၊သည်၊ (ပါပုဏာတိ၌စပ်)။ ။အနုညာတ၊ပ။ ညတော၊ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ချမ်းသာသော အတွေ့ရှိသော အခင်းအရုံ- စသော အနုပါဒိန္နတို့၏ အတွေ့နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပဋိက္ခိတ္တေသု၊ ပယ်တော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဥပါဒိန္နက ဖဿာဒီသု၊ဥပါဒိန္နက ဖဿဖြစ် သော မာတုဂါမအတွေ့စသည်တို့၌။ (မေထုနမွေ့ကိုယူ)။ ဋီကာ။ ။ ဝုတ္တံပိ ဟေတံ၌ ဂန္ဓဗ္ဗာဓိပုဗ္ဗေနှ၊လင်းတသတ်မျိုးဖြစ်ဘူးသော၊ အရိဋ္ဌေနှ၊ မည်းသော၊ ဘိက္ခုနာ၊သည်၊ ထည့်၊

အဝိသဒ္ဒေါ အတ္ထနာ ဝုတ္တဝစနံ အပေက္ခတိ။ ။ယောဇနာ။

ယေဆုမေဓမ္မာ၊တို့ကို၊ အန္တရာယိကာ၊နတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ် ကိုပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍၊

သဂ္ဂမောက္ခာနံ အန္တရာယံ ကရောန္တီတိ အန္တရာယိကာ။ ။အဋ္ဌကထာ, ကန်ါ။

ဝါ-အန္တရာယ်၌ယှဉ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝါ၊အန္တရာယ်ဟူသောအကျိုးကို ထိုက်ကုန်၏ ဟူ၍၊ ဝါ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုလေ့ရှိကုန်၏ဟူ၍၊ သာရတ္ထ, ကန်ါဋီကာ။ ။ဘဂဝတာ၊ သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေဓမ္မေ၊ တို့ကို၊ ပဋိသေဝတော၊အား၊ ယထာယေန ပကာရေန၊ဖြင့်၊ တေဓမ္မာ၊တို့သည်၊ လိုက်စေ၊ အန္တရာယာသာ၊ နတ်ရွာမဂ်ဖိုလ်၏ အန္တရာယ်ကို ပြုခြင်းငှါ၊ အလံသမတ္ထာ၊ သည်၊ နဟောန္တိ၊ ကုန်၊ တထာတေနပကာရေန၊ ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊သည်၊ ဒေသိတံ၊သော၊ဓမ္မံ၊ကို၊ အဟံ၊သည်။အာဇာနာမိ၊၏။

အန္တရာယိကာနောင် အာကာရတ္ထ။ ။ဇာတိသဒ္ဒါကား လောပ။ဝါ၊ပါဠိ သော။ဝါ၊ဂမျမာန်။ယေ ဣမေ ဓမ္မာ အန္တရာယိကာ အန္တရာယကရာတိ ဘဂ ဝတာ ဝုတ္တာ။သာရတ္ထ။ ။အချို့ကား ယေ မေ အန္တရာယိကာ ဓမ္မာ အန္တ ရာယိကာ ဝုတ္တာ ရှိသင့်သောဟူ၏။ ။အဋ္ဌကထာဋီကာတို့၌ပင် မဖွင့်ရကား

မရှိသင့်။ သာရတ္ထဒီပနီ၌လည်း အန္တရာယိကာကိုသာ အန္တရာယကရာတိ-ဟု ဋီကာ ဖွင့်သည်။ ဝိမတိလောပကိုသာ ပြသည်။ယင်း၌လည်း ယေ ဣမေ အန္တရာယိကာ ဓမ္မာ-ဟု မရှိ။

တတော၊ ထိုသို့အပြစ်မရှိဟု အမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတိက္ကမိတွာ၊၍၊ ထည့်၊ (အရိဋ္ဌဝတ္ထုကိုပါစိတ်ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာများမှာရှု)၊

အာဒိ,ဖြင့် အတ္တဟိတပဋိပန္န—စသည် လေးပါးကိုပြသော သုတ်အစိတ်နှင့် ပုဂ္ဂလ,ဒေသနာ ဟူသမျှကိုသိမ်းဟိုက်။ ။သာရတ္ထ။

အဒိပ္ပါယံ၊အလိုတော်ကို၊ အဇာနန္တော၊မသိသောကြောင့်၊

ဤကား ဝေါဟာရအစွမ်းဖြင့် ဟောအပ်သော သမ္မုတိ ဒေသနာတည်း။ ပရမတ္ထဒေသနာမဟုတ်ဟု မသိဟူလို။

ဒုဝေ သစ္စာနိ အက္ခာသိ၊သမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝဒတံ ဝရော။
သမ္မုတိပရမတ္ထဉ္စ၊တတိယံ နုပလဗ္ဘတိ။ ။

ဟူသော ဒေသနာနှစ်ပါးတွင် သမ္မုတိဒေသနာ၏ အကြောင်း ရှစ်ပါးကို ကထာဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ,အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ,သာရတ္ထများမှာရှု။

ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ မကောင်းသောယူခြင်းကို၊ ကတွာ၊၍၊ ထည့်၊

ဒုဂ္ဂဟိတံ ကတွာ ဂဏှာတိ။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊ မကောင်းသောယူခြင်းဖြစ်သော၊ ဂဏှာတိဂဟဏံ ကရောတိ၊ ယူခြင်းကိုပြု၏၊

ဒုဂ္ဂဟိတန္တိ ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသော။ ၎င်း။ ။ဂဏှာတိ၌ ဂဟဏသည် ဒုဂ္ဂဟိတ,သုဂဟိတနှစ်ပါးတွင် ဒုဂ္ဂဟိတဟုဝိသေသနမှုသည် ဟူလို။
အကြင်အခြင်းဖြင့် ထိုဝိညာဉ်သည်ပင် ဤဘဝထိုဘဝ စုံဆန်ကျင်လည်၏။ ထိုအခြင်းဖြင့် ဘုရားဟောသော တရားကို သိ၏—စသည်ဖြင့် ဘောက်ပြန်၍ ယူ၏ဟူလို။

ယံဒုဂ္ဂဟိတံ၊အကြင်မကောင်းသဖြင့်ယူခြင်းကို၊မဇ္ဈိမနိကာယေ-မူလပဏ္ဏာသကေ မဟာတဏှာ သင်္ခယသုတ္တေ ဘဂဝတာ၊ထည့်၊

သာဓိမည်သော တံငါသားရဟန်းကိုရည်၍ ဟောတော်မူသည်။

အတ္တနာ၊ သည်၊ ဒုဂ္ဂဟိတေန၊ မကောင်းသဖြင့်ယူအပ်သော၊ ဓမ္မေန၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ဝါ-အတ္တနာ၊၏၊

သာဓိ အတ္တေ ကရဏဝစနံ။ ။၎င်း။

ဒုဂ္ဂဟိတေန၊မကောင်းသဖြင့်ယူခြင်းဖြင့်၊ အဗ္ဘာစိက္ခတိ၊စွပ်စွဲ၏၊

အတိရေး, အာရေးရှိသော ခါဓာတ်, စိက္ခဓာတ်နှင့် ရှိတတ်သည်မလို။ ' ။ အဋ္ဌာကွတိတိ။ အဋ္ဌကွာနံ ကရောတိ။ ၎င်း။ ။သတံခါရယသိကျာဒ္ဓ ဋ္ဌာကွာနံ။ အတိခါန်။ ။တွံ သတံ သုဝဏ္ဏံ ခါရယသိဇ္ဇစ္စာဒိကံ တုဋ္ဌဘာသနံ အဘူတဘာသနံ အဋ္ဌာကွာနံနာမ။ အသစ္စေန အကွာနံ ဘာသနံ အဋ္ဌာကွာနံ။ ယင်း ဋီကာ။ ။မိမိ၏ အမြစ်အရင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်ကို တူးဖြိုခြင်းကိုပင် အတ္တာနဉ္စ ခဏတိ-ဟူသည်။

တတော၊ ထိုသို့မကောင်းသဖြင့်ယူခြင်းငှေ့။ ဓမ္မေ၊ ပရမတ္တသဘော တရား၌။ စိန္တံ၊ ကြံစည်ခြင်းသို့။ ။(သမာသ်ပုဒ်လည်းရှိ၏။ စိတ္တံ ကား မရှိသင့်)။

ဓမ္မေ စိန္တန္တိ ဓမ္မသဘာဝ ဝိစာရဏံ။ ။ဋီကာ။

အဘိဓာဝန္တော၊ အလွန်ပြေးသွားသောကြောင့်။ အစိန္တေယျာနိပိ၊ မကြံစည်အပ်သော မကြံစည်ကောင်းသော မကြံစည်နိုင်သော အရာတို့ကို လည်း။ စိန္တေတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့မကြံစည်နိုင်သောအရာတို့ကို ကြံစည်ခြင်းကြောင့်။ စိတ္တက္ခေပံ၊ စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့။

စိတ်ဖြစ်ကာမျှဖြင့် ဒါနဖြစ်၏။ စိတ်သည် မိမိပင်။ မိမိအာရုံဖြစ်၏၊ စိတ်ဟူသမျှ ပင် အဘာဝဓမ္မကိုအာရုံပြု၏။ ဤသို့စသည်ဖြင့် ရကောင်းသော အပိုင်းအခြား၌ မရပ်ဘဲလွန်၍ပြေးသွားသောကြောင့် ကြံမိသည်ဟူလို၊ ၎င်း။ ။ဝတ္ထုံ၌ အင်္ဂုတ္တရ နိကာယေ အစိန္တေယျသုတ္တေ ဘဂဝတာ ထည့်။

အစိန္တေယျာနိ၊ မကြံစည်အပ်မကြံစည်ကောင်းသော အရာတို့သည် ကား။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့ကို။ စိန္တေန္တော၊ သည်။ ဥမ္မာဒဿ၊ စိတ်ပျံ့လွင့် ခြင်း၏၎င်း။ ဝါ၊ ရူးသွတ်ခြင်း၏၎င်း။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်ပင်ပန်းခြင်း၏ ၎င်း။ ဘာဂီ၊ အဘို့ရှိသည်။ အဿ၊ ၏။ တာနိ စတ္တာရိ၊ တို့ကို။ နစိန္တေ တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်။

သို့သဖြင့်မှ အစိန္တေယျာနီတိ တေသံ သဘာဝနိဒဿနံ။ န စိန္တေတဗ္ဗာနီတိ တတ္ထကတ္တဗ္ဗတာ နိဒဿနံ-ဟူသည်နှင့်ညီမည်။ ။စတ္တာရိ သရုပ်ကား- ဗုဒ္ဓဝိသယ, ဈာနဝိသယ, ကမ္မဝိပါက, လောကစိန္တာ။ ။ယင်းတို့ကို အကျိုးမရှိ သောအားဖြင့် မကြံစည်အပ်ကုန်။ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကျိုးရှိသောအားဖြင့်မူကား ဆ အသာဓာရဏ ဉာဏ်တော် စသည်တို့ကို ကြံစည်အပ်ကုန်၏။ ။ကာမံ အစိန္တေယျာနိပိ ဆ အသာဓာရဏာဒီနိ အနုဿရန္တဿ ကုသလုပ္ပတ္တိ ဟေတုဘာဝတော တာနိ စိန္တေတဗ္ဗာနိ။ ဣမာနိ ပန ဝေံ ဟောန္တီတိ အဖလဘာဝတော နစိန္တေတဗ္ဗာနီတိ အဓိပ္ပါယော။ တေ

နေဝါဟ-ယာနိ စိန္တေန္တော ဥမ္မာဒဿ ဝိဃာတဿ ဘာဂီ အဿာတိ။ ။ သာရတ္ထ။

ဇ္ဈောဝတာ-စသည်ကား ရှေးနှင့်တူပြီ။ ။အယမ္ပိ၌ ပိဖြင့် ရှေးဂါထာကို ပေါင်း။ ။ဧဝံ,စသည်ကား ကထံ ပိဋ္ဌကဝသေန-စသည်၏ နိဂုံး။ ဥဘ္ဘာ၊ ဉာတဗ္ဗံ-စပ်။ ။မူလဋီကာ၌ကား အဋ္ဌကထာ၌ ဉာတဗ္ဗံ မရှိသောကြောင့် သင်္ယှမာနံထည့်လေသည်။သဗ္ဗမေဝစေတံ၌ စ,ကား ဝိတ္ထာရ။

ဝဒိဝဂ္ဂသင်္ဂဟာနိ၊ သုံးဝဂ်တို့ဖြင့် ရေတွက်ခြင်းရှိကုန်သော။ ဗြဟ္မဇာလာဒီနိ၊ကုန်သော။ စတုတ္တိံသသုတ္တာနိ၊ တို့တည်း။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဒီဃနိကာယော၊မည်၏။ သမ္ဗန်။ ယဿနိကာယဿ၊အား။ သုတ္တဂဏနတော၊ ဖြင့်၊ စတုတ္တိံသေဝသုတ္တန္တာ၊ လျှင်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝဂ္ဂသင်္ဂဟဝသေန၊ ဝဂ်အရေအတွက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ တိဝဂ္ဂေါသင်္ဂဟော၊ ဝဂ်သုံးပါးရှိသော အရေအတွက်သည်။ အဿ၊ ၏။ ပဌမော၊ သော။ သောနိကာယော၊ သည်။ ဒီဃနိကာယောတိ၊ဟူ၍။ အနုလောမိကော၊အနက်အားလျော်သောအမည်ရှိ၏။

အတ္ထာနုလောမတော အနုလောမိကော။မူလဋီကာ,သီလက္ခန္ဓဋီကာ။ ။ အတ္ထဿ အနုလောမံ နာမံ ဧတဿ အတ္ထီတိ အနုလောမိကော-ပြု။

ဝါ၊အနက်အားလျော်၏။

အတ္ထာနုလောမတော အနွတ္ထနာမောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။သာရတ္ထ၊ ။အနုလောမေတီတိ အနုလောမိကော-ပြု။ တိဝဂ္ဂေါ သင်္ဂဟောကား ယသခြားလျက် သမာသ်ဖြစ်သည်။ ။တယော ဝဂ္ဂါ အဿ သင်္ဂဟဿာတိ တိဝဂ္ဂ သင်္ဂဟော၊ သာရတ္ထ,ဝိမတိ။ ။ယင်းဋီကာတို့၌ သတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတအစိရ ပက္ကန္တ-မာသ ဇာတ-စသည်ကဲ့သို့ အန္ဋ္ဌဗဟုဗ္ဗီဟိကို ပြသည်။

သင်္ဂဟဿ၊ ပေါင်း၍ ယူခြင်းဟူသော။ အဿ၊ ထိုအရေအတွက် အား။ တယော၊ကုန်သော။ ဝဂ္ဂါ၊တို့သည်။ သန္တိ၊၏။ ပေး။

နဝံ ပန ဘိက္ခုနာ စီဝရလာဘေန၌ စီဝရသည် လာဘနှင့် သမာသ်ဖြင့်ပြီး ရကား နဝံနှင့် ဝါကျမှ၍မစပ်ကောင်း။စပ်သော် ယသေကတ္တ ဝိဘတ္တိ ဗ္ဗံ-ဟူသောသဒ္ဒါသဘောဆန့်ခဲ့။မစပ်လည်း အနက်သဘောဆန့်ခဲ့။ ။ထိုကြောင့် ပန ဘိက္ခုနာ ခြားလျက် ဝိဘတ်မကြေဘဲ သမာသ်ဖြစ်လေသည်။ တိဝဂ္ဂေါ သင်္ဂဟော၌လည်း၊ 'တိဝဂ္ဂသင်္ဂဟာနိမှာ တီဟိ ဝဂ္ဂေဟိ သင်္ဂဟော ယေသန္တိ ဟု ကရိုဏ်းကြိယာ စပ်သကဲ့သို့ တိဝဂ္ဂသည် သင်္ဂဟနှင့် ကရိုဏ်းကြိယာမစပ်ကောင်း၊ စပ်သော် ဝိဘတ်မရှိရကား သဒ္ဒါသဘောဆန့်ခဲ့၊ ဝါကျမှ၍ ပဌမန္တ ဝိသေသန ဝိသေသျ စပ်သော်လည်း တိဝဂ္ဂသည် ပုလ္လိင်နေရကား သဒ္ဒါ

သဘောပင်ဆန့်ခဲ့။ သင်္ဂဟောသည် တိဝဂ္ဂေါနှင့်မစပ်က အသမ္ဗန္ဓဖြစ်၍ အနက်သဘောဆန့်ခဲ့။ ထို့ကြောင့် ဋီကာတို့၌ ယသြာလျက် သမာသ်ကြသည်။ ။ အလာဘီတိ လဘော၊ လဘောဝေ လာဘော။ ကိံလာဘိ၊ စီဝရံ၊ ကိံဒိသံ၊ နဝံ၊ ဣတိ နဝစီဝရလာဘေနာတိ ဝတ္တဗ္ဗေ အနုနာသိက လောပံ အကတွာ နဝံ စီဝရလာဘေနာတိ ဝုတ္တံ။ ပဋိလဒ္ဓနဝစီဝရေနာတိ အတ္ထော။ မဇ္ဈေ ဌိတပဒဒွယေ ပနာတိ နိပါတမတ္တံ၊ ဘိက္ခုနာတိ ယေန လဒ္ဓံ၊ တဿ နိဒဿနံ။ ကခ်ါ အဋ္ဌကထာ။ ။ဤကား သမာသ်ပြုဟူသည့်ဆရာတို့ဝါဒ။

တိဝဂ္ဂေါကို ဗဟုဗ္ဗီဟိ မှုသော်ကား ဝါကျပင် သင့်၏၊ ဋီကာ တို့၌ တုလျာဓိကရဏပြုသော၊ အဘယ်သို့ အနက်အားလျော်သနည်း ဟူမူကား ကဿ-စသည်မိန့်၊ ။ဝါ၊ အနုလောမိကအဖြစ်ကို ထင်စွာ ပြလိုရကား ကဿာစသည်မိန့်။ ။ဋီကာ။

ပန,ကား ပုစ္ဆာဇောတက။ ။ကဿာကား ပုစ္ဆာဝါစက။

သမုဟာတောဗ၊ အပေါင်း၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ နိဝါသတောဗ၊ နေရာတည်ရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဒိယနိကာယောတိ ဝုစ္စတိ-သို့ပြန်။ တာဝကျေ၊ မခံဒိပ။ ။ဆဗ္ဗိတပ္ပုရိသ်ပြု၊ နိကာယသည်း အနိဖွန္ဒ။

ယင်းအနက်ကို မဟောသော်မသင့်တန်ရာ ဟူကြောင့် သမုဟာ-စသည်မိန့်၊ ။ဟိကား ဒဠှိ, ဝိတ္ထာရ၊ သာကေဂှိမှုဆိုတန်၏ ဟူကြောင့် နာဟံ-စသည်မိန့်။ ။စကား ဒဠှိ၊ ဆုဒ်-ဆုမေ ပါဌာ၊တို့သည်၊ ဗိတ္တာ ယထာ၊ ဆန်းကြွယ်ကုန်၏သို့၊ ဇေ် ဗိဘ္ဘံ အညံ ဇောနိကာ သံပိ အပ္ပဟံ န သမနူ ပဿာမိ၊ ယထာဇနာ၊ ပေါဏိကန်ကာယော၊ ပေါဏိကမင်းတို့၏နေရာ။ ။ ဗိက္ခလ္လိကနိကာယော၊ ဗိက္ခလ္လိကမင်းတို့၏နေရာ။

ပေါဏိကာ ဝိက္ခလ္လိကာစ ခတ္တိယာ။ ။ဒိနည်း,သုတ်,အဘိဓမ္မာဋီကာ။

ဩော၊ ဤနိကာယသဒ္ဒါ၏ သမုဟ, နိဝါသကိုဟောသည်၌၊ သာသနဘောဗ၊ သာသနာတော်အားဖြင့်ရင်း၊ ဝါ၊ မှရင်း၊ လောကတောဗ၊ ရင်း၊ ဝါ၊မှရင်း၊ဥဒါဟာဍာနိ၊ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်သော၊ (ထည့်)၊သာဓကာနိ၊ ပြီးစေတတ်သော ဥဒါဟရဏ်တို့တည်း၊ ဝါ၊သက်သေတို့တည်း။

ပဉ္စဂရုကဇာတကံ ပန် သက္ခိဘာဝတ္ထာယ အာဟရိတွာ ကထေတဗ္ဗံ။ ။ ဟူသော အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာနှင့် အလျော်။ ဋီကာ၌ သာဓကာနိ ပမာဏာနိ ဟူ၏။ နှစ်နက် ပြယုဂ်နှစ်ချက် အစဉ်အတိုင်း သာသနာတော်လောကယူ။ ။ နိကာယဘာဝေ ဝစနတ္ထောဖြင့် တပ္ပုရိသ်ကို။ဝါ၊သဒ္ဒတ္ထကိုပြသည်။

. ဒိယၗုသတံသုတ္တာနိ စ၊ တရှောင်ါးဆယ်သောသုတ်တို့သည့်ရင်း၊ ယတ္ထ နိကာယေ၊ ၌၊ ပဥ္စဒသဝဂ္ဂပရိဂ္ဂဟော၊ တဆယ့်ငါးဝဂ်ရှိသော အရေအတွက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ၏၊ ။(သင်္ဂဟနှင့်ပရိဂ္ဂဟကား အဘူ)၊ ဝါ၊ သော။ နိကာယော၊ သည်၊ မဇ္ဈိမနိကာယော၊ ၏၊ သောနိကာယော၊ ကို၊ ပဥ္စဒသဝဂ္ဂပရိဂ္ဂဟော၊ တဆယ့်ငါးဝဂ်တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏၊

ပဉ္စဒသဝဂ္ဂပရိဂ္ဂဟောတိ ပဉ္စဒသဟိ ဝဂ္ဂေဟိ ပရိဂ္ဂဟိတော၊ သင်္ဂဟိတော တိ အတ္ထော။ သာရတ္ထ၊ ။သုတ္တန္တာနံ သဟဿာနိ သတ္တသုတ္တသတာနိ၊ စသည်၌ သုတ္တန္တာနံ သတ္တသဟဿာနိ သတ္တသုတ္တသတာနိ စ-ဟု၊ ယောဇနာ။ သတ္တသုတ္တသဟဿာနိ သတ္တသုတ္တသတာနိ စ—ဟုလည်းရှိ၏။ ၊ဋီကာ။

ဧသော၊ ဤသို့သော ရေတွက်ခြင်းသည်၊ သံယုတ္တသင်္ဂဟော၊ သံယုတ္တနိကာယ်ကို ရေတွက်ခြင်းတည်း။ ၊ဝါ-ဧသော၊ ဤသို့သောအရေအတွက်သည်၊ သံယုတ္တသင်္ဂဟော၊ သံယုတ္တနိကာယ်၏အရေအတွက်တည်း၊

သံယုတ္တသင်္ဂဟောတိ သံယုတ္တနိကာယဿ သင်္ဂဟော။ ၊သာရတ္ထ။

ဧကေကအင်္ဂါတိရေကဝသေန၊ တပါးတပါးသော အင်္ဂါလွန်သည်၏ အနွမ်းဖြင့်၊

အင်္ဂကား ဓမ္မကောဋ္ဌာသတည်း။ ။အရေအတွက်လည်းဟူကြ၏။ဆင်ငြင်။ ကေမှ ကောဒသတိုင်အောင်ယူ။

ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သောသုတ္တန်ပိဋကနိဒ္ဒေသ၌၊ နိဒဿိတာ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ပန္နရသပ္ပဘေဒါ စ၊ တို့သည်လည်း ရင်းတည်း။ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း၊ ခုဒ္ဒကနိကာယော၊ ၏။ သမ္ဗန်၊

ဆိုအပ်ပြီးသည့်ကိုပင် အခြင်းအရာတပါးဖြင့် ချုံး၍ ပြပြန်လိုရကား ဌပေတွာ-စသည်မိန့်၊ ရင်း၊ ။တဒည်၊ ထိုနိကာယ်လေးပါးမှ တပါးသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ကို၊ တဗ္ဗတသ္မိံ နဝပ္ပဘေဒေ၊ ၌၊ ဝါ၊ တွင်၊ (တတ္ထတေသု နဝသု အင်္ဂေသုလည်းစပ်ကြ၏)။ ။ဆင်ခြင်၊

အညမည သက်ရဘေဒနာ၊ အသက်နှပေဟိုရ်တို့ကို၊ နေ့တ္တိအဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ သီလက္ခန်ဋီကာ, သာရတ္ထဒီပနီတို့မှယူ။ သုတ္တနိပါတ်၌ လာသော အဋ္ဌကဝဂ်, ပါရာယနဝဂ်၊ ခဂ္ဂဝိသာဏသုတ်တို့အနက်ကို ဝေဘန်သည် အစွမ်းဖြင့် ဓမ္မ သေနာပတိ-အရှင်သာရိပုတြာ ဟောတော် မူအပ်သော နိဒ္ဒေသ၊ ယင်းကိုပင်, ယခုကာလ မဟာနိဒ္ဒေသ, စူဠနိဒ္ဒေသဟူ၏၊ ထိုနိဒ္ဒေ

သကိုနိဒ္ဒေသအဋ္ဌကထာ၌ ဂါထဂ်,ဝေယျာကရဏာဂ်၌သွင်းသည်။ဝိနည်း၊ ဒီဃနိကာယ်,အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာ,နေတ္တိအဋ္ဌကထာများ၌ကား သုတ္တဂ် ၌သွင်းသည်။

သုတ္တနိပါတေ၊ ၌၊ အာဂတာနိ၊ ကုန်သော၊ ထည့်၊ (နာဠကသုတ်, တုဝဋ္ဋကသုတ်များ အကြောင်းကို သုတ္တနိပါတ် အဋ္ဌကထာ, သာရတ္ထ ဒီပနီများမှာရှု)။ ၊သဂါထကံ၊ဂါထာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ သုတ္တံ၊ဗုဏ္ဏိယ သုတ်ကို၊ (တဂ္ဂုဏာသံဝိညာဏ)။ သဂါထာဝဂ္ဂေါ၊သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် သည်၊ ဂေယျံ၊၏၊ သမ္ဘန်၊ ယံဗုဒ္ဓဝစနံ အတ္ထိ၊ဘဇ္ဇ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ယောဇနာ၊

အသင်္ဂဟိတအရကား ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်စသည်။ဂဏ္ဌိပုဒ်သုံးပါး,ပဋိသမ္ဘိဒါ မဂ်အဋ္ဌကထာ၌ ဂေယျဂ်,ဝေယျာသရဏာဂ်၌သွင်းသည်ကို ကေစိဟူ၏။

အဘာသိ°သုတိ ဂါထာဗန္ဓဝသေန ကထေသုံ။ ။ထေရာ အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်သောကြောင့် ထေရဂါထာ,ထေရီဂါထာသႏလိုသည်။ ။ကထာမလို။

နောသုတ္တနာမိကာ၊သုတ်ဟူသောအမည်မရှိကုန်သော၊ သုဒ္ဓိကဂါထာ စ၊သက်သက်သောဂါထာကိုရင်း၊

အချင်အာနန္ဒာဟောသော ပါရာယနဝဂ်၏နိဒါန်းငါးဆယ့်ခြောက်ဂါထာ, နာဠကသုတ်နိဒါန်းဂါထာ နှစ်ဆယ်တို့ကိုယူ။ဂဏ္ဌိပုဒ်သုံးပါး, နာဠကသုတ်၏ နိဒါန်းဂါထာကို ယင်းသုတ်၌ပင် သွင်း။ ။ယံင်းအဋ္ဌကထာ၊သာရတ္ထ၊အဇိတ မာဝဏကပုစ္ဆာ ဂါထာ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဝိသဇ္ဇနာဂါထာ–စသည်နှင့် ယခင် ငါးဆယ့်ခြောက်ဂါထာကိုယူ၊ ။သာရတ္ထ။

သောမနဿဉာဏမယိကဂါထာပဋိသံယုတ္တာ၊ သောမနဿနှင့်ယှဉ် သော ဉာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သောဂါထာတို့နှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်သော၊

သောမနဿ ဉာဏ မယိကဖြင့် ဉဒါန၏ ဝစနတ္ထကိုပြသည်။ ဥဒိယတီတိ ဥဒါနံ–ပြုဟူလို။

ဥဒိယတိ၊ဝမ်းမြောက်သဖြင့်၊ဝါ၊မြူးထူးသဖြင့်ဆိုအပ်၏၊ ပေး၊

ဥဒ–မောဒေ။ကီဠာယဉ္စ၊ဥဒီတိ ဥဒါနံ ဥဒဂ္ဂေါ၊သဒ္ဒနီတိ။ ။ဥဒါနန္တိ ကေ နဋ္ဌေန ဥဒါနံ၊ ဥဒါနဋ္ဌေန ကိမိဒံ ဥဒါနံနာမ။ ပီတိဝေဂ သမုဋ္ဌာပိတော ဥဒါ ဟာရော။ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ,သာရတ္ထ။ ။ချင်ခွက်ကို လျှမ်၍ စီးလေသော ဆီ, စသည်ကို အဝသေသက,ဆည်ကန်ကိုလျှံ၍ သွားလေသောရေကို မဟောဃ ဟူ၏သို့။နှလုံးကို ခိုင်စေခြင်းငှါ မထတ်နိုင်ရကား အတွင်း၌မတည်မူ၍ ဝစီဒွါရ ဖြင့် ပြင်သို့ထွက်လေသော ဗိတိဝေဂသမုဋ္ဌာပိတ-ဖြစ်သော ပဋိဂ္ဂါဟက မရှိဘဲ ဟောတော်မူအပ်သော စကားအထူးကို ဥဒါန်းဆိုသည်ဟူလို။

ပီတိသည်း သောမနဿနှင့်မကင်းကောင်း၊ ယတ္ထ ပီတိ၊တတ္ထ သုခံ၊ ယတ္ထ သုခံ တတ္ထ နနိယမတောပိ။အဋ္ဌကထာ,အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာ။ ။ယင်းစကားလည်း ဓမ္မသံဂဏီအစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ရကား ယေဘုယျသာ။သာရတ္ထ။ ။ဂါထာပဋိသံယုတ္တာဖြင့် ဂါထာသာမုချ။ ။စုဏ္ဏိယကား ကေဒေသူပစာ—ဟု အရကိုပြသည်။ ။ယင်းလည်း စုဏ္ဏိယရှိသောကြောင့် ယေဘုယျသာ။ ပဋိဂ္ဂါဟကကင်း၏ဟူသည်လည်း ယေဘုယျပင်။ငင်း။ ။သဗ္ဗညုဘာသိတ, ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘာသိတ,သာဝကဘာသိတ—သုံးပါးတွင်လည်း သဗ္ဗညုဘာသိတကိုသာယူ။ငင်းဋ္ဌေအသီတိသုတ္တန္တာ ၌ ဥဒါန်းမှာ ရှစ်ဝဂ်။ တဝဂ်သော် ဆယ်သုတ်ဖြစ်ရကား အသီတိသာလိုသည်။ဋ္ဌေမလို။ငင်း။ ။အဓိကသင်္ချာသော်လည်းကြံ။

ဒသုဘ္ဘရသဘာသုတ္တန္တာ၌၊

သတ္တဒီသ၊ကေဘ၊ဒုကဗာဒီသာ။
ဟိဘ် ပဏ္ဏာသ၊စဘုက၊မှတ်ပါဘေရသာ။
ဇာတိဝုတ္တက၊ပေါင်းလေက၊ဘရခွဘဆဲ့နှစ်သုဘ်သာ။

ဟူရကား ဒွါဒသုတ္တရသတ သုတ္တန္တာသာလိုသည်။ ဒသုတ္တရ သတ သုတ္တန္တာမလို၊ ငင်း၊ ။ဦနသင်္ချာသော်လည်းကြံ၊ ။ဇာတိဝုတ္တကား ရှင်ဦးပုဒ်၊ ယေဝါပနက-စသည့်ကဲ့သို့တည်း၊

ဇာတိဝုတ္တံ ဇာတိသဂ်ဟိတံ ဇာတိ ဝုတ္တကံ'တဒ္ဓိတ်ဆင့်။ ။ဝုတ္တံ ဟောတံ ဘဂဝတာ ဝုတ္တမရဟတာတိ မေ သုတံ—ဟူသော နိဒါန်းဖြင့် သင်္ဂါယနာ တင်အပ်သည်ကိုယူ။

ဇာတံ ဘူတံ ပုရာဝုတ္တံ ဘဂဝတာ ပုဗ္ဗစရိတံ ကထေတိ ကာယတိပကာသေတီတိဇာတကံ။ ။သာရတ္ထ။

ပညာသာဓိကာနိ ပဉ္စဇာဘကာနိ၌လည်း၊

တရာငါ၊ဆယ်၊ကေဝယ်၊ဒုဝယ်ဘရာသာ။
တိမှာငါ၊ဆယ်၊စတုဝယ်၊ငါး၊ဆယ် နည်းတူလား၊
ပဉ္စမှုကား၊နှစ်ဆဲ့ငါး၊ဆ ကား နှစ်ဆယ်သာ၊
သဘ်ဘယ်မှတ်လစ်၊နှစ်ဆဲ့တစ်၊အဋ္ဌဖြစ် ဇာဘ်ဆယ်ဖြာ၊
နဝဆဲ့နှစ်၊ဒသဖြစ်၊ယူလစ်ဆဲ့ခြောက်သာ၊
ကောဒသ၊ဇာတ်ကိုး၊ဝ၊ဆယ်မျှဒွါဒသာ။
တေရသဆယ်သူ၊ပကိဏ်နုးဇာတ်ပူဆဲ့သုံးဖြာ။
ဆဲ့လေးဝီသ၊တိံသကမှတ်ကြဲ တဆယ်သာ။
စတ္တာလီသ၊ဇာတ်ပဉ္စ၊သုံး၀ ပဏ္ဏာသာ။
နှစ်မှာသဋ္ဌိ၊သတ္တတိ၊ယူဘိနှစ်ဇာတ်သာ။
အသီတိမှာ၊ငါးဇာတ်သာ၊မဟာဇာတ်ဆယ်ဖြာ။
ငါးရာလေး၊ဆယ်၊ခုနစ်ကယ်၊ပေါင်း၀ယ်ဉာဏ်မျှသာ။

ဟူရကား အနိကသရှိ၊ ။အနုဋ္ဌ, အပရိမာဏ ဖြစ်သော်လည်း အဋ္ဌုပ္ပတ္တိမရှိသောကြောင့် ဤမျှသာဟောတော်မူသည်၊

တတ္ထကာနံယေဝ ဒေသနာရုဠ္ဟတာယ အနုဆက္ကေသု ဇာတကသတေသု ပရိပါဠိနံ ဝုတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။န ဟိ တွေကာသုဝေ ဇာတိသု ပညာဒိ သမ္ဘာရ- သမ္ဘရဏံ။ကိမ္ပန ကာရဏံ တွေကာဝေ ဇာတိယော ဒေသိတာတိ။တဒညေ သံ အဋ္ဌုပ္ပတ္တိယာ အဘာဝတော။ ။အနုဋီကာ။

အနူရိယာနုဿုတ ဓမ္မပဋိသံယုတ္တာ၊ အံ့ဘွယ်သရဲ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်သော ကျေးဇူးတရားနှင့်စပ်ယှဉ်သော။

ဓမ္မကား န ဟိ ဓမ္မော အဓမ္မောစ—ဌကဲ့သို့ ဂုဏတ္တ။ အနုဿုတဓမ္မကား ရှင့်ဦးပုဒ်။တေဇဂ္ဂ—စသည်ကဲ့သို့ ယင်းအနုဿုတဓမ္မကား ကျမ်းသီး ကျမ်းခြားမရှိ။ စတ္တာရော မေ ဘိက္ခဝေ အနူရိယာအနုဿုတဓမ္မာအာနန္ဒေ-စသည်ဖြင့်အနူရိယ အနုဿုတဓမ္မကိုဟောသော ထိုထိုကျမ်း၌လာသည်ကိုယူ။ ။စူဠဝေဒလ္လသုတ်, မဟာဝေဒလ္လသုတ်,သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်,သခ်ါရဘာဇနီယသုတ်, မဟာပုဏ္ဏမသုတ် တို့ကား မဇ္ဈိမနိကာယ်မှာ၊ သက္ကပဉ္စသုတ်ကား ဒီဃနိကာယ်မှာပါ၏။

ဝေဒဋ္ဌ၊ဥာဏ်ကိုရင်း။ တုဋ္ဌိဋ္ဌ၊သာခု အယေျ့,သာခု အာဝုသော-စသည် ဖြင့် အနုမောဒနာပြုသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ပီတိသောမနဿကိုရင်း။ လဒ္ဓါလဒ္ဓါ၊ ရချိရချိ၊ ရတိုင်းရတိုင်း၊ သဒ္ဒဿ၊ ။ဝါ၊အာဗန်တလဲလဲရချိ။ အမိပ္ပါယတ္ထ၊

ပုနပ္ပုနံ လဘိတွာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ သဒ္ဒရတ္ထ၊ ။ဝေဒလ္လံ၌ ဝေဒကား ဥာဏ်သောမနဿ၌ဖြစ်၏။

ဥာဏေစ သောမနဿေစ၊ဝေဒေါဆန္ဒသိစောဝတော။ ။
အဘိဓာန်။

ယင်းဖြင့် ဝေဒံ လဒ္ဓါ ပုန္တိတံ ဝေဒလ္လံ ကိုပြသည်။ ။ကစ္စည်းကျမ်း၌ကား ဝေဒံ နိဿိတံ—မူ၏။ရှေးစကားကိုသိသဖြင့် နှစ်သက်၍ ဆင့်ကာ ဆင့်ကာမေး သောသုတ်ကို ဝေဒလ္လသုတ်ဟူ၏။ ။ယင်းလည်းကျမ်းသီးကျမ်းခြားမရှိ။ ။ ဓမ္မက္ခန္ဓဝသေနဉ္စ ခန္ဓကား ရာသိတ္ထ။ ။တရား တစုတစု ရေတွက်သော် ရှစ်သောင်းလေးထောင်ဟူလို။ ၊အရှင်ကား ဗဟုဿုတဟု-သာသနာတော်၌ ထင်ရှား၏။

အရှင်ဆရာသည် ဘယ်မျှလောက်ကုန်သော တရားတို့ကို ဟောခဲ့သနည်း။ အရှင်ကား အဘယ်မျှလောက်ဆောင်သနည်းဟု ဂေါပကမောဂ္ဂလာနပုဏ္ဏား

မေးသည်တွင် ဤဂါထာဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာ ဖြေတော်မူရကား ပြာဟွဏ၊ ဝေါပကမောဂ္ဂလာနပုဏ္ဏားဟု အာလုပ်ထည့်၍ ဝေါပကမောဂ္ဂလာနသုတ်၌ လာသည့်ဂါထာကို ယူ။

ဧဝံ ပရိဒီပိတဓမ္မက္ခန္ဓ ဝသေနာတိ ဝေါပကမောဂ္ဂလာနေန ဗြာဟ္မဏေန ပုဋ္ဌော ဗဟုဿုတောတိ ဗုဒ္ဓသာသနေ ပါကဋော။ ကိတ္တကာဒ မမ္ဗာ တေ သတ္ထာရာ ဘာသိတာ တယာ ဓာရိတာတိ ပုစ္ဆိတေန တဿ ပဋိဝစနံ ဒေန္တေန အာယသ္မတာ အာနန္ဒတ္ထေရေန ဧဝံ ဌါသိတိ ဗုဒ္ဓတော ဂဏှိံအာဒိနာ ပရိဒီပိတ ဓမ္မက္ခန္ဓာနံ ဝသေန။သာရတ္ထ။ ။ကိုယ်တော်၏ ဗဟုဿုတဂုဏ်ကိုပြခြင်း, ပရိယတ္တိဓမ္မ၏ အပြားကိုပြခြင်းဖြင့် ထေရဂါထာ၌ ရှင်အာနန္ဒာ ဟောတော်မူရကား ယင်းအာလုပ်ကိုမထည့်နှင့်။ထေရဂါထာ၌လာသောဂါထာကို ယူလည်း ယူကြ၏။

အဟံ၊သည်၊ဗုဒ္ဓတော၊သဗ္ဗညုဘုရားရှင်ထံတော်မှ၊ဒွါသီတိသဟဿာနိ၊တို့ကို၊ ဂဏှိံ၊သင်ပြီ၊ ဘိက္ခုတော၊ ဓမ္မသေနာပတိအစရှိသောရဟန္တာတို့ထံမှ၊ ဒွေသဟဿာနိ၊ တို့ကို၊ ဂဏှိံ၊ ပြီ၊ (သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်-စသောသာဝကဘာသိတကိုယူ)။ ။ယေဓမ္မာ၊တို့သည်၊ မေ၊အား၊ပဝတ္တိနော၊ လေ့လာကုန်၏။ ဝါ-ယေဓမ္မာ၊တို့ကို၊ မေ၊သည်၊ ပဝတ္တိနော၊ လေ့လာအပ်ကုန်၏။ ဝါ-ယေဓမ္မာ၊တို့သည်၊ မေ၊၏၊ ဇိဝှါဂ္ဂေ၊ ၌၊ဝါ-ဟဒယေ၊၌၊ ပဝတ္တိနော၊လေ့လာကုန်၏။ ဝါ၊ပွန်းတီးကုန်၏၊ တေဓမ္မာ၊တို့သည်၊ စတုရာသီတိ သဟဿာနိ၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာ ရှစ်သောင်း လေးထောင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏၊ သာရတ္ထ, ဝိမတိ၊ ။ဝါ-ယေဓမ္မာ၊ တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဿစ၊အားလည်း၊ ဘိက္ခူနဉ္စ၊တို့အားလည်း၊ ပဝတ္တိနော၊လေ့လာကုန်၏၊ ဝါ-ယေဓမ္မာ၊တို့ကို၊ ဗုဒ္ဓဿစ၊သည်လည်း၊ ဘိက္ခူနဉ္စ၊ တို့သည်လည်း၊ ပဝတ္တိနော၊လေ့လာအပ်ကုန်၏။ ။တေသုဓမ္မေသု၊တို့တွင်၊ အဟံ၊သည်၊ ဗုဒ္ဓတော၊မှ၊ ဒွါသီတိသဟဿာနိ၊တို့ကို၊ဂဏှိံ၊ပြီ၊ ဘိက္ခုတော၊မှ၊ ဒွေသဟဿာနိ၊ တို့ကို၊ ဂဏှိံ၊ပြီ။ ဣတိ၊ သို့၊ စတုရာသီတိသဟဿာနိ၊ တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ကုန်၏၊ ဤသို့ယောဇနာသည်ကိုကေပိဟူ၏၊ရင်း၊

သုဘသုတ်, ဝေါပကမောဂ္ဂလာနသုတ်များလည်းဘိက္ခုတော ဂဏှိံတွင် ဝင်သည်၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ဂဏ္ဌိ။ ဗုဒ္ဓတောဂဏှိံတွင်' ဝင်သည်။ ။ဝဇိရ, သာရတ္ထ နှစ်ပါးမှာပင်မဝင်။ ပရိနိဗ္ဗာန် လွန်တော်မူသည့်နောက် ရှင်အာနန္ဒာ ဟောသော ယင်းနှစ်သုတ်နှင့် ကထာဝတ္ထုကား ဓမ္မက္ခန္ဓာရှစ်သောင်း လေး ထောင်မှ အလွန်။ ဝိမတိ,မာဓုရိယ-စသောသုတ်, ဝိမာနဝတ္ထု၌ အချို့သော ဂါထာများလည်း နောက်မှဖြစ်ရကား ယခင်ဓမ္မက္ခန္ဓာမှ အလွန်ပင်ဟူကြ၏။

တတ္ထ-တသ္မိံ စတုရာသီတိသဟဿပဒဘာဇနေ၊ တွင်။

သတ္တိပဏ္ဏာနသုတ်စသည်ကား ကောနုသန္ဓိက။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်စသည် ကား အနေကာနုသန္ဓိက။

အဘိဓမ္မေ၊ တွင်၊ တိကဒုကဘာဇနံ၊ တိက်, ဒုက်ကို ဝေဘန်ရာပါဠိ သည်၊ ဧကော၊ တပါးသော။ ခမ္မက္ခန္ဓော၊ တည်း၊ (နိက္ခေပကဏ္ဍ, အဋ္ဌကထာ ကဏ္ဍဖြင့်ယူ)၊ ။စိတ္တဝါရဘာဇနဥ္စ၊ စိတ္တဝါရကိုဝေဘန်ရာပါဠိသည် လည်း၊ ဧကော၊ တပါးတပါးသော၊ ဓမ္မက္ခန္ဓော၊ တည်း၊ (စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ ဖြင့်ယူ)၊

ဤ၌ ဝိဏ္ဏာလောပဖြင့် ဧကော ဓမ္မက္ခန္ဓော—ဟူသည်။ ဧကေကော ဓမ္မက္ခန္ဓော ရှိသည်ကား ဋီကာနှင့်မညီ။

သုဒိန္နကဏ္ဍစသည်ကား ဝတ္ထု၊ သိက္ခာပုဒ်ကား မာတိကာ၊ ယောပ နာတိ ယောယာဒိသောစသည်ကား ပဒဘာဇနီ၊ ပဋိလာတံ ဥက္ခိပတိ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ-စသည်ဖြင့် သိက္ခာပုဒ်ကြား၌ ပညတ်အပ်သည်ကား အန္တရာပတ္တိ၊ အနာပတ္တိ အဇာနန္တဿ-စသည်ဖြင့် သိက္ခာပုဒ်အဆုံး၌ အာပတ်မသင့်သည်ကိုပြသည်ကား အနာပတ္တိ၊ တိကပါစိတ်, တိကဒုက္ကဋ် စသည်ကိုပြသော ဝါရကား တိကစ္ဆေဒ၊ အနည်ကာခိနာဒူန၊ ရဝေနာဒူ နကာဒိနာ၊ နိနာဝါဘာ ဝရေဒုဘ္ဘာ၊ ခန္ဓာဘိပိဋ္ဌ ကေဝဓေ-ဟာဇိရတ္တသင်္ဂဟာ၊ ဗုဒ္ဓဃောသုပ္ပတ္တိများ၌ဆိုခြင်းသည် ကျမ်းကြီး, ကျမ်းငယ်၌ မလာ။ ဤကား ဓမ္မ၊ ဤကားဝိနယ၊ ပ။ ဤကား ဓမ္မက္ခန္ဓာ-ရှစ်သောင်းလေးထောင်ဟု မှတ် သားပိုင်းခြား၍ သင်္ဂါယနာတင်သော အရှင်မဟာကဿပ အမှူးရှိသော ရဟန္တာငါးရာအပေါင်းသည် များစွာသော အံ့ဘွယ်ဖြစ်ခြင်းဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်သောပဌမသင်္ဂါယနာ၌ဤပိဋကတ်ဂိုဏ်းအစြစ်, ဇမ္ဗုဒီပဝစန အဖြစ်အစ ရှိသည်ကိုလည်း မှတ်အပ်ပြီဟု ပြလိုရကား ဇမံပေတံ-စသည် မိန့်၊ ။သာမန်ဆိုသည်တွင် လိုရာသာယူသည်။ ဝက်ဂုစ်၊ သာရတ္ထ။ ။ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အပြားကို မှတ်သား၍ ပဌမ သင်္ဂါယနာတင်သည်ဟု ပြလိုရကား ဧဝမေတံ-စသည်မိန့်၊ ။ဥဇုဂုစ်။ .

ဝသီဂဏေန၊ ရဟန္တာအပေါင်းသည်၊ (သင်္ဂီတံ၌စပ်)၊
သည့်ကိုသာ မှတ်သလော ရဒ်ကြောင့် နကေဝလံ-စသည်မိန့်၊ ။ စ,ကားဝါကျာရမ္ဘ။

ကောဝသံ၊သက်သာ်၊ ဝါ၊နည်းတပါးနှင့်မရောမူ၍၊ ဩကာသေ ဝါ၊ကို သာသျှင်၊ ဝဝဏ္ဏပေတွာ၊၍၊ သင်္ဂီတံ၊သည်၊ နာ၊မဟုတ်သေး၊ အပိစ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ (ထည့်)၊ အညံ၊သော၊ သင်္ဂဟပ္ပဘေဒံပိ၊ ကိုလည်း၊ သတ္တပဟိမာသေယိ၊ခုနစ်လချင်းတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတံ၊၏၊

ကြိယာပဝဂ္ဂ၌ တတိယာ။ ကြိယာပဝဂ္ဂဟူသည်ကား ကြိယာကို လျင်စွာ ပြီးစေခြင်းတည်း။ ။ကြိယာယ အာသုံ ပရိနိဋ္ဌာပနံ ကြိယာပဝဂ္ဂေါ။ တသ္မိံ တတိယာ ဝိဘတ္တိ ဟောတိ၊ ကောဟောနေဝ ဗာရဏသိံ ပါယာသိ။ နဝဟိ မာသေဟိ ဝိဟာရံ နိဋ္ဌာပေသိ။ ။သဒ္ဒနီတိ၊

ဥဒါနံ၊ပ၊အနေကပဝိဝံကား သမာသ်တပုဒ်တည်း။ ၊သန္တိသမာနံ၊ ထင်သော၊

ဓမ္မသင်္ဂါယကမထေရ်ဘို့ထားသောမဏ္ဍင္ဂိဝဇ္ဇိပုတ္တာ-စသောဂါထာတို့ကား ဥဒါနသင်္ဂဟ။ဥဒ္ဓံ ဒါတိ ရက္ခတီတိ ဥဒါနံ။သင်္ဂဟဂါထာရစေ။ ။ဋ္ဌကထာ ဥဒါနန္တိ ဗုဒ္ဓံ ဝုတ္တဘောဝတ္တုသ ဝိပ္ပကိဏ္ဏဘာဝေန ဒဿိတုံ အဒ္ဓတွာ ဥဒ္ဓံ ဒါနံ ရက္ခနံ ဥဒါနံ၊သင်္ဂဟဝစနန္တိ အတ္ထော။ ။နေတ္တိအဋ္ဌကထာ။

သီလက္ခန္ဓဝဂ်-မူလပဏ္ဏာသာသဂ်-စသည်ကား ဝဂ္ဂသင်္ဂဟ၊ ဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မေ ပေယျာလ, နီလပေယျာလ-စသည်ကား ပေယျာလ သင်္ဂဟ၊ ပါဝုံ ရက္ခိတုံပိဏ္ဍာဝရိတုံဝါ အလန္တိ ပေယျာလံ-ပြု။ ၊နိပါတသင်္ဂဟကား အင်္ဂုတ္တိုရ်,ဇာတိဝုတ်,ထေရဂါထာ-စသည်မှာ၊ ၊သံယုတ္တသင်္ဂဟကား သံယုတ် နိကာယ်မှာ၊မူလပဏ္ဏာသ-စသည်ကား မူလပဏ္ဏာသသင်္ဂဟ၊ ။ ထိုအခါ အနေကစ္စရိယာပါတုဘာဝကိုပြသဖြင့် ပသာဒကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ သင်္ဂီတိ-စသည်ဒိန်။

အသဗုဒ္ဓာစနသာ၊ကို၊ သင်္ဂဟိတပရိယောသာနေ၊သင်္ဂါယနာတင်သည်၏အဆုံး၌ကား။ ဇာဒံသာသနံ၊ကို၊ ပဝတ္တနသမတ္ထံ၊ငှါ၊ ဝါ၊၌၊ ငှမ်းနိုင်သည်ကို၊ ။သဉ္ဇာတပမောဒါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ရကား၊ သောကြောင့်၊ သာခုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို၊ ဝါ-ကောင်းစွာဟူသော အခြင်းအရာကို၊ ကောင်းစွာဟူ၍ ပြုခြင်းကို၊ သာရ ဟူသောအခြင်းအရာကိုးဒဒမာနာဝိသ၊ကဲ့သို့၊(ဒဒမာနာဝိသာတိသမ္ဗန္ဓော၊ ဋီကာ)၊ အနေကပ္ပကာရံ၊ အပြားများစွာ၊ ဝါ၊အကြိမ်များစွာ၊ ကမ္ပိ၊ တုန်လှုပ်၏၊ (ဤကားသာမန်၊ နောက်သုံးပုဒ်ကား ဝိသေသ)၊ သင်္ကမ္ပိ၊ အထက် အသက်သို့ တသ်၍ ကောင်းစွာတုန်လှုပ်၏၊ သမ္ပကမ္ပိ၊ အထက်အောက်

တက်၍ သက်၍ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် တုန်လှုပ်၏။ သမ္ပဝေဓိ၊ အချပ်လေးမျက်နှာ ယိမ်းပါး၍ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် တုန်လှုပ်၏။ သာရတ္ထ။ ။ဝါ။သက်မ္ပိ၊ အရှေ့အနောက်-မြင့်တုံ, နိမ့်တုံကောင်းစွာတုန် လှုပ်၏။ သမ္ပကမ္ပိ၊ တောင်မြောက်-မြင့်တုံ, နိမ့်တုံ ကောင်းစွာ အပြားအား ဖြင့် တုန်လှုပ်၏။ ။သမ္ပဝေဓိ၊ အလယ်နား မြင့်တုံ, နိမ့်တုံ ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့်တုန်လှုပ်၏။

> ဒသသဟဿီ လောကဓာတု ဆပ္ပကာရံ ပကမ္ပိတ္ထာတိ ဒသသု စက္ကဝါဠ သဟဿေသု မဟာပထဝီ ဆပ္ပကာရံ သက်မ္ပိတ္ထစလိတ္ထ။ကထံ ပုရတ္ထိမတော ဥဏ္ဏမတိ၊ပစ္ဆိမတော ဩဏမတိ၊ ပစ္ဆိမတော ဥဏ္ဏမတိ၊ပုရတ္ထိမတော ဩဏ မတိ၊ဥတ္တရတော ဥဏ္ဏမတိ၊ဒက္ခိဏတော ဩဏမတိ၊ဒက္ခိဏတော ဥဏ္ဏမတိ၊ ဥတ္တရတော ဩဏမတိ၊ မဇ္ဈိမတော ဥဏ္ဏမတိ၊ ပရိယန္တရတော ဩဏမတိ၊ ပရိယန္တတော ဥဏ္ဏမတိ၊မဇ္ဈိမတော ဩဏမတီတိ ဆပ္ပကာရံ။ ။အဋ္ဌကထာ၊

အစ္ဆရိယာဒိစ၊ လက်ဖျစ်တီးခပ်ခြင်းငှါ ခံ့တုံ့သော ပုသိုးဦးရစ်ပစ် ခြင်း, ပန်းကြဲခြင်း-စသော အံ့ဘွယ်သရဲတို့သည်လည်း။ ပါတုရဟေသုံ၊ ထင်ရှားကုန်ပြီ။ ဇာတိကား ပရိသမာပန။ အယံ ပဌမမဟာသင်္ဂီတိနာမ ကား အောက်၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပဌမမဟာသင်္ဂီတိနာမ စေသာ-စသော စကားအပေါင်း။ ။နိဂုံး။

ပဌမသင်္ဂီတိသာ မည်ကောင်းသလော ရှုဒ်ကြောင့် ယာ လောကေ- စသည်ဒိန့်။

ယာ ပဌမမဟာသင်္ဂီတိ၊ကို။မဟ္ဌိတသတေဟိ၊တို့သည်။ယေန၊ကြောင့်။ ကတာ၊၏။ ဘေန၊ကြောင့်။ ထေရဟော၀၊ အရှင်မဟာကဿပ-စသော မထေရ်တို့သည်သာလျှင်။

> ပဉ္စသတာနိ ဧတ်သာ အတ္ထီတိ ပဉ္စသတာ။ထေရာ မဟာကဿပါဒယော ဧတ်သာ အတ္ထိတိ ထေရိကာ။ဋီကာ။ ။ပဉ္စသတေဟိ ကတာ ပဉ္စသတာ။ ထေရေဟိ ကတာ ထေရိကာလည်း မှုသင့်၏။

လောကေ၊ ၌။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အယံ၊ သည်။ ပဌမမဟာသင်္ဂီတိနာမ၊၏။ သမ္မန်။ ။သာရတ္ထ၊

ပဌမမဟာသင်္ဂီတိယာ ဂဏ္ဌိဌာနံ သမတ္တံ။

ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားအစဉ်ဖြင့် ပဌမမဟာသင်္ဂီတိကိုပြပြီး၍ အာသည္မတာ ဥပါလိတ္ထေရေန ဝုတ္တံ၊တဉ္စ ပန ပဌမမဟာသင်္ဂီတိကာလေ ဟူသောစကား၌ အကျယ်အားဖြင့် ပြခြင်းအကျိုးငှါ ထိုပဌမမဟာသင်္ဂီတိကိုဆိုအပ်သောကြောင့် ထိုစကားကို နိဂုံး၏အဖြစ်အားဖြင့် ပြလိုရကား ဧတ္တာဝတာ ပန-စသည်မိန့်၊ ၊ဋီကာ၊

ပြလိုရင်းကား ဧဝမိဒံ။ပ။ဝေဒိတဗ္ဗံတည်း၊

ထိုနိဒါန်းကိုအဘယ်မှုလို၍ အဘယ်သူဆိုသနည်း ရန်ကြောင့် နိဒါနံ။ပ။ ဝတ္တဗ္ဗံ-မိန့်၊ ၊ထိုနိဒါန်းကို အရင်းမှစ၍ ချဲ့လျက် ပညတ်သသူ, ပညတ်ခြင်းအကြောင်းကို ဖြေလို၍ ရှင်ဥပါလိမထေရ်ဆိုအပ်၏-ဟူလို၊

အဘယ်သူ, အဘယ်ကို မေးသောကြောင့် ဖြေလိုသနည်း ရန်ကြောင့် ဧတ္တာဝတာ၊ပ၊ပုဋ္ဌေန-မိန့်၊ ၊နိဒါန်းကို အရှင်မဟာကဿပ မေးသောကြောင့် ဖြေလိုသည်ဟူလို၊

ပန်ကား ဥပဉ္ဉာသ၊ ဧတ္တာဝတာ၊ပ၊ယာ၊သည်၊ ပဌမမဟာသင်္ဂါယနာ၊ သော်၊ (ပုစ္ဆနေန, ပုစ္ဆိတေမှာငင်)။ ၊မဟာကဿပေန ပုဋ္ဌေန ဝုတ္တံ၊ သမ္ဗန္ဓ၊ပဌမံ၊ပ၊ပရိယောသာနေ၊ဤသို့အစရှိသောစကား၏အဆုံးဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုမှိ၊ပ၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗေဝစနေ၊ ပုစ္ဆိ ဤသို့အစရှိသော စကား၌၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော၊ နိဒါနေ၊ကို၊ (ယောဇနာနှင့်အညီ၊ ဝေသာလိယံ ဘန္တေ ဝိဟာရတိ၊ ကံ အာရဗ္ဘ ဝုတ္တံ၊ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ ဥပ္ပန္နေ၊ မေထုနဓမ္မေတိကား အာဒိဝန်)၊ ၊ပုစ္ဆိတ်၌ ပည္ဖူးဖြင့်ပုစ္ဆိ-စသည် ကြွင်းသောကြောင့် ဧတ္ထကား အာဒျတ္ထ။

ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား အဘယ်၏ ဝိဿဇ္ဇနာနည်း ရန်ကြောင့် ဧတ္တာဝတာ-စသည်မိန့်၊ ၊ကသ္မာ ဝုတ္တံ-ဟူသော ပြဿနာသည် အသောဒိတသာတကား ရန်ကြောင့် ဧတ္ထဒါနိ-စသည်မိန့်၊

ဧတ္ထပဌမ ပရိဟာရော ဝုတ္တော ထည့်၊ အယံ ဥပါလိတ္ထေရော၊ အနေန ဥပါလိတ္ထေရေန တေံနိဒါနံဝွဲ။ ဧတ္ထဒါနိ လည်းရှိ၏၊ ဧတ္တာဝတာ-စသည်ကား တတ္ထ ဝုတ္တံ ယေန ယဒါ ယသ္မာတိဧတ္ထဒံ-စသည်၏ နိဂုံး၊ အဘယ်အကျိုးငှါ နိဒါန်းကိုဆိုအပ်သနည်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတကိုသာ သင်္ဂါယနာတင်သင့်သည်မဟုတ်လောဟူငြားအံ့၊ဒေသ, ကာလ, ကာရက, ဟေတု, နိမိတ်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စီးသော အဆုံးအဖြတ်ကဲ့သို့ ကာလ, ဒေသ, ဒေသက, ပရိသတ်

တို့ကို ညွှန်းပြခြင်းဖြင့် ဖွဲ့စည်း၍ထားသည်ရှိသော ဒေသနာတော်၏ မြင့်မြတ်ရည်စွာတည်သည့်၏အဖြစ်, တွေဝေခြင်းမရှိသည့်၏အဖြစ်, ယုံကြည်အပ်သည့်၏အဖြစ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် သာသနာတော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ပြခြင်းရင်း, မြတ်စွာဘုရား၏ ပမာဏမြောက်သည့်၏အဖြစ်ကိုပြရသဖြင့် သာသနာတော်၏ ပမာဏမြောက်သည့်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းရင်း-စသည် အကျိုးရှိရကား ဆိုသင့်၏ဟူပေ။ ။သာရတ္ထ။

တေန၊ ပ။ နိဒါန်-၌သို့အစရှိသော စကားဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော နိဒါန်းရှိသော တံ ပန ဧတံ ဝိနယပိဋကံ၊ ကို၊ ယင်းဖြင့်ယေန ယဒါ ယသ္မာ မှာကဲ့သို့နိဒါန်းကိုသာ မစွဲနှင့်ဟုပြသည်။ ။ကေန ဓဋ္ဋလေန ကေန ပရမ္ပရာစရိယေန၊ ကဏ္ဍပဋ္ဋလေသု၊ ဉာတိဉာဒ် ဝစနံ ပဋ္ဌက္ကမံ ဝါ ဓဋ္ဌတိ။ သမ္ဗန်။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ဝါ၊ အစ၌။ တာဝ၊ ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့ရှေးဦးစွာ။

အာဒိတောဖြင့် ဟောစကာလ၌။ တာဝဖြင့် သူတပါးတို့ ရှေးဦးကာလ၌ ဆောင်သည်ကိုပြသည်။

ဓာရိတံ၊ နှုတ်ဖြင့်ဆောင်အပ်၏။ ဝါ၊ ဝါဂုဋ္ဋတဆောင်အပ်၏။ တာသ ဥပါလိတ္ထေရသ၊ ၏၊ သမ္မုခတော၊ မျက်မှောက်မှ၊ (၌ဘားနာမ်၊ ရှေ့သမ္မုခါဘား နိပါတ်)။ ။တထာဂတော၊ သည်၊ အပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မမူမီ၊ ဆဋ္ဌာဘိညာဒိဘေဒေဟိ၊ ဆဋ္ဌာဘိညာပုဂ္ဂိုလ်စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ ကေနာဘာဇန္တိဇ္ဇေ ပဋ္ဌေ၊ ၌။ တာ၁၊ သိဟိုဠ်ဆရာအစဉ်အဆက်တို့ရှေးဦးစွာ၊ • ၊တတြာတသ္မိံ ဇမ္ဗူဒီပေ၊ ၌။ အယံ၊ ၌ဆိုလတံ့သည်ကား၊ အာစရိယပရမ္ပရာ၊ ဆရာတို့၏အဆက်အနွယ်တည်း။

အာစရိယာနံ ပရမ္ပရာ ပဝေဏီပဋိပါဋိ။ ။ဋီကာ။

ဝိဇိတာဝိနော ကိလေသာဘည်းဟူသောရန်ကိုအောင်မြင်တော်မူကုန်ပြီးသော၊ ပဋ္ဌုံကုန်သော၊ ဧတေထေရာ၊ တို့သည်၊ ယာဝ၊ လောက်၊ တတိယော၊ သော၊ သင်္ဂဟော၊ သည်၊ အတ္ထိ၊ ၏၊ တာဝ၊ လောက်။ ဇမ္ဗုသိရိဝှယေ၊ ဇမ္ဗူသပြေပင်၏ အခည်နှင့် တူသော ကြက်သရေရှိသော အခည်ရှိသော၊ ဒီပေ၊ ၌။

ဇမ္ဗုယာသဒိသော သိရိမန္တော အဝှယော နာမံ ယဿ သတိဇမ္ဗုသိရိဝှယော။ ဝိမတိ။ မန္တုလောပ။ ။သာရတ္ထ၌ကား အဓိပ္ပါယ်ပြသော။

ဘရဲ့ရာယ၊အသင့်ဆင့်အားဖြင့်၊ အန္တိ့ဗ္ဗမာနံ၊ကျေဲမပြတ်၊ဝိနယံ၊ကို။ အာနေသုံ၊ကုန်၏။

အန္တိဗ္ဗမာနံကား—ဘာဝနပုံ။ ။အာယသ္မာဟိ—စသည်ကား ဝိဏ္ဍာရေ။

ရှမ်ဝိနယဝံသံ၊ဤဝိနည်းအနွယ်ကို၊ ရှမ်ဝိနယတန္တိံ၊ဤဝိနည်းအံစဉ်ကို။ ရှမ်ဝိနယံပဝေဏံ၊ဤဝိနည်းအဆက်ကို၊ (ဤသုံးပုဒ်ကား ပရိယာယ်၊ သို့ သုတိခြားရုံမျှသာပေး၊ ယင်းဖြင့်ပါဠိကိုသာယူ)၊

ဝိနယဝံသန္တိ အာဒီဟိ တီဟိ ဝိနယပါဠိယေဝ ကထိတာ ပရိယာယဝစနတ္တာ၊ ။ဋီကာ။

ဟိသစ္စံ၊၏၊ တသာဥပါလိတ္ထေရသော၊၏၊ ပကာထည္ဖတံ၊ အပြိုးတိုင်သိသောသူ၏အဖြစ်သို့၊

ပကတံ ဇာနာတီတိ ပကတညူ၊တဿ ဘာဝေါ ပကတညုတာ။ ယောဇနာ။ ။တာပရေ ရဿတ္တံ။

ဝါ၊လိမ္မာသောသူ၏အဖြစ်သို့၊ ။အဓိပ္ပါယတ္ထ၊

ပကတညုတန္တိ ဝေယျတ္တိယံ ပဋုဘာဝန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။ဋီကာ။

ဂဏနုပထံ၊ အရေအတွက်ဟူသောအကြောင်းကို၊ ဝါ၊ရေတွက်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဝိတိဝတ္တာ၊ လွန်ကုန်၏၊ (ဂဏန်းသင်္ချာခရီ များ၏ဟူလို)၊ ။အရဟတ္တသဟာသော၊ရဟတ္တာတထောင်၏၊ ရဂဏ္ဍါဟော၊ အကြီးအမျိုးဖြစ်၍သင်သည်။ သဒ္ဒတ္ထ။ ။ဝါ၊ ဂဏာပါမောက္ခဖြစ်၍ သင်သည်၊ အဟောသိ၊၏။

သဗ္ဗေသံ ပါမောက္ခော ဟုတ္ဘာ ဂဏိဘိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။ဋီကာ။

အပရိ႒ိနွံ့ခုနိ၊မပိုင်းခြားနိုင်ကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ကုန်၏၊ ယင်းကိုမြဲစေလိုရကား တဒါ-စသည်မိန့်။

ဒေယျောသော ဣန္တရ နျာသော။ ယောညဝါကုဏ္ဍသာနောင်း သဗ္ဗျာဝိဝိသေသဓ္ဓောဟိ ဝိသိဋ္ဌဿ ဘောဒတော—ဟူသော ဒဏ္ဍန္တရနျာသ လေးပါးတွင် အဝိသိဋ္ဌဝိသေသဋ္ဌဖြစ်သော အဏ္ဍန္တရနျာသဖြင့်ရကား ဟိ, မရှိသော်လည်းလောပကြံဘွယ်မရှိပြီ။ ။ကိရကား အနုဿဝန-ဒဲ့ရုစိသူစနန်စ်ပါးတွင် ဤဌ အနုဿဝနတ္ထ။ကိရဍ္ဍတိအနုဿဝနတ္ထေ အရုစိသူစနတ္ထေ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ ယင်းကိုလည်း ကြိယာနှင့်သာယှဉ်၍ သမ္ဗန်မြဲဤဌအဟောသိနှင့်ယှဉ်။

ကိရာဒိကေ တုနိပါတော၊ကာမံ ကြိယေန ယုဇ္ဇတေ။

တထာပိ တေ ပယုဇ္ဇန္တေ၊ကြိယာပဘောဒေဟိ ဝိညူနာ။ ။သဒ္ဒါငယ်။

အတိမဟာ၊ အလွန်များသော၊ ဘိက္ခုသမုဒါယော၊ ရဟန်းတို့၏ အပေါင်းသည်၊ ဝါ-ဘိက္ခုသမုဒါယော၊သည်၊ အတိမဟာ၊သည်၊ ဝါ၊အလွန်များစွာ။ (ကြိယာဝိသိသ်။ ဝါကျယောဝိဘာဂဖြင့် မဟာပြ၊ သမာသ်သော်လည်းပေး၊ ။ဝေမိဒံ-စသည်ကား နိဂုံး)။

တတိယသင်္ဂီတိယံ ပါကဋော ဘဝိဿတိ-ဟူပြီ၊ ယင်းသင်္ဂါယနာကို အဘယ်သို့သိအပ်သနည်း၊ စုန်ကြောင့် တတိယသင်္ဂီတိ ဝိဇာနနတ္ထံ ပန အာယမန္တကမော ဝေဒိတဗ္ဗောမိန့် ။ဒုတိယသင်္ဂါယနာနှင့် တတိယသင်္ဂါယနာသည် စကားစပ်ဖြစ်ရကား တတိယသင်္ဂါယနာကို ဆိုခြင်း၌ ဒုတိယသင်္ဂါယနာကိုအလျင်ဆိုဦးဟူလို၊ ပဌမမဟာသင်္ဂီတိကာလေဝတ္တံ ဟူသောစကားမှ အနုသင်ခြေရ၍ ပဌမသင်္ဂါယနာကို ပြသကဲ့သို့ တတိယသင်္ဂီတိယံ ပါကဋော ဘဝိဿတိ-ဟူသောစကားမှ အနုသင်ခြေရ၍တတိယသင်္ဂါယနာကိုပြသည်၊

ယင်းမှ အနုသင့်ရသဖြင့် ဒုတိယသင်္ဂါယနာကိုလည်း ပြခြင်းငြိုးလျှင်းအောင် သင့်ပိုက်သည်၊ အကယ်၍ ဒုတိယသင်္ဂါယနာကိုသာ တိုက်ရိုက်ပြလိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဒုတိယသင်္ဂီတိဝိဇာနနတ္ထံ ပန အာယမန္တကမော ဝေဒိတဗ္ဗော မဆိုတန်ရာ၊ ပဌမသင်္ဂါယနာ၌ ပဌမံသင်္ဂီတိနာမ သေသာ ဋ္ဌာမိနာနယေန ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဆိုသကဲ့သို့ ဒုတိယသင်္ဂီတိ ပန ဇဝံ ဝေဒိတဗ္ဗာ-စသည်ကိုသာ ဆိုတန်ရာ၏။ ဤသို့ကြံ၍ တတိယသင်္ဂီတိ ဝိဇာနနတ္ထံ ဟွတ်ကုန်သော ဆရာတို့ဝါ၊ အချို့ဆရာတို့ကား ဒုတိယသင်္ဂီတိဝိဇာနနတ္ထံ ဟွတ်ကုန်၏၊ ဒုတိယသင်္ဂါယနာကိုပြပြီးသောအဆုံး၌ ဧဝမိဒံ ဒုတိယသင်္ဂီတိသင်္ဂါယိတ္တာ-စသည်ဖြင့် တတိယသင်္ဂါယနာကို တစပ်တည်းပြသည်နှင့် ငြင်း၊ (ဒုတိယသင်္ဂီတိဝိဇာနနတ္ထံ ပန-စသည်ကို ဆိုသကဲ့သို့ တတိယသင်္ဂီတိဝိဇာနနတ္ထံ ပန-စသည်ကို ဒုတိယသင်္ဂါယနာကို ပြပြီးအဆုံး၌မဆိုသည်နှင့်ငြင်း၊ နှီးယှဉ်ဆင်ခြင်ကုန်၊

> ဟိ,ကား ဝိတ္ထာရ။ ယောဇနာ၌ကား ဟိသဒ္ဒေါ ဒဠှီကရဏဇောတကော၊ ။
> ယဒါ၌ နိဗ္ဗာယိံသူတိ သမ္ဗန္ဓော။ ။ဋီကာ။

သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားဟူသော ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သင်္ဂါယိတွာနစ၊၍ငြင်း။ သဗ္ဗဓိ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာ၌။ ဇောတယိတွာစ၊ ၍ငြင်း၊ ယာဝ၊ သောက်၊ ဇီဝိတပရိယန္တံ၊ သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊

လောက်၊ ၀ါ-ယာ၀ ဇီဝိတ ပရိယန္တံ၊ အသက် အပိုင်းအခြား ရှိသမျှ၊ (သမာသ်)။ ၊ဌဗ္ဗတ္တ၁၊ရှိ၊ ပဋ္ဋသဘာ၊ ကုန်သော၊ ဝိဏ္ဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီး သောအာသဝရှိကုန်သော၊ ဇာတိမန္တော-ပညာတည်းဟူသော အရောင်ရှိ ကုန်သော၊

ပညာဇုတိသမ္ပန္နာတိ အတ္ထော။ ၊သာရတ္ထ။

ဝါ-ဇုတိမန္တော၊တံခိုးအာနုဘော်ရှိကုန်သော၊

တေဇဝန္တော ဝါ မဟာနုဘာဝါတိ အတ္ထော။ဝိမတိ။ ။ဇောတိမန္တော ဟူသင့်လျက် ယဂိုဏ်းလို၍ ဇုတိမန္တော-ဟူသည် တိ်ဌ္ဌလည်း ဒီဃ။ ။ ဇောတိမန္တောတိ ဝတ္တဗ္ဗေ ဂါထာဗန္ဓဝသေန ဇုတိမန္တောတိ ဝုတ္တံ။သာရတ္ထ။

ကဿပအာဒယော၊ အရှင်ကဿပ အစရှိကုန်သော၊ တေပိထေရာ၊ ထိုမထေရ်တို့ပင်သော်လည်း၊

ပဂေဝ ဣတရာပဇာတိ အဓိပ္ပါယော။

ဝိဘာသေန္တာ၊ကုန်ပြီးသောဆိုရှိကုန်သော၊ပဒီပါ၊တို့သည်၊နိဗ္ဗာယိံသု ဣဝ၊ သို့၊ အနာလယာ၊ တပ်ဘာရသော အာရုံ၌မှု ကပ်ငြိ, စေးကပ်ခြင်း တဏှာကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရကား၊ သောကြောင့်၊ နိဗ္ဗာယိံသု၊ကုန်ပြီ။ တဒေါ၊ထိုအခါမှ။(ထည့်)။ အထပဉ္စာသ၊နောက်၌၊ ဝိမတိ၊ရတ္တိဒိဝေသု၊ တို့သည်၊ဂစ္ဆန္တေသု၊ လွန်ကုန်လသော်၊သာခန်၊ဘဂဝတိ၊သည်၊ ဝဿ သတပရိနိဗ္ဗုတေ၊နိဗ္ဗာန်သွန်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအားအနှစ်တရာ ရှိလသော်၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ ။ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်လွန်သည်မှ အနှစ်တရာ ရှိလသော်၊ အဒိပ္ပါယတ္ထ။ဝိသေသ၊

ဝဿသတံ ပရိနိဗ္ဗုတဿ အဿာတိ ဝဿသတပရိနိဗ္ဗုတော။သာရတ္ထ။ ယင်းနှစ်ပုဒ်ကို ဒိပေသုံမှာစပ်။

ဝေသာလိကာ၊ဝေသာလီပြည်၌နေကုန်သော၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တကာ၊ဝဇ္ဇီတိုင်း သားဖြစ်ကုန်သော၊

ဝဇ္ဇီတိုင်း ဝေသာလီပြည်၌ အမျိုးတို့၏သားဟူလို။ ၊ငှင်း။

ဒသဝတ္ထူနိ၊ သင်္ဂါယနာကာလေ၊သားချိုဖြင့်ဆားကိုဆောင်၍ဆားမရှိသောဆွမ်း နှင့်ဘုဉ်းပေးခြင်းဟူသောအတ္ထိအဘူးသည်၊ကပ္ပတိ၊၏၊ သင့်၏ကိုမပြုတတ် ဟူလို)၊

သိင်္ဂီလောဏကပ္ပေါ်၌ ကပ္ပကား ဝိကပ္ပတ္ထ။ ။ဝိမတိ။

ဥဂ္ဃဋ္ဋိလကပေါ့၊အရိပ်လက်နှစ်သစ်လွန်ပြီး မွန်းလွဲသောအခါဘောဇဉ်ကို စားခြင်းဟူသော အဘွဲ့အသုံးသည်၊ (ဝိကာလဘောဇနံ-ဖြစ်ဟူလို)။ ။ဂါမန္တရကပေါ့၊ ရွာတပါးသို့သွားအံ့ဟု ပဝါရိတ်သင့်လျက် အနတိရိတ္တဘောဇဉ်ကို စားခြင်းဟူသော အဘွဲ့အသုံးသည်။ (ပဝါရိတ်ဖြစ်ဟူလို)။ အာဝါသကပေါ့၊ တသိမ်တည်း၌ နေသောရဟန်းတို့၏ အသုံးထုံးသော ကျောင်းတို့၌ အသီးသီးဥပုသ်စသောသံဃကံကိုပြုခြင်းဟူသော အဘွဲ့အသုံးသည်၊ ။အနုမတိကပေါ့၊မလာသေးသောရဟန်းတို့ဆန္ဒကိုလာသောကာသင်္ဃယူအံ့ဟုမလာမီကပင် ဝဂ်ဖြစ်လျက် ကံကိုပြုနှင့်၍ နောက်မှ ဆန္ဒကိုယူခြင်းဟူသော အဘွဲ့အသုံးသည်၊ (ဝဂ္ဂကံဖြစ်ဟူလို)၊ ။အာစိဏ္ဏကပေါ့၊ဆရာ,ဥပဇ္ဈာယ်တို့အား လေ့အကျင့်ဟူသမျှ အဘွဲ့အသုံးသည်။

သော ပန ဓမ္မော ကပ္ပတိ ဓမ္မိကော၊ဓမ္မော န ကပ္ပတိ အဓမ္မိကောဟု မဲ့ခြိမ်းလေ။ ။ဋီကာ။

အမထိတကပေါ့၊ နို့၏အဖြစ်ကိုလည်းမလွန်, နို့ထမ်းအဖြစ်သို့လည်း မရောက်သေးသောနို့ရည်ကိုဘုဉ်းပေး၍ ပဝါရိတ်သင့်လျက် အနတိရိတ္တဘောဇဉ်ကို စားခြင်းဟူသော အဘွဲ့အသုံးသည်။ ဇလောဂိ၊ သေ၏ သမ္ဘာရကို တပေါင်းတည်းပြုပြီး သေ၏ အဖြစ်သို့ မရောက်သေးသော သေနှုကို၊ ပါတုံ၊ ၄၅၊ အဒသကံ၊အမြိတ်အနားမရှိသော။ နိသီဒနံ၊နိသီဒိန်သည်၊ ဇာတရူပရဇတံ၊ သည်။ ကပ္ပတိ၊၏။ တေသံဘိက္ခူနံ၊ ဝဇ္ဇီတိုင်းသားရဟန်းတို့အား၊တို့၏။ သုသုနာဂပုတ္တော၊ သုသုနာဂမင်း၏ သားဖြစ်သော၊ ပဓော၊အပင်းအသင်းသည်၊ ကာကဏ္ဍကပုတ္တော၊ ကာကဏ္ဍကပုဏ္ဏား၏သားဖြစ်သော။ ဝဇ္ဇီသုတို့၌။

ယင်းကား ဇနပုဒ်တခုသာ။ဇနပဒဝါစီရုဠှီဖြစ်ရကား ဗဟုဝုစ်။ ။ဝဇ္ဇီသူတိ ဇနပဒဝစနတ္တာ ဗဟုဝစနံကတံ၊ကောပိ ဟိ ဇနပဒေါ ရုဠှီသဒ္ဒတ္တာ ဗဟုဂစနေန ဝုစ္စတိ။ ။သာရတ္ထ။ ။ဝဇ္ဇီသူတိ ဇနပဒနာမတ္တာ ဗဟုဝစနံ ကတံ။ ပိမတိ၊ ။ပုံ ဗဟုတ္တေ ကုရုသက္ကာ—စသည်။ အဘိဓာန်။ ။ယင်းလည်း ယောဘုယျသာ။အာင္ဂဝိယန္တိ အာင္ဂဝိရဋ္ဌေန အာင္ဂဝိနဂရေ တေနာဟ-အာင္ဂဝိရဋ္ဌေတိ။ ။အင်္ဂုတ္တရဋီကာ။

ဒိပေန္တိ ကိရ၊ပြကုန်သတတ်၊ (ကိရကား အနုဿဝနတ္ထ၊ ။သုတွာ စိန္တယန္တောစပ်)၊ သာသနုပ်ပတ္တံ၊သာသနာတော်၏ပျက်စီးခြင်းကို၊အဟံ ယံ ဘဝေသျံ၊တော် ဘဝနံ မေ နပတိရူပံ၊သမ္ဘန်၊ ။ယနုဒိသာဘာဝေန ဝေသာလိ အဝသရိတဗ္ဗာ၊တံ-တေနုဒိသာဘာဝေန အဝသရိ၊ ဝါ-ယသ္မံ

ပဒေသေ ဝေသာသ် အတ္ထိ၊ တံ ပဒေသံ အဝသရိ၊ ယောဇနာ၊ ။တတြ တဿံ ဝေသာလိယံ၊ သမ္ဗန်။

သုဒိ,ကား နိပါတ်၊ မဟာဝုန်ကား သယံဇာတအရောပိမတည်း။ ။ယင်းလည်း သပရိစ္ဆေဒသာ။ ကပိလဝတ်အနီး မဟာဝုန်ကား ဟိမဝန်နှင့်တစပ်တည်း မဟာသမုဒ္ဒရာကိုဆိုက်ရကား အပရိစ္ဆေဒ။ ။သာရတ္ထ။

ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မွန်းချွန်တပ်သော တိုက်ခန်းကို အတွင်းပြု၍ ဟင်္သာတောင်ကဲ့သို့ လှည့်၍ မိုးအပ်သော ဇရပ်၌၊

ယင်းဇရပ်ကား မဟာဝုန်ကိုမှီ၍ တည်သော အရံ၌ စုလစ်မွန်းချွန်တပ်သော တိုက်ခန်းအတွင်းပြု၍ ဟင်္သာတောင်ကဲ့သို့ လှည့်၍ မိုးအပ်သော ဝန်းသောအခြင်းအရာဖြင့် ဆောက်လုပ်အပ်သည်။

ကူဋာဂါရသာလာ ပန မဟာဝနံ နိဿာယ ကတေ အာရာမေ ကူဋာဂါရံ အန္တော ကတွာ ဟံသဝဋ္ဋ ကစ္ဆန္နေန ဟံသမဏ္ဍလာ ကာရေန ကတာ။ ။သာရတ္ထ။ ။ဤ၌ အဂါရဟူသည်လည်းအိမ်၏အစိတ် ခန်းတိုက်သာ။ အလယ်၌ စုလစ်တင်သောပြာသာဒ်တွင် ဂဠုန်တောင်လံပူးလည်းချသည်ဟု ဆိုကြသည်ကိုလည်း ဋီကာနှင့်ထောက်။

ကူဋာဂါရ သာလာယန္တိ စတုရဿသာလာယံဟု ယောဇနာ၌ လေးထောင့်ဇရပ်ဆိုသည်။ ။ဋီကာ့ပျက်နှင့်မညီ။

ဥပေါသထေ၊ ဥပုသ်နေ့ဖြစ်သော၊ တဒဟု၊ ထိုနေ့၌၊

တဒဟုနှင့် ဥပေါသထေကား ဝါကျ။ တဒဟုလည်း သတ္တမျန္တ။ ။တဒဟူတိ တသ္မိံ အဟနိ။ ။ဋီကာ။

ကံသပါတိံ၊ ကြေးခွက်ကို၊

သုဝဏ္ဏပါတိံ၊ ဖွင့်။ ။ဎင်း။

အာဂတာဂတေကား ဝိဂ္ဂဟ၊ အာဂတေ အာဂတေ ဟုဒွိတ်၊ လာတိုင်း လာတိုင်းကုန်သော၊ ပေး၊ ကဟာပဏံပိ၊ အသပြာကိုလည်း၊

ကရိသပမာနေန ရူပေန ကတော ပဏော ပဏိယော ဒဗ္ဗဘေဒေါ ကဟာပဏော၊ ရိသဿ ဟာဒေဒသော။ အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။သစ်ဆိမ့်သီးပမာဏရှိသော ရုပ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ရောင်းဝယ်အပ်သော ဥစ္စာ့အထူးဟူလို။ ။ယင်းလည်း ရုပ်အထူးသာ့ မုချ"တပါးဝတ္ထုနည်၌ကား ဥပစာ။ ။ဓေဝေ ဋ္ဌေ ရူပငိကာရော အညဖြောပစာရာ။ ။ဎင်း။

အဍ္ဎံပိ၊ အသပြာဝက်ကိုလည်း၊ ပါဒံပိ၊ သပြာ၏လေးဘို့တဘို့ကိုလည်း၊ ပါ၊ မတ်ကိုလည်း၊ မာသကရူပံပိ၊ ပဲကိုလည်း၊ (ရူပကား တမ္ဗာဝဏ္ဏ)၊

ကဟာပဏံပီတိ အာဒိသု ကဟာပဏဿ သမဘာဂေါ အဍ္ဎော။ ပါဒေါ စတုတ္ထဘာဂေါ။မာသကောယေဝ မာသကရူပံ။ ။သာရတ္ထ။

ယာဝ၊လောက်။ ။ဣမာယ၊ပ။ ဝုတ္တန္တိ၊ ဟူသော။ ဝစနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တာဝ၊လောက်။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောသတ္တသတိကခန္ဓကပါဠိကို၊ အာနေတွာ၊၍၊ ဣဓ၊၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊၏။ (ဝါ-ဣမာယ-စသည်ကိုအနက်ဆို၍၊ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံဖော်)။

ယင်းဖြင့် မဇ္ဈေပေယျာလ၊ မိဂပဒဝလဉ္ဇနနည်းကိုပြသည်။

ဧဝံ ဣဓာဒိနာ ဝုတ္တနယေန၊ဤသတ္တသတိကခန္ဓက၌ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်။ သဓုသာဟိတာ၊ တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္နိပတိံသု၊ ကုန်၏။ ဝါလိကာရာမေ၊ ဝါလိကာရုံ ကျောင်း၌။ သင်္ဂါယိတသဒိသမေဝ၊သင်္ဂါယနာတင်အပ်သည်နှင့်တူစွာသာလျှင်၊ (သင်္ဂါယိံသုမှာစပ်)။

သင်္ဂါယိတသဒိသမေဝ သင်္ဂါယိံသူတိ သမ္ဗန္ဓော။ ။ဋီကာ။

ယာသင်္ဂီတိ၊ကို။ သတ္တဟိသတေဟိ၊ ခုနစ်ရာသော ရဟန္တာတို့သည်။ ယေန၊ကြောင့်၊ကတာ၊၏၊ပ၊ကတံ၊ပြုအပ်ပြီးသောပဌမသင်္ဂါယနာကို၊ပ။ ဝုစ္စတိ၊၏။ အယံသင်္ဂီတိ၊သည်၊ အဋ္ဌဟိမာသေဟိ၊ ၈လတို့ခြင်းဖြင့်၊ နိဋ္ဌိတာ၊၏။ သမ္ဗန်။

ဒုတိယသင်္ဂါယနာ၌ ဂဏပါမောက္ခမထေရ်ရှစ်ပါး၏ သရုပ်ဂဏ်ကို ပြလိုရကား သာပနာယံ-စသည်မိန့်။ ။(သာပနာယံဖြင့်ဂါထာ၌သင်္ဂီတိကိုစွဲ)။ တေသုထေရေသု၊ တို့တွင်။ပ။သာဏသမ္ဘူတော၊ သာဏအရပ်၌ နေသော သမ္ဘူတထေရ်၊ ရေဝတထေရော၊ ထိုမထေရ်ခြောက်ပါးတို့သည်။ ပိသုတာ၊ဂဏပါမောက္ခအဖြစ်ဖြင့်ထင်ရှားကုန်၏။အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ အတူနေတပည့်တို့တည်း။ တထာဂတံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ ရှေး၌မြင်ဘူးကုန်၏။ ဝါ၊ပြီ။ ဣမေဒွေ၊ဤမထေရ်နှစ်ပါးတို့ကို။ ပိသုတာ၊ ကုန်၏ဟူ၍။ (လိုက်စေ၊ဥ ယျာမှာစပ်)။

အဒက္ခိံသူတိ ဒိဋ္ဌာ၊ပုဗ္ဗေ ဒိဋ္ဌာ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ—ပြု။ ။ယင်းကိုနောက်ပုဒ်ရှေ့နေသောကြောင့် ဒုရာဇာနမဂ္ဂသတ္တမီတပ္ပုရိသ်ဟူ၏။ ။အယံ ဥတ္တရပဒဿ ပုဗ္ဗနိပါတဘာဝေန ဝုတ္တော ဒုရာဇာနမဂ္ဂေါနာမ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ယောဇနာ၌ကား ဒဿနံ ဒိဋ္ဌံ ဒိဋ္ဌံ ပုဗ္ဗေ ယေသန္တေ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ-ဟူ၏။ရှေး၌မြင်ခြင်းရှိကုန်၏ပေး။ ဒီပဝင်္ဋီကာ၌ကား ဒိဋ္ဌော ပုဗ္ဗေ တထာဂတော ယေဟီတိ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ-ဟူ၏။

ရှေး၌မြင်အပ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ပေး။ ။တထာဂတံ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ ဟောန္တိ တို့ သမ္ဗန္ဓော။ ။ဒီပဝင်ဋီကာ။

သို့သော် တထာဂတံဟူသော ကံနှင့် မတန်တကားဟူငြားအံ့၊ကတ္တု ဝါစကဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ကိုငဲ့ကား တန်၏ဟူပေ။

ကတ္တုဝါစကံ ဟိ ဗာဟိမတ္တွာသမာသံ အပေက္ခိတွာ တထာဂတန္တိ အဝုတ္တ ကမ္မံ ဝုတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ဇင်း။

ခပ်သိမ်းသောမထေရ်တို့၏ဂုဏ်ကိုပြလိုရကား ဒုတိယော-စသည်မိန့်၊ ဒုတိယော သင်္ဂဟော ပန ယောဟိ ထေရေဟိ သင်္ဂဟိတော၊ သဗ္ဗေပိ တေ ထေရာ၊သမ္ဗန်၊ ။ပန္နဘာရာ၊ချအပ်ပြီးသောခန္ဓာဝန်ရှိကုန်၏။ :

ဘာရာ ဟဝ ပန္နက္ခန္ဓာ-ဟု ဟောတော်မူရကား ခန္ဓာဝန်ကိုယူ။ ။ဋီကာ။

ကတကိစ္စာ၊ မဂ်လေးပါးဖြင့် ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စ တဆဲ့ခြောက်ပါး ရှိကုန်၏။

မဂ်လေးပါး၌ ပရိညာ,ပဟာန,သစ္ဆိကိရိယာ,ဘာဝနာ-ကိစ္စလေးပါးစီယူ။ ဒုတိယသင်္ဂီတိသက်သက်ကား ဤမျှသာ။

အကြင်ဝစနသမ္ဗန္ဓကို ပြခြင်းငှါ ဒုတိယသင်္ဂါယနာကိုဆိုအပ်၏၊ ထို ဝစနသမ္ဗန္ဓကိုလည်း ဒုတိယသင်္ဂီတိဝဏ္ဏနာ၌ သွင်း၍ပြလိုမူကား ဝေဓိမံ စသည်မိန့်၊

အနာဂတေပိ၌ အပိ,ကား ပစ္စုပ္ပန္နာပေက္ခ။ ။ယောဇနာ။

အဗ္ဗုဒံ၊ဘေးရန်သည်၊

အဗ္ဗုဒန္တိ ဥပဒ္ဒဝံ ဝဒန္တိ။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊ခိုးမှုသည်၊

အဗ္ဗုဒါ ဝုစ္စန္တိ စောရာ။ အဋ္ဌကထာ။ ။စောရကမ္မံပိ၊ဋီကာ။ ၊ဘုရား စကားတော်ကို ခိုး၍ မိမိစကားကိုပြသောကြောင့်ဟူလို။ ' ။ဇင်း။

ဝါ-အဗ္ဗုဒံ၊အိုင်းနာသည်၊ဂဏ္ဌိ၊ ။ဆုဒံကာရကာ၊ကို။

ဇတော-စသည်ကား သချာ်, အဋ္ဌာရသမေ ဝဿံကို အဗ္ဗုဒံ,ဥပ္ပဇ္ဇိဿ တိမှာစပ်။ရဇ္ဇံ ကာရေဿတိမှာ မစပ်နှင့်။ ။စပ်သော် အနိဋ္ဌပသင်ဖြစ်သည်။ ကြီလေ။

ရဇ္ဇံ၊ကို။ဒီပဝါသိဟိ၊တို့ကို၊(ကာ၅ိုက်ကံထည့်)။ကာရေဿတိ၊လတံ့။

ရုဠှံကား ခေါက်ကံ၊ ဒိပဝါသိဟိကား ကာရိုက်ကံ၊ ခေါက်ကတ္တားလည်းဟူ၏။ ။ရာဇာကား ကာရိုက်ကတ္တား၊မွေ့သောကမင်းသည် မိမိမင်းအဖြစ်ကို ကျွန်းနေသူတို့ကိုပြုစေသည်ဟူလို။

မြဟ္မဒတ္တော ရုဠှံ ကာရေတီတိ ဧတ္ထ ဗြဟ္မဒတ္တော အတ္တနော ရာဇဘာဝံ မဟာဇနေန ကာရယတီတိ အတ္ထော။သဒ္ဒနီတိ။ ။စက္ကဝတ္တိရဇ္ဇံ ကာရေတီတိ စက္ကဝတ္တိရဇ္ဇဘာဝေ ဌာနိဂတ္တိကေဟိ အတ္တနော ဇုဒ္ဓဘာဝံ ပရမိဿရိယဘာဝံ ကာရယတီတိ အတ္ထော။တံ ဟိ တေ ရူပဂဟဏေ အတ္တာနံ အနုဝတ္တေတို၊တေစ တံ အနုဝတ္တန္တိတို။ ။မူလဋီကာ။

သမ္မုခါ၊ထင်သောမျက်နှာရှိကုန်သည်၊

သန္ဓိသာမာနမုခါ။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊မျက်မှောက်ကာက်ာ၊

ဘာဝနပုံ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ယင်းသို့လည်း ထိုရဟန်းတို့တွင် ရဟန်းငယ်တို့သာ ကြံကုန်သည်။ ။သမ္မုခါ ဘဝိဿာမ န ဘဝိဿာမာတို စတ္တာရော တေသု ဒဟရာ ကိရ။ ။ဝဇိရ။

တဒါ၊ထိုသာသနာတော်၏ဘေးရန်ခိုးမှုဖြစ်သောအခါ၌၊ အတ္တနော၊မိမိ မိမိ၏၊ (ဝိဘ္ဘာလောပ)။ ။အသမ္မုခဘာဝံ၊ထင်သောမျက်နှာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ၊ မျက်မှောက်ကာက်ာ မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ (ဥ၊ တွဲသွားလောကနာစပ်)။

ဥပရိဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ၊ အထက်ဗြဟ္မာပြည်၌ဖြစ်ခြင်း၌၊ ဝါ၊ အထက်ဗြဟ္မာပြည်၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၌၊ ဘာဝိတမဂ္ဂံ၊ပွါးစေအပ်ပြီးသော ဈာန်ရှိသော၊

တတ် ဥပပတ္တိံ မဂ္ဂတိ ဂဝေသတိ ဇနေတိ နိပ္ဖါဒေတီတိ မဂ္ဂေါ။ အရကား စေတနာ တံသမ္ပယုတ္တဓမ္မနှစ်ပါး။ ။ယင်းတွင် ဈာန်ဖြစ်ရကား နောက်သာ။ သာရတ္ထ။

ပရိတ္တာယုကံ၊နည်းသောအသက်ရှိသော၊ (ရတောခါနိုးဟူလို၊ ။မဟာဗြဟ္မာနံမှာစပ်)၊ •၊အဋ္ဌါ၊မဋ္ဌတ်၊ (ဇေကံသဏ္ဌနိပါတ်)၊

ဇေကံသေဋ္ဌါ ဖျယံဘာဝေ။ ။အဘိဓာန်။

သေဗြဟ္မာ၊ သည်။ မောဂ္ဂလိဗြာဟ္မဏသား၊သားမရှိသည်ဖြစ်၍လူတို့သည်သမုတ်အပ်သောမောဂ္ဂလိမည်သောပုဏ္ဏားဧ၏၊

မောဃလ္လိဗြာဟ္မဏာသာတိ လောကသမ္မုတသာ အပုတ္တကဿ မောဃလိနာမ ဗြာဟ္မဏဿ-ဟူသောဋီကာ၌ထိုအခါထိုအရပ်၌ 'သား'မရှိသူကို မောဃလိ ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ဆရာတို့ ယူကုန်သည်။ ။ ကဿာ မောဃလိနာမ လောကသမ္မုတတ္တာ။ကဿာစ သော လောကသမ္မုတော အပုတ္တကတ္တာ။ဤသို့ ဟေတုမန္တကြံ။ ။ကေစိတို့ကား လောက၌ အဂ္ဂသမ္မုတ အပုတ္တကဂုဏ်ကိုပြခြင်းငှါသာ ဆိုသည်ဟူကုန်၏။ ။ဥပပတ္တိအကျိုးငှါ ရအပ် သောသမာဓိရှိသောသူတို့အားလည်း ကာမာဝစရရူပပတ္တိ ဖြစ်ကောင်းအံ့လော ဟူခြားအံ့။ကတာဓိကာရ မဟာပုညပုဂ္ဂိုလ်တို့အား စေတောပဏိဓိ အစွမ်းဖြင့် ကာမာဝစရရူပပတ္တိ ဖြစ်ကောင်း၏ဟူပေ။ သာရတ္ထ။ ။ယင်းသို့လည်း ကတာ ဓိကာရမဟာပုညတို့သာဖြစ်နိုင်သည်။ သူခပ်သိမ်းမဟုတ်။

သာစ ကတာဓိကာရာနံ မဟာပုညာနံ စေတောပဏိဓိဝသေန ဟောတိ။ န သဗ္ဗေသန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ငင်း။ ။ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း ဂရုကဖြစ်သော မဟဂ္ဂုတ် ကံ၏ အကျိုးကိုမြစ်၍ လဟုကဖြစ်သောပရိတ္တကံသည် မိမိအကျိုး၏ အခွင့်ကို အဘယ်သို့ပြုနိုင်အံ့နည်းဟူခြားအံ့၊ကာမဘုံ၌ တပ်ခြင်း နိကန္တိအစွမ်းဖြင့် ချာန် လျှောသောကြောင့် ပြုနိုင်၏ဟူပေ၊ဂဏ္ဌိပုဒ်။ ။ဇ္ဈန္တတိ ဘိက္ခဝေ သီလဝတော စေတောပဏိဓိ ဝိသုဒ္ဓါ-ဟူရကား ကာမဘဝ၌ စေတောပဏိဓိသည် မဟဂ္ဂတ ကမ္မဝိပါကကိုမြစ်၍ ပရိတ္တကမ္မဝိပါက၏ အခွင့်ကိုပြုသည်။ကေစိဝါဒ။သာရတ္ထ။ မဂ်လေးတန်။ ။ပဉ္စာနန္တရိယကံ, နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကံတို့သာ နိယတဖလ၊ မဟဂ္ဂုတ်ကား နိယတဖလမဟုတ်။ ။ထိုကြောင့် ပဏိဓိအစွမ်းဖြင့် ပဋ္ဌမုပ ပတ္တိဖြစ်သည်။ဝဇီရ။ ။ကေစိဝါဒသည် ဝဇီရဗုဒ္ဓိနှင့်ညီရကား ယုတ္တတရ၊

တတောစ၊ထိုပုဏ္ဏားအိမ်မှလည်း။ ဝါ၊ထိုနောင်မှလည်း။ (ယောဇနာ၌ကား တဒါဟူ၏။ မသင့်)။ ။မန္တေဟိ၊ဗုဒ္ဓမန္တတို့ဖြင့်။ ပလောဘိတော၊ ဖြားယောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ဝါ၊မျှားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ရကား၊သောကြောင့်၊ ဇာတော၊ ဤယခုနှစ်မှ၊ (ကာလနိဒ္ဒေသ, ဝဿသတဿ အစ္စာရေသမေ ဝဿဘွင်စပ်၊ဥပရိမှာ မစပ်နှင့်)။ ။သခ္ခုံ၊သော၊ကိတ္တိ၊ထရံတယောက် သသူကို၊အဒိဿွာ၊၍။ ရကား၊ သောကြောင့်၊ ဝိစိနန္တာ၊စိစစ်ရှာဖွေကုန် သည်ဖြစ်သော်၊ ဘဝန္တမေဝ၊ အရှင်မြတ်ဘုရားကြီးကိုသာလျှင်၊ ပ၊ သမ္ပဂိုသ၊ သူတော်ကောင်း။တံ၊ကို၊သာရအာယာစာမ၊ငါတို့တောင်းပန်ပါကုန်၏။

သာရတို့ အာယာစနတ္ထေ နိပါတော။ ။ဋီကာ။

ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော၊စိတ်ချိုသည်၏အစွမ်းဖြင့်အဖန်ဘဲလဲလဲနှစ်သက်သည်။ ဝါ၊ အလွန်ရွှင်လန်းသည်၊ ဥဒဂ္ဂုဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်ဖေါက်ပြန်ခြင်းကိုဖြစ်စေ တတ်သောပီတိ၏အစွမ်းဖြင့် အဖန်တလဲလဲ အထက်သို့တက်သည်။ ဝါ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဧတိသယတ္ထ၊ ရင်း။ ။သာရ၊

ကောင်းပါပြီ၊ ဉာတိ၊သို့၊ပဋိသာရဏိတွာ၊ ရွှေရှုနှာ၍၊ ဝန်ခံ၍၊ စကားတုံ့ပေး၍၊ ပဋိဝစနံဒတွာ၊ရင်း၊ ၊ပဋိညာ၊အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝါ၊သူ့အလိုသို့ ရွှေရှုကပ်ခြင်းကို၊

ပဋိညာ တု ပဋိဿဝေါ၊အဘိဓာန်။ ,၊ပဋိပုစ္ဆာ ဇာနာတိ အဘျုပဂမေ။ ဉတ္တိယံ အ။ပဋိညာ၊တထာ သုဏောတိစ၊အ။ပဋိဿဝေါ။ ဒွိသုပိ ဘာဝသာဓနံ။ ယင်းဋီကာ။

ဝါ၊ပဋိညာဉ်ကို၊နှာမသတ်၊ ၊တိရေတွာ၊ပြီးစေကုန်၍၊ ပုန၊တဖန်၊ ပစ္စာဂမိသု၊ လာခဲ့ကုန်ပြီ၊

ပတိကာရ ခေတ္တစ္ဆာနုဝတ္တက။ ။ဋီကာ။

ယေနသမယေန၊ ၌၊ ဒုတိယသင်္ဂီတိ အကာသု၊ ကုန်၏၊ တေနခေါပန သမယေန၊၌၊ (အနိယတ်ထည့်)၊ ၊ဒွေပိ၊မထေရ်နှစ်ပါးတို့သည်း၊နဝကာ၊ သီတင်းငယ်လစ်, ရဟန်းသစ်တို့သည်၊ ဒဟရဘိက္ခူ၊အရွယ်ပျိုမြစ်,ပဋ္ဌင်း သစ်တို့သည်၊

နဝကာကိုပင် ဒဟရဘိက္ခူဖွင့်သည်။ နဝကာတိ ဝုဍ္ဎမပတ္တံ ဝိဘာဝေတုံ ဒဟရဘိက္ခူတိ ဝုတ္တံ။သာရတ္ထ။ ။အချို့ကား–နဝကာဖြင့် ထေရမဇ္ဈိမကို, ဒဟရဘိက္ခူဖြင့် ဝုန်ပဗ္ဗဇိတကို စင်စေသည်ဟူ၏။

တေ၊ထိုမထေရ်နှစ်ပါးတို့သည်၊ တံအဓိကရဏံ၊ ထိုဝဇ္ဇီတိုင်းသားဘိက္ခု ဖြစ်စေအပ်သောအဓိကရဏ်းကို၊ ဝိနိစ္ဆိတုံ၊ဌါ။ (ထည့်)။နသမ္ပာပုဏိံသု၊ မရောက်ကုန်၊ မမှီကုန်၊ ၊ဉာမတ္ထိ အဓိကရဏေ အမှာကံ သံဟာယကာ နော အဘာဝတ္ထ၊ သမ္ဗန္ဓိ၊ ၊ဂေဟာ၊အိမ်၌၊ ဝါ၊ အိမ်ရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ဝင်နံ့၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ကို၊ ဂဏှိံသုတိ၊တံ၊

မဋ္ဌာ ဥက္ကုဋ္ဌိ ကရောန္တိ သမ္ဘော ဂါမော အာဂတောကဲ့သို့ ဠာနုပစာ။ ။ သာရတ္ထ။

တံ၊ ထိုတိသာပြဟ္မာကို၊ (ဘူတပုဗ္ဗဂတိကနည်း, ကေတ္တနည်းဖြင့် တိဿောနာမ ပြဟ္မာကိုစွဲ)၊ ၊တုမှာကံ၊သင်နှစ်ယောက်တို့တွင်၊ဧကော၊ တပါးသည်၊

ဝတွာ,ဌတွာတို့ကို ဂါထာမှာ ပရိနိဗ္ဗုတာဠစပ်။ ။လောကမှိ-စသည်ကို ဥပမာန,ဥပမေယျဥ်ယှဉ်။

သန္တမ္ဗုဒ္ဓိသာ၊သာသနာတော်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်း၏၊ပေးတုံ၊ကို၊

‘တွာ’သုံးချက်ကိုလည်း ပရိနိဗ္ဗုတာမှာပင်စပ်။ ။ဋီကာ။ ။ခီဏာသဝါ စသည်ကား ဩဝါဒပြ။

ဝသိပ္ပတ္တာ၊ ဝသီဘော်ငါးပါးသို့ရောက်ကုန်ပြီးသော၊ ဝါ၊အရိယသိဒ္ဓိ-စသော စိတ္တဝသီဘော်သို့ ရောက်ကုန်ပြီးသော၊ တေပိနာမ ထေရာ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း၊ အနိစ္စတာ ၁သံ၊အနိစ္စတာနှင့်စပ်ခြင်းရှိကုန်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ဋီကာ၊ ။ဝါ၊ အနိစ္စတာ၏ အလိုနိုင်ငံသို့၊ ဂေစ္ဆ။ ။ဥပါဂတာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သေး၏ရှင့်၊ ကာကထာ ဇာတရာပဇာ၊ ။ဝေံ၊ သို့ဇဒ္ဓိ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒုရဘိသမ္ဘဝံ၊ လွန်ခြင်းငှါမတတ်နိုင်သော၊ ဝါ၊နှိပ်စက်ဖိစီးလွှမ်းမိုးခြင်းငှါမတတ်နိုင်သော၊ အနိစ္စတံ၊ကို၊ ဥတွာ၊၍၊ယံပဒံ၊ အကြွင်းနိဗ္ဗာန်သည်၊ နိစ္စံ၊မြဲ၏၊ အမတံ၊ပျက်စီးပုတော့ ရှုခြင်းမရှိ၊တံပဒံ၊ သို့၊ ပတ္တုံ၊ငှါ၊ ဋီကာ။ ။ဝါ-ဒုရဘိသမ္ဘဝံ၊ ရောက်နိုင်ခဲသော၊ တံပဒံ၊ သို့၊ ပတ္တုံ၊ငှါ၊ ဝီရော၊ ပညာရှိသည်၊ ဝါယမေ၊ လုံ့လပြုရာ၏၊ ဇာတိ၊ ဤသည်လျှင်အဆုံးအမဩဝါဒအနုသာသနီတည်း။

ဣတ္ထာဝတာ၊ဖြင့်ကား၊သဗ္ဗာကာရေန၊တစုံတခုမကျန်မကြွင်းအချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်၊မိုးစဉ်းမျှအကြွင်းအကျန်မရှိသည်ကိုပြသည်၊ သာရတ္ထ။

ဒုတိယသင်္ဂီတိယာ ဂဏ္ဌိဋ္ဌာနံ သမတ္တံ၊

ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်မထေရ်တို့နှင့်ထုတ်အပ်သော တသောင်းသော ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းတို့သည် မဟာသင်္ဂီတိကိုဂိုဏ်းပြု၍ နေကုန်သည်၊ ထိုမှစ၍ ဂိုဏ်းအသီးအသီး ကွဲပြားသည်ကို ဒီပဝင်၊ ကထာဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာ၊သာရတ္ထဒီပနီများမှာရှု၊

ဒုတိယသင်္ဂါယနာနှင့် တကွ ဝိနယသမုဋ္ဌာန်ကို ပြပြီး၍ တတိယသင်္ဂါယနာကိုပြလိုရကား မောဂ္ဂလိပုတ္တ တိဿမထေရ်၏ဝတ္ထုကို ရှေးဦးစွာ ပြအံ့သောငှါ တိဿောပိ ခေါ-စသည်မိန့်။

တဿတိဿဿပဗ္ဗဇ္ဇာ၊နှော၊၏၊ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏတော၊နေ့မှ၊ပဘုတိ၊ ၍။သတ္တဝဿာနိ၊လုံး။

ကာလအစ္စန္တသံယောဂ။ ယင်းလည်း ‘ဒိဝသ’ သာ။ ‘မာသသံဝစ္ဆရ’ မဟုတ်။

ဥဋ္ဌုက်မတ္တံ၊တုဟင်းချိုမျှလောက်သော။ ယာဂုံ ဝါ၊ ကိုရင်း။

ဥဋ္ဌုဝိယ နံကွတ္တဝိသေသော ဝိယ ကရိယတိတိ ဥဋ္ဌုကော–ပြု။

ကဋုစ္ဆုမတ္တံ၊တစွန်းတယောက်မျှလောက်သော။ ဘတ္တံ ဝါ၊ကိုရင်း။

ကဋ္ဌ—ဂတ္ဖိယံ ဆု။ ဒွိတ္တာဒိ။ အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။ကဋ္ဌတိ ဝိလ္လာ မဒ္ဒတိ ဓောနာတိ ကဋ္ဌစ္ဆု–ပြု။

ဘန္တေ၊အရှင်၊ အတိဗ္ဗုထ၊ကျော်လွှန်၍အလိုရှိလေကုန်။

ဤအိမ်၌ ဆွမ်းမရသာ၊တပါးအိမ်သို့ သွား၍ဆွမ်းရှာလေကုန်ဟူလို။ဋီကာ။

ဝါ-အတိဗ္ဗုထ၊ကန့်တော့ပါ၏၊ အဓိပ္ပါယ်။ ။ဣတိ ဝစနမတ္တံ၊ ဤသို့သောစကားမျှကို၊ ။ပဋိပထေ၊ တူရူသောခရီး၌၊ ပဋိပထံလည်းရှိ၏၊ ခရီးချင်းဆိုင်၊ ပေး၊ ။အာဝ၊ဒ္ဓိမ်းဟုတ်၏၊ အဂမိတ္တ၊သွားကုန်ပြီ၊ ဝါ-အာဝအဂမိတ္တ၊ဒ္ဓိမ်းသွားကုန်ပြီ၊ ကြသွားကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊သို့၊ ထေရေန၊ သည်၊ ဝတ္တေ၊သော်၊ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုကို၊ လဘိတ္တ အပိ၊ ရခဲ့ကုန်၏လော၊ ဣတိ၊သို့၊ပြာပုစ္ဆာ၊သည်၊ အာဟ၊၏။

အ ကား ပုစ္ဆာ၌ ဥပသာရ။ ။ပစ္ဆေအပိ ဘန္တေ ဘိက္ခံ လဘိတ္တ။ ။ သဒ္ဒနီတိ။

နိဂ္ဂဟေသသာမိ၊နှိပ်လအံ့၊ ဣတိ၊သို့၊ မနသိကတ္ဝာ၊၍၊ နိသိဒိ၊၏၊ ။ ဟိယော၊ယမန်နေ့၌၊ပ၊ရသာဝါဒေါ၊ မဟုတ်ကေား၊ ရသားဆိုခြင်းသည်၊ ဖွည့်စားခြင်းသည်၊ဝဋ္ဋတိနူခေါ၊အပ်မည်လော၊ ။အထဝေါ၊လာဘမာနေ၊ ဤသို့အတိဗ္ဗုထဟူသော စကားမျှကိုရသည်၊ သတိ၊ရှိသော်၊ ဝါ၊ရခြင်းကြောင့်၊ တော်ပဋိသန္ဓာရံ၊ ဤသို့သောအစေ့အစပ်ကို၊ ။(ဣမေစသည် ကား စိန္တနာကာရ၊ ပသိဒ္ဒနာကာရပြ၊ အမ္ဗသေစန ဂရုသိနှနည်း)၊ ။ ဣတိ၊သို့၊ စိန္တေသိ၊၏၊ ဣတိ၊သို့၊ ပသိဒိတ္ဝာ၊၍၊ သမ္ဗန်။ ။ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်သေး၏၊ ကသ္မာ၊ ကြောင့်၊ နပသံသန္တိ၊ မချီးမွမ်းဘဲရှိကုန်အံ့နည်း၊ ပသံသန္တိဧဝ၊ချီးမွမ်းကုန်လိမ့်သာလျှင်တည်း၊

ကသ္မာ၌ ကိံကား သမ္ဗဋ္ဌိနနတ္တ၊ ကိံ နကာဟာမိ တေ ဝစော–စသည်၌ ကဲ့သို့။

ပဋိယာဒိတဘတ္တတော၊ စီရင်အပ်သောထမင်းမှ၊ ဝါ၊ ပြည့်စုံစေ၍ ထားအပ်သောထမင်းမှ၊ သာရတ္တ၊ ။တဒုပိယံ၊ထိုထမင်းအားလျော်သော၊ (တဒနုရူပ်ဟင်-ဋီကာ)၊ ။ဝါ၊ထိုထမင်းနှင့်အသင့်အားဖြင့်ဖြစ်သော။

ဥပကား ဥပပတ္တိ။ ရူမာတ်ကား ဂတ္တံ။ ဏ၂ပစ္စည်း။ ကဏ္ဍ။သာဓိ။ ။ လေးဘို့တဘို့ကိုယူ။

ဗျဉ္ဇနဥ္စ၊ ဟင်းလျာကိုရင်း၊ ဥပသမံ၊ ကိုယ်စိတ်၏ ငြိမ်သက်ခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊ အဖန်တလဲလဲမြင်၍၊

တကြိမ်မြင်ကာနှင့် အတိရေကပသာဒမဖြစ်ဟူလို။ ။ဒဿနကား ဉာဏဒဿနကိုယူ။ ပုနပ္ပုန္နံ ဒိသွာ ဥ တွာဒိအတ္ထော။ ။သာရတ္ထ။

မတ္တာသ၊ ကြည်ညိုပြီးသော အတိုင်းအရှည်ထက်၊ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ၊

ဘိယျောသောကား ဘိယျောကဲ့သို့နိပါတ်။ယင်းနှင့်ယှဉ်ရကား မတ္တာယ၌ ပဥ္စမျတ္ထမှာ စတုတ္ထီ။ တဥ္စ ဘိယျောသောတိ နိပါတ ပဒ ယောဂတော ပဥ္စမီ အတ္ထေ စတုတ္ထီတို့ ဝိညာယတိ။ ။သဒ္ဒနီတိ၊

ဘတ္တ ဝိဿဇ္ဇကာခရဏတ္ထာယ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း ကိစ္စကို ပြုခြင်း အကျိုးငှါ၊

ဆွမ်းသည်းသုံးဆောင်လျှင် စွန့်အပ်သော သဘောရှိရကား ဆွမ်းဘုဉ်းပေး ခြင်းသည် ဝိဿဇ္ဇမည်၏။ ဣကာဥ္စ စကားကျကိုသာပြုသည်။ ။ဝိဿဇ္ဇနံ ဝိဿဇ္ဇော၊ ဘတ္တဿဝိဿဇ္ဇော တဿ ကရဏံ–ဘွဲ့။

သောဠသဝဿုဒ္ဒေသိ ကောယော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ရှိ၏ဟု ခေါ်ဝေါ် အပ်သည်သာဖြစ်၍၊

သောဠသ ဝဿောတိ ဥဒ္ဒေသိတဗ္ဗော ဝေါဟာရိတဗ္ဗောတိ သောဠသ ဝဿုဒ္ဒေသော၊ သောယေဝ သောဠသဝဿုဒ္ဒေသိကော။ ။သာရတ္ထ၊

ဝါ၊ (၁၆)နှစ်ရှိ၏ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို ထိုက်သည်သာဖြစ်၍၊

သောဠသဝဿောတိဝါ ဥဒ္ဒိသိ တဗ္ဗတံ အရဟတီတိ သောဠသဝဿုဒ္ဒေ သိကော။ ။ငင်း။

ဝါ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော (၁၆)နှစ်ရှိသည်သာဖြစ်၍၊

သောဠသဝဿာနိ ဥဒ္ဒေသိတဗ္ဗာနိ အဿာတိ သော ပ။ကော။ ။ငင်း။

ဝါ၊ ဘဆဲ့ခြောက်နှစ်ရွယ်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသည်သာဖြစ်၍၊

သောဠသဝဿောတိ ဥဒ္ဒေသော ဝါ အဿ အတ္ထီတိ သော။ပ'ကော။ ။ ငင်း၊ဝိမတိ။

တိဏ္ဏံဗေဒါနံ၊ ဣရု, ယဇု, သာမ,ဟုဆိုအပ်သော ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏။ ပါရဂူ၊အလေ့အလာပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ကမ်းအဆုံးသို့ရောက်သည်၊

သံဃထေရော မှာကဲ့သို့ နိဗ္ဗာသာပေက္ခသမာသ်။ ။ယင်းကိုသာ တရား ၄စောင့်သော အဋ္ဌကရသေ့–စသည်တို့ လောက၏ သဂ္ဂ,မဂ္ဂကို ပြခြင်း၄ါ စီရင် အပ်၏။

တယော ဝေ ကိရ ဝေဓာ အဋ္ဌကာဒီဟိ ဓမ္မိကေဟိ ဣသီဟိ လောကဿ သဂ္ဂမဂ္ဂဝိဘာဝနတ္ထာယ ကတာ။ ။ဝိမတိ။

အထပ္ပန ဗေဒင်ကိုကား နောက်မှ အဓမ္မိကပုဏ္ဏားတို့ ပါဏာဝဓ–စသည့် အကျိုး၄ါ စီရင်သည်။

အထပ္ပနဗေဒေ ပန ပစ္ဆာ အဓမ္မိကေဟိ ဗြာဟ္မဏေဟိ ပါဏာဝဓာဒိ အတ္ထာယ ကတေ။ဋီ။ ။သို့ပရုပဃာတနှင့်စပ်ရကား ယင်းကို သူတော် ကောင်းတို့ မလေ့လာကုန်။ ။ထိုကြောင့် တိဏ္ဏံ ဗေဒါနံ ဟူသည်။

နိသင္ဋိတာ၀ါ၊ထိုင်နေ့ရဘူးသောသူသည်ဋ၊ နိပ္ပဇ္ဇိတာဝါ၊ လျောင်း စက်ရဘူးသောသူသည်ဋ၊ နတ္ထိ၊မရှိ။

ထိုင်နေလျောင်းစက်သည်ကို မနှစ်သက်ရကား မနေရ, မအိပ်ရဟူလို၊ ထိုကြောင့် ယဒါ–စသည်မိန့်၊

အဿ၊ထိုလုသင်၏၊ မဥ္စပီဌံ၊ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို၊ လဂ္ဂေတွာ၊ ဆွဲကုန်၍၊ (ရုံခါမဥ္စ, ရုံခါပီဌကိုရည်၍ မဥ္စပီဌံဆိုသည်)၊ ။ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ၄ါ၊ သဒ္ဓယော၊အခါတန်ပြီ၊ ။ဣာ၊ဤပုဏ္ဏားအိမ်သို့၊ ဥ္ဗ၊ ကာဠိ၊သော၊ ကထာ၊သည်၊ နစဥ္ပဇ္ဇိ၊မဖြစ်ဘူးသချင်ကာတည်း၊(စ,ကားအဝံ ဓာရဏာ)၊

ပလ္လင်္က၊ထိုင်သောနေရာကို၊

ပလ္လင်္ကန္တိ နိသီဒိတဗ္ဗာသနံ။သာရတ္ထ။ ။ပလ္လင်္ကမာဘုဇိတွာဠ်ကဲ့သို့ ဦးပူဇော်ဒွါ သန,မဟုတ်ဟူလို။

ကထာ၊သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ တံ ၊ (ကထာကိုလိုက်စေ)၊ ဋ၊ ယထာ၊ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာယမာနေ၊သော်၊ နဒိဿတိ၊မထင်၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ ။ဝါ၊ မမြင်၊ အပေက္ခနတ္ထ၊ တထာ၊ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာသိ၊၏၊ ။ကုပိတော၊အမျက် ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ အနတ္တမနော၊ ပီတိသောမနဿကိုယူအပ်သော စိတ်ရှိ သည့်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊မိမိစိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍၊အဓိပ္ပါ ယတ္ထ၊ (ဒေါသ,ဒေါမနဿကိုအစဉ်အတိုင်းယူ၊ဋ)၊ ။စတ္တိတ္တဘာဝေ၊ ကြမ်းတမ်းသည့်၏အဖြစ်သည်၊ ဂူပသမ္ဘေ၊ငြိမ်းလုဝ်သော်။

တပါး၌ စတ္ထိက္ကကား ဘာဝပြီးဂုဏ်ဟော။ ။ဤကား ဘာဝသဒ္ဒါ တင်းလင်းရှိရကား ပုဂ္ဂိုလ်ဟောသာ။ ။ငင်း။

ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းသော၊ ဝါ၊ အနည်းငယ်သော၊ မန္တံ၊ ဗေဒင်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏လော၊ ။အညေ ကော ဇာနိဿန္တိ၌ ငါမှတတ်သော် တတ်သူ ရှိတော့မည်မဟုတ်။ အဒိပ္ပါယ်ယူ။ ။ငင်း။

ပုစ္ဆ မာဏဝ ယာဒါ ကင်္ခသိ-စသည်ဖြင့် သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့သာ တင်းတင်းဖိတ်မြွက်၊ သာဝကတို့ကား သုတွာ ဝေဒိဿာမ သက္ကာ ပုစ္ဆိတွာ ဇာနိတုံ-စသည်ဖြင့် လျော့လျော့ဖိတ်မြွက်၊ ထို့ကြောင့် ပုစ္ဆ မာဏဝ ပုစ္ဆိတွာ သက္ကာ ဇာနိတုံ-မိန့်သည်၊

သစ်ပင်စသည်တို့၏ပရိယာယ် ဝေဝုစ်ကိုပြသော ကျမ်းသည် နိဃဏ္ဍုမည်၏၊ ။နာမလိင်္ဂါနုသာသနီကျမ်း, နာနတ္ထမဉ္ဇရီကျမ်း, ရတနာကောသကျမ်း, အမရကောသကျမ်း-စသည်ကား ယင်းကိုမှီ၍ နောက်ဆရာတို့ စီရင်ကြသည်၊

ဝစနီယ, ဝါစက ဘာဝေန အတ္ထံ သဒ္ဒဉ္စ ဘိန္ဒတိ ဝိဘဇ္ဇ ဒဿေတီတိ နိခဏ္ဍု၊ သော ဧဝ ခကာရဿ ဃကာရံ ကတွာ နိဃဏ္ဍု။ ။ငင်း။သီလက္ခန်ဋီကာ,အဘိဓာန်ဋီကာ။

ပညာရှိတို့အား ကျေးဇူးပြုခြင်း၌ ဝဏ္ဏပဒ, ဗန္ဓပဒ, အတ္ထ-စသည်ကို ဝေဘန်သောအားဖြင့် ဝစီဘေဒ-စသောလက္ခဏာရှိသော အမူအရာကို အသူးသူးအပြားပြား ကြံကြောင်းဖြစ်သော ကျမ်းကား ကေဋုဘမည်၏၊ ယင်းကား ဂါထာတသိန်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော မူလကြိယာကပ္ပကျမ်းကိုသာယူ။ ဒေါသလင်္ကာရ, ကဗျာလင်္ကာရ, ဂီတာလင်္ကာရ, မဟာကဗျာကျမ်း-စသည်တို့ကား ယင်းကိုမှီ၍ နောက်ဆရာတို့ စီရင်ကြသည်၊

ကိဋ္ဋတိ ဂမေတိ ကြိယာဒိ ဝိဘာဂံ တံဝါ အနဝသေသ ပရိယာဒါနတော ဂမေန္တော ပူရေတီတိ ကေဋုဘံ။ငင်း။သီလက္ခန်ဋီကာ,သဒ္ဒနီတိ။

သနိဃဏ္ဍုကေဋုဘာနံ၊ ဝစ္စဝါစကအဖြစ်ဖြင့် အနက်သဒ္ဒါကိုဝေဘန်၍ ပြတတ်သော နိဃဏ္ဍုကကျမ်း, ကြိယာ-စသည်တို့၏ ခွဲခြမ်းဝေဘန်ခြင်းကိုသိစေတတ်သောကေဋုဘကျမ်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊(နိဃဏ္ဍုကကျမ်း,ကေဋုဘကျမ်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော-ဟုနာသေတ်သော်လည်းပေး)၊ ။သာက္ခရပ္ပဘေဒေသု၊ ဌာနကရိုဏ်း-စသည်ကို ဝေဘန်ခြင်း,

နိဗ္ဗာနကို ဝေဘန်ခြင်းဖြင့် အက္ခရာတို့ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန်ကြောင်း ဖြစ်သော သိက္ခာကျမ်း, နိရုတ္တိကျမ်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။

ဌာန်ကရိုဏ်း,ဝိဂ္ဂိုဟ်ဝစနတ်—စသည်ကို ဝေဘန်သောအက္ခရပဘေဒကား သာရသ္မတိ ဖျာကရိုဏ်း, မုဓ္ဓဗောဓဗျာကရိုဏ်း, ပါဏိနိ ဖျာကရိုဏ်း—စသော သိက္ခာကျမ်း,နိရုတ္တိကျမ်း။

ဌာနာကရဏာဒိ ဝိဘာဂတော နိဗ္ဗာန ဝိဘာဂတော စ အက္ခရာ ပဘေဒိ ယန္တိ ဧတေနာတိ အက္ခရပ္ပဘေဒေါ။ ။ဋီ။သီလက္ခန်ဋီကာ။

ဠုတိဟာသပဉ္စမေသု၊ဠုတိဟာသကျမ်းလျှင်ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော၊

အထဗ္ဗနဗေဒင်ကို စတုတ္ထယူရကား ဠုတိဟာသသည် ပဉ္စမမည်သည်။ ။ နရသီဟပုရဏ်,သိဝပုရဏ်,ဘာရတပုရဏ်-စသည့်ကား ဠုတိဟာသ။ ။ဠုတိ ဟ အာသ ဠုတိဟ အာသဠုတိဝစနပဋိသံယုတ္တော ဠုတိဟာသော—ပြု။ နိရုတ္တိ နည်းဖြင့်ငြီးစေ။ ။ဋင်း။

ဠုဟ၊ဤအရာ၌၊ဠုဘိဠုဒံ၊ဤအမှုကို၊ အာသ၊အလိုရှိလော့၊ ဝါ၊အလို ရှိအပ်၏၊ ပေး။ ။မဏိဒိပ၊

ဂဏ္ဌိဌာနာနိ၊ အဘုံး, အဖွဲ့, အဆစ်, အဖုဖြစ်သော အရာတို့သည်၊ ဝါ၊ ဉာဏ်၏ဘည့်ရာဖြစ်သော နက်နဲခဲယဉ်းသော အရာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ကုန်၏၊

ဂဏ္ဌိကား အထုံး,အဖွဲ့,အဆစ်,အဖုံဟော။ မုဒ္ဓဇဒုတိယက္ခရာနှင့်သာ လို သည်။ ။ဗန္ဓနံ ဂဏ္ဌိ ပါသော။အဘိဓာန်။ ။ဂန္ထဗန္ဓနေ။ ဂန္ထကောဋိလျေ ဝါ။ဂန္ထသဗ္ဗော။ယင်းဋီကာ။ ။ပဗ္ဗန္တိ၊ ဖဋ္ဌု ဂဏ္ဌိသော။အဘိဓာန်။ ။ ဂန္ထ—ဂန္ထနေ ဌ။ဝဏ္ဏဝိကာရော ဂဏ္ဌိ။ ။ယင်းဋီကာ။

ဘေသံတေသံ ဂဏ္ဌိဌာနာနံ၊ တို့၏၊ ဝိဏ္ဏာ၊ ။အဏ္ဏနာ၊ မိမိသည်၊ ဝါ၊ကိုယ်တိုင်၊ ။ဘေသုတေသု ဂဏ္ဌိဌာနေသုစ္စ၊ ယင်းလည်းဝိဏ္ဏာ၊ ။ ဘာဓေရာ ခန့်မည့်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဠုတိတသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဝိသဒ္ဓဇ္ဇေတုဘာ္မ စပ်)၊ ။အဟံ၊ကို၊ တံ၊သင်ကို၊ မေ၊၏၊ ပဉှံ၊ကို၊ လိုက်စေ၊

ပုဏ္ဏာဟူသမျှသည် ဗေဒင်၌သာဝင်သည်ထင်မှတ်၍ ‘ပုဏ္ဏာဗျာကရိုဏ်သာဓိ’ ဟူလေသည်။ ။သာရတ္ထ။

ယသာပုဂ္ဂလဿ၊အား၊ ၏၊ စိတ္တံ၊သည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ဥပါဒက္ခဏသမင်္ဂီ အားဖြင့် ဖြစ်ဆဲ၊ နနိရုဇ္ဈတိ၊ဘင်္ဂက္ခဏသမင်္ဂီအားဖြင့် ချုပ်ဆဲမဟုတ်၊

အနုလောမပုဏ္ဏာသည် ဝိဘင်္ဂဗျာကရဏ်ိယဖြစ်ရကား ဠုတရေသံ စိတ္တဿ ဥပါဒက္ခဏေ တေသံ စိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နနိရုဇ္ဈတိ၊နိရုဇ္ဈိဿတိစေဝ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိစ

ဟု သန္နိဋ္ဌာန်အရ၊ ပဏ္ဍိမစိတ္တဿ ဥပါဒက္ခဏေ တေသံ ဝိတ္တ ဥပ္ပဇ္ဇတိ နနိရုဇ္ဈတိ နိရုဇ္ဈိဿတိစ။ သာရတ္ထ, ၀ိမတိ။ ။ပဋိလောမပုစ္ဆာအရကို ဖြေသည့်သန္နိဋ္ဌာန် အရမှာ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိစေဝ နိရုဇ္ဈိဿတိစ ပဏ္ဍိမဒိတ်၏ ဥပါဒက္ခဏ သမင်္ဂီ မတိုင်သေးသမျှ ဘဝတိုင်း၌ယူ။ ထိုဘဝတွင်သာ မယူနှင့်။ ။အည္ဉံ ပန တဿိံ ဝါ။န အည္ဉသ္မိံဝါ အတ္တဘာဝေ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိစေဝ နိရုဇ္ဈိဿတိစ။ သာရတ္ထ, ၀ိမတိ။ ။ပဋိလောမပုစ္ဆာကား ကေသဗျာကရဏီယ ဖြစ်၍ 'အာမန္တာ'ဖြေသည်။

ဥဒ္ဓံ ဝါ၊ အထက်ပုဒ်၌ရင်း။ အဓော ဝါ၊ အောက်ပုဒ်၌ရင်း။ ဟာရိတုံ၊ အနက်အားဖြင့် ဆောင်ခြင်းငှါ။ (ကံသော်လည်းပေး၊ ရှေ့နောက် နှီးနှောသော်လည်း ပြသနာကိုဖြေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ဟူလို)။ ။ပဗ္ဗဇိတွာပိ၊ ရဟန်းပြု၍သည်း။ ဂဏှတု၊ သင်လေစေ။ (လူပြု၍သည်း သင်ပြီးဟု အပေက္ခပြု)။ ဥဂ္ဂဏ္ဍံ သာကာခရကမ္မဋ္ဌာန်၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို။

ဤကား မေဒင်၏ ဥပစာ တည်းဟုကြားသည်။ သာရတ္ထ။ ။သောတာပန်တို့အား သီလ၌ ပရိပူရကာရီဖြစ်ရကား သမာဓိ၌သီလမှ ယုတ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် အဘဗ္ဗောဒါနိ သာသနတော နိဝတ္တိတုံ—ဟူသည်။ ။ဋီကာ။

ဝဍ္ဎေတွာ၊ အထက်မဂ်အကျိုးငှါ ပွါးစေ၍။

ရဟန္တာဖြစ်သျှင်၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စမရှိပြီးရကား အပြေါ်သက္ကော—စသည် မိန့်။

တမှာဟံ ဇကော နိဟာရိတွာ ပဗ္ဗာဇေတု၊ ဇကော ဗုဒ္ဓဝစနံ ဥဂ္ဂဏှာပေတု-ဟူသော ဒဏ္ဍကမ္မနှင့် အညီ၊ မိမိအဘ်ပြုပြီးကား စဏ္ဍဝစ္ဆိထေရ်၏ အဘိုက်ိုပြုခြင်းငှါ သမယော ဒါနိ-စသည်မိန့်။

တတော၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို၊ ယောဇနာ။ ။ထေရသာ၊ စဏ္ဍဝစ္ဆိထေရ်၏။

ဝေါဟာရဝိမိတ္တံ လိမ္မာစေခြင်းငှါ ဥပဇ္ဈာယော-စသည်မိန့်။ သာရတ္ထ။

မံ ဧမ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်၊ မံ၊ ကို၊ ပဟိဏ်း၊ စေ၏။ သဒ္ဒနီ။

ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။

ကိံ နာမံ ယဿာတိ ကောနာမော—ပြု။ ။သမာသ်၌ နာမသဒ္ဒါနှောင်းသောကြောင့် "ကိံ" သဒ္ဒါကို 'ကော'ပြု။ ။ကောဏ္ဍတိ သမာသေ နာမေ။ သဒ္ဒနီတိ။

ကောမန္တံ၊ အပြစ်(၆)ပါးကင်းသဖြင့် တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ၊ ဝါ၊ သောအရပ်၌၊ အဝိပ္ပါယ်၊ ၊ဝါ၊အပြစ်(၆)ပါးကင်းသော တရသော အ စွန်းအချပ်၌၊သဒ္ဒတ္ထ၊ ၊ဉာတိ၊သို့၊ ပင့်သုဂဏ်တွာ၊၍၊(ထည့်)၊သာမဏေ ရော့သည်၊ပ၊ ဥဒကာဒန္တပေါဏံ၊ မျက်နှာသစ်ရေ, ဒန်ပူကို၊ ဥပဋ္ဌပေသိ၊ စီရင်၏၊ တည်၏၊ ၊သာရတ္ထ၊

ဒန္တေ ပုဏောန္တိ ဝိသောဓေန္တိ ဧတေနာတိ ဒန္တပေါဏ ၊ဒန္တကဋ္ဌရစေ။ ။ ဋီကာ။ ။ဂုဏာဝန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သဂြိုဟ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာ မဏေ၏ခန္တိ,ဝီရိယ,ဥပဋ္ဌာန-စသောဂုဏ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ အဘိညာဉ် နှင့် ကင်း၍ ပြကတေ့ စုံစမ်းလိုရကား ပုနသမ္မဇ္ဇန်-စသည်ကိုပြုသည်။ ၊ သာရတ္ထ။ ။သာမဏေ၏စိတ်ကို ဆုံးမခြင်းငှါ ပြုသည်ဟူသောဝါဒကို 'ဝဒန္တိ' ဟူ၏။ငှင်း။ ။အဘိနဝ အာဂန္တု တို့အား လဇ္ဇီသဘာဝ ခန္တိ,မေတ္တာ-စ သော ဂုဏ်ရှိမရှိကို နှစ်ရက်,သုံးရက်စုံစမ်းပြီးမှ 'ဟတ္ထကံ' စသည်ကို ခံခြင်း, သဂြိုဟ်သည်ကိုပြုခြင်းသည် သင့်၏ဟု 'တိဿ' သာမဏေအားရင်း၊ ဒိဋ္ဌာနု ဂတိ မှုကုန်သော ရဟန်းတပါးတို့အား၎င်း၊ သိစေခြင်းငှါ ယုံသာမဏေ၏။ သဘောအလုံးစုံကို အဘိညာဉ်ဖြင့်သိလျက်ပင် ပုနသမ္မဇ္ဇန်—စသည်ကိုပြုသည် ဝိမတိ။ ။ပုနပုန်ဍ္ဍ ပုဗ္ဗေ ပုန္တိတသဒိသမေဝ-ဟု အတ္ထာပတ္တိအားဖြင့်။ထည့်။ ။

ကထိတသဒိသမေဝ၊ ဖြေခဲ့သည့်နှင့် အတူသာလျှင်၊ ဘာဝနပံ၊ ၊ အယံ၊ ဤသာမဏေသည်၊ ဝတ၊စင်စစ်၊ သောစပြောပ္ပဏော·ထိုတိဿ ပြပ္ပဒာဖြစ်ဘူးသော ပုဏ္ဏားငယ်ပင်တည်း၊

'ဝတ'ကား ဧကံသတ္ထ နိပါတ်။ အာဂတော်သ၌ ဝတ္တမာန်လေးပါးတွင် သမီပဝတ္တမာန်။ယင်းလည်း အတိတ်, အနာဂတ် နှစ်ပါး။ထိုတွင် ဤ၌အတိတ်။ တံသမိပေ တီဝေ့ာ၊သဒ္ဒနီတိ။ ။တကြိမ်မေးပြီးသည့်နောက် ရောက်သနေ့မှ ရှစ်ရက်မြောက်သနေ့ကို ပုနဒိဝသတော—ဟူသည်။

ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ကို၊ ဥဂ္ဂဏှာပေတုံ၊သင်စိမ့်သောငှါ၊ ပဗ္ဗာပေသိ၊အားထုတ်၏၊ ဝါ၊အပြားအားဖြင့် ထား၏၊ ဝါ၊အစပြု၏၊

ဥဂ္ဂဏှာပေတုံ အာရဒ္ဓံ-ဖွင့်၊ ဋီကာ။ ။သာမဏေတို့အား ဝိနည်းသင်ခြင်း သည် အလေ့ထုံးစံ မဟုတ်ရကား ယင်းကိုထား၍ သင်စေသည်။ ဂဏ္ဌိပုဒ် သုံးပါ။ ။အလုံးစုံဝိနည်း၌ လာသမ္မ—အာစာရပဋိပါတ်ကို ဥပသမ္ပန္နတို့အား ထားရကား ဝိနည်းကိုသင်ခြင်းသည်လည်း ယင်းတို့အားသာ လျောက်ပတ်၏ ဟု နှလုံးပြု၍ ယင်းကိုထားသည်။ ဝိမတိ။ ။ဝိနည်းဝိဋကတ်သည် အာဏာ ဒေသနာ ဖြစ်ရကား ဥပနိဿယ သမ္ပန္နသာမဏေတို့ ထိတ်လန့်မည်ကြောင့် မလျောက်ပတ်ဟု နှလုံးပြု၍ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ မှုစိမ့်သောငှါ ယင်းကို ထားသည် နောတဗ္ဗော။

အဝသိဘောဝ၊တဝါမှုမရသေးသည်သာလျှင်၊သမာနော၊ဖြစ်လျက်၊

နှယုံး၍ထားသည်ကိုပင် လောကဝေါဟာရအားဖြင့် ဟဋ္ဌေ သကလံ ဗုဒ္ဓဝစနံ ဌပေတွာ-ဟူသည်။သာရတ္ထ။ ။စိတ်၌ထားသော ဗုဒ္ဓဝစနကိုပင် စောင့်ရှောက်စိမ့်သောငှါ ဆောင်နှင်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြလို၍ ယင်းသို့ဆိုသည်။ ဝိမတိ။

ယာဝတာသုကံ၊အသက်ထက်ဆုံး၊ ဝါ၊အသက်ရှည်သ၍၊ ဝါ၊ယာဝတာ၊အကြွင်းမဲ့ရှိလောက်၊အာယုကံ၊အသက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတာ၊လောက်၊ ထည့်၊

ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင် မထေရ်တို့ပေးခဲ့သော ‘ဒဏ်’မှလွတ်လျက် နိဗ္ဗာန်ဝင်ကုန်သည်၊ယင်းသို့ပေးခဲ့သော‘ဒဏ်’ကား ပေးကာသာ မဟုတ်ဟူလို။ ။သာရတ္ထ။

ဝဇ္ဇာတွာ၊ အထက်မင်္ဂအကျိုး၌ ပွါးစေ၍၊ (ပဋ္ဌာတွင်စပ်)၊ ဝါ၊ဓေသိ၊ပို့ချတော်မူ၏၊

မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်ဝတ္ထုကိုပြပြီး၍ တတိယသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း၏အကြောင်းဘေးရန်ဖြစ်ဟန်ကို အရင်းမှစ၍ ပြလိုရကား တေနခေါပန သမယေန-စသည်ကိုမိန့်။

ယေနသမယေန၊၌၊ မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿတ္ထေရော၊ သည်၊ ဗဟူနံ ဓမ္မဝိနယံ ဝါစေသိ၊တေနခေါပန သမယေန၊၌၊ (အနိယတ်ထည့်၊ ။ထိုမထေရ်လက်ထက်ဟူလို)၊

ဗိန္ဒုသာရမင်းကား ငွေရွှဘာစစ်တွင် ကပိလဝတ် ပြည်မှ ထွက်ပြေးသော သာကီဝင် မင်းမျိုးတို့ တည်ထောင်သော ‘မောရိယမြို့’၌ မင်းမျိုး ဖြစ်သော ‘စန္ဒဂုတ္တမင်းသား’သည် ပါဋလိပုတ်ပြည်၌မင်းမူသည်။ ။ထိုမင်း၏ သားတော်တည်း။ ။သာရတ္ထ။

ကေဍ္ဍ သတဍ္ဍ ကေန ဝါ အမိကံ သတံ ကေသာံ၊ ဧကသတံ ပုတ္တာ။ တွဲ။ ။ငင်း။

တေသဖွေဖြင့် ဧကသတ ဝုဍ္ဍာဘ၌ ပုတ္တာ ဟူသော နောက်ပုဒ်ကိုသာတွဲသည်၊ ဧကသတနှင့် တကွသော သမာသ်ပုဒ်လုံးကိုမတွဲ ဟု သိစေခြင်း၌ အတ္တနာ သဒ္ဓိံ ဧကမာတိကံ တိဿကုမာရံ ဌပေတွာ-မိန့်၊ ။စွဲသော် အနိဋ္ဌပသင်္ဂ၊ဧကာ၁ မာတာ အဿာတိ ဧကမာတိကော၊ပြု၊ ။ငင်း၊

ကေမာတ်ကုံ၊ တယောက်တည်းသာ အမိရှိသော။ (သဒ္ဒါကို အံ့ဖွယ် လောပမှာစပ်)၊ ။ဝါ၊တူသော အမိရှိသော၊ (သဒ္ဒါကိုကေမှာစပ်)၊ ဝါ၊တမိသားချင်းဖြစ်သော၊ (လောကဝေါဟာရ)၊ ၊ဝါ၊တဝမ်းတည်း ပေါက်ဖြစ်သော၊ ။အဓိပ္ပါယတ္ထ၊

အတ္တနော သဟောဒရန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။ဋင်း။

ဃာတေန္တော၊စ၊သတ်ပြီးသော်ကား။ (အန္တကား အတိတ္ထ၊ စ,ကား ဝါကျာရမ္ဘ)။ ။အနဘိသိတ္တော၊ဝ၊ အဘိသိက်မခံဘဲသာလျှင်၊ ရဇ္ဇံ၊ကို၊ ကာရေတွာ၊၍၊

ယင်းဖြင့် ကေရာဇ်မင်းအဖြစ်ကို မပြုသေးဟုပြသည်။ ။သာရတ္ထ။

ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသည့်နှစ်မှ၊ အနုဂတ္တွာ ဂဏန ဝသေန။ (ထည့်)၊ ကေရစ္ဆာဘိသေကံ၊ တဦးတည်းသောမင်းအဖြစ်အား ဖြင့်ပြုအပ်သော အဘိသိက်ခံခြင်းသို့၊

ကေရဇ္ဇေန ကတံ အဘိသေကံ—ဘွဲ။ ။ဋီကာ။

ရှေးကောင်းမှု၏ အစွမ်းဖြင့် ရောက်အပ်သော မင်းတန်းခိုးတို့သည် ပယောဂသမ္ပတ္တိဖြစ်ရကား အဘိသိက်၏အာနုဘော်ဖြင့် လာကုန်သည်။ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပဋိသမ္ဘိဒါ-စသော ဂုဏ်အထူးတို့ လာကုန်သကဲ့သို့ တည်းဟုပြခြင်းငှါ အဘိသေကာနုဘာဝေန-စသည်မိန့်၊ ။ဋင်း၊

ရာဇိဒ္ဓိယော၊မင်း၏အဖြစ်သို့အစဉ်လိုက်ကုန်သောတန်းခိုးတို့သည်၊

ရာဇဘာဝါနုဂတပ္ပဘာဝါ ဖွင့်။ဋီကာ။ ။တထာဖြင့် ယောဇနပ္ပမာဏေ အာကာသေ ပဝတ္တိကိုင်။ ။နတ္ထိ ဩတတ္တံ ဇလ္လာတိ အနောတတ္တံ—ပြ။ အထက် ဋီကာ။ ။အဝပုဗ္ဗ တပဓာတ်၊တပစ္စည်းနှင့်ပြီးရကား ပဌမက္ခရာနှင့်လိုသည်။

အဋ္ဌဟိ ကာဇေဟိ၊ထမ်းပိုး, ရှစ်စင်းတို့ဖြင့်၊ ဝါ၊ရှစ်ထမ်းတို့ဖြင့်၊

ကန္တဗျထနေ ကဇ္ဇရိ ဏော။ တေသံ ဇကာရဿ လောပေါ။ကစဗန္ဓနေ ဝါ အဓိကရဏေ ဏော၊စဿ ဇော ကာဇောပိ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ၌ ဟူရကား ပဌမက္ခရာ,တတိယက္ခရာနှစ်ချက်သင့်။

နှစ်ဘက်ဝန်းဖြစ်ရကား သောဌသပါနီယဃဋေ ဟူသည်၊

ယတော သောဌသဃဋေ တော၊တို့မှ၊ ဝါ၊တွင်၊

'အသန္ဓိမိတ္တာ၊ဟူသည့်ကား အမည်ဖြူသော။ ဝဇိရ,သာရတ္ထ၊ ၊ဖရောင်းကို လုပ်သကဲ့သို့ ကိုယ်၌ အရိုးဆက်, အရိုးစပ်မထင်ရကား အသန္ဓိမိတ္တာမည်သည်လည်းဟူကုန်သည်၊ ၎င်း၊ အတ္တနာ ပရိဘုဥ္ဇ၌ အချင်းအရင်းနှင့်တကွသူ၊

နာဂလတာဒန္တကဋ္ဌံနာ ၁၊ကွမ်းရိုးဒန်ပူမည်သည်၊

နာဂလတာ တု တမ္ဗူလီ။ အဘိဓာန်၊ ။နာဂလောကေ ဇာတာ လတာ နာဂလတာ။ယင်းဋီကာ။ယေဘုယျကိုသာရည်သည်။ ။ဝါ၊ရိုးဒန်ပူလည်းဟူကြသည်။သာဓေ.၇. မရှိ။ ။တံနာဂလတာ ဒန္တကဋ္ဌံ ယောန နာဂလတာဒန္တကဋ္ဌေန စွဲ။ ။မဟာသိယာလည်း အသန္ဓိမိတ္တာပင် သင်္ဃမဇ္ဈာနဋ္ဌ ဘိက္ခုသဟသာလည်း တိပိဋကဓရ ဘိက္ခုပင်ဆိုသည်။

ဒေဝသိကံ၊နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းသုံးသော၊ဒန္တပေါဏကိစ္စံ၊ဒန်ပူကိစ္စသည်၊ ဝါ-ဒေဝသိကံ၊နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ (သွက္ကူ-ဝိနက္ခသာလာပ၊ ဝါ-ဝိနက္ခထ္တ၌ ကိုက ပဲ့ရည်း)၊

ဒေဝသိကန္တိ ဒိဝသေ ဒိဝသေ။ဋီကာ။ ။ဒေဝသိကန္တိ ဒိဝသေ ဒိဝသေ ဋ္ဌကာသဒ္ဒေါ ဟိ ဝိစ္ဆတ္ထော၊ ။ဒိပဝင်ဋီကာ။

အဂဒါမလကဥ္စ၊ဆေးဖြစ်သော၂ဆစ်ရှားသီးကိုရင်း၊ အဂဒဟရိတကဉ္စ၊ ဆေးဖြစ်သော ကြံ့ဖာသီးကိုရင်း၊ (ယင်းနှစ်ပုဒ်ကား အသီးဟော)၊

စမ္ပကမ္ဗာဒိကုသုမ၊ဖလနာမံ နပုံသကော၊ အဘိဓာန်၊ ၊ဟရိတကံ၌ ဒန္တာ-ပဌမကွဲရာနှင့်သာလိုသည်၊ ၊ရောဂဘယံ ဟရတီတိ ဟရိတကီ၊ ဘော၊သဒ္ဒ ကော၊ နဒါဒိ၊ ဟရိတကီပိ။ ယင်းဋီကာ၊ ယင်းနှစ်ပါးကား အနည်းငယ်မျှဖြင့်ပင် ကိုယ်ကို သုတ်သင်နိုင်သည်၊ သဗ္ဗဒေါသကိုပယ်နိုင်သည်၊ ယင်းနှစ်ပါးတွင်လည်း ယဒိစ္ဆာအားဖြင့် တပါးပါးကိုသာ သုံးဆောင်သည်။သာရတ္ထ၊ ၊တထာဖြင့် ဒေဝတာကိုင်၊

ဆန္ဒန္တဒဟာတော၊ဆဒ္ဒန်အိုင်နား-နတ်ဗိမာန်မှ၊ ဝါ၊ပဒေသာပင်မှ၊ ဝါ၊ ဆဒ္ဒန်အိုင်၌ ရောက်သောသစ်ပင်အသွေးမှ၊ ဋီကာ၊ ၊သာဓိပ္ပ,ဌာန၊

ပဥ္စဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းငါးပါးရှိသော၊ နိဝါသနပါဂုရဏဉ္စ၊ ကိုရင်း၊ ပီတဝဏ္ဏံ၊ ရွှေသာအဆင်းရှိသော။ ဟတ္ထပုဉ္ဆနပဋကဉ္စ၊ လက်သုတ်ပုဆိုးကိုရင်း၊ (ဘာလုဇာတိသကွဲရာနှင့်သာ ပုဉ္ဆနဟုလိုသည်)၊

ပဌေ ဟိ ဟဏ္ဍော ပုဋ္ဌိယဟိ သောဓိယတိ အနေနာတိ ဟဏ္ဍ ပုဋ္ဌနန္တိ ဝုစ္စတိ။ ဒီပဝင်္ဂီကာ။ ။သမ္မုဟဏ္ဍပုဋ္ဌကား ဘုဝါဒိ။ပုဋ္ဌ ကုဋ္ဌာယံ-ခေါတ်နက်ဖော်။ဤ၌ ပုဋ္ဌကား ရုဓာဒိ။ပုဇိ သောဓနေ—ခေါတ်နက်ဖော်။

ဒိဗ္ဗံ၊နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော အသီးရည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ပါနကဥ္စ၊အဖျော်ကိုရင်း၊ နှာနဂန္ဓဥ္စ၊ ရေချိုးစရာနံ့သာကိုရင်း၊ အနုဝိလေပနဂန္ဓဉ္စ၊ လိမ်းကျံစရာ နံ့သာကိုရင်း၊ အသုဏ္ဍမယိကံ၊ ပဒေသာပင်မှ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ခြည်ဖြင့်မရက်အပ်သော၊ သုမနပုပ္ဖပဋ္ဋဥ္စ၊မုလေးပန်းပြောက်ပုဆိုးကိုရင်း၊

အလုံးစုံပွင့်သေးရှိသော ပုဆိုးဟူလို၊ ။သာရတ္ထ။

ဝါ-အ၊ပ၊ကံ၊ ခြည်ဖြင့်မရက်အပ်သော၊ သု၊ပ၊ဋ္ဋဥ္စ၊ နတ်၌ဖြစ်သော မုလေးပန်းတို့ဖြင့်သာ ပြုအပ်သောပုဆိုးကိုရင်း၊

မုလေးပန်းပြောက်ရှိသည်မဟုတ်။ မုလေးပန်းကိုပင်ပြုသည်ဟူလို။ ။ဝိမတိ၊

မဟာရဟံ၊မြတ်သောသူတို့အားသာ ထိုက်ရာသော၊ အဥ္စနဉ္စ၊မျက်စဉ်းကျောက်ကိုရင်း၊ (နဂါးသွဲ့ကျောက်ကိုယူ)၊

ယင်းကား မြစ်မှဖြစ်သော သောတဥ္စနတောင်မှဖြစ်သော-ကာဠဥ္စနတောင်မှဖြစ်သော, နီလဥ္စနသစ်ပင်အစေးနှင့်ရော၍ ပြုအပ်သော ကုဏ္ဍိမဟု လေးပါးရှိသည်ကို ရတနကောသကျမ်း၌ ဆိုသည်။

ဥဒ္ဒိတသ၊အသိုလိုပေါက်ရောက်သော၊ သာလိနော၊၏၊

သမုဒ္ဒါယပေက္ခ—ကေဝုစ်။ ။ဋီကာ။

နဝဝါဟသဟဿာနိ၊ဝါဟကိုးထောင်တို့ကို၊ သုဝကာ၊နှုတ်ကျေးငှက်တို့သည်၊

တဝါဟသော် လေးတင်းဝင်တို့နှစ်ဆယ်။ ။ငင်း။ ဘုတ္တန်ပါတ်အဋ္ဌကထာ စသည်။ ။ဤ၌လည်း နှစ်စီးတိုက်ကို တဝါဟ—ဟူသည်ကို ဝဒန္တိ-ဟူ၏။ ။ သာရတ္ထ။

ကုဍုဝေါ ပသတော ဧကော၊ ပတ္ထော တေ စတုရော သိယုံ။
အာဠ္ဟကော စတုရော ပတ္ထာ၊ဒေါဏာ ဝါ စတုရာဠ္ဟကံ။ ။
မာနိကာ စတုရော ဒေါဏာ၊ခါရိတ္တိ စတုမာနိကံ။
ခါရိယော ဝီသ ဝါ ဟောတ၊သိယာ ကုမ္ဘော ဒသမ္ဗဏာ။ ။
အဘိဓာန်။

နိက္ကုဏ္ဍကေ၊ ဖွဲ့ဆန်ကွဲမရှိသည်တို့ကို။ ရေဝန္တိကာ၊ ပျားကိုပြုတတ်ကုန်သော ယင်မျိုးတို့သည်၊ ဝါ၊ ယင်ပျားတို့သည်။ (ရေဝံ ကရောန္တိ၌ သဒ္ဒိပဌာနေတည်း)၊ ။ကမ္မာရသာလာသု၊ ပန်းဘဲ့တင်းကုတ်တို့၌၊

အန္တရာ၊ဝံတ္တိသည်၊ ကုဠုံ၊တူကို၊ ဝိကုဇနကြာ၊တွန်ကုန့်လျက်၊ဝါ၊ကြွေးခြင့်ကုန်လျက်၊ဗလိကမ္မ၊အစွန်ဆက်သသောအမှုကို။

ယင်းကမ္ဘဝိက်ငှက်တို့ကား မင်းကြားလောက်သော ကောင်းကင်က ကြူးရင့်ကုန်လျက် ပျံသွားကုန်သည်ဟူ၏။

သုဝဏ္ဏသခ်လိကာဗန္ဓနံ၊ရွှေခြေချင်းသာဖြစ်သော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ၊ အဓိဂတရူပဒဿနံ၊ ရဘူးသောအဆင်းတော်ကို ဖူးမြင်ခြင်းရှိသော၊ ဝါ၊ အဆင်းတော်ကို ဖူးမြင်ရဘူးသော၊ ကပ္ပါသုကံ၊ အသင်္ချေသူကပ်ပတ်သုံးအသက်ရှည်သော၊ ပလ္လင်္ကေ၊ရာဇပလ္လင်၌၊ အနေကသတဝဏ္ဏေဟိ၊အရာမကအနုပ္ပကန်း အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဇလဇထလဇပုပ္ဖေဟိစ၊ ရေ၌ဖြစ်သောပန်း, ကြည်း၌ဖြစ်သော ပန်းတို့ဖြင့်၎င်း၊ သုဝဏ္ဏပုပ္ဖေဟိစ၊ ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သောပန်းတို့ဖြင့်၎င်း၊ ပူဇံ၊ကို၊ ကတွာကတ္တု၊ကာမေဟုတွာ၊ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ (ဝတွာမှာစပ်ကောင်းသောကြောင့် အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ပေးသင့်)၊ ၊နာဠကသဟဿေဟိကား ပရိက္ခိပေတွာ-၌ ကာရိုက်ကံ၊ ဝါ-ခေတ်ကဏ္ဍား၊

သန္တမ္ဘဝရစက္ကဝဠ္ဌိနော၊ သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသော မြတ်သောစက်ကို လည်စေတော်မူတတ်သော၊ရုပ်၊သဏ္ဌာန်တော်ကိုးမေ၊၏၊ ဆုမေသံ အက္ခိနံ၊ ဤမျက်စိတို့အား၊ အာပါတံ၊တော်ခြင်း,ထင်ခြင်း,ရှေ့ရှုခြင်းကို၊ဝါ၊ကျက်စားရာကို၊ငိုကာ၊ ၊တေနနာဂရာဇေန၊သည်၊(နိမ္မိတံဗုဒ္ဓရူပံ ပဿန္တော-စပ်)၊၎င်း၊ ၊သကာလ၊ပ၊တာယ၊ကိုယ်တော်အသုံး၌အသူးသူးပြွမ်းသောကောင်းမှုတော်၏အငွမ်းဖြင့်၊ကြောင့်ဖြစ်သော (၈ဝ) သော လက္ခဏာငယ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော သုံးဆဲ့ နှစ်ပါးသောယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီးတို့ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊

ပုညပဘာဝနိဗ္ဗတ္တ-ဟူသည်လည်း နိမ္မိတဗုဒ္ဓရူပသည် ဘုရားရှင် ကောင်းမှုတော်ကြောင့် မဖြစ်ရကား သဒိသူပစာသာ။၎င်း။ ။တမ္ဗနခတုင်္ဂနာသ-စသောလက္ခဏာတော်ငယ်, သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒ-စသော လက္ခဏာတော်ကြီးကို သုဝဏ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ,ဇိနာလင်္ကာရဋီကာ—စသည်မှာရှု။

ဝိကသိတာ၊ပ၊ မဏ္ဍိတံ၊ နေရောင်နှင့်တွေ့ထိသဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ရောက်သော နီသောကြာပဒုမ္မာ, ကြာညိုစသောဥပ္ပလ, ဖြူသောကြာပုဏ္ဍရိက်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊သလိသတလံဏ္ဍဝ၊ရေအပြင်ကဲ့သို့ဖြစ်သော၊

ပဒုမာကား ရတ္တပဒုမ, ဥပ္ပလကား နီလုပ္ပလာဒိဘေဒ, ပုဏ္ဍရိကာကား သေတပဒုမ။ သာရတ္ထ။ ။အရိုးတွင်း၌ အမြှင်ရှိသည်ကား ပဒုမမျိုး, ပြင်၌ လျှော်ရှိသည်ကား ဥပ္ပလမျိုး။

ထာရာဂဏာ။ပ။သဉ္ဆန္နလိတံ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့၏ ရောင်ခြည်တည်းဟူသော စင်ကြယ်သော ကွန်ရက်တို့ဖြင့် ပြန့်သောတင့်တယ်သောအရောင်ဖြင့် ကောင်းစွာတောက်ပသော။ ဂဂနတလံဣဝ၊ ကောင်းကင်ပြင်ကဲ့သို့ ဖြစ်သော၊ နီလ။ပ။ တာယ၊ အညို,အရွှေ,အနီ-စသောအပြားတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သောအဆင်းရှိသော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့် မြွေးယှက်အပ်သောတလံမှ ယောက်သော ပြကတေ ရောင်ခြည်တော် အာနုဖြင့် တင့်တယ်ခြင်း ရှိသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဥ္ဈာ။ပ။ပရိက္ခိတ္တံ၊ဆည်းဆာရောင်တို့ဖြင့်တင့်အပ်သော သက်တန်ရေး, လျှပ်စစ်နွယ်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သော။ ကနကဂိရိသိခရံဣဝ၊ရွှေတောင်ထွတ်ကဲ့သို့ဖြစ်သော။

ဆည်းဆာဟူသည်ကား နေ့အဆုံး, နေဝင်ချိန်တည်း။ ။ထို၌ဖြစ်သော အရောင်ကို‘ဆည်းဆာရောင်’ဟူသည်။ ။သာယော သဥ္ဈာဒိ နစ္စယေ။ ။ အဘိဓာန်။ ။သမ္ဈာ ဈာယန္တိ တံသန္ဓာ သဥ္ဈာ။ယင်းဋီကာ။ ။ထိုကြောင့် စတုတ္ထက္ခရာ ‘ဈ’နှင့်သာလိုသည်။

နာနာ။ပ။သောဘံ၊အသွေးသွေးအပြားပြားသော အဆင်းတို့ဖြင့် တပ်အပ်သော အညွှန်အကျေးကင်းသော ကေတုမာလာဖြင့် ကောင်းစွာတောက်ပသော နှစ်သက်ဖွယ်သော ဥဏှောင်းတော်၏။ ဝါ-ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ ဝါ၊နှစ်သက်ဖွယ်သော, တင့်တယ်သော, ဦးခေါင်းတော်ရှိသော၊

ကေတု မာလာ–ဟူသည်ကား ဦးခေါင်းတော်မှ ထွက်၍ ဦးထိပ်ထက်၌ အစုအခဲထင်သော ရောင်ခြည်စုတည်း။ ။ဦးထိပ်လယ်၌ ထင်သော မိုမြင့်ရာ အရပ်ထည်း။ ။ဂဏ္ဌိပုဒ်သုံးပါး,ဝဇိရ,ဝိမတိ တို့၌ကား ရှေ့ဝ ါဒသာ။ ။ သာရတ္ထ၌ကား အထူးမဆို။ဝါဒကိုသာပြ၏။

ဖြဟ္မ။ပ။ဂဏာနံ၊ ဗြဟ္မာအပေါင်း, နတ်အပေါင်း, လူအပေါင်း, နဂါးအပေါင်း,ဘီလူးအပေါင်းတို့၏၊ နယနရသာယတနံ ဣဝ၊မျက်စိအရသာ၏ တည်ရာကဲ့သို့ဖြစ်သော၊

သဒ္ဒတ္ထသော် ‘ဣဝ’သုံးပုဒ်၌ ပဒတ္တံ-ဟု ပါဌ်သေသထည့်၍ပေး။ ဇုဒ္ဓရုပံမှာ စပ်။ ။ယောဇနာ၌ကား ‘ဣဝ’ကို ပင်ရင်းမှာစပ်ဟူ၏။

အဂ္ဂိပုဂ္ဂိနာသ၊မျက်စိတို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းမည်သည်ကို။

ပီတိသောမနဿဖြစ်လျက် ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး အာဟာရကင်း၍ ရပ်တိုင်းပင် ပွင့်လွှင့်သော စိတ်မရှိဘဲ ကြည်သောချမ်းသာသော မျက်စိတို့ဖြင့် မပြတ်ဖူးမျော် သည်ကိုယူသည်။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊မျက်စိတ္ရှိကို ပူဇော်ခြင်းမည်သည်ကို၊

မျက်စိတို့အား ထိုသို့သော ဇုဋ္ဌာရုံထင်သည်ကိုပင် သို့ဟူသည်။ ၎င်း။ ။ ကာလနဂါးမင်း၏ဗိမာန်သည် တယူဇနာမှ အောက်၌ ဖြစ်လျက် မင်း၏အာဏာဖြင့် မလာတန်ရာဟူခြင်းအံ့။ ယင်းသို့သော်လည်း မင်း၏အာဏာဖြစ်ရာ အရပ်နှင့် အနီးစပ်၍ဖြစ်ရကား လာရသည်၊ နိုင်ငံခြား၌ နေသောလူတို့သည် ထိုထိုမင်း၏အာဏာသို့ လိုက်ရသကဲ့သို့ ဟူလို။ ၎င်း။ ။ယင်းဝတ္ထုကို ဇာဒ္ဒိအရာ၌ စကားစပ် အလျဉ်းသင့်၍ ပြခြင်းသာ။ ကာလအလျဉ်းသင့်၍ပြသည် မဟုတ်၊ ကာလ အလျဉ်းသင့်ကား အဘိသိက် ခံပြီးနောက် လေးနှစ်မြောက် သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုသောကာလမှသာတည်း။ ။၎င်း။ဝဇိရ။

ယခုအခါ ယင်းသို့သော အစဉ်အတိုင်း သာသနာတော်သို့ သက်ဝင် ဟန်ကိုပြလိုရကား ရာဇာကိရ-စသည်ဖြင့်၊

ဗါဟိရကပါသဏ္ဍ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော တိတ္ထိတို့ပြအပ် သော ပါသဏ္ဍအယူကို၊ ပရိဂ္ဂဏှိကိရ၊ စုံစမ်းလျက်ယူသတတ်၊

ယူကာမတ္တမဟုတ်၊သင့်မသင့်လည်း စုံစမ်းသည်။ ။စုံစမ်းကာမတ္တမဟုတ် ခမည်းတော်နည်းတူလည်း မူသည်ဟူလို။

ဝိမံသမာနော ပရိဂ္ဂဟေသိ-ဖွင့်သည်။ ။တဏှာပါသံ ဒိဋ္ဌိပါသဥ္စ ဍေတိ ဩဍ္ဍေတီတိ ပါသဏ္ဍော။ဝါဒရစေ။ ။သာရတ္ထ,သဒ္ဒနီတိ။

ကြည်ညိုဟန်ကို အကျယ်ပြလိုရကား ဘဿ-စသည်ဖြင့်၊

ဗြာဟ္မဏဇာတေ္တာ၊ပုဏ္ဏားတို့၌ ဝါ၊တို့သို့ဆည်းကပ်သည်၊

ဗြာဟ္မဏောသု သမ္မတော။ သာရတ္ထ။ ။စန္ဒကပုဏ္ဏား ချီးပင့်၍ စန္ဒဂုတ္တ မင်းဖြစ်ရကား ထိုပုဏ္ဏား၌ လေးမြတ်သဖြင့် ထိုမင်းကပင် ပုဏ္ဏားတို့ကို ကိုး ကွယ်သောကြောင့် ဗိန္ဒုသာရမင်းလည်း ကိုးကွယ်သည်။၎င်း။ ။သောဗိန္ဒုသာ ရောစွဲ။ဗြာဟ္မဏာနဉ္စမှာ ပကတိပုဏ္ဏား,ဗြာဟ္မဏ ဇာတိယ-စသည်မှာ ပုဏ္ဏား မျိုးမှပြုသောပဏ္ဍရင်္ဂပရိဗိုဇ်စသည်။ ။ဤ၌ ပါသဏ္ဍကား ယခင်ဝစနတ္ထနှင့် အညီ၊ပုဂ္ဂိုလ်ဟော။ ။၎င်း။

သီဟပဥ္စရေ၊မြတ်သောလေသွန်တံခါး၌၊

ခြင်္သေ့ခံသောကြောင့် မဟုတ် သေဋ္ဌဝါစီသာ။ မဟာဝါတပါနေ-ဖွင့်သည်။ ထိုကြောင့် ဥတ္တရပဒဟူသည် ယေဘုယျမှတ်။ ။ဝါ—ခြင်္သေ့ခံသောလေသွန်

တံခါး၌ ခြံ့သေ့ခံ၍ ယောဘုယျလုပ်ရကား တာလဝဏ္ဋ, တေလ–ဟူသကဲ့သို့ 'သီဟပဉ္ဇရ'ဟူသည်။ ။သီဟရူပယုတ္တံ ပဉ္ဇရံ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

ဥပသမပရိဗာဟိရေန၊ ငြိမ်သက်ခြင်းမှအပဖြစ်သော။ (ငြိမ်သက်ခြင်းကင်းသည်ဟူလို)။ ။အသန္တိန္ဒြိယေ၊မငြိမ်သက်သော စက္ခုစသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ အဝိနိတ ဣရိယာပထေ၊ မဆုံးမအပ်သော ဣရိယာပုထ်ရှိကုန်သော၊ တေ၊တို့ကို၊ ဥပပရိက္ခိတွာ၊စုံစမ်းဆင်ခြင်၍၊

အမာသဟာဘဝန္တိ ကိစ္စေသူတိ အမစ္စာ။ တိုင်းမှု,ပြည်မှုစီရင်သူ ရစေ။ ။ ရဇ္ဇကိစ္စဝေါသာပနကာ။ ။သာရတ္ထ။ ။အမာတွစ္စော။မောဂ္ဂလာန်သုတ်ဖြင့် အစ္စပစ္စည်းသက်၊ ဘဏောကား နိစ-ပုရိသကို ခေါ်ဝေါ်ရာ၌ ကေဇဟုဝစနန္တ နိပါတ်။၎င်း၌ ဗဟုဝုစ်၊ဘဏေဇူတိ ကေဝစနဗဟုဝစနဝသေန နိစပုရိသာနံ အာ မန္တနေ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

အတိဟာရထ၊သွင်းကုန်လော့၊ ဝါ၊ဝင်စေကုန်လော၊ (ဆောင်ကြွချေကုန်ဟူလို)။

ဒေဝကား ဤ၌သမုဘိနှတ်၊

ရာဇာနော ဟိ ဒိဗ္ဗန္တိ ကာမဂုဏေဟိ ကီဠန္တိ• တေသု ဝါ ဝိဟရန္တိ ဝိဇယ သမတ္ထတာယောဂေန ပစ္စတ္ထိကေ ဝိဇေတုံ ဣစ္ဆန္တိ၊ ဣဿရိယဌာနာဒိသက္ကာရ ဒါနဂဟဏံ တံတံ အတ္ထာနုသာသနံ ဝါ ကရောန္တိ ဝေါဟရန္တိ၊ ပုညာနု ဘာဝပ္ပတ္တာယ ဇုတိယာ ဇောတေန္တီတိ ဝါ ဒေဝါတိ ဝုစ္စန္တိ။ ။သာရတ္ထ။

အဖြူဝတ်သော တိတ္ထိကား ပဏ္ဍရင်္ဂ,ဦးပည်းလျက် သက်န်းဝတ်သောတိတ္ထိ ကား ပရိဗ္ဗာဇက, အဝတ်အစား မဝတ်သော တိတ္ထိကား အာဇီဝက။ ။ အနှောင်အဖွဲ့ ကိလေသာ-သံသရာ၌ ကြောင့်ကြခြင်းကိစ္စ။ လယ်ယာ သား မယား–စသည် အထူး၌ယှဉ်သော ရာဂ–စသည်မရှိပြီ။ ။ကိလေသာဟူသော အထုံးအဖွဲ့ကင်းသော ရဟန္တာတို့တည်းဟုယူသောတိတ္ထိကား နိဂဏ္ဌ။

ဥဿာဝစ္စာနိ၊ ကြီးကုန်ငယ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ မြတ်ကုန်ယုတ်ကုန်သော။ သာရတ္ထ။ ။တေသု၊ ထိုတိတ္ထိတို့တွင်၊ ဧကစ္စေ၊ အချို့တို့ကား၊ ဘဒ္ဒပိဋ္ဌ ကေသု၊ကြိမ်ခက်သောအင်းပျဉ်တို့၌၊

ဝေတ္တမယပိဋ္ဌကေသု–ဖွင့်။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊မြတ်သောအင်းပျဉ်ဘို့၌။

ဘဒ္ဒံ ကလျာဏံ ဘဒ္ဒံ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

ဖလကာပီဌေသု၊ ပျဉ်ခင်းသောအင်းပျဉ်တို့၌၊ တံနိသီဒန္တံ၊ ယောဇနာ၊ သံ၊ ထိုသူတို့၏၊ အာဒး၊ အန္တော၊ ၌၊ သာရော၊ သီလ-စသောကျေးဇူး အနှစ်သည်၊ ဝါ၊ မြတ်သောသီလ-စသောကျေးဇူးသည်၊ ဝါ-အန္တောသာရော၊ အတွင်း၌ ဖြစ်သော၊ ပ။သည်၊ ဝါ၊ သည်၊ (ဓွေ့နည်းပေး၊ သမ္ဘာသ် ဝါကျနှစ်ချက်သင့်)၊ ၊ကာလေ၊ သည်၊ ဂန္တွာ၊ ရှည်မြင့်ခြင်းသို့ရောက် လသော်၊ သီဟပဉ္စရေ၊ မြတ်သောလေသွန်တံခါးအနီး၌၊ ဝါ၊ ခြင်္သေ့ခံသော လေသွန်တံခါးအနီး၌၊ သမီပူပစာ၊ ဝါ၊ သမီပလောပ၊

မဟာဝါတပါနသမီပေ။ ။ဝိမတိ။

ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင်ဖြင့်နန်းတော်တံခါးဝ၌(ရှင်းရှင်းလင်းလင်းလှတ် လင်သောမြေအခုပ်ကိုယူ)၊

ဘူမိဘာဂေ ကိလေသေ စ၊ မလေစင်္ဂဏနမုစ္စတေ-ဟူသည်တွင် ဤ၌ ဝိဝဋ္ဋ ဖြစ်သော ဘူမိဘာဂ ရာဇင်္ဂဏိဝေသနဿ ဒွါရေ ဝိဝဋ္ဋေန ဘူမိပဒေသေန၊ သာရတ္ထ။ အဘိမာနိ၌ သုံးနက်။ ။သာရတ္ထ၌ကား ပက်အနက်ထည့်၍ လေးနက်။ ။ အင်္ဂတိ တတ္ထ ဌိတံ အတိသုန္ဒရတာယ အဘိပူဇ္ဇတီတိ အင်္ဂဏံ-ပြု။ ၎င်း။

ဒန္တံ၊ ကိလေသာဟူသော ပျံ့လွင့်ခြင်းမှ ကင်းသောစိတ်ရှိသဖြင့် ယဉ် ကျေးသော၊ ဂုတ္တံ၊ မပြုတ်ရှေးရှုထင်သော သတိအစောင့်အရှောက်ရှိသဖြင့် စောင့်စည်းသော၊ ၎င်း၊ ဝိမတိ၊ ။ဝါ-ဒန္တံ၊ ကိလေသာကိုဆုံးမသဖြင့် ယဉ်ကျေးသော၊ ဂုတ္တံ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် စောင့်စည်းသော၊ ဝဇိရေ၊ ။ သန္တိန္ဒြိယံ၊ ငြိမ်သက်သောစက္ခု-စသော ဣန္ဒြေရှိသော၊ ဣရိယာပထသမ္ပန္နံ၊ ကြည်ညိုဖွယ်သော ဣရိယာပုထ်ရှိသော၊

ထိုကို သရုပ်အားဖြင့် ထင်ရှားပြလိုရကား ကောပနာယံ-စသည်မိန့်၊

တတြိဘာသ္မိံ ဝစနေ၌၊ အနုပုဗ္ဗီ၊-အစဉ်ဖြစ်သော၊ ကထာ၊ တည်း၊ (သမ္ဘာသ်သော်လည်းပေး)၊

ယောဇနာ၌ကား တတြာတိ နိဂြောဓောတိဉာပနေ-ခွဲ၏။ ။တံဒိဝသ မေဝ ပရိပုဏ္ဏဂန္ဓာ အဟောသိ စပ်။ထိုနေ့ကို ပင်ကို ဖွားဘွဲ့သောနေ့ ဇေ့သည် ဟူလို။ ။သာနိက္ခမိတွာ ဂန္တုံ့သုတ္တာဂတာ-စပ်။

အညာတကဝေသေန၊ မထင်ရှားသောအသွင်အပြင်ဖြင့်၊

ဝေသကား နာကပ္ပပရိယာယ်။အာကပ္ပေါ ဝေသော နေပစ္ဆံ ။အဘိဓါန်။ ဝေသ ကန္တိယံ ဝိသိ ဗျာပနေဝါ ဏော။ ။ယင်းဋီကာ။

ဂန္ဓသုန္တ၊သော၊ ဝါ၊သော၊ သာ၊ထိုသုမန ဒေဝီသည်၊ နိဂြောဓရုက္ခေ၊ ၌၊ အဓိဝတ္ထာယ၊စိုးအုပ်၍နေသော၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏၊ (သမ္ဗန္ဓပ္ပစ္စယ)၊ ဝါ၊သည်၊ ဝဒန္တိယာ၊သော၊ လက္ခဏဂတာစပ်၊ ဝါ-ဝဒန္တိယာ၊သော၊ ဒေဝတာယ၊၏၊ တဿာဒေဝတာယ၊၏၊ သဒ္ဒံ၊သို့၊ ဂတာ၊၏၊ တဿာ သုမနဒေဝိယာ၊အား၊ ဒေဝတာ၊သည်၊ တံဒိဝသမေဝ၊၌ပင်လျှင်၊ (လိုက်စေ)၊ အဒါသိ၊၏၊ သမ္ဗန်၊

ဆေ့သည်တို့ တည်းနေရန် အသွင်ဖြင့် ဖန်ဆင်းသောကြောင့် သာ ဧကံ သာလံ–ဟူသည်။ ။အဲလုံးစုံအရံရှိသော ပြာသာဒ်ပင်။ ။သဗ္ဗပရိဠန္နံ ဧကံ ပါသာဒံ။သာရတ္တ။ ။ယင်း၌ လူများမမြင်မထင်ဘဲနေသည်ဟူ၏။

သာသုမနဒေဝီစွ၊ ။(ပါဝိသိဝိဇာသိ၌စပ်)၊ ဂတဒိဝသေယော၊ရောက်သနေ့၌ပင်လျှင်၊ (ကွက်ခဲ့သနေ့ကိုပင်ယူ)။ ။တသသပုတ္တဿ၊၏၊(ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ၌ ဘာဝသမ္ဗန်)၊ ။ဝါ၊ကို၊ ယင်း၌ဘာဝယုဂ်ကာ၊ ဝါ၊အား၊ အကာသိ၌ သမ္ဗဒါန်၊

ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာဖြင့် နိဂြောဓေန ပရိဂ္ဂဟိတော နိဂြောဓော-ဟု တဒ္ဓိဘ်ကို ပြသည်။

တံရာဇဓမိတာရုံစွဲ၊ ။

အတ္တနောကို 'သာမိ'တွင်သာ စပ်။ ယင်းသို့လျက် ဇူတာရုံနှင့် သမာသ်ဖြစ်သည်ကား ဒေဝဒတ္တဿ ဂရုကုလံ ကဲ့သို့တည်း။

နိဗဒ္ဓဝတ္တံ၊အမြဲမပြတ်သောဝတ်ကို၊

ထနေ့သော် မည်မျှမှတ်၍ တည်သောဝတ်ဟူလိုရင်း။ ။နိဂြောဓကုမာရော ဟူပြီးလျက် 'ဒါရကဿ'ဟူရကား 'ကုမာရ'သည် တဆဲ့နှစ်နှစ်ရွယ်၌ ဖြစ်၏ ဟူသည်ကား မမြဲဟုမှတ်။

ပေတုသမ္မုဒံ၊အရဟတ္တမိုလ်၏အကြောင်းကောင်းမှု၏ပြည့်ရုံခြင်းကို၊ တတ္ထ၊ထိုအရင်၌၊ ဝိဟာရမာနော၊နေသည်ဖြစ်၍၊ ခုရဂ္ဂေယေဝ၊ သင်ရန်း မှု၏အဆုံး၌သာလျှင်၊

တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာန်းကို သင်စေ၍ ဆံရိတ်စဉ် ဆင်ခြင်စေသော် အဆုံးစွန် ဆံလုဉ်ကိုချသည်နှင့်တပြိုင်နက် ရဟန္တာဖြစ်သည်ဟူလိုရင်း။ ။ဒန္တကဋ္ဌခါဒန, မုခဓောဝန–စသည်ကို သရီရံ ဇဂ္ဂိဘ္ဘ–ဟူသည်။ ။သက်န်းကို ရုံ၍ သပိတ် ကို ပိုက်သည်ကို ပတ္တစီဝရမာဒါယ-ဟူသည်။ ။ဂေဟဒွါရံ ဂန္တာမိ–ဟူသည် ကား ဝေါဟာရမျှသာ၊ 'ဂေဟံ ဂန္တာမိ'ပင်ယူ။ ။'မေ့ရာဇာ'ဟူသည်ကား

ယင်းသို့ သာမဏေသွားသောကာလ ဝေါဟာရမဖြစ်သေး၊ နောက်ကာလ၌ဖြစ်သည်။ ။ဝေါဟာရကိုစွဲ၍ သို့ဆိုသည်။

စဏ္ဍာသော ကောတိ ဥာယတိ၊ပုဗ္ဗေ ပါပေန ကမ္မုနာ။
ဓမ္မာသောကောတိ ဥာယိတ္ထ၊ သဏ္ဍာပုညေန ကမ္မုနာ။ ။
မဟာဝင်။ ။

ယုဂမတ္တံ၊ ရထားထမ်းပိုးတပြန်မျှ၊ ဝါ၊ မှုသောအရင်ကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ရှုလျက်၊ (လေးတောင်ကိုယူ)၊

တေနဝုတ္တံကား ကောပနာယံ–စသော စကား၏ လဒ္ဓဂုဏ်။ ။ဝါ၊ရှေ့စကားနှင့် မညီတကားစုဒ်ရှိ၍ နှီးနှောရကား သံသန္ဒနကထာ။ ။ဤအကျယ်စကားကိုရည်၍ ထိုအကျဉ်းစကားကို ဆိုခဲ့သောကြောင့် ညီ၏ ဟူလို။ ။ ထိုအခါ မင်းသွားသော လူအပေါင်းကိုရည်၍ 'အယံဇနော' ဟူသည်။ ။ သာရတ္ထ။

ဘန္တေမိဂပဒ္ဒိုဘာဂေါ၊မရပ်မဘည် လေသ်သ်လျှပ်ပေါ့သောကိုယ်အမူနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် တုန့်လှုပ်သောတောသား သမင်နှင့်တူ၏၊ (အဘိဓိယသောဘာတိစပ်)၊

အာလောကိတဝိလောကိတဥ္စ၊ တူ့ရှုကြည့်ခြင်း, တစောင်းကြည့်ခြင်းသည်ရင်း၊ ဝါ၊ ရှေ့သို့ကြည့်ခြင်း,အထောင့်သို့ကြည့်ခြင်းသည်ရင်း၊ သမိဥ္စနပသာရဏဥ္စ၊ကွေးခြင်း,ဆန့်ခြင်းသည်ရင်း၊ ။လောကုတ္တရဓမ္မော၊ လောကတ္တ လွန်မြောက်သောတရားသည်၊

သေသဇနေသု အဝိဇ္ဇမာနော ဝိသိဋ္ဌဓမ္မောရင်း။ ။လောကုတ္တရာတရားကိုးပါးမဟုတ်၊သူတပါး၌ မရှိသော တရားထူးဟူလို။

ဒဿနေနု၊ နှင့်၊ သဟာဝေ၊ လျှင်၊ သမ္ဗန်၊ ။ဟိယာသ္မာ အပေါဘသိ၊ တသ္မာ ဂေဓံ သဏ္ဍာဟိ၊ သမ္ဗန်၊ ။ဇါလိဇကော၊ ပျားကုန်သည်သည်၊ (ဟိကားဒဋ္ဌိ)၊ ။ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးလွန်လေပြီးသောဘဝ၌၊ သန္တိဝါသေနဝါ၊ ဉာတိသာ သောဟိတတော်စပ်ကြ၍ တကွ နေဘူးသောကြောင့်ရင်း၊(သံသန္ဒါသဟတ္ထ)၊ (ဝါကား-ဝါစာသိလိဋ္ဌ-ရသာ၊ ငိုက၁)၊ ။ပစ္စုပ္ပန္နဟိတေနဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌အစီးအပွါးကို ကျင့်ခြင်းကြောင့်ရင်း၊ (စရဏလောပ၊ ရင်း)၊ ။ဇေ၀-ဏ္ဍမေဟိနိုဟိကာရဏေဟိ၊တို့ကြောင့်၊ တံပေမံ၊ထိုသို့သော ချစ်ခြင်းသည်၊ ဇာယတေ၊ဖြစ်၏၊ ကိံဝိယ၊ကား၊ ဥပ္ပလံဝါ၊ကြာညိုစသော ဥပ္ပလမျိုးသည်ရင်း၊ ပဒုမာဒိကံဝါ၊ ပဒုမာစသောရေ၌ပေါက်ရောက်သော

သစ်ပင်မျိုးသည်ရင်း၊ ဥဒကာဋ္ဌ၊ ကိုရင်း၊ ကာလလဋ္ဌ၊ ညွှန်ကိုရင်း၊ ဌာမာနိ ဒွေကာရဏာနိ၊တို့ကို၊နိသာယ၊၍၊ဥဒကော၊၌၊ ဇာယတေယထာ၊ရောက် ၏သို့တည်း၊

'ဥပ္ပလံဝ'၌ 'ဝါ'သဒ္ဒါကို 'ရဿ'ပြုသည်။ ။ယင်းလည်း အဝုတ္တသမ္ပိဏ္ဍ နတ္ထ။ပဒုမာဒိကံကိုပေါင်းသည်။အကြွင်းကား ပါဠိသေသ။ ။ဝါကျိဇကဝတ္ထု ကို သာရတ္ထဒီပနီ,ဒီပဝင်ဋီကာများမှာရှု။

အထကား အပိဠေ့ဝ္ဍဒ္ဒူ၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ ပေး၊ ၊သမ္ဗဟုမာနော၊ အလွန်များစွာမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊

ယောဇနာ၌ကား 'သုဋ္ဌု ဂါရဝေါ'ဟူ၏။

အတိဝိရောယ႞တိ၊အလွန်ကြာမြင့်သည်ကိုပြုကုန်၏။

ယင်းကား 'နာမ'ခေတ်။ ။နပ္ပိကား နိပါတ်။ဗဟုဝုစ်။ ။

'ပျားကုန်သည်'ဘဝက အစ်ကိုဖြစ်ခဲ့ဘူးသောကြောင့် ထိုဝါသနာအားဖြင့် စေခိုင်းလိုရကား ပတ္တဂဟဏ။ပ။ ဒဿေသိ-ဟူသည်။ဝဇီရ။ ။'ရာဇာ တံ' စသည်ဖြင့် မင်းသည် ပညာရှိရကား နိမိတ်အခြင်းအရာကို မြင်သဖြင့် တွေးဆ မိသည်ကို ပြသည်။

ယာဂုခဇ္ဇကာဘတ္တဝိကတိ၊အထူးသဖြင့်စီရင်အပ်သော ယာဂု,ခဲဘွယ်, ဆွမ်းကို၊

ယင်းဖြင့် မင်း၏ဒါန သံဝိဘာဂရုဏ်ကိုပြသည်။

ယာပနိသမတ္တကမေဝ၊မျှလောက်ရုံကိုသာလျှင်။

ယင်းဖြင့် သာမဏေ၏ ဘောဇနေ မတ္တညုဂုဏ်ကိုပြသည်။

တုမှာကံ၊တို့၏၊သတ္ထာရာ၊သည်၊ တုမှာကံ၊တို့အား၊

ယင်းကား ကာကောလော႙ကန နည်း–စသည်။ ။သာဝက ဖြစ်ရကား ဇာနာမိ မဟာရာဇ ကေဒေသေန–ဟူသည်။ ။ကိုးကျိပ် ကိုးယောက်သော ညီနောင်တို့ကို သတ်၍ ကြမ်းထမ်းသောသဘောဖြင့် မင်းအဖြစ်၌တည်ရကား ၏မင်းကား "ပမာဒဝိဟာရီ"တည်းဟု ဟောသည်ကို ရညော အနုရူပ်–ဟူ သည်။ ။သာရတ္ထ။

အနုမောဒနတ္ထာယ၊ဝမ်းမြောက်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါ၊ဆွမ်းအနုမောဒ နာပြုခြင်းငှါ၊ အဘာသိ၊၏၊ အပ္ပမာဒေါ၊သတိနှင့် မကင်းခြင်းဟူသောအပ္ပ မာဒတရားသည်၊ အမတံပဒံ၊အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းတည်း၊

နိဂ္ဂဟိတ်ကား အာဂံသာ။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊အမတ်အမတာသား၊၏၊ ပဒံ၊တည်း၊

မစ္စုနောပဒံ-ကဲ့သို့ 'ဆဋ္ဌီ'လိုလျက် ဒုတိယာသက်သည်။အာစရိယဝါဒ။

ပမာဒေါ၊ သတိလွတ်ခြင်းဟူသောပမာဒသည်၊ မစ္စုနော၊ သေခြင်း၏၊ ပဒံ၊တည်း၊

အမတ်ဖြင့် နိဗ္ဗာနသစ္စာကို၊ 'ပဒံ'ဖြင့် မဂ္ဂသစ္စာကို၊ 'မစ္စုနော'ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို၊'ပဒံ'ဖြင့် သမုဒယသစ္စာကိုပြသည်။ ။ဝဇိရ,ဒီပဝင်ဋီကာ။

ဇာတိ-ဇာမံ ဥပနဂ္ဂါထံ၊ ဤဂါထာဝက်ကို။ (ဇာတိတလုံးကျေ)။ ။ သုတွာ၊ကြား၍၊ အညာတံ၊ သိပြီ၊ ပရိယောသာပေဟိ၊ ဆုံးပါစေလော၊ (ဆုံးအောင်ဟောပါလောဟူလို၊)

အညာတံ တာတ'ပရိယောသာပေဟီတိ ဇာမိနာ သဒ္ဒါ အပ္ပမာဒေန ဟုတွာ ဝတ္တိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္တကေ နေဝ မယာ ဉာတံ၊ တုမှေ ဓမ္မဒေသနံ နိဋ္ဌာပေထာတိ တသ္မိံ ဓမ္မေ အတ္တနော ပဋိပတ္တိတုကာမတံ ဒီပေန္တော ဓမ္မဒေသနာယ ပရိယောသာနံ ပါပေတွာ ကထနေ ဥဿာဟံ ဇနေသိ။ သာရတ္ထ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ဤမျှ ကြားခဲ့ရသိပါပြီ၊အဆုံးသတ်အောင် ချစ်သားဟောကာမှုဟူလို။

ဝါ-ပရိယောသာပေဟိ၊ပြီးစေလော၊(အဆုံးသတ်၍ရင်ပါလောဟူလို)၊

ဤ၌ အဘာသိကို ဟောအံ့ကြ၏။ပေး။ ဟောမည်သူကြီးသည် မဟောရပြီဟူလို။

အဘာသီတိ ဘာသိဿာမိတိ ဝိတက္ကေသိ။ ။ဝဇိရ။ ။နောက်ဝါဒကို သာရတ္ထ၌ ကေစိ-ဟူသည်။ ။ရှေးဝါဒကိုလည်း ဝဇိရ၌ အပရေ—ဟူသည်။ ဂဏ္ဌိပုဒ်သုံးပါး၌ ဝဇိရ ပယ်သည်။

တာတ'ချစ်သား၊

ဂေဟသိတပေမဖြင့် တာတဟူသည်။ တာဘာတိဝစနံ ဂေဟသိတပေမေန အာဟ။အဋ္ဌကထာ၊ ။တာတသဒ္ဒါကား 'အဖ'ကို။ သားကို ချစ်အပ်သသူကိုဟောသည်။

တာတောတိဧတ္ထာပိ တာယတီတိ တာတော၊ပုတ္တာနံ ပိတူသု ပိတရာနံ ပုတ္တေသု အညေသဋ္ဌ အညေသု ပိယပုဂ္ဂလေသု ဝတ္တုံ့ဗ္ဗဝေါဟာရော ဧသော။ သဒ္ဒနီတိ။

ဓဝဘာတ္တာနိ'နိဓ္ဓဘတ်တို့ကို၊ ဝါ၊အမြဲမပြတ်လှူအပ်သော ဆွမ်းဝတ်တို့ကို၊ ။ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇံ-အပြစ်ငယ်, အပြစ်ကြီးကို၊ ဓောဒေတာစ၊စောဒနာတတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝါ၊အပြစ်တင်တတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊

သာရေတာစ၊ အော့က်မေ့စေတတ်သည်လည်းဖြစ်သောသူသည်၊ ဥပဏ္ဍာ ယောနာမ၊ မည်၏။

ယင်းဖြင့် ဝဍ္ဍာဝဍ္ဎ ဥပနိဗ္ဗာယတီတိ ဥပဏ္ဍာယော-ကိုပြသည်။ သာရတ္ထ။ 'ခုဝဘတ္တာနိ'ကို နောက်သို့လည်းလိုက်သမ္ဗန်။

ဘိက္ခုတဘ္ဘကာခမ္မေသု၊ သင်အပ်သောပရိယတ္တိဓမ္မတို့၌၊ ဝါ၊ ကျင့်အပ် သောပဋိပတ္တိဓမ္မတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတာ၊တည်စေတတ်သောသူသည်၊ အာ စရိယောနာမ၊မည်၏။

ယင်းဖြင့် အာစာရံ သိက္ခာပေတီတိ အာစရိယော–ကို ပြသည်။ ။ဋီ။

ယံသံဃံ၊ကို။ နိဿာယ၊၍။ ဝသေသံဃော၊သည်၊ ထည့်၊

'အမှာကံ'ကို အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ-တွင်စပ်။ ယင်းကား ယထာလာဘ နည်းတည်း။ ။ထိုကြောင့် အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ ဥပသမ္ပဒါစ။ မမ ပဗ္ဗဇ္ဇာစ၊သမ္ဗန်။ ။ဝါ၊နိဂြောဓသာမဏေ၏ ဖြစ်လတ္တံ့သော ဥပသမ္ပဒကို ရည် ရကား 'မမ'ကိုလည်း နှစ်ချက်လုံးမှာပင်စပ်။ဋီ။ ။သံဃာ၏ ပဗ္ဗဇ္ဇာနိဿာ ယအဖြစ်ကား သရဏဂုံဖြင့် ပဗ္ဗဇ္ဇာပြီးခြင်း,ဘလ္လာကံပန်ခြင်းများဖြင့်ယူ။ ။ ဋီကာ။

မင်္ဂလာယ၊နှစ်သိမ့်ပြီးသောအတိုင်းအရှည်ထက်၊ဘိယျောသော၊လွန်စွာ၊

ဧတေနေဝ ဥပါယေန ဖြင့် သုံးကျိပ် နှစ်ပါးမှ ခြောက်သောင်း တိုင်အောင် နေ့တိုင်း ဆတက်တိုးသည်ကိုပြသည်။

ဒိဝသေဒိဝသေ ဝဍ္ဍာပေန္တောတိ ဝုတ္တနယေနေဝ ဒိဝသေဒိဝသေ တတော တတော ဒိဂုဏံ ကတွာ ဝဍ္ဍာပေန္တော။ ။သာရတ္ထ။

သုံးကျိပ်နှစ်မှ သုံးသောင်း,နှစ်ထောင်,ခုနစ်ရာ,ခြောက်ဆဲ့ရှစ်,တိုင်အောင် တဆဲ့တရက် ဆတက်တိုးပြီးလျှင် တဆဲ့နှစ်ရက်မြောက်သည့်နေ့မှာ ခြောက် သောင်းပြည့်ရုံသာတိုးသည်။

အဝသာနံ ဋ္ဌိတံ ကတွာ၊ဒွယေန ဂုဏိတံ ကမေ။
အာဒိနာ လောပယိတွာန၊သေသံ ဥဒ္ဓ ယျံ ပမာဏကံ။ ။

ဟူသော ဝဇီရတ္ထသင်္ဂဟာအတိုင်း အဆုံးဖြစ်သော သုံးသောင်း,နှစ်ထောင်, ခုနစ်ရာ,ခြောက်ဆဲ့,ရှစ်ကိုတည်၍ မြှောက်နှင့်။ ။နိဂြောဓတ္ထေရေ ဂတေနေဝ ပသာဒေနဖြင့် မူလပသာဒကိုပြသည်။ ။နိဂြောဓတ္ထေရေပိ။ ပး၊ပတိဋ္ဌာပေသိ ဖြင့် သာသနပသာဒကိုပြသည်။

ပေါဝုဇ္ဇန်ကေန၊ပုထုဇဉ်အဖြစ်အားလျော်သော၊ပသာဒေန၊ဖြင့်၊

နိဂြော မေထေရ်၏အာနုဘာဝကိုကြားရာဖြစ်ရကားဆိုပြီးသည့်,မဆို သေးသည်ကို ပေါင်း၍ပြခြင်းငှါ ပုန ရာဇာ-စသည်မိန့်၊ ဣကာ၊ ၊သဒ္ဓိ သဟာသာနံ ဘိက္ခူနံ ဘတ္တံ ပဋ္ဌပေသိကား ဆိုပြီးသည်ပင် ကြွင်းသမျှ ကား မဆိုသေးဟူလို။

စယိတဗ္ဗံ ပူဇေတဗ္ဗန္တိ စေတိယံ၊ ဋ္ဌကာဒီဟိ ဝါ စိနိတဗ္ဗန္တိ စေတိယံ။ ။ သာရတ္ထ။

စတု၊ပ၊မဏ္ဍိတာနိ စတု၊ပ၊သဟာသာနိ ဓမ္မေ နေ၁ ကာရာပေသိ။ သမ္ဘ်န်၊ ၊ကေဒိဝသံကိရ-စသည်ကား ပိဋ္ဋာခ၊ အသောကာရာမေ၊ အာသောကာရုံကျောင်း၌၊

အရုံပြုပြီးနောက်မှ မင်းအမည်အစွန်းဖြင့် တွင်သည်ကိုရည်၍ သို့ဟူသည်။ ထိုကာလ အရုံမပြုသေး။ ။ဋင်း။

ဝါ၊အသောကမင်း၏မွေလျော်ရာဖြစ်သောနန်းတော်၌၊

မင်းသည် နန်းတော်သို့ ပင့်၍ ဆွမ်းလုပ် ကျွေးပြီးလျှင် ယင်း ပုစ္ဆာကိုမေး သည်။ ။ဒီပဝင်၌လည်း နိဝေသနံ ပဝေသေတွာ။နိသာဒေတွာန အာသနေ။ပ။ တတောအပုစ္ဆိ ဂန္တိရံ၊မဗ္ဗကန္တ သုဒေသိတံ-ဟု မိန့်၏။ ။ယင်းကိုသာရတ္ထ၌ ကေစိ-ဟူ၏။

မဟာဒါနံ၊သဗ္ဗပရိက္ခာခအလှူကြီးကို၊ပ၊ပဝါရေတွာ၊ဖိတ်၍၊

အင်္ဂတော မဟာရာဇ နဝင်္ဂါနို-စသည်ဖြင့် အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ် ဖြေ၏ဟူသည်ကို သာရတ္ထ၌ 'ဝဒန္တိ'ဟူ၏။

နဝကမ္မာဓိဋ္ဌာယကာ၊ အမှုသစ်ကိုစီရင်စိမ့်သည်ကို၊ ကတွာ၊၍၊ စတု ရာသီတိယာဝိဟာရသဟဿေသု၊တို့၌၊ (ထည့်)၊ အဒါသိ၊၏၊

အသောကာရုံကျောင်း၌သာမဟုတ်၊အလုံးစုံရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ကျောင်းတို့၌ပင်ပေးသည် ဟူလို။ ။သာရတ္ထ။

ဇေဝိဝိ၊ ဤသို့ပြီးစေသဖြင့်လည်း၊

'အပိ'ဖြင့် လူတို့ပြီးစေသည်ကို ငဲ့သည်။ ။ယောဇနာ။

တီဟိသံဝစ္ဆရေဟိ၊ သုံးနှစ်ချင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဟာရကမ္မံ၊ ကျောင်း၌ ပြု ဘွယ်အမှုကို၊ နိဋ္ဌာပေသိ၊ငြီးစေ၏။

နိပုဒ္ဓ 'ဋ္ဌာ'ဓာတ်ကား နိပ္ဖတ္တိယတ္ထ။

ဝါ၊အဆုံး၌တည်စေ၍။

'နိ'ကား အဝဓာရဏတ္ထ။ဌာနတ် ဂတိနိဝတ္တနတ္ထ၊

ပဍ္ဍာဒါနိ၊ကမ္ပည်းဆက်စာတို့သည်၊ ဝါ၊သံတော်ဦး့တင်လွှာတို့သည်။

ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကျောင်းကို စ၍ တည်ပြီသနေ့လည်း'လ'ကြွတ်သည်။ ပြီးသနေ့လည်း'လ'ကြွတ်သည်။ထိုကြောင့် တပြိုင်နက်ဆက်စာရောက်သည် ဟူကုန်၏။ ။သာရတ္ထ၊

ဘေရိံ၊ကို၊စရာပေသိ၊လည်စေ၍၊

ကုန္တာ ပစရန္တိကဲ့သို့ ဌာနူပစာ။

ဇာတော၊ဤနေ့မှ၊ အစ္စယေနှ၊၍၊ သာမန်၊ ဝိဟာရမဟော၊ကျောင်းဘို့ကိုပူဇော်သနေ့၌၊ ဝိသေသံ၊ ဝါ၊ ကျောင်းတို့၌ ပူဇော်ခြင်းသည်။ ပူဇော်သနေ့သည်၊

ဝိဟာရမဟောတိ ဝိဟာရေသု ပူဇာဟူ၏။ယောဇနာ၊ ။သဗ္ဗာလက်ာရဝိဘူသိတာယ-ဟူသော်လည်း ဥပုသ်မသုံးသသူကိုသာယူ။ ။သာရတ္ထ။

အ႗ရဝတိယာ၊ မည်သော။ ရာဇဓ္ဓာနိယာ၊ နတ်မင်းနေရာဖြစ်သောတာဝတံသာနတ်ပြည်၏။ သိရိတော၊ တင့်တယ်ခြင်းထက်၊ အဓိကတရသသိရိကံဝိယ၊ အလွန်သဖြင့်လွန်သောတင့်တယ်ခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ ။မဟာဇနေနကား အလက်ာဗ္ဗကတ္တား၊ အလက်တပဋိယတ္တံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်စီရင်အပ်သော၊

ပဋိယာဒိယတိတိ ပဋိယတ္တံ—ပြု။ ။'ဒါ'ခါတ်ကား သောဓနတ္ထ။ဤ၌'ပဋိ'ဟူသော ဥပသာရကြောင့် သဇ္ဇနတ္ထ။ ။အလက်တပဋိယတ္တန္တိ အလက်တကရဏဝသေန သဇ္ဇသဇ္ဇိတံ။ ။ငင်း။

အနုဝိစရန္တော၊လျှော်စွာ လှည့်လည်လျက်။

နန်းတော်မှထွက်၍ ကျောင်းဘက်သို့ ရောက်ရှိလှည့်သည် ဟူလို။

သင္ဃပတိတာ၊စည်းဝေးကုန်သောရဟန်းသေ ာက်ျား, ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ အသိတိဘိက္ခုကောဋိယော၊ ရဟန်းသောက်ျားတို့၏ ကုဋေ ၉စ်ဆယ်တို့သည်၊ ။တေသံ၊ထိုတသိန်းသော ရဟန္တာတို့အား၊အဓိကာရံ၊ လွန်စွာပြုအပ်သောကောင်းမှုကို၊ ဝါ၊အလွန်အကဲပြုခြင်းကို၊

အဓိကံ ကာရံ အဓိကာရံ၊ အဓိကံ ကြိယန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။ဋီ။ အဓိပ္ပါယတ္ထ။

တတော၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်၏အခြားမဲ့၌။ လောကဝိဝရဏံနာမ၊ လောကကိုဗိတ်ပင် ဆီးတားမရှိ ဖွင့်လှစ်တတ်သောကြောင့် လောကဝိဝရဏာမည်သော။

အထောင်မကသော သင်္ခါရ, ဩကာသ, သတ္တလောက၏ ဟင်းလင်းအဖြစ်ကို ပြုသော ပြာဋိဟာသည် လောက ဝိဝရဏမည်၏။ ယင်းကိုပြုလျှင် အဝေးအနီးအလိုရှိတိုင်း ဗိတ်ပင်ဆီးတားမရှိ မြင်ကြရသည်။ ။အကျယ်ကို ဒုတ္တနိပါတ်အဋ္ဌကထာ, သာရတ္ထဒီပနီ-စသည်မှာရှု။

ဝိဟာရမဟာပူဇာယ၊ ကျောင်းတို့ကိုလှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊

ဝိဟာရမဟာသင်္ခါတာယ ပူဇာယ။ ။သာရတ္ထ။

တံဝိဘူတိံ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို၊

သမ္ပတ္တိံ—ဖွင့်။ဋီ။ ။ဝိသေသတော ဘဝန္တိ သတ္တာ ဧတာယာတိ ဝိဘူတိ၊ သမ္ပတ္တိယေဝ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝိတိပါဒေမာနံ၊ ပရိစ္စာဂလျှင် အကြောင်းရှိသော နှစ်သက်ခြင်း, ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ။သာရတ္ထ။

မဟာနုဘာဝ ဖြစ်ရကား အထက်၌ ဖြေဘွယ်ရှိမူလည်း ဟုမထေရ်သာ ဖြေနိုင်မည်အမှတ်ဖြင့် ဝန်ပြုသောကြောင့် ဘိက္ခုပ။ မကာသိ—ဟူသည်။ ဋီ။ ဝါ၊ မဟာနုဘာဝအဖြစ်, သံဃပရိဏာယကအဖြစ်ကို မင်းအား သိစေခြင်းငှါ ယင်းသို့ပြုသည်။ဝိမတိ။ ။သဒိသော ကောစိ န အုဟောသိ—စဝ်။

တထာဂတော၊ သည်၊ ဓရမာနေပိ၊ ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်လည်း၊ ဝါ၊ မူသော်သည်း၊

အဝိဖြင့် ယခုကား အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း၊ ဂရဟာပြု။

သာသနဿ၊ ၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ (အဆွေအမျိုးအတွင်းဝင်သသူဟူလို)၊

သာသနဿ ဥာတကော အဗ္ဘန္တရော။ ဋီကာ။ ။ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂကိုထောက်သော် သေက္ခတို့သာ မုချအားဖြင့် 'သာသန ဒါယာဒ' ဖြစ်လျက် 'မဟိန္ဒ'မင်းသား၏ ရဟန်းပြုခြင်းအကျိုးငှါ ရင်၌ဖြစ်သော သား, သမီးကို ရဟန်းပြုစေက ကိုယ်တိုင်ပြုသကဲ့သို့ပင်ဟူသော လောကဓမ္မပရိယာယ်အားဖြင့် 'နခေါ မဟာရာဇ'စသည်ကို မိန့်တော်မူသည်။

သေခါဝ ပရမတ္ထတော ဒါယာဒါ၊ တထာပိ ထေရော မဟိန္ဒ ကုမာရံ သာသနဿ ပဗ္ဗဇတ္တံ ကေနေ ပရိယာယေန လောကမမ္မသိဒ္ဓေနှ ဝေမာဟ။ ၊ဝဇိရ၊

ဝါ-သာသနာတော်၌ သား,သမီးတို့ ရဟန်းပြု၍ မရှိက သာသနာတော်၌ ပြုဘွယ်ကိစ္စကို မိမိဝန်ပြု၍ မရွက်ဆောင်။ ရဟန်းပြု၍ ရှိမူကား မိဘတို့ ယင်းသို့ ရွက်ဆောင်၏။သည်ကိုရည်၍ သို့မိန့်တော်မူသည်။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ-သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုစိမ့်သောငှါ သား, သမီးတို့ကို စွန့်သသူ သာသနာတော်၌ ဉာတိသာလောဟိတ-မည်သည်။မစွန့်သသူကား မမည်။ ။ သည်ကိုရည်၍ သို့မိန့်တော်မူသည်။ ။ဝိမတိ။

ဇ္ဈောဝတာ၊ ဤသို့ပဗ္ဗဇ္ဇည်းကိုပေးလှူကာဖျှတည်းဖြင့်၊ ၊ဉပဇ္ဈာကော တိဝါ၊ လုပ်ကျွေးတတ်သသူဟူ၍ရင်း၊ ၊(ဟိကားဒဠှ)။ယာဝဖြဟ္မလော ကပရိမာဏံ၊ ဖြဟ္မာပြည် အတိုင်းအရှည်ရှိသည် တိုင်အောင်၊ သမာသ်၊ ဝါ-ယာဝ လောက်၊ ဖြဟ္မလောကပရိမာဏံ၊ သည်။ အဋ္ဌိ၊ ၏၊ တာဝ၊ လောက်၊ ပစ္စယရာသိံ၊ ပစ္စည်းအစုအပုံကို၊ ၊သောပိ၊ ထိုသူစဉ်လည်း၊ (အပိသဒ္ဒါကားသမ္ဘာဝနာ)၊ ၊ပဂေဝ ဇ္ဇာတရောပြု၊ ၊အထနုဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍မရောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဇိဝံသတိ၊ သော်၊ ကထဥ္စရဟိ-ကေနနာမ ကာရဏေန၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝါ-ကထဥ္စရဟိကိံ နာမ ကတွာ၊ အဘယ်မည်သည်ကို ပြု၍၊ (စရဟိကား အကွန္တိ ဓာတက နိပါတ်)၊

စရဟိတိ နိပါတော အက္ခန္တိံ ဒီပေတိ။ ။ဋီကာ။

ယော ဟိ ကောစိ၌ ဟိကား-အဝဓာရဏတ္ထ၊ အယံနှင့်ယှဉ်၍၊ အယံ ဟိ အယံဧဝ၊ ကိုသာလျှင်၊ ပေး၊

သာတိသယ-အားဖြင့် အတ္တနော ဉရသံ ပုတ္တံ-ဟူသည်။ဒိန္နက,စသည်ကို ရဟန်းပြုစေသော်လည်း သာသနဒါယာဒ ပင်။ ။အချို့ကား ဉရသံဖြင့် 'ဒိန္နက'စသည်ကိုနှစ်စေသည်ဟူ၏။

ကတွာပိ၊ ၍ပင်လည်း။

'အပိ'ကား သမ္ဘာဝနာ။ယောဇနာ။ ။ကိဋ္ဌာပိကား အနုဂ္ဂဟတ္ထ။အထ ခေါကား အရိုစ်သံသုစနတ္ထ။

တတော၊ ထိုသို့ကြံပြီးသည်၏အခြားမဲ့၌၊ ၊ယောဇနာ၊

သက္ကသိ၊ စွမ်းနိုင်အံ့လော၊ (အနာဂတ်၌ဝတ္တမာန်)၊

သက္ခတိတိ သက္ခိဿသိ။ ။ဋီကား

ပါမောက္ခဇာတော၊ ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည့်၊ အတ္တဝိယ ဟုတွဲ၊ အသွန်ဖြစ်၍၊ (ခွဲ၍သော်လည်းပေး)၊

စ,ကား ဝါကျာရမ္ဘ။ နောက်ဝါကျ၌ စ,လည်းနည်းတူ။

ယုဝရာဇေန၊ ဒိမိဇ္ဈေမင်းဖြစ်သော၊

'ယုဝရာဇာ ဥပရာဇာ'ကား ပရိယာယ်။

တံ၊ ထိုသံဃမိတ္တာခင်းသို့ကို၊ အမှု၊ ချစ်သို့း၊ ဝါ၊ မိခင်၊ (ပိယာသလပနှ)၊ ပုဇ္ဇာခနံ၊ သားသို့ ဘုံ၏၊ မနံ၊ နှလုံးကို၊

သာမညနိဒ္ဒေသနည်းဖြင့် ယင်းနှစ်ပါးကို 'ပုတ္တသဒ္ဒါ'ဟောသည်။

ပုတ္တာနံ မနံ လဘိဘွာတိဇ္ဇေ ပုတ္တိဒြ သာမညတော ပုတ္တသဒ္ဒေန ပုတ္တာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သာရတ္ထ။ ။ပုတ္တောစ ဓီတာစ ပုတ္တာ။ ကေသိသ်မူ။ ၎င်း။ ။ ဓိတုသဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်သော် 'ပုတ္တသဒ္ဒါ' သာ ကြွင်း၍ 'ဓိတုသဒ္ဒါ'နှစ်မြဲဟု သဒ္ဒ ဝိဒူ, တို့ဆိုကုန်၏။ ၎င်း။ ။ဝိရူပေကသေသသည် ပုလ္လိင်အရာ၌သာ ရှိ၍ ဣတ္ထိ လိင်အရာ၌ မရှိရကား နှစ်ပါး မညီညွတ်သောကြောင့် မရှိသင့်။ ။ဂန္ထထ တုမေ့ သာရိပုတ္တာ-စသည်၌ကဲ့သို့ တပါးကိုတပါးနှင့်ပေါင်းလိုသော် ကေဝ၍ ဗဟုဝုစ်သာ။

ယတ္ထ ယေန ဝတ္တုနာ သဒ္ဒိ ယံဝတ္ထုံ ဝတ္ထုမိစ္ဆတိ။ တသ္မိံ ပယောဂေ တေန ဝတ္ထုနာ သဒ္ဒိံ တဿ ဝတ္ထုနော သမောဓာနိစ္ဆာယံ သတိ ကေသ္မိံ အတ္ထေ ဗဟုဝစနံ ဟောတိ ဝိနာပိ ဝိရူပေကသေသဝိဓိနာ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

သဒ္ဒါတူလျှင် သာမညနိဒ္ဒေသ၊ ကေသေသနှစ်ချက်။ မတူသော် ကေသေသ သာ။ ။ဣမေ ဒါယကေ၌လည်း နည်းတူ။

သံဃော၊ သည်၊ မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿတ္ထေရေန၊ ဟူသော၊ ဥပဇ္ဈာယေ နစ၊ ဖြင့်၎င်း၊ မဟာဒေဝတ္ထေရေန၊ ဟူသော၊ အာစရိယေနစ၊ ဖြင့်၎င်း၊ ပဗ္ဗာ ဇေသိ၊ ရှင်ပြုစေ၏၊ မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿတ္ထေရေန၊ သော၊ ဥပဇ္ဈာယေနစ၊ ဖြင့်၎င်း၊ မဇ္ဈန္တိကတ္ထေရေန၊ ဟူသော၊ အာစရိယေနစ၊ ဖြင့်၎င်း၊ ဥပသမ္ပာ ဒေသိ၊ ပဉ္စင်းခံစေ၏၊ သဒ္ဒန်၊

ကရိုက်းပင်သင့်ရကား ဣတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏပေးကြသည်ကား မသင့်။ ။ သံဃော-ဟူသော ကာရိုက်ကတ္တား။ ပဗ္ဗာဇေသိ, ဥပသမ္ပာဒေသိ-ဟူသော ကာရိုက်နှင့်လည်းမတန်။ ။သရဏဂုံသိက္ခာပုဒ်ပေးသူကား ပဗ္ဗဇ္ဇာအာစရိယ, ကမ္မဝါဘတ်သူကား ဥပသမ္ပဒ၌ အာစရိယ။

တသ္မိံ ယေဝ၊ ပုံ၊ မဏ္ဍလေ၊ ထိုပဋ္ဌင်းခံသောသိမ်အပြင်၌သာလျှင်။ ။ သိက္ခာသဿ ၊ပါဏာတိပါတာဝေရမဏီ စသော သိက္ခာ ခြောက်ပါး၌၊ ၁တိမ္ဗာပေသုံ၊ သိက္ခမာန်သမ္မုတိကိုပေး၍ တည်စေကုန်၏။

ဝိကာလဘောဇန်သိက္ခာပုဒ်တိုင်ရုံသော သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး၌ ကမ္မဝါစာဖြင့် သမ္မုတိပေး၍ ဆောက်တည်သောသိက္ခမာန်အဖြစ်ကိုယူစေသည်။

ဆဗ္ဗဿာဘိသေကော၊အဘိသိက်ခံသနှစ်မှ ခြောက်နှစ်ရှိသည်၊

ဆဗ္ဗဿာနီ အဘိသေကတော အဿာတိ ဆဗ္ဗဿာဘိသေကော။ အဘိသိက်ခံသနှစ်ကိုထား၍ ခြောက်နှစ်ဟူလို။ ။အနန္တရဃ္ဃဗဟုဗ္ဗီဟိပြေသင့်။

ထေရဝါဒံ၊ ပါဠိတော်ကို။ ဝါ၊အချင်မဟာကဿပ-စသောမထေရ်တို့၏ဝါဒကို၊

ထေရာနံ ဝါဒေါ ထေရဝါဒေါ-ပြု။ ။သင်္ဂါယနာသုံးကြိမ်တန်တင်သောပါဠိကိုပင် အရှင်မဟာကဿပ—စသောမထေရ်တို့၏ ဝါဒဖြစ်ရကား ‘ထေရဝါဒ’ဟူသည်။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊ အချင်မဟာကဿပ-စသော မထေရ်တို့သည် မဟာသင်္ဂီတိက-စသောနိကာယ်တို့၏ အယူနှင့် မရောချက်သောအားဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်, စောင်အပ်သော ဝါဒကို၊

ထေရေဟိ အသင်္ကရတော ရက္ခိတော အာနီတော ဝါဒေါ ထေရဝါဒေါ ပြု။ ။ယင်းပါဠိကိုပင် မဟာသင်္ဂီတိက—စသောနိကာယ်တို့၏ အယူမှပိုင်းခြားခြင်းငှါ ထေရဝါဒ—ဟူသည်။ ။ဝိမတိ။

သထေရဝါဒံ-ဟူလည်း ရေးကြ၏၊ အဋ္ဌကထာတို့၌ လာသောထေရဝါဒနှင့်တကွဖြစ်သောပေး၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-ဟုပါဌသေသထည့်၊

သထေရဝါဒန္တိပိ လိခန္တိ။တတ္ထ အဋ္ဌကထာသု အာဂတထေရဝါဒသဟိတံ သာဋ္ဌကထံ တိပိဋကသင်္ဂဟိတံ ဗုဒ္ဓဝစနန္တိ အာနေတွာ ယောဇေတဗ္ဗံ။ ငင်း။

တဒါ၊၌၊ (အချင်မဟာမဟိန္ဒထေရ် ပိဋကတ်တတ်၍ ဂဏပါမောက္ခဖြစ်သည့်အခါဟူလို)။ ။နဝဝဿာဘိသေကော၊ အဘိသိက်ခံသနှစ်မှ ကိုးနှစ်ရှိသည်၊ အဋ္ဌဝဿာဘိသေကကာလေယေဝ၊အဘိသိက်ခံသနှစ်မှ ရှစ်နှစ်ရှိသောအခါ၌သာလျှင်၊ ကောန္တပုတ္တတိဿတ္ထေရော၊ ကောန္တမည်သောကိန္နရီ၏ သားဖြစ်သောတိဿမထေရ်သည်၊

ဤအရှင်ကား ‘ကောန္တသကုဏီ’မည်သော ကိန္နရာမျိုး၌ တခုသောကိန္နရီမ၏ တောလည်မှုဆိုးကိုစွဲ၍ တိဿ, သုမိတ္တ, ဟူသော သားနှစ်ယောက်တွင်

နောင်တော်အကြီးတည်း။ ။ယင်းညီနောင် နှစ်ယောက်တို့ကား မဟာဝရုဏ ထေရ်အထံ ရဟန်းပြုကြ၍ ဆဋ္ဌာဘိညဉ ရဟန္တာ ဖြစ်ကုန်သည်။ ။ဂဏ္ဌိပုဒ် သုံးပါး,မဟာဝင်,ဒီပဝင်ဋီကာ။

ဝါ၊ ကောဏ္ဍမည်သော ကဏ္ဍဝါဟာနမင်းဘို့း၏ သားဖြစ်သော ငါ့သြ မထေရ်သည်။

ကဏ္ဍဝါဟာနမင်းမျိုး၌ 'ကောဏ္ဍ'မည်သော မင်းသမီးသည် 'ဂန္ဓုန် ယက္ခရား' ဖြင့် တောသို့သွားလေသော် မုဆိုးတယောက်နှင့် ကျင်လည်၍ သားညီနောင် ဖွားသည်။ သားကြီးကား အမိအမည်ဖြင့် ကောဏ္ဍပုတ္တတွင်သည်။ ။၎င်းကို ရည်၍ 'ကောဏ္ဍပုတ္တ'ဟူသည်ကို ကေစိဟူ၏။ ။သာရတ္ထ။

ဗျာဒိပင့်ကမ္ဗုတ္တံ၊လေနာကိုကုစားခြင်းငှါ။ ၎င်း။ ။ဝါ၊ကင်းမြီးကောက် တုပ်သော အနာကိုကုစားခြင်းငှါ။

ပါဒေ ကိဋ္ဌဝိသေနာပိ။ဖုဋ္ဌော ဇေဋ္ဌော သဝေဒနော။ ဟာဝင်။ ။တေသု ဇေဋ္ဌော ကောဒိဝသံ ဂုမ္ဗဝါသိံ ကိဋ္ဌံ အင်္ဂုမိ။တေန တဿ သရီရံ ဝိသံ ပါဝိသိ။ ဒီပဝင်ဋီကာ။ ။ယင်းကို သာရတ္ထ၌ ကေစိဟူ၏။

မင်းအိမ်သို့လည်း မရပ်ရ,မင်း၏ ဆေးပစ္စည်းကိုလည်းမယူရ, ဆွမ်းစားပြီး လည်းမခံရ,ဆွမ်းခံချိန်တွင် ဆွမ်းခံသွားဆဲရမှ ယူခဲ့ရမည်ဟု ညီတော် သုမိတ္တ ထေရ်အား အမိန့်ရှိလေရကား မရနိုင်သည်ကို သပ္ပိအလဘိတွာ-ဟူသည်။ ။ သာရတ္ထ-စသည်။

ပဉ္စကော်နာ၊ထက်ဝယ်ဖြင့်။ နိသိဒိတွာ၊၍။ ဝါ-ပဉ္စကော်နနိသိဒိတွာ၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေ၍။

ဇာဏုမ္မုတလက္ခဏော စေတံ ကရဏဝစနံ။ ' ။သာရတ္ထ။

တေဇောဓာတုံ၊တေဇော ဓာတ်လျှင် အာရုံရှိသောစျာန်ကို။ (ကာရဏ ပစာ, ဋ္ဌာနပစာ)။

တေဇောဓာတု ကသိဏာရမ္မဏံ ဈာနံ။ ။၎င်း။

တံပဝတ္တိံ၊ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကို။ ထေရဿ၊၏။ ဓာတုယာ၊အားးထည့်၊ ၎င်း။ ။မယိနာမ၊ငါသို့စဉ်သည်၊ ရဇ္ဇံ၊ကို၊ ကာရေန္တေ၊ပြုစေစဉ်။ (နာမ ကား ဂရဟတ္ထ)။ ။ပတ္တုသုဒ္ဓါရေသု၊ လေးမျက်နှာတံခါးတို့၌၊ ပေါက္ခရ ဏိယော၊လေးခုစီသောကန်တို့ကို၊ကာရေတွာ၊၍၊ဘေသဇ္ဇဿ၊တင်လဲး, ထောပတ်, ပျား, သကြား-ဟူသည်လေးပါးသောဆေးဖြင့်၊ပူရာပေတွာ၊ အသီးအသီးပြည့်စေ၍၊

ဘေသဇ္ဇသ္မိံ ပူရိတဗ္ဗအရှင်ဖြစ်ရကား ကရဏဗ္ဗဿ္မိံဆဋ္ဌီ။ ။ပူရိတဗ္ဗ ယောဂေ ပူရတိ မိရော ပုညဿ၊ပုညေနာတိ အတ္ထော။ သဒ္ဒနီတိ။

သဘာဝယံ၊ တရားဆိုးဖြတ်ရာ သဘာင်၌၊ သတ သဟာသံ၊ အသပြာ. တသိန်း၊

ယင်းဖြင့် မြို့အလုံးမှ ထွက်သော အခွန်ကိုပြသည်။ ။ပဉ္စသတသဟဿာနိ ဟူသည်လည်း တိုင်းနိုင်ငံမှဖြစ်သော အခွန်မပါ၊မြို့တွင်းဖြစ်သမျှသာတည်း။ ။ သာရတ္ထ။

တတော၊ထိုငါးသိန်းဘို့မှ၊ ဝါ၊တွင်၊

နံ့သာအုပ်ငါးရာ,ပန်းအုပ်ငါးရာတို့နှင့် သက်န်းတိစီဝရိက်ကို ဆင်ကျောက် ကုန်း ထက် တင်၍ တနေ့သုံးကြိမ် အရှင်နိဂြောဓ မထေရ်အား လှူပြီးမှ တနေ့ သုံးကြိမ် ဝတ်လဲဘော် ဆင်သည်။ ။ထိုကြောင့် နိဂြောဓ။ပ။ဝိဿဇ္ဇေသိ ဟူသည်။ ။ဋင်း။

ဧမ္မအားပူဇော်သည်ကိုမည်သို့ ဆောင်သနည်း ဓုဒ်ကြောင့် တံ-စသည် မိန့်၊

ဥဋ္ဌာရော၊ပြန့်ပြောသော၊ ဝါ၊ များသော၊ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ် အရိုအသေပြုအပ်သောလာဘ်သည်၊

သာမန်လှူ၍ ရအပ်သည်ကား လာဘ,မြတ်သည်ထက်မြတ်သည်၊ကောင်း သည်ထက်ကောင်းသည်,စီရင်၍ ရအပ်သည်ကား သက္ကာရ။

ပစ္စယာဝေ ဟိ ပဏီတပဏီတာ သုန္ဒရသုန္ဒရာ အဘိသင်္ခရိတွာ ကတာ သက္ကာရောတိ ဝုစ္စန္တိ။သာရတ္ထ။ ။အချို့ကား ကမ္မဓာရည်းဟူ၏။ပစ္စယာဝေ ဟိ—စသောဝါကျနှင့်မတန်။

ဝါ၊ လာဘ်အရိုအသေပြုခြင်းသည်၊ (နှစ်ဝိကပ်လုံးစွန်ချည်းမှု)၊ ၊ အန္တိမဿော၊အယုတ်သဖြင့်။

အန္တကား လာမကဗ္ဗ။အန္တေဘဝေ အန္တိမော-ပ္ပ။ အန္တိမောဟူလိုလျက် 'ဣ'ကို အံ,ပြု၍ သို့ဟူသည်။

ဝါ၊ခပ်သိမ်းဘို့၏အဆုံး၌ဖြစ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။

အန္တကား အဝသာနဗ္ဗ။ အန္တေဘဝေါ အန္တိမော-ပ္ပ။ ။ပုဒ်ပြီးမှာ ရှေးနည်း။ ။အန္တိမသောတိ သဗ္ဗန္တိမေန ပရိစ္ဆေဒေန။ ။အဋ္ဌကထာ။

ယာဿလ္လဘာ၁ဒန္ဒိ၊စားရုံဝတ်ရုံကိုမဥ္စလည်း၊ (အပိကား ဂရဟာ)။ ။ ဒိဋ္ဌဂတာန်၊ မိစ္ဆာအယူဘို့ကို၊ (ဂတကား တဒ္ဓာ)၊ ၊ဝါ၊ အယူဖြစ်

ကာမျှတို့ကို၊ (ဂတကား ပဝတ္တနံ့ဌ။ သိအပ်သောအနှစ်သာရမရှိ၊ ယူ ကာ ဌတ္တသာဟူလို)၊

ဝါ၊မိ ဌာအယူအပြားဘို့ကို၊ (ဂတကား ပကာရဋ္ဌ)၊

လောကိယာ ဟိ ဝိဓယုတ္တ ဂတ ပကာရသဒ္ဒေ သမာနတ္ထေ ဣစ္ဆန္တိ။ ၊ သာရဋ္ဌ။

မုနဗ္ဗာဘွာ၊ ဦးပည်းစေ၍၊ အ ဌာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍၊ တံ၊ ထိုအမိ ကရုဏ်းသည်၊ ကကွင့်၊ကြမ်းထမ်းသည်၊ ရှုမသေ၊ဤရဟန်းတို့၏၊ဗုတ်၊ သို၊ စိန္တေ့တွာ၊၍၊ ထည့်၊

ထိုသူတို့၏ အလယ်၌နေသော အတွင်းဝင် သင်းပါဖြစ်ရကား ပြောဆိုအပ် သော စကားကို ယူဘွယ်မရှိသောကြောင့် သို့ကြသည်၊ ။ရင်း၊

နိယျာတေတွာ၊ ဆောင်နှင်း၍၊ (နိပုဗ္ဗယာတဓာတ်)၊ ၊အပောဂဂံ ပဗ္ဗတံ၊အပောဂဂ်ါတောင်သို့၊

ဝေံနာမကံ ပဗ္ဗတံ။ ။ဋီကာ။

အချိကား ဂဂ်ါအညာတောင်သို့၊ ပေး၍၊ ဋီကာနှင့်မညီ၊

အဓောဂဂ် ရှိသည်ကား မသင့်။ ။အဓောဂဂ်ပဗ္ဗတန္တိပိ လိခန္တိ၊ တံ န သုန္ဒရံ။ ။ဝိမတိ။

ဓမ္မေန၊ဟုတ်မှန်သော ထ္တု၊ဖြင့်၊ ဝိနယေန၊စောဒနာသာရဏာဟူသော ဝိနည်းဖြင့်၊သတ္ထု၊၏၊ သာသနေန၊ဥ တ္တိသမ္ပဒါ,အနုသာဝနသမ္ပဒါ-ဟူသော သာသနာတော်ဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟမာနာပိ၊ ဥက္ခေပနီယ-ဓသောကံဖြင့် နှိပ်အပ် ကုန်သေဒလည်း၊ ဓမ္မဝိနယာနုလောမံ့ာယ၊ ဓမ္မဝိနယအားလျော်သော၊ ၊ အနေက ရူပံ၊ များသောသဘောရှိသော၊ ဝါ၊ များစွာသော၊ (ရူပကား တ ဇွာ)၊ ၊အဗ္ဗုဒ္ဓ၊ခိုးမှုကိုရင်း၊ ဝါ၊ဘေးရန်ကိုရင်း၊ မလဉ္ဇ၊အညစ် အကြေးကိုရင်း၊ ကဏ္ဋက၊ဆူးငြောင့်ကိုရင်း၊ ၊ပုရိစရန္တံ၊ပူဇော်ကုန် ၏၊ ဝါ၊လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ ။ပဌာတပေ၊ မီးပုံလေးဘက် အထက်နေပူ အားဖြင့် ငါးပါးသောအပူတို့ကို၊ တပေန္တိ၊ပူဇေကုန်၏၊ ။ဋီကာ၊

ပဉ္စာတပန္တိ စတူသု ပဿေသု အဂ္ဂိံ ဇာလေတွာ ဥပရိ အာတပေန တ ပန္တိ။ ။ဇာတ်ဋီကာ။

အနုပရိဝတ္တန္တီ၊ အစဉ်လိုက်၍လှည့်ကုန်၏။ (နေထွက်သည်မှစ၍နေဝင်သည်တိုင်အောင်နေကိုသာတူရူမျှော်ကြည့်၍လှည့်ကုန်သည်ဟူလို)။ ။ ပဉ္စဇ္ဈာသု၊ လုံ့လပြုကုန်၏။ ။ပဒိပုဿတိုက်၊ ဆင့်၍မေးခြင်း၌။ အဝိသဟန္တော၊ မဝံ့ရကား။ ။အဟံ၊ ကို။ ပေသိတော၊ စေခိုင်းအပ်၏။ ဝါ-အဟံ၊ ငါကား။ ပေသိတော၊ စေခိုင်းအပ်သောသူတည်း။ (ငါကား လူသာမန်မဟုတ်ဟူလို)။ ။တိသဗ္ဗောရောနာမ၊ မည်သည်။ ယောဝါသောဝါ၊ မြင်မြင်ဝါးဝါးသောသူသည်။ နှ၊မဟုတ်၊ ။ဘာတာ၊ ညီတော်ဖြစ်သော။ တိဿကုမာရောနာမ၊မည်သောသူတည်း။ ။ပဗ္ဗာဘိသေကော၊ အဘိသိက်ခံခြင်းသို့ရောက်ပြီးသော။ ရာဇာ၊သည်။ ဩပရဇ္ဇေ၊ ဥပရာဇာမင်းအဖြစ်၌။ ။ဝနစာရံ၊ တောခွင်လှည့်လည်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ (ထည့်)။ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ (အဘေဒဘော၃)။ ။ဝါ-ဝနစာရံ၊ တောခွင်လှည့်လည်ခြင်း၌။ (တဒတ္တဒွိပဋ္ဌမာ)။ ဝါ၊ကျက်စားရာတောသို့။ ဂတော၊ သော်။ မိဂ္ဂါသ၊ ဆန်းကြယ်သော။ ကီဠိကာယ၊ ကစားမြူးတူးကလက်ခြင်းဖြင့်။ ကီဠန္တံ၊ကစားမြူးတူးကလက်သော။ မဟန္တံ၊သော၊ မိဂသံဃံ၊ သားအပေါင်းကို။ ။တိလာဘက္ခာ၊ မြက်လျှင်အစာရှိကုန်လျက်။ ဝါ၊ မြက်ကိုသာစားကုန်လျက်။ တာဝကီဠန္တိ၊ အလွန်ကစားမြူးတူးကလက်ကုန်၏။ ။ကိံနာမ၊ ဘယ်သို့မူ၍။ ကီဠိတံ၊ ကစားမြူးတူးကလက်ခြင်းကို၊ နကီဠိဿန္တိ၊ မကစား, မမြူးတူး, မကလက်ကုန်ဘိအံ့နည်း။ ။ ကီဠိဿန္တိဧဝ၊ ကစားမြူးတူးကလက်ကုန်အံ့သည်သာတည်း။ (အဘေဒ၃ပစာ၊ကတ္တာသော်သည်းထည့်)။ ။ကုက္ကုစ္စာယိတံ၊အလိုလိုကိုပြုအပ်၏။ သတ္တဒိဝသေန၊ ခုနစ်ရက်ခြင်းဖြင့်၊ (ကြိယာပဝဂ္ဂ)။ ဝါ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ (အစ္စန္တသံယောဂ)၊ ဝါ၊ ခုနစ်ရက်၌။ (ကာလသတ္တမီ)၊ ဝါ၊ခုနစ်ရက်အားဖြင့်၊(ဝိသေသနဒွိတတိယာ)။

ဤမျှမင်းစည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားတည့်။ ဤမှ လွန်လျှင် သတ်မည်ဟူလို။

တခဏ္ဍ၊ ထိုအလိုရှိသောအကြောင်းကို၊ စိတ္တရူပံ၊ စိတ်အားလျော်စွာ၊ (အနုသဒ္ဒါကျေသည်)။

စိတ္တရူပန္တိ စိတ္တာနုရူပံ။သာရတ္ထ။ ။'အလိုရှိတိုင်းဟူလို'။

အတိဒ်သ လူခသရီးရော၊အလွန်ခေါင်းပါးသောကိုယ်ရှိသည်။ ။အမေ၊ အခေါင်အိမ်၌၊(တာတဗ္ဗင့်သည်၊ ရင်း)။ ။တွံနာမ၊ဆင်သို့စဉ်လည်း၊

(နာဂကား ဂရဟာ)၊ ၊ဝိသာလတ္တာ၊လွတ်လွတ်၊ ဝါ၊ရဲရဲရင့်ရင့်၊ (သေခြင်း ၌ယုံမှားမရှိဟူလို)။ ၊အဿာသပဿာသပနီဗန္ဓမနော၊ ထွက်သက် ဝင်သက်နှင့်ဗဇပ်သောသေခြင်းကို၊ (ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ)၊ ၊ဝါ၊ဝင်သက် ထွက်သက်နှင့်စပ်သောသေခြင်းကို၊ (သုတ္တန်အဋ္ဌကထာ)၊ ၊မိဂဝံ၊သား တို့ကိုသတ်ရာဖြစ်သောတောသို့၊

မိဂ ါန့် ဝါနတော ဟိံသနတော မာရနတော မိဂဝန္တိ လဒ္ဓသမည့် မိဂဝံ။ သာရတ္ထ။

ဝါ၊မိဂဝံ၊သားတို့ကိုသတ်ခြင်းကို၊ ဂါရိဿာမိတိ၊ဟု၊ ထည့်၊ နိက္ခမိတွာ၊၍၊ (သားတို့ကို သတ်ခြင်းငှါ တော၌ သားရှာထွက်သည် ဟူလို၊ ရင်း)၊ ၊အန္တဝိစရေန္တော၊အစဉ်သဖြင့်လှည့်လည်လတ်သော်၊ ယောနကာ၊ပ၊ ထေရံ၊ယောနကတိုင်းသားဖြစ်သောမဟာဓမ္မရက္ခိတထေရ်ကို၊

ယွန်းတိုင်းမှလာ၍ ပါဠိလိပုတ်ပြည်၌ ရဟန်းပြုသည့်ထေရ်ဟူလို။ ၊ရင်း။

ဟတ္ထိနာဂေန၊ ဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊ ဝါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ သာလ သာခံ၊အင်ကြင်းခက်ကို၊ ဗိဇီယမာနံ၊ယပ်ခတ်အပ်လျက်၊

နာဂကား မဟာန္တပရိယာယ်။ ၊ယင်းဖြင့် ဆင်သာမန်ကိုနစ်စေ၊ဝါ၊ဟတ္ထိ ဖြင့် အဟိနာဂ-စသည်ကိုနစ်စေ။

ဟတ္ထိနာဂေနာတိ မဟာဟတ္ထိနာ၊မဟန္တပရိယာယော ပိ ဟိ နာဂသဒ္ဒေါတိ ဝဒန္တိ။အဟိနာဂါဒိတော ဝါ ဝိသေသနတ္ထံ ဟတ္ထိနာဂေနာတိ ဝုတ္တံ၊ရင်း။

ကာမတော ဂမျတေ တတ္ထ၊ ဝိသေသန ဝိသေသျတာ။ ၊သဒ္ဒဝိဒူတို့ဟူ သည်နှင့်ညီ၏။

သောဗိဝသော၊ ထိုရဟန်းပြုရအံ့သောနေ့သည်၊ အာသယံ၊ အလိုကို၊ ပဿန္တော သော ဝ၊မြင်စဉ်ပင်လျှင်၊

အနာဒရေ သာမိဝစနံ။ ၊သာရတ္ထ။

ပေါက္ခရဏိယာ၊၌၊ ဝါ၊၏၊ စိဝရန္တ၊ သင်းပိုင်ကိုရင်း၊ ဥတ္တရာသင်္ဂ၊ ကိုယ်ဝတ်ကိုရင်း၊ အာကာသေ၊ ၌၊ ကာယဗန္ဓနေ၊ ခါးပန်း၌၊ ထည့်၊ လင်္ဂေတွာ၊ဆွဲ၍၊

ယင်းပြာဋိဟာကား ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိမဟုတ်၊အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိသာတည်း။ ၊ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ ကား ပြကတေ့ သဏ္ဍာန်ကိုစွန့်၍ ဘောက်ပြန်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သည်။ လူတို့အားလည်း ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိကိုသာပယ်သည်။အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိကိုကား ပယ်တော်မမူ။ ထိုကြောင့် ယင်းပြာဋိဟာကိုပြသည်။

အာကာသေ ဥပ္ပတိတွာတိ ဧတ္ထ အယံ ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ န ဟောတီတိ ဂဟိတံ၊ ပါဝီ ရူပံ ရူပိံ ဒဿေတိ။ အဓိဋ္ဌာနိဒ္ဓိယာ အပ္ပဋိကူလတ္တာ။ ပကတိဝဏ္ဏံ ဝိဇဟိတွာ နာဂဝဏ္ဏာဒိဒဿနံ ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ။ ။ဝိမတိ။

အာကာသေ ဥပ္ပတိတွာတိဧတ္ထ အယံ ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိ န ဟောတီတိ ဂဟိတာပိ ရူပံ ရူပိံ ပါဋိဟာရိယံ ဒဿေတိ။သာရတ္ထ။ ။ရူပိ ပါဋိဟာရိယန္တိဧတ္ထ ဝိကုဗ္ဗန ရူပိဒ္ဓိယာ ပါဋိဟာရိယံ ပဋိကူလတ္တာ။အဓိဋ္ဌာနရူပိဒ္ဓိ ပန အပဋိကူလတ္တာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ဣုဋ္ဌဝဂ်အဋ္ဌကထာ။

ဆဝဏ္ဏဝေဒံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အသွင်ကို။ ဝါ၊ သဘင်သည့်အသွင်ကို။

ဆဏဝေဒန္တိ တုဋ္ဌိဇနနဝေဒံ၊ဥဿဝဝေဒန္တိ အတ္ထော။ သာရတ္ထ။ ။ ဥဿဝေါ တု ဆဏော မဟော။အဘိဓာန်။ ။ဆိ ဆေဒနေ။ဆိန္ဒတိ သောက ဧတ္ထာတိ ဆဏော။ယူ။ရူဿ လောပေါ။သောကံ ပါပဥ္စ ဆိန္ဒန္တာ အဏန္တိ သဒ္ဒါယန္တိ ဧတ္ထာတိ ဝါ ဆဏော။ဆိ ဆေဒနေ။ အဏသဒ္ဒေ ဧတ္ထာ ဒဏ္ဍကော ဓာတု။ ။ယင်းဋီကာ။

ပဒ္မိယာဒေသံ၊ စိခင်နှင့်ကုန်၏။ (အပြည့်အစုံထားနှင့်ကြသည်ဟူလို)၊ ပဓာနဃရံ၊ ဘာဝနာဘိဖြန်းသဖြင့်အားထုတ်ခြင်းအားလျော်သော ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းသို့၊

ပဓာနဿ အနုရူပံ ဃရံ ပဓာနဃရံ-ပြု။ ။ပဓာနဃရန္တိ ဘာဝနာနုယောဂဝသေန ဝိရိယာရမ္ဘဿ အနုရူပံ ဝိဝိတ္တသေနာသနံ၊. ။ဋီကာ။

အနုပဗ္ဗဇိတာနံ၊ နောက်သို့လိုက်၍ ရဟန်းပြုကုန်သောသူတို့၏။ ဝါ၊ အဘုအပရဟန်းပြုကြသူတို့၏။ ။သောပိ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ်သားသည်လည်း။ တံဒိဝသမေဝ၊ထိုခွင့်ပြုသနေ့၌သာလျှင်။ ဝါ၊ထိုအိမ်ရှေ့မင်းရဟန်းပြုသနေ့၌ပင်လျှင်၊

'ဇဝံ စသည်ကား တံကိရ—ဟူသည်၏နိဂုံး။

ဥဏ္ဍာခရိဘာဝေန၊ များမြတ်သောစည်းစိမ်ရှိသော၊ ခတ္တိယသဘာဝေန၊သည်။ အနုပဗ္ဗဇိတော၊ အတူလိုက်၍ရဟန်းပြုအပ်သော၊ ။ဂတ္တွာ၊ တံခိုးဖြင့်သွား၍၊ တဿ၊ ထိုအမတ်၏၊

အစဉ်မရောက်သေးသော်လည်း ရဟန်းတို့ပျက်စီးရကား တံခိုးဖြင့်သွား၍ အမတ်အနီးဝယ်နေသည်ဟူလို။

အဝေ၊ ထိုအခါ၌၊ ပင်ပါင်၊ အစဉ်သည်၊ ကိန္နရ၊ အသို့ပြု၍၊ အရေ၊ ဟယ်အမတ်၊ အသာ၊ထိုင်း၏၊ ဗှုမိနာပါပေနှ၊သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံနုခေါ၊ဖြစ် ရာသနည်း။

ယင်းကား ဘာဝသာခ်၊ ။ပဥ္စမာဧကဝစနန္တနပုလ္လိင်သာ။

ဘဝိတဗ္ဗပဒံ ဟောတိ၊သဗ္ဗညုဝရသာသနေ။

ပဥ္စမေကံဝစော ဘာဝ၊ဝါစကညှ နပုံသကံ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ကုသလာဓိပ္ပါယော၊ကောင်းမှုကိုသာ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။

မနာပဇ္ဈာသယော-ဟူသောဋီကာ၌ 'မနာပ'လည်း ကုသလဝါစက။

ဝါ၊ကောင်းသည်ကိုသာ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။

ကုသလ လည်း မနာပဝါစက။

ဒွေဠှကဇာတော၊ ဖြစ်သော ယုံမှား သံသယရှိရကား၊ဝါ၊ နှလုံးနှစ်ခွ ရှိရကား။

ဤရဟန်းတို့ကား တကြောင်းတည်းဖြင့် မဆိုကုန်ဟု ယုံမှားရှိသည်ဟူလို။

သမ္မေဇ္ဇာ၊ ငွမ်းနှင့်လတံ့သော၊ ကောဘိ၊ သော၊ ဘိက္ခု၊ သည်၊ ။ ဧကေကာဘိက္ခုသဟဿပရိဝါရံ၊ ရဟန်းတထောင်တထောင်စီအခြံအရံ ကို၊ ကတွာ၊၍၊ ထည့်၊

'ဧကေကပုရိသသဟဿပရိဝါရံ'၌လည်း နည်းတူ။ ။ပေသေသိ၌စပ်။ ။ ဘာဝနပုံချည်း။ ။ဧကေကဘိက္ခုသဟဿပရိဝါရန္တိ ဧကေကဿ ဧကေက သဟဿပရိဝါရန္တိ ဘိက္ခုပရိဝါရံ။ ။သာရတ္ထ။

ယင်းသို့ ဆိုလျက် သာသနံ ပဂ္ဂဏှိတုံ သမတ္ထော-ဟူသည့် စကားကြောင့် မမှတ်ဟုသိ၍ ကြွကုန်သည်။ ။ဝါ-သာသနာတော်၏ အစီးအပွါး ဖြစ်ခြင်း ကြောင့် ကြွကုန်သည်။

ဂဏှိတွာ အာဂစ္ဆထာတိ ဝုတ္တေပိ သာသနံ ပဂ္ဂဏှိတုံ သမတ္ထာ တိ ဝုတ္တတ္တာ ထေရာ ဘိက္ခူ မေဃကမ္မန္တိ မညမာနာ ဂတာ။ ဤဒိသေသု ဟိ သာသ နေသု ကုက္ကုစ္စံ န ကာတဗ္ဗံ၊ ကပ္ပိယသာသနံ ဟောတိ။ န ဂိဟိကမ္မပဋိသံယုတ္တံ။ ။ သာရတ္ထ။ ။ဂဏှိတွာ အာဂစ္ဆထာတိ အာဏာကာရေန ဝုတ္တေပိ ထေရာ ဘိက္ခူ သာသနဟိတတ္တာ ဂတာ၊ ကပ္ပိယ။ပ။ယုတ္တံ၊ ဝိမတိ။ ။ကသ္မာ ပန မေဃကထိကာ ရာဇာနံ ကရောန္တီတိ၊ သာသနံ ပဂ္ဂဏှိတုံ သမတ္ထောတိ ဝုတ္တတ္တာ။ ။ဝဇိရ။

ရာဇာ ပက္ကောသတီတိ အာဟံသု၌ ကပ္ပိယဝေါဟာရကို မေဃကထိကတို့ အဘယ်ကြောင့် မကြားကုန်သနည်းဟူငြားအံ့။ ထေရံ ဂဏှိတွာ အာဂစ္ဆထဟု

အမဟ်တို့ကိုသာစေခိုင်းသည်။ ။မဓ္ဓကထိကတို့ကိုကား ကြွလာသော အခါ အခြံအရံမျှသာ စေခိုင်းသည်။ထိုကြောင့်မကြားကုန်ဟူပေ။ ။ဝါ-မင်း၏ ရုန့်ရင်း ကြမ်းထမ်းသည် အဖြစ်ကြောင့် မှာလိုက်တိုင်းသော အစီအရင်ဖြင့်သာ ဆိုဝံ့ကုန်သည်။ ထိုကြောင့် မကြားကုန်ဟူပေ။ ။မင်း၏ ရုန့်ရင်း ကြမ်းထမ်းသည်အဖြစ်ကိုလည်း ဝါးပင်ကိုဖြတ်၍ သရက်ပင်၌ ရုံချေ ဆိုလိုလျက် သရက်ပင်ကို ဖြတ်၍ ဝါးပင်၌ရုံချေဟု အမတ်တယောက်အား ဆိုသည်ကို အမတ်လည်း ဆိုမှားလေသည်ဟု ဝါးပင်ကိုဖြတ်၍ သရက်ပင်၌ ရုံမိချေရကား ငါဆိုတိုင်းသာ မတည်ကောင်းလောဟု 'ရာဇဒဏ်' ထားသော အကြောင်းဖြင့် ပြအပ်၏။ရင်း။ ။ထေရော နာဂ ဿိ၌ ဓမ္မကံဖြစ်သောကြောင့် လာကောင်းသော်လည်း နှစ်ကြိမ်တိုင် စေလျက်ပင် မလာဟု သမ္ဘာဝနာ ဖြစ်စေလိုသောကြောင့် 'သမ္ဘာဝနိယ'ဖြစ်သူလည်း ပြုဘွယ်ကိစ္စ ပြီးရသောကြောင့် အသာရုပ္ပ,စကားရိပ်ဖြင့် လာတော်မမူသည်။ သာရတ္ထ။ ။ဝါ-မဟာနုဘာဝ သမ္ဘာပဋိပတ္တိက ပမာဏာဘူတ ဖြစ်စေ၏ဟု မင်းအားရင်း, ဉဘာယပက္ခိက ရဟန်းတို့အားရင်း ဗဟုမာန ဖြစ်သဖြင့် ပြုအပ်လတ့်သောအမှု၏ ပြီးခြင်းကို မြော်ခေါ်တော်မူရကား အသာရုပ္ပ,စကားရိပ်ဖြင့် လာတော်မမူသည်။ ။ဝိမတိ။

ရှေးကမြင်ဘူးသော်လည်း အမည်ကိုမမှတ်မိသောကြောင့် သတိမရှိရကား မဟလ္လကော-စသည်ဖြင့် မေးသည်။ ။သာရတ္ထ။

ဝယံ့ ၁ါ၊ လှည်းပေါင်းချုပ်ကိုရင်း၊ (အထက်၌ မဏ္ဍပ်အသွင်ပျဉ်မိုးသောလှည်း။ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင် အလုံမိုးသောလှည်းဟူလို၊ ရင်း)၊ ။ သိဗိကံ၀ါ၊ ထမ်းစင်ကိုရင်း၊ အဘိရုဟိသ္ဝာတိ၊ စီးလတ့်လော။ ဂဉ်ါယာ၊ ၏၊ ဥပရိ၊အညာဘ၌၊ (ဝါကျသာ)၊ ။နာဝါသဃ်ာဋံ၊ တဲပါင်းတည်း့ဖွဲ့အပ်သောလှေကို၊ (လှေနှစ်စင်းတွဲဖေါင်ဟူလို)၊

ဝိသေသနပရနိပါတဂဋီကာ။ ။သင္ဃာ နေတိတိ နာဝါ၊သဃ်ာဋ္ဌာ နာဝါ နာဝါသဃ်ာဋ္ဌာ-ပြုရင်း။ ။သာသနပဋ္ဌတ္တိကများကောား အာရုကွံ့ သံဝိဓာယ ဟူသည်။ ။ရင်း။

ယံယေနကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်၊ အမှိ၊ ၏။ တေနကာရဏေန၊ ကြောင်း၊ (ထည့်)။ သောကား ဝစနာသကာ်ရ။ ။သမ္ဘါပကိသတိတိကား အဒ္ဓသ၌အာကာရ၊

ရောက်သတ့်ဟု တိုက်ရိုက်ပင် မြင်သလော ရန်ကြောင့် ဝေရှုပေါ-စသည်ခိန့်၊ ။ရောက်သတ့်ဟု သိကြောင်း နိမိတ်ကို မြင်သည်၊ တိုက်ရိုက်မြင်ဟူလို၊

ဒက္ခိဏာပဟာဇ္ဇေ ဂစ္ဆိသတိဟူသတ့်သည်ကား ရောက်သည်မှသာ မဟာ ဖတ်ခြင်းတည်း၊ရောက်သတ့်ဟူသည်လည်းပြီး၏။ ။ယောဇနာ၌

ကား သမ္ဘာပုဏ္ဏိသယတီတိ မနသိကတွာဟု ထည့်သည်၊ ၊သာသနာ
တော်ကျမ်း၌ လာသောခေတ္တဂေဟာ, အနုဘူတပုဗ္ဗ, ဒေဝတာဘိဟာရ,
ပုဗ္ဗနိမိတ္တ-အားဖြင့် လေးပါး၊

လောကီသုပိနဗျာယကျမ်း၌၊

ဒိဋ္ဌံ သုတာနုဘူတဉ္စ၊ ပတ္ထိတံ ကပ္ပိတံ တထာ။
ဘာသိတံ ဒေါသဇဉ္စေဝ၊ သုပိနော သတ္တဝိဓော မတော။ ။

ဟု ဒိဋ္ဌ သုတ အနုဘူတ ပတ္ထိတ ကပ္ပိတ ဘာသိတ ဒေါသဇ-အားဖြင့် ခုနစ်ပါးတွင် အကျိုးမပေးသော အိပ်မက် ဖြစ်ရသောကြောင့် မသင့်။ ။ သုပိနံ ဗျာယန္တီတိ သုပိနဗျာယကာ၊သုပိနဗျာယသော။အိပ်မက်ကြံတတ်သသူ ရစေ။ ။အာဂုံ နကရောတီတိ နာဂေါ-ဖြင့်။သမဏာလည်း 'နာဂ'မည်ရကား ကောတံ၊ပ။တီတိ ဟု ဘာလေသည်။ ။ကော· သမဏနာဂေါ—စပ်။ ။ ယောဇနာ၌ ကောတိ ကော သုပိနဗျာယကော-ဟူသည်ကား ပမာဒလေခ သာ။

အဘူ၊ဂိဇ္ဈကူဋ္ဌော၊ကြိုဆိုသည့်ရှိသော်၊ ဇာဏုမတ္တော၊ပုဆစ်မှုလောက် သော၊ ဝါ၊ပုဆစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊

'မတ္တ'ကား ပမာဏတ္ထ။ ။ဝါ-ယင်း၌ မတ္တပစ္စည်း။မာနေ မတ္တော။ ။ မောဂ္ဂလာန်။

ထေရုသသ၊အား၊ သည်၊ ဩတရန္တဿ၊ဆင်းသည့်ရှိသော်၊ ဝါ၊ဆင်း စဉ်၊ ဝါ၊သော၊ ထေရဿ၊ အား၊ အဒ္ဒါသိ၊ ပေး၏၊ ဝါ၊ လှမ်း၏၊ ၊တံ၊ ထိုသို့ကိုင်သည့်ကို၊ အသိဂါဟာ၊ သန့်လျက်စွဲတွဲသည်၊ ကောသတော၊ အအိမ်မှ၊ (ကောသံကား တင်လိုင်)၊

ကောသိတ္ထိတမ္ဘိမာနေ တော။ ။သိယာ ကောသမနိတ္ထိယံ။ ၊အအိမ် ဟောနစ်ချက်။ ။အဘိဓာန်။

အဗ္ဗာဟိံသု၊နှုတ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ငင်ကုန်၏၊

အာကမ္မုိံသု—ဖွင့်။ ။ဋီကာ။

ကာသ္မာ တော် စသည်ဖြင့် ထုံးစံကိုပြသည်၊ ၊ကသ္မာ အဗ္ဗာဟိံသု၊ နုတိတသ္မာ၊ကြောင့်၊ အဗ္ဗာဟိံသုသမ္ဘန်၊ ၊ဆာယံယေဝ၊အရိပ်ကိုသာ လျှင်၊ ဝိရဠကာရဏာ၊ ဖြစ်မှားခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အသာ သံ၊သက်သာခြင်းကို၊ နဝိန္ဒာမိ၊မရ၊

စမွယ်လိုသည်အစွမ်းဖြင့် မင်းလက်ကို ကိုင်ရောင်တကား စုဒ်ထုတ်သည်။ သာရတ္ထ။ • ။'ရာဇာ'ကို ရှေ့'တွာခြောက်ချက်မှာစပ်ဦး၍ 'အာဟ'မှာစပ်။

ဗာဟိရဘော၊ ဥဿျာဉ်အပမှ၊ ဥဒါဟု၊ သင်းသို့မဟုတ်၊ ပဒေသပထဝီကမွန်၊ တစိတ်သောမြေလှုပ်ခြင်းကို၊

ဥဒါဟုကား ဝိကပ္ပတ္ထနိပါတ်။ ။ဒိဋ္ဌော အာဟော ဥဒါဟုစ၊ ဝိကပ္ပဋ္ဌေ ဝိဘာဝနေ။ ။ဘာဂုရိ။

ဋ္ဌေ၊ ဤနှစ်ပါးသောမြေလှုပ်ခြင်းတို့တွင်၊ ကံသပါတိယာ၊ ရှေ့ခွက်၌၊

ကံသပါတိန္တိ သုဝဏ္ဏပါတိုံ။ ။ဒုတိယသဂီတ်ဋီကာ။

ဝါ၊ လင်ဘန်း၌၊

ကံသောဘုဍ္ဍ နု ပတ္တော၁ထ။ ။အဘိဓာန်၊

ဝါ၊ ရေသောက်ခွက်၌။

ပါနပတ္တေဒိ ကံသော။ယင်းဋီကာ။ ၊မြင်သသူတို့အား ခဲယဉ်း၏သို့ထင် သည်ကို ရည်၍ ပဒေသပထဝီကမွန် ဒုက္ကရံ—မိန့်သည်။ အဓိဋ္ဌာန်၌ကား အသီး ခဲယဉ်းသောမည်သည်မရှိ။ ။ဋီကာ။

ဧကေနစက္ခေန၊ လှည်းဘီးတဖက်ဖြင့်၊ သီမံ၊ အပိုင်းအခြားအတွင်းကို၊ (အနန္တာဝုဒ်ကျေ)၊ ၊ထိုကြောင့် အနန္တာသီမာယ-မိန့်လတံ့။

သီမံ အက္ကမိတွာတိ အနန္တာသီမံ သီမာယ အန္တန္တရံ အက္ကမိတွာ။ ။ သာရတ္ထ။

ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိကိုသာပယ်ရကား ထေရော-စသည်မိန့်၊ ၎င်း။ ၊အဘိညာ ပါဒကံ၊ အဘိညာဉ်၏အခြေဖြစ်သော၊ ဝါ၊ အဘိညာဉ်၏ ထောက်တည်ရာ ဖြစ်သော၊

အဘိညာပါဒကန္တိ အဘိညာယ ပတိဋ္ဌာနဘူတံ။၎င်း။ ။အနန္တာသီမာယ ဋ္ဌိတောဝ ပါဒေါ စလိ၌ ပါဒကား သဒ္ဒိသုပစာ။ ။ဝါ—ဥပမာတဒ္ဓိတ်အား ဖြင့် စက်ဟော။

သက္ခတိ၊ စွမ်းနိုင်လတံ့။

သမိပဝတ္တမာန်။ဝါ—ကာလဝိပလ္လာသ။ ။သက္ခတီတို့ သက္ခိသတိ။၎င်း။

ဧတဒတ္ထံ၊ ထိုသို့စေတနာ၁နှင့်ကင်း၍ မကောင်းမှု၏ မဖြစ်ခြင်းဟူသော အနက်ကို၊ သညာပေသိ၊ ကောင်းစွာသိစေ၏၊ ဝါ၊ မှတ်စေ၏၊ ၊ပုရိမ

စေတနာယ၊ ရှေ့ဖြစ်သောစေတနာဖြင့်။ စေတယိတ္ဘာ၊ စေ့ဆော်၍။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ ကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတ-စသောကံကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကရောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ စေတနံ၊ ပုဗ္ဗစေတနာနှင့်တကွသော သန္နိဋ္ဌာပက စေတနာကို၊ တံစေတနာသဘာဝတ္တာ၊ ထိုသန္နိဋ္ဌာပကစေတနာ၏ ပုဗ္ဗစေတနာသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကမ္မံ၊ ၍။ ။(စေတယိတွာကို ကရောတိ၌ပုဗ္ဗကာလစပ်)။

အမိပ္ပါယ်ကား။ ။စေတယိတွာ၏အရ စေတနာကား စေတနာသာမည်၏။ ။ကရောတိ၏အရ စေတနာကား စေတနာလည်းမည်၏၊ ကံလည်းမည်၏ဟူလို။

စေတယိတွာ ကမ္မံ ကရောတီတိဧတ္ထ ယသ္မာ ပုရိမစေတနာယ စေတယိတွာ သန္နိဋ္ဌာနကမ္မံ ကရောတိ၊ တသ္မာ စေတနာ ပုဗ္ဗကံ ကမ္မံ တံစေတနာသဘာဝ မေဝါတိ စေတနံ အဟံ ကမ္မံ ဝဒါမီတိ အတ္ထော။ ။မူလဋီကာ။

ဝါ-စေတနာယ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်သော စေတနာဖြင့်။ စေတယိတွာ၊ သဟဇာတ်တရားတို့ကိုစေ့ဆော်၍။ ကာယေန၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာနိက ကာယ ဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ ရှေးရှေးသော ဇောစိတ်သည်ဖြစ်စေအပ်သော ကာယဝိညတ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာနိကသဒ္ဒဝါစာဖြင့်၎င်း။ ဝါ၊ ရှေးရှေးသော ဇောစိတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဝစီဝိညတ်ဖြင့်၎င်း။ မနသာ၊ သဟဇာတ် ဖြစ်သောစိတ်ဖြင့်၎င်း၊ ကမ္မံ၊ စောပနကာယ, စောပနဝါစာ, အဘိဇ္ဈာသား-စသော အမှုအရာကို။ ဝါ၊ နောက်နောက်သော ဇောစိတ်သည် ဖြစ်စေအပ် သော ကာယဝိညတ်, ဝစီဝိညတ်, အဘိဇ္ဈာ-စသည့်အမှုကို၊ ပ။ စေတနံ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်သော စေတနာကို။ ။(စေတယိတွာကို ကရောတိ၌ သမာနကာလစပ်)။

အမိပ္ပါယ်ကား။ ။စေတယိတွာ၏ အရလည်း သတ္တမဇော စေတနာ, ကရောတိ၏အရလည်း ၎င်းစေတနာပင်ဟူလို။

အထဝါ—သမာနကာလဝေသေပိ ကာရဏကြိယာ ပုဗ္ဗ ကာလေ ဝိယ ဝေါ့ယုဇ္ဇာ။ ဖလကြိယာစ အပရကာလေ ဝိယ။ ယသ္မာစ စေတနာယ စေတယိတွာ ကာယဝါစာဟိ စောပနကြိယံ မနသာစ အဘိဇ္ဈာဒိကြိယံ ကရောတိ၊ တသ္မာ တဿာ ကြိယာယ ကာရဏံ စေတနံ အဟံ ကမ္မံ ဝဒါမီတိ အတ္ထော။ ၎င်း။ စောပနကြိယသန္တိ ဝိညတ္တိဒွယမာဟ။ တဿာ ဟိ စိတ္တသမုဋ္ဌာနကာယ သဒ္ဒါ ဝါစာဟိ ကာယဝစီဝိညတ္တီဟိဝေ ဝါ ပုရိမာပုရိမာဟိ ပဝတ္တေတဗ္ဗတ္တာ ကာ

ယဝါစာဟိ စောပနကြိယံ ကရောတီတိ ဝုတ္တံ၊ တဒ္ဓိကာရာနံ ဘူတာနံ တထာ ပဝတ္တနတော။ ။အနုဋီကာ။

ဝါ-ကာယေန၊ ကာယဝိညတ်ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဝစီဝိညတ်ဖြင့်ရင်း။ ကမ္မံ၊ စေတနာသဇ္ဈာနိက ရုပ်၏ထမ္ဘန, စလန, ဥပါဒိန္နက ပဏ်ဝိတ်၏ သံဃဋ္ဋန, အဘိဇ္ဇာယန-စသောအမှုအရာကို။ (အကြွင်း ဒုတိယနည်းနှင့်တူ၏)။

အထ ဝါ,ကာယဝါစာဟီတိ ကာယဝစီဝိညတ္တီဟိ။စောပနကြိယန္တိ ရူပကာယဿ ထမ္ဘနစလနကြိယံ ဥပါဒိန္နကဃဋ္ဋနကြိယဉ္စ။ သော ဟိ ကြိယာ ရူပကာယံ ထမ္ဘေတုံ စာလေတုံ ပစ္စယော ဘဝိတုံ သမတ္ထောတိ ဥပါဒိန္နဃဋ္ဋနဿ ပစ္စယဘူတော တဇ်စ ဝုတ္တတ္တာ ကာယဝစီဝိညတ္တိဟိ နိပ္ပန္နာတီတိ။ဋင်း။ ။တမေဝတ္ထ 'ဝေ'ဖြင့် နော အညံ-ဟုကန္တိ။ ။အတ္တနော နိသိန္နဘာဝံ ဒီပေတီတိ ဒီပကော။ ။ငှက်မုဆိုးတို့သည် ဇာတ်တူငှက်ဘိုကို ဖမ်းယူခြင်းငှါ မွေး၍သင်ပြီးလျှင် ညွှတ်ကွင်းရှိရာ၌ ထားသော တိန်ညင်ရစေ။ ။ဤ၌'ခါ'ကိုယူ။ ။ဋီကာ။

ဘဏ္ဍေ၊ ဖုင်ရသော့။အဟံ၊သည်။ သန္ဒံ၊ကို။ သစေနကရေယျံ၊အံ့။ အယံ ဇနော၊ ဤခါအပေါင်းသည်။ နအာဂစ္ဆေယျ၊ မလာရာ၊ မယိပန၊ငါသည် ကာဒ၊ သန္ဒံ၊ကို၊ ကရောန္တေ၊သော်။နော၊တို့၏။ဉာတကော၊သည်၊ နိသိန္နော တိ၊၍။ ဗဟုသော၊ ဇနော၊ ခါအပေါင်းသည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊၏။ အာဂတာဂတံ၊လာတိုင်းလာတိုင်းကို၊ လုဒ္ဒကော၊သည်၊ ဂဟေတွာ၊၍၊ ဇီဝိတက္ခယံ၊သို့။ ပါပေန္တော၊သော်၊ မံ၊ကို၊ ပဋိစ္စ၊၍။ ကမ္မံ၊ပါဏာတိပါတကံကို၊ ဖုသတိ၊ရလေ၏။ ကဿ၊ ထိုပါဏာတိပါတကံကို၊ မေ၊၏၊ မနော၊သည်၊ သက်တိ၊ယုံမှားဖွ်။

ငါ့အားဖြစ်အံ့လောဟု ကုက္ကုစ္စရှိသည်ဟူလို။ ။သာဓိပ္ပါယယောဇနာ။

ဗဇ္ဈန္တု၊ဝါ၊နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်မူလည်းဖြစ်စေကုန်၊ ဟညန္တု၊ဝါ၊သတ်အပ်သည်မူလည်းဖြစ်စေကုန်၊ (အဏ္ဏနောပုဒ်ကို ပရေဿပုဒ်ပြန်)။

'ဗဇ္ဈန္တု၊ဝါ ဟညန္တု၊ဝါ'ဟု စေတနာပြဋ္ဌာန်းသောစိတ်ကိုပင် 'သစေ ဘော နတ္ထိ စိတ္တံ' ဟူသည်။

ယင်းကိုမြဲစေလို၍ စေတယန္တဲ့မေဝဟ။ပ၊သန္တသာ-မိန့်၊

ကာရကဏ္ဍာ ကြိယာယေဝ၊သတ္တိမုချေနကာရကံ။
ဒဗ္ဗံ ဋ္ဌာနူပစာရေန၊တဒါစာရဏာဘာဝတော၊ ။

ဟူရကား သတ္တိသာ မုချကာရကဖြစ်သောကြောင့် ခြိမ်တခုတည်းကိုပင် စေတနာယန္တမေဝ အစေတယန္တဿ–ဟူသည်။

အစေတယန္တဿ၊အား၊ ပါပ်၊သည်၊ နဖုသတိ၊မရောက်၊ သမ္ဗန်၊ ။ ပါပကြိသာဿ၊ ၄ါ၊ တဝ၊ ၏၊ မနော၊ သည်၊ နပဒုဿတိစေ၊ အကယ်၍ မပြစ်မှားအံ့၊ ဝေဝံသတိ၊ သော်၊ လုဒ္ဓေန၊ သည်၊ တံ၊ကို၊ ပဋိပ္ပ၊၍၊ ကတံပိ၊ သော်လည်း၊ ကမ္မံ၊ပါဏာတိပါတကံသည်၊ ထံ၊သို့၊နဖုသတိ၊မရောက်၊

ထိုကိုမြင်စေလိုရကား အပရဒ္ဓမိန့်၊ ။သင်းကား အဋ္ဌကထာရှုသလေး ပါးတွင် ဟိအဝိသိဋ္ဌသမ္ဗန္ဓျာပိတည်း၊ ဝါ–ဟိလောပ၊

ဟိသစ္စံ၊၏၊ ပါပကြိသာဿ၊၄ါ၊ ဝါ၊၌၊ အပ္ပေါဿုက္ကဿ၊ကြောင့်ကြ ကင်းသော၊ ဘဒြဿ၊ စင်ကြယ်သောမိတ်ရှိသဖြင့် ကောင်းသော၊ တင၊ အား၊ ဝါ၊၏၊ ပါဏာတိပါတစေတနာဿ၊ ၏၊ အဘာဝါ၊ ကြောင့်၊ စိတ္တံ၊ ကို၊ ပါပ်၊သည်၊ နဥပလိမ္ပတိ၊လိမ်းကျံ၊ ဝါ၊မကပ်ငြိ၊ ။သမယံ၊ဘုရား ရှင်အယူဘောဉ်ကို၊ ဥဂ္ဂဏှာပေသိ၊သင်စေ၏၊ သာရတ္ထ၊ ။ဝါ–သမယံ၊ မိန္တာအယူကို၊

ယင်းကိုသာ သင်စေသည်၊ ထိုကြောင့် ဧဝံ ဝုတ္တေ။ပ၊ ‘သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ’ဟု မေးလတ့်။ယင်းသို့ မဟုတ်လျှင် မမေးတန်ရာ။

ဝါ၊အယူခပ်သိမ်းကို၊

အယူခပ်သိမ်းကိုပင်သင်စေသည်။မေးပြန်သည်ကား မြဲစေလို၍သာ။

သာဏိ ပါကာရံ သာဏိ ပါကာခြေနှ၊ တင်းတိမ် အရံဖြင့်၊ ပရိက္ခိ ပါပေတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်ကာရံစေ၍၊ ဋီကာ။ ။ဝါ–သာဏိပါကာရံ၊ ကို၊ ပရိက္ခိပါပေတွာ၊ထက်ဝန်းကျင်ချစေ၍၊ ။သာရတ္ထ၊

မထေရ်နှင့် မင်းကို တပါးရဟန်းတို့ မမြင်အောင် ကာသည်။ ။နှင်း။

ဧကေသဒ္ဒိကော၊တူသောအယူရှိကုန်သော၊ ။ကိံဝါဒီ၊ အဘယ်ကိုယူ လေ့ရှိသနည်း၊

ကိံဝဒတိ သီလေနာတိ ကိံဝါဒီ။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊အဘယ်သို့သောအယူရှိသနည်း၊

ကော ကတမော ဝါဒေါ ကိံဝါဒေါ၊ သော ဧတဿ အတ္ထီတိ ကိံဝါဒီ။ ငှင်း။ ။

သဿတဝါဒီ့နော၊အတ္တ,လောကကိုမြဲ၏ဟုယူလေ့ရှိကုန်သောတိတ္ထိတို့သည်။

သဿတံ အတ္တာနဉ္စ လောကဉ္စ ဝဒန္တိ ပညပေန္တိ သီလေနာတိ သဿတဝါဒိနော။ ။ဋီ။

ဝါ။မြဲသောအယူရှိကုန်သောတိတ္ထိတို့သည်။

ဝဒန္တိ ဧတေနာတိ ဝါဒေါ။ ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသာမန်ရစေ။ ။သဿတော ဝါဒေါ သဿတဝါဒေါ။ ။ဝိသေသရစေ။ ။သော ဧတေသံ အတ္ထီတိ သဿတဝါဒိနော။ ။ပုဂ္ဂိုလ်ရစေ။

ဝါဒကို 'သဿတ'မလိုအပ်။အတ္တ,လောကကိုသာ သဿတလိုအပ်သည် မဟုတ်လောဟူငြားအံ့။ကုန္တာပစရန္တိ-ဟူ၏သို့ 'သဟစရိတ'ဖြစ်သောကြောင့် ဝါဒကိုပင် 'သဿတ'ဟူပါသည်။မုချကား အတ္တ,လောကသာ-သာရတ္ထ။

ဝါ။မြဲ၏ဟူ၍ အယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့သည်။

သဿတောတိ ဝါဒေါ ဧတေသန္တိ သဿတဝါဒိနော။ ဋီကာသစ္စလော ပေါ ဒင္ဂမ္ဗော။ဋီ။ ။သဿတဝါဒီ၌လည်း သုံးနက်နည်းတူ။

ဧကစ္စသဿတိကာ၊ သတ္တသင်္ခါရတို့တွင် အချို့မြဲ၏အယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့သည်။ အန္တာနန္တိကာ၊ သတ္တလောကသည် အဆုံးရှိ၏,အဆုံးမရှိ, အဆုံးသည်းရှိ၏, အဆုံးသည်းမရှိ, အဆုံးရှိသည်လည်းမဟုတ်,အဆုံးမရှိသည်လည်းမဟုတ်အယူရှိကုန်သောတိတ္ထိတို့သည်။

အန္တော စ အနန္တော စ အန္တာနန္တော စ နေဝန္တာ နာနန္တော စာတိ အန္တာနန္တာ။ ။သာဓ္ယသနိဒ္ဒေသ။

ဝါ—ကေသိသ်နည်း။ နာမရူပံကဲ့သို့။ဋီ။ ။ဝါဒကား ကုန္တာ ပစရန္တိကဲ့သို့ သဟစရဏနည်း။ဝါ-မန္တာဥက္ကုဋ္ဌိ ကရောန္တိကဲ့သို့ ဌာနူပစာဖြင့် အန္တာနန္တမည်သည်။ပုဂ္ဂိုလ်ရအောင်တဒ္ဓိတ်ဆင့်။ ။ဋီ။

အမရာဝိက္ခေပိကာ၊အပိုင်းအခြားမရှိသောအယူစကားဖြင့် အထူးထူး အပြားပြား ပစ်ပယ်ခြင်း ရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော အယူ စကားဖြင့် အထူးထူးအပြားပြားပစ်ပယ်တတ်ကုန်သော၊ ဝါ၊အမရာမည် သော ငါး၏ပစ်ပယ်ခြင်းကဲ့သို့ အထူးထူး အပြားပြား ပစ်ပယ်ခြင်းရှိကုန် သောတိတ္ထိတို့သည်။

''အမရ''ကား အပရိယန္တဝါစက။ ''ဒီပ''ခတ်ကား ပေရဏတ္ထ။ ။ အကျယ်ကိုလိုမူ သီလက္ခန်ပါဠိ,အဋ္ဌကထာ,ဋီကာ,သာရတ္ထဒီပနီများမှာယူ။

အဒိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ ခပ်သိမ်းသောအကြောင်းကို ကြည့်၍ အလိုရှိတိုင်း အတ္တလောကဖြစ်၍ အယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့သည်၊ (အဓိစ္စသမုပ္ပန္နဖြင့် ဝါဒရှေးနည်းယူ)။ ၊သညီဝါဒါ၊တဆဲ့ခြောက်ပါးသော သညီအယူရှိကုန်သောတိတ္ထိတို့သည်၊ အသညီဝါဒါ၊ ရှစ်ပါးသောအသညီအယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့သည်၊ နေဝသညီနာသညီဝါဒါ၊ ရှစ်ပါးသော နေဝသညီနာသညီ အယူရှိကုန်သော တိတ္ထိတို့သည်၊ ဉစ္ဆေဒဝါဒါ၊ အတ္တကား ရုံးတသည်မှ နောက်၌ပြတ်လတံ့, မဖြစ်ပြီအယူရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ အတ္တ၏ ပြတ်ခြင်းကို ယူတတ်ကုန်သောတိတ္ထိတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒါ၊ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌သာလျှင် ဒုက္ခ၏ ငြိမ်းခြင်း နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်ဟု အယူရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ရောက်သည်ကိုယူတတ်ကုန်သောတိတ္ထိတို့သည်၊

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏အကျယ်ကို သီလက္ခန်ပါဠိ,အဋ္ဌကထာ—စသည်မှာရှု။

ဥပပတ္တိ၊သေသီ၊လူထွက်စေ၍။ ၊ဝိဘဇ္ဇဝါဒီ၊ဝေနယိက-စသောအဖြစ်ကို ဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍ ဟောတော်မူလေ့ရှိ၏၊ (ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍမှာဟောသည့်အတိုင်း)။ ၊ဝါ၊ သောမနဿ-စသောတရား, စီဝရ-စသောပစ္စည်းတို့၏ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗ အဖြစ်ကို ဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍ ဟောတော်မူလေ့ရှိ၏၊ (သက္ကပဉှသုတ်-စသည်မှာရှု)။ ၊ဝါ၊ သဿတဝါဒ, ဉစ္ဆေဒဝါဒတို့ကို ဝေဘန်ပါ၊ရှိ၏၊ ဝါ၊သဿတော အတ္တာစ လောကောစ-အစရှိသောဥပနိယပဉှာကို ထားတော်မူခြင်း,ရာဂစသည်တို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော သဿတကိုဟောတော်မူခြင်း, ရာဂစသည်,ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့ကို ဖြတ်ခြင်းကိုဟောတော်မူခြင်းဖြင့် ဝေဘန်ပါ၊ရှိ၏၊ ဝါ၊သဿတ, ဉစ္ဆေဒဟူသော အယုတ်တရားသို့ကပ်မှု၍ မဇ္ဈိမပဋိပဒါဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုဟောတော်မူခြင်းဖြင့်ဝေဘန်ပါ၊ရှိ၏၊ သာရတ္ထ,မူလဋီကာ။ ၊ ဝါ၊ သဿတဝါဒ-စသော ထိုထိုသောပရိယာယ်ဖြင့် ဝေနေယျသတ္တဝါ အားလျော်စွာ ဝေဘန်ပါ၊ရှိ၏၊

မြတ်စွာဘုရားသည် အတ္ထိ ဘိက္ခဝေ အဇာတံ အဘူတံ အသင်္ခတံ-စသည်ကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် သဿတဝါဒီ။ ။သပစ္စယာ ဓမ္မာ အပစ္စယာ ဓမ္မာ—စသည်ကိုးကြောင့်-ကေစ္စသဿတိက။

ဂမနေန နပတ္တဗ္ဗော၊လောကဿန္တော ကုဒါစနံ။
န စ အပတွာ လောကန္တံ၊ဒုက္ခာ အတ္ထိ ပမောစနံ။ ။

အနမတဂ္ဂေါယံ ဘိက္ခဝေ သံသာရော ပုဗ္ဗာကောဋိ နပညာယတိ-စသည်ကို။ ကြောင့် အနန္တာနန္တိက။ ။သဿတော လောကောတိ၊ အဗျာကတမေတံ၊ အသဿတော လောကောတိ အဗျာကတမေတံ—စသည်ကို။ ကြောင့် ၎င်း, သမ္မုတိသစ္စာကို ပြတော်မူခြင်းကြောင့်၎င်း, အမရာဝိက္ခေပိက။ ။လဒ္ဓါ မုခေ နိမ္မုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ—စသည်ကို။ ကြောင့် အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိက။ ။သညီဘဝ-စသည်ကို။ ငွေ့ သညီဝါဒီ။ ။အသညီဘဝ-စသည်ကို။ ငွေ့-အသညီဝါဒီ။ ။နေဝသညီနာသညီဘဝ—စသည်ကို။ ငွေ့—နေဝသညီ နာသညီဝါဒီ။ ။အဟံ ဟိ ဗြာဟ္မဏ ဥစ္ဆေဒံ ဝဒါမိ ရာဂဿ—စသည်ကို။ ကြောင့်-ဥစ္ဆေဒဝါဒီ။ ။နိဗ္ဗာန ဇာတိ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ-စသည်။ နတ္ထိဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါ-စသည်ကို။ ကြောင့်၎င်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ ရောဓသမာပတ်ကို ပြတော်မူခြင်း ကြောင့်၎င်း, ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒီ။ ။ဤသို့ ပရိယာယ်အားဖြင့် ထိုထိုဝါဒီဖြစ်၍ ထိုထိုဝါဒဖြင့် ဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍ ဟောတော်မူလေ့ရှိသည်ဟူလို။ ။ဝဇီရ။

ဝါ-အလုံးစုံသော တရားကို တခုသောသဘောဖြင့်မဟောမူ၍သဘော အလျောက် ဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍ ဟောတော်မူလေ့ရှိ၏။

အကြင်အခြင်းဖြင့် ဒိဋ္ဌိသန္နေဟ—စသည်ကင်း၏။ ။သမ္မုတိပရမတ္ထဓမ္မတို့သည် မရောမရှက်ထင်ကုန်၏၊ ထိုအခြင်းဖြင့် ဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍ ဟောတော်မူလေ့ရှိသည်ဟူလို။ ။ဝိမတိ။

ပချုပ္ပဝါဒံ၊ တတိယသင်္ဂါယနာတင်သည့်ကာလဖြစ်သော မိစ္ဆာဝါဒ, ထိုနောက်သာသနာတော်ကွယ်သည့်တိုင်အောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော မိစ္ဆာဝါဒကို။ ငိုကာ။ ။မဒ္ဒမာနော၊ နှိပ်နင်းတော်မူလျက်။

ဖြစ်ဆဲသောဝါဒကို မဖျက်ဆီးသည်။ ။ဖြစ်လတ္တံ့ဝါဒကို တားမြစ်သည်ဟူလို။ ။ဘုရားရှင် ပေးတော်မူအပ်သောနည်းဖြင့် ထားတော်မူခဲ့သော မာတိကာကို ဝေဘန်လျက် သကဝါဒ၅၀၀ရော, ပရဝါဒ၅၀၀ရော, သုတ်တထောင်ကို ဆောင်၍ ကထာဝတ္ထုကျမ်းကို ဟောတော်မူသည်။

သင်္ဂါယိံ သုယာထာ၊ ကုန်၏သို့၊

ယင်းကား သတ္တာစ သာရိပုတ္တောစ ဓမ္မံ ဒေသေန္တိကဲ့သို့ 'အင်္ဂါသိတ' ဗဟုဝုစ်။

ယာသင်္ဂီတိ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခုသဟဿေန၊ သည်၊ကတာ၊ ၏၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ လောကေ၊ ၌၊ သဟဿိကာတိစ၊ ၍၎င်း။ ပ။ တတိယာတိစ၊ ၍၎င်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အယံသင်္ဂီတိ၊ သည်၊ နဝဟိမာသေဟိ၊ ကိုးလချင်း

တ္တုဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊၏၊ ၊ဝုစ္စတီတိ၌ ဆုတိကို အောက်၌ တတိယသင်္ဂီတိ ဝိစာနုပုဗ္ဗံ ပန အယမနုက္ကမော ဝေဒိတဗ္ဗော်သို့ပြန်၍သမ္ဗန်၊

တတိယသင်္ဂီတိယာ ဂဏ္ဌိမှာနံ သမတ္တံ၊

ဤသို့အပ်ပြီးသော စကားဖြင့် အဘယ်ကို ပြရခြင်း အကျိုးရှိသနည်း စုဒ်ကြောင့် ဧတ္တာဝတာ-စသည်မိန့်၊ ၊လဒ္ဒရုဏ်၊

ယံ ဝုစ္စတံ မယံ အဝေါစုမှ၊ တဿ ဝစနဿ-သမ္ဗန်။ ။ဇမ္ဗူဒီပေ-စသည် ကား သရုပ်ပြ။

ဇမ္ဗူဒိပ်၌ အာစရိယ ပရမ္ပရကိုပြ၍ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ အာစရိယ ပရမ္ပရကိုပြလိုရကား တတိယသင်္ဂီတိတော ပန-စသည်မိန့်၊ ပနကား ပက္ခန္တရ၊ ၊ရှမ်းဒိပ်၊ဤသီဟိုဠ်ကျွန်းသို့၊ ကဲ့ကာလ်၌၊ သာရတ္ထ၊ ၊ ဝါ၊ကိဋ္ဌကာလံ၊လုံး၊ ဝိမတိ၊ ၊ပေါရာဏာ၊ရှေးသီဟိုဠ်အဋ္ဌကထာဆရာ တို့သည်၊ ဋီကာ၊ ၊ယထာဟု၌ပေးမြဲ၊ ၊ပေါဏကကာလေ ပရိဝါရေ ဟုယောဇနာ၌အာခါရတည့်၏၊ ၊ပဏ္ဍိတော၊သော၊ ယင်းကိုမဲထရ် ငါးပါးလုံးမှာယှဉ်၊ ၊ဘဒ္ဒနာမော၊ဘဒ္ဒသာလအမည်ရှိသောမထေရ်ရှင်။

နာဂသေနော ကေဒေသေန ဟိ ဝေါဟာရော ဒိဿတိ။ ဒေဝဒတ္တော ဒတ္တော တိစ-ယထာ။ ။သာရတ္ထ။

ဧတေနာဂါ၊ထိုရဟန္တာတို့သည်၊

အာဂုံ န ကရောန္တီတိ နာဂါ-ပွ။

ဘေနာဂါစဲ့၊ ဝိနယံ ပိဋကံစပ်၊ နိကာယေ ပဉ္စဒ္ဒိဝိနည်း, အဘိဓမ္မာမှ အကြွင်းကိုသာယူ။ ပါရိသေသနည်း။ ဋီကာ၊ ၊သတ္တပ္ပဝေ ပကရဏေ ဝါဓိစသုံစပ်၊ ယင်းကား အဘိဓမ္မာ၊ ၊ဂဒေ၊ ဆင်ပြောင်ကို၊ ဒုပ္ပဓံ သိခေယာဇ္ဇာ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါခဲယဉ်း၏သို့၊ ဒုပ္ပဓံသိသော၊သော။ ၊ဧရာ ဟာဏော၊ ရောဟဏဇနပုဒ်၌၊ သာခပူဇိတော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် ပူဇော်အပ်သော၊ ၊တဿ၊ ထိုမှပါလိတထေရ်၏၊ တိပေဋကော၊ပိဋက ကသုံးပုံကိုဆောင်သော။ ၊သာရတ္ထ၊

'တေပိဋကော'ဟူသင့်လျက် ဆန်းကြောင့် သို့ဆိုသည်။ ။ဝိမတိ။

တာရကာရာဇာ၊ ကြယ်များသနင်းလမင်းသည်။ နဘေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပဘာသယ၊ ဖြင့်။ (ယင်းနှစ်ပုဒ်ထည့်)။ ။အတိရောစထ္ဌာ၊ အလွန်တင့်တယ်၏သို့။ ဒိပေ၊ သိဟိုဠ်ကျွန်း၌။ ။ပုပ္ဖနာမော၊ ပဒုမာကြာပန်း၏အမည်ကဲ့သို့အမည်ရှိသော မဟာပဒုမထေရ်ရှင်း။ သာရတ္ထ, ဝိ.တိ။ ။ ဝါ၊ မုလေးပန်း၏အမည်ကဲ့သို့အမည်ရှိသော သုမနထေရ်ရှင်း။ ယခင်ကို ဧကေဟူ၏။ ၁ဇိရေ။ ။မဟာကဝိ၊ မြတ်သောစကားကို ဆိုတတ်သော၊ (မဟာကဝိ ရှိသည်လည်းဟူ၏။ ယောဇနာ)။ ။သဒ္ဓမ္မဝံသကောဝိဒေါ၊ သာသနာတော် အနွယ်အဆက်၌ လိမ္မာသော၊ ။တဿ၊ ထိုတိဿမထေရ်၏။ သာသနံ၊ကို။ အနုရက္ခန္တော၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်လျက်၊ဇမ္ဗူဒိပေ၊၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ သော။ ပုပ္ဖနာမော၊ မုလေးပန်း၏အမည်ကဲ့သို့ အမည်ရှိသော သုမနထေရ်ရှင်း။

အခါတပါး သီဟိုဠ်၌ သာသနာတော်နစ်လသော် ဇမ္ဗူဒိပ်သို့ကြွ၍ တရားတော်ကို သင်သဖြင့် သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်လျက် တည်တော်မူသည်ဟူလို။ ။သာရတ္ထ။

ပဂ္ဂကောဝိဒေါ၊ သဒ္ဓမ္မဂ္ဂ,မောက္ခမဂ္ဂ၌ လိမ္မာကုန်သော၊

တမ္ဗပဏ္ဏိယာ ဒီပေစပ်။ ။ယင်းကား ဂုဏ်ဇာပမာဏကဲ့သို့လိုင်ပြား။

တတြတိဿံ အာစရိယပရမ္ပရာယံ၊၌၊ အယံ၊ကား။ အနုပုဗ္ဗိ၊ အစဉ်ဖြစ်သော၊ ကထာ၊ တည်း။ (သမာသ်သော်လည်းပေး)။ ။ဝါ၊ အစဉ်အားဖြင့်ဆိုခြင်းတည်း၊ ယောဇနာ၊ ။ဥပပရိက္ခတော၊ဆင်ခြင်စဉ်၊ ဝါ၊ သော။ အဿ၊ အား။ ဧသောထေရော၊သည်၊ တေသံ တေသံဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ ၏။ သာသနံ၊ ကို၊ (ပကတိုက်ထည့်)။ ။ဘာရံ၊ ဝန်ကို၊ ကတွာ၊၍။

ကိုယ့်တာ,ကိုယ့်ဝန်, ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သည်ကို ပြုသည်ဟူလို။ ။ပဋ္ဌိဗန္ဓကတွာတိ အဓွော။သာရတ္ထ။ ။မဇ္ဈန္တိကတ္ထေရံ—စသည်ကား ဝိတ္ထာရ။ ။မဟိံသကမဏ္ဍလကား အန္ဓကတိုင်းတည်း။ ၎င်း။၁ဇိရ။ ။ဆရာတို့ကား အင်းကြည်တိုင်းဟူ၏။

ဝနဝါသိ၊ ဝနဝါသီတိုင်းသို့၊ အပရန္တကံ၊ သုနာပရန္တတိုင်းသို့၊ (အပရန္တကနှင့် သုနာပရန္တကား အသွေးမရှိ)။ ။ဟိမဝန္တဒေသဘာဂံ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်အဘို့၌တည်သောစိန့်တိုင်းငါးရပ်သို့၊

'သုဝဏ္ဏဘူမိတိုင်း'ကား 'သထုံ'တည်း။ ။အချို့ကား ယိုဒယားဇင်းမယ်ဟူ၏။ ။သထုံသာ သမုဒြာနှင့်အနီးအစပ်ဖြစ်၍ သင့်သည်။ယခုတိုင် အထင်အရှားလည်းရှိသည်။

အဏ္ဏပဋ္ဋမာ၊ ဒိဒိကိုယ်လျှင်ငါးယောက်မြောက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊

အဏ္ဏာ ပဋ္ဋမော ဧတေသံ အဋ္ဌောဟိ ဘိက္ခူဟိ သဒ္ဓိန္တိ အဏ္ဏပဉ္စမာ—ပြု။ အဏ္ဏစတုဏ္ဏော ဂါမံ ပိဏ္ဍာယ ပဝိသတိ-စသည်ကဲ့သို့ ဒုက္ကရမဂ္ဂဗဟုဗ္ဗီဟိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ပဋ္ဌာဝဂ္ဂေါ၊ ငါးယောက်တို့၏အပေါင်းဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ငါးယောက်မှုနှင့်ယှဉ်သောဝဂ်ဖြစ်သော၊ ဂဏော၊ဂိုဏ်းသည်၊

ပဉ္စန္နံ ဝဂ္ဂေါ၊ပဉ္စပရိမာဏယုတ္တော ဝဂ္ဂေါ ပဉ္စာဝဂ္ဂေါ—ပြု။ ။စတုန္နံ ဝဂ္ဂေါ သမူဟောတိ စတုဝဂ္ဂေါ၊ စတုပရိမာဏယုတ္တော ဝါ ဝဂ္ဂေါ စတုဝဂ္ဂေါ၊ဧဝံ ပဉ္စဝဂ္ဂေါဒိ။ ။ကင်္ခါဋီကာ။

ပညာမာနာ၊သိကုန်၍၊ အာဂမံသု၊လာကုန်၏၊

ထိုမထေရ်တို့ကိုဖွဲ့အာနုဘော်ကို ပြသိုရကား တေနခေါပန-စသည်မိန့်။ ။

'အရဝါဋ္ဌ,အရိဝါဋ္ဌ'နှစ်ချက်ရှိသည်ဟူ၏။ ။ယောဇနာ။

ကရကဝဿံနာမ၊ရှောက်သွားရိုးမည်သည်ကို၊ ဝေါဟာရရှု၊ ဝါ၊ ဆီးခဲကျသော ရိုးမည်သည်ကို၊

ကရကဝဿန္တိ ဟိမပါတနကဝဿံ။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊ကရားမှထွက်သော ရေအယဉ်ကဲ့သို့ အရည်ထန်သောရိုးမည်သည်ကို၊

ကရကဓာရာသဒိသံ ဝါ ဝဿံ။ ဝိမတိ။ ။'ကရက'သဒ္ဒါကား ကရား, ရှောက်ရွာမိုးနှစ်နက်ဟော။ ။ကရကာ မေဃပါသာဏော၊ကရကော ကုဏ္ဍိကာယစ။ ။အဘိဓာန်။

ဝါ၊လက်ယူခံသောအယဉ်ရိုးမည်သည်ကို၊

ကရေန ဟတ္ထေန ဂယှုပဂတ္တာ ကရကာ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

ဝါ၊ရေဖိုင်,ရေခဲပြုသောရိုးမည်သည်ကို၊

ဇလံ ပိဏ္ဍံ ကရောတီတိ ကရကာ။ရင်း။ ။ယင်းဖြင့် ဒြဗျဂုဏ်၌၊

ဒိဝါ ဝါယုတ္တသံယောဂေ၊သံဟတာ ခါပတန္တိယော။
သီ-ပကာရဝဿာပါ၊သောကာရကျောမတောပမာ။ ။

ဟု နေ့အခါ လေဟုန်, 'နေရှိန်' ပေါင်းယှဉ်ခြင်းကြောင့် ကျောက်ပြုတ်, ကျောက်စစ်ကဲ့သို့ ကရကဝဿဖြစ်ကြောင်း ဆိုသည်ကို မှုချမှတ်သင့်။

သသံ၊ကို၊ ဥဒကောဒလေန၊ ရေအယဉ်ကို၊ (ကာရိုက်ကာံထည့်)၊ ဟာရာပေတွာ၊ဆောင်စေ၍၊ အရဝါဋ္ဌဒဟာဒိဋ္ဌိယံ၊အရဝါဋ္ဌအိုင်၏ရေအပြင်၌၊ (ဥဒကသဒ္ဒါကျေသည်)၊ ၊သာရတ္ထ။

ဆိန္နဘိန္နပဋဓရော၊ ဓါးငယ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်သော ဆိုးရည်ဖြင့် အဆင်း ပျက်သောပုဆိုးကို ဆောင်သော။ ဝါ၊ ဓါးငယ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်သော လူတို့ အဝတ်နှင့်မတူသော ပုဆိုးကိုဆောင်သော၊ ဘဏ္ဍု၊ ဦးပြည်းသော၊ ကာသာဝဂသနော၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ကို ဝတ်သော၊ ဧကော၊ သူတယောက်သည်၊ ဝါ-ဧကောဘဏ္ဍု၊ဦးပြည်းတယောက်သည်။ ၊ဘဝနာ၊ နေရာမှ၊ ထည့်၊ (နိက္ခမိတွာမှာစပ်)၊ ၊မက္ခံ၊မထေရ်ကိုစွဲ၍ မိမိသန္တာန် ၌ဖြစ်သော သူကျေးဇူးကို ချေဖျက်လိုခြင်း ပြင်းစွာဖြစ်သော ဒေါသကို၊ အသဟမာနော၊သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။

ယင်းသို့ပြုသော မထေရ်၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချေဖျက်လိုသော ဒေါသမူစိတ် မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်သည်ကို သည်းမခံနိုင်၍ ယင်းသို့ ဖန်ဆင်းသည်ဟူလို။ ။ဋီကာ။

ဘိသနကာနိ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သောအာရုံတို့ကို၊ နိမ္မိနိ၊ဖန်ဆင်း၏၊ (တတော တတော စသည်ကား သရုပ်ပြ)၊ ၊ဘုသာ၊ ပြင်းကုန်သော၊ ဝါတာ၊ တို့သည်၊ ၊ဂစ္ဆန္တိ၊ကြွီးကုန်၏။ ဝါ၊ချုံးကုန်၏၊ အသနိယော၊ မိုးကြိုးတို့သည်၊ဖလန္တိ၊ကြိုးကုန်၏။

ဖလ အဗျတ္တသဒ္ဒေ၊အသနိ ဖလတိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ၊ကြိုးလျှောက်ကျကုန်၏။

ဂစ္ဆန္တိ ပတန္တီတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။ဋီကာ။

ဥဒကံ၊ကို၊ ပဿရတိ၊သွန်၏၊ ဝါ၊ယို၏၊ (ကာရိုက်ပေးကြသည်ကား မသင့်)။ ၊ပဟာရဏ္ဍာဝုဋ္ဌိယော၊သက်နက်မိုးရွာတို့ကို၊ဝိဿဇ္ဇေတိ၊လွှတ်၏၊ နိဋ္ဌမထ၊နှင့်ထုတ်ကြကုန်။ ၊ဘသဘောရံ၊ငယ်သောဘေး, ထိုအောက် ငယ်သောဘေးကို၊ သာရတ္ထ။ ၊ဝါ၊ ကြောက်ခြင်း, ကြောက်မက်ဖွယ် သောအာရုံကို၊ ၎င်း၊ ၊ဝါ၊ငယ်သောကြောက်ခြင်း, ကြီးသောကြောက် ခြင်းကို၊

'ဘေရဝ'ကား မဟာဘယ။ ။ယင်းကို သို့ယူရာ၌ကား 'ဘယ'ကို 'ခုဒ္ဒက ဘယ'ယူ။ ။ဘိတိတ္ထိဘယမုတ္တာသော၊ဘေရဝန္တု၊ မဟာဘယံ။အဘိဓာန်။ ။ တာသယေယျ စေ။သစေပိ ဓိပေယျာသိ–စပ်။ ။'ယဒိသစေ'ကား ကြိယာ၏ ရှေ့။'စေ'ကား ကြိယာ၏နောက်ယှဉ်မြဲထုံးဟူ၏။

အညဒတ္ထု၊စင်စစ်သဖြင့်၊ ဝိဃာတော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊၏။ (ဓာတ်ကိုအာဟာသို့ပြန်)။ ။ဝိဟတဘာဝေါ၊ ပယ်ဖျောက်အပ်သော အာနုဘော်ရှိသည်၊ နိပ္ပလဝါယာမော၊ အကျိုးမဲ့အချည်းနှီးသော လုံ့လ ရှိသည်၊ဟုတွာ၊၍၊ထည့်။ ။ဒိဗ္ဗစက္ခုကဿမှရာသိကဌ္ဌုံ၊ကို၊သန္တသေးတွာ၊ ၍၊ ကုသလော၊ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊တို့ကို၊ သမာဒါပေတွာ၊ကောင်းစွာယူစေ ၍၊ ဝါ၊ ဆောက်တည်စေ၍၊ တတ္ထစ၊ ထိုကုသိုလ် တရားတို့၌လည်း၊ သမုတ္တေဇေတွာ၊ ကောင်းစွာထက်စေ၍၊ ဝါ၊ လုံ့လအားထုတ်ခြင်းကိုပြု စေ၍၊ တာသဝ ဉဿာဟာသ၊ ဖြင့်ရင်း၊ အညေ့ဟိစဝိဇ္ဇမာန ဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်ရင်း၊ သမ္ပဟံသေတွာ၊၍၊ (သို့ပါဌ်သေသနှင့်သမ္ဗန်)။ ။ပဉ္စကော၊ လောကပါလဘို့တွင် ငါးယောက်မြောက်ဖြစ်သော၊ဝါ၊ဖြစ်၍ပဉ္စကလည်း မည်သော၊ ယက္ခောဝါ၊မဟေသရနတ်ကြီးသည်လည်း၊

ပဉ္စကောဝိတိ ပဉ္စကနာမကော မဟာသိဝေါ ပဉ္စကော နာမ ယက္ခောတိ ဝုတ္တော။ ယောဇနာ။ ။ဘုမ္မဒေဝါနံ ဇူဿရိယာဓိပစ္စံ ရဇ္ဇံ ကရောန္တော မဟာမဟိဿရောနာမ အဟောသိ။သော ပဉ္စကောတိ လဒ္ဓနာမော။ ပဉ္စမော လောကပါလာနန္တိ ကတွာ အာစရိယာ ပဉ္စကောတိဿ နာမံ ကရိံသု။ ရုဒ္ဒ ကမ္မတ္တာ ရုဒြောတိနာမံ လောကပညတ္တိ။ဆဂတိဒီပနီ။ ။ယင်းကား အာဋာ ဝက,ဝိရူပက္ခ–စသည်ကဲ့သို့ နတ်ဘီလူးတည်း။

အရိယာသ၊သော၊ ယက္ခိနိယာ၊၏၊ဥဉ္စာဝ ဘိမည်သော စန္ဒိနတ်သမီးနှင့် ရင်း၊ ။နာဂယက္ခရက္ခသော၊နဂါး,ဘီလူး, ရက္ခိုက်တို့ကို၊ ပုရေ ကောဓံ ဓနယိတ္တွယာထာ၊သသဃာတဥ္စ အကဏ္ဍယာထာ။ ။သမ္ဗန်။ ။ဇာဒါနီ၊ ဒိ၍ရင်း၊ ဇာတော၊ ဤသူတော်ကောင်းတရားကို ကြားနာရသည်မှ၊ ဥဋ္ဌ၊ အ ထက်ဖြစ်သောနောင်အခါ၌ရင်း၊ ဟိယသွာ သုခကာမာ၊ တသွာ သသ ဃာတဥ္စ မာအကတ္ထ၊ သမ္ဗန်၊ ပိုကာ, ယောဇနာ။ ။ဝါ-တသွာ မေတ္တံ ကရောထ၊သမ္ဗန်။ ကေဝိ၊ ။ဝါ-တသွာ သသဃာဘဥ္စ မာ အကတ္ထ၊ မေတ္တဥ္စ ကရောထ၊ သမ္ဗန်၊ကေစိ၊ ။ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတိုင်း ဆုံးမ တိုင်း၊ ဝါ၊ ဆုံးမသည်ကိုမလွန်မူ၍၊ ဝါ၊ ဆုံးမသည်အားလျော်စွာ၊ ။ မဟိဒ္ဓိကတရော၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏၊ ဝါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ

မြတ်၏။ (လောကဉ္စမြတ်ဟူသောဝေါဟာရကား ဝိသိဋ္ဌတည်း)။ ။ဓမ္မာဘိသမယော၊သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ်ကိုသိသည်၊ ဝါ၊ရသည်၊ ကုလသတသဟဿသင်္ဂ္ဂ ယောဂျြားကိုယူ၊ သာဓေ္တ။ ။ကသ္မီရဂန္ဓာရာ၊ တိုင်းတို့သည်၊ပုံဗဟုတွေကုရှသင်္ကာ-စသည်နှင့်အညီဇာနပဒဝါစီပုလ္လိင်ဗဟုဝုစ်။ ။ ဝါ၊တိုင်း၌နေသောသူတို့သည်၊ ဋီကာ၊ ။ယာဝဇ္ဇတနာ၊ယနေ့ထက်တိုင်၊ကာသာဝပဇ္ဇောတာဝေ၊ရဟန်းတို့ဝတ်ရုံသောသင်္ကန်းတို့ဖြင့် ထွန်းသင်းကုန်သည်သာလျှင်၊ ဝါ၊သင်္ကန်းရောင်ပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဣသိဝါတပဋိဝါတာဝေ၊ရဟန်းတို့၏ ဝတ်ရုံခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောလေ, လက်ခြေကွေးဆန့်ခြင်း-စသည်ကြောင့် ဖြစ်သောလေဖြင့် တလှဲလှဲတလျှပ်လျှပ် ယပ်လေယပ်သို့ ထက်ဝန်းကျင်မှ လာကုန်သည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ကုန်၏။ ဒုဋ္ဌ၊အမျက်ထွက်သော၊ ဝါ၊ကြမ်းသော၊ ဝါ၊ ဒေါသသည့်ဖျက်ဆီးအပ်သော။

ဒုဋ္ဌန္တိ ဒေါသေန ဒုဋ္ဌ ။ ။ဒီပဝင်္ဂဋီကာ။

ဗန္ဓနာ၊ သံသရာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မှ၊ မောစေသိ၊ လွှတ်၏၊ ဝါ၊လွတ်စေ၏၊ ဝါ၊ချွေချွတ်၏။

'ဂန္ဓာရတိုင်း'ကား ပစ္စန္တရစ် မဇ္ဈိမဒေသဟုနှစ်ပါး။ ။သတ္တကနိပါတ်, ဂန္ဓာရဇာတ်။ ။ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုသော ဂန္ဓာရတိုင်းကား ပစ္စန္တရစ်, တိကအင်္ဂုတ္တိုရ်၌ဆိုသော ဂန္ဓာရတိုင်းကား မဇ္ဈိမဒေသ—ဤ၌လည်း ပစ္စန္တရစ်ဟု သိစေခြင်းငှါ 'ကသ္မီရ'သဒ္ဒါဖြင့် အထူးပြုသည်။

ဓမ္မစက္ခုံ၊အောက်မဂ်ဉာဏ်သုံးပါးဟူသော ဓမ္မစက္ခုကို။

ဟေဋ္ဌာ မဂ္ဂတ္တယေဉာဏံ။ ဋီကာ, အဘိဓာန်ဋီကာ-စသည်။ ။ကေစိတို့ကား သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဟူ၏။

ဒေဝနူတေဟိ၊သူငယ်,သူအို,သူနာ,သူသေ-ကမ္မဘာရကအားဖြင့်၊ဝါ၊ကမ္မဘာရုဏ်က,အားဖြင့် ငါးပါးသော သေခင်းဘမန်တို့ဖြင့်၊ စောဒေတွာ၊ စောဒနာ၍၊ ဝါ၊ဆုံးမ၍၊ ဝါ၊ထိတ်လန့်စေ၍။

'ဒေဝ'သဒ္ဒါကား မစ္စုဟော။ ။ဒေဝေါ် ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါဒေါ၊ မေဃမစ္စုနဘေသုစ။ ။အဘိဓာန်။

အနမတဂ္ဂပရိယာယကထာယ၊ အနမတဂ္ဂသံယုတ်ဒေသနာဖြင့်၊ အနမတဂ္ဂိယံ၊အနမတဂ္ဂသံယုတ်ကို၊ ။ဓမ္မာမတံ၊သောကုတ္တံရာတရားဘည်း

ဟူသောအမြိုက်အားဖျော်ကို၊ ပါယေသိ၊ သောက်စေတော်မူ၏၊ ဝါ၊ တိုက်တော်မူ၏။

'သုနာပရန္တတိုင်း'ကိုပင် အပရန္တဆိုသည်။ ။ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ, သဠာယတနသံယုတ်အဋ္ဌကထာတို့၌ သုနာပရန္တ။ ။အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ, ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာတို့၌ 'အပရန္တ'ဆိုသည်။ အနောက်ကျွန်းသားတို့နေရာဖြစ်၍ အပရန္တ,မည်သည်ဟု သတိပဋ္ဌာနသုတ်အဋ္ဌကထာ၌ဆိုသည်။ ။မန္တာတ်မင်းသားတော်အကြီး ချထားသော အနောက်ကျွန်းသားတို့နေရာဖြစ်၍ သုနာပရန္တ မည်သည်ဟု ရှေးဆရာတို့လည်း မိန့်ကုန်သည်။ ။ထိုအခါ မြန်မာမင်းကား ပြည်မြို့'သရေခေတ္တရာ'၌ 'ရန်အောင်မင်း'ဟူကုန်၏။

သမဓိဘာဝါနိ၊ အလွန်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊

သဟဇ္ဈော ဟေတ္တု သံသဋ္ဌေါ။ ။သာရတ္ထ။

ယောဓကော၊ ယောနကအနွယ်ဖြစ်သော၊ ။သောဏ္ဍာသိ၊ ထိုရဟန္တာသည်၊

သီလကန္ဒာဒယော ဓမ္မေ သေ ဂဝေသီတိ ဉာသိ။ ။ငုင်း။

ယောနကလောကံ၊ ယွန်းပန်းသေးအရပ်ကို၊

ယောနကလောကန္တိ ယောနကဒေသံ။ ။ဒီပဝင်ဋီကာ။

ပဉ္စရဋ္ဌာနိ၊ ငါးပါးသောစိန့်တိုင်းတို့ကို၊

ပဉ္စဝိဓဝိနရဋ္ဌာနိ—ဖွင့်။ ။ဋီကာ။

ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာဒ္ဒ်ဖြစ်သောစိန့်တိုင်းငါးရပ်သို့၊ ယက္ခသေနံ၊ ဘီလူး စစ်သည်ကိုလည်း၊

အဒိ လောပ။ ။လူတို့ကိုသာမဟုတ်၊ ဘီလူးတို့ကိုရင်း ကြည်ညိုစေသည် ဟူလို။

ဟိမဝန္တံ ဂတ္တာ မဇ္ဈိမန္တိကပဝတ္တနံ ပကာသေန္တော ယက္ခသေနံ ပသာဒယီတိ ယောဇေတဗ္ဗံ။ ။သာရတ္ထ။

တေနစသမယေန၊ ခြကား၊

မထေရ်တို့ မရောက်မီ ကာလကိုယူ။ ။တေသံ ဂမနတော ပုဗ္ဗဘာဂကာလေ။ ။ငုင်း။

တတ္ထ၊ ထိုသုဝဏ္ဏဘူမိ၌၊ ရက္ခသီ၊ ရေစောင့်သောဘီလူးမသည်။ ဝါ၊ ရက္ခိုက်မသည်။ ။ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာဝုဓဟတ္ထာ၊ လက်၌လက်နက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ။ဧကာဘတ္တိကာ၊ တထပ်သာစားလေ့ရှိကုန်၏။

'ဘတ္တဘုဥ္ဇန'ကို 'အာပုပိကော'ဟူ၏သို့ ဘတ္တဟူသည်။ ။ဝါ-ဩဒ္ဒနမုမခါ ဟူ၏သို့ 'ဘုဥ္ဇနလောပ'။

ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်၏။ ရက္ခသေဟိ၊ တို့ထက်။ ဒိဂုဏော၊ နှစ်ဆဘက်ကုန်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ဌာနံ၊ ဤအရာကို။ လဒ္ဓံ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းထံမှ ရအပ်သည်။

ဝေဿာဝဏ္ဏဿ သန္တိကာ လဒ္ဓံ။ ရင်း။

ဝေဂသာ၊ အဟုန်ဖြင့်။

ယင်းမှ အနီးသမုဒ္ဒရာနား ကျွန်းတစ်စင်ကို 'ဒီပဿ'ယူ။ ။ဝါ၊ သုဝဏ္ဏ ဘူမိတိုင်း,ကိုယူ။

အာရက္ခံ၊ ဤအခါမှစ၍ မဝင်ကြဲပေကုန်သတည်းဟု အမိန့်ခွန်အငွမ်း ဖြင့် အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဌပေသိ၊ ၏။ ။သာရတ္ထ။

သို့ မိန့်ခွန်းတော် မှသည်ကိုပင် အစောင့်အရှောက် ထားသည်ဟူလို။ ။ မထေရ်ဘို့ ဖန်ဆင်းအပ်သော ခေါင်း တခု, ကိုယ် နှစ်ခု, ရှိသော အသွင်ကို ကျောက်ရုပ်ထု၍ တောင်ထိပ်၌ ထားသည်ဟူ၏။ ။သောဏုတ္တရ နာမ မေဝ ကရောန္တိ-၌ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းစိမ့်သောငှါ ဖွားစ,သနေ့မှည့်ဘည်ကိုယူ။

ပိဿာစေ၊ ရေစောင့်ဘီလူးတို့ကို၊ (ယင်းကား မြေပုံဘီလူးကို သော ဘယူဟောသည်)။ ။နိဒ္ဒါဝိတွာန၊ နှင်ထုတ်ကုန်၍၊ ဝါ၊ ပြေးစေကုန်၍။

ပလာပေတွာန—ဖွင့်။ ။ဋီကာ။

အဒဿနံ၊ တုန်ပြီ၊ (သာရတ္ထ၌အဒဿိသုံဟူ၏)။ ။ဆင်ခြင်၊

အန္တိမေ၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ မေ၊ အား၊ ကာလောနူခါ၊ အခါ တန်ပြီလော၊ နောကာ၁လောနူခါ၊ အခါမတန်သေးလော၊ ။သောသမယော၊ သည်၊ အာဂန္တွာ တိ၊ လာလတံ့၊

ယာဝဒအယှဉ်အနာဂတ်၌ဝတ္တမာန်။ ။ယာဝပုရေပုရာယောဂေနာဂတေ။ သဒ္ဒနီတိ။ ။ဒါနိတိုနိပါတမတ္တံ။ ။သာရတ္ထ။

ဇမ္ဗုဒ္ဒီပံ၊ ဇမ္ဗုဒိပ်ကျွန်းသို့၊ အာဂန္တွာ ယုဂမဝါ၊ လာရောက်သည်မှလည်းရှိ၍၊ နဝါ အာဂန္တွာ ယုဂမ၊ မလာရောက်သည်မှလည်းရှိ၍၊ ရာဇဂဟ နဂရာ ဝိဝတ္တကော န၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို ကြည့်လျက် ထိုမှအပ လက်ယာရစ်လှည့်၍သွားသော ခရီးဖြင့်၊ ဝါ၊ သွားခြင်းဖြင့်၊ ။ငိုဏ၊

ယခုအခါ မယ်တော်၏ ဝေဒိသမြို့၌နေကြောင်း, ယင်း၏ ဇာတိဘူမိ ဖြစ်ကြောင်း, မထေရ်၏ယင်း၌ ဖွားကြောင်းကိုပြလိုရကား အာသောကော-စသည်ဒိန္နံ။

မြို့လည်းဝေဒိသဂိရိ,သူဋ္ဌေးသမီးလည်း'ဝေဒိသဂိရိ'ပင်။သာရတ္ထ။ ။ဥာတိ ဃရေ,ကား 'အဖ'သူဋ္ဌေးအိမ်။ ။တေနဝုတ္တံ,ကား လဒ္ဓဂုဏ်။

အာရောပေသိ၊ တင်လှူ၏၊

မယ်တော်ကို ဖူးမြင်ခြင်းကိစ္စပြီးရကား 'ကတ္တမ္ဗကိစ္စံ နိဋ္ဌိတံ'ဟူသည်။

ဆဏာတ္ထဥ္စ၊ သဘင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊

'အတ္ထ'ကား ကာရဏတ္ထ။ သဘင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာ ထွက်သည်။ ကိုယ်ကား သဘင်မကစားလိုဟူလို။ ။'ဟိတတ္ထ'ယူမူ မိဒိသည်း သဘင်ကစားသည် ကျခဲ့ရကား မသင့်။

ဆဏာတ္ထန္တိ ဆဏနိမိတ္တံ၊ ဆဏဟေတုတိအတ္ထော။ သယံ ဆဏကီဠ' အကာတုကာမောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။သာရတ္ထ။

မိဿကပဗ္ဗတံ၊ သို့၊ အဘိရူဟတု၊ တက်နှင့်စေဦး၊

မြေကျောက်ရောရကား 'မိဿက'မည်သည်။ငင်း။ ။နယုံလပြည့်ကား 'ဇေဋ္ဌမူလ'တခုခုနှင့် ရုံခါယှဉ်ရကား 'ဇေဋ္ဌမူလမာသပုဏ္ဏမာယံ'ဟူသည်။

တေသံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏၊ သဏ္ဍမော၊ သော၊ ဒိဋ္ဌသစ္စော၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် သိမြင်အပ်ပြီးသောသစ္စာရှိသော၊

မထေရ် မယ်တော်၏ အမ သမီးတွင် မြင်သောသား မထေရ်ဘူ ဖြစ်သော မယ်တော်အား မထေရ်ဟောသည့်တရားကို နာသည်တွင် အနာဂါမ်ဖြစ်သည်။ ငင်း။ ။'တဿာ တိဟ'၌ တ,ကား အာဂုံ ဋ္ဌဟ,ကား နိပါတ်မျှ။ယောဇနာ။

ဂမနာယ၊ ငှါ။ ကာလော၊ ပြီ၊ အဟံပိ၌ အပိကားဘဂဝတော ဗျာကရဏာ ပေက္ခ၊ ။အဿသတ္တသာ၊အား။ အားရော စေသီမှာ စင်၊ ။ဓာတ္တိယပရော ပရိယတ္တိဥာဏ်, အသသာနုသယဥာဏ်ကား ဗုဒ္ဓစက္ခု၊ ယင်းဖြင့် ဓာတ္တိ ယပရောပရ,အာသယာနုသယမှတပါးကိုမမြင်ရကား ဩလောကေန္တော

မဟုတ္တဲ ဩဒ္ဒလောကေတွာ ဟူလေသည်။ သာရတ္ထ။ ။ဩဒ္ဒလောကေန္တော ဟူသော် ယင်းဖြင့် ရှုလျက်ကြွားသည်ဟု စကားကျခဲ့။ ဩဒ္ဒလောကေတွာ ဟူမှုကား ယင်းဖြင့် ဉာဏ်နှိယပရောပရိယ, အာသယာနုသယကို ရှုပြီးမှ အနာဂတံသဉာဏ်သဗ္ဗညုတညာဏ်ဖြင့်မြင်၍ကြွားသည်ဟုစကားရောက်သောကြောင့် စကားကြွင်းနှင့် ဆိုသည်ဟုလို၊ ။ဋီကာ ဆရာအာဘော် ကျန့်ိုင်ခဲ့ျ၊

ဇေတမဏ္ဍံ၊ ထိုသို့နေ့ခင်းအခါ မဟိန္ဒမည်သောရဟန်း သီဟိုဠ်ကျွန်းကို ကြည်ညိုစေလတံ့ဟူသော အနက်ကို၊ ။ဋီကာ၊

‘တွံပိ’၌ အပိ,ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကိုပေါင်း။ ‘ဠတိစ’၌ စ,ဖြင့် တေမဏ္ဍံ အာရောစေသိ,ကို ဆည်း။ ။ယောဇနာ။

ယံ ပန မိဿကပဗ္ဗတံ၊ ကို။သဠ္ဌာနန္တိ၊ ကုန်၏။တသ္မိံ မိဿကပဗ္ဗတေ၊ ၌၊ သမ္ဗန်။ ။ဝါ၊နိယတာနုပေက္ခ၊ ။ဝေဒိသမှိ၊ဝေဒိသဂိရိမည်သော၊ ရာဇဂဟေ၊မင်းဒိဗုရားကျောင်း၌၊ တိံ သရတ္တိယော၊လုံး။ ဝသိတွာ၊၍။

‘ဝေဒိသမှိ’၌ ဂိရိဟူသောနောက်ပုဒ်ကျေ။ ။ရာဇဂဟေလည်း မြို့ဟော မဟုတ်။ဝေဒိသဂိရိမှိဒေဝိယာ ကတဝိဟာရေ-ဖွင့်။သာရတ္ထ။ ။ရာဇဂဟေတိ ဒေဝိယာ ကတဝိဟာရေ။ဝဇီရ။ ။ဂမနဿ ကာလောဝ ဥတ္တမံ ဒီပံ ဂန္တာမ ဣတိ ဝိတက္ကေတွာ-ထည့်သမ္ဗန်။

ပဋိနာ၊ပျံ့ကုန်၏။

ပပုဗ္ဗော ဋီဂတိမှိ၊သုပဓ္ဓယဿ အဂနော၊ ။ယောဇနာ။

ယင်းသို့ ကောင်းကင်သို့ ပျံ၍ အဘယ်သို့ ပြုသနည်း အဘယ်သို့ပြုသနည်းရန်ကြောင့် ဝေဟာယတိဘာ၊ပ။နဂုတ္တမေ၊မိန့်၊ ။ယင်းသို့ကောင်းကင်သို့ပျံ၍စေတိယတောင်၌ကျကုန်သည်ဟုလို၊ ။သာရတ္ထ။
ဝေဝံ၊သို့။ နဂုတ္တမေ၊ မြတ်သောစေတိယတောင်၌၊ နိပတိံသု၊သက်ကျကုန်ပြီ။ (ဤကားသာခန်)၊

ယင်းတောင်၏မြို့မှ တည်ရာအရပ်,ယင်း၌မထေရ်တို့၏တည်ရာအရပ်ကိုပြခြင်းငှါ တတိယဂါထာ-မိန့်၊ ။ဋင်း၊

ပုရဒ္ဓသေဠဿ၊ မြတ်သောအနုရာဓမြို့၏၊ ပုရတော၊ အရှေ့မျက်နှာ၌၊ ဋ္ဌိတော၊သော။ (ထည့်)။ မေဃသန္ဒသော၊ မိုးတိမ်ညိုအဆင်းနှင့်တူသော၊

ပဗ္ဗတေ၊စေတိယတောင်၌၊ သီလကူဋမှ၊သီလကူဋမည်သောတောင်ထွတ်နှ၌၊ ပတိံသု၊ကုန်၏၊ကိမိဝ၊မူကား၊ (ထည့်)၊ဟံသာ၊တို့သည်၊နဂမုဋ္ဌနိ၊၌၊ ပတိံသုအာဝ၊တည်း၊

ယင်း၌ဘယ်အခါ တည်သနည်း ရုဒ်ကြောင့် ဇိဝံ-စသည်မိန့်၊ ။ ဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်သို့ကြွတော်မူစဉ်ခြောက်လ,ဝေဒိသဂိရိကျောင်း၌တလ, သို့ခုနစ်လပတ်လုံး ငံ့လင့်တော်မူသောကြောင့် သုံးဆဲ့ခြောက်နှစ်သို့ ကူးရကား ဆတ္တိံသတိမေ ဝဿေ-ဟူသည်၊ ။နုယံ့လပြည့်နေ့ ဟူသောကြောင့် သုံးဆဲ့လေးရတင့်တွဲလပြည့်နေ့မှစ၍ ကိုးလပတ်လုံး သင်္ဂါယနာတင်ရကား သုံးဆဲ့ငါးခု တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ပြီးသည်၊ ကလျာဏီသိမ်စာဘင်း၌လည်း သောဏုတ္တရ မထေရ်တို့ သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ သုံးဆဲ့ခြောက်ခုနှစ်မှ ကြွလာသည်ဟူ၏၊ ကြွင်းသော မထေရ်တို့ကား သုံးဆဲ့ငါးခုနှစ်ကပင် ယထာရဟကြွတော်မူကုန်သည်၊ သုံးဆဲ့ခြောက်ခုနှစ်မှာ ချည်းထင်တတ်၏၊ မဟုတ်၊ ။ပရိနိဗ္ဗာန်တော်၌ နိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသနှစ်ကိုချန်၍ နောက်ကိုသာယူ၊ သို့မှ သာသနာတော်နှင့် သဏ္ဍာရာဇ်ညီမည်၊

ပရိနိဗ္ဗာနတောတိ ပရိနိဗ္ဗာနဝဿတော၊တံ အဝမိဘူတံ ၎န္တီတွာ တတော ဥဒ္ဓံ ဒိုန္နံ ဝဿသတာနံ ဥပရိ ဆတ္တိံသတိမေ ဝဿေတိ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော။ ။သာရတ္ထ။

အဘယ်ဖြင့်သိအပ်သနည်း ရုဒ်ကြောင့် အဇာတသတ္တု၊ဿ-စသည်မိန့်၊

အဋ္ဌမေ၊အဘိသိက်ခံသနှစ်မှ ရှစ်နှစ်မြောက်သော၊ ဝဿေ၊ နှစ်သည်၊ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊သော်၊ ထည့်၊ ။တသ္မိံ ယေဝ ဝဿေ၊ထိုနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသနှစ်၌ပင်လျှင်၊ ။(နှစ်သာဘူသည် မဟုတ်၊ ရက်လည်း နိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသနေ့ပင်၊ ဂုဏ်း)

လက်ာယံ ဝိဇယသနာမကော ကုမာရော။ဩတိဏ္ဏောတိ ရမတိ တမ္ဗပဏ္ဏိ ဒီပေ၊သာလာနံ ယမက ဂုဏာ နမ္ဗန္တရသ္မိံ။ နိဗ္ဗာတုံ သယိ၊ တဒိနေ တထာ ဂတဿ—ဟု မဟာဝင်၌လည်းမိန့်၏။

သီဟကုမာရဿ၊သီဟဗာဟုမင်း၏၊

ကလိင်္ဂရာဇ်မင်းသမီး၌ ခြင်္သေ့ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော မင်းသားကို "သီဟကုမာရ" ဟူသည်။ ။သာရတ္ထ။

တမ္ဗပဏ္ဏိဒီပသား၏၊ အာဒိရာဇာ၊ အစမင်းဖြစ်သော၊ (ဃရုအဋ္ဌကရ ကဲပ်တွင် အစကိုယူ)။ ။သင်း၏တမ္ဗပဏ္ဏိမည်ကြောင်းကိုဒီပဝင်၌-

ဥဘော ပါဏီဟိ ဇဏ္ဏုမှိ၊ယောဂံ ကတွာ ပုထဝိယံ။
မဇ္ဈေ တဋ္ဌသ ဌတွာန၊ပါဏိ ံ ပသန္နံ တေ ဇနာ။ ။

ရတ္တပံသုဘူမိဘာဂေ၊ပါဏိတလမှိ မက္ခိတံ။
နာမဓေယျံ တဒါ အာသိ၊တမ္ဗပဏ္ဏိတိတံအဟု။ ။မိန်၏။

ရှေးကလူတို့နေရာ မဟုတ်သောကြောင့် မနုဿာဝါသံအကာသိ-ဟူသည်။ သာရတ္ထ" ။အဇာတသတ်မင်း နန်းစံ သုံးဆဲ့နှစ်နှစ်တွင် အရင်းခုနစ်နှစ်ကို ပယ်၍ ဥဒယဘဒ္ဒနန်းစံ တဆဲ့သုံးနှစ်ထည့်သော် ဝိဇယမင်းနန်းစံ သုံးဆဲ့ရှစ်နှစ်ပြည့်ရကား ဥဒယဘဒ္ဒဿ။ပ။မကာသိ-ဟူသည်။ငင်း။ ။စုဒ္ဒသမနှစ်ကိုချန်။ ဥဒယဘဒ္ဒစုဒ္ဒသမနှစ်၌ပင် ဝိဇယလွန်ရကား၊ ထိုနှစ်၌ ပဏ္ဍုဝါသုဒေဝမင်း ဖြစ်သည် ဟူကောင်းလျက် ယင်းစုဒ္ဒသမနှစ်သည် ရာဇသုညနှစ်ဖြစ်၍ ပဉ္စဒသမေ ဝဿေ-ဟူသည်။ ။ငင်း။

တတ္ထ၊ထိုဇမ္ဗူဒိပ်၌၊ ဍာဝ၊ဤသိဟိုဠ်ကျွန်း၌၊

ဥဒယဘဒ္ဒ တဆဲ့ ခြောက်နှစ်တွင် အဆုံး နှစ်နှစ်နှင့် အနုရုဒ္ဓ မုဏ္ဍ ရှစ်နှစ်၊ နာဂဒါသကအနှစ် နှစ်ဆယ်သော် ပဏ္ဍုဝါသုဒေဝ သုံးဆယ်ပြည့်ရကား ဥဒယဘဒ္ဒဿ။ပ။မကာသိ-ဟူသည်။

နာဂဒါသက နှစ်ဆဲ့လေးတွင် အဆုံးလေးနှစ်နှင့် သုသုနာဂ တဆဲ့ခြောက်နှစ်သော် အဘယအနှစ် နှစ်ဆယ်ပြည့်ရကား တသ္မိံ။ပ။'ပရိပူရိံသု'မိန့်။ ။သတ္တရသမနှစ်ကိုချန်။

သုသုနာဂ တဆဲ့ရှစ်နှစ်တွင် အဆုံးနှစ်နှစ်နှင့် ကာဠာသောက တဆဲ့ငါးနှစ်သော် ပဏ္ဍုကာဘယ ဘိသိက်မခံမီ တဆဲ့ခုနစ်နှစ် ပြည့်ရကား အထ။ပ။ 'ပရိပူရိံသု'မိန့်။ ။သောဠသမနှစ်ကို ချန်ဦး။

ပဏ္ဍုကာဿ၊ပဏ္ဍုကာဘယမင်း၏၊

ပဏ္ဍုကာဘယကိုပင် နာမေကဒေသအားဖြင့် ပဏ္ဍုကဿ-ဟူသည်။ ။ဒေဝဒတ္တောကို ဒတ္တော-ဟူ၍သို့တည်း။ သာရတ္ထ။ ။ထိုမင်းကိုပင် ဒီပဝင်၌ ပကုဏ္ဍကာဘယ-ဟူ၏။ ။မဟာဝင်၌ကား သာရတ္ထဒီပနီ၌ကဲ့သို့ ပဏ္ဍုကာဘယ-ဟူ၏

ဒါမရိကော၊ခိုးသူရါးမြသည့်၊

ပဏ္ဍုကာဘယ ကား ခိုးသူ စင်စစ်မဟုတ်၊ အဘယမင်း၏တူပင်။ ပြည်ကို လုသောကြောင့်သာ ဒါမရိကော-ဟူသည်။ ။သာရတ္ထံ။

ရာဇသုညနှစ်ကို ပေါင်းသိုရကား တာနိ-စသည်ဖွင့်၊ ။ဝိဇ္ဇာယနှင့် ပဏ္ဏုဝါသုဒေဝတို့အကြားဌ် ရာဇသုညတနှစ်ကိုရည်၍ ဟေဋ္ဌာ ဧကေန ဝဿေန သဟ-ဟူသည်၊

ဟေဋ္ဌာ၊အောက်ဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာယပဏ္ဏုဝါသုဒေဝတို့အကြားဌ်၊ဧကေန ဝဿေန၊ရာဇသုညတနှစ်နှင့်၊

ယင်းတဆဲ့ရှစ်နှစ်ကို ဘိသိက်ခံမင်းမရှိ၍သာ 'ရာဇသုည' ဟူသည်။ ။
ထိုကြောင့် မင်းဟူက အဘိသိက်ခံမြဲ မခံသော် 'မင်းသုဉ်း'သည်ပင်။

ပဏ္ဏုကာဘယရဇ္ဇောစ၊အဘယဿစ အန္တရေ။
ရာဇသုညာနိ ဝဿာနိ၊အဟေသုံ ဒသ သတ္တစ။ ။မဟာဝင်။

ကာဠ္ဌာသောကနှစ်ဆဲ့ ရှစ်နှစ်တွင်အဆုံးတဆဲ့သုံးနှစ်နှင့် ဒသဘာတုက မင်းတို့ နှစ်ဆဲ့နှစ်နှစ်, နဝနန္ဒာမင်းတို့လည်း နှစ်ဆဲ့နှစ်နှစ်, စန္ဒဂုတ္တမင်း အစ တဆဲ့သုံးနှစ်သော် ပဏ္ဏုကာဘယသရနှစ်ဆယ်ပြည့်ရကား တတ္ထ စန္ဒ ဂုတ္တဿ၊ပ၊မကာသိ-မိန့်၊ ။ဗုဒ္ဓသနှစ်ကိုချန်ဦး၊ ။စန္ဒဂုတ္တမင်းနှစ်ဆဲ့ လေးနှစ်တွင် အဆုံးတဆဲ့တနှစ်နှင့် ဗိန္ဒုသာရနှစ်ဆဲ့ရှစ်နှစ်, အသောက မင်းဘိသိက်မခံမီ လေးနှစ်၊ ခံပြီး တဆဲ့ခုနစ်နှစ်သော် မဒ္ဒသိဝခြောက် ဆယ်ပြည့်ရကား တတ္ထ၊ပ၊မကာသိ-မိန့်၊

ဇမ္ဗူဒိပ်ရာဇဝင်သက်သက်ကို ပြလိုရကား-ပရိနိဗ္ဗုတေ-စသည်မိန့်၊

ဝါ-ပရိနိဗ္ဗာန် လွန်တော်မူသည်နောက် အဇာတသတ်-စသောမင်းတို့ ၏ နှစ်အရေအတွက်အားဖြင့် နှစ်ရာ့သုံးဆဲ့ခြောက်နှစ်ကို ပေါင်း၍ ပြပြန် လိုရကား ပရိနိဗ္ဗုတေ-စသည်မိန့်၊ ။အဇာတသတ်၌ နိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူ သော အဋ္ဌမနှစ်ကို ထွတ်၍ အဇာတ၊ပ၊ကာရေသိ-မိန့်၊ သာရတ္ထ၊ ။အနု ရုဒ္ဓမုဏ္ဍမင်းနှစ်ယောက်ပေါင်းရှစ်နှစ်သာယူ၊ ။ကာဠ္ဌာသောကမင်းကို ပင် ဤ၌အာသောကဿဟူသည်၊ ကာဠာသောကဿ-ဖွင့်၊ ရင်း၊

ဘဒ္ဒသေန၊ကောရဏ္ဍဝဏ္ဏ, မင်္ဂုရ, သဗ္ဗဇဟ, ဇာလိက, ဥဘက,မှ သဉ္စယ,ကောရဗျ,နန္ဒိဝဍ္ဎန,ပဉ္စမက၊ဤမင်းညီနောင်တကျိပ်အခါကိုပေါင်း မှနှစ်ဆဲ့ နှစ်နှစ်၊

ဥဂ္ဂသေန,ပဏ္ဍုက,ပဏ္ဍုဂတိ,ဘူတပါလ, ရဋ္ဌပါလ,ဂေါဝိသာဏက, သဝိဒ္ဓက, ကေဝဋ္ဋက, ဓနနန္ဒ ဤနန္ဒမင်းကိုးယောက်အပေါင်းလည်းနှစ်ဆဲ့ နှစ်နှစ်သာ။ ။ဤရာဇဝင်နှစ်ကိုပေါင်းသော် နှစ်ရာ့သုံးဆဲ့ခြောက်နှစ်ဖြစ် ရကား ဝါ၊နိဂုံးကိုပြလိုရကား ဧဝမေတေန-စသည်မိန့်၊

ရှုတ်ငြော်အတ္ထဇာတံ၊ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗမေဝ၊တည်း။ သမ္ဗန်။ ။နိဗ္ဗာန် လွန်တော်မူသနှစ်နှင့်သော်ကား နှစ်ရာ့သုံးဆဲ့ခုနစ်နှစ်။ ။သာရတ္ထ။

သီဟိုဠ်ရာဇဝင်ဖြင့်ရေတွက်သော်ကားသီဟိုဠ်သို့ဝိဇယမင်းရောက်စ နိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသနှစ်ကိုပယ်၍ဝိဇယသုံးဆဲ့ခုနစ်နှစ်၊ရာဇသုညတနှစ်။ ပဏ္ဍုဝါသုဒေဝသုံးဆယ်၊ အဘယနှစ်ဆယ်၊ ပဏ္ဍုကာဘယအဘိသိက် မခံမီ ရာဇသုည တဆဲ့ခုနစ်နှစ်၊ ခံပြီးခုနစ်ဆယ်၊ မုဋသိဝခြောက်ဆယ်၊ ဒေဝါနံပိယတိဿအဘိသိက်ခံစ တနှစ်-ပေါင်းသော်နှစ်ရာ့သုံးဆဲ့ခြောက် နှစ်၊နိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသနှစ်နှင့်သော် နှစ်သုံးဆဲ့ခုနစ်နှစ်။ ။ငင်း။

ဇေဋ္ဌမူလနက္ခတ္တံနာမ၊ဇေဋ္ဌမူလနက္ခတ်သဘင်မည်သည်။

နယုံလပြည့်ကား ရုံခါဇေဋ္ဌနက္ခတ်,ရုံခါမူလနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်ရကား ယင်းသို့ ဟူသည်။ဋီကာ။ ။ယင်းနက္ခတ်ကိုမှီရကား သဘင်ကိုလည်း ဌာနူပစာအားဖြင့် ယင်းသို့ဟူသည်။ ။ငင်း။

ဆတ္တံ၊ ရေဖြန်းသဘင်ကို။ ဝါ၊ရေသွန်းသဘင်ကို။ ဝါ၊ရေဖြင့်ကစားသောသဘင်ကို။

သလိလကီဠာဆဏော။ ။သာရတ္ထ။

ရောဟိတမိဂရူပံ၊သမင်ပါးအသွင်ကို။

ဂေါကဏ္ဏမိဂဝေသံ—ဖွင့်။ ။ဋီကာ။

ဒေဝေါ ဂေါကဏ္ဏရူပေန၊ ရာဇာနမဘိဒဿယိ။ ။
ဟုဒီပဝင်၌လည်းမိန့်၏။

ဝါ၊စိုင်အသွင်ကို။

ရောဟိ သော ရောဟိတောစာထ၊ ဂေါကဏ္ဏော ဂဏိကဏ္ဏကော။ ။ ဟု အဘိဓာန်၌ 'အထသဒ္ဒါ'ခြား၍ 'စိုင်'ပရိယာယ်နှစ်ပုဒ်,သမင်ပါးပရိယာယ် နှစ်ပုဒ်ဆိုသည်။

ပမတ္တံ၊မေ့လျော့စဉ်၊ ဝိဇ္ဈိတုံ၊ပစ်ခြင်းငှာ။ ဇိယံ၊လေးညှို့ကို။ ဖေါ်ဒွေသိ၊ ဖျင်း၏။ ဝါ၊ခတ်၏။ ။အမ္ဗတ္ထလမဂ္ဂံ၊ သရက်ပင်ဖြင့် မှတ်အပ်သော ကုန်းလမ်းခရီးကို။ ဝါ၊သို့။

အမ္ဗရုက္ခေန ဥပလက္ခိတံ ထလံ။ ။ယောဇနာ။

အနုပဗ္ဗေန္တော၊ ခြေချင်လိုက်သည်ဖြစ်၍၊

ပဒသာ အနုဓာဝန္တော–ဖွင့်။သာရတ္ထ။ ။အများကိုမြင်က ကြောက်ခြင်း ကြီးလမည်စိုး၍'မမံယေဝ ရာဇာ ပဿတု'ဟု မိန့်ခွန်တော်မူသည်။ ။ငင်း။

ဓမ္မဒေဝိ စသည်ဘား မိန္တနာကာရေ၊ ။ထေရော အာဟာနွှ ပရိဒိဗာက္ကံ ဥဝွာ၊ ထည့်၊ သမ္ဗန်၊ ။ဓမ္မရာဇ ဿ၊ တရား၏ခင်းဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညုဘုရား၏၊

'ဓမ္မဿ ရာဇာ ပဝတ္တကတ္တာ ဓမ္မရာဇာ'ဟရားကိုဟောတော်မူတတ်ရကား အစိုးရသည်ဟူလို။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

ဝါ၊တရားဖြင့် လောက၏ခင်းဖြစ်တော်မူသောသဗ္ဗညုဘုရား၏၊

ဓမ္မတော ဝါ သဒေဝကဿ လောကဿ ရာဇာ ဇာတော နာဓမ္မတော တိ ဓမ္မရာဇာ။ ။ငင်း။

တာ၊အား၊ အနုဘာဝ္မာသဝေ၊သနားခြင်းအကျိုး၌သာသျှင်၊ ဝါ၊စောင် မခြင်းအကျိုး၌သာသျှင်၊ အာဂတာ၊ကုန်၏၊ ဒိမုခဘာဝဥာသ၊ မျက်နှာ မသာဖြစ်ခြင်းအ ကျိုး၌၊ နအာဂတာ၊ ကုန်၊ (ဟုအဝ ခာရအပြု၊ ။သာ ရတ္ထ)၊

'ပုဗ္ဗဒ္ဓ'ဖြင့် အတ္တနော သဘာဝ,ကို အပရဒ္ဓဖြင့် အာဂတကိစ္စကိုပြသည်။

သမဏာဟု မသိဘူးသော မင်းအား သမဏာ မယံ မဟာရာဇာဟု ဘယ် ကြောင့် မိန့်လေသနည်း စုဒ်ကြောင့် အသောကမင်းစေနှင်သောသတင်းဖြင့် သိဘူးသော သမဏာသညာကို အောက်မေ့စေလိုသောကြောင့် မိန့်သည်ဟု ပြလိုရကား တေနစ သမယေန–စသည်မိန့်၊ ငင်း၊

အဒိဋ္ဌာ ဟုတွာ သဟာယကာ–ပြု။ ။ငင်း။

ဆာတပဗ္ဗတပါဒေ၊ ဆာတဝါဟာခည်သားတောင်ခြေ၌၊ (ဘောဒေသ ဝေါဟာရ၊ ငင်း)၊

ယင်းကား 'အနုရာဓမ္မို'မှ အရှေ့တောင်၌ နှစ်ယူဇနာမကဝေးသော အရပ် မှာ ဘည်သည်။ ။ငင်း။

ရထယဋ္ဌိပမာဏာ၊ရထားနှင်တံပမာ အဖို့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊

အလျားအလုံး နှင်ပါးပင် ရထားနှင်တံ ပမာဏရှိသည်ဟူ၏။ ။ဋီကာ, ဂဏ္ဌိပုဒ်သုံးပါး။

ဇာတာ ဖုထပတောဒေန၊သမာနာ ပရိမာဏတော။ ။
ဟု မဟာဝင်၌လည်း မိန့်၏။

ဝါ၊ရထာ တန်ခွန်ရိုးပမာဏရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ။ဂဏ္ဍိပုဒ်။
ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၌ တဿ အဘိသေကသမကာလမေဝ ထည့်။ ။သာရတ္ထ။

တဿာဘိသေကေန သမံ၊ဗဟူနစ္ဆရိယာနတုံ။ ။မဟာဝင်။

လတာယဋ္ဌိနာမ၊ ရွှေနွယ်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သောကြောင့် လတာယဋ္ဌိမည်၏။ (နောက်နှစ်ပုဒ်၌လည်း ဤနည်းမျိုး)။ ။တံရဇတဝဏ္ဏာံ၊ ကိုး။ အလက်ရိတ္တာ၊၍။ တဗ္ဗေဝ၊ ထိုနှင်တံ၌ပင်လျှင်။ ဥပ္ပန္နလတာ၊ ဖြစ်သော ခြူးနွယ်သည်။(အာခါရထည့်၊သာရတ္ထ)။ ။သုဝိဘတ္တ၊ပ၊ကွာနိ၊ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်သော အညွှာ, အရွက်, ဝတ်မှုံ ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၍။ ခါယန္တိ၊ထင်ကုန်၏။

ဗန္ဓိယတေ ယေနာတိ ဝဏ္ဏ—ပုံ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။ကေ ဥဒကေ ဇာယတီတိ ကိ၊ကမလာဒိ၊တသ္မိံ ဇာယတိ ဇလတီတိ ဝါ ကိဥ္ဇက္ခော။ ခပစ္စယံ နဿ လ ေသ ဝါ ကကာရတ္တံ နိဂ္ဂဟိတာဂမဉ္စ ကတွာ ကိဥ္ဇက္ခောတိ ဝုတ္တံ။ ။ အက္ခရကောသဋီကာ။

ဟံသ၊ပ၊ ဒယော၊ ဟာသ်ာ, ကြက်, ဇီဝဇီဝှက် အစရှိကုန်သော။ ။ သဇီဝါဝိယ၊ အသက်ရှိကုန်သကဲ့သို့၊ (ပန်းချီ ဆေးရေး သကဲ့သို့ ထင်သည်)။ ။ဘာသု၊တို့တွင်။ ဧကော၊ တစင်းသောနှင်တံသည်၊ (ယင်းပုဒ်ကိုထည့်)။ ၊ရဇတယဋ္ဌိဝ၊ ငွေနှင်တံကဲ့သို့။ သေတာ၊ ဖြူ၏။ လတာ၊ ထို၌ထင်သောခြူးနွယ်သည်ကား။ ကဉ္စနသန္နိဘာ၊ရွှေနှင့်တူ၏။ သာရတ္ထ၊ ယာဒိသံ၊သော၊နီလာဒိ၊သော၊ပုပ္ဖံ၊သည်၊လောကေ၊၌၊အတ္ထိ၊၏။ တာဒိသံ၊သော။ နီလာဒိ၊သော၊ ပုပ္ဖံ၊သည်။ ပုပ္ဖယဋ္ဌိမှိ၊၌။ ခါယတိ၊၏။ ဒုင်း။ ။ သကုဏာ၊သားငှက်တို့သည်၊ (မိဂပုဒ်ကျေသည်)။

ဧကော သကုဏယဋ္ဌိ တု၊တဟိံ ပက္ခိ မိဂါ ဗဟူ။
နာနာစ နာနာဝဏ္ဏာစ၊သဇီဝါ ဝိယ ဒိဿရေ။ ။မဟာဝင်။

အဋ္ဌကထာ၌လည်း 'နာနပ္ပကာရာနိစ စတုပ္ပဒါနိ-မိန့်၏။

သရူပေနေဝ၊ဒိဋ္ဌိအဆင်းသဏ္ဌာန်အားဖြင့်သာလျှင်။

သမုဒြာမှ အလိုလို ကမ်းသို့တက်၍ ကမ်းနား၌ တံပိုးအဟုန်ငြင့် ဖြစ်သော အပိုင်းအခြား အစုအပုံကဲ့သို့ ဖြစ်သည်ကို 'ရတနံ ဥပ္ပဇ္ဇိ' ဟူသည်။ ။အဋ္ဌ ပုတ္တာ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု၌လည်း နည်းတူ။ ။ဋီကာ။

ဟာယမုဉ္စာ၊ မြင်းရုပ်သဏ္ဍာန်ရှိသောပုလဲ။ (နောက်ကိုလည်းနည်းတူ)။ ဂဇ ဆင်။ ရထ၊ ရထား။ အာမလက၊ ရှိရှားသီး။ ဝလယ၊ လက်ကောက်။ အင်္ဂုလိဝေဌက၊ လက်စွပ်။ ကကုဖလ၊ ဖေါက်ကြံ့သီး။

ယင်းတို့ကား သို့သဏ္ဌာန်ဖြင့် နဂိုရ်ဇာတိဖြစ်သည်။ ။ငင်း။

ရာဇကကုဓဘဏ္ဍာနိ၊ မင်းတို့အားသာ ထိုက်သောမြတ်သောဘဏ္ဍာတို့ကို။

ရာဇာရဟာဥတ္တမဘဏ္ဍာနိ-ဖွင့်၊ ဋီကာ။ ။ယင်းဋီကာတို့၌ အဓိပ္ပါယ်ညသာ ဖွင့်သည်။ ။အချို့ကား 'ကကုဓသဒ္ဒါ ဥတ္တမတ္ထဝါစီ'ဟူ၍ဆင်ခြင်။

ဝါ၊ မင်းတို့သွားရာ အခါ၌ပြုတ် ဆောင်ယူအပ်သော မင်းဘဏ္ဍာတို့ကို။

ကုကအာဒါနေ-ဓော။ ဝဏ္ဏဝိပရိယာယော။ ရဿော ဂမနကာလေ သဒါ အာဒါတဗ္ဗတော ကကုဓာနိစ တာနိ ရာဇဓနတ္တာ ဘဏ္ဍာနိ စာတိ ကကုဓဘဏ္ဍာနိ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

စာမရိံ၊ စာမရီသားမြီးယပ်။

ယင်းကား သား, ဒံထူးသားမျိုးတဦးပင်။ ။ဥတ္တရပထတိုင်း၌ ထင်ရှားသောဟူ၏။

စမရော ပသဒေါစေဝ၊ ကုရင်္ဂေါ မိဂမာတုကာ။
ရုရုရင်္ကု စ နိင်္ကော စ၊ သရဘာဒိမိဂန္တရာ။ ။အဘိဓာန်။

စမရာဒယော သရဘာဒယော စ မိဂန္တရာ မိဂဝိသေသာ။ စမရော ဥတ္တရပထေ ချာတော။ ယဿပုစ္ဆံ စာမရံ။ စမု အဒနေ အရော။ စမရော၊ ထိယံ စမရီ။ ။ယင်းဋီကာ။ ။ဆရာတို့ကား 'အောင်မည်သော'သားဟူကြ၏။ ဆင်ခြင်။

မောဠိံ၊ သင်းကျစ်။ ။ဇူဋ်အယံ ပဏ္ဏာကာရော၊ ဤလက်ဆောင်ပဏ္ဏာသည်။ သေယျထာ ကတမော၊ ကား။

'သေယျထိဒံ'ကား လိင်သုံးပါး, ဝုစ်နှစ်ပါးနှင့်ဆက်ဆံသော 'သရူပပုစ္ဆာ' နိပါတ်။

သေယျထိဒံ ဣတိ သော ကတမောတိ ဝါ တေ ကတမေတိဝါ သာ ကတမာတိ ဝါ တာ ကတမာတိ ဝါ တံ ကတမန္တိဝါ တာနိ ကတမာနီတိ ဝါ ဧဝံ လိင်္ဂဝစနဝသေန အနိယမိတေ အတ္ထေပိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

သင်္ခံ၊ သမုဒြာမှ ဖြစ်သောလက်ယာရစ်ခရုသင်း၊ ဂင်္ဂေါဒကံ၊ အနုဝတ်ရေ၊

အနောတတ္တောဒကမေဝ ဂင်္ဂေါဒကန္တိ ဝုတ္တံ။ ။သာရတ္ထ။

ဝဍ္ဎမာနံ၊မျက်နှာချေမှုန့်၊ ။ဋီကာ၊

ယင်းကား 'ရေယန်'လူမျိုးတို့အရပ်၌ အလွန်မြတ်သည်ဟု သမုတ်အပ်သော အမှုန့်တည်း။ ။အရိယဒေသေ အတိဝ သမ္မတံ ကိရ။ ။ဝဇိရ။

ဝါ၊ဝဍ္ဎမာနံ၊ကာသယ်မှုန့်၊

နှာနစုဏ္ဏန္တိ ကေစိ။ ။သာရတ္ထ,ဝိမတိ။

ဝါ၊ရွှေခွက်၊

'သရာဝေါ တုစ မလ္လကော' ဟု အဘိဓာန်၌ 'ခွက်'ဟောနှစ်ပုဒ်သာ လာသည်ကို ဋီကာ၌။ ။ဝဍ္ဎမာနကော ပါတြ၊ဝဍ္ဎတိ ဝိဍ္ဎိန္တိ ဘဝတီတိ ဝဍ္ဎမာနကော၊သဗ္ဗေ ကော—ဟူသည်နှင့်အညီ။

ဝါ၊ထမင်းပွဲ၊

စက်တော်ရှိဒိုးလက်ာငယ် 'ဝဍ္ဎမာန'အရာ၌ 'ထမင်းပွဲတည်ဟန်'စပ်သော ဆရာတို့ဝါဒ။

ဝါ၊ယောက်ျားတို့ တန်ဆာအထူး။

ဝဍ္ဎမာနကန္တိ ပုရိသဟာရိ ပုရိသင်္ဂံ။ သုတ်မဟာဝါဋီကာ။ ။ယင်းကို ဆရာတို့ကား 'ဦးပေါင်း'ယူကြ၏။

ဝဋံသကံ၊နားတန်ဆာ၊ ဝါ၊နားသွယ်ပန်း၊

ဝဋံသကန္တိ ကဏ္ဏပိဠန္ဓနံ။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊နားပန်းဆံထိပ်၌ဆွဲသောတန်ဆာ၊ ကေစိ၊ ။ဝါ၊ဦးဆောက်ပန်း၊

ဝဋံသကောတိ အဝိဋ္ဌ။ ။သုတ်မဟာဝါဋီကာ။

ဥတ္တံသော သေခရာ ဝေဠာ၊မုဒ္ဓမာလျေ ဝဋံသကော။ ။အဘိဓာန်။

ဘိင်္ကာရ၊ရွှေကရားကြီး၊ ။သာရတ္ထ,မဟာဝဂ်ဋီကာ။

ဘိင်္ကာရန္တိ သုဝဏ္ဏမယံ ကုဏ္ဍိကံ၊သာ ဟိ ဘိင်္ကာရောနံ ဟတ္ထိပေါတကာနံ သောဏ္ဍာကာရေန ကတတ္တာ ဘိင်္ကာရောတိ ဝုစ္စတိ။ ။ဒီပဝင်ဋီကာ။

ဝါ၊နတ်ပသခြင်း စသည်အကျိုးငှါပြုအပ်သော မကာန်းခံတွင်းသဏ္ဌာန်ရှိသော ခွက်အထူး၊ ကေစိ၊

နန္ဒိယာဝဋ္ဋံ၊မင်္ဂလာအလို့၄ါ ကျိုးခြေသဏ္ဍာန်ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သော မင်းခမ်းအသုံး၊ သာရတ္ထ, ဒီပဝင်ဋီကာ၊ ၊ဝါ၊မင်္ဂလာအလို့၄ါ စလပ်ပန်းသဏ္ဍာန်ရွှေဖြင့် ပြုအပ်သောခမ်းခမ်းအသုံး၊ ၊ဝိမတိ၊

ကညုံ၊မင်းသွဲး။

ခတ္တိယကုမာရိ°—ဖွင့်၊ ။ဋီကာ။

အဓောဒိမံ၊ မဖွပ်ဘဲ စင်ကြယ်စွာ ဖြစ်သော၊ ညစ်နွမ်းသော် မီးတွင်ကင်ကာမှုစင်ကြယ်သည်၊ သာရတ္ထ၊မဟာဝင်ဋီကာ,ဒီပဝင်ဋီကာ၊

ဝါ၊ ဖွပ်ခြင်း၄ါ မလျှော်သော၊ ဒုဿယုဂ်၊ပုဆိုးအစုံ၊ယောဇနာ၊ ၊

ဟတ္ထပုဋ္ဌနံ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိသောအဘိုးများစွာထိုက်သော လက်သုတ်ပဝါ၊ဟရိစန္ဒနံ၊စန္ဒကူးရွှေ၊ ဝါ၊စန္ဒကူးနီ၊

ယင်းကား ခံလောက်ထက် ကြိုက်ကြိုက်ဆူသောဆီမှာ ထည့်ကာမျှ ဆီကိုရင်း,မီးကိုရင်း ငြိမ်းစေနိုင်သော ဂေါသီတစန္ဒကူးတည်း၊ ။သာရတ္ထ,မဟာဝင်ဋီကာ,ဒီပဝင်ဋီကာ-စသည်။

ဝါ၊နွားဥကျောင်းသဏ္ဍာန်ရှိသော တောင်၌ဖြစ်သောစန္ဒကူးတည်း၊

ဂေါသီသသဏ္ဌာနေ ပဗ္ဗတေ ဇာတစန္ဒနတ္တာ ဂေါသီသစန္ဒနန္တိပိ ဝဒန္တိ၊ ဒီပဝင်ဋီကာ။

အရုဏာဝဏ္ဏံမတ္တိကံ၊အရုဏ်အဆင်းရှိသော နဂါးပြည်၌ ဖြစ်သောမြေ၊

နဂါးတို့ ဆက်သည်။ ။ဒီပဝင်,မဟာဝင်။

ဟရိတကံ၊ဆေးဖြစ်သောကြဖု၊ အာမလကံ၊ဆေးဖြစ်သောဆီးဖြူ၊

သရီရမလသောခနံ—စသည်ကို ရှောင်တခင်ပြီးစေတတ်သည်၊သာရတ္ထ။ ။ တံခိပ္ပမေဝ သရီရမလသောဓနာဒိကရဏာသမတ္ထံ ဟောတိ။ ။ဒီပဝင်ဋီကာ။

ဝေဌနံ၊ ဦးရစ်ဦးပေါင်း၊ ပါခင်္ဂ၊ မြတ်သောစလွယ်၊ ၁ဇိရ၊ ၊ဝါ၊ မြတ်သောရတနာဖြင့်ပြီးသောစလွယ်၊ သာရတ္ထ,ဒီပဝင်ဋီကာ။

ဝတ္ထကောဋိကံ၊ပုဆိုးအစုံ၊

ဝတ္ထကောဋိကန္တိ ဝတ္ထယုဂမေဝ။ ။ဋီကာ။

နာဂမာဟဋံ၊နဂါးစ၍သည် ဆောင်ယူဆက်သအပ်သော၊

နာဂမာဟဋန္တိ နာဂေဟိ အာဟဋံ။မကာရော ပဒသန္ဓိကရော။သာရတ္ထ။

ယင်းကို 'အရုဏာဝဏ္ဏမတ္တိကံ အဥ္ဇနံ'မှာ စပ်။ ။နာဂဘဝနတော အာဟဋံ အရုဏာဝဏ္ဏမတ္တိကဥ္စ အဥ္ဇနဥ္စာတိ ယောဇေတဗ္ဗ ။ ။ဒီပဝင်ဋီကာ။

အမနုတာသမံ၊အဓနုတောသမမည်သောဆေးခံချင်း၊

ယင်းကား 'အမြိုက်ဆေး'နှင့်တူသော ကိစ္စရှိသောကြောင့် သို့ဟူသည်။ ။ ၎င်း။သာရတ္ထ။ ။ယင်းကား ရောဂါဖြစ်အံ့သော ဘေးရန်ကို ပယ်ထုတ်၍ အကျိုးခပ်သိမ်းကို ပြီးစေတတ်သော 'အဆိပ်ဖြေဆေး' အဆောက်အဦတို့နှင့် ယှဉ်လျက် လုံး၍ပြုအပ်သော ဆေးခံချင်းတည်း။ ။ယင်းကို မင်းတို့အား မျက်နှာသပ်ခြင်း,ရေချိုးခြင်း အဆုံး၌ များစွာသော ပရိဟာရဖြင့် ဆောင်ကုန်သည်။ ။ယင်းဖြင့် မင်းတို့သည် 'အင်္ဂရောဂ' မည်သည်ကို ယထာရဟ နှစ်ခု, သုံးခုသော 'အဂဒေါသဓ'ဆေးခံချင်းတို့ဖြင့် နဖူး, ပခုံးစွန်း, ရင်လယ်ကို ဆင်ယင်၍ပြုကုန်သည်။သာရတ္ထ။ ။ယင်းကား မြွေ,ကင်းစသည့်တို့အဆိပ်ကိုလည်း ဖျောက်တတ်သည်။ထိုကြောင့် 'အမတောသဓ'ဟူသည်။၎င်း။ မဟာဝင်္ဂဋီကာ။

သုဝဏ္ဏပာဇ္ဇံ၊ကျေးဇူးတွက်တို့သည် ဆောင်ယူဆက်သအပ်သော၊ သမ္ဘိဝါဟသဘံ၊ဝါဟာခြောက်ထောင်ပမာဏရှိသော၊ ။ပုညကမ္မာဘိနိဗ္ဗတ္တံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုရားရှင်အား ပျားလှူသော ကောင်းမှုကံသည် ဖြစ်စေအပ်သော၊

ပုညကမ္မာဘိနိဗ္ဗတ္တန္တိ အတ္တနော ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ မဓုဒါနပုညကမ္မေန အဘိနိဗ္ဗတ္တံ။ဒီပဝင်္ဂဋီကာ။ ။ယင်း 'ဝိသေသန'ကို 'ကံပုဒ်'တို့နှင့်ယှဉ်။ ။ဓမ္မမိမ္မပဏ္ဏာကာရ၊ဤတရားတည်းဟူသော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကိုလည်း။ ဖက်ဖြင့် ထုပ်၍ပေးအပ်သော ပဏ္ဏာသာ မုချ။ယင်းကား သဒ္ဒိသုပစာ။ ။ တံ ဟိ ပဏ္ဏေန ပဏ္ဏပဋ္ဋေန အာကိရိယတိ ပက္ခိပိယတီတိ ပဏ္ဏာကာရောတိ ဝုစ္စတိ။အညော ပန ရုဠှိ ငသေန ပဏ္ဏာကာရောနာမ။ ။၎င်း။

ယင်းကိုပြလို၍ အဟံ ဗုဒ္ဓဉ္စ–စသည်မိန့်။ ။ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ သဗ္ဗညုဘုရားကို ၎င်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ပရိယတ်နှင့်တကွကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို၎င်း၊ သံဃဉ္စ၊အရိယာသာဝကအပေါင်းကို၎င်း၊ အဟံ၊သည်၊ သရဏံဂတော၊ ကိုးကွယ်သည်းလျောင်းရာဟူ၍ဆည်းကပ်ပြီ၊

သရဏံ ဥပဂန္တွာန္တိ ဇ္ဈောတိ၊ သရဏံ–ပြု။ရတနာသုံးပါးရစေ။ ။ယင်းသို့ ပင်ရသော်လည်း သဒ္ဒါ၍မဟုတ်၊ ကိုးကွယ် လည်းလျောင်းရာဖြစ်သောကြောင့် သာ ဆည်းကပ်၏ဟု စကားကျသောကြောင့်'သရဏံ'ကို 'ဗုဒ္ဓံ'၌ ဝိသေသန မစပ်သင့်။ 'ဂမု'ဓာတ်၏ 'ဧကကမ္မက'ဖြစ်ခြင်းကြောင့် 'ဂတော'၌လည်း ကံ မစပ်သင့်။ ။ထိုကြောင့် ဋီကာ၌ 'သရဏန္တိ ဂတော'မိန့်သည်။ ။ဣတိသဒ္ဒါ ကား လောပ။ ။ဣတိလောပေ ပဌမာပဌမာယ။ဖ။သော ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတော။ သမာသပဒေစ္ဆေဒေါ။သရဏံ ဣတိ ဂတောတိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ–သရဏံဂတော၊ကြောက်ခြင်း, ထိပ်လန့်ခြင်း, ဆင်းရဲခြင်း, ဒုဂ္ဂတိ သို့လားခြင်း,ညစ်နွမ်းခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တတ်၏ဟူ၍သိပြီ၊

> သရတိ ဟိ'သတိ ဘယံ သန္တာသံ ဒုက္ခံ ဒုဂ္ဂတိံ ပရိပန္ထိလေသံ ဟနပါ ဝိနာသေတီတိ သရဏံ—ပြု။ ။ရတနတ္တယသဿေတံ အဓိဝစနံ။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ-အဟံ၊သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ကိုလည်း၊ သရဏံဂတော၊အစီးအပွါးကိုဖြစ်စေခြင်း, အစီးအပွါးမဲ့မှုလည်း နှစ်စေခြင်းဖြင့် သတ္တဝါတို့ ဘေးကိုပယ်ဖျောက်တတ်၏ဟူ၍သိပြီ၊ ဓမ္မံ၊ကိုလည်း၊ သရဏံဂတော၊ဘဝကန္တာရကို ကူးမြောက်စေခြင်း, သက်သာရာကို ပေးခြင်းဖြင့် သတ္တဝါတို့၊ ပြ၊ သံဃံ၊ကိုသည်း။သရဏံဂတော၊များစွာအနပ္ပကန်းသောကောင်းမှုတို့၏ ပြန့်ပြောသော အကျိုးရသည်ကို ပြုခြင်းဖြင့် သတ္တဝါတို့၊ ပြ၊ ။သာရတ္ထ, အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ၊

မနောဒွါရ၌ဖြစ်သည်ကိုပြပြီး၍ ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သည့်ကိုပြလိုရကား ဥပါသကတ္တံ-စသည်မိန့်၊ ။သကျပုတ္တဿ၊သာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်သောသုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏သားဖြစ်တော်မူသောသင့်ညှဘုရား၏၊သာသနေ၊၌၊ ။ဂဏ်း၊ ဋီပဝင်ဋီကာ၊

> 'တွမ္ပိ'၌ အပိ,ဖြင့် 'အဟံ'ကိုပေါင်း။ တွမ္ပီတိ န ကေဝလံ အဟမေ တွမ္ပိ။ ဒီပဝင်ဋီကာ။

သဒ္ဒါ၊သဒ္ဒါယုံကြည်၍၊

> 'သဃံ အတိညာ သဗ္ဗကတ္တာ'စသည်၌ကဲ့သို့ ယကာရလောပ။ ။သာရတ္ထ၊

ဝါ၊သဒ္ဒါယုံကြည်သဖြင့်၊

> 'အာဝိကတာ ဟိဿ ဖာသု ဟောတိ'စသည်၌ကဲ့သို့ ယကာရလောပ။

ဥပေဟိ၊ဆည်းကပ်လေလော၊ ဝါ၊သိလေလော။

> ဥပေဟီတိ ဥပဂစ္ဆ။ဂဏ်း။ဒီပဝင်ဋီကာ။ ။ယောဇနာ၌ကား ဥပေဟိသီတိ ဥပဂန္တိသိ—ဟူ၏။မသင့်။

တံဒိဝသံ၊ထိုနယုန်လပြည့်နေ့၌၊ အဘိသေကေန၊ အဘိသိက်ခံကြောင်းဖြစ်သော အဆောက်အဦဖြင့်၊

> အကြင်အခါ သီဟိုဠ်မှ 'ဒေဝါနံပိယတိဿ'မင်းသည် 'ဓမ္မာသောက'မင်းအား 'ဝေဠုယဋ္ဌိ'စသော မဟာရဟာပဏ္ဏာကို ဆက်သ၏။ ။ထိုအခါ ဓမ္မာသောကမင်းသည် ထိုပဏ္ဏာကိုမြင်၍ ကြည်ညိုသဖြင့် အလွန် နှစ်သိမ့်ရကား ယင်းထက် အလွန်အဘိုးများစွာထိုက်သော အဘယပဏ္ဏာကို ငါ့အဆွေအား ပြန်လိုက်ရအံ့နည်းဟု အမတ်တို့နှင့် တိုင်ပင်ပြီးလျှင် သီဟိုဠ်၌ အဘိသိက်ခံရန်

အဆောက်အဦကို မေးသော် ဤသို့သော 'အဆောက်အဦ' မရှိဟုကြား၍ ငါ့ အဆွေအား ယင်းကို ဆက်သလိုက်သော် ကောင်းစွ ဟုဆို၍ 'သာမုဒ္ဒိက, ရဇတမယ,ရတနမယ'ဖြစ်သော 'ခရုသင်း'သုံးလုံး၊ အနဝတတ်ရေ, ဒံရုက် အဆင်းရှိသော မြေ, ရှစ်ယောက်စီသော မင်းသွီး, ပုဏ္ဏားသွီး, သူကြွယ်သွီး, ရှစ်ခုစီသော ရွှေအိုး,ငွေအိုး, ကြေးအိုး, မြေအိုး, ရှစ်ဦးသော သေနိယမျိုးနှင့် တကွ အမတ်မျိုးရှစ်ဦး ယင်းတို့ဖြင့် ထပ်၍ အဘိသိက်ခံစေခြင်းငှါ များစွာပဏ္ဏာ ဆက်လိုက်သည်။ ။ထိုကြောင့် အသောကရညော ပေသိတေန အဘိသေကေန ဟူသည်။ ။သာရတ္ထ။

ဧကမာသာ ဘိသိတ္တော၊ အဘိသိက်သွန်းအပ်သော မင်းအား တလ ရှိသည်။

ဧကော မာသော အဘိသိတ္တဿ အဿာတိ ဧကမာသာဘိသိတ္တော—ပြု။ အဘိသိက်ခံပြီးသည်ကား တလရှိပြီဟူလို။ ။ငှင်း။

ဟောတိနောက်၌ ဥာတိ ဝိညာယတိ ထည့်။ ။ယောဇနာ။

ကထံ ပန တဿ တဒါ ဧကမာသာဘိသိတ္တတာ ဝိညာယတိ။ ။ငှင်း။

ဧကမာသာဘိသိတ္တအဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့် သိသနည်း ရန်ကြောင့် ဝိသာခါ-စသည်မိန့်။

ဟိကား ကာရဏ၊ဟိယသ္မာ အကံသု၊တသ္မာ ဝိညာယတိ။သမ္ဗန်။ ။ ယောဇနာ၌ကား ဟိတိသဗ္ဗဟူ၍၊ ငိုကာ အနုသန္ဓေနှင့်မညီ။

ရှေး၌ အဘိသိက်ခံအပ်ပြီးသော်လည်း အသောကမင်း ပို့သအပ်သော အတိုးအနှ၄ လိုက်သော ပဏ္ဏာဖြင့် ကဆုန်လပြည့်နေ့ တဖန်အဘိသိက် သွန်းကုန်သည်ဟူလို။ သာချတ္တ, မဟာဝင်,ဒီပဝင်။ ။ဒေဝါနံပိယတိဿ မင်း ကဆုန်လပြည့်နေ့ အဘိသိက်ခံသည်ကိုစွဲ၍ ယနေ့ထက်တိုင် ယင်း နေ့၌အဘိသိက်ခံခြင်းကား မင်းတို့၌ထုံး။

တဒါ ပန တဿ ရညော ဝိသာခါပုဏ္ဏမာယ အဘိသေကံ ဿ ကတတ္တာ တတောပဘုတိ ယာဝဇ္ဇတနာ ဝိသာခါပုဏ္ဏမာယ မေဝ အဘိသေက ကရဏ မာစိဏ္ဏံ။ ။သာရတ္ထ။

အဘိသိက်အစီအရင်ကို သာရတ္ထဒီပနီ, မဇ္ဈိမနိကာယ်-ရှဋ္ဌသီဟနာဒသုတ် ဖွင့်များမှာယူ။

အာဂတာနုဒ္ဒေါ၊ကုန်ပြီလော၊ ဥာတိပိန္တေ့တဗ္ဗာထည့်၊ ယောဇနာ။ ။ သဒ္ဒြာဒနိယံ၊နှစ်သိမ့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။

သမ္မောဒိယတေ သမ္မောဒနံ၊တံ ဇနေတီတိ သမ္မောဒနီယာ—ပြု။

ဝါ၊ နှစ်သိမ့်ဝမ်းမြောက်ခြင်း၌ လျောက်ပတ်သော၊ ဝါ၊ နှစ်သိမ့်ဝမ်းမြောက်အပ်သော၊

သမ္မောဒနီယတီတိ သမ္မောဒနိယာ—မြ။ ။သာရတ္ထ၌ သမ္မောဒိတုံ ယုတ္တ ဘာဝတောကား အမိပ္ပါယတ္ထ သာ။

ကထံ၊ ကဏ္ဍ ဘန္တေ ခမနီယံ-အစရှိသောစကားကို၊ ကထယမာနော၊ ပြောဆိုလျက်၊ ။ဉာတိ ဒိပဝံသေ အာဟာ၊ အာခါရထည့်၊ သန္ဓိ၊ ။ ဥပါဝိသိ၊ တည်၏၊

ဥပါဒိသီတိ ပတိဋ္ဌာသိ။ ။ဒီပဝင်ဋီကာ။

ဝါ၊ ထိုင်၏၊

ဥပါဝိသီတိ နိသီဒိ။ ။ယောဇနာ။

အဏ္ဏပြုသည့်တံ၊ လောကိ,လောကုတ္တရာအကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်သော။ ကထံ၊ ကို၊ ဗဟုံ၊ စွာ၊ ကထယမာနော၊ လျက်၊ သမ္မောဒိ၊ တကွနက်နှစ်သိမ့်ဝမ်းမြောက်ပြီ၊ (တကွနက် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာပြောဆိုလျက်နေသည် ဟူလို)၊ ။တသ္မိံ၊ ထိုဒေဝါနံပိယတိဿမင်းသည်၊ ကုရုမာနေ-ယေဝ၊ ပြုစဉ်သာလျှင်၊ ။မင်းနှင့်တကွ ယောကျ်ားလေးသောင်းတို့အား ဤသူတို့ကား ဘိလူးမဟုတ် လူတည်းဟုသိစေခြင်း၌ ဘဏ္ဍုကဥပါသကာကိုဆောင်ခဲ့ရကား ယင်းနှင့်တကွ ကြွင်းခြောက်ယောက်သားကိုပြသည်၊ ထိုကြောင့် ဆဇနေဒဿေတိ-မိန့်၊ သာရတ္ထ၊ ။တသ္မိံ ဇမ္ဗုဒိပေစ္စ၊ တေဝိဇ္ဇာစ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဈာန်ပ္ပတ္တာစ၊ ဈာန်ဝိဉာဏ်သို့ ရောက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ စေတောပရိယကောဝိဒါစ၊ စေတောပရိယဉာဏ်၌လိမ္မာသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊

ယင်းသုံးပုဒ်ဖြင့် အဘိညာဉ် ငါးပါးကို သရုပ်အားဖြင့် မိန့်သည်။ ။ဒိဗ္ဗသောဘကား ယင်းတို့အစွမ်းဖြင့် လာသည်သာ။ ။ငင်း။

တေဝိဇ္ဇာ ဈာန်ပ္ပတ္တာစ၊ စေတောပရိယကောဝိဒါ။

ဒိဗ္ဗသောတာစ အရဟန္တော။ ။ဟု မဟာဝင်၌ ဒိဗ္ဗသောတ-သည် တိုက်ရိုက်ပင် လာ၏။ ။ဒီပဝင်၌ကား အဋ္ဌကထာနှင့်အတူသာလာသည်။

ခီဏာသဝါစ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓသာဝကာ၊ တို့သည်၊ ဗဟူ၊ ကုန်၏၊

ယင်းသို့ 'ဆင္ဃာဘိညာ'ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓသာ၀ကတို့သည် အများပင် ဂဏန်း သင်္ချာကိုလွန်ကုန်၏။ ။ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအလုံးကို သက်နီးရောင်ဖြင့် ပြောင်ပြောင် ထွန်းသည်ကိုပြု၍ သွားလာကုန်၏ဟူလို။

ဝါ-ဒိဏာသာ၊ ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓသာ၊၏၊ သာ၀ကာ၁၊ တို့သည်ရင်း၊ အခုဟာန္တော၊ ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ ၏၊ သာ၀ကာ၁၊ တို့သည်ရင်း၊ ဗဟူ၊ ကုန်၏၊

'တေဝိဇ္ဇာ။ပ။ဒိဏာသ၀ါ'ဖြင့် 'ဆင္ဃာဘိညာ'ကို 'အရဟန္တော'ဖြင့် သုက္ခ ဝိပဿက,ကို ပြသည်။ ။ကေစိ။

မင်း၏ပညာ၇ှိ မရှိကို စုံစမ်းလို့သောကြောင့်ပင် နေ၁။ပ၊ နထလေနာ တိမိန့်သည်၊ ။ယင်းမှတပါး သွားရာမရှိရကား မင်းလည်းစကားကျကို ယူဆနိုင်သောကြောင့် ရာဇာ၊ပ။အညာသိမိန့်သည်။

ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ပညာ၏ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ပညာ၏ ထက်သည် သန့်ရှင်းသည်၏အဖြစ်သည်။

ပညာဝေယျတ္တိယန္တိ ပညာပါဋ္ဌဝံ ပညာယ တိက္ခဝိသဒဘာ၀န္တိ အတ္တော။ သာရတ္ထ။ ။ယင်း၌ 'ပဋ္ဌု'သဒ္ဒါကား ဗျတ္တတ္တ။

ဒက္ခေစ တိခိဏေ ဗျတ္တေ၊ရောဂမုတ္တေ ပဋ္ဌု တီသု။ ။အဘိဓာန်။

ထိုကြောင့် တိက္ခဝိသဒဘာ၀န္တိ အတ္တောကား အမိပ္ပါယတ္တသာ။ ။ထင် ရှားခြင်းဟူတည်ကား ထက်သည်။ ။ထက်၏ဟူသည်ကား သန့်ရှင်းသည်ကိုယူ ဟူလို။

ဝိသိဋ္ဌာ အဉ္ဉာ ယဿာတိ ဗျတ္တာ၊တာယ ဘာဝေါ ဝေယျတ္တိယံ—ပြု။

အာသနံ၊ အနီးခွဲတည်သော၊ (ငြိတပုဒ်ကျေ)။ ။ဝါ၊ တဒ္ဓိတ်။ ဝါ၊ (ဌာနူပစာ)၊

အာသန္နန္တိ အာသန္နေ ဌိတံ, ။သာရတ္ထ။

အညေ အနမ္ဗတ္တွ မေးရင်းသရက်ပင်ကား အညော၏ အပါဒါန်၊ အနမ္ဗတ္တွ လည်း အညေလိုက်၍ ယင်းအပါဒါန်ကား ယင်းသရက်ပင် ပင်၊ ထိုငွေ့ အတ္တိ ပန အညော ရုက္ခော၏ အခု ၎င်းမေးရင်းသရက်ပင်ပင်ဖြစ်ရကား 'အယမေဝ ဘန္တေ အမ္ဗရုက္ခော'ဟုဖြေခြင်းဖြင့် စကားကျအရာ၌ လိမ္မာ ပေစွဟု မင်းကိုချီးမွမ်းလိုသောကြောင့် 'သာဓု မဟာရာဇပဏ္ဍိတောသ' မိန့်သည်၊

တဖန်စုံစမ်းလိုပြန်ရကား အတ္တိပန—စသည်မိန့်၊

ယော ဝရော နဟောတိ၊သော အဗ္ဘာတိ ဝုစ္စတိ-ဟူရကား တပါးမဟုတ်သသူသည် 'အဗ္ဘ'မည်၏။ ။ယော အယံ အမှာကံ ဗန္ဓုတိ ဉာယတိ၊သော ဉာတကော-ဟူရကား မိမိသည် သမ္ဗန်ဖြစ်သောကြောင့် တပါးသူသည်သာ 'ဉာတက, အညာတက'မည်၏။ ။ထိုကြောင့် 'သာဝုး။ပ။အညာတကောတိ' မိန့်သည်။ ။ဤသူတို့သည် ရဟန်းမည်ကုန်၏။ ယင်းတို့သီလစသော ပဋိပတ်ကား ဤသို့သဘောရှိ၏ဟု ဤမင်းသည်မသိ၊ ယခုထိုမင်းကို ဤသုတ်ဖြင့် သမဏဘာ ဝူပဂမနကိုဗင်း, သမဏပဋိပတ်ကိုဗင်း သိစေအံ့ကြံ၍ ဓူဋှဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်ကိုဟောသည်။ ။သာရတ္ထ။

ယင်းသုတ်၌ 'ဝေမေငခေါ ဗြာဟ္မဏ။ပ။အဂါရသ္မာ အနာဂါရိယံ ပဗ္ဗဇတိ' ဖြင့် သမဏဘာဝူပဂမန,ကို 'သော ဧဝံ ပဗ္ဗဇိတော သမာနော။ပ။သုစိဘူတေန အတ္တနာ ဝိဟရတိ'ဖြင့် သီလ,စသော သမဏပဋိပတ်ကိုပြသည်။ ။ဒုင်း။

ရညော၊အား။ ဘတ္တံ၊စားတော်ချန်ထမင်းကို၊ အာဟာရိယိတ္တ၊ဆောင် အပ်ပြီ၊

ယင်းသုတ်၌ ဧကဘတ္တိကော ဟောတိ ရတ္တူပရတော ဝိရတော ဝိကာလဘောဇနာ ဟုလာရကား ယင်းသုတ်ကို နာစဉ်ပင် ရဟန်းတို့အား ဝိကာလဘောဇဉ်မအပ်ဟု သိသည်ဟု ပြလိုရကား ရာဇာ၊ပ၊ကပ္ပတိတိ-မိန့်၊ ။ဒုင်း။

ယင်းသို့သိလျက် အဘယ်ကြောင့် ဘုဉ္ဇိဿထ ဘန္တေဟုမေးသနည်း ရန်ကြောင့် အပုစ္ဆိ တွာ၊ပ။ဝိန္ဒေတွာသိန့်၊ ။စားစဉ့်,သောက်စဉ့်အနီးရှိသူတို့အား မပန်ကြားဘဲ စားသောက်ခြင်းသည် မသင့်ဟု ကြံခြင်းကြောင့် မေးသည်။ သောကာစတ်ရှိရကား မဇ္ဈန္ဟိကာဘူထင်မည်ကြောင့်သာဟူလို၊

ပန၊ယင်းသို့သိသော်သည်း၊ ဝုဋ္ဌိ၊၏၊ သမ္ဗန်း ။(ပုဋ္ဌိဗ္ဗျ၌ဘတ္တေန ဟုပါဌသေသထည့်)၊

ပုဋ္ဌိတုံယေဝ ယုတ္တန္တိ ဘတ္တေနဘုပုဋ္ဌိ။ ။မဟာဝင်။

'ကာလေ ဝိကာလသညီ ဘုဉ္ဇတိ' စသည်၌ ကာလသည် အရုဏ်တက်သည်မှ မွန်းတည့်ရုံကာလကို ဟောငြားသော်လည်း 'ဗ္ဗမဿိ'ဟူသောသဒ္ဒန္တရကြောင့် ဤ၌ ဝိကာလကိုယူ။ ။ဝါ၊ ကာလ,သာမန်ဟော။

ယာဝမဇ္ဈန္ဟိကသမယာ၊မွန်းတည့်အခါတိုင်ရုံ၊ ဧတ္ထန္တရေ၊ဤအကြား၌၊ ကပ္ပတိ၊၏၊ ထည့်။သမ္ဗန်၊

အဟာဿ မဇ္ဈံ မဇ္ဈန္ဟံ၊ မဇ္ဈန္ဟေ ဘဝေါ မဇ္ဈန္ဟိကော—ပြု။ ။'ပုဗ္ဗ'သော သဒ္ဒါနောင် အဟ,သဒ္ဒါကို နှ,ပြု။ ။ပုဗ္ဗာပရသာယမဇ္ဈေ ဟာဟဿ နှော။ မောဂ္ဂလာန်။

ဏ္ဍခေ၀၊ ဤဒိသကတောင်၌ သာလျှင်။ ၀သိဿာမ၊ နေကုန်လော့။ (မင်းကြီးကားသွားတော့ဟူလို)။

ယခုလည်းနေဆဲပင်ဖြစ်ရကား ညွှန်မတိုင်သေးသောကြောင့်သာ '၀သိဿာမ'ဟု အနာဂတ်ကိုပြုသည်။ ။သာရတ္ထ,မဟာ၀င်ဋီကာ။

အာဂတာဖလော၊ရောက်လာသောအနာဂါမ်ဖိုလ်ရှိ၏။

အနာဂါမိဖလံ သန္တာယာဟ။ ။ဋ္ဌင်း။

ဗိညာဘသာသနော၊ ရောက်လာသော အနာဂါမ်ဖိုလ်ရှိသောကြောင့်လျှင် အသူးသဖြင့် သိအပ်ပြီးသောသဗ္ဗညုဘုရားရှင်သာသနာရှိ၏။ ဋ္ဌင်း။

ဤသူ့ဘိုကား ဘီလူး,မဟုတ်, လူတည်းဟု သိစေခြင်းငှါ 'ဘဏ္ဍုကဥပါသကာ'ကို လူ၀တ်ဖြင့် ဆောင်ခဲ့သည်။ ယင်းကိစ္စပြီးရကား 'ဣဒ္ဓါနိပဗ္ဗဇိဿတိ' မိန့်သည်။ ။ဋ္ဌင်း။

သွေ့ ရထံ ပေသေသသာနီ-စသည်ဖြင့် သျှောက်ပြီးလျှင် မင်းသည် ဘဏ္ဍုကဥပါသကာကိုသင့်တင့်ရာခေါ်၍ မထေရ်၏ အမည်,အမျိုး, ကြွလာခြင်းအကြောင်း-စသည်ကိုမေး၍ အလုံးစုံကို ပြောသဖြင့် သိလသော် အလွန်နှစ်သိမ့်၍ ယခုအခါမှစ၍ သူ့အပေါင်းနှင့်တကွ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုလမည်, ပူဇော်သက္ကာပြုလမည်,ငါသည် လှူအဖြစ်ကိုရတော်မူ-စသည်ကိုကြိစည်လျှက် ပြန်သွားသည်ကို ရာဇာ၊ပ၊ပက္ကမိ-ဟူသည်။

ဘဏ္ဍုကံနေတွေကမန္တံ၊ပုန္တိ ထေရာမိကာရံ သော။
ရညော သမ္ဗမဘာသိ သော၊ထေရံ ဥတ္တာတိ တုဋ္ဌော သော။
လာဘော မေ,ဣတိ စိန္တယိ။ ။မဟာ၀င်။

ရညော၊ သည်၊ အပိရပက္ကန္တသာ၊ ဖဲသောမင်းအား မကြာမြင့်သည်ရှိလသော်၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ ။ဝါ၊ဖဲ၍မကြာမြင့်မီ၊ ။အဓိပ္ပါယ်၊

အစိရံ ပက္ကန္တဿ ယဿာတိ အစိရပက္ကန္တော—ပြု။

ဝါ၊မကြာမြင့်ခင် ဖဲသွားခြင်းရှိလသော်။

အစိရံပက္ကန္တံ ယဿာတိ အစိရပက္ကန္တော -ဉ္ပြ။ ။ပက္ကန္တကား ဘာ၀သာဓ်။ သဒ္ဒနီတိ။

သုမနသာမဏေကို ယင်းသို့ မိန့်တော်မူသည်ကား ဘဏ္ဍုက ဥပါသကာကို ပဥ္စင်းခံပြီးမှ မိန့်တော်မူသည်၊

ထေရော တံ ဂါမသီမာယ၊ တသ္မိံယေဝ ခဏေ အကာ။
ဘဏ္ဍကဿ ဥပါသကဿ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ဥပသမ္ပဒံ။ ။
တသ္မိံယေဝ ခဏေ သောစ၊ အရဟတ္တံ သမ္ပာပုဏိ။
သုမနံ သာမဏေရံ တံ၊ ထေရော အာမန္တယိ တတော။ ။မဟာဝင်။

သာရ ဘန္တေတိ သာမဏေရောဒ္ဓိ ပဋိသုတ္တဝာထည့်၊ ။အဓိဋ္ဌဟိတွာဒ္ဓိ အန္တေဝါတမဗ္ဘပဉ္စကဇ္ဈာနံ သမာပဇ္ဇိတွာ သုဏာန္တုတိ-ထည့်၊ ။ဒူတံ၊ ကို၊ ထည့်၊ ပေသေသိ၊ ၏၊

မင်းသည် 'နာဂစတ္ထုံးအိုင်' အနောက်ဘက်၌ နေ၍ ထမင်းစားစဉ် ထို အသံကိုကြား၍ 'ဥပဒ္ဒဝေါ'ဖြစ်လေသော-ဟု မထေရ်တို့ထံ 'တမန်'လွှတ်လိုက်၏ ဟူလို။

ရာဇာ နာဂစတုက္ကေသော၊ သောတ္ထိပသော နိသီဒိယ၊
ဘုဉ္ဇန္တော တံရဝံ သုတွာ၊ ထေရန္တိကမပေသယိ။ ။ဒုင်း။

မဟာ၊ များစွာသော၊ ဒေဝတာသန္နိပါတော၊ သည်၊ (ဝါကျသား၊ သမာသ်မဟုတ်၊ မဟန္တံ ဒေဝတာ သန္နိပါတ်ကို ထောက်)၊ ။သာရိပုတ္တသား၊အား၊ ဝါ၊သည်၊ ဓမ္မံသုတ္တန္တံ၊ကို၊ ကထယာတော၊ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဝါ၊စဉ်၊ ဝါ၊ သော၊ သာရိပုတ္တသား၊ အား၊ ယာဒိသော၊ သော၊ပ၊အဟောသိတ္ထာ၊၏သို့၊ မဟိန္ဒတ္ထေရဿာပိ ဓမ္မံ သုတ္တန္တံ ကထယတောတာဒိသော ဒေဝတာသန္နိပါတော ဇာတော-ဟု ယောဇနာ၊

ပဌမကာ စေတီခည်ကြောင်းကို ပြလိုရကား တံဟိ-စသည်ခိန့်၊ ။ ပဌမံ ဩတိဏ္ဏဋ္ဌာနေ ကတတ္တာဖြင့် ပဌမေ ပဌမံ ဝါ ဩတိဏ္ဏဋ္ဌာနေ ကတံ ပဌမကံ-ဟူသော တဒ္ဓိတ်ကို၊ ဝါ၊ကိတ်ကိုပြသည်၊ ။ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ-ရှုသည်ဖြင့် ဟောသည်ကိုပင် ဥစ္စာသယနမဟာသယနံ န ကပ္ပတီတိ အာဟ-ဟူသည်၊

ဘူမတ္ထရဏသင်္ခေပေန၊မြေ၌ခင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊

ဘူမတ္ထရဏာကာရေန-ဒွင်။ ။ဋီကာ။

ပဋိပထံ၊ခရီးခုင်ဆိုင်၊ (အဗျယီဘော)၊ ။ဝါ၊ဖျေးရှုသောလမ်းခရီးသို့၊ တဉ္စရိသ်၊ ။တင္ခိကံ၊သခိုင်ဖျာကို၊

တင္ခိကံ နာမ တာလပဏ္ဏေဟိ ဝါ ဝါကေဟိ ဝါ ကတတင္ခိကာ။ ။ ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ။

ဥပ္ပါဒပါဋ္ဌကာ၊ ကောင်းမကောင်း ဖြစ်လတံ့အကျိုးကိုပြ၍ ဖြစ်တတ်သောထင်ရှားရှိသောဝတ္ထု၏ ဖေါက်ပြန်ခြင်းဟူသောအကြောင်းနိမိတ်ကို ရွတ်ဘတ်ထတ်ကုန်သသူတို့သည်၊

ဥပ္ပါတော ဘူတဝိကတိ၊ယာ သုဘာ သုဘသူစိကာ။ ။အဘိဓာန်။

သုဘာသုဘဖလံ ပကာသေန္တော ပတတိ ဂစ္ဆတီတျုပ္ပါတော။ ဥပ္ပါဒေါတိ။ ယင်းဋီကာ။ ။ဥပ္ပါဒပါဌကာတိ နိမိတ္တပါဌကာ။ ။ဋီကာ။

ဂဟိတာ၊ယူအပ်ပြီ။ နေရာခင်းနှီးတို့ကိုမြေဝယ်ခင်းအပ်သောကြောင့် ယင်းသို့ဆိုသည်။ မုချယူအပ်သည်မဟုတ်ဟူလို၊ ။သာရတ္ထ၊

'မဟာတိယာ'ကို လိင်ပြန်၍ 'သဏ္ဍာရေန'နှင့်လည်းစပ်။ ။ဝိသေသျများလျက် ရှေ့နောက်၌ ဝိသေသန,တခုသာရှိမူ ရှေ့ဦး,နောက်ဖျားဖြစ်သော'ဝိသေသျ'နှင့် 'လိင်,ဝုစ်'တူမြဲ။အရာတိုင်းမှာ ဤနည်း။

အာသနပညတ္တိံ၊နေရာခင်းခြင်းကို၊ ဒိသွာ၊၍၊ ကြောင့်၊ (စိန္တေန္တော မှာစပ်)။

မြေဝယ် 'နေရာခင်းခြင်း' ဤမျှလောက် အကြောင်းဖြင့် သာသနာတော်တည်ခြင်းမရှိသေးရကား မချွတ် တည်လတ့်သော သာသနာတော်၏ ပုဗ္ဗနိမိတ်အဖြစ်ဖြင့် မှတ်တော်မူသည်ကို "ပတိဋ္ဌဟိဿတီတိ စိန္တေန္တော"ဟူသည်။ ။ သို့မြေဝယ် နေရာခင်းခြင်းကား တည်လတ့်သော သာသနာတော်၏ အကြောင်းမဟုတ်ဟူလို။ ။ငှင်း။

ပဏီတေန၊မြတ်သော၊ သဟတ္ထာ၊မိမိလက်ဖြင့်၊ (ကာရကာဏ္ဍ၌ပဥ္စမီ)၊

သဟတ္ထာတိ သဟတ္ထေန။ ။ငှင်း။

သန္တပ္ပေတွာ၊ကောင်းစွာရောင့်ရဲစေ၍၊

အပြည့်အစုံ အလိုရှိတိုင်းပြုသည်ဟူလို။

ဓမ္မရတနာသံ၊တရားတည်းဟူသောရတနာမိုးယင်းကို၊

ဓမ္မသင်္ခါတရတနဝဿံ။ ။ယောဇနာ။

ဝါ-တရားရတနာဟူသောမိုးယင်းကို၊

ဓမ္မရတနသင်္ခါတံဝဿံ—ပြု။

ဝဿန္တော၊သွန်းလောင်းသည်ဖြစ်သော်၊

ဝဿသေစနေ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-ရွာစေသည်ဖြစ်သော်။ ။အဘိပ္ပါယတ္ထ၊

'ပေတာဝတ္ထုံ ဝိမာနဝတ္ထုံ သစ္စသံယုတ္တ၌ ကထေသိ'၌ မထေရ်သည် ဒေသနာဝိဓိ၌ လိမ္မာတော်မူရကား သတ္တဝါတို့အား ပြင်းစွာထိပ်လန့်ခြင်းဖြစ်စိမ့်သောငှါ ရှေးဦးစွာ ပေတဝတ္ထုကို ပြင်းစွာထိပ်လန့်သော သတ္တဝါတို့အား သက်သာရာရစိမ့်သောငှါ ထိုအခြားမဲ့၌ 'သဂ္ဂကထာ'၏အစွမ်းဖြင့် ဝိမာနဝတ္ထုကို သက်သာရာရကုန်သောသတ္တဝါတို့အား ယင်း၌ သာယာခြင်းကို မပြုကုန်လင့်။နိဗ္ဗာန်ကိုကြည့်၍ အနည်းငယ်မျှ မြဲသော သခ်ါရမည်သည်မရှိ။'ပရမဿာသက'နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်းငှါ အားထုတ်ကြကုန်ဟု သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါလုံ့လကိုဖြစ်စေလျက် အဆုံး၌ 'သစ္စသံယုတ်'ကို ဟောတော်မူသည်။ သာရတ္ထ။

ယေပိတေ၌ အပိကား အဋ္ဌာနယောဂ၊ တေ တေသု တေသု၌တေမှာ ယှဉ်၊ယင်းဖြင့် အနုဋ္ဌာဒေဝီ-စသောမိန်းမတို့ကို ပုဗ္ဗာသဏ္ဌာရကို ပြုပြီမှ့သော၍ မင်း၏ ခေါ်စေခြင်းကိုပေါင်း၊ ဝါ-အပိကား ဝါကျာရုံ့၊ တေကား ဝစနာလင်္ကာရ။ ၊တေနမနုဿာနံစွဲ၊ သန္တိကာ ထေရာနံ ဂဟာကထံ သုတွာ-ထည့်သမ္ဗန်၊

တေသံ သုတွာတိ တေသံ သန္တိကာ ထေရာနံ ဂဏာကထံ သုတွာ။ ။ငင်း။

ဝေဿသဒ္ဒါ၊သည်၊ ကိံ သဒ္ဒါ၊နည်း၊

'ကိံ'ကား ပုစ္ဆနတ္ထ,နိပါတ်။ ။ကိန္တု ပုစ္ဆာ ဝိဂုစ္ဆာသု။ ။အဘိဓာန်။

ရာဇာ ပိ ဧဝံ့ တွာ အာဟသမ္ဗန်၊ ။တဒါ၊ထိုအခါ၌၊

တဒါတိ တဒါ။ ။ယောဇနာ။

ဝါ၊ထိုအခါမှ၊ ပရံ၊၌၊ ထည့်၊

'ဒုတိယဒိဝသေ'ကား နယုန်လပြည့်ကျော်တရက်ကိုယူ။ ။'အနုတေယျာနံ သဟဿာနံ'၌'အနုဋ္ဌာဒေဝီ'စသော မိန်းမငါးရာ,ဆင်တင်းကုပ်၌ တထောင်, နန္ဒနဉယျာဉ်၌ တထောင်ကိုပေါင်းယူ။

ယင်း၌ကြွင်းသော နေ့အဘို့၌ ကိစ္စကိုပြုလိုရကား ထေရဿ-စသည် မိန့်၊ ၊ကုလိဣတ္ထီဟိဖြင့် အိမ်ရှင်မိန်းမကို, ကုလသုဏှာဟိဖြင့် ထိုအိမ်တွင် ချွေးမဖြစ်သောမိန်းမကို, ကုလကုမာရီဟိဖြင့် ထိုအိမ်တွင် အရွယ်ရောက်သောမိန်းမကိုယူ၊

ထေရဿ၊ သည်၊ သမ္မောဒမာနဿေဝ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာပြောဟောစဉ်ပင်၊ ။ရညော၊၏။ သံဝိဒိတံ၊သိခြင်းကို။ ကတွာ၊၍၊

'သံဝိဒိတံ'ကား ဘာဝသာဓ်။နိဝေဒနံ-ဝှင့်။ ။သာရတ္ထ။

ဥပဂမ္မ ဖြဝိ ထေရံ၊ သာယံ ဒူရောစ ပဗ္ဗတော။
ဣဓေဝ နန္ဒနုယျာနေ၊ နိဝါသော ဖါသုကော ဣတိ။ ။

ဟု မဟာဝင်၌ကား မင်းကိုယ်တိုင်လာ၍ လျှောက်ကြောင်းကို—

တသ္မိံ နိဝတ္တဌာနသ္မိံ၊ ကဒမ္ဗနဒိယန္တိကေ။
နိဝတ္တစေတိယံနာမ၊ ကတံ ဝုစ္စတိ စေတိယံ။ ။

ဟု ယင်း၌ပင် မထေရ်တို့ ကြွလသော် လျင်စွာလိုက်၍ 'ကဒမ္ဗမြစ်' အနီးတွင် မိလျှင် လျှောက်ထားသဖြင့် ပြန်လှည့်ရာအရပ်၌ 'နိဝတ္တစေတီ' တည်ကြောင်းကိုဆိုသည်။ ။ဥယျာဉ်၏ မြို့နှင့်အလွန်နီးရကား သာရုပ္ပ,မဖြစ်သောကြောင့် ပယ်လိုရကား 'အလံ ဂန္တွာမ'ဟုမိန့်သည်။ ။'ကပ္ပေန္တု'တိ၌ 'ဣတိ' တလုံးကျေ။တလုံးကား အာဟ,သို့။ ။တလုံးကား အာဟံသု,သို့ပြန်။

မေဃဝန်နာမ၊ မဟာမေဃဝန်မည်သော။ ဥယျာန်၊သည်၊

ယင်းကား ဥယျာဉ်,ယာမြေယူသန္နေ့၌ အကာလမိုးကြီးတက်၍ အလုံးစုံတဖက်ဆည်ကန်,လေးထောင့်ကန်တို့ကို ပြည့်စေလျက် နွေပူသည် နှိပ်စက်အပ်သော ''နွယ်သစ်ပင်''စသည်တို့အား ချိုးမြောက်ဘိ၏သို့ ပြင်းစွာ ရွာသောကြောင့် ''မဟာမေဃဝန''မည်သည်။ ။သာရတ္ထ။

ဥယျာနဋ္ဌာနဂဟဏေ၊မဟာမေဃော အကာလဇော။
ပါဝဿိတေန ဥယျာနံ၊မဟာမေဃာနံ အဟု။ ။မဟာဝင်။

မဟာမေဃဿ ဥဋ္ဌိတကာလေ ဂဟိတံ ဝနံ မဟာမေဃဝနံ—ပြု။ ဤ၌ကား မဟာကျေသည်။ '။မင်းသည် အရှင်တို့ ချမ်းသာစွာကိန်းစက်ရပါကုန်၏လော ချမ်းသာစွာနေရပါကုန်၏လောဟု မေး၍ ချမ်းသာကြောင်းကိုသိလျှင် ဥယျာဉ်ကို လှူအံ့ကြံ၍ ''ကပ္ပတိ။ပ။ အာရာမော''ဟု မေးသည်။ ။'အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာရာမံ'ကား 'ဝေဠုဝန်''ကိုခံတော်မူခါ ဟောတော်မူသည့်သုတ်တည်း။

ဥဒကံ၊အသျှုပေးသောခါ သွန်းချအပ်သောရေကို၊

ဥဒကန္တိ ဒက္ခိဏောဒကံ။သာရတ္ထ။ ။'မဟာမေဃဝနုယျာနံ အဒါသိ'၌ 'ဣမံ မဟာမေဃဝနုယျာနံ သံဃဿ ဒမ္မိတိ ဝတွာ' ထည့်။ ။မထေရ် မျက်မှောက် မထေရ်ကိုသက်သေပြု၍ သံဃာအား လှူသည်ကိုပင် လောကဝေါဟာရအားဖြင့် 'ထေရဿ။ပ။အဒါသိ'ဟူသည်။ မထေရ်အား 'ပုဂ္ဂလိက' လှူသည် မဟုတ်ဟူလို။ဋီ။ ။ယင်းကို 'နယုန်လပြည့်ကျော်နှစ်ရက်နေ့'လှူသည်။ ။မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်သည် ရေစက်သွန်းချသည်နှင့်တပြိုင်နက်တည်သော်လည်း ယင်း၌ ကျောင်းဆောက်၍ မပြီးသေးရကား 'ဣဒဉ္စ ပဌမံ ဝိဟာရဋ္ဌာနံ ဘဝိဿတိ'ဟူသည်။ဋီ။ ။နယုန်လပြည့်ကျော်နှစ်ရက်နေ့ကိုပင် 'ပုနဒိဝသေ'

ဟူသည်။နောက် ပုနဒိဝသေ,၌ သုံးရက်နေ့ကိုယူ။ ။'ဝေတေနေ ဝုပါယေန'၌ အနမတဂ္ဂသံယုတ်နှင့် 'အင်္ဂုတ္တရန္တောပမသုတ်'ကိုပင် တနေ့စီလှည့်၍ ဟောသည် ဟူလို။

အဇ္ဈာဝသာနံပါဏသဟဿာနံ၊ အသွဲအားဖြင့်ကိုးထောင်သောသတ္တဝါတို့၏၊

အဇ္ဈေန နဝမာနိ အဇ္ဈနဝမာနိ–ပြု။ ။အချို့ကား 'အဇ္ဈေန'၌ 'သဟဿ' ဟူ၍မသင့်။ထိုကြောင့် 'ပဉ္စသတာဓိကာနံ အဋ္ဌသဟဿာနန္တိ အတ္ထော'မိန့်၊ ဋီကာ။ ။သဟဿ–ယူသော် ဘယ်သို့ကြံလေလွယ်၏။

လပြည့်ကျော် တရက်နေ့ နှစ်ထောင့် ငါးရာတွင် အနူဋ္ဌာဒေဝီ အမျိုး ရှိသော မိန်းမငါးရာကိုချန်၊ ယင်းတို့ကို နှန်းတော်တွင်ဟောသည်၊ ။ ထိုကြောင့် နန္ဒနဥယျာဉ်၏ အမည်အသုံးရကြောင်းကိုပြလိုရကား တတော ပဋ္ဌာယ-စသည်မိန့်၊

ဓောဘိပါတုဘာဝဋ္ဌာနံ၊မင်္ဂလာဏ်,ဖိုလ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သောအရောင် အလင်း၏ ထင်ရှားရာဖြစ်သော အရပ်တည်း၊ ဇာတိကတ္တာ ဇာဒိနာကာရ ဏေန၊ကြောင့်၊

ဇာတိကတ္တာတိ ဇာမိနာ ကာရဏေန။မဏိမဥ္ဇူ။ ။ဓောတိယာ ပါတုဘာ ဝဋ္ဌာနံ ဝနံ ဓောတိဝနံ–ပြု။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယေ၊၌၊(ထည့်)၊ ။အပ္ပမာဒသုတ္တံ၊မဟာအပ္ပမာဒသုတ်ကို၊ (ရာဇောဝါဒသုတ်ဟူလို၊ ဋီကာ)၊ ။မဟာဇ္ဇရာဇာနုဘာဝေန၊များ စွာသောမင်း၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ အဂမာသိ၊၏၊

'မဟာဇ္ဇ'၌ ကရဏတ္ထမှာ ပဌမာ။ ။မဟာဇ္ဇာတိ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနံ။ မဟတာဝ ရာဇာနုဘာဝေနာတိ အတ္ထော။ ။သာရတ္ထ။

တုမှေ၊တို့ကို၊ ဇာနနတ္ထံ၊ငှါ၊ အာဂတော၊၏၊ သမ္ဘန်၊

တုမှေ ဇာနနတ္ထန္တိ သမ္ဗန္ဓော။ ။ဋီကာ။

အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အယံ.ဘာ ဒလာ၊ သည်၊ ဝဿူပနာယိက ကာ ဒလာနာမ၊ဝါသိုကပ်ရာကာသမည်၏၊ တတြဘာသို့ကာလေ၊၌၊

'အရိဋ္ဌအမတ်'ဟူသည် မင်းတူတော်ပင်။သာရတ္ထ။ ။ပဉ္စပဏ္ဏာသာယ၌ စတုပဏ္ဏာသာယ,ဆိုသင့်သည်၊ ။သို့မှ အထက်၌ 'ဒွါသဋ္ဌိ အရဟန္တော' မိန့်လတ့်သည်နှင့် ညီမည်။ ။သီဟိုဠ်ဘာသာဖြင့် စီရင်သော မဟာဝင်၌လည်း

‘စတုပညာသာ့ယ သဒ္ဓိံ’ဟူသည်။ငှင်း။ ။‘ဒသမိကသင်္ချာ’ဟူလို။ ။ယောဇနာ၌ကား အရှင်အမတ်နှင့်တကွ ‘ငါးကျိပ် ငါး’ဟု နှလုံးပြု၍ ‘ပဉ္စပဏ္ဏာသာယ’ ဆိုသည်ဟူ၏။ ။မိမိသည်ပင် မိမိနှင့်တကွနေသည်ဟု စကားကျရကား ‘သဒ္ဓိံ’ နှင့်မတန်။

ဒသဘာဂတိကာသမာကုလံ၊ ညီနောင်တကျိပ်တို့ဖြင့် ပြွမ်းသော။ ရာဇ ကုလံ၊မင်းမျိုးကို။ (မုဋသိဝမင်းသားတော်ညီနောင်တကျိပ်ကိုယူ)။ ။ ယင်းတို့အမည်ကို ဒီပဝင်၌-

မုဋသိဝဿ အတြဇာ၊အထည္ဒေ ဒသဘာတုကာ။
အဘယော တိဿော နာဂေါ စ၊ဥတ္တိယမတ္တာဘယေန စ။
မိတ္တော သိဝေါ အသေလော စ၊တိဿော ကိရေန တေ ဒသ။ ။ဟူ၏၊

စေတိယဂိရိမှ ဝဿံ ဝသိံ သု၌ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ မင်းပြုအပ်သော ကျောင်းတို့ကို ခံပြီး၍ အထွက်တရက်နေ့၌ ဝါဆိုကုန်သည်၊သာရတ္ထ။ ။ ပဝါရေတွာ၌ မဟာပဝါရဏာယ ထည့်၊ ။ကတ္တိက ပုဏ္ဏမာယံကို တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ယူ၊ ငှင်း၊ ဝဇိရ၊ ။မဟာမဟိန္ဒ မထေရ်သည် ပုရိမိကာဝါ၌ ဝါကပ်၍ ဝါကျွတ်သော် မဟာပဝါရဏာနေ့၌ ပဝါရဏာ ပြု၍ ယင်းမှ တလလွန်သောတန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌ အရိယာအပေါင်း ခြံရံလျက် မင်းနန်းတော်သို့ကြွ၍ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီး အဆုံး၌ ယင်းစကား ကိုမိန့်တော်မူသည်။ ထိုကြောင့် ပုဏ္ဏမာယံ မဟာဝီရော၊ စာတုမာသိ နိယာဏ္ဏဝ၊ဟုမိန့်လတံ့၊ ငှင်း၊

ဝါ၊စာတုမာသိနိယာ ပဝါရဏာယ၊ မိုဃ်းလေးလအဆုံးတန်ဆောင် မုန်းလပြည့်ပဝါရဏာနေ့၌၊ ထည့်၊ ပဝါရေတွာ၊၍၊ ။ဝဇိရ။

ပုရိမကဝါ၌ ဝါကပ်သောရဟန်းသည် ‘စာတုမာသိနိပဝါရဏာနေ့’၌ ပဝါ ရဏာမပြုရကား ယင်းဝါကပ်မသင့်။ သာရတ္ထ။ ။သရီရဓာတ်တော်အစိတ်ကို ပင် ဧကဒေသူပစာအားဖြင့် ‘စိရဒိဋ္ဌော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ’ဟူသည်။ ။‘သမုဒ္ဒေါ မဟာဒိဋ္ဌော’ကဲ့သို့။ ။ငှင်း။

အနာထဝါသံ၊ကိုးကွယ်ရာမဲ့နေခြင်းကို၊ ဉတွာ၊၍။ ထည့်၊ ဝသိမှ၊ ကုန်၏၊

မထေရ်ဆိုအပ်သောအမေးဟူ၊ပ၊ဝသိမှ၊ ဟူသောသွားခြင်း၏ အင်း ကိုထားပြီးလျှင် ဤဝယ်နေခြင်း၌ အကျိုးကိုပြ၍ သွားခြင်းကို ဖြစ်လို ရကား အပတံ ဘန္တေ-စသည်မိန့်၊

ဥက္ကုဋိကာယ၊ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် အသက်ရှည်ရကုန်သနည်း။

ကင္ခုကိစ္စ ဇီဝနေ။ကင္ခုတို၊ကင္ခော။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ကို မြင်သော် ရှိခိုးခြင်းသည် အဘိဝါဒန,ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ နေရာအရပ်သို့ ရှေးရှုလျက်ရှိခိုး၍ သွားခြင်း,ရပ်ခြင်း, ထိုင်ခြင်း, လျောင်းခြင်းသည်လည်း အဘိဝါဒန၊ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကို အဝေးမှ မြင်သော် နေရာမှထ၍ ခရီးဦးကြို ဆိုခြင်းသည် ပစ္စုပဋ္ဌာန၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကို မြင်သော် လက်အုပ်ချီလျက် ဦးထိပ်ထက် တင်၍ ရှိခိုးခြင်း, ယင်းတို့ နေရာအရပ်သို့ ရှေးရှုလျက် လက်အုပ်ချီလျက် ရှိခိုးခြင်း,သွားသည်, ရပ်သည်,ထိုင်သည်, လျောင်းသည် ရှိသော် လက်အုပ်ချီလျက် ရှိခိုးခြင်းသည် အဉ္ဇလီကမ္မ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အား လျောက်ပတ်သော အမှုကိုပြုခြင်းသည် 'သာမိစိကမ္မ'မည်၏။ ။သာရတ္ထ။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်၊ ကိဉ္စာပိ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ရှင့်။ အထလေါ၊ သော်လည်း။ အဿသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊၏။ သရီရဓာတုယော၊သရီရအစိတ်ခါတ်တော်တို့သည်၊

သရီရာဝယဝါ—ဖွင့်။ ။ဋင်း။

ဓယာ၊သည်၊ ထည့်၊ အညာတံ၊သိပါပြီ၊

သိသောအခြင်းအရာကို 'ထုပ'စသည်ဖြင့်ပြသည်၊

ကုတော၊အဘယ်မှ၊ လဒ္ဓာမ၊ရပါကုန်အံ့၊

ကုတော လဘိဿာမ—ဖွင့်။ဋင်း။ ။မဆွက 'သာမဏော'အား ပြောဘူးသောကြောင့်သာ ငါတို့အလိုကို သာမဏေသိ၏ဟု သိ၍ 'သုမနေန သဒ္ဓိံ မန္တေဟိ'မိန့်တော်မူသည်။ ။ဋင်း။

အပြေါ်သုဂန္ဓော တွံ မဟာရာဇန္ဒ ဓာတုနံ ပင့်လာဘော ၁၀-ထည့်သမ္ဗန်၊

သင်သည် 'ဓာတ်တော်'တို့ကို ရအံ့သည်၌ လုံ့လပြု၏၊ယင်း၌ လုံ့လမပြုပါလင့်။တပါးသောပြုဘွယ်ကိစ္စကိုသာ ပြုပါဟူလို။

မင်းပြုဘွယ်ကိစ္စကိုပြုလိုရကား ဝိထိယော သောဓာပေတွာ-စသည်ပြန်၊

သမ္ဗတာဋ္ဌာဝစရေ၊အာတတ, ဝိတတ-စသောအလုံးစုံသော ဘူရိယာသဘဏ္ဍာတို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ အနီး၌တည်စေ၍။ သဒ္ဒဠ၊ ။ဝါ၊ စည်းဝေးစေ၍၊ အဓိပ္ပါသဋ္ဌ၊ သာရဋ္ဌ၊ ။ဝါ၊ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုစေသည်အစွမ်းဖြင့်စည်းဝေးစေ၍။ ။ဝိ.တိ။

ကံသတာဠဒါဒိကံ တာဠံ အဝစရတိ ဧတ္ထာတိ တာဠာဝစရံ။ ။တူရိယာဘဏ္ဍာရစေ။ သာရတ္ထ။ ။သဗ္ဗဥ္စ တာဠာဝစရန္တိ သဗ္ဗံ တူရိယဘဏ္ဍံ။ ။ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။သဗ္ဗတာဠာဝစရေတိ သဗ္ဗာနိ တူရိယဘဏ္ဍာနိ။ဝိမတိ။ ။ဤ၌ကား 'ကုဏ္ဍာပစရန္တိ'ကဲ့သို့ 'သဟာစရဏ'နည်းအားဖြင့် တီးမှုတ်တတ်သသူကိုယူ။သာရတ္ထ။ ။'တံသဟစရိတေ ဝါ ဝါဒကေ'ဟု ဝိမတိ၌ မုချပင်ယူသေး၏။

ယင်းစကားကို နန်းတော်ဝယ် ပြောဆိုသောကြောင့် ထေရာစေတိယဂိရိမေဝ အဂမံသု-မိန့်သည်၊

တာဝဝဒေဝ၊ထိုခဏ၌လျှင်၊ ပါဠိလိပုတ္တနဂါရေ၊ပါဋလိပုတ်မြို့တံခါး၌၊ ၊ ဥပ္ပန္နေ တွာ၊ ပွတ်သပ်၍၊ ဝရမုတ္တသဒိသာနံ၊ မြတ်သောပုလဲနှင့် တူကုန်သော၊ ဓာတူနံ၊ဓာတ်တော်တို့ဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ပြည့်စေ၍။ ။ကိံ၊ကြောင့်၊ အာဟိဏ္ဍာသိ၊လှည့်လည်သနည်း၊

အရှင်သုမနကား ရဟန်းတရားကို အားမထုတ်ဘဲ အဘယ်ကြောင့် လှည့်လည်သနည်းဟူလို။

တဿာတိဟ ဝေါ ဘန္တေ ကာလော ဒိပဝရံ ဂမနာယ၊အတံပိ ဝေါ သဟာယော ဘဝိဿာမိ ဟူသော စကားကိုရည်၍ ထွံ မဟာရာဇ၊ပ၊ ပမဇ္ဇသိ-မိန့်သည်၊

ဒိန္နဓာတုယော၊ပေးအပ်သောဓာတ်တော်တို့ကို၊ စေတိယဂိရိမှိယေဝ၊ ၌သာလျှင်၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေကုန်၍၊ နောက်ကာလအလုံးစုံသော ကျောင်းတို့အလို့ငှါ စေတိယဂိရိ၌ ထားခဲ့သည်ဟူလို၊

ဝဍ္ဍမာနကစ္ဆာယာယ၊နေလွဲအခါ၌၊

ဝဍ္ဍမာနကာ ဆာယာ ဧတ္ထာတိ ဝဍ္ဍမာနကစ္ဆာယာ—ပြု။ပစ္ဆာဘတ္တံ—ဖွင့်။ ဋီကာ။

ယင်းအခါ၌ 'အရိပ်'သည် တရွေ့ရွေ့ တိုးပွားသောကြောင့် ယင်းသို့ ဟူသည်။ ။ပစ္ဆာဘတ္တမေဝ ဟဲ ဆာယာ ဝဍ္ဍတိ။ ။သာရတ္ထ။

အထသာ ဇောဒဟောသိ၌ ဓာတ်ဘောပန်းတောင်ကို မြင်၍ ယင်းသို့ ကြံသည်ကိုယူ၊

ဆတ္တံ၊သည်၊ အပနမတု၊ဥကျောင်းထက်မှ ဓာတ်တော်ပန်းတောင်းသို့ အလိုလိုညွတ်စေသား၊ ဓာတုစင်္ကောဋကံ၊ ဓာတ်တော်ထည့်သော ပန်းတောင်းသည်၊ ဓာတုယာ၊နှင့်၊ သဟ၊ကွ၊ ထည့်၊ မယှံ၊၏၊ မတ္ထကေ၊၌၊

ပဟိဒ္ဓါတု၊ တည်စေသား။ ၊အမတောနေ၀၊ အမြိုက်ရေဖြင့်လျှင်၊ အတိသိဉ္စဂတ္တော၊ သွန်းလောင်းအပ်သော ကိုယ်ရှိသောသူသည်၊ ပရမေန၊ သော၊ ပီတိပါမောဇ္ဇေန၊ နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ သည်၊ အဟောသိဝိယ၊ ဖြစ်သို့၊ ပရမေန ပီတိပါမောဇ္ဇေန သမန္နာဂတော ဟုတွာ၊ သမ္ဗန္ဓ်၊ ၊ ကောဋ္ဌနာဒံ၊ကြိုးကြာသံနှင့်တူသောအသံကို၊

ဂဇာနံ ကောဉ္စနာဒေါထ။အဘိမာန်။ ။ဂဇာနံ နာဒေါ ကောဉ္စနာဒေါ နာမ။ကောဉ္စသကုဏနာဒသဒိသော နာဒေါ ကောဉ္စနာဒေါ။ယင်းဋီကာ။ ။ဆင်တို့ကား ယင်းအသံကို 'မြည်လိုမှု' နှာမောင်းကိုခံတွင်းဝယ် ထည့်၍ မြည်ကုန်၏။ ။ကောဉ္စနာဒံ ကရောန္တာန္တိ တီရေ ဌတွာ သောဏ္ဍံ မုခေ ပက္ခိပိတွာ ကောဉ္စနာဒံ ကရောန္တာနံ။ ။အဋ္ဌကထာ။

ပေါက္ခရဝဿံ၊ ကောင်းကင်လယ်၌ ကြာဘက်မျှလောက် တိမ်တိုက်တက်၍ အစဉ်သဖြင့် ပြန့်ပြီးသော် ရွှတ်လိုသူတို့ကိုသာ ရွှတ်စေလျက်ကြီးစွာရွာခြင်းကို၊ ကတွာ၊၍၊ ထည့်၊ဝဿိ၊၏၊

ပေါက္ခရဝဿံ နာမ ပေါက္ခရပတ္တပမာဏံ ဝလာဟကော မဇ္ဈေ ဉဋ္ဌဟိတွာ ကမေန ဖရိတွာ တေမေတုကာမေ ယေဝ တေမယမာနံ မဟန္တံ ဟုတွာ ဝဿတိ။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊ကြာဘက်ပေါ်၌ ကျသော ရေပေါက်ကဲ့သို့ရွှတ်လိုသူတို့ကိုသာ ရွှတ်စေလျက်ရွာခြင်းကို၊

ပေါက္ခရဝဿံ ဝဿာပေသိ။ တေမေတုကာမာ တေမေန္တိ။ ပေါက္ခရေ ပတိတဝဿံ ဝိယ ဝိနိဝတ္တိတွာ ဉဒကံ ဂစ္ဆတိ။စူဠရိယာပိဋကအဋ္ဌကထာ။ ။ပေါက္ခရဝဿံ ဝဿာပေသိ။ တတ္ထ ယေ တေမိတုကာမာ၊တေ တေမေန္တိ။ အတေမိတု ကာမာနံ ဉပရိ သရီရေ ကေဝိန္ဒုမတ္တံပိ နပတတိ။ ပဒုမပတ္တတော ဉဒကံဝိယ နိဝတ္တေတွာ ဂစ္ဆတိ။ဣတိ ပေါက္ခရဝနေ ပတိတဝဿံ ဝိယ အဟောသိ။ ။ဝေဿန္တရာဇာတ်အဋ္ဌကထာ။

သမိုရခေတ်ကြွတော်မူလာသောအခါကိုပြလိုရကား ၄၀-၅သည်မှန့်၊

ဒိတ်၊ နှစ်သိမ့်ခြင်းကို၊ ဇနယန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ (ပတိဋ္ဌိတောမှာ စပ်)၊ ၊ဝါ၊သော၊ (မဟာဝိရောမှာစပ်)၊ ၊မဟာဝိရော၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊

'မဟာဝိရာဝယဝ'ဖြစ်သောကြောင့် သတ္တုဂေါဟာရဖြင့် 'ခေတ်တော်'ကိုပင် ယင်းသို့ဟူသည်။ဋီကာ။ ။တဒ္ဓမ္မာပစာဟူလို။

ဓာတုမာသိနိယာ၊ရိုဟ်းလေးလအဆုံးတန်ဆောင်မုန်းလ၌။ ဝါ၊၏။

စတုန္နံ မာသာနံ ပူရဏီ ဓာတုမာသိနီ–ပြု။ ။ယောဇနာ။

ပုဏ္ဏာယသံ၌။ ဒေဝလောကမှာ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ။ ဇာရ၊သို့။ ဂါဂတ်ံသွာ၊၍။ ပာဋ္ဌိဘုမ္မော၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊၏။ ဇာတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သမ္ဗန်။

‘သန်ရီရခေတ်တော်’ ကြွလာသည်ကိုရည်၍ ယင်းဂါထာကို ဆိုသည်။ ။ သာရတ္ထ။

ပစ္ဆိမဒိသာဘိမုခေါဝ၊အနောက်အရပ်သို့ရှေးရှုသည်သာလျှင်။ဟုတ္ဂွာ၊ ၍။ အပသက္ကန္တော၊နောက်ဆုတ်သွားလသော်။

အနောက်ရပ်ကို မကြည့်သော်လည်း အနောက်အရပ်ကိုရည်၍ သွားရကား ‘ပစ္ဆိမဒိသာဘိမုခေါ’ဟူသည်။ ။အနောက်အရပ်သို့ နောက်ဆုတ် သွားသည် ဟူလို။ ။ဋီကာ။

နဂရံ၊သို့။ ဥဇုကောနေဝ၊ဖြောင့်ဖြောင့်သာသျှင်။ ထည့်။ ပဝိသိတွာ၊၍။

‘တံခါး’တိုင်ရှိသာ နောက်ဆုတ် သွားသည်။ ။ယင်းသို့ ရောက်သော် လှည့်၍ မြို့သို့ဖြောင့်ဖြောင့်ဝင်သည်ဟူလို။ ။သာရတ္ထ။

မဟာဓာတုဇ္ဈနာမ၊ မဟာဓမည်သောဘိလူးသည် သိမ်းဆည်းအပ် ;သာနတ်အရပ်မည်သည်။ ၎င်း။ မဟာဝင်ဋီကာ။ ။ဝါ၊ မဟာဓဝဏ္ဏ ;ည်သောနတ်အရပ်သည်။ ။ဝိမတိ။

အဘယ်ကြောင့်ဆင်သည် မဟာနာဂဝန်ဥယျာဉ်မှသူပါရုံတိုင်အောင် သွားသနည်း။ မထေရ်တို့ယည်း ဆင်သွားတိုင်း အဘယ်ကြောင့် လိုက် သနည်း ရုဒ်ကြောင့် ထေနစသမယေန-စသည်ဖိန့်။

ပရိဘောဂစေတိယဋ္ဌာနံ၊ ပရိဘုတ်တော်မူအပ်သော အဆောက်အဦ ္နကို ဌာပနာ၍ စေတီတည်ရာအရပ်သည်။

‘ပရိဘောဂ,ဓာတု,ဓမ္မ’အားဖြင့် စေတီသုံးပါး၊‘သာရိရိက,ပရိဘောဂိက, ဥဒ္ဒိဿက’အားဖြင့်လည်း သုံးပါး။ ။ယင်းတို့အထူးကို သာရတ္ထဒီပနီ,စသည် မှာရှု။

စေတိတဗ္ဗန္တိ စေတိယံ–ပြု။စိတ,ဓာတ် ဏျ ပစ္စည်း။ ။စိတပူဇာယံ စေတိ တဗ္ဗံ ပူဇိတဗ္ဗန္တိ။ဏျော၊ ။စေတိယံ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။အဦးမုခ်,မရှိသည် ကား စေတီသာမည်၏။ ။အဦးမုခ် ရှိသည်ဖြစ်စေ, မရှိသည်ဖြစ်စေ ‘ပုထိုး’ မည်၏။ ။ထွေစ ထူပသဒ္ဒေါ သမုခေပိ၊ စေတိယသဒ္ဒေါ ပန မုခရဟိတေ ယေဝ ဝတ္တတိ။ ။ရင်း။

အဘာယသ္မိ ဘုရားသုံးဆူတို့ ပရိဘောဂ စေတီတည်ရာအရပ် ဖြစ်သနည်း ရုန်ကြောင့် အဘိတေ ကိရ-စသည်မိန့်၊

ပဏ္ဍုရောဂေန၊ဖျော့နာခြင်းဖြင့်၊

ယင်းလည်း ဘီလူးတို့ အာနုဘော်ကြောင့် ဖြစ်သည်ကိုယူ။ ဋီကာ၊ ။ထို အခါ 'ပုဏ္ဏကာလ'မည်သော ဘီလူးသည် မိမိအာနုဘော်ဖြင့် လူတို့ကိုယ်၌ 'ပဏ္ဍုရောဂါ'ကို ဖြစ်စေသည်။ ။သာရတ္ထ၊

ရက္ခသေဟိ ဇနယေတ္ထ၊ရောဂါ ပဏ္ဍုရကော အဟု။ ။မဟာဝင်၊

ရက္ခသာစ ဗဟူ တတ္ထ၊ပဏ္ဍုရာစ သမုဋ္ဌိတာ။ ။ဒီပဝင်၊

ပဏ္ဍုရောတိ ကာယတာပေါ ရောဂေါ၊ သော ဟိ အာတုရဿ သတ္တဿ သီသတော ပဘုတိ အာတာပေါ ဗဟုံ ဇရတိ ဝမုတိ တေနာတ္တ ပဏ္ဍုရောတိ ဝုစ္စတိ။ ။ဒီပဝင်ဋီကာ။

အနုယာဗျာသနံ၊ မပွါးမကြီးပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဝါ၊မပွါးမကြီး ပျက်စီးစေတတ်သောဆင်းရဲသို့၊ ။သာရတ္ထ၊

'ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ လောကံ ဝေါလောကေန္တော' ဟူသော်လည်း 'သတ္တေ အနယဗျာသနမာပန္နေ ဒိသွာ'ဟူသောကြောင့် ရှေးဦးစွာ ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်လောကကို ကြည့်ပြီး၍ နောက်မှ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်လသော် ယင်းသတ္တဝါတို့ကို မြင်သည်ဟုယူ။ ။သို့မယူသော် 'ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တိဉာဏ်,အာသယာနုသယဉာဏ်ဖြင့်ပင် ယင်းသတ္တဝါတို့ကို မြင်သည် စကားကျွံ့။ ။ဋီကာအာဘော်ခဲ့စွ။

ဓမကာရကံ၊ဓမကာချိန်ကို၊

ဓမံ ကရောတီတိ ဓမကရဏံ—ပြွ။ မှုသံယုတ်နှင့်မလို။ ။ဓမကရဏန္တိစ ဥဒကပရိဿာဝနကာလေ ယသ္မာ ဓမံဓမနသဒ္ဒံ ကရောတိ၊ တသ္မာ ဓမကရဏန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။ဒီပဝင်ဋီကာ။

ဒုဗ္ဘိက္ခာ၊မညီမညွတ်ရှားခြင်း စသည်အငွမ်းဖြင့် မကောင်းသောရိက္ခာသည်၊ ဝါ၊ရိက္ခာမကောင်းသည်၊ ဝါ၊ရိက္ခာခေါင်သည်၊

'ကောက်'ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော 'မိုး'သည် အကြင်အခါ အကြင်အရပ်၌ ကောက်,ဖြစ်ခြင်းအားလျော်ကပတ်၏၊သတ္တဝါတို့အား ကျေးဇူးပြု၏၊ထိုအခါ ထိုအရပ်၌ ကောင်းစွာ 'မရွာ'ဟူလို။ ။သာရတ္ထ။

ဒွိဟိတိကာ၊ထမင်းမရှိသည်၊ ဝါ၊ထမင်းရခဲသည်၊ ဒုသဿံ၊ ကောက်မရှိသည်၊ ဝါ၊ကောက်မပြည့်ဖုံသည်၊

'မိုဃ်းခေါင်'ခြင်းကြောင့် ကောက်မရှိသည်။ ။ထိုကြောင့် ထမင်းရခဲသည် ဟူလို။ ။တံတောယေဝစ ဒုဗ္ဘိက္ခံ ဒုသဿန္တိ ဝုတ္တံ။ ။ဋီ။

သဘာတဘာရောဂေနာမွှတ်သိပ်ခြင်းအနာဖြင့်၊

သာ တက္ခနေ—တော။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

ဒေဝေါ၊ မိုဃ်းသည်။

မေဃသေဝ နာမံ—ဖွင့်။ ။သာရတ္ထ။

သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဓာရံ၊ အယဉ်ကို၊ အနုပဝေစ္ဆိ၊ လွှတ်၏၊ ဋီ။ ။ ဝါ၊ ပေး၏၊

ပဝေစ္ဆတီတိ ဒေတိ။ ။မူလဋီကာ။

ဝါ၊ အစဉ်အတိုင်းအပြားအားဖြင့် သွန်း၏၊

အနု,ရှေး-ပ,ရှေးရှိသော 'ဝိသု'ဓာတ်။ဝိသုံသေစနေ။သဒ္ဒနီတိ။ ။သာရတ္ထ ဒီပနီ,၌ "သမ္မာအနုပဝဿီတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ"ဟူသော်လည်း သဒ္ဒတ္ထပင်။

မဟာပဝါဒေါ၊ ကြီးစွာသောငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဝါ၊ ခိုက်ရန်တွေ့ခြင်းသည်၊ ဟောဘိ၊ ၏၊

ယာင်းကား တံကာလာပေက္ခ ဝတ္တမာန်။ 'ဝိဝါဒ'ဖြစ်သည်ကား အတိတ် ကာလသာ။ ။ယင်းကိုလည်း 'တေန ခေါပန သမယေန'ဟူသော သဒ္ဒန္တရ သန္နိဓာန်ဖြင့် သိအပ်၏။'ဘာသတေ ဝဆုတေ တဒါ'စသည်၌ကဲ့သို့တည်း။ ။ ဧဝံ သဗ္ဗတ္ထ၌ ဤဒိသေသု ဌာနေသု ဝတ္တမာနပယောဂေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ သာရတ္ထ။

ဝါ၊ ဟောတိ၊ ပြီ။

အတိတ်၌ 'ယော္ဂဝိဘာဂ'ဖြင့်စီရင်။ ။ထိုအခါ မဏ္ဍကျွန်း၌ 'ဇယန္တမင်း' နှင့် ယင်းညီတော်"သမိဒ္ဓအိမ်ရှေ့မင်း' စစ်ကြီးထိုးမည်ပြုသည်။ ။ဋီ။

ကလဟာဝိဂ္ဂဟာဇာဘာ၊ ဖြစ်သောအထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သောကိုယ် ဖြင့်ရင်း နှုတ်ဖြင့်ရင်း ငြင်းခုံခြင်း ဆန့်ကျင်ဘက်ကို ယူခြင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊

'မဏ္ဍကပဗ္ဗ'ဖြစ်သော"ကာယကလဟဝါစာကလဟ"သည် ကလဟမည် ၏။ ။ယင်းတွင် လက်ကို သုံးသပ်ခြင်း စသည်အစွမ်းဖြင့် ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ခိုက်ရန်သည် ကာယကလဟ,မျက်ကိုထိခိုက်ခြင်း စသည်အစွမ်းဖြင့်နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ် သောခိုက်ရန်သည် 'ဝါစာကလဟ'မည်၏။ ။ကလဟ၏ရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သော အချင်းချင်းဆန့်ကျင်ဘက်ကိုယူခြင်းသည် "ဝိဂ္ဂဟ"မည်၏။ ။သာရတ္ထ။

ကလဟောတိ ကာယကလဟောပိ ဝါစာကလဟောပိ။ ပုရိမေဝိဂ္ဂဟော။ ပန္တိမော ဝိဝါဒေါ။ ။အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။

ဝါ၊ ဖြစ်သောနှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သောခိုက်ရန်, ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သောခိုက်ရန်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊

နှုတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ခိုက်ရန်ကား ကလဟ, ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ခိုက်ရန်ကား ဝိဂ္ဂဟ။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊ဖြစ်သော ဖွဲ့တံစွဲကိုင်ခြင်း စသည်အစွမ်းဖြင့်ရင်း, ပညတ်ကိုလွန်ကျူးခြင်း စသည်အစွမ်းဖြင့်ရင်း၊ ကြီးပွါးခြင်းသို့ ရောက်သော ခိုက်ရန်, ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုဆိုခြင်းအစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောငြင်းခုံခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊

ကလဟောတိ ဒဏ္ဍာဒါနာဒိဝသေန ပဏ္ဏတ္တိဝီတိက္ကမဝသေန စ ဝဍ္ဎိတကလဟော။ န တွံ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ အာဇာနာသီတိ အာဒိကံ ဝိရုဒ္ဓဝစနံ ဝိဝါဒေါ။ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ။

ဇဝံ-စသည်ကား နိဂုံး,တာနိ-စသည်ကိုကား ယင်းသို့သော ယင်းတို့ကား အဘယ်ကြောင့် ယရမရှိကုန်သနည်း ရုဒ်ကြောင့်-မိန့်သည်၊

တာနိ စေတိယာနိဋ္ဌ၊ ပရိယတ်,ပဋိပတ်, ပဋိဝေဓ-ဟူသောသာသနာတော်သုံးပါးကွယ်သဖြင့် ဓာတ်တော်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလသော် ယင်းတို့လည်းကွယ်ပျောက်ကုန်သည်ဟူလို၊

သာသနာတော်ကွယ်ဟန်,ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုဟန်ကို သာရတ္ထဒီပနီ,သမ္မောအဋ္ဌကထာ,သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ—စသည်များမှာရှု။ ။တသ္မာ ဝုတ္တံ-စသည်ကား လဒ္ဓဂုဏ်။ဝါ၊အထက်အောက်ညှိသည်။

ကဏ္ဍကသမာကိဏ္ဏာသာခေဟိ၊ အဆူးတို့ဖြင့်ပြွမ်းသော အခက်ရှိကုန်သော၊ နာနာဂစ္ဆေတိ၊အထူးထူးသောချုံတို့သည်၊ ပရိဝုတံ၊ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊

'တံ ဌာနံ'စသည်ဖြင့် နတ်တို့နှလုံးသွင်းကဲ့ပြသည်။

ဥဿိင္ဍာသုဝိမလကာဋဝရေဟိ၊စားကြွင်း, မစင်,အညစ်အကြေးအမှိုက်တို့ဖြင့်၊

'ဥဿိင္ဍ'ကား စားကြွင်းဟော။ ဥဿိင္ဍနို့ ပရေဟိ ဘက္ခိတာဝသေသံ။ဋီကာ။ သဇဝိသဇ္ဇနာလိင်္ဂန နိမ္မာနေသု၊ နိမ္မာနမပိဏ္ဍိကရဏံ။ဘော။ ဇတာနံ ဌာဒေ သော။သဿ ဆော။ဒ္ဒိတ္တမိတ္တည္ဆ။အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။'ဒိဝါဗောဓိရုက္ခဋ္ဌာနေ ဟတ္ထိသာလာယံ တိဋ္ဌတိ'၌ နေ့အခါအကျဉ်စိစိမ့်သော်ငါ အခွင့်ပြုလျက် ဓာတ်တော်ကိုယူ၍ ဦးကင်းထက်ထားလျက် ဓာတ်တော်နှင့်တကွပင် တည်သည်ကိုယူ။ ။သာရတ္ထ။

ဗောဓိဋ္ဌာနမှိ သာလာယံ၊ဒိဝါ ဌာတိ သဓာတုကော။ ။မဟာဝင်။

'ရတ္တိယာ ထူပပတိဋ္ဌာနဘူမိံ ပရိယာယတိ'၌ ဦးကင်းဝယ် ဓာတ်တော်ကို ယင်း၌ တည်စေ၍ ဓာတ်တော်နှင့် တကွသော ယင်းကိုညဉ့်အခါ လှည့်သည် ဟိုယူ။ ။သာရတ္ထ။

ရတ္တိံ နာဂေါ ပရိယာယတိ၊တံ ဌာနံ သော သဓာတုကာ။ ။မဟာဝင်။

ဇယပ္ပမာဏံ၊ ပန်းတင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝါ၊ ပန်းတင်အတိုင်း အရှည်ရှိအောင်၊

ပုပ္ဖဋ္ဌာနပ္ပမာဏ°–ဖွင့်။ ။'ပုထိုးဝမ်းအောက်'အဘို့ကို ပုထိုး၏ 'သလုံး မြင်းခေါင်း'ဟူကုန်ရကား 'ဇယပ္ပမာဏ°'ဟူသည်။

ထူပကုစ္ဆိတော ဟေဋ္ဌာဘာဂံ ဟိ ထူပဿ ဇယာတိ ဝဒန္တိ။ ဋင်း။ ။ ဇယပ္ပမာဏန္တိ ထူပဿ ဇယပ္ပမာဏန္တိ ဝဒန္တိ။ ။ဝဇိရ။

ဓာတုဩြးရောပနတ္တာယ၊ ဆင်ဦးကင်းမှ ဓာတ်တော်ပန်းတောင်းကို ချခြင်းအကျိုးငှါ၊ ။သာရတ္ထ၊

'ဓာတုကရဏ္ဍက ဩြရောပနတ္တာယ' ဟူလိုလျက် ကရဏ္ဍက-ပုဒ်ကျေသည် ဟူလို။

သဘာလံ၊သော။ နဂရစ္ဆ၊ မြို့သည်ဋင်း၊ ဝါ၊ မြို့နေလူသည်ဋင်း၊ သက လော၊သော၊ (လိင်ပြန်၍လိုက်စေ)၊ ၊ဇနပဒေါ၊ဇနပုဒ်သည်ဋင်း၊ ဝါ၊ဇနပုဒ်နေလူသည်ဋင်း၊

'သဗ္ဗော ဂါမေ၀ အာဂတော၊ မဋ္ဌာ ဥဋ္ဌာယ်န္တိ ကရောန္တိ' စသည့်၌ကဲ့သို့ 'ဌာနဋ္ဌာန်'မပြားဆိုသည်။ ။ဋင်း။

တသ္မိံ၊မဟာဇနကာယော၊ထိုများစွာသောလူအပေါင်းသည်၊

'ကာယ'သဒ္ဒါကား သမူဟပရိယာယ်။ ။ဋင်း။

သတ္တတာလပ္ပမာဏံ၊ထန်းပင်၏ခုနစ်ခုသောပမာဏရှိသော၊(ထန်းပင် ခုနစ်ပင်ဆင့်သလောက်မြင့်သည်ဟူလို)၊ ။သမကပါဋိဟာရိယံ၊ တခု တခုသောဓာတ်တော်အမိတ်မှ ရေ,မီးထွက်ခြင်း စသည်အစုံအစွမ်းဖြင့် အစုံ အစုံဖြစ်သောတံခိုးပြာဋိဟာကို၊

ယမကံ ယမကံ ဟုတွာ ပဝတ္တံ ပါဋိဟာရိယံ ယမကပါဋိဟာရိယံ–ဋြ။ ။ 'ယမက'ကပုဒ်ကျေ။ ။ဋင်း။

ဆန္နံဝဏ္ဏာဒနံ၊ ခြောက်ပါးသောအဆင်းတို့၏၊ ရဿိဝဋ္ဋယာဝ၊ ရောင်ခြည်တို့သည်ဖြင့်။ (ထည့်ဖတ်၊ ဋီကာ)။

'ဆန္နံ ဝဏ္ဏာဒနံ'ကို 'ဥဒကဓာရာစ'နှင့် စပ်ကြ၏။ ကေစိ။ ။ယောဇနာ၌လည်း ''ဝဏ္ဏာနန္တိပဒံ ဓာရာစာတိ ပဒေ သမ္ဗန္ဓော''ဟူ၏။ ။ဋီကာတို့များနှင့်မညီ။

'သာဝတ္တိယံ။ပ။သဒိသမေဝ'ကို ''ယမကပါဋိဟာရိယ''၏အလွန်ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဖြင့် တပါးသော 'ဗောဓိမူလဥာတိသမာဂမ'စသည်တို့၌ ပြအပ်သော ပါဋိဟာရိယ,တို့ထက် ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဖြင့်ဆိုသည်။

အဘိသံ။ပ။မူလေတိ ဣဒံ ယမကပါဋိဟာရိယဿ သုပါကဋ ဘာဝ ဒဿနတ္ထံ အညေဟိ ဗောဓိမူလဉာတိသမာဂမာဒိသု ကတပါဋိဟာရိယေဟိ ဝိသေသနတ္ထဉ္စ ဝုတ္တံ။ ။သီလက္ခန်ဋီကာ။

ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေနေဝကိုပြစေလိုရကား ဘဂဝါ-စသည်မိန့်၊ ။
သဗ္ဗညုဘုရားပင် ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်တော်မူသော်လည်း၊ တံခိုးတော်ကြောင့်သို့သဘောရှိသော ပြာဋိဟာဖြစ်သည်သာဟု ပြခြင်းငှါ ဧဝံ အဓိဋ္ဌာယာ-စသည့်ဂါထာမိန့်။ ။ဋီကာ၊

ဧဝံ၊သို့။ ဝါ၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာယာ၊မကြီးစည်အင်ကုန်၊(မကြီးစည်ကောင်းကုန်၊ မကြီးစည်နိုင်ကုန်ဟူလို၊ နောက်ကဲ့လည်းဤနည်း)၊

ဗုဒ္ဓဓမ္မာ၊သဗ္ဗညုဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို၊

ဓမ္မ,ကား'ဂုဏတ္ထ'။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာတိ ဗုဒ္ဓဂုဏာ။ သာရတ္ထ,အပဒါန်အဋ္ဌကထာ။

အစိန္တိယော၊မကြံစည်အပ်မကြံစည်နိုင်မကြံစည်ကောင်းသောဘုရား, ဘုရားဂုဏ်ကျေးဇူးတော်၌၊ ပါကော၊အဘကျိုးသည်၊

ပါ ကာတိ ဝိပါကော။ ။အပဒါန်အဋ္ဌကထာ။

ဘဂဝါ ကိရ ခေမာနေဝ အဓိဋ္ဌာသိ-ဟူသည်ကို ပြစေလိုရကား သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ကိရ-စသည်မိန့်။ ။ခေမာနုဟာလေပိ ဟိကျွတ္တုံ့ အဂမာသိန္တ် အကျယ်ကို သာရတ္ထ ဒီပနီ,ဒီပဝင်,ယင်းဋီကာ,မဟာဝင်,ယင်းဋီကာများမှာရှု။

ယင်းကို အကျဉ်းအားဖြင့် ပြုလိုရကား ပဌမံ-စသည်မိန့်။ ။ရက္ခ ကရောန္တော၁၌ ယံကစ္စာ၁နံ့ ဂုန အပဝိသနဋ္ဌာ၁ယထည့် သမ္ဗန်။ ငိုကာ၊ ။ ဒိပံ၊ကို။အာ၁ဝဋ္ဋိ၊ထက်ဝန်းကျင်လှည့်တော်မူ၍။

အာ့ရှေးရှိသော ဝဋ္ဋုဓာတ် ဂတော့။ ။ဝဋ္ဋု၊ စဋ္ဋု၊တဋ္ဋု မဋ္ဋု ငတ်ယံ။ ဝဋ္ဋတိ, စဋ္ဋတိ၊တဋ္ဋတိ၊မဋ္ဋတိ။ သန္တိ ပါဒါ အဝဋ္ဋနာ။ အဝဋ္ဋနာတိ ဝဋ္ဋိတုံ ဂန္တုံ အသမတ္ထာ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ပဌမအကြိမ်မြတ်စွာဘုရားသည်ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်သည်မှ ကိုးလ မြောက်ပြာသိုလ်လပြည့်နေ့ဘိလူးတို့ကို ဆုံးမခြင်းငှါ ကိုယ်တော်တည်း ကြွတော်မူလာသည်။ ။သာရတ္ထ။

ဗောဓိတော နဝမေ မာသေ၊ဖုဿပုဏ္ဏမိယံ ဇိနော။
လင်္ကာဒီပံ ဝိသောဓေတုံ၊လင်္ကာဒီပမုပါဂမိ။ ။မဟာဝင်။

ဒုတိယ၌ မြတ်စွာဘုရားသည် သမိဒ္ဓိသုမနနတ်သားနှင့်တကွကြွတော် မူလာသော်သည်း နောက်လိုက်ရဟန်းမပါ ကြွတော် မူလာသောကြောင့် ဧကကော၁ အာဂတ္တွာ-ဟူသည်။ ။သာရတ္ထ။

သမိဒ္ဓိသုမနနတ်နှင့်တကွကြွတော်မူလာကြောင်းကိုလည်း ဒိပဝင်၌-

အလံ သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌန္တု၊သမိဒ္ဓိယေကော၀ ဂစ္ဆတု။
အဝဂစ္ဆိ သဟာရက္ခော၊မာရယိတွာနပိဋ္ဌိတော။
ဗုဒ္ဓဿ ဝစနံ သုတွာ၊သမိဒ္ဓိသုမနော ရှုဒံ။
သမူလံ ရုက္ခမာဒါယ၊သဟာဂစ္ဆိ တထာဂတံ။ ။ဒီပဝင်။

ဒုတိယအကြိမ် အဘိသမ္ဗောဓိမှ ငါးနှစ်မြောက်သန္နစ် တန်ခူးလကွယ် နေ့ကြွတော်မူလာသည်။ ။သာရတ္ထ။

ဗောဓိတော ပဉ္စမေ ဝဿေ၊ဝသံ ဇေတဝနေ ဇိနော။ပ။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ စိတ္တ မာ သဿ၊ကာဠပက္ခေ ဥပေါသထေ။ ။မဟာဝင်။

တတိယအကြိမ် အဘိသမ္ဗောဓိမှ ရှစ်နှစ်မြောက် ကဆုန်လပြည့်နေ့၌ မဏိအက္ခိက နဂါးမင်း တောင်းပန်သောကြောင့် ရဟန်းငါးရာနှင့်တကွ ကြွတော်မူလာသည်။ ။သာရတ္ထ-စသည်။

အဿသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊၏။ ဇာဒ်အာဂမနံ၊ သည်။ ။နိက္ခန္တာ ဥဒက ဖုသိတေဟိ၊ ထွက်သောရေပေါက်, ရေပန်းတို့သည်၊ အဖုဗ္ဗောကာသော

နခ၊မတွေ့အပ်၊ မထိအပ်သောအရပ်မည်သည့်နေအပေါ်သို့မဖြစ်၊ ဥဒက ဖုသိတေဟိ၊တို့ဖြင့်၊ ပရိဋ္ဌာဟံ၊ကို၊ ရူပသမေတွာ၊၍၊ (ထုံခဏာအားလျော် သောဘေးရန်ကို ဖျောက်သည်ဟူလို၊ သာရတ္ထ)။ ။မနုဿပင်္ဂလာဘံ၊ လူ့အဖြစ်ကိုရခြင်းကို၊ သဖလံ၊အကျိုးရှိ၏ဟူ၍၊

ဘာဝ ပစ္စည်း ကင်းသော်လည်း ''သနိဒဿနာ ဓမ္မာ''စသည်ကဲ့သို့ ဘာ ဝတ္ထ။ဝါ-ဘာဝပ္ပဓာန။

ရညော၊၏၊ ဘာဘာ၊ညီတော်ဖြစ်သော၊ အဘယော၊နာမ၊မင်္ဂလာဘယ မည်သော၊ (ဧကဒေသဝေါဟာရ)၊

'အနုဠာဒေဝီ'ကား မင်းနောင်တော်'အဘယ'မင်း၏ မယားတည်း။ ။ ဋီကာ။

ကနိဋ္ဌဿ ပရာဇဿ၊ မဟာနာဂဿ ဇာယိကံ။
ဝသန္တိံ ရာဇဂေဟေ၊ ပက္ကောသာပေသိ စာနုဠံ။ ။
ဟု မဟာဝင်၌ 'မဟာနာဂ'မည်သော ညီတော်အိမ်ရှေ့မင်း၏မယားဟူ၏။

ပုရိမကာခံ တိဏ္ဏံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ ဗောဓိ ပတိဋ္ဌာသိ၌ ကကုသန္ဓမြတ် စွာဘုရားသည် ကုက္ကိုဗောဓိမှ လက်ယာကိုင်းကို ရုစနန္ဒာထေရီကို ဆောင်ခဲ့စေ၍ မဟာတိတ္ထဝန်ဥယျာဉ်၌ အဘယမင်းကို စိုက်စေတော်မူ သည်၊ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရားသည် ရေသဖန်းဗောဓိမှ လက်ယာကိုင်း ကို ကနကဒတ္တာထေရီကိုဆောင်ခဲ့စေ၍မဟာနာမဝန်ဥယျာဉ်၌သမေဏ္ဍိ မင်းကို စိုက်စေတော်မူသည်၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားသည် ပညောင် ဗောဓိမှ လက်ယာကိုင်းကို သုဓမ္မာထေရီကိုဆောင်ခဲ့စေ၍ မဟာသာလ ဝန်ဥယျာဉ်၌ ဇယန္တမင်းကိုစိုက်စေတော်မူသည်ဟူလို၊ ။အကျယ်ကို လိုမူ သာရတ္ထဒီပနီ, မဟာဝင်, ဒီပဝင်, ယင်းဋီကာတို့မှာရှု၊ ။သရေသမံ သီဇာလပိသဏ္ဌနကေန၊သိမ်မွေ့သည့်၏အဖြစ်ကြောင့် သုဘယာအင်သော ဩဇာရှိသော အသစ်သော ရောင်ခြည်တည်း ဟူသော ကွန်ရက်ကို လွှတ်တတ်သော

ရသိယတိတိ ရသော—ပြု။ဩဇာရစေ။ဩဇဝန္တံ—ဖွင့်။ဋီကာ။ ။သံဝိဇ္ဇတိ ရသောတိ သရသံ။သရသရံသိ ဇာလံ။တံ ဝိဿဇ္ဇနကေန—တွဲ။ရင်း။ ။သာ ယာအပ်သော ဩဇာရှိ၏ ဟူသည်လည်း သိမ်မွေ့ရကား ဩဇဂုဏ်ရှိသည်ကို သာယူ။ရသာရုံကိုမယူလင့်။

ဝါ-သရသ၊ ယ၊ ကေန၊ ထိုမှဤမှ ရွေ့ရှားတတ်သောကြောင့် အသက်ရှိသကဲ့သို့သော ရောင်၊ သော၊ ဝါ၊ ထိုမှဤမှ ရွေ့ရှားခြင်း ရှိသောကြောင့် အသက်ရှိသကဲ့သို့သောရောင်၊ သော၊

ရသ့ကား 'ကာရဏူပစာ'အားဖြင့်။ ဝါ-သာယာအပ်သောကြောင့် မုချအားဖြင့် 'ဇီဝိတဟော'။ ဝါ-''ကိစ္စဟော''။ ။သံသရဏတော သရသံ သဇီဝံ ဇီဝမာနံ ဝိယ။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်အခါ သဗ္ဗညုဘုရားကဲ့သို့ရောင်၊ သော၊ အာစရိယဝါဒ။ ၎င်း၊ ။ဝါ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသော သဗ္ဗညုဘုရား၏ ရောင်ခြည်ကဲ့သို့ရောင်ခြည်တည်းဟူသောကွန်ရက်ကို လွှတ်တတ်သော၊

ဓရမာနဿ ဝိယ ဗုဒ္ဓဿ ရံသိသရသရံသိ။ ။ဝဇိရ။

ယထာအာဂန္တွာယျ၊ တထာ ပဟိဏေယျာသိ၊ သမ္ဗန်၊ ။သစေ အနုဇာနိဿသိ သက္ခိဿာသိ၊ ယောဇနာ၊ ။သော၊ ထိုအရိဋ္ဌအမတ်သည်၊

ကေဒိဝသေနေဝ အဂမာသီတိ သမ္ဗန္ဓော။ဋီကာ။ ။မင်း၏ရာဇသံအလွှာ။ မထေရ်၏ နှုတ်မှာစကားကို ''ရညောစ ထေရဿစ သာသနံ''ဟူသည်။ ။ 'ပဥ္စဟိကညာသတေဟိ'၌ အနုဠာဒေဝီ၏အလုပ်အကျွေးကိုယူ။ ။သာရတ္ထ

ဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကျောင်းကို။ ဘာရာပေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ၍၊ တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုရောက်သနေ့၌ပင်၊ (သိဟိုဠ်ကထွက်ခဲ့သနေ့ကိုယူ)၊ ။ရညော၊ ဒေဝါနံပိယတိဿမင်း၏၊ ဝါ၊ ဓမ္မာသောကမင်းအား၊ သာသနံ၊ ရာဇသံအလွှာကို၊ အပ္ပေသိ၊ သွင်း၏၊ ဝါ၊ ဆက်သ၏၊

အပ္ပေသီတိ လေခသာသနံ ပတိဋ္ဌာပေသိ။ ။ဋီကာ။

မထေရ်၏နှုတ်မှာစကားကို သိစေလိုရကား ဝေဥ္စအဝေါစ-ဟူသည်၊ သာ၊ ထိုသင်္ဃမိတ္တာထေရီသည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်၊ တုရိတတုရိတာ၊ ဆောဆောလျင်လျင်၊ အာဂမနံ၊ ကို၊ ဥဒိက္ခတိ၊ မြော်လင့်၏၊ ဝါ၊ တောင့်တ၏၊

ဓာတိ့ကို 'ဧဝံ ပဟိဏ'သို့ပြန်။ဒီပဏ္ဍိ၌ ဓာတိ့ကို 'ဧဝမာဟ'သို့ပြန်။

ဆိန္နဟတ္ထံ ဝိယ၊ ပြတ်သော လက်ရှိသကဲ့သို့၊ ကရော န္တာ၊ ကုန်လျက်၊

ဆိန္နာ ဟတ္ထာ ဧတဿာတိ ဆိန္နဟတ္ထော ဗာဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်ပြု။ သာရတ္ထ

· တဿမယ့္ခ၊အား၊ ၏၊ သည္။ ဘောပိ၊ထိုသားတော်, မြေးတော်တို့ကို လည်း၊ အပဿန္တဿ၊သော်။ တ၀၊သင်ချစ်ဘွိုး၏၊မှခံ၊ကို၊ ပဿန္တဿ၊ သော်၊ (ဋတိ အာဟ သမ္ဗန်)၊ ၊ဘာရိယံ၊ဝနဲလေး၏၊

မောင်ကြီးစကားကို မကျော်လွန်ဝံ့ ဟူလို။ ၊ဝိမတိ။

ပဗ္ဗဇ္ဇာ ပုရေက္ခာရာ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍၊ ရဟန်း အဖြစ်၌ ကောင်းငှာဖြစ်သော အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊

ဘယ်နံ့အခါ ရဟန်းပြုရအံ့နည်းဟု ရဟန်းပြုခြင်း၌ လုံ့လပြင်းသို့ ရောက်သည်ဟူလို။

ပဗ္ဗဇ္ဇ ပုရံ ကရောတီတိ ပဗ္ဗဇ္ဇာပုရေက္ခာရာ–ပြု။ ၊ပုရ,၌ ဧ,အက္ခရာနှင့် လိုသည်။အဃေတ္တံ။ ၊မောဂ္ဂလာန်။

မံ၊ကို၊ ပဋိမာနေတိ၊မြော်လင့်၏၊ အဟံ၊သည်၊ ဂန္တွာဒိ၊သွားအံ့ စင်စစ်တည်း၊ ဝါ၊မဆွတ်သွားအံ့၊ (ဧကံသတ္ထ၊ ဝါ၊အဝဿမ္ဘာဝတ္ထ)၊

အနာဂတ်မှာ ဝတ္တမာန်။ ။ဧကံသတ္တေ အဝဿမ္ဘာဝတ္တေ အနိယမတ္တေစ ဋ္ဌစ္စေတေ သွတ္တေသု အနာဂတေ ကာလေ ဝတ္တမာနာ ဝိဘတ္တိ ဟောတိ။ ။ သဒ္ဒနီတိ။

မဟာဗောဓိ ဂဟေတွာ ဂန္တွာဟိ၌ ယခုမှ မဟာဗောဓိနှင့် ထေရီကို ပင့်ဆောင်ခြင်း၌ အရိဋ္ဌအမတ်လာသည် ယင်းလာမှ ထေရီလည်း သီဟိုဠ်သို့ သွားလိုကြောင်းကို ဆိုသည်၊ ယခုပင်သွားအံ့သည် မဟုတ်သော၊ အဘယ်ကြောင့် ယင်းသို့ဆိုသနည်း ရှိကြောင့် အရိဋ္ဌအမတ်မလာမီကပင် မဟာဗောဓိကိုပင့်ဆောင်၍ ရှိကြောင်းကိုထင်ရှား ပြလိုရကား ကုတော ရညော–စသည်မိန့်။

တတော၊ထိုအရိဋ္ဌအမတ်လာသည်မှ၊ ပဋ္ဌေဝ၊၌လျှင်၊ သာမန်၊

ယင်းကို အသူး ပြုလိုရကား "ဓာတုဂဟာဘညာယ အနာဂတေ သုမနေ"မိန့်သည်။

အသဉ္ဇာတာရဟံ၊ ဓားဖြင့်ရတ်ဖြတ်ခြင်းကို မထိုက်သော၊

သဇ္ဇေန ဃာတံ,နအရဟတီတိ အသတ္ထဃာတာရဟံ။ ။သာရတ္ထ။

ဋ္ဌတိကား ပုတ္တနာကာရ၊ ဥပါယံ၊ပို့သရန်ဆောင်ယူခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အပဿန္တော၊မမြင်နိုင်ရကား၊

'ဘဂဝါ'ကို အမိဋ္ဌာသိ,ငါးချက်နှင့်စပ်။ 'အမိဋ္ဌာသိကိရ'သမ္ဗန်။

မဟာပဒိနိဗ္ဗာနသုတ္တေ၊ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူရာ ဖြစ်သော ညောင်ဘောင်း၌။ နိပ္ပန္နော၊လျောင်းတော်မူလျက်။ (ယင်းငါးချက်မှာပင်စပ်)။ ။ တဒ္ဓတဿ သုဝဏ္ဏကဋ္ဋာဟောစွဲ၊ ဟိမဝလာဟကဂဗ္ဘံ၊ ဆီးနှင်းပြည့်သောတိမ်တိုက်သို့၊

ဟိမဿ ပုဏ္ဏော ဝလာဟကဂဗ္ဘော ဟိမဝလာဟကဂဗ္ဘော—ပြု။ ပုဏ္ဏလောပ။ ။ပြကတေ့ဆီးနှင်းရှိသောတိမ်တိုက်ကိုယူ။:

ဝါ၊တံခိုးပြာဋိဟာ၏အငွေ့မ်းဖြင့်ဖြစ်သောဆီးနှင်းဟူသောတိမ်တိုက်သို့၊

ပြကတေ့ဆီးနှင်းမဟုတ်၊တံခိုးပြာဋိဟာကြောင့် ဖြစ်သော ဆီးနှင်းတိမ်တိုက်သာဟူလို။ ။ငှင်း။

ဒေါဏမတ္တာ၊တစိတ်မျှလောက်ကုန်သော၊

'ဒေါဏ'တခုကား 'မဂဓကွမ်းစား'ဖြင့် တဆဲ့ခြောက်ကွမ်းစားမျှရှိသည်။ သာရတ္ထ။ ။ဒေါဏံ ဝါ စတုရင္ဂကံ။အဘိဓာန်။ ။စတုရင္ဂကံ ဒေါဏံနာမ။ ယင်းဋီကာ,သံပျင်။ ။ဝဇိရဗုဒ္ဓိကား တဆဲ့နှစ်ကွမ်းစားရှိသည်ဟူ၏။

မဂ္ဂံ၊ခုနစ်ယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသောခရီးကို၊ ။သာရတ္ထ။

သတ္တယောဇနိကံ မဂ္ဂံ၊သော မဟာဓောဗိဂါမိနံ။ ။မဟာဝင်။

ပဋိဇဂ္ဂါပေတွာ၊သုမ်သင်စေ၍၊

ဆူး, သစ်ငုတ်,ခလုပ် စသည်ကို ပယ်စေ၍ ခရီးလမ်း၌ ထူထပ်အောင် သဲလောင်းစေသည်ဟူလို။

ကမ္ဗာရဝတ္ထံ၊မင်း၏ပြကတေ့ ရွှေပန်းတိမ်သည့် သင်္ကန်းကို၊

မင်းသိလွယ်စေခြင်းငှါ ပြကတေ့ စေခိုင်းသော မင်း၏'ရွှေပန်းထိမ်သည်' သင်္ကန်း ဖန်ဆင်းသည်ဟူလို။ ။ဋီကာ။

နဝဟတ္ထပရိက္ခေပံ၊ကိုးတောင်ပမာဏရှိသော အဝန်းရှိသော၊

နဝဟတ္ထပမာဏော ပရိက္ခေပေါ အဿာတိ နဝဟတ္ထပရိက္ခေပေါ-ပြု။ ။ အဝန်းအားဖြင့် 'ကိုးတောင်'ရှိသည်ဟူလို။ ။နောက်၌လည်း ဤနည်း။ ။ သာရတ္ထ။

ပဉ္စဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ၊ငါးတောင်ပမာဏရှိသောအစောက်ရှိသော၊ တိဟတ္ထဝိတ္ထတံ၊သုံးတောင်ပမာဏရှိသောအစရှိသော။ အဍ္ဎဂုလဗဟလံ၊လက်ရှစ်သစ်ပမာဏရှိသောအထုရှိသော။ ပဟတ္ထိသောဏ္ဍ္ဍပမာဏမှုခဝဋ္ဋံ၊ ဆင်နှာ

မောင်းပမာဏရှိသောမျက်နှာရေးရှိသော၊ သုဝဏ္ဏကဋ္ဋုပဟံ နိစ္ဆိနိ၊သမ္ပန်၊ သေနာယ၊ နှင့်တကွ။ (သဟတ္ထတတိယာ)။ ။သမုဿိတခဇပဋာကံ၊ စိုက်ထောင်စေအပ်သော အညိုအရွှေစသည်အပြားရှိသော တံခွန်ကုက္ကားရှိသော၊

ဥဒ္ဓံ သာပိယတီတိ သမုဿိတံ-ပြု။သိ-ဇန္တနေ။ ။သဒ္ဒနီတိ၊

နာနာရတနပဇ္ဇောတ်၊ထိုထိုအရပ်၌ချယ်စီအပ်သောအထူးထူးသောရတနာတို့ဖြင့် အထူးသဖြင့် ဆန်းကြယ်သော၊ အနေကာလင်္ကာရ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ ကြည်ညိုသောလူတို့သည်ပူဇော်အပ်သော ပုတီး, လက်ကောက်, စသော အထူးထူးသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ (ပုတီး, လက်ကောက် စသည်ကိုထိုထိုအရပ်၌ဆွဲထားသည်ကိုပဋိမဏ္ဍိတံ-ဟူသည်)။ နာနာဝိကေသုမသမာကိဏ္ဏံ၊ပူဇော်သည့်အငှမ်းဖြင့် ဆောင်အပ်သော အထူးထူးသော အပြားရှိသော အဆင်းအနံ့နှင့် ပြည့်စုံသော ကြည်းပန်း, ရေပန်းတို့ဖြင့် ပြွမ်းသော၊ အနေကတူရိယာသဃုဋ္ဌံ၊ အာတတ, ဝိတတ-စသောဘူရိယာမျိုးငါးပါးတို့ဖြင့် ကြွေးကျော်အပ်သော၊ ။ရာဇုနံ၊တို့၏။ သဟာသေနာ၊ကို။ (ပရိဝါရာပေတွာ၌ ကာရိုက်ကံစပ်)။

'အဝသေသံ အဒဿနံ အဂမာသိ'၌ မင်းမြတ် ယခုသင်ယူအပ်လတ္တံ့သော အကိုင်းကား ယင်းသာ။ ။ယင်း၏မှီရာပင်စည်ကားယင်းသာ။ ငါတို့ကိုကား သင်ယူအပ်ဟုဆိုကုန်၏သို့ ကြွင်းသော အကိုင်းအခက်ကို ဘုရားတံခိုးတော်အားဖြင့် မမြင်ရပြီဟူလို။ ။သာရတ္ထ။

သကလဇမ္ဗုဒီပ ရဇ္ဇေန၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအလုံးမှဖြစ်သော မင်းဘဏ္ဍာဖြင့်၊ဝါ၊မင်းဘဏ္ဍာဟုဆိုအပ်သောအခွန်အာဏာ-စသည်ဖြင့်၊ ပူဇေမိ၊၏၊

ရဇ္ဇော ဇာဒန္တိ ရဇ္ဇံ-ပြု။ ။ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအလုံး၌ ဖြစ်သော အခွန်ဘဏ္ဍာ အာဏာ,စသည် ရစေ။ ။ယင်းဖြင့်သာ ပူဇော်သည်။အလုံးစုံသော မြေကြီးပြာသာဒ်, စသည်ဝတ္ထုကို 'သတ္တာဟံ ဒေမိ'စသည်ဖြင့် ကာလကို ပိုင်းခြား၍ လှူခြင်းငှါ မသင့်ရကား ယင်းဖြင့် မပူဇော်။ ။ယင်းသို့ ကာလကိုပိုင်းခြား၍ လှူသော် ဒါနစေတနာ၏ 'ဝတ္ထုပရိစ္စာဂလက္ခဏာ'ရှိသောကြောင့်ရင်း, 'မြေ' စသည်ကို စွန့်ခြင်းဖြင့် တဖန်ယူပြန်ခြင်း၏ မသင့်သောကြောင့်ရင်း ''တာဝကာလိက''ပေးသည်သာ မည်၏။

န သကလပထဝီ ပါသာဒါဒိဝတ္ထုနော၊ တဿ သတ္တာဟံ ဒေမီတိအာဒိနာ ကာလပရိစ္ဆေဒံ ကတွာ ဒါတုံ အယုတ္တတ္တာ။ဧဝံ ဟိ ဒေန္တော တာဝကာလိကံ ဒေတိ နာမ။ ဝတ္ထုပရိစ္စာဂ လက္ခဏတ္တာ ဒါနဿ ပထဝါဒိ ပရိစ္စာဂေနစ ပုန

ဂဟေတ္တာသာ နာယုတ္တတ္တာ။ ဝိမတိ။ ။ယင်းသို့ မှတ်အပ်သော ကာလ၌ကား အခွန်ဘဏ္ဍာအာဏာ,စသည်ကို စွန့်လျှော်၏။ထိုကြောင့် ယင်းမှ နောက်ကာလ၌ မစွန့်လျှော်ရကား ယူခြင်းငှါအပ်၏။

နိယမိတကာလေ ပန အာဏာဒယော ပရိစ္စတ္တာဝေါတိ တတော ပရံ အပရိစ္စတ္တတ္တာ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ရင်း။ ။မဟာဗောဓိံ ပန ယသ္မိံ ဒိဝသေ ရဇ္ဇေန ပူဇေသိ၊တသ္မိံ ပူဇိတဒိဝသေ သကလ ဇမ္ဗုဒီပတော ဥပ္ပန္နံ အာယံ ဂဟေတွာ မဟာဗောဓိံ ပူဇံ ကာရေသိ။ ။သာရတ္ထ။ ။နောက်၌လည်းဤနည်းယူ။

သုဝဏ္ဏတုလိကံ၊ ရွှေဗုတ်တံကို ။မနောသိလာယ၊ဆေးဒါန်းမြင်းသီလာဖြင့်။ လေခံ၊ အရေးအသားကို။ ကတွာ၊၍။ (အကာသိမှာစပ်)။ ။ဂန္ဓကာလလပုရသာ၊နံ့သာဖြင့် ထုံအပ်သော ညွှန်ဖြင့်ပြည့်သော။

အမြစ်ထွက်ရန် 'အရေးဆယ်ချက်' သားစိမ့်သောငှါ လူကိုင်၍ ထားဘိသကဲ့သို့ ရွှေဖျဉ်းအထက်ဝယ် တည်သည်ကို 'သုဝဏ္ဏကဋာဟသုပရိဇ္ဈသိ' ဟူသည်။

ဗောဓိပင်ငယ်၏ ပမာဏကိုပြလိုရကား တသာ ဉဒ္ဓေစနေ-စသည့်ဒိန္နံ။ ပုဗ္ဗုဠကာ၊ ဆတ်သွား ပပျဉ်းအညွန့်ကဲ့သို့ ရေပြွက်သဏ္ဌာန် ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊၍။

ပုဗ္ဗုဠကာ ဟုတွာတိ ကေတကိပါရောဟကံ၊ရာ ဝိယ ဥဒကပုဗ္ဗုဠာကာရာ ဟုတွာ။ဝိမတိ။ ။သို့သဏ္ဌာန်ရှိသော အဖု,ပေါက်၍ အမြစ်ထွက်သည်ဟူလို။

ဂဝက္ခဇာလသဒိသံ၊ကွန်ရက်ကဲ့သို့ ပြုအပ်သောလေသွန် တံခါးရွက် နှင့်အဘူ။ (အနုသိဗ္ဗိတ္ဘာ၌ဘာဝနပုံစပ်)။

ဇာလံ ဝိယ ကတံ ဇာလံ၊ဂဝက္ခကဝါဋ္ဋ တံ ဇာလဥ္စာတိ ဂဝက္ခဇာလံ-ပြု၊ ဝိသေသနပရပဒ။ကဝါဋ္ဋပုဒ်လည်းကျေသည်။ ။ဂဝက္ခဇာလသဒိသန္တိ ဘာဝနပုံသကံ၊ဇာလကဝါဋ္ဋသဒိသံ ကတွာတိ အတ္ထော။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊လေသွန်တံခါးတို့၌ ကွန်ရက်သဏ္ဌာန်ဖြင့် ထားအပ်သော ပျဉ်ချပ်နှင့်အဘူ၊ဝါ၊သေသွန်တံခါး၌ ချည်-စသည်ဖြင့်ငြီးသောကွန်ရက်နှင့်အတူ၊ ဝိမတိ။

စေလုပေက္ခပ သတ သဟဿာနိ၊စလျှားပုဆိုးတိုက်ပြစ်မြှောက်ခြင်း အသိန်းတို့ကို၊ ပဝတ္တယိံသု၊ကုန်၏၊

ထိုထိုလူတို့၏ ဥကောင်းပေါ်၌ ဝဲကုန်သော အပေါ်တင်'စလျှားပုဆိုး'တို့ကို ပစ်မြှောက်ခြင်းအသိန်းတို့ကို ဖြစ်စေကုန်သည်ဟူလို။ ။သာရတ္ထ။

ရညော၊သည်။ ပသသန္တာသာ၊ ဖူးမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဖူးမြင်သောကြောင့်၊ ဖူးမြင်စဉ်၊ ဝါ၊ ဖူးမြင်သော၊ ရညော၊ သည်၊ ဖုဋ္ဌသဒ္ဒိရသာ၊ ပြန့်နှံ့သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရှိသောကြောင့်၊ ရှိစဉ်၊ ဝါ၊ရှိသော၊ ရညော၊ သည်၊ ဋ္ဌိတသောဝ၊တည်စဉ်ပင်လျှင်၊ မူလသတေန၊အမြစ်တရာဖြင့်၊

'တဆယ်သော' အရေးအသားတွင် တခုတခုမှ ဆယ်ခုဆယ်ခုဖြစ်၍ ထွက်ရကား 'မူလသတေန'ဟူသည်။ ။ရှေးဦးစွာ သားသော အရေးမှ ထွက်သော အမြစ်ကို 'ဒသမဟာမူလာ'ဟူသည်။

ဝဓုနကာ၊ကြီးဆဲ,ပွါးဆဲတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ကုန်၍၊

မဟာဗောဓိရွှေဖျဉ်းဝယ် တည်သောခဏ၌ အံ့ဘွယ်သရဲဖြစ်သည်ကို ပြလိုရကား ဇဝံ-စသည်ဒိန့်၊

ဒေဝဒုန္ဒုဘိယော၊မိုဃ်းစည်တို့သည်၊ ဇလိံသု၊မြည်ကုန်၏၊

ယင်း၌ တစုံတခုသော 'စည်'ကို မလိုအပ်သော်လည်း ကောင်း, မကောင်းသော နိမိတ်အဖြစ်ဖြင့် ကောင်းကင်မှ ဖြစ်သော ဟစ်ကြွေးသံကို 'ဒေဝဒုန္ဒုဘိ' ဟူသည်။ ။ဒေဝကား မိုဃ်းဟော။အပိတ်အဖုံးမရှိသော ကောင်းကင်အသွင် မိုဃ်းမရှိဘဲ 'အခြောက်ထိုက်ကြိုးသံ'၌ ယင်းအမည်ဖြစ်သည်။ ။ယင်းကိုပင် လောက၌ ''တော်လည်းသံ''ဟူ၏။ ။လျှင်လျှပ်၍ 'တောင်ခါ' သည်ကိုပင် ပဗ္ဗတာနံ နစ္စေဟိ–ဟူသည်။ ။ဋီကာ။

ဟိက္ကာရေဟိ၊ ပြုံးရွှင်ခြင်းကို ပြသည်အမှုမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ဟိံဟိံ ဟူသော အသံတို့ဖြင့်၊

ယင်းတို့ကား ပြုံးရွှင်ခြင်းဖြစ်ကုန်လသော် 'ဟိံဟိံ''ဟူသောအသံကို မြွက်ဆိုတတ်ကုန်ရကား 'ယက္ခာနံ ဟိက္ကာရေဟိ'ဟူသည်။

အသုရာနံ၊အသူရာနတ်တို့၏၊

ယင်းတို့ကား မြင်းမိုရ်တောင်အောက်၌ နေသည်။ တာဝတိံသာနတ်တို့ပင် တည်း။

တာဝတိံသေသု ဒေဝေသု၊ဝေပစိတ္တာ သုရာဂတာ။ ။
ပရမတ္တာဝိနိဿယ။ ။

ထုတိဇပ္ပေဟိ၊ ချီးမွမ်းသောစကားတို့ဖြင့်၊ အပ္ဖေါ်ဋနေဟိ၊ လက်ပန်းပေါက်တီးခတ်သံတို့ဖြင့်၊

'မြဟ္မာ'တို့ကား နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ကုန်လသော် 'လက်ဝဲမောင်း'ကိုကွေး၍ 'လက်ယာလက်'ဖြင့် မောင်းဘွဲ့တီးခတ်တတ်ကုန်ရကား 'ဗြဟ္မာနံ အပ္ဖောဋနေ ဟိ'ဟူသည်။ ။သာရတ္ထ။

သကာသကပဋိဘာဂနေဟိ၊ မိမိ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောအတတ်၌ လိမ္မာသော အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သောပဋိဘာန်တို့ဖြင့်၊ ကောကောလာဟလံ၊ တပြိုင်နက်ဖြစ် သောအုတ်အုဘ်ကျက်ကျက်သည်။ ကောနိန္နာဒံ၊ တပြိုင်နက်ဖြစ်သောပဲ့တင် ထပ်သောအသံသည်၊

အကိုင်းငါးခုရှိ 'ငါးလုံး' သောအသီးမှ ထွက်သော ရောင်ခြည် တို့သည် ဖြောင့်ဖြောင့်သွား၍ စကြဝဠာတောင် မျက်နှာရေးကို ခိုက်၍တည်ကုန်ရကား 'သကလံ ပ။ကုရုမာနာ'မိန့်သည်။ ။ငင်း။

စ,ကား ဧဝစ္စ၊ပနကား ဝါကျာရမ္ဘ၊တံခဏာတောဝ၊ထိုရွှေဖျဉ်းဝယ် တည်သော မဟာဗောဓိ ရောင်ခြည်လွှတ်သောအခါမှသျှင်၊ ပဘုတိ၊ ၍။ ဟိမဝလာဟကဂဗ္ဘံ၊ ဆီးနှင်းရေပြည့်သောတိမ်တိုက်သို့။ သုဝဏ္ဏကဋာဟ ပဟနေ၀၊နှင့်သာသျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ကွ၊ ထည့်၊ ငင်း၊

သကဋ္ဌာဟာ မဟာဗောဓိ၊ဥဂ္ဂတ္တဗာန တတော နဘံ။
အဗ္ဗာသိ ဟိမဂဗ္ဘံမှို၊သဏ္ဍာဟာနံ အဒဿနာ။ ။မဟာဝင်။

ရဿာဗ္ဘနံပဂ္ဂဟာရိယံမှစ၍ နှ ကောဝိ မဟာဗောဓိ ပဿတိတိုင် အောင်သော စကားတွင် ရဿာ၊ပ၊ဩရုယှ ဌိတာဖြင့် မဟာဗောဓိ ရွှေ ဖျဉ်းဝယ် တည်သည်ကို ပဋ္ဌသု သာခါသု၊ပ။ အဗ္ဗုဂ္ဂန္တွံသုဖြင့် ရောင် ခြည်တော်လွှတ်သည်ကို တံခဏာတော၊ပ၊ပဝိသိတွာအဋ္ဌာသိဖြင့် ဆီးနှင်း တိမ်တိုက်သို့ ဝင်၍ တည်သည်ကို ပြသည်၊ မဟာဝင်, ဗောဓိဝင်တို့၌ မိဋ္ဌာန်တော်အစဉ်လည်း သင်းနှင့်အဘူသာလာသည်၊

ဂယှမာနာ မဟာဗောဓိ၊သာခါ သော့ဝကေန ဒက္ခိဏာ။
ဆိန္နိတွာန သယံယေဝ၊ပတိဋ္ဌာတုကဋ္ဌာဟကေ။ ။
ပတိဋ္ဌဟိတွာ သာ သာခါ၊ဆဗ္ဗဏ္ဏရံသိယောသုဘာ။
ရာဇယန္တီဒိသာ သဗ္ဗာ၊ဖလပတ္တေဟိ မုဉ္စတု။ ။
သ သုဝဏ္ဏကဋ္ဌာဟာ သာ၊ဥဂ္ဂတ္တ္ဂာန မနောရမာ။
အဒိဿမာနာ သဏ္ဍာဟံ၊ဟိမဂဗ္ဘမှိ တိဋ္ဌတု။ ။မဟာဝင်။

ဘဂဝါ'ကို။ပ။ပတိဋ္ဌာတူတိအဓိဋ္ဌာသိ၊ဣဒမေကာ ဓိဋ္ဌာနံ။ တတော ပတ္တေ ဟိစ ဖလေဟိစ ဆဗ္ဗဏ္ဏရသ္မိယော မုဉ္စတူတိ အဓိဋ္ဌာသိ၊ဣဒံ ဒုတိယံ အဓိဋ္ဌာနံ။ တတော မဟာဗောဓိဝလာဟကဂဗ္ဘံ ပဝိသိတွာ သဏ္ဍာဟံ သန္တိဋ္ဌတူတိ အဓိဋ္ဌာသိ။ဣဒံ တတိယံ အဓိဋ္ဌာနံ။ ။ဗောဓိဝင်၊

ဤအဋ္ဌကထာ၌ကား ဒုတိယနှင့်တတိယသည် ရှေ့နောက်ပြန်လျက် နောက်စကားနှင့်ရင်း 'မဟာဝင်,ဗောဓိဝင်'တို့နှင့်ရင်း မညီလာသည်။ ။'ဟိမဝ န္တပဝိသန'ကို ပဌမ၊ 'ရံသိဝိဿဇ္ဇန'ကို ဒုတိယ၊ 'သုဝဏ္ဏကဋ္ဋာဟပတိဋ္ဌာ'ကို တတိယ,ဟု အဋ္ဌကထာ၌ဆိုရကား ရှေ့နောက် မညီဟူ၏။ ။သာရတ္ထ။ ။ အဋ္ဌကထာ၌ 'မိဋ္ဌာန်တော်' အစဉ်တွင် 'သုဝဏ္ဏကဋ္ဋာဟပတိဋ္ဌာ'ကို ပဌမ၊ 'ဟိမဝလာဟကာဂ န္တပဝိသန'ကိုဒုတိယ၊ 'ရံသိဝိဿဇ္ဇန'ကိုတတိယ ဟူရကား သာရတ္ထဒီပနီ စကားကို မယူသင့်။

'သုဝဏ္ဏကဋ္ဋာဟေ ပတိဋ္ဌဟန္တော ပဝတ္တဟိစ ဖလေဟိစ ဆဗ္ဗဏ္ဏရံသိယော မုဉ္စတု'ကိုလည်း သုဝဏ္ဏကဋ္ဋာဟေ၌။ပတိဋ္ဌဟန္တော၊ခတုန်မလှုပ်တည်လျက်။ပ။ မုဉ္စတု၊လွှတ်စေ၊ ။ဤသို့ယောဇနာ၍ ရွှေဖျဉ်း၌မတုန်မလှုပ်တည်လျက် ရောင်ခြည်လွှတ်သည်ဟုယူရမည်။ ။ရှေးဦးစွာ ရွှေဖျဉ်းဝယ်တည်၍ လွှတ်သည်ဟု မယူသင့်။ ။ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ရှေ့နောက်ညီညွတ်လေသည်ဟူ၏။ ။ယောဇနာ။

ယင်းသို့ပင် ဟူသော်လည်း အဋ္ဌကထာ၌ မိဋ္ဌာန်တော် အစဉ်ဝယ် ဒုတိယနှင့် တတိယသည် ရှေ့နောက် ပြန်လျက်ပင် နောက်စကားနှင့်ရင်း မဟာဝင်, ဗောဓိဝင်တို့နှင့်ရင်း မညီသေး၊ ထိုကြောင့် သာရတ္ထဒီပနီ၌ တသ္မာ အဋ္ဌကထာယ ဝုတ္တော အဓိဋ္ဌာနက္ကမော ယထာ ဝုဗ္ဗနာပရံ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ တထာ ဝိနံသိတဗ္ဗာ ဂဟေတဗ္ဗော-မိန့်၏။ ။အဋ္ဌကထာ၌ မိဋ္ဌာန်တော်အစဉ်ကား ပဌမသရုပ်ကိုသာပြသည်၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်မိဋ္ဌာန်တော်မှုတိုင်းသော အစဉ်ကိုပြသည်မဟုတ်၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်မိဋ္ဌာန်တော်ကိုကား ဖြစ်စဉ်အတိုင်းသာယူ၊ ။ယင်းသို့သော် ဒုတိယံ တတိယံ-ဟူသော သချာနှင့် ဆန့်ကျင်၏ဟူငြားအံ့၊ ယင်းသချာကိုကား ပဌမဟာ အဓိဋ္ဌာနာနိသရုပ်ကို သိလွယ်စေခြင်းငှါသာ ဆိုသောကြောင့် မဆန့်ကျင်ဟူပေ၊ ဤကား ယထာ ဝုဗ္ဗနာပရံ နဝိရုဇ္ဈတိ၊တထာ ဂိနံသိတဗ္ဗာ ဂဟေတဗ္ဗောဟူရကား ရှေ့နောက်မဆန့်ကျင်အောင်ယူသောနည်း၊နေဘာဒကာ။

ဟိမဉ္ဇ၊သည့်ရင်း၊ ရံသိယောစ၊ ကိုသည့်ရင်း၊ အာဝဋ္ဋိတွာ၊ တုံ့လည်၍၊ မဟာဗောဓိမေဝ၊သို့သာလျှင်၊ ပဝိသိံသု၊ကုန်၏၊

'မဟာဗောဓိ'ကို ဖုံးလွှမ်း၍တည်သော ဆီးနှင်းသည့်ရင်း, မဟာဗောဓိမှ ထွက်သော ရောင်ခြည်တို့သည်ရင်း တုံ့လည်၍ လက်ယာရစ်ပြုလျက် မဟာဗောဓိသို့သာ ဝင်ကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်၍ ပျောက်ကုန်သည်ဟူလို။ ။သာရတ္ထ။

၀၊ပဥ္စရံသိယော၊ ငါးသုံးသောအသီးတို့မှထွက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ငါးပါးသောရောင်ခြည်တို့သည်၊

အသီးငါးလုံးမှ ထွက်သောကြောင့် သာ ငါးပါး၊ အဆင်း အားဖြင့်ကား ခြောက်ပါးပင်။

သဗ္ဗဒိသာဟိ ပဥ္စရံသိယော အာဝဋ္ဋိတွာဝတိ ပဥ္စဟိ ဖလေဟိ နိက္ခန္တတ္တာ ပဥ္စ။ တာ ပန ဆဗ္ဗဏ္ဏာဝ။ ဝဇိရ။ ။အကြိမ်တရာ သုမ်သင်အပ်ပြီဟု သမုတ် အပ်သော 'ပေ'၌ရင်း ယင်းမှ ကြွင်းသော ပေအလုံးစုံတို့၌ရင်း 'ဟိမဥ္စရံသိ ယောစ'ဟုသာရှိသောကြောင့်ရင်း။

အတီတေ တမှိ သတ္တာဟေ၊သင့္ဗေ ဟိမဝလာဟကာ။
ပဝိသိံသု မဟာဗောဓိံ၊သဗ္ဗာတာရံသိယောပိစ။ ။
ဟု မဟာဝင်၌လည်း ဆိုသောကြောင့် ရင်း, ဝဇိရဗုဒ္ဓိစကားမသင့်ဟူ၏။ ။ သာရတ္ထ။

ပရိပုဏ္ဏာ၊ပ၊တောသဝ၊အပြည့်အရုံသောပင်စည်,ခက်သေး,ခက်မ,ငါးလုံး သောအသီးတို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် တန်ဆာဆင်အပ်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပတိဋ္ဌိတော၁၊ တည့်လျက်သာလျှင်၊ ။(အတိသောကံ ဒတွာ၌ အနော တတ္တောဒကေနတည့်သမ္ဘန်။ ဋီကာ)။ ။မဟာဗောဓိဋ္ဌာနေယော၀၊ မဟာ ဗောဓိ၏အနီးဖြစ်သောအရပ်၌သာလျှင်၊ (အာသန္နလောပ)။ ။ဝါ၊မဟာ ဗောဓိတည်ရာအရပ်၏ အနီး၌သာလျှင်၊ (သမီပူပစာ)၊ ။ဝါ၊ အာသန္န လောပ၊

မဟာဗောဓိဋ္ဌာနေ ယေဝ အဋ္ဌာသီတိ မဟာဗောဓိသမီပေယေဝ ဝသိ။ ။ သာရတ္ထ။

ပုဗ္ဗ၊ပ၊ဒိဝသေ၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်းပက္ခပဝါရဏာပြုသနေ့၌။ (သီ တင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ဟူသို)၊ ။ရင်း။

ကတ္တိကမာသကား 'ပုဗ္ဗ, အပရ'နှစ်ပါး။ ယင်းတွင် သီတင်းကျွတ်လကား ပုဗ္ဗ၊တန်ဆောင်မုန်းလကား အပရ၊ယင်းကို နှစ်ခေခြင်းငှါ ပုဗ္ဗသဒ္ဒါဖြင့် အထူး ပြုသည်။

သာ ဟိ ပဋ္ဌမကတ္တိကံ နိဝတ္တေတုံ ဝေ ဝုတ္တာ။ ။ကင်္ခါဋီကာ။

ကာဠပက္ခဿ၊ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် ပက္ခ၏။ ဥပေါသထဒိဝသေ၊ လကွယ်ဆတုဒ္ဒသီဥပုသ်နေ့၌၊

သီတင်းကျွတ်လဆုတ်ပက္ခလကွယ်နေ့၏ စတုဒ္ဒသီဥပုသ်နေ့ဖြစ်သောကြောင့် 'ဟိမဂ ဌ့သတ္တာဟ,အဘိသေကသတ္တာဟ,အားဖြင့် နှစ်သတ္တာဟသော်ဥပုသ် နေ့ရောက်သာရကား 'ကာဠပက္ခဿ ဥပေါသထဒိဝသေ'ဟူသည်။ သာရတ္ထ

ကဏ္ဍကာဇုယ္ဟာ ပက္ခသဒ္ဒ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း ပက္ခကိုယူ၊ ။ ပါဠိနယမဟာသာသမုလေ၊မြို့အရှေ့အင်ကြင်းပင်ကြီးအနီး၌၊ ယင်းအောက် ကန္နားထိုး၍ ကန္နား၌ထားသည်ဟူလို၊ ၊သဒ္ဒါရသမေဒိဝသေ၌ သီတင်း ကျွတ်လပြည့်နေ့အရှုပျဉ်းငယ် တည်ရကား ယင်းနှင့်တကွ လက္ခယ်နေ့တိုင် တဘဲ့ငါးရက်၊တန်ဆောင်မုန်းသဒ္ဒလဆန်းနှစ်ရက်သော် တဘဲ့ခုနစ်ရက်ဂို ရကား ယင်းလဆန်းနှစ်ရက်နေ့ကိုယူ၊

ကဏ္ဍကာဆဏပုစ်ံ၊ ကြဏ္ဍကာ နက္ခတ်သဘင်အစွမ်းဖြင့် ပြုအပ်သော ပူဇော်ခြင်းကို၊ အဒ္ဒသ၊ ၏၊

မြင်ခဲ့၍ အလုံးစုံသော အခြင်း အရာကို မထေရ်အား လျှောက် ကြား၏။ ယင်းကိုရည်၍ မထေရ်သည်း ဗောဓိကိုဆောင်စိမ့်သောငှါ စေသည်။ရင်း။ ။ 'ဝံ'စသည်ကား နိဂုံး။ 'ရာဇာ'ကို ဒတ္တာ,နှစ်ချက်နှင့် 'အာရောပေတွာ အတိက္ကမ္မ'တို့မှာစပ်၍ 'အနုပ္ပတ္တော'မှာစပ်။

ဒေဝတာကုသာနိ၊မဟာဗောဓိကိုရံ၍တည်သောနဂါး,ဘီလူး-စသော နတ်မျိုးတို့ကို၊

ဒတ္တာတိ သမ္ဗန္ဓော။ ။ဋီကာ။

မဟာဗောဓိ၌ ပြုဘွယ်ဏ်ဝွကိုစီရင်စိမ့်သောငှါ အမတ်မျိုးရှစ်ဦးကို, လောကသမုတ်သောကြောင့် ရေသွန်းစိမ့်သောငှါ ပုဏ္ဏားမျိုး ရှစ်ဦးကို, မဟာဗောဓိအား ပြုအပ်သော ပူဇော်အပ်သော အဆောက်အဦကို စောင့် ရှောက်စိမ့်သောငှါ သူကြွယ်မျိုးရှစ်ဦးကိုပေးလိုက်သည်၊

ဂေါပကမျိုးတို့ကား မင်း၏'အမှုလုပ်'လူတို့တည်း။ဋီကာ,မဟာဂဏ္ဌိ။ ။ တရစ္ဆမျိုးတို့လည်း ထိုအတူ မင်း၏အမှုလုပ်လူတို့တည်း။ရင်း။ ။ကလိင်္ဂမျိုး တို့ကား ရေ,စသည်ကို ဆောင်ယူသော လူတို့တည်း။ရင်း။ ။ဝါ။မဟာဗောဓိ ကို ရေသွန်း စိမ့်သောငှါ ဂေါပကမျိုးတို့ကို 'နို့သောက် နွားမ'တို့ကို စောင့် ရှောက် စိမ့်သောငှါ 'တရစ္ဆ'မျိုးတို့ကို 'ကလိင်'မျိုးတို့၌ အကျွမ်းဝင်သော် ပြင်္ဒာန်းသောလူမျိုးတို့ကိုပေးလိုက်သည်။ ။ဂဏ္ဌိပုဒ်။

ဂေါပကမျိုး,တရစ္ဆမျိုးတို့ကား ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော ကိစ္စရှိသော ယင်းအမျိုးတို့၏ 'အမည်'ဟူသည်ကို ဝဇိရဗုဒ္ဓ ကေစိ-ဟူ၏။ ။ ကလိင်္ဂမျိုးကား ကလိင်္ဂဇနပုဒ်၌ 'ဇာတိသမ္ပန္န'မျိုး ဟူသည်ကို သာရတ္ထ,ဝဇိရ တို့၌ ကေစိ-ဟူ၏။

ဍာမိနာပရိဝါရေန၊ ဤသို့အပ်ပြီးသောအပြားရှိသောအခြံအရံနှင့်တကွ၊

သဟတ္ထေ ကရဏဝစနံ။ ၊ဋီကာ။

ဝိဇ္ဈာဋဝိ၊ လူတို့ဥပစာကိုလွန်၍တည်သောတောအုပ်ကို၊

ဝိဇ္ဈာဋဝိန္တိ မနုဿူပစာရံ အတိက္ကမိတွာ ဌိတံ ဝိဇ္ဈာဋဝိံ။ ဒီပဝင်္ဂဋီကာ။ ။ ယင်းသို့သော တောအုပ်ကို 'ဝိဇ္ဈာဋဝိ'ခေါ်သည်ဟူလို။

ဝါ၊ မိုးလောင်ခြင်းကင်းသော တောအုပ်ကို၊

ဝိဂတ ဈာယနံ အဂ္ဂိနာ ဍယှနမေတ္ထာတိ ဝိဇ္ဈာ။ ပ။ ဝိဇ္ဈာစ သာ အာဋဝိ စာတိ ဝိဇ္ဈာဋဝီ။ ငင်း။ ။ ဝိဇ္ဈာစ သာ အာဋဝီစာတိ ဝိဇ္ဈာဋဝိ၊ အဂ္ဂိနာ အဒဍ္ဍာ ဝါတိ အတ္ထော။ ယောဇနာ။ ။ အာဋဝိသဒ္ဒါကား 'တော'ဟော၊ အာ, ရှေးရှိသော 'ဋ္ဍ'ခတ်—အ, ပစ္စည်း။ အဋဝိဟုလည်း သံယုဂ်နှင့်ရှိ၏။ အဋဝိတိပိ ပါဌော။ ။ ဒီပဝင်္ဂဋီကာ။

မင်းသည် ကိုယ်တိုင် မဟာဗောဓိကိုလိုက်၍ ပို့သလသော် စစ်သည် အပေါင်းခြံရံလျက် ကုန်းကြောင်းခရီးဖြင့် သွား၍ 'ဝိဇ္ဈာဋဝိ'မည်သော တောအုပ်ကို လွန်သည်ဟူလို။

တာမလိတ္တိ၊ တာမလိတ္တိမည်သောဆိပ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ၍၊ အဿ သုဝဏ္ဏကဋာဟေ ပတိဋ္ဌိတ မဟာဗောဓိသဿ-စွဲ၊ ဇမ္ဗုဒီပဇ္ဇမ္ဗုဒီပရဇ္ဇသမ္ပဒါနံ၊ ဤဇမ္ဗူဒိပ်မှဖြစ်သော မင်းအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သောအခွန်အာဏာ-စသည့်ကိုလှူခြင်းသည်၊

ယင်းကိုကား 'ဒက္ခိဏသာခါ မဟာဗောဓိ'ကိုသာ ရည်သည်။ ။ ယင်းမှ ရှေ့ဦး တကြိမ် မဟာဗောဓိကို ယင်းဖြင့် ပူဇော်ဘူးသည်သာ။ ထိုကြောင့် ယင်းနှင့်တကွ 'ရဇ္ဇသမ္ပဒါနံ'ကား လေးကြိမ်။ ။ သာရတ္ထ။

ဇမ္ဗူဒိပ်မှ မဟာဗောဓိကိုပြလို၍ကား ဇဝံ-စသည်မိန့်၊ ။ မိဂသိရဿ၊ နတ်တော်လ၏၊

မိဂသိရေန နိယုတ္တော မာသော မိဂသိရော—ပြု။

ပဌမပါဋိပဒဒိဝသေ၊ ရှေးဦးစွာသောအလွှကိုတရက်နေ့၌၊ ဝါ၊ လဆန်းပက္ခ အလွှကိုတရက်နေ့၌၊ (လဆန်းတရက်နေ့ကိုယူ)၊

ယင်းကား 'သုက္ကပက္ခ, ကဏှပက္ခ'အားဖြင့် နှစ်ပါးတွင် ကဏှပက္ခ၌ ပါဋိပဒကို ငဲ့၍ ပဌမ—ဟူသည်။ ယင်းကိုလည်း သီဟိုဠ်၌ဖြစ်သော ဝေါဟာရဖြင့် ဆိုသည်။ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ကား လပြည့်နေ့မှစ၍ နောက်လပြည့်နေ့တိုင်ရှိသည် တလဟူ၏။ ထိုကြောင့် ယင်း၌ ဝေါဟာရဖြင့် 'ဒုတိယပါဋိပဒဒိဝသေ' ဟူသင့်၏။ ယင်း၌ကား လပြည့်ကျော်တရက်နေ့ကို 'ပဌမပါဋိပဒ'ဟူ၏။ ။ ဋီကာ။ ။

အကြိုင်းပင်ကြီးအောက်၌ လူ့အပ်သော ‘ဇာတိသမ္ဘန္ဓ’အမျိုး တဆဲ့ခြောက်ဦးတို့နှင့်တကွ မြောက်ချီသည်ကို ‘ဥက္ခိပိတွာ’ဟူသည်။ ။သာရတ္ထ။

ဥစ္စာရေတုံ မဟာဗောဓိံ၊တေဟိယေဝဌအဌဟိ။
သာလမူလမှိ ဒိန္နေဟိ၊ဇာတိမန္တကုလေဟိသော။ ။မဟာဝင်။

ဝတ၊စင်စစ်၊ ဂန္ဓတိအရေ၊သွားပါပြီတကား၊

‘အရေ’ကား ခေဒတ္ထနိပါတ်။ ။အရေတိ ခေဒေ။ ။ဋီကာ။

ဝါ-အရေ၊အချင်းတို့၊ ဂန္ဓတိဝတ၊ကား၊

‘ဝတ’ကား ခေဒတ္ထ။ ‘အရေ’ကား အာမန္တနတ္ထနိပါတ်။ ။ဝတဣတိ ဧကံသခေဒါနုကမ္ပာသက်ပ္ပေသု။ ။သဒ္ဒနီတိ,ရူပသိဒ္ဓိ။

ဝတေကံသဒယာဟာသ၊ခေဒါလပနဝိမှယေ။ ။အဘိဓာန်။
ခေဒါနုကမ္ပာသင်္ကပ္ပ၊ဝိမှယာမန္တနေဝတ။ ။အမရကောသ။

ဒဲဝဳသော အမ္ဘော ဟမ္ဘော ဟရေ အရေ ဟေ ဇ္ဇန္တေတေ ကေဝဇန ဇဟု ဝစနဝသေန ပုရိသာနံ အာမန္တနေ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

မဟာဗောဓိသမာရုဠှာ၊မဟာဗောဓိသည်တက်စီးအပ်သော၊သာရတ္ထ၊မဟာရာဇာသာ၊သည်၊ ပဿတော ပဿတော၊ရှုစဉ် ရှုစဉ်၊

အနာဒရေ သာမိဝစနံ။ ။ငုင်း။

မဟာသမုဒ္ဒတလံ၊မဟာသမုဒြာ၏ ရေအပြင်သို့၊

‘ဥဒက’သဒ္ဒါကျေသည်။ ။‘မဟာသမုဒ္ဒ’ကား မှုရ။ ။‘တလ’ကား ကေဒေသူပစာ။

ဝါ၊မဟာသမုဒြာအပြင်သို့၊ ပက္ခန္ဒာ၊ပြေးသွား၏၊ (ဧကဒေသူပစာ)၊ သမန္တာ၊မှ၊ ယောဇနံ၊တယူဇနာ ပတ်တိုင်။

ရွှေနောက်ဝဲယာနံပါးတဘက်ဘက်မှ တယူဇနာမျှလောက်အရှေ့ဟူလို၊ငုင်း။ ဝါ၊ရွှေနောက်,ဝဲယာ အောက်အလုံးစုံ တယူဇနာမျှလောက်အရှေ့ဟူလို။ ။ဝိမတိ။

ဝိဝိဓာ၊တို့သည်။ရူပသန္တာ၊ငြိမ်းကုန်၏၊(မထကုန်မဖြစ်ကုန်ဟူလို)၊ တူရိယာနိ၊တို့သည်၊ ပဝဇ္ဇိံသု၊ မြည်ကုန်၏၊ ဝါ၊အသံပြုကုန်၏၊ ဝါ၊အသံကိုဖြစ်စေကုန်၏၊

နတ်တို့သည် ကောင်းကင်၌နေ၍ ‘တူရိယာ’တို့ကို တီးကုန်သည်ဟူလို။

ဇသ၊ပ။ဟိ၊ ငှရန်ခရောက်သော သစ်ပင်,ကြည်းခွဲရောက်သောသစ်ပင်-အစရှိသည်၌ မိကုန်သော၊ ဝါ၊အစရှိသည်ကိုမှီ၍ဖြစ်ကုန်သော၊

ဇ္ဈောဒိသဒ္ဒေန ပဗ္ဗတာဒိသန္နိသိတာ ဒေဝတာ သင်္ဂယှာတိ။ ။သာရတ္ထ။

သုဝဏ္ဏရူပေန၊ ဂဠုန်နှင့်တူသောသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊

‘ဂ’အက္ခရာနှင့် သုဝဏ္ဏ,တတိယာက္ခရာနှင့် သုဗဏ္ဏ,ပဥ္စမက္ခရာနှင့်သုပဏ္ဏ။ သုံးချက်အသင့်။

သုဝဏ္ဏံ ကနကေ ဝုတ္တံ၊သုဝဏ္ဏော ဂရုဠေ တထာ။
ပဥ္စရေကာမဏ္ဍော စ၊ဆဝိ သမ္ပတ္တိယံ ပိစ။ ။အဘိဓာန်။

ဟေမ မယတ္တာ သောဘနံ ပဏ္ဏံ ပက္ခော အဿ သုပဏ္ဏော။ ။အမရကောသဋီကာ,ယင်းဒီပနီ။ ။ကနက ရုစိရတ္တာ သောဘနော ပဏ္ဏော ပက္ခော ယဿ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

‘ရူပ’ကား သဏ္ဌာနဟော။ မဟာဗောဓိကိုယူအံ့ငှါ လာသော ‘နဂါး’တို့ကိုသာ ခြိမ်းခြောက်သည်ကို ‘နာဂ ကုလာနိ သန္တာသေသိ’ ဟူသည်။ ။ကြောက်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်စေ၍ ယင်းတို့ကို ပြေးစေသည်ဟူလို၊ဋီကာ။ ။ထိုအခါ ‘သမုဒ္ဒဝါသီနဂါး’တို့ကား မဟာဗောဓိကို ယူအံ့ငှါ လေ, မိုးသီး, အမိုက်တိုက်စသည်တို့ဖြင့် များစွာဖေါက်ပြန်ခြင်းကိုပြုကုန်သည်၊ထိုအခါ‘သံဃမိတ္တာထေရီ’သည် ‘ဂဠုန်သဏ္ဌာန်’ဖန်ဆင်း၍ ကောင်းကင်ပြည့်မျှ အမောက်ရောင်ဖြင့် ဇာခဲနက်သော မိုက်မှောင်ကိုပြု၍ ‘တောင်ဟုန်လေ’ဖြင့် ဟောသမုဒြာကို နှောက်နယ်၍ ကမ္ဘာပျက်ရေအစုနှင့်တူသော ‘အသံ’ဖြင့် နဂါးတို့၏နှလုံးကွဲအံ့သကဲ့သို့ ချောက်လှန့်၍ ပြေးစေသည်။ ။သာရတ္ထ။

ဥတြသ္တရူပါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် ကြောက်လန့်သော သဘောရှိကုန်သော။ ။တံပိဘူတိံ၊ထိုတံခိုးပြာဋိဟာဟု ဆိုအပ်သောတင့်တယ်ခြင်းကို၊ (အံ့အဲစဘွယ်ဟူလို၊ ဋီ၊) ။ ဝါ၊ နတ်တို့ပြုအပ်သော များစွာသော ပူဇော်ခြင်း, မဟာဗောဓိ၏ များစွာသော တံခိုး အာနုဘော်ဟု ဆိုအပ်သော ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပဿိတ္တာ၊ ၍။ သယမ္ပိ တထာ ပူဇိတုကာမော ဟုထည့်၍ ထေရီ ယာစိတွာ၌ ယောဇနာ၊ ။ဝိမတိ၊

‘ထေရိံ ယာစိတွာ’၌ အရှင် ငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည် ‘မုစလိန္ဒနဂါးမင်း’၏ကိုယ်အစဉ်ကဲ့ ကိုယ်တော်၏‘ဂန္ဓကုဋိတော်’ပြု၍ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံးယင်းနဂါးမင်းအား ချီးမြှောက်တော်မူပါသည်-စသည်ဖြင့် တောင်းပန်သည်။ ။အခြင်းအရာကို သာရတ္ထဒီပနီမှာရှု။

မဟာ၊ပ။တော၊မဟာဗောဓိနှင့်ကွေကွင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော မာနသိက ဒုက္ခ ရှိသည်ဖြစ်၍၊

သဥ္စာတံ ဒုက္ခံ အဿာတိ ဒုက္ခိတော–ပြု။

ဝါ၊မဟာ ဗောဓိနှင့်ကွေကွင်းခြင်းကြောင့် မာနသိက ဒုက္ခသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊

ဒုက္ခံ ဠတော ဂတောတိ ဒုက္ခိတော–ပြု။ ။ကန္ဒိတွာနှင့် ရောဒိတွာကား ပရိယာယ်သာ၊သာရတ္ထ။ ။ကဒိ ကလဒိ အဝှါနေ ရောဒနေစ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-ကန္ဒိတွာ၊ငိုကြွေး၍၊ ရောဒိတွာ၊မြည်တမ်း၍၊

ဂုဏ်ကိုပြောကြားသည်အစွမ်းဖြင့် 'အထပ်ထပ်မြည်တမ်းသည်'ဟူလို။ ။သာရတ္ထ။

ယာဝဒဿနဝိသယံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၏ အရာတိုင်အောင်၊ ဩလောကေတွာ၊၍၊

မြင်သမျှကြည့်၍ မမြင်ကာမှ ပြန်သွားသည်ဟူလို။

ဒေဝါနံ ပိယတိဿော မဟာရာဇာပိကို သောဓာပေတွာ-စသည်နှင့်စပ်၍ ပူဇေသိ,ဝိဇာရေသိ များမှာစပ်၊ သောဓာပေတွာ၌ ဆူးငြောင့်,သစ်ငုတ်-စသည်ကို ပယ်နှုတ်သည်ကို အလက်ရာ ပေတွာ-၌ သဲ စသည်လောင်းခြင်း-စသည်ကိုယူ၊ ၊သမုဒ္ဒသာလဝတ္ထုသို့၊သမုဒြာအနီးဝယ်ဆောက်လုပ်အပ်သောစရပ်၏တည်ရာအရပ်၌၊

ထိုအရပ်၌တည်လျက် သမုဒြာကို မြင်ရကား ယင်းအံ့ဘွယ်သရဲကိုပြခြင်းငှါ ယင်း၌စရပ်တန်ဆောင်းဆောက်သောကြောင့် ယင်းစရပ်သည် အမည်အားဖြင့် 'သမုဒ္ဒါသန္နသာလာ'ဟု ထင်ရှားသည်။ သာရတ္ထ, မဟာဋီ။ ။ဤ၌ကား အာသန္နပုဒ်ကျေသည်။

ဝါ၊သမုဒြာကို မြင်ရာဝယ် ဆောက်လုပ်အပ်သော စရပ်၏ တည်ရာအရပ်၌၊

ယင်း၌ တည်လျက် မင်းသည် မထေရ်၏အာနုဘော်ကြောင့် သမုဒြာ၌လာသော မဟာဗောဓိကို မြင်ရသည်။ နောက်ကာလ သမုဒြာကို မြင်ရာအရပ်ဟု ပြခြင်းငှါ 'သမုဒ္ဒသာလ'မည်သော စရပ်ကိုဆောက်လုပ်ရကား 'သမုဒ္ဒသာလဝတ္ထု'ဟူသည်။ဝိမတိ,ဝဇိရ။ ။''သမုဒ္ဒဿဒိဋ္ဌဋ္ဌာနေ ကတာ သာလာတာယ ဝတ္ထု''တွဲ။

ပုပ္ဖအာဘိယာနိ၊ အထွတ်အမွန်းထင်သော ဒိမ်သဏ္ဌာန်ရှိသော ပူဇော်ကြောင်းဖြစ်သော ပန်းစေတီတို့ကို၊

ကူဋာဂါရသဒိသသဏ္ဌာနာနိ ပုပ္ဖစေတိယာနိ–ဖွင့်။ ။ဋီကာ။ ။အဃ ့မဃ ံယံ၊အတိမာနံ။ ။အဃပူဇာယံ၊ အဏ္ဍမှိ အဃ ံယံ။ ။ယင်းဋီကာ၊ ။ အဃံ့မဃံ့ ဂေဟံ။အမရကောသ။ ။အဃိသဒ္ဒါသည် အဃံ့ ဂေဟံ။ ။ပူဇော်ကြောင်းဖြစ်သောပန်းစသော ဝတ္ထုဉ္စ။သျှာတ်။ဖြစ်၏။သမ္မန်။

ယင်းတို့ကို ခရီးနံပါးနှစ်ဘက် အကြားအကြား၌ ပြုလုပ်စေသည်ကို ရည်၍ အဏ္ဍရန္တရေ ပုပ္ဖအာဘိယာနိ ဌပေန္တော–ဟူသည်။ ။သာရတ္ထ၊

ဝတ၊စင်စစ်၊ အာဂတော အရေ၊ကြွလာပါပြီတကား၊

အရေတိ ပမောဒေ။ ။ဝိမတိ။

ဝါ–အာဂတော၊သည်။ အရေ၊ကောင်းလှပေစွ၊

အရေတိ ပသံသာယံ။ သာဓုဝတာတိ အတ္ထော။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ–အရေ၊အချင်းတို့၊အာဂတော ဝတ၊ကြွလာပါပြီတကား။

'ဝတ'ကား ဟာသတ္ထ။ ။အမတ်မျိုး, ပုဏ္ဏားမျိုးတို့ကို သော၌သဟိ 'ဇာတိသမ္ဘန္ဒကုလေဟိ'ဟူသည်။ ။ဋီကာ။

သမုဒ္ဒတီရေ၊သမုဒ္ဒရာကမ်းနားး၌၊ ဝါ၊သမုဒ္ဒရာကမ်းအပြင် တန်ဆာဆင်အပ်သောမဏ္ဍပ်၌၊ သဒိပုပစာ၊

မဟာဗောဓိကို သမုဒ္ဒရာကမ်းအပြင်ဝယ် တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော မွေ့လျော်ဖွယ်ဖြစ်သော မဏ္ဍပ်၌ထား၍ သီဟိုဠ်ကျွန်းအလုံး၌ ဖြစ်သော မင်းအဖြစ်ဖြင့် ပူဇော်၍ ထသဲ့ခြောက်ဦးသော ဇာတိသမ္ဘန္ဒ အမျိုးတို့အား မင်းအဖြစ်ကိုဆောင်နှင်း၍ မိမိကား တံခါးစောင့်အရာ၌ တည်လျက် သုံးရက်ပတ်လုံး အပြားများစွာပူဇော်စေသည်၊ယင်းကိုပြလိုရကား တိဏ်–စသည်ကိုန့်၊ ။သာရတ္ထ။

ဇာတိသမ္ဘန္ဒကုလာနံ၊တို့၏၊ ရဇ္ဇံ၊မင်းအဖြစ်ကို။ ဝိစာရေသိ၊စီရင်၏။

မင်းအဖြစ်ကိုစီရင်စိမ့်ငှါ ယင်းတို့အား စွန့်သည်ဟူလို။ ။ဋီကာ။

ဝါ–ဇာတိသမ္ဘန္ဒကုလာနံ၊တို့ကို၊ ရဇ္ဇံ၊ကို၊ ဝိစာရေသိ၊စီရင်စေ၏။

'ကုလာနံ'ကား 'ဝိစာရေသိ'၌ ကာရိုက်ကံ၊ ရှေးနည်း၌ကား ရဇ္ဇ'၌ ဘာဝဏ္ဍသမ္ဗန်။သို့ထူးသည်။ ။သာရတ္ထ။

စတုတ္ထဒိဝသေ၊ ပူဇော်သနေ့မှ လေးရက်မြောက်သနေ့၌၊ ဝါ၊ ရောက်သနေ့မှ လေးရက်မြောက်သနေ့၌၊

နတ်တော် လပြည့်ကျော် တရက်နေ့ ဇမ္ဗူဒိပ်မှ ထွက်သည်။ ယင်းနေ့ပင် နဂါးပြည်သို့ပင့်ဆောင်၍ ခုနစ်ရက်ပူဇော်သည်။ ။ယင်းလဆန်းခုနစ်ရက်နေ့ သီဟိုဠ်သို့ ရောက်၍ ယင်းနေ့နှင့်တကွ သုံးရက်ပူဇော်ရကား လဆန်း ဆယ်ရက်နေ့ကို 'စတုတ္ထဒိဝသေ'ဟူသည်။

စတုတ္ထဒိဝသေတိ မိဂသိရမာသဿ သုက္ကပက္ခဒသမိယံ။ ငြင်း။ ။ဒသမိယံ သုက္ကပက္ခေ ဝိစာရေတဗ္ဗာန ဘူပတိ။ ။မဟာဝင်။

ယင်းနေ့၌ မဟာဗောဓိကို တန်ဆာဆင်အပ်သော ရထား၌ တင်၍ များစွာ ပူဇော်လျက် ပါစိနပဿ ကျောင်းတည်ရာ အရပ်သို့ ဆောင်၍ ယင်း၌ သဿ်ဘ်တော်အား နံနက်ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍ မဟိန္ဒမထေရ်ဟော အပ်သော နာဂဒိပ၌ သဗ္ဗညုဘုရားသည် ပြုအပ်သော နဂါးတို့ကို ဆုံးမ ခြင်းကို ကြားး၍ သဗ္ဗညုဘုရားသည် ထိုင်တော်မူခြင်း-စသည်ဖြင့် သုံး ဆောင်တော်မူဘူးသော အရပ်တို့၌ ပုထိုး စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်အံ့ဟု အ မှတ်ကိုပြုစေ၍ ယင်းမှဆောင်ပြန်သော် တဝက္ကပုဏ္ဏားရွာ ထံခါး၌ထား လျက် ပူဇော်၍ ယင်းသို့ ကိုထိုအရပ်၌ ပူဇော်၍ အနုရာဓမြို့သို့ ရောက် သည်ကို အနုပုဗ္ဗေန၊ပ၊သမ္ပတ္တော-ဟူသည်၊ ။ငြင်း၊ မဟာဝင်၊

စာဘုဒ္ဒသဒိဝသေ၊နတ်တော်လွှန်းတဆဲ့လေးရက်မြောက်သနေ့၌၊ ဝနှ မာနကဏ္ဍာယာယ၊ပွါးဆဲသောအရိပ်ရှိသည့်အခါ၌၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ ။ဝါ၊ညနေ ချမ်းအခါ၌၊ အဒိပ္ပါယတ္ထ၊ ။နေ့ပဋ္ဌသတိကော၊ညှို့တင်အပ်ပြီးသော ကာလ လေးတို့၏ ငါးရာအဘာရှိသော၊ ဌာနေ၊၌။ (ငွပေသိမ္မာစပ်)၊

နေ့နံ သတာနိ နေသတာနိ၊ပဥ္စနေသတာနိ ပဉ္စနေသတံ၊ ပဉ္စနေသတံ ပမာဏံ ဧတ္ထာတိ ပဥ္စနေသတိကံ—ပြု။ ။ညှို့တင်အပ်သောလေးဖြင့်တာအပ်သည်။

အာရောပိတာနံ အာစရိယနေ့နံ ပဥ္စသတံ။ အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။အပရေ တို့ကား ညှို့မတင်ဘဲဟူ၏။

ယင်းဌာနကို မှတ်၍ပြလိုရကား ယတ္ထ-စသည်ဒိန့်၊ ။သောဘနာ၊

သဿပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို၊ တိလကာဘူဟော၊ မှန်ကူတန်ဆာ သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ရာဇာတ္ထုဒွါရကောဋ္ဌကဌာနေ၊မင်းဥယျာဉ်တံခါး မုခ်၏တည်ရာဖြစ်သော၊ တသ္မိံ ဌာနေ၊၌၊

ဌါရသမိဋ္ဌေ ကတော ကောဋ္ဌကော ဌါရကောဋ္ဌကော၊ ကုသ—အဌ္ဌော သောဋ္ဌကော။သကာရဿ ဋ္ဌကာရော ကောဋ္ဌကောတဲ့ ဂေဟဝိသေသော။ ။ ဟူရကား တံခါးအနီး၌ လိုဏ်ကို 'ဌါရကောဋ္ဌက'ဟူသည်၊

မဟာဗောဓိကိုစိုက်သော အခြင်းအရာကို ထင်ရှားပြလိုရကား ကာထံ စသည်ဘိနိ၊ ။အသုံးရုံသောမင်းအဖြစ်ကို မဟာဗောဓိအား ရှေး၌ လှူဘူး သောကြောင့် ဥပစာရအလို့၌ တံခါးစောင့်အသွင်ကို မင်းယူသည်၊ ။ သာရတ္ထ၊

အနုဥဇ္ဇ ဝိပဿနံ၊ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်စေအပ်သော ဥဒယဗ္ဗယ-အစရှိသော ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊အားထုတ်၍၊ ဝါ၊ဖြစ်စေ၍၊

ဥဒယဗ္ဗယ,ဘင်,ဘယ, အာဒီနဝ,နိဗ္ဗိဒါ, မုစ္စိတုကမျတာ, ပဋိသင်္ခါ,သင်္ခါရုပေက္ခာ,အနုလောမဉာဏ်ကို 'အနုပုဗ္ဗဝိပဿနာ'ဟူသည်။

သူရိယေ၊သည်၊ အတ္တံ၊အဥ္ဈတောင်သို့၊ ဂမိတေ၊ရောက်သည်ရှိသော်၊

'အတ္တ'ဟူသည်ကား အပရဂေါယာန်ကျွန်းလယ်၌ တောင်အမည်တည်း။ ယင်းသို့ 'နေ'ရောက်လျှင် ဇမ္ဗူဒိပ်၌ နေပျောက်ကွယ်ရကား 'အတ္တံဂမိတေ ပန သူရိယေ'ဟူသည်။

ဗောဓိပတိဋ္ဌာနာ၊ ဗောဓိပင်ခြေ၌ တည်သည်နှင့်၊ သဟ၊ကွ၊

'သဟယောဂ'၌ တတိယာ ဖြစ်သင့်လျက် ဝိဘတ်ပြန်၍ 'ပဉ္စမိဝိဘတ်'ဖြစ်သည်။ဋီကာ။ ။'မဟာပထဝီ အကမ္ပိ'ဟူသည်ကား နိဒဿနနည်းမျှသာ။ ယင်းမှတပါး များစွာသော အံ့ဘွယ်တို့လည်း ဖြစ်ကုန်သည်သာ။ ။သာရတ္ထ, မဟာဝင်။ ။အကျယ်ကို ယင်းတို့မှာရှု။

ဟိမဝဂ္ဗေ၊ ၌၊ သန္တိသိဒ္ဓိ၊ နှစ်၍၊ (ဆီးနှင်းတိုက်အတွင်း၌ တည်သည် ဟူလို)။ ။နဘံ ဝိဂတာလာဟကံ ဟောတိ၊ သမ္ဖန်၊ ။ဇလန္တာ၊တောက်ပကုန်လျက်၊ ဝိဇ္ဇု၊ရန္တာ၊ပြန့်ကုန်လျက်၊ ဝါ၊ထိုမှဤမှသွားကုန်လျက်၊နိဿရိံသု၊ ထွက်ကုန်၏၊

နိပုဗ္ဗသရဓာတ်ကား ဂတျတ္ထ။

ပသိံသု၊ထင်ကုန်၏၊

ဒိသ,ဓာတ်ကို ပဿ—ပြုသည်။ သဒ္ဒါ,အနက်ဟော။ ပဿိံသူတို ပညာယိံသု။ ။ဋီကာ။

ဒီပဝါသိနော၊ သီဟိုဠ်ကျွန်း၌နေကုန်သောလူတို့သည်။

'ဒီပဝါသိနော'ဟု သာမန်ဆိုသော်လည်း သီဟိုဠ်ကျွန်းကိုသာယူ။ ။တမ္ဗပဏ္ဏိဒီပဝါသိနော—ဖွင့်။ ။သာရတ္ထ။

ဥတ္တရသာခတော၊ မြောက်ကိုင်း၌၊ ငှတ်၊ သော၊ ထည့်၊ ဖော်၊သော၊ ဖလံ၊သည်။ ပဗိတ္တွာ၊ရင့်၍၊ ဝါ၊မှည့်၍၊ သာခတော၊မှ၊မုတ္တိ၊၏၊

ပက္ကံ ပါစီနသာခါယ၊ ပေက္ခတံ ပက္ကမက္ခတံ။ ။

ဟုမဟာဝင်၌ အရှေ့ဘက်ကိုင်းမှဟူ၏။ယင်းကိုသာရတ္ထဒီပနီ၌ ကေစိ—ဟူ၏။

မရုရပံသုံ၊နူးညံ့သိမ်မွေ့သည်ဖြစ်၍ နှစ်သက်အပ်သောမြေမှုန့်ကို၊

'မရုရ'ကား ပိယ,ဟော။သာဒုမှိ မရုရော ပိယေ။ ။အဘိဓာန်။

မဟာအာသနဋ္ဌာနေ၊အရှေ့နံပါး မဟာသိလာသနတည်ရာအရပ်၌။

'မဟာသိလာသနဋ္ဌာနေ' ဟူလိုလျက် သိလာပုဒ်ကိုချေ၍ မဟာအာသနဋ္ဌာနေ—ဟူသည်။ ။ထိုကြောင့် ''မဟာအာသနဋ္ဌာနေတိ ပုဗ္ဗပဿေ မဟာသိလာသနေန ပတိဋ္ဌိတဋ္ဌာနေ''မိန့်၊ ဋီကာ။ ။ယင်းမဟာသိလာသနကား မဟာဗောဓိ၏အရှေ့ဘက်နံပါးကိုမှီသည်။ထိုကြောင့် ဋီကာတို့၌ 'ပုဗ္ဗပဿေ' ဟူသည်။ ။ယောဇနာ၌ကား 'မဟာဗောဓိအာသနဋ္ဌာနေ' ပါဌ်ရှိသောဟူ၏။ မဟာဝင်၊ ယင်းဋီကာ။ ဗောဓိဝင်၊ ယင်းဋီကာတို့၌လည်း ဋီကာများနှင့်အညီရှိသောကြောင့် မသင့်။

ဋ္ဌာဿရနိမ္မာနပိဟာရေ၊ ဋ္ဌာဿရနိမ္မာနဟု ခိုအပ်သော ကဿပဂိရိကျောင်းတိုက်၌၊

ယင်းကို ပုဗ္ဗသဏ်တ,ပုဗ္ဗဝိဟာရ—အစွမ်းဖြင့် သို့ဆိုသည်။ ယခုကာလ၌ ယင်းကျောင်းတိုက်ကား 'ကဿပဂိရိ'ဟုထင်ရှားသည်ဟူ၏။ သာရတ္ထ။ ။ မဟာဝင်၌ 'ဋ္ဌာဿရသမဏာရာမ'ဟူသည်ကို ကေစိ—ဟူ၏။ ၎င်း။ ။ကာဇရဋ္ဌာကား ယခုကာလ၌ 'ကဏ္ဏရွာ'ခေါ်သည်ဟူ၏။ ။ယောဇနာ။

ယောဇနိယအာရာမေသု၊ အနုရာဓမြို့၏ ထက်ဝန်းကျင် တယူဇနာအတွင်း၌ ပြုအပ်သော အရံတို့၌၊

ယောဇနဿ အဗ္ဘန္တာ ကတာ အာရာမာ ယောဇနိယအာရာမာ-ပြု။ ။ သာရတ္ထ။

အကြင်ကြောင့် သဃ်မိတ္တာထေရီကိုပင့်ခေါ်၏၊ ထိုကိုပြုလိုရကား ဇဝ်စသည်မှန့်၊

သမန္တာ၊မှ။ မဟာဗောဓိမှ၊သည်။ ပတိဋ္ဌိတော၊သော်၊ သမ္ပုန်၊ ။၎င်း၊

အကြှင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့် သီဟိုဠ်ကျွန်း၌အရိဋ္ဌမထေရ်-စသည်တို့သည် မဟာမဟိန္ဒမထေရ်ထံသင်၍ ဝိနယပကာတညူအဖြစ်ကို ပြခြင်း၌ါ တတြာယ မနုပုဗ္ဗိကထာ-စသည်ကို ဆိုအပ်၏၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာ၏ မထင်ရှားသေးရကား ယင်းကိုထင်ရှားစွာပြခြင်း၌ါ အထေက ဒိဝသံ ရာဇာ-စသည်ဆိုနို့၊

တဿခုဒ္ဒသော၊ အဘား၊ ၏၊ သည်၊ ပေး၊ ၊လောဟပါသာဒဌာနံ၊ လောဟပါသာဒကိုဆောက်လုပ်အပ်လတံ့သော အရပ်သို့၊

ယင်းကို ဒေဝါနံပိယတိဿမင်းပင် ဆောက်လုပ်အပ်လတံ့ဖြစ်သော်လည်း ပန်းပူဇော်သောအခါ၌ မရှိသေးရကား 'အနာဂတေ'ဟူသည်။ ဂဏ္ဌိပုဒ်သုံးစောင်,သာရတ္ထ။ ။ဒုဋ္ဌဂါမဏိအဘယမင်း ဆောက်စေ၏ဟူသည်ကို ကေစိဟူ၏။ ။၂င်း။

တံ ဒိသွာ သုမနော ရာဇာ၊အာဂမ္မာ ရာမမုတ္တမံ။
အလေခ တုလျံ ကာရေသိ၊လောဟပါသာဒမုတ္တမံ။ ။
ဟု မဟာဝင်၌လည်း ကေစိဝါဒကိုပင်ဆို၏။

စမ္ပကပုပ္ဖါနိ၊စကားပန်းတို့ကို၊ ပုဇ္ဇယိ၊စကားပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇေတွာ, ဝန္ဒိ၌ အာဂါမိကာနံ မဟာစေတိယံ၊ထည့်၊ သမ္မုန်၊ ။ဝိဇတိ။

အာဂါမိကာနံ၊ လာလတံ့သော ခေတ်တော်တို့၏၊ မဟာစေတိယံ၊ ကို၊ပေး၊

နောင်တည်လတံ့သော မဟာစေတီကိုသာ ရှိခိုးသည်။မဟာစေတီ မတည်သေးသော 'မြေအပြင်'ကို ရှိခိုးသည်မဟုတ်။ ထိုကြောင့် ရှေးအရာတို့၌ကဲ့သို့ 'ပူဇေသိ'ဟု ပူဇာမျှကို မဆိုမူ၍ ပူဇေတွာ,ဝန္ဒိ-ဟု အထူးဆိုသည်ဟူလို။ ။ ရှေး မဟာဝိဟာရဋ္ဌာန၌ ပူဇာမျှကိုသာပြုရကား နောင်သင်္ဃာ၏လည်း နဝကအဖြစ်,အဝန္ဒိတဗ္ဗအဖြစ်ကိုပြသည်။ မဟာစေတီတည်ရာဌာန၌ အထူးပြုရကား သဘာဝဝိသိဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သောကြောင့် နောင် 'မေတ္တေယျ'စသော ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့ကိုကား 'ဗုဒ္ဓဘာဝက္ခဏ'ကိုရည်၍ ရှိခိုးထိုက်သည် အဖြစ်ကိုပြသည်။

ပုရိမေ ပန မဟာဝိဟာရဋ္ဌာနေ ပူဇာမတ္တသေဝ ကတတ္တာ အနာဂတေ သံဃဿာပိ နဝကတာ အဝန္ဒိတဗ္ဗတာစ ပကာသိတာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ အနာဂတေ ပန မေတ္တေယျာဒိဗုဒ္ဓါ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ ဗုဒ္ဓဘာဝက္ခဏံ ဥဒ္ဒိဿ ဝန္ဒိတဗ္ဗာဝ၊ သဘာဝေန ဝိသိဋ္ဌပုဂ္ဂလတ္တာတိ ဂဟေတဗ္ဗံ။ ။ဝိမတိ။

နေဠဿ၊ မြေးတော်ဖြစ်သော။

န,အက္ခရာ၌ သေရနှင့်သာ နေဠဿဟုလိုသည်။ ။နပ္တာ—ဗန္ဓနေ၊ ရိတု၊ နိ-နခယဝ ါ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

ဒုဋ္ဌဂါမဏိအဘယမင်းကား ဒေဝါနံပိယတိဿမင်း၏ 'မြေးတော်'အရင်းမဟုတ်၊ ယင်းညီတော် မဟာနာဂမင်း၏ 'မြေးတော်'အရင်းတည်း။ ။မဟာနာဂမင်းကား ရောဟဏဇနပုဒ်ငယ် မဟာဂါမ၌ မင်းမှုသည်။ ယင်းသား ဃဋ္ဋာလာယကတိဿ။ ယင်းသား အဘယ၊ ယင်းသား ကာကဝဏ္ဏတိဿ၊ ယင်းမင်းလေးယောက်တို့ကား မဟာဂါမ၌ပင်မင်းမှုကုန်သည်။ ။ကာကဝဏ္ဏတိဿမင်းသား ဒုဋ္ဌဂါမဏိ အဘယမင်းကား 'အနုရာဓမြို့'၌ မင်းမှုသည်။ အကျယ်ကိုမဟာဝင်မှာရှု။

အဿသာသနဿ၊ ၏၊ မူလာနိပန၊ အမြစ်တို့သည်ကား၊ နတာဝဒြတရန္တိ၊ သက်ဆင်းကုန်ပြီးသည်မဟုတ်၊

'ဩတရန္တိ'ကား အတိတ်၌ ဝတ္တမာန်။ သာရတ္ထ။ ။တာဝကား ဧတ္တဗန္တရာပေက္ခ။

ယခုကား သက်ဆင်းပြီးသည် မဟုတ်၊ သက်ဆင်းသည်ကို သိရအံ့သော အခါ၌၏-ဟူသောအနက်ကိုပြသည်၊ ထိုကြောင့် ကဒါ ပန-စသည်မိန့်၊

ဝါ-တာဝကား တာဝဒေဝကဲ့သို့ တံခဏအနက်၌ နိပါတ်၊ ထိုကြောင့် တာဝ၊ ထိုခဏ၌၊ နဩတရန္တိ၊ သက်ဆင်းကုန်ပြီးသည် မဟုတ်၊ သမ္ဗန်၊ ဩတရန္တိကား ယင်းနှင့်ယှဉ်ရကား အတီတတ္ထကိုပြနှမ်းနိုင်သောကြောင့် ယင်း၌ ဝတ္တမာန်၊

အတ္ထပ္ပကာသန သမတ္ထေ အတီတေ ကာလေစ ဝတ္တမာနာ ဝိဘတ္တိ ဟောတိ။ ဘဿံ တဒါ န ဘဝတိ၊ ဘဿံ တဒါ န အဟောသီတိ အတ္ထော။ ။သဒ္ဒနီတိ။

,'မူလာနိ ပနဿ တာဝ ဩတရန္တိ'ဖြင့် ဤသိဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဘုရားရှင် သာသနာတော်သည် တည်ကာမျှဖြစ်ပြီ၊ မြဲမြံစွာကား မတည်သေးဟုပြသည်။ ။ သာရတ္ထ။ ။ညီနောင် ငါးကျိပ်ငါးနှင့်တကွ 'စေတိယ်တောင်'၌ ရဟန်းပြုသော 'အရိဋ္ဌမဟထေရ်'ကိုရည်၍ "မဟာအရိဋ္ဌော ဘိက္ခု"ဟူသည်။ ဋီကာ။

ဧတသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုသိဟိုဠ်ကျွန်း၌ ဝိနည်းကိုချဲ့ပြသခြင်းအခွင့်၌၊ ဧတ္တကတသ္မိံ ကာလေ-ဟွဲ၊ ။မေဃဝဏ္ဏာဘယဿ၊ မေဃဝဏ္ဏာဘယမင်း၏၊ အမစ္စဿ၊ ၏။ ဋီကာ၊ ယောဇနာ၊ ။ဝါ-မေဃဝဏ္ဏာဘယဿ၊ မည်သော၊ အမစ္စဿ၊ ၏၊ ပရိဝေဏဋ္ဌာနေ၊ ပရိဝုဏ်တည်ရာအရပ်၌၊

ယင်းကား မဟာနာမမင်း၏ အမတ်တည်း။ ယင်းကား မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်၌ များစွာသော ပရဝုဏ်တို့ကိုပြုသည်၊

အာနေတွာ ဒုဗ္ဗသမ္ဘာရံ၊ မေဃဝဏ္ဏာဘယော တုသော။
မဟာဝိဟာရေ နေကာနိ၊ ပရိဝေဏာနိ ကာရယိ။ ။မဟာဝင်။

အရှင်'ဗုဒ္ဓဃောသ'လက်ထက် အစွမ်းဖြင့် အမစ္စဿ ပရိဝေဏဋ္ဌာနေ-ဟူသည်။ယင်းစဉ်ကာလ၌ မရှိသေးဟူလို။

အမစ္စဿ ပရိဝေဏဋ္ဌာနေတိ သမ္မုတိ ကာလဝသေနာဟ။ ။ဝဇီရ။

မဏ္ဍပ ပကာရံ၊မဏ္ဍပ်နှင့်အတူ၊ ဝါ၊တူသော၊

'ပကာရ'သဒ္ဒါကား သဒိသတ္ထ။သာရတ္ထ။ ။ပကာရော တုလျဘေဒေသု။ အဘိဓာန်။

သဗ္ဗတာဠာဝစရေ၊အလုံးစုံသောတူရိယာဘဏ္ဍာတ်ိကို၊(ဌာချုပစာ)၊ သာသနဿ၊ ၏၊ဩတရန္တာနိ၊ကုန်သော၊မူလာနိ၊တို့ကို၊ ပဿိဿာမိ၊အံ့၊

ယင်းဖြင့် သာသနာတော်၏ မဖေါက်မပြန် မြဲမြံစွာတည်သောအခြင်းအရာကို ကြည့်ရှုအံ့ဟုပြသည်။ ။သာရတ္ထ။

ဒက္ခိဏာဘိမုခံ, ဥတ္တရာဘိမုခံတ်ိကား ဘာဝနပုံ၊ ပညတ္တံ ဟောတိ၌စပ်၊ ။ပစ္ဆာသနေ၊လျောက်ပတ်သောနေရာ၌၊ တေနသမယေန၊ပ။နိဒါနံ၊ တေန သမယေန။ပ။မူလေ-ဤသို့အစရှိသော ဝိနည်းပိဋကတ်၏နိဒါန်းကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်၏၊

'ရွတ်'သုံးလုံး တလုံးကား ဝိပလ္လာသတ္ထ။တလုံးကား နိဒဿနတ္ထ။တလုံးကား အာချတ္ထ။ •

အာကာသံ၊သည်၊ မဟာဝိရဝံ၊ကြီးစွာသောအသံကို၊ ဝိရဝိ၊၏၊

မင်္ဂလာနိမိတ်အဖြစ်ဖြင့် ကောင်းကင်၌ဖြစ်သော စိတ်နှလုံးကို ဆောင်တတ်သော သာယာသောအသံသည် ကောင်းကင်၏ အသံကဲ့သို့ဖြစ်ရကား ယင်းသို့ဆိုသည်။ ။အသံကိုဖြစ်စေတတ်သော တစုံတခု 'ကောင်းကင်'မည်သော တရားမရှိ။ 'အာကာသဂတ'ဖြစ်သော 'ဥတု'အထူးသည် ဖြစ်စေအပ်သော 'မိုးခြိမ်းသံ' ဟုယူ။ ဝိမတိ။ ။မိုးတိမ်ကင်းသော အညစ်အကြေးမရှိသော 'ကောင်းကင်မည်သည်အဖြစ်ကြောင့် ယင်းသို့ဆိုသည်။ ။ကောင်းကင်မည်သည် အသံမြည်တတ်သော 'တရား'မဟုတ်ဟူလို။ ။သာရတ္ထ။

မဟာအရိဋ္ဌမထေရ်၏ ဝိနယပကတညူအဖြစ်ကို နိဂုံးချုပ်လိုရကား ဧဝံ-စသည်မိန့်။

ဧဝံ ဝတ္တမာနေသု ဝိနယပိဋကံ ပကာသေသိ၊ ပကာသေတွာစ ပရိ နိဗ္ဗာသိ–သမ္ဗန္ဓ်။ ။ပစ္စေကဂဏီဟိ၊ အသီးအသီးဂိုဏ်း၏ ဆရာဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ၊ ဂိုဏ်းရှိကုန်သော။

ပစ္စေကံ ဂဏော ဧတေသံ အတ္ထီတိ ပစ္စေကဂဏိနော–ပြု။ ။ငင်း။

'ပဌမကတ္တိကပဝါရဏာဒိဝသေ။ပ။ဝိနယပိဋကံ ပကာသေသိ'ကို ဝိနည်းကို ပို့ချခြင်းငှါ အားထုတ်သနေ့ကိုရည်၍မိန့်သည်။ ။ယင်းနေ့၌ပင်အကုန်ပြီးသည် မဟုတ်။ဝိနယံဝါစေတုံ အာရဒ္ဓဒိဝသံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ ။ဝိမတိ။

သတ္တ၊ ၏။ ကရုဏာ ဂုဏ ပရိဒီပကံ၊ မဟာကရုဏာတော်တည်း ဟူသော ဂုဏ်ကိုပြတတ်သော။

ဆေးသမားသည် သူနာတို့၌ ကရုဏာဖြင့် 'ကုစားခြင်း'ကို ရှေးရှု၍ ကင်းသော 'ဆန္ဒဒေါသ'ရှိလျက် စက်ဆုပ်အပ်သော 'အမာ' လျှို့ဝှက်အပ်သော အရာတို့၌ ဆေးလိမ်းကျံခြင်း စသည်ဖြင့် ကုသ၏သို့ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း 'ကိလေသာ'တည်းဟူသော အနာသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၌ ကရုဏာတော်ဖြင့် ကိလေသာတည်းဟူသောအနာမှ လွတ်စေတော်မူလိုရကား မပြောဆိုထိုက်ကုန်သော လျှို့ဝှက်အပ်သောအရာ၌ ရှိကုန်သော မလျောက်ပတ်သော စကားတို့ကိုလည်း ပြောဆိုတော်မူလျက် 'ဝိနည်းပညတ်'ဖြင့် သတ္တဝါတို့၏ ကိလေသာ တည်းဟူသောအနာကို ကုစားတော်မူခြင်းကြောင့် ယင်းသို့ဟူသည်။သာရတ္ထ။ ။ကရုဏာတော်ကား အကြောင်း၊ ဝိနည်းပိဋကတ်ကား အကျိုး။ထိုကြောင့် 'ပရိဒီပကံ'ဟူသည်။

အနုသိဋ္ဌိ ကရာနံ၊အဆုံးအမတော်ကိုပြုကုန်သော၊ဝါ၊ကျင့်ကုန်သော၊ ဝါ၊လိုက်နာကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ကာယ၊ပ၊ဝိနယံ၊ ကာယဒွါရ၌ လွန်ကျူးသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ကမ္မကိလေသာ, ဝစီဒွါရ၌ လွန်ကျူးသည်၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ကမ္မကိလေသာတည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းကို ဆုံးမတတ်သော၊ ဝါ၊ တုန်လှုပ်သော ကာယဒွါရ၌၊ပ၊ဖြစ်သော ကမ္မကိလေသာကို ဆုံးမတတ်သော။

ကာယကမ္မဝစီကမ္မာနိစ တာနိ ဝိပ္ဖန္ဒိတာနိစာတိ တထာ၊တာနိ ဝိနေတီတိ တထာ–ပြု။ ။'ကမ္မ'ကား စေတနာယုတ္တကမ္မ။ယင်းကား ကာယဝစီဒုစရိုက်။ ထိုကြောင့် 'ဒုစ္စရိတသံကိလေသ'ကို ကာယဝစီကမ္မ–ဟူသည်။ ။သို့ယူမှ ဝိနယေ ဒုစ္စရိတသံကိလေသပဟာနံ ဝုတ္တံ–ဟူသည်နှင့်ညီမည်။ ။ထိုကြောင့် ကာယဝစီဒွါရေသု အဇ္ဈာစာရဝသေန ပဝတ္တာ ကိလေသဝိပ္ဖန္ဒိတာ ဝိနယကရံ–ဖွင့်။ ။သာရတ္ထ။

ယင်းအခါ စည်းဝေးသော မထေရ်တို့ဂုဏ်ကိုပြလိုရကား တေပိ ခေါ-စသည်ခဲ့နှ။

တေပိခေါ။ပ။သမာဂမေကား-ဝုတ္တပ္ပကာရေန ဓုတင်္ဂကို လါထသ္ဌမဟာထေရာ နှင့် ယာသတ္တ် သမာဂမေ သမာဂတာ၊ သမ္ဘန္ဓ။ ၊ဥတ္တမေထ္ထံ၊မြတ်သော မဂ်, ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်ဟူသော သဘောကို။ (အတ္တသဒ္ဒါ သဘာဝတ္ထ)။ ၊အဘိညာယ၊သုံးသောဂ်ဉာဏ်,ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ရာဇိနော၊ဒေဝါနံ ပိယတိဿ မင်းကို၊

ဥပယောဂတ္ထေ သာမိဝစနံ။ ၊ဋီကာ။

မဟေသယော၊ ကုန်သော၊ တေပိ မဟာထေရာ၊တို့သည်လည်း။ အာသောကံ၊ဉာဏ်တည်းဟူသောအရောင်အလင်းကို။ပ၊နိဗ္ဗာယိံသု၊ကုန်ပြီ၊

ယင်းတွင် အရှင်မဟာမဟိန္ဒထေရ်ကား 'တဆဲ့နှစ်ဝါ'ရှိလျှင် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို ကြွလာ၍ ယင်း၌နေ၍ နှစ်ဝါရှိလျှင် ဝိနည်းကိုတည်စေသည်။ ။ခြောက်ဆဲ့နှစ်ဝါရှိသောအခါ 'ဥတ္တိယမင်း'လက်ထက် စေတိယတောင်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်။ ။ဋီကာ,မဟာဝင်,ဒီပဝင်၊

အညေပိ၊ မဟာမဟိန္ဒစသော မဟာထေရ် ခြောက်ကျိပ် ရှစ်ပါးတို့မှ တပါးသည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ၊ဝိနေတိ။

ထိုမထေရ်တို့သရုပ်ကိုပြလိုရကား တေသံ ထေရာနံ-စသည်ခဲ့နှ။ငင်း။

တေသံ ထေရာနံ၊ ထိုခြောက်ကျိပ် ရှစ်ပါးသော မဟာမဟိန္ဒ-စသော မဟာထေရ်တို့၏၊ အန္တေဝါသိကာစ၊မဟာအရိဋ္ဌစသောတပည့်တို့သည်ငင်း၊ မဟာအရိဋ္ဌထေရသ၊၏၊ အန္တေဝါသိကာ၊ကုန်သော၊ တိဿဒတ္တကာဠသုမနဒီဃသုမနာဒယောစ၊တို့သည်ငင်း၊ အန္တေဝါသိကာနံ၊ နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောတပည့်တို့၏၊ အန္တေဝါသိကာစ၊တို့သည်ငင်း၊ ဇာတိဖေပံ၊သို့ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဖြစ်သော တတြာယံ အာစရိယပရမ္ပရာ စသည်ဖြင့် ဆရာစဉ်ဆက်ကိုပြရာ၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာ၊ တထော မဟိန္ဒော ဇာနိုယော-စသောဂါထာအိုဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ တေနဂုဏ်စသည်ကား လဋ္ဌဂုဏ်၊ ဝါ၊အထက်အောက်ညီသည်၊

ဤသို့ဇမ္ဗုဒိပေ တာဝ အစ,ယာဝ တတိယ သင်္ဂါယနာ အာနေသိ-တိုင်အောင်သော စကား အစဉ်ဖြင့် ဘေနာဘတံ-ဟူသော ပြဿနာကို အကျယ်အားဖြင့်

ခွဲခြမ်းဝေဘန်ပြီး၍ ယခုအခါ ကထ္ထု ပတိဋ္ဌိတံ-ဟူသောပြဿနာကိုဖြေလို ရကား ကထ္ထု ပတိဋ္ဌိတန္တိ-စသည်မိန့်၊ ၊သာရတ္ထ၊

တေလသိဝ၊ခြင်္သေ့ဆီကဲ့သို့၊

တေလသဒ္ဒေါ နှမ်းဆီ၌ မုချ၊တပါးသောဆီ၌ကား ဥပစာ။

ဣမိနာ တိလတေလမေဝ နိပ္ပန္နိယာယတော ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အညေ ရေတ္ထ တေလာဒယော ရုဠှိဝသေန တေလန္တိ ဂဟေတဗ္ဗာ။ ဒီပဝင်္ဂဋီကာ။ ။ဤ၌ကား ခြင်္သေ့ဆီ။ ။တေလမိဝါတိ သီဟတေလမိဝ။သာရတ္ထ။ ။ဤသကမ္မိ၌ အပိကား သမ္ဘာဝနာ။ ။ယောဇနာ။

နပဉ္စရတိ၊မလျှောကျ၊ ဝါ၊မမေ့၊

န ပဥ္စရတီတိ နဂလတိ၊န ပမုဿတီတိ အတ္ထော။ ။ဝိမတိ။

အဒိမဉ္စသတိဂတိမိတိမန္တေ့ သု၊လွန်သောအတိုင်းအရှည်ရှိသော ပိဋက သုံးပုံကိုသင်ပြီး၍ ဆောင်နှမ်းနိုင်သောသတိ, သင်နှမ်းနိုင်သောဂတိ, ဆုံးဖြတ်၍ သင်နှမ်းနိုင်သော ဥာဏ်ရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ ပညာဟူသောဂတိ, သင်ခြင်း,သရဇ္ဈာယ်ခြင်း,ဆောင်ခြင်း,လုံ့လရှိကုန်သော။ ၊သာရတ္ထ၊

ဣမဿ စ ထေရဿ ဂ္ဂန္ထာဝစနံ ဂဟေတွာ ဓာရဏကသတိ အညေဟိ ထေရေဟိ ဗလဝတရာ အဟောသိ၊တသ္မာ သတိမန္တာနံ အဂ္ဂေါ နာမ ဇာတော။ အယမေဝါယသ္မာ ကေပဒေ ဌတွာ သဋ္ဌိပဒသဟဿာနိ ဂဏှန္တော သတ္ထာ ရာ ကထိတနိယာမေနေဝ သဗ္ဗပဒါနိ သဉ္ဇာနာတိ၊တသ္မာ ဂတိမန္တာနံ အဂ္ဂေါ နာမ ဇာတော။ တဿေဝ စာယသ္မတော ဗုဒ္ဓဝစနံ ဥဂ္ဂဏှနဝီရိယံ သဇ္ဈာယန ဝီရိယည္စ သတ္ထု ဥပဋ္ဌာနာဒိဝီရိယည္စ အညေဟိ အသဒိသံ အဟောသိ၊ တသ္မာ ဓိတိမန္တာနံ အဂ္ဂေါ နာမ ဇာတော။ ။အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။

ဝါ၊အဒိ၊ပ၊မန္တေ့ သု၊လွန်သောအတိုင်းအရှည်ရှိသော သင်ခြင်း,ဆောင် ခြင်း၌ သတိ, သဒ္ဒါအနက်ကိုခွဲခြမ်းဝေဘန်၍ယူခြင်း၌ ဉာဏ်, သင်ခြင်း, ဆောင်ခြင်း-စသည်၌ လုံ့လရှိကုန်သော၊ ။ဝိမတိ၊ ။လဇ္ဇီသု၊မကောင်း မှုမှရှက်တတ်ကုန်သော၊ ကုက္ကုစ္စကေသု၊ အကျမြူးမှုလောက် ကုန်သော အပြစ်တို့၌ အပြစ်အားဖြင့် ရှုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အပ်,မအပ်ကို မှီ၍ အလို့လို့ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ သာရတ္ထ၊ ၊ဝါ၊ အပ်မည်, မအပ် မည်ဟု ပုံစမ်းသောအားဖြင့် အလို့လို့ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဝိမတိ။ ၊ သိက္ခာကာမေသု၊သိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိကုန်သော၊ ဝါ၊သိက္ခာသုံးပါး ကိုနှစ်သက်မြတ်နိုး၍ ကျင့်တတ်ကုန်သော၊ ၊သာရတ္ထ၊

သိက္ခာ...ဝမာနန္တိ တိသော သိက္ခာ ကာမယမာနာနံ ဝိယာယိတွာ သိက္ခန္တာနံန္တိ အတ္ထော။ ။အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။

တသ္မာ စသည်ကား လဒ္ဓဂုဏ်၊ ဟိကား ဒဠှိ၊ ဝါ-ဝိတ္ထာရ။ ။မာတာ ပိတုဠ္ဌာနီယော၊ မအပ်သောအရာမှဖြစ်၍ အပ်သောအရာ၌ တည်စေခြင်းကြောင့် မိဘတို့အရာ၌ တည်သည်၊

မိဘတို့သည် သားသမီးတို့ကို မကောင်းသည်မှဖြစ်၍ ကောင်းသည်၌ တည်စေကုန်၏သို့ ဝိနည်းဓိုရ်သည်လည်း မအပ်သည့်အရာမှဖြစ်၍ အပ်သည့်အရာ၌ တည်စေခြင်းကြောင့် ကုလပုတ္တတို့၏ မိဘသဖွယ်ဖြစ်သည်ဟူလို။

ယင်းကိုမြဲစေလိုရကား တဒါယတ္တာ ဟိ-စသည်မိန့်၊ ။ဝိမတိ၊

နေသံကုလပုတ္တာနံ-စွဲ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ပ၊ကုသလတာ၊ ရှင်သာမဏေအဖြစ်, ရဟန်းပဉ္စင်းအဖြစ်,ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် အာစာရဂေါစရ၌ လိမ္မာသောသူ၏ အဖြစ်သည်၊

စုဒ္ဒသခန္ဓကဝဋ်ကား ဝတ္တ,ကြွင်းသောဝတ်ကား ပဋိပတ္တိ,ဝေဠုဒါန စသော မိစ္ဆာဇီဝကိုရှင်း, ကာယပါဂဗ္ဘိယ-စသည်ကိုရှင်း, မပြုခြင်းဖြင့် အချင်းခပ်သိမ်း အနာစာရကို ကြဉ်၍ 'သမဏသာရုပ္ပ'ဖြစ်သော ;ကာယိက, ဝါစသိက-အဝီတိက္ကမသည်ငှင်း, သတ္တုဝ ါရဝ-စသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ အဘိသမာစာရိကဝတ်တို့၌ အရိုအသေ ပြုလေ့ရှိသော သူ၏ အဖြစ်သည်ငှင်း အာစာရ, ကလျာဏမိတ္တဟူသော ဥပနိဿယဂေါစရ, စက္ခုန္ဒြေ-စသည်ကို စောင့်စည်းခြင်းဟူသော အာရက္ခဂေါစရ, သတိပဋ္ဌာန်ဟူသော ဥပနိဗန္ဓဂေါစရ သည် ဂေါစရမည်၏။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။

တဒါယတ္တာ၊ ထိုဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်၏၊ အဿ ဝိနယဓရဿ-စွဲ၊ ဝိနယ ပရိယတ္တိံ၊ ဝိနည်းသင်ခြင်းကို၊ ငိကာ၊ ။ဝါ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်ကို။ ဝဇိရ,ဝိမတိ၊

အလဇ္ဇိတာ, အညာဏတာ ကုက္ကုစ္စပကတာ, အကပ္ပိယေ ကပ္ပိယသညိတာ, ကပ္ပိယေ အကပ္ပိယ သညိတာ, သတိသမ္မောသ ဟူသော 'အာပတ်' သင့်ခြင်း၏ အကြောင်းခြောက်ပါးတို့ဖြင့် ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အာပတ်သို့ မရောက်ရကား မပြတ်,မကျိုး,မပြောက်,မကျားသဲ စင်ကြယ်သော သီလရှိသော ကြောင့်'အတ္တနော၊ပ၊သုရက္ခိတော'ဟူသည်၊

ကုက္ကုစ္စပကတာနံ၊ ကုက္ကုစ္စသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ပ၊ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်၊

ဝိနည်းမုဂ်ရှိသည့် ထိုထိုအရပ်မှ လာကုန်သော 'ကုက္ကုစ္စပကတ'ရဟန်းတို့ကို ကုက္ကုစ္စကိုပယ်ဖျောက်၍ 'ဒေသနာဂါမိ'ကို ဒေသနာကြားစေ၍ 'ဝုဋ္ဌာနဂါမိ'မှ ထစေ၍ သီလစင်ကြယ်သောအဖြစ်၌ တည်စေနိုင်ရကား 'ကုက္ကုစ္စ ပ။ ဟောတိ'ဟူသည်။

ဝိသာရဒေါ၊ ကင်းသောကြောက်ရွံ့ခြင်းရှိသည့်ဖြစ်၍၊

ဝိဂတော သာရဒေါ ဘယံ ဧတဿာတိ ဝိသာရဒေါ—ပြု။ ။ယင်းသို့ဆိုသော် အပြစ်ရှိ၏။ ။ယင်းသို့ကား အပြစ်မရှိဟုသိ၍ ပြောဆိုခြင်းကြောင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းရကား 'ဝိသာရဒေါ သံဃမဇ္ဈေ ဝေါဟရတိ'ဟူသည်။

ပစ္စတ္ထိကေ၊ မိမိ၏ရန်, သာသနာတော်၏ရန် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သူတို့ကို၊

'အမူလက'ဖြစ်သော အန္တိမဝတ္ထုဖြင့် စောဒနာတတ်သော 'မေတ္တိယဘုမ္မဇကရဟန်း, ဝဍ္ဎလိစ္ဆဝီ'တို့ကဲ့သို့ သူသည်ရန်၊ အလုံးစုံသော ဒုဿီလပါပပုဂ္ဂိုလ်သည်ရန် 'အတ္တပစ္စတ္ထိက' ဖေါက်ပြန်သော အယူရှိသော အရိဋ္ဌရဟန်း, ကဏ္ဍကသာမဏေ, ဘုရားရှင်သာသနာမဟုတ်သည်ကို ဘုရားရှင်သာသနာဟု ပြောဆို ချီးပင့်တတ်သော 'ဝဇ္ဇီတိုင်းသားရဟန်း မဟာသင်္ဂီတိဂိုဏ်း' စသည်တို့ကဲ့သို့ သူသည်ရန် 'သာသနပစ္စတ္ထိက'မည်၏။

ပဋိပက္ခံ အတ္ထံ ဣစ္ဆန္တီတိ ပစ္စတ္ထိကာ။ အဋ္ဌကထာ။ ။အတ္ထ ပစ္စ ယာစနာယံ၊ အတ္ထေတိ အတ္ထယတိ အနတ္ထာ·ပ၊ ပဋိပက္ခမတ္ထယန္တိ ဣစ္ဆန္တီတိ ပစ္စတ္ထိကာ။ သဒ္ဒနီတိ။

သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော စကားဖြင့်၊ (သိက္ခာပုဒ်ကို ပြသည်ဟူလို)၊ ။သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာနှိပ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ၍၊ ထည့်၊ နိဂ္ဂဏှာတိ၊ ၏။

မသူတော်တရားကို တည်စေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်အောင်ပြု၍ နှိပ်သည်ဟူလို။ ဋီကာ။

သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာ၊ သာသနာတော်သုံးပါးဟုဆိုအပ်သော သူတော်တရား တည်ခြင်းငှါ။

ပရိယတ်, ပဋိပတ်, ပဋိဝေဓ အားဖြင့် သဒ္ဓမ္မသုံးပါးတွင် ဝိနယကတ်သုံးပုံ ဟူသော ဘုရားရှင်စကားတော်သည် ''ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မ၊ ဓုတင်တေရသ၊ စုဒ္ဒသခန္ဓကဝတ်၊ ဒွေအသီတိ မဟာဝတ်သည် ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ၊ မဂ်ဖိုလ်သည် ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မမည်၏၊'' ယင်းတွင် အချို့မထေရ်တို့ကား ''ယော ဝေါ အာနန္ဒ မယာ ဓမ္မော စ ဝိနယော စ ဒေသိတော ပညတ္တော၊ သော ဝေါ မမစ္စယေန

သဏ္ဌာ''ဟူသောသုတ်ဖြင့် သာသနာတော်၏ ပရိယတ်သာမူလဟူကုန်၏။ ။ အချို့မထေရ်ဘို့ကား 'ဣမေစ သုဘဒ္ဒ ဘိက္ခူ သမ္မာ ဝိဟရေယျုံ၊ အသုညော လောကော အရဟန္တေဟိ အဿ' ဟူသော သုတ်ဖြင့် ပဋိပတ်သာ မူလဟု ဆို၍ သမ္မာပဋိပန္န ရဟန်းငါးပါးတို့ ရှိသရွေ့ကာလပတ်လုံး သာသနာတော် တည် သည်ဟူကုန်၏။ပရိယတ္တိဝါဒီမထေရ်တို့ကား ပရိယတ်ကွယ်သည်ရှိသော် သုပ္ပ ဋိပန္န ပုဂ္ဂိုလ်အားသော်လည်း 'ဓမ္မာဘိသမယ' မရှိဟုဆို၍ ရဟန်းငါးပါးတို့ သည် ပါရာဇိကလေးပါးကို အကယ်၍ စောင့်ကုန်အံ့၊ ထိုရဟန်းတို့သည် သဒ္ဓါ တရားရှိသောအမျိုးသားကို 'ရှင်ပြု'စေ၍ ပစ္စန္တရစ်၌ 'ပဉ္စင်း'ခံ၍ ဒသဝဂ်ပြည့် သော် မဇ္ဈိမဒေသ၌လည်း ပဉ္စင်းခံစေကုန်လတ့်။ ။ယင်းသို့သော နည်းဖြင့် ဝိသတိဝဂ်ပြည့်သော် မိမိလည်း 'အဗ္ဘာနကံ'ပြု၍ 'သာသနာတော်' စည်ပင် ပြန့်ပွါးခြင်းသို့ ရောက်စေကုန်လတ့်။ ။ဤသို့ ဝိနည်းဓ္ဓ ရပုဂ္ဂိုလ်သည် သုံးပါး သောသဒ္ဓမ္မ၏ ဝိရဋ္ဌိတိအကျိုးငှါ 'ကျင့်သည်'ဟူကုန်၏။ ။သာရတ္ထ။

ပရိယတ်သာသနာတော်မူလ၊ပဋိဝေဓနှင့်ပဋိပတ်ကား ဖြစ်သည်လည်းရှိ၏၊ မဖြစ်သည်လည်းရှိ၏၊ရံခါပဋိဝေဓကို ဆောင်ကုန်သောရဟန်းတို့သည် အများ ပင်ရှိကုန်၏။ ။ဤရဟန်းကား ပုထုဇဉ်ဟု 'လက်ညှိုး'ထိုး၍ပြရန်မရှိ။ ပဋိပတ္တိ ပူရကရဟန်းတို့လည်း ရံခါအများပင်၊ ရံခါအနည်းငယ်မျှရှိကုန်၏။ ထိုကြောင့် သာသနာတော်၏ စိရဋ္ဌိတိအကျိုးငှါ ပရိယတ်သာ ပမာဏ။ ပညာရှိ ရဟန်း သည် 'ပိဋကတ်သုံးပုံ'ကိုသင်ကြား၍ နှစ်ပါးသောပဋိပတ်,ပဋိဝေဓတို့ကိုလည်း ပြည့်စေသည်။ နွားလား'အရာ,အထောင်'ရှိငြားသော်လည်း ပဝေဏိပါလက ဖြစ်သော 'နွားမတခုမျှ'မရှိခဲ့သော် ယင်းအနွယ်အဆက်သည် မစပ်၏သို့ 'ဓုတင် ဓရ ရဟန်း' အရာ, အထောင်ပင် ရှိငြားသော်လည်း 'ပရိယတ်' ကွယ်ခဲ့သော် ပဋိဝေဓမည်သည်မရှိ။ ရွှေအိုး,ငွေအိုးတို့ကို သိစိမ့်သောငှါ ကျောက်ဖျာထက်၌ 'အက္ခရာ'ကို ရေးထွားသည် ရှိသော် အက္ခရာမပျောက်သရွေ့ ယင်းတို့ ပျောက် သည်မမည်၏သို့ ပရိယတ်တည်သော် ''သာသနာတော် ကွယ်သည်''မည်။ တဘက်ဆည်ကန်ကြီး၏ ကန်ရိုး, ကန်ပေါင် ခိုင်လုံသော် 'ရေမတည်'ဟု မဆို သင့်။ရေရှိသော် ပဒုမာ-စသော'ကြာ'မပွင့်ဟုမဆိုသင့်သကဲ့သို့ ပိဋကတ်သုံးပုံ ဟူသော ဘုရားစကားတော်ရှိသော် 'ပဋိပတ္တိပူရကပုဂ္ဂိုလ်'မရှိဟု မဆိုသင့်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ရှိသော် ပဋိဝေဓမရှိဟု မဆိုသင့်။ ။ထိုကြောင့် ကေန်အားဖြင့် ပရိယတ်သာ ပမာဏတည်း။ ။သမ္မော,သဒ္ဒနီတိ။

န ဟိ ပရိယတ္တိယာ အသတိ ပဋိဝေဓော အတ္ထိ၊နာပိ ပရိယတ္တိယာ သတိ ပဋိဝေဓော နဟောတိ။ ။ရူဋ္ဌဝဂ်အဋ္ဌကထာ။

တေနာဟ-စသည်ကား သာခက၊ ပဥ္စကေ အင်္ဂုတ္တရနိကာယေ-ဟု အာခါချထည့်၊

ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးသော အာနိသင်ကိုပြလိုပြန်ရကား ယောစာပိ- စသည်ဒိန်။ ။စ,ကား-ဝါကျာရမ္ဘ၊ အပိကား သမ္ပိဏ္ဍနံ၊ တောသံ့နှင့်စပ်။ တောသံပိ မေ့ာနံ၊ တို့၏လည်း-ပေး။ (ဆိုခဲ့ပြီးသော အာနိသင် ငါးပါးကို ပေါင်း)။ ။ဒါယာဒေါ၊အမွေခံသည်၊

'ဒါယ'ကား ပိတုသန္တက-စသည်၌ မှချ။ ဤ၌ ဥပစာ။ ။ဒါတဗ္ဗောတိ ဒါယော၊ဒါယံ အာဒိယတီတိ ဒါယာဒေါ-ပြု။

ဝိနယော၊ဝိနည်းသင်ခြင်းသည်၊

'ဝိနယ'ကား အာပုပိက-စသည့်ကဲ့သို့ ဝိနယပရိယာပုဏနဟော။ ။ဝါ၊ နောက်ပုဒ်ကျေ။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊ဝိနည်းပညတ်သည်၊

ဝိနေတီတိ ဝိနယော,စသည်ဖြင့် အောက်ကနည်းပြု။ ၎င်း။ပရိဝါအဋ္ဌကထာ။

သံဝရတ္ထာယ၊ ကာယ, ဝစီဒွါရကို စောင့်စည်းခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဟောတိ၊၏။

'ဝိနည်း'တတ်လျှင် ယင်းဒွါရကို စောင့်စည်းရကား 'ဝီတိက္ကမ' မရှိသော ကြောင့် ဝိနည်းသည် အာဇီဝဝိသုဒ္ဓိအဆုံးရှိသော'စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ'၏ အား ကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သည် ဟူလို။ နောက်၌လည်းဤနည်း။ ။သာရတ္ထ, ပရိဝါအဋ္ဌကထာ။

သံဝရော၊သီလသံဝရသည်၊အဝိပ္ပဋိသာရတ္ထာယ၊ကောင်းမှု,မကောင်း မှုတို့ကို ပြုအပ်ပြီ, မပြုမိဟု အဖန်ထလဲလဲစိုးရိမ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် စိတ်၏ ဖေါက်ပြန်သောအားဖြင့် အဖန်ဘလဲလဲ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော သောက၏ မရှိခြင်းဟူသောအကျိုးငှါ၊ ပါမောဇ္ဇံ၊ အားနည်းသောပီတိသည်၊ ပီတိ၊ အားကြီးသောပီတိသည်၊ ပဿဒ္ဓိ၊ကိုယ်စိတ်၏ပူပန်ခြင်းမှငြိမ်းခြင်းသည်၊ သုခံ၊ ကိုယ်စိတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာသည်၊ သမာဓိ၊ စိတ်၏ တည်ကြည် ခြင်းသည်၊ ယထာဘူတ ဉာဏဒဿနံ၊ မဖေါက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော အ တိုင်း သိမြင်တတ်သောဉာဏ်သည်၊

အကြောင်းနှင့်တကွသော နာမ်ရုပ်တို့ကို သိမ်းဆည်းခြင်း 'ကင်္ခါဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိ'သည် အားကြီးသောအကြောင်းဟူလို။

သပစ္စယနာမရူပပရိဂ္ဂဟော—ဖွင့်။ဋီကာ။ ။ဧတသမေဝေ နာမရူပါနံ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟော ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိနာမ။သဂြိုဟ်။ ။ဇေ၀ံ နာနာနယေန ဟိ နာမ ရူပဿ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဏေန ဝဒ္ဓိသု အဒ္ဓါသု ကင်္ခံ ဝိတရိတွာ ဌိတံ ဉာဏံ

ကမ္မါဝိတရဏီဝိသုဒ္ဓိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။မေ့ဗ္ဗိတိဥ ဏန္တိပိ ယ ထာဘူတ ဥ ဏန္တိပိ သမ္မဒဿနန္တိပိ ဧတဿေဝ ဝေဝစနံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။

ဝါ၊ မဖေါက်မပြန် ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း သိမြင်တတ်သော တရဏာ ဝိပဿနာဥာဏ်သည်၊

ဥဒယဗ္ဗယဥာဏ်ကိုယူ။ သမာဓိသည် တရဏာဝိပဿနာ၏ အားကြီးသော အကြောင်းဟူလို၊ ။သာရတ္ထ,ပရိဝါအဋ္ဌကထာ။

နိဗ္ဗိဒါ၊ နှစ်သက်ခြင်း, ငြီးငွေ့ခြင်းဟူသော အထွတ်အထိပ်သို့ရောက် သော ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီ ဗလဝဝိပဿနာသည်၊ ဝိရာဂေါ၊ အရိယမဂ်သည်၊ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊

မဂ်လေးပါးလုံးပင် အရဟတ္တဖိုလ်၏ အားကြီးသောအကြောင်း။ ၊ဋီကာ, ဂင်း။

ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုသိမြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်သည်၊ အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊ တဏှာ, ဒိဋ္ဌိ-အားဖြင့် တစုံတခု သော အာရုံကို မယူမူ၍ အပစ္စယ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း အကျိုးငှါ၊

ပစ္စဝေက္ခဏာဥာဏ်မဖြစ်သော် 'အန္တရာပရိနိဗ္ဗာန်'မရှိ။ယင်းဖြစ်သော် မချွတ် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုအပ်သောကြောင့် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည် အပစ္စယပရိနိဗ္ဗာန်၏ အနန္တရ,ဇသောအကြောင်း ပစ္စည်းဟူလို။ ။ဂင်း။

ကထာ၊ ဝိနည်းကိုပြောဆိုခြင်းသည်၊ ဧတဒတ္ထာ၊ ထိုအနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန် အကျိုးရှိ၏။

ဝိနည်းကို ပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတနာသည် အနုပါဒါ ပရိ နိဗ္ဗာန်တိုင် အကျိုးရှိသည်။ဋီကာ၊ ၊ယင်းအကျိုးငှါ ဖြစ်သည့်သာ၊တပါးသော လူ့,နတ်တို့ စည်းစိမ်ချမ်းသာဥ္စကား အကျိုးနှို၏ဆိုဘွယ်မရှိပြီ။ နောက်၌လည်း ဤနည်း။

ဧဝံ သမ္ဗန္ဓ။သာရတ္ထ။ ။ဧတဒတ္ထာတိ အယံ ဝိနယကထာ နာမ ဧတ ဒတ္ထာ။ ဓရိဝါအဋ္ဌကထာ။ ။ဧတံ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနံ အတ္ထော ပယောဇနံ ဧတဿာတိ ဧတဒတ္ထာ--ပြု။ ။ယောဇနာ။

မန္တနာ၊ ဝိနည်းကိုတိုင်ပင်ဆွေးနွေးခြင်းသည်၊

သို့ပြုကုန်အံ့၊သို့မပြုကုန်အံ့ဟု ဝိနည်းနှင့်စပ်သော နှီးနှောပြောဆိုခြင်းဟူလို။

ဥပနိသာ၊ ဝိနယော သံဝရတ္ထာယ-စသော အကြောင်း အဆက်ဆက် သည်၊

'ဥပနိသာ'သဒ္ဒါ အကြောင်းဟော။ ။ဥပနိသီဒတိ ဧတ္ထ ဖလံ တပ္ပဋိဗဒ္ဓဝုတ္တိတာယာတိ ဥပနိသာ—မြ။ဥပ—နိပုဗ္ဗ-သဒဓာတ်၊ကွိပစ္စည်း။ ၊ဋီကာ။

သောတာဝဓာနံ၊ အဆက်ဆက်သောအကြောင်းစကားကိုနားထောင်ခြင်းသည်၊ ဧတဒတ္ထံ၊ထိုအနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးရှိ၏၊

'ဝိနယော သံဝရတ္ထာယ'စသောအကြောင်းအဆက်ဆက်စကားကို ကြားနာရ၍ ဖြစ်သော သုတမယဉာဏ်သည်လည်း ယင်းအကျိုးငှါ ဖြစ်သည်သာဟူလို။ ။ငင်း။ပရိဝါအဋ္ဌကထာ။

ဝါ၊ ဧတဒတ္ထာ ကထာ၊ပ။ဥပနိသာ-ဟူသော စကားအစဉ်ဖြင့် အတ္တဟိတ၏ပြီးခြင်းကိုပြပြီး၍ ပရဟိတ၏ပြီးခြင်းကိုပြခြင်းငှါ ဧတဒတ္ထံ သောတာဝဓာနံ-မိန့်သည်၊ ၊ဝဇိရ၊

သောတာဝဓာနံ၊မိမိ၏ဝိနည်းကိုပြောဆိုတိုင်ပင်ဆွေးနွေးခြင်းကို သင်ယူခြင်းငှါ သူတပါးတို့၏ နားထောင်ခြင်းသည်၊ သဋ္ဌနံ၊ ၊ငင်း။

မိမိ၏ဝိနည်းကို ပြောဆိုခြင်း, တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခြင်းကို သင်ယူခြင်းငှါ သူတပါးတို့ နားထောင်ကြားနာ၍ ဖြစ်သောဉာဏ်သည် သူတပါးတို့အား အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ ဖြစ်သည်ဟူလို၊ ယင်းသို့သော် ယင်းနောက်ဥပနိသာကို အဘယ်ကြောင့် မပြသနည်း၊ သူတပါးတို့အား ယထာဝုတ္တကာရဏာ ပရံပရကောင်းလျက် သောတာဝဓာနမှုဖြင့် ယင်းအကျိုးပြီးသလော-ဟူငြားအံ့၊ မပြီး၊ ယင်းသောတာဝဓာနကြောင့် သင်ယူအပ်ပြီးသော ဝိနယကထာ, ဝိနယမန္တနာ-ရှိကုန်သော သူတပါးတို့၏ယထာဝုတ္တကာရဏာ ပရံပရ-ဟူသော ဥပနိသာကား ပြီးသည်သာ။ ထိုကြောင့် ယင်းကိုတဖန်ပြတော်မမူသည်ဟူ၍ပေ၊ ယင်းသို့ မဟုတ်သော် ဧတဒတ္ထာ ဥပနိသာဖြင့်သျှင် အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာန်ကို သတ်ပိုင်းမှတ်အပ်သောကြောင့် အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်မှ အထက်၌ သောတာဝဓာနသည် မဖြစ်သင့်သောကြောင့် ဧတဒတ္ထံ သောတာဝဓာနံသည် အဆုံး၌ မဖြစ်သင့်၊ ထို့ကြောင့် နိဂုဏ္ဏက ဖြစ်ရာ၏၊ ပရဟိတပြီးခြင်း၏ မူလကာရဏာကို ပြခြင်း အကျိုးရှိသောငှာ မဖြစ်သင့်ဟူလို၊ ၊ဝဇိရ၊

အနုပါဒါ၊ဥပါဒါန်သားပါးတို့ဖြင့် မယူမူ၍၊ စိတ္တဿ၊စိတ်၏၊ ယဒိဒံ-ယော အယံ ဝိမောက္ခော၊အကြင်ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာ လွတ်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ သာရတ္ထ,ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၊ ၊ဝါ၊အကြင်ကိလေသာတို့မှ လွတ်ရာလွတ်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်သည်၊

ဝိမတိ။ ။သောပိဝိမောက္ခော၊သည်လည်း၊ (နှစ်နည်းပေး)။ ။တဒညာယ၊ ထိုအနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုး၌။ ဟောတိ၊၏။ ။ဝါ-အနုပါဒါ၊ တဏှာ၊ ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတရသောအာရုံကို မယူမူ၍။ ဝိတ္တသာ၊၏။ ယဒိဒံ-ယော အယံဝိမောက္ခော၊ အကြင်မဂ်ဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းသည်၊ ဝါ၊ လွတ်ခြင်းဟူသော နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊၏။ ကထာ၊သည်၊ တေဒတ္ထာ၊ထို အနုပါဒါ ဝိတ္တသာ ဝိမောက္ခအကျိုးရှိ၏။

မဂ်ဖိုလ်ဟူသောဝိမောက္ခကို ရှေး၌ဆိုအပ်ပြီးသောကြောင့် 'ယဒိဒံ'ဟူသော အနိယတ်ကို 'တေဒတ္ထာကထာ'ဟူသော သမာသ်ပုဒ်၌ တေ-ဟူသောနိယတ် နှင့်စပ်၍လည်း ယောဇနာသင့်၏။နောက်၌လည်း ဤနည်းသမွန်။

အထဝါ ယော အယံ ကိဉ္စိ ဓမ္မံ အနုပါဒါ စိတ္တဿ ဝိမောက္ခော ဝိမုစ္စနံ ဝိဂမော ပရိနိဗ္ဗာနံ တေဒတ္ထာ ကထာတိ ဧဝံ ဥပသံဟရဏဝသေန ယောဇေ တုံပိ ဝဋ္ဋတိ၊မဂ္ဂဖလဝိမောက္ခဿ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တတ္တာ။ ။ဝိမတိ။

'ယဒိဒံ'ကား အလုံးစုံသော လိင်, ဝိဘတ်, ဝုစ်,တို့နှင့် မဆန့်ကျင်သော နိပါတ်။ထိုထိုအရာ၌ အနက်အားဖြင့် ပြင်သင့်၏။သာရတ္ထ။ ။တဿာ-စသည် ကား လဒ္ဓဂုဏ်။

ဝိနယသပရိသတ္တိသာ၊ဝိနည်းပိဋကတ်၌၊ ဝါ၊၌၊ ဝါ၊၌။ အာယောဂေါ၊ သင်ခြင်း-စသည်အစွမ်းဖြင့် အထပ်ထပ် အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဝါ၊ လွန်စွာ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ။ဋီကာ။

'ဧတ္တာဝတာ'စသည်ဖြင့် အောက်၌ထားအပ်ခဲ့ပြီးသော မာတိကာဂါထာ တွင် ပဌမဂါထာ၏နိဂုံးကိုပြသည်။ ။ဝိနယဿ-စသည်ဖြင့် ဗာဟိရနိဒါန်း၏ နိဂုံးကိုပြသည်။

ယဿာဒိပ္ပါယံ၊အသိုရှိသောအတိုင်း။

ယင်း ဗာဟိရနိဒါန်းကို အဋ္ဌကထာ၌ ပြခဲ့တိုင်း သာမဟုတ်၊ ဖြစ်သင့်သိုင်း ထည့်သွင်း၍ပြသင့်၏။

ဧဝံ ယထာ ယထာ ယံယံ၊သမ္ဘဝေယျ ပရံ ဣဓ။
တံတံ တထာ တသာ သဗ္ဗံ၊သံယောဇေယျ ဝိစက္ခဏော။ ။ဝဇိရ။

ဣတိ ဗာဟိရနိဒါနသာ ဝဏ္ဏနာနံ သမတ္တံ။

သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗအဋ္ဌအားလျော်စွာ ပြဆိုအပ်ပြီးသော မာတိကာတို့တွင် ဝုတ္တံ ယေန ယဒါ ယသ္မာ-စသောဂါထာဖြင့် ပြအပ်သော မာတိကာ၏ အကျယ်ကိုပြပြီး၍ တေနာတိအာဒိ ပါဠိဿ-စသော ဂါထာဖြင့် ပြအပ်

သော မာတိကာ၏ အကျယ်ကိုပြလိုရကား ပဋ္ဌမဥ္ဇကိုပြ၍ ဖွင့်လိုသောကြောင့် ဓုရဒါနိ-စသည်ဒိန်၊

ဗာဟိရနိဒါန်းကို ဖွင့်ပြီး၍ အဗ္ဘန္တရနိဒါန်းကိုဖွင့်လိုရကား မိန့်သည်လည်း ဟူကြ၏၊ ဆင်ခြင်၊

ဓုရဒါနိ-ကရိယာဒိ၊ သမ္ဗန်၊ ဝေရဥ္ဇကဏ္ဍကို အဘယ်အကျိုးငှါ ဆိုသနည်း၊ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဝေသာလိယံ ဝိဟရတိ-အစရှိသောဝိနည်းနိဒါန်းကိုသာ အားထုတ်သင့်သည် မဟုတ်လော ဟူငြားအံ့၊ အရင်းမှစ၍ ဝိနည်းနိဒါန်းကိုပြခြင်းငှါ ဆိုသည်ဟူပေ၊ ။သို့သော် ပဌမံ အာဂုသော ဥပါလိ ပါရာဇိကံ ကတ္ထ ပညတ္တန္တိ ဝေသာလိယံ ဘန္တေ-ဟူသောစကားနှင့်မဆန့်ကျင်လောဟူငြားအံ့၊ကတ္ထ ပညတ္တံ-ဟု နိဒါန်းကိုမေးသောကြောင့် မဆန့်ကျင်ဟူပေ၊ ။သို့သော်လည်း ပဌမသာ ပါရာဇိကသာ ကိံ နိဒါန်-ဟုမေးသော် သာဓာရဏမဟာနိဒါန်းကို ဖြေခြင်းသည် မသင့်ဟူငြားအံ့၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏ နိဒါန်းကို အသီးဆိုသောကြောင့်၎င်း, ယင်းကိုလည်း ဖြေသင့်သောကြောင့်၎င်း, သင့်၏ဟူပေ၊ ။ ထိုကြောင့် သဗ္ဗသာဓာရဏမဟာနိဒါန်းကိုရှေးဦးစွာဆိုသည်၊ ပါရာဇိကစသောသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာအစဉ်ဖြင့် ကောန်သင်္ဂါယနာတင်အင်ကုန်သည်၊ မေးအပ်သော်လည်း ဝိနိတဝတ္ထု-စသည်သင့်သောဌာန တို့ကို အတွင်းပြု၍ ဝိဿဇ္ဇနာအစဉ်ဖြင့်လျှင် အပေါင်းသရုပ်ဆောင်ခြင်းကို ပြုကုန်သည်၊သို့မဟုတ်သော် ဝေရဥ္ဇကဏ္ဍသည် ပဌမပါရာဇိကနိဒါန်းသာ၎င်း, အရာမရောက်သည်၎င်း, အကျိုးမရှိသည်၎င်း, အသီးသိက္ခာပုဒ်ကို မေးသည်၏အခြားမဲ့၌ ယင်းကိုသာဖြေသင့်သည်၎င်း ဖြစ်ရာ၏၊ ထိုကြောင့် အရင်းမှစ၍ ဝိနည်းနိဒါန်းကိုပြခြင်းငှါဝေရဥ္ဇကဏ္ဍကိုဆိုသည်၊ ဝဇိရ၊ ။ ယင်းအကျိုးကို ဝဇိရဗုဒ္ဓိမှာရှု၊

ယင်း အဗ္ဘန္တရနိဒါန်းကို ကထေတု ကမျတာပုစ္ဆာဖြင့် မေး၍ပြလိုရကား သေယျထိဒံ-စသည်မိန့်၊

ဓုဒံအဗ္ဘန္တရနိဒါန်၊ခြင်းသည်၊ သေယျထာ ကတမံ၊အဘယ်နည်း ဟူမူကား၊ တေနာတိ အနိယမနိဒ္ဒေသ ဝစနံ တဿဒိ၊တည်း၊

'သေယျထိဒံ'ကား သရူပပုစ္ဆာ၊ယင်းဖြင့် အဗ္ဘန္တရနိဒါနသရုပ်ကိုမေးသည်။ ယေဟိ ပန ပဏ္ဏတ္တိဝီတိက္ကမနိ တေနိ ပဏ္ဏတ္တိကာလာနိတိ ဝုစ္စန္တိ၊တေသံ ပကာသနတ္ထံ သေယျထိဒံ သဗ္ဗိနဝဋီကာ အာဒိမာဟ။ ။ကခ်ါ။

ဝါ-ဇုဒ်အဇ္ဈဝဏ္ဏနံ၊ကို၊ သေယျထာဘာဝံ၊ အဘယ်သို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရိသတိ၊နည်းဟူမူကား၊ တေနာတိ အနိယမနိဒ္ဒေသဝစနံ တျာဒိနာ ဖြင့်၊ အဇ္ဈဝဏ္ဏနံ ကရိဿာမိ၊ သမ္ဗန်၊

'သေယျထိဒံ'ကား အာကာရပုစ္ဆာ။ ယင်းဖြင့် 'အဇ္ဈဝဏ္ဏနကြိယာ' ကို မေးသည်။ ။သေယျထိဒန္တိ တံ ကတမံ၊တံ ကထန္တိ ဝါ အတ္ထော။ ။ဋီကာ။

တေနာတိ၌ဇုဒ် ပဒ်၊ သည်၊ အနိယမနိဒ္ဒေသဝစနံ၊ ရှေးဦးစွာမှတ်ခြင်း မရှိသော အနက်ကို ညွှန်းပြကြောင်း,ဟောကြောင်းဖြစ်သော ပုဒ်တည်း၊

နတ္ထိ ဧတဿ နိယမောတိ အနိယမော၊နိဒ္ဒိသိယတိ အနေန အတ္ထောတိ နိဒ္ဒေသော၊ဝုစ္စတိ အနေနာတိ ဝစနံ၊နိဒ္ဒေသော ဧဝ ဝစနံ နိဒ္ဒေသဝစနံ၊ အနိယမဿ နိဒ္ဒေသဝစနံ အနိယမနိဒ္ဒေသဝစနံ—ပြု။

ယင်းမှ ရှေး၌ နံနက်အခါ,ညချမ်းအခါ-စသည်ဖြင့် မမှတ်အပ်သော သမယကို ညွှန်ပြကြောင်း,ဟောကြောင်းဖြစ်သော ပုဒ်ဟူလို။

ပဌမံ အနိယမိတဿ သမယဿ နိဒ္ဒေသဝစနန္တိ အတ္ထော။ ။သာရတ္ထ။

ပုဗ္ဗဏှာဒိသု အယံ နာမာတိ အနိယမိတွာ ကာလပရိဒီပနဿ သမယသဒ္ဒဿ ဥပပဒဘာဝေနပိ ဧဝံ ဝတ္တုမရဟတီတိ ဝဇီရ။ ။ဝိသေသ-မမြဲသောကြောင့် ယင်းလည်း မမြဲသည် စကားကျ၏။

ဝါ-အနိ၊ပ၊ဝစနံ၊ဒိဒိအနက်ကိုသရုပ်အားဖြင့်မှတ်၍ ညွှန်းပြအပ်သည် မဟုတ်သောအနက်ကိုဟောကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ ။ဝိမတိ။

ယင်းကား တိဿ,ဒတ္တ-ဟူ၍ သရုပ်အားဖြင့် မှတ်၍ ညွှန်ပြအပ်သောအနက်ဖြစ်ကို 'မဟောတတ်'ဟူလို။ ။ငင်း။

တေနာတိ ဝုတ္တေန ဃဋ္ဋေန တေန ပဋ္ဌေနာတိ သမ္ဗန္ဓ ပသင်္ဂေ ဂါရကာတ္တံ နိယမံ ကရောတိ သမယေနာတိ၊ဝဇီရ။ ။ဝိသေသ-မြဲသည်ဖြစ်စေ,မမြဲသည်ဖြစ်စေ၊ယင်းကား သမ္ဗန္ဓာမ်ဖြစ်သောကြောင့် 'မမြဲသည်'စကားကျ၏။

ဝါ-အနိ၊ပ၊ဝစနံ၊ ယံသဒ္ဒါဖြင့် မမှတ်မူ၍ ညွှန်းပြအပ်သော သဒ္ဒါတည်း၊

'ယေန'ဟု မဆိုဘဲ 'တေန'မျှသာ ဆိုသောကြောင့်, ယင်းကား 'အနိယမနိဒ္ဒေသ'ဖြစ်သည်ဟူလို။

ယေနာတိ အဝတွာ တေနာတိ ဝုတ္တတ္တာ အနိယမံ ကတွာ နိဒ္ဒိဋ္ဌဝစနံ အနိယမနိဒ္ဒေသဝစနန္တိ ဝဒန္တိ။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ-အနိ၊ပ၊၁၈၈၊ ယခုအခါရဟန်းတို့အား မထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့် အမှတ်မရှိသော သမယကို ညွှန်းပြကြောင်း, ဟောကြောင်းဖြစ်သော ပုဒ်တည်း၊

သုတ်,အဘိဓမ္မာ တို့၌ကဲ့သို့ မဟုတ်၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၌‘ပညတ္တိကာလ’သည် သင်္ဂါယနာတင် မထေရ်ငါးရာတို့အား ထင်ရှားသည်ဖြစ်၍ ‘တံသဒ္ဒါ’ဖြင့် ညွှန်းသောကြောင့် နိယမနိဒ္ဒေသဖြစ်သော်လည်း ‘သမ္ပတိကာလ’အစွမ်းဖြင့် ယင်းမထေရ်တို့မှ တပါးသော ရဟန်းတို့အား မထင်ရှားသောကြောင့် ယင်းသို့ ဆိုသည်။

အနိယမနိဒ္ဒေသဝစနန္တိ ဧတ္ထ ကိဉ္စာပိ ယထာဝုတ္တနယေန နိယမနိဒ္ဒေသဝစနမေဝေတံ၊တန္နိဒ္ဒေသတ္တာ၊တထာပိ သမ္ပတိကာလဝသေန တဒိတရေသံ ဘိက္ခူနံ အဝိဒိတတ္တာ အနိယမနိဒ္ဒေသဝစနန္တိ ဝုတ္တံ။ ။-ဇီရ။

ယင်းသို့သော် အ သံ ဟိ သဗ္ဗတ္ထ ဝိနယေ ယုတ္တိ-ဟူသောစကားသည် မသင့်ဟူငြားအံ့၊ တေနဟိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ သိက္ခာပဒံ ပညာပေဿာမိ၌ရင်း၊ တေန ခေါပန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဥရုဝေလာယံ ဝိဟရတိ စသည်၌ရင်း ဆိုအပ်သောပုဗ္ဗေပယိဂ္ဂအနက်ရှိသော တေနပုဒ်၏ အနိယမနိဒ္ဒေသမဟုတ်ရကား၊ ယေဘုယျအားဖြင့် ဆိုသောကြောင့်၊ ဝါ-ယင်းမှရှေး၌ ယင်းအနက်ကို မပြခြင်းကြောင့်ရင်း၊ နောက်၌လည်း တံသဒ္ဒါနှင့် စပ်သောအားဖြင့် ယမ္ဗန္ဓသကိုပြခြင်းကြောင့်ရင်း၊ အနိယမနိဒ္ဒေသဝစနံ ဟုဆိုသည်၊ ထိုကြောင့် သင့်၏ဟူပေ၊ ရင်း၊ ။ယ,တသဒ္ဒါတို့၏ နိစ္စသမ္ဗန္ဓဖြစ်သောကြောင့် တသဒ္ဒါ၏သမ္ဗန္ဓ-ယကိုပြလိုရကား တဿသရူပေန စသည်ကိုမိန့်၊ ။သာရတ္ထ၊

တဿ တေနာတိ ပဒဿ ဗုဒ္ဓ၊ ဋီကာ၊ ယောဇနာ။ ။ယင်းကို ပဋိနိဒ္ဒေသမှာစပ်၊ ယောဇနာ။ ။ပါဠိ၌ တိုက်ရိုက်ဟောတော်မူသလော ရှုဒ်ကြောင့် သရူပေန အဝုတ္တေနာပိကိုမိန့်၊ ။သရူပေန ယေနဟု သရုပ်အားဖြင့် ပါဠိယံ-၌၊ ထည့်၊ သာရတ္ထ၊ ။အပိကား သမ္ပိဏ္ဍနာ၊ ယောဇနာ၊ ။ပါဠိ၌တိုက်ရိုက် မဟောအပ်သော်သည်း သိအပ်သေး၏၊ ဟောတော်မူသော်ကား ဆိုဖွယ်မရှိဟု သမ္ပိဏ္ဍနာမူ၊ တိုက်ရိုက်ဟောတော်မမူဘဲပင် အဘယ်ကြောင့် သိသနည်း ရှုဒ်ကြောင့် ပရဘာဂေ အတ္ထတော သိဒ္ဓေ-ဒိန့်၊ ။အဝုတ္တသိဒ္ဓိနည်းဖြင့်သိသည်ဟူလို၊ ။အဝုတ္တေနာပိ၊ပ၊ သိဒ္ဓေန-ဖြင့်၊ အဝုတ္တသိဒ္ဓိနည်းကိုပြသည်၊

အဇ္ဈတ္တော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာအား ဖြစ်သောအကြံအစည်ဟုဆိုအပ်သော အနက်အားဖြင့်။ သာရတ္ထ။ ယောဇနာ။ ။သိဒ္ဓေန၊ ပြီးသော။ ဝါ၊ မြဲသော။ ဝါ၊ထင်ရှားသော။

တဇ္ဈတ္တသိဒ္ဓသဒ္ဒေါ တိဝိဓဇ္ဈော္ဘာနိစ္စနိပ္ဖန္နပသိဒ္ဓဝသေန။ ။ဝိဒဂ်ဋီကာ။ ။
သိဒ္ဓသဒ္ဒေါ တြဲ နိပ္ဖန္နတ္ထော ပသိဒ္ဓေတ္ထော ဝါ။ ။ကလာပ်။

ပရိဝိတက္ကပြီးသော် ယေန သမယေန ပရိဝိတက္ကော ဥဒပါဒိ-ဟူသော ဝါကျသည် အနက်အားဖြင့် ပြီးသည်။ ထိုကြောင့် ပရဘာဂေ ဟိ-စသည် မိန့်လတံ့။ သာရတ္ထ၊

ပဋိနိဒ္ဒေသော၊တသဒ္ဒါ၏အနက်ကို တဖန်ညွှန်းပြခြင်းကို။ ဝါ၊အကျယ်ပြခြင်းကို။

'တေန'ဟု ဆိုပြီးသည်မှ နောက်၌ ယင်းအနက်ကိုပင် 'ယေန'ဟု အနက်အားဖြင့် ဆိုအပ်လတ္တံ့သောကြောင့် ယေနသည် တေန၏'ပဋိနိဒ္ဒေသ'ဖြစ်သည် ဟူလို။ရင်း။ ။ပဋိနိဒ္ဒေသ-ဟူသည်လည်း'ဝိတ္ထာရနိဒ္ဒေသ'ကိုယူ။ထပ်၍ပြခါမျှ မယူလင့်။

ပဋိနိဒ္ဒေသောတိစ ဝိတ္ထာရနိဒ္ဒေသောတိ အတ္ထော။ ။ရင်း။

အဘယ်ကြောင့် ယေနသည် တေန၏ ပဋိနိဒ္ဒေသဖြစ်သနည်း ရုဒ်ငွေ့ ပရဘာဂေဟိ-စသည်မိန့်၊ ရင်း။ ။ဟိကား ကာရဏတ္ထ၊ ဟိသဒ္ဒေါ သိဒ္ဓေါ၊တဿာ ပဋိနိဒ္ဒေသော ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။သမ္ဗန်၊

အဘယ်ကြောင့် ယေနသည် အဇ္ဈတ္တသိဒ္ဓဖြစ်သနည်း ရုဒ်ကြောင့် မိန့်သည်လည်း ဟူကြ၏၊ ဆင်ခြင်၊ ရှေးနည်းသမ္ဗန်၊ ယောဇနာ၌ကား ဝိတ္ထာရ-ဟူ၏၊

ဝိနယပညတ္တိ ယာစန ဟေတု ဘူတော၊တေသ ဘဂဝါ ကာလော-စသည်ဖြင့် ဝိနည်းပညတ်ကိုတောင်းပန်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ (တေသ ဘဂဝါ ကာလော။ပ။ပိရဋ္ဌိတိကံကား ယာစနာကာရ)။ ။ ပရိဝိတက္ကော၊ကတမေသာနံ ခေါ ဗုဒ္ဓါနံ-စသည်ဖြင့် ကြံစည်ခြင်းသည်၊ (ကတမေသာနံ ခေါ ဗုဒ္ဓါနံ။ပ။ပိရဋ္ဌိတိကံ အဟောသိကား ပရိဝိတက္ကာကာရ။)

ယံတံ သဒ္ဒါနံ နိစ္စသမ္ဗန္ဓော-ဟူရကား တဿ-စသည်မိန့်၊ ။သာရတ္ထ၊

ဝါ-လက္ခဏကိုပြလိုရကား တဿ-စသည်မိန့်။ •

ယံတံ သဒ္ဒါနံ နိရုတ္တသမ္ဗန္ဓော-ဟူရကား ယောန-စသည့်မိန့်။

အယံဟိကား-ဒဋ္ဌိ၊ ပုဗ္ဗေဝါ၌ရှိုင်း၊ ပစ္ဆာဝါ၌ရှိုင်း၊ အတ္ထတော၊ဖြစ်သောအနက်အားဖြင့်၊ ဝါ၊သဘောအားဖြင့်၊ သိဒ္ဓေနှ၊သော၊

'ဥပ္ပန္န'ဟူသော ရှေ့ပုဒ်ကျေသည်။ ၊ဋီကာ,ယောဇနာ။ ။'အတ္ထ'ကား သာမတ္ထိယတ္ထ တည်း။ ။အတ္ထတော သိဒ္ဓေနာတိ သာမတ္ထိယတော သိဒ္ဓေန။ ဝိမတိ။

သာမတ္ထံ ဒုဝိဓံ သဒ္ဒါ၊မိကာနုမာနဘေဒတော။
တေသ္ဝာနုမာနံ တိဝိဓံ၊မဏ္ဍူကာဒိဝသေနဝါ။
ဟေတုဖလဖျတိစာရ၊ဝသေနာပိ တိဓာ မတံ။

ဟူရကား ယင်းလည်း 'သဒ္ဒါမိက အနုမာန်'နှစ်ပါးတွင် အနုမာန်၊ အာဒိမဏ္ဍူကအနုမာန် သုံးပါးတွင် ပုဗ္ဗေဝါ ပစ္ဆာဝါ-ဟူရကား 'အာဒိမဏ္ဍူက'နှစ်ပါးတွင် တပါးပါး၊ 'ဟေတုဖလဖျတိစာရ'သုံးပါးတွင် တံသဒ္ဒါကို ဆ၍ သိအပ်ရကား ဖလာနုမာန–တည်း။

ဇာတိ၊သို့၊ ယဒိဒံယံဇာဒံဝိခါနံ၊သည့်၊ အတ္ထိ၊၏၊ အယံ၊၏အစိအခုင်သည့်၊ သင္ဒသို့ ဝိနယော၌၊ ယုတ္တိ၊အသင့်တည်း၊သမ္ဘန်၊ သာခတ္တေ, ယောဇနာ။ ၊ဝါ-ဇာတိ၊သို့၊ ယဒိဒံ-သာအယံယုတ္တိ၊ သည့်၊ အတ္ထိ၊၏။ အယံ ယုတ္တိ၊သည့်၊ သဗ္ဗသို့ ဝိနယေ ယုတ္တိ၊ သမ္ဘန်၊ သာခုတ္တ။ ၊ဘဝေဲ့ တသို့ ယုတ္တိယာ ပရိဒီပနေ၊ ၌၊ ။မုခမတ္တနိဒဿနံ၊ အကြောင်းဥပါယ်မျှကိုပြခြင်းတည်း။

'မုခ'သဒ္ဒါကား ဥပါယဝါစီ၊မုခံ ဒွါရံ ဥပါယောတိ အတ္ထတော ဧကံ။ ။ဋီကာ။

တေနဟိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခူနံ သိက္ခာပဒံ ပညာပေဿာမိ-ကား ပါဠိ၊ ယင်း၌ပဋ္ဌိနိဒ္ဒေသကို ယောန သုဒိန္နော-စသည်ဖြင့် မိန့်သည်။ ၊တေနကား ဟိတ်အနက်၌ တတိယာ၊ထိုကြောင့် တသ္မာ-စသည်မိန့်၊

အညတော၊ ဖြစ်သောဧထုန်မှီဝဲခြင်းဟုဆိုအပ်သော အနက်အားဖြင့်၊ အညတော၊ဖြစ်သောမင်းသည် မပေးဘဲသစ်တော်တို့ကို ယူခြင်းဟုဆိုအပ်သောအနက်အားဖြင့်၊ ဇာတိ-ကို မုခမတ္တနိဒဿနံသို့ပြန်၊ ဝုတ္တော-စသည်ကား နိဂုံး၊

ယင်းကိုမဆိုဘဲပင်ပြီးကောင်းလျက် ဆိုပြန်ခြင်းသည် နိယမ-အညနိ့ ရဝိညာပနံ အကျိုးနှစ်ပါးတွင် ဝိနည်းပိဋကတ်၌ ရှိသမျှသော တေနသဒ္ဒါ၏

အနက်ကား၍သို့သာတည်းဟူသောနိယမ၊ဝါ-တေနသဒ္ဒါကို ဖွင့်ခြင်းကား အကြွင်းနဲ့ပြီးပြီ ဟူသော အတ္ထနဲ့ရ ဝိညာပနအကျိုးရှိ၏၊ သိဒ္ဓေ သတျာ ရမ္ဘော နိယမာယ ဝါ ဟောတိ အတ္ထနဲ့ရဝိညာပနာယဝါ။ ဉာသ်၊

သမယသဒ္ဒေါ၊သည်၊ဒိဿတိ၊ထင်၏၊

'ဒိဿ'ဓာတ်ကား အပေက္ခနတ္ထ။ဒိဝါဒိဂိုဏ်း။ကတ္တုရုပ်။

ဝါ-သမယသဒ္ဒေါ၊ကို၊ ဒိဿတိ၊ရှုအပ်၏၊

ကမ္မရုပ်။သမယသဒ္ဒေါ ဒိဿတီတိ သမ္ဗန္ဓော။ ။ဝိမတိ။

သမဝါယေစ၊ တကွပြုလေ့ရှိသော အကြောင်းတို့၏ တကွဖြစ်ခြင်း၌ ၎င်း၊ ခဏေစ၊အခွင့်၌၎င်း။ ကာလေစ၊၌၎င်း၊ သမူဟေစ၊ ၌၎င်း၊ ဟေတု ဒိဋ္ဌိသုစ၊အကြောင်း,အယူတို့၌၎င်း၊ ပဋိလာဘေစ၊ရခြင်း၌၎င်း၊ပဟာနေစ၊ ၌၎င်း၊ ပဋိဝေဓေစ၊ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၌၎င်း၊

တထာဟိဿ-စသည်ကား ဒဋ္ဌဗ္ဗ၊ ဝါ-ဝိတ္ထာရ၊ အဿသမယ သဒ္ဒဿ ဈ၊ ။အဿ္ထာမှာစပ်၊ဋီကာ၊ယောဇနာ၊ ။ကာလဥ္စ၊ကပ်ရောက်ခြင်းအား သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော ကာလကိုရင်း၊ ။သမယဥ္စ၊ ကပ်ရောက် ခြင်းအကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကိုရင်း၊

ဤ၌ 'ယုတ္တ,ပယုတ္တကာလ'ကား ကာလ။ 'ပစ္စယသာမဂ္ဂိ'ကား သမယ တည်း။ယင်းကား သဘောအားဖြင့် ထိုကပ်ရောက်ခြင်းအားလျော်သောကိုယ်၌ အစွမ်းသတ္တိသည်၎င်း၊သွားခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောဘေးရန်၏မရှိခြင်းသည် ၎င်းတည်း။ ။ဋီကာ,သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ။

ဥပါဒါယ၊ဉာဏ်ဖြင့်ယူ၍၊ ဝါ၊မှတ်၍၊

'ဥပါဒါန'ကား တဏှုပါဒါန်,ဒိဋ္ဌုပါဒါန, နိဿယုပါဒါန, ဉာဏုပါဒါန စသည်တွင် ဤ၌ ဉာဏုပါဒါန-တည်း။

ဥပါဒါန် နာမ ဉာဏေန တေသံ ဂဟဏံ သလ္လက္ခဏံ၊ တသ္မာ ကာလဥ္စ သမယဥ္စ ပညာယ ဂဟေတွာ ဥပဓာရေတွာတိ အတ္ထော။သာရတ္ထ။ ။ကာ လဥ္စ သမယဥ္စ ဥပါဒါယာတိ ကာလဥ္စသမယဥ္စ ပညာယ ဂဟေတွာ ဥပ ဓာရေတွာတိ အတ္ထော။သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ။ ။ငါတို့အား နက်ဖြန်သွားခြင်း အား သင့်သောအခါဖြစ်အံ့၊ ကိုယ်၌'ခွန်အား'မျှသည်လည်းဖြစ်အံ့၊ သွားခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့် တပါးသော မချမ်းသာခြင်း သည်လည်း မဖြစ်အံ့၊ သို့သော် တခုသော ကာလကိုရင်း၊ သွားခြင်း အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းဟု

ဆိုအပ်သော သမယကိုဎင်း မှတ်၍ 'နက်ဖြန်' လာရောက်နိုင်ပြီးအံ့ မသိ ဟူလို။ ။ဍင်း။

ဝါ၊ဥပါဒါယ-စွဲ၍။

တေ ဥပါဒါယ၊ပဋိစ္စာတိ အတ္ထော။ ။ဝိမတိ။

သဟကာရိကာရဏသန္နိဓာ၀ံ သမေတိ သမဝေတီတိ သမယော–ပြု။ သမဝါယရစေ။ ။သံပုဗ္ဗဣဓာတ်၊အပစ္စည်း။ သာရတ္ထ, သုတ်ဋီကာ,အနုဋီကာ၊ ။ သင်္ဂမဝသေန ပစ္စယာနံ ဖလုပ္ပါဒနံ ပတိ အယနံ ဧကတော ပဝတ္တိ ဧတ္ထာတိ သမယော၊သတ္တာမိဗဟုဗ္ဗီဟိ။ ။ဝိမတိ။

ဖြဲ့ဗြှမ္မစရိယဝါသာယ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်သီတင်းကိုသုံးခြင်း၏၊ ခဏော၀၊ အခွင့်သည်ကား၊ သမယော စ,ကား ယင်း၏ ပရိယာယ်သာ၊

ခဏောဝစ သမယော၊ယော ခဏောတိစ သမယောတိစ ဝုစ္စတိ။ သာရတ္ထ-စသည်။ မူလဋီကာ။ ။သောဧဝ သမယော၊ တေနေ၀ ဧကာ၀ါတိ ဝုတ္တံ။ ။ဝိမတိ။

ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမခဏ, စတုစက္က သမ္ပတ္တိခဏ–သည် 'မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ'၏ အကြောင်းကို ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် အခွင့်။

တထာဂတုပ္ပါဒါဒိကော ဟိ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ ဩကာသော၊ တပ္ပစ္စယ ပဋိလာဘဟေတုတ္တာ။သာရတ္ထ-စသည်။မူလဋီကာ။ ။သမေတိ သမာဂစ္ဆတိ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ ဧတ္ထ တဒါဓာရပုဂ္ဂလေဟီတိ သမယော။ အဓိကရဏသာဓ်ပြု၊ ခဏရစေ။ဍင်း။ ။ဝိဝဋ္ဋူပနိဿယသင်္ခါေ သတိ ဧန္တိ ဧတ္ထ သတ္တာ ဧတ္တနီတိ သမယော။ ။ဝိမတိ။

ဥတုသမယော၊ပူသောအခါ၊ ပရိဠာဟသမယော၊အိုက်သောအခါ။

နှယုန်လွှန်းတရက်နေ့မှ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တိုင်ရှိ 'တလခွဲ'ကား ဥဏှသမယ, ဝါဆိုလပြည့်ကျော်တရက်နေ့မှ ဝါခေါင်လပြည့်နေ့တိုင်ရှိ 'တလ'ကား ပဋိဠာဟသမယ။ ။ဝိနည်းပါဠိ။

သမေန္တိ ဧတ္ထ ဧတေန ဝါ သံဂစ္ဆန္တိ ဓမ္မာ သဟဇာတဓမ္မေဟိ ဥပါဒါဒီဟိ ဝါတိ သမယော–ပြု။ကာလရစေ။

ဓမ္မတို့၏ ပဝတ္တိမတ္တ၏အဖြစ်ဖြင့် ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိသောကြောင့် ယင်းသည် 'ဓမ္မ'တို့ဖြစ်ခြင်း၏အာဓာရသည်ဍင်း, ကရိုဏ်းသည်ဍင်းမဖြစ်နိုင်ရာ ဟူငြားအံ့။ ဓမ္မတို့၏ ပဝတ္တိမတ္တ၏ အဖြစ်ဖြင့် ပရမတ္ထ အားဖြင့် ထင်ရှား မရှိသော်လည်း ယင်းကို ဓမ္မတို့ဖြစ်ခြင်း၏ အာဓာရကဲ့သို့ဍင်း, ကရိုဏ်းကဲ့သို့ဍင်း

ကြီးဆုံခြင်းမျှဖြင့် ပြီးသော သဘောဖြင့် ခေါဝေါအပ်သောကြောင့် ဖြစ်နိုင်၏ဟူပေ။

ဓမ္မပဝတ္တိမတ္တတာယ အတ္တတော အဘူတောပိ ဟိ ကာလော ဓမ္မပဝတ္တိယာ အဓိကရဏ ကရဏံ ဝိယစ ပရိကပ္ပနာမတ္တသိဒ္ဓေန ရူပေန ဝေါဟရတိ။ သာရတ္ထ-စသည်။ ။သမေတိ ဧတ္ထ သင်္တဓမ္မော သမံ ဝါ တေ ဂစ္ဆတိ ဝိဂစ္ဆတီတိ သမယော၊ ကာလော၊ ။ဝိမတိ။

ပဝနသ္မိံ၊ တောအုပ်၌။

ပဝုဋ္ဌံ ဝနံ ပဝနံ–ပြု၊ ။သာရတ္ထ။

မဟာသမယော၊ များစွာသောအပေါင်း။

သမံ သဟ ဝါ အဝယဝါနံ အယနံ သမယော–ပြု။ ။သမုဒါယောကဲ့သို့။ ၎င်း။သုတ်ဋီကာ။ ။အပေါင်းဟူသည် အစိတ်အစိတ်တို့၏ တကွဖြစ်ခြင်းမျှပင်။ ။၎င်း။

ဘဒ္ဒါလိ၊ ဘဒ္ဒါလိ။ တော၊သင်သည်။ သမယောပိ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုပြည့်ခြင်း၏အကြောင်းသည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ခေါ၊စင်စစ်။ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ မသိအပ်သည်။ ဝါ၊မမှတ်သည်။ ဘဂဝါ ခေါ-စသည်ကား ကာရဏ၊ သာရတ္ထ-စသည်။ ၊သိက္ခာယ၊ကို။ အပရိပူရကာရီ၊ပြည့်ရုံစွာပြုလေ့မရှိ။ ဣတိ မံ ဇာနိဿတိ၊ဣတိ သမယောပိ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ အဟောသိ၊သမ္ဗန်။

ပစ္စယန္တရသံမာဂမေ တော် ဖလံ ဥပ္ပန္နတိ ဧသ္မာ ပဝတ္တတီတိ သမယော–ပြု။ဟေတုရစေ။ ။၎င်း။ဝိမတိ။

ဥဂ္ဂဟမာနော၊အနည်းငယ်စိုးစဉ်းမျှသောအတတ်ကိုသင်ယူတတ်သောကြောင့် ဥဂ္ဂဟမာနမည်သော။

ယင်း 'ပရိဗိုဇ်'အမည်ကား သုမန။ အနည်းငယ်စိုးစဉ့်မျှသော အတတ်ကို သင်ယူတတ်သောကြောင့် ယင်းအမည်တွင်သည်။

ဥဂ္ဂဟမာနောတိ ကိဉ္စိ ကိဉ္စိ ဥဂ္ဂဟေတုံ သမတ္ထတာယ ဥဂ္ဂဟမာနော။သုမနပရိဗ္ဗာဇကဿေတံ နာမံ။ဝိမတိ။ ။ဥဂ္ဂဟမာနောတိ တဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿ နာမံ။ သုမနောတိ ပကတိနာမံ၊ ကိဉ္စိ ကိဉ္စိ ပန ဥဂ္ဂဟေတုံ သမတ္ထတာယ ဥဂ္ဂဟမာနောတိ နံ သဉ္ဇာနန္တိ၊မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ။ ။ဥဂ္ဂဟမာနောတိ အာဒိသု သုမနောတိ တဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿ ပကတိနာမံ၊ကိဉ္စိ ကိဉ္စိ ပန ဥဂ္ဂဟေတုံ သမတ္ထတာယ ဥဂ္ဂဟမာနောတိ နံ သဉ္ဇာနန္တိ။ တသ္မာ ဥဂ္ဂဟမာနောတိ ဝုစ္စတိ၊သာရတ္ထ။ ။ဥဂ္ဂဏှာတီတိ ဥဂ္ဂဟမာနော–ပြု။

သမဏာ ဒုက္ကရကာရိကာပုဒ္ဒိကာ၊ ရဟန်းဦးပြည်းမိန်းမ၏သားဖြစ်သော၊ ပရိဗ္ဗါဇကော၊ သုမနပရိဗ္ဗိဇ်သည်၊ သမယပ္ပဝါဒကော၊ အယူကိုပြောဆိုရာဖြစ်သော၊

သမယံ ဒိဋ္ဌိံ ပဝဒန္တိ ဧတ္ထာတိ သမယပ္ပဝါဒကော—ပြု။ ဋီကာ, သုတ်ဋီကာ, အဘိဓမ္မာဋီကာ, မဏိမဉ္ဇူသာအဋ္ဌကထာ။ ။ယင်း ဥယျာဉ်၌ "စင်္ကီ, တာရုက္ခ, ပေါက္ခရသာတိ"စသောပုဏ္ဏားနှင့် 'နိဂဏ္ဌအစေလကပရိဗိုဇ်'စသော ရဟန်းတို့စည်းဝေး၍ မိမိအယူကို ပြောဆိုကုန်ရကား ယင်းသို့ 'သမယပ္ပဝါဒက'ဟူသည်။ ။ငင်း။

တိန္ဒုကာစီရေ၊ တည်ပင် စဉ့်ဖြင့် ရံအပ်သော၊ ဧကသာလကော၊ တဆောင်တည်းသောစရပ်ရှိသော၊

ရှေးဦးစွာ 'စရပ်တဆောင်' သာ ရှိသောကြောင့် ပုဗ္ဗဝေါဟာရအားဖြင့် 'ဧကသာလကော'ဟူသည်။ ။နောက်ကာလ၌ကား ဘုန်းရှိသော 'ပေါဋ္ဌပါဒ ပရိဗိုဇ်'ကို အမှီပြု၍ 'စရပ်'အများပင်ရှိသတတ်။ ။ငင်း။

ဝါ၊ တခုတည်းသောအင်ကြင်းပင်ရောက်သော၊

ဧကသာလကေတိ ဧကော သာလရုက္ခော။ ။ဝဇိရ, မဏိမဉ္ဇူသာအဋ္ဌကထာ, သာရတ္ထဒီပနီ—စသည်တို့ဝါဒကို ကေစိ—ဟူ၏။ ။ကုဋီကာတိပိ ဝဒန္တိ။ ။ငင်း။

မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏၊ (ပသေနဒီမင်း၏မိဖုရားကိုယူ)၊

သမေတိ သံယောဇနဘာဝတော သမ္ဗန္ဓော ဧတိ အတ္တနော ဝိနယေ ပဝတ္တတိ ဒဋ္ဌဂဟဏဘာဝတော ဝါ တံသံယုတ္တာ အယန္တိ ပဝတ္တန္တိ သတ္တာ ယထာဘိနိဝေသံ ဧတေနာတိ သမယော—ပြု။ ဒိဋ္ဌိရစေ။ သာရတ္ထ,သုတ်ဋီကာ, အဘိဓမ္မာဋီကာ။ ။'ဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်'သည် သတ္တဝါတို့ကို လှန်စွာဖွဲ့အပ်သည်ငင်း။ ။သညာဝသေန ဝိပလ္လာသတော ဓမ္မေသု ဧတိ အဘိနိဝိသတီတိ သမယော။ ဝိမတိ။

ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌၊ နိယျော၊ ယှဉ်သော၊ (ထည့်၊ သမ္ပရာယိကော ကိုထောက်)၊ ။ယောအတ္ထော၊ အကြင်စီးပွါးသည်ငင်း၊ သမ္ပရာယိကော၊ တမလွန်ဘဝ၌ယှဉ်သော၊

ကမ္မကိလေသဝသေန သမ္ပရာယိယတိ သမ္ပာပုဏီယတီတိ သမ္ပရာယော။ ပရလောကရစေ။ ။သမ္ပရာယေ နိယုတ္တော သမ္ပရာယိကော။ ပရလောကတ္ထရစေ။ သာရတ္ထ-စသည်။ ။ယံသဒ္ဒါကား တံသဒ္ဒါနှင့်ပေက္ခ။ ဝါ-တဒတ္ထာဘိသမယာ လိုလျက် တံသဒ္ဒလောပ။

အညာဘိသမယာ၊ အစိးအပွါးနှစ်ပါးကို ရခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ထိုအစိး အပွါးနှစ်ပါးကိုရခြင်းကြောင့်၊ ။ပေး။

ပစ္စုပ္ပန်အတ္ထကို ရသင့်တန်စေ၊တမလွန်အတ္ထကို အဘယ်ကြောင့် ရအံ့နည်း • ဟူကြားအံ့။ ယင်း၏ အကြောင်း ပြီးနှင့်သောကြောင့် ယင်းလည်း ရသည် မည် သည်။

သမ္ပရာယိကော ပိ ဟိ အတ္ထော ကရဏာသ နိပ္ဖန္နတ္တာ ပဋိလဒ္ဓေါ နာမ ဟောတိ။ ။ငင်း။

မိရော၊ပညာရှိကို၊

မိယာ ပညာယ ရာတိ ဂဏှာတီတိ မီရော၊ အထဝါ မီ-ပညာ ဧတဿ အတ္ထီတိ မီရော။သာရတ္ထ။ ။မိယောဂတော မီရော။ အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။ သမိတိ သမောဓာနံ သမယော—ပြု။ ပဋိလာဘာရစေ။ သာရတ္ထ-စသည်။ ။ သမိပံ အယနံ ဥပဂမနံ သမယော။ ။ဝိမတိ။

သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ ဝါ၊စင်စစ်။

ယင်းဖြင့် 'မာန'ကို သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့် ပယ်ခြင်းကိုဆိုသည်။ သာရတ္ထ။

မာနာဘိသမယာ၊ မာနကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ ။ဝါ၊ မာန၏ရှေးရှုချုပ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ ။သဒ္ဒတ္ထ၊

သမဿ နိရောဓဿ ယာနံ အပဂမော အပဝတ္တိ သမယော—ပြု၊ပဟာန ရစေ။ ။သမသဒ္ဒူပပဒ ယာဓာတ်၊အပစ္စည်း။ငင်း။ ။သမဿ ယာနံ သမ္မာ ဝါ ယာနံ အပဂမောတိ သမယော။သုတ်ဋီကာ,အနုဋီကာ။ ။သံမ္မဒေဝ သဟိ တာနံ ဝါ အယနံ ဝိဂမောတိ သမယော။ ။ဝိမတိ။

ဒုက္ခသာ၊ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ပီဠနဋ္ဌော၊ ဒုက္ခသစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို နှိပ်စက်တတ်သောအနက်သဘော၊

ပီဠနမေဝ အတ္ထော ပီဠနဋ္ဌော ပြု။ ဒန္တဇ 'တ'သံယုတ်နှင့်တကွ 'ဌ'ကို မုဒ္ဓဇ'ဌ'သံယုတ်နှင့်တကွ ဋ္ဌ,ပြု။ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း ဤနည်း။ ။သာရတ္ထ။

သင်္ခတဋ္ဌော၊ အကြောင်းတို့သည် ပေါင်း၍ ပြုပြင်အပ်သော အနက် သဘော။ သန္တာပဋ္ဌော၊ ဒုက္ခ,ဒုက္ခတာ-စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် ပြင်းစွာပူပန် စေတတ်သောအနက်သဘော၊ သာရတ္ထ, ဝိမတိ, မူလဋီကာ၊ ။ဝါ၊ဒုက္ခ ဝေဒနာဖြင့် ပြင်းစွာပူပန်စေတတ်သော အနက်သဘော၊ ဝဇိရ၊ ။ဝိပရိ ဏာမဋ္ဌော ဇရာ,မရဏနှစ်ပါးဖြင့်ဖေါက်ပြန်စေအပ်သောအနက်သဘော၊

သံ့ရဏ္ဍ-စသည်။ ။ဝါ၊ သုခဝေဒနာဖြင့် ဖေါက်ပြန်တတ်သော အနက်သဘော၊ ဝဇိရ၊ ။အတိသမယာနွော၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော ဝိဋ္ဋန-စသောအနက်သဘော၊

'ပိဋ္ဋန'စသော အနက်သဘောကိုပင် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော အဖြစ်ဖြင့် တပေါင်းတည်းဆောင်၍ 'အဘိသမယဋ္ဌော'ဟူသည်။ ။ဋီ၊၇-၁,သုတ်ဋီကာ စသည်။

ဝါ၊ထိုးထွင်း၍ သိတတ်သော သိကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ်၏အာရုံ ဖြစ်သော ပိဋ္ဋန-စသော အနက်သဘော၊ ၎င်း။

သမ္ဗဒ္ဓေ အယန့် သမယော–ပြု။ ။သကတ်,ဒြမ်,လိင်,သမ္ဗန္ဓ,ကာရက, ဟူသောအနက်များကိုစွဲ၍ သဒ္ဒါတို့တည်ကုန်သည်။ ။သဒ္ဒါတခုသည် များစွာ သော အနက်တို့ကို မဟောသည်မဟုတ်လော။ 'သမယ'သဒ္ဒါတခုသည် သမဝါယ-စသော 'ကိုးနက်'တို့၌ 'ထင်၏'ဟူသောစကားသည် မသင့်ဟူငြားအံ့။ သဒ္ဒါအထူးကို ငဲ့လသော် သဒ္ဒါတခုသည် အနက်အများကို ဟောခြင်းဖြစ်သင့် သောကြောင့် ယင်းစကားသည် မှန်၏။သို့သော်လည်း ဤ၌ ထိုထို'သမဝါယ' စသောအနက်တို့၏ သမယသဒ္ဒါ၏ 'ဝစ္စ'အဖြစ်သာမာန်ကိုစွဲ၍ သမယသဒ္ဒါ၏ 'အနေကတ္ထ'အဖြစ်ကိုဆိုသည်၊ထိုကြောင့် သင့်၏ဟူပေ။

နနုစ အတ္ထမတ္တံ ပဋိစ္စ သဒ္ဒါ အဘိနိဝိသန္တိ၊န ဧကေန သဒ္ဒေန အနေကေ အတ္ထာ အဘိဓီယန္တီတိ။ သစ္စမေတံ သဒ္ဒဝိသေသေ အပေက္ခိတေ၊ သဒ္ဒဝိသေသေ ဟိ အပေက္ခိယမာနေ ဧကေန သဒ္ဒေန အနေကတ္ထာဘိဓာနံ န သမ္ဘဝတိ၊ န ဟိ ယော ကာလတ္ထော သမယသဒ္ဒေါ၊သော ဧဝ သမူဟာဒိအတ္ထံ ဝဒတိ။ ဧတ္ထ ပန တေသံ တေသမတ္ထာနံ သမယသဒ္ဒဝစနီယတာ သာမညမုပါဒါယ အနေကတ္ထတာ သမယသဒ္ဒဿ ဝုတ္တာ။ ။သာရတ္ထ။

ဧတ္ထစ သမယသဒ္ဒဿ သာမညေန အနေ္တကတာ ဝုတ္တာ။န ဟိ ကေသဉ္စိ အတ္ထဝိသေသေ ဝတ္တမာနေ သဒ္ဒေ တဒညေပိ ဝတ္တတိ။တသ္မာ အတ္ထာ ဝိယ တန္တံဝါစကာ သမယသဒ္ဒါပိ ဘိန္နာဒယောတိ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ဝိမတိ။ ။သာမည နိဒ္ဒေသနည်း ဟူလို။ ။ဝါ-ကေသဉ္စိပြုသောနည်း။ ဝါ-သေတော ဓာဝတိ စသည်ကဲ့သို့ 'ဘိန္နသတ္တိသမဝေတာ'နည်း။ဝါ-ပဝတ္တိနိမိတ်ကိုမငဲ့ဘဲ သုတိမျှကို စွဲ၍ ညွှန်းအပ်သောနည်း။ ဝါ-ပဒိပနည်းအားဖြင့် ဆိုသည်။ ထိုကြောင့် သင့်၏ ဟူပေ။ ။နနုဧကေန သဒ္ဒေန နု ဘယတ္ထော န သမ္ဘဝတီတိ။ သစ္စံ၊ ဧတ္ထ ပန ဧကသေသ နိဒ္ဒေသော၊ ဘိန္နသတ္တိ သမဝေတော ဝါ သေတော ဓာဝတီတိ ယထာ၊ အနပေက္ခိတပဝတ္တိနိမိတ္တ သုတိမတ္တမေဝ ပဋိစ္စနိဒ္ဒေသော။ ပဒိပန္ယာ ယော ဝါ သန္ဓိသိတော။ဉာဏ်။

အလုံးစုံသော အတ္ထုဒ္ဓါရ၌ ဤနည်း။ဓော် သဗ္ဗတ္ထ အတ္ထုဒ္ဓါရေသု။ဋီကာ။ ။ ယင်း ဥဒါဟ်ရုဏ်တို့တွင် ''ပဋိလာဘ-ပဟာန-ပဋိဝေဓ''ယင်းသုံးပါး၌ အဘိ

သမယသဒ္ဒါကို ဥပသာရပုဒ်တို့၏ ဇောတကမတ္တသာ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုထို အနက်ကို 'သမယသဒ္ဒါ'သာလျှင် ဟောရကား ယင်းအတ္ထုဒ္ဓါရ၌လည်း အဘိ ဟူသောဥပသာရပုဒ်နှင့်တကွထုတ်သည်။

ဧတ္တစ ဥပသဂ္ဂါနံ ဇောတကမတ္တတ္တာ တဿ တဿ အတ္ထဿ ဝါစကော သမယသဒ္ဒေါဧဝါတိ သမယေ သဒ္ဒဿ အတ္ထုဒ္ဓါရေပိ သဥပသဂ္ဂေါ အဘိသ မယသဒ္ဒေါ ဝုတ္တော။ ။သာရတ္ထ။

ကိဉ္စာပိ ဥပသဂ္ဂေါ ကြိယံ ဝိသေသေတိ၊ဇောတကဘာဝတော ပန သတိပိ တသ္မိံ သုတသဒ္ဒေါဧဝ တံတမတ္ထံ ဝဒတီတိ အနုပသဂ္ဂဿ သုတ သဒ္ဒဿ အတ္ထုဒ္ဓါရေ သဥပသဂ္ဂဿ ဂဟဏံ နဝိရုဇ္ဈတိ။ ။သုတ်ဋီကာ။

အတ္ထုဒ္ဓါရ၊ပြလကား၊အဓိပ္ပေါတတ္ထကောက်ပြီ။

ဟူသည့်နှင့်အညီ၊အဓိပ္ပေတတ္ထကိုပြလိုရကား ဣဓ ပနဿ ကာလော အတ္ထော-မိန့်၊

ဝါ-ဒေသ, ဒေသက-စသည်တို့ကို ဝိနည်းနိဒါန်းအဖြစ်ဖြင့် ညွှန်းပြအပ် သကဲ့သို့ ကာလကိုလည်း ညွှန်းပြအပ်၏ဟု ပြလိုရကား ဣဓ ပနဿ- စသည်မိန့်။ ။ဝက်ဒုစ်, သာရတ္ထ။

အဿ သမယ သဒ္ဒဿ-စွဲ၊ ။ကာလော၊သော၊အတ္ထော၊တည်း။

'သမဝါယ'စသောအနက်တို့၏ ဤ၌ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်၎င်း၊ ဒေသ, ဒေသက—စသည်တို့ကဲ့သို့ ကာလကိုလည်း ဝိနည်းနိဒါန်းအဖြစ်ဖြင့် ညွှန်းပြအပ် သောကြောင့်၎င်း—ဟူလို။ ။၎င်း၊သုတ်ဋီကာ။

ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၎င်း။သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့်၎င်း ညွှန်းပြမှု၍ တတိယာ ဝိဘတ်ဖြင့် ညွှန်းပြခြင်းအကျိုးကိုထုတ်ပြလို၍ ပရိဟာရအားဖြင့် စောဒနာ ကိုဖြစ်စေလိုရကား ဩတ္တာပဟ-မိန့်။ ၎င်း။

ဩဇေတသ္မိံ ဗျာနေ၊ဤတေန သမယေန-ဟူသောအရာ၌၊ ဝိတက္ကာဝါဒိ၊ သည်၊ ဋ္ဌတွာ၊၍၊ အာပဟ၊၏၊ သမ္ဗန်၊

စောဒနာသောအခြင်းအရာကိုပြလိုရကား အထ-စသည်မိန့်။

အထကား ပဥှာအနက်၌ နိပါတ်၊ အထ ပုစ္ဆာဝါဒိ၊မေးဦးအံ့၊ ။ပေး၊

အထာတိ စောဒနာယ ကတ္ထုကာ တံ ဒိပေတိ။နနူတိဣမိနာ သမာနတ္ထော။ သာရတ္ထ။ ။ဋီကာ၌'နနုသဒ္ဒါ'လည်း ပုစ္ဆာအနက်၌နိပါတ်။

ကစ္စိ နု နနု ဣစ္စေတေ၊ပုစ္ဆနတ္ထေ။ သဒ္ဒနီတိ။ ။
အထာတိ နနု ပုစ္ဆာမိ။ ။ယောဇနာ။

ကာလ္ဗာ၊ကြောင့်၊ ကရဏဝစနေန၊ဖြင့်၊နိဒ္ဒေသော၊ကို၊ ကတော၊နည်း၊ သမ္ဗန်၊ ။သာရတ္ထ,ယောဇနာ။

သုတ်အဘိဓမ္မာတို့၌ တပါးသောဝိဘတ်ဖြင့် ညွှန်းပြအပ်သော သမယကို ဥပမာပြုလိုရကား ယထာ-စသည်မိန့်၊

ဘုမ္မဝစနေန၊ သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော ကတော ယထာ-ကို ဆောင်၍ သမ္ဗန်၊

'ဣတိ'ကား အာဟ၏ အာကာရ၊ ။ယောဇနာ။

တတ္ထ-တေသု သုတ္တာဘိဓမ္မေသု-စွဲ၊ ။တထာ၊ ထိုနတိယာဝိဘတ်, သတ္တမီဝိဘတ်တို့ဖြင့်၊ အတ္ထသမ္ဘဝတော၊စ၊ရင်း၊ ဣဓ၊၌။ အညထာ၊ ဒုတိယာ, သတ္တမီဝိဘတ်တို့မှတပါးသော တတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ အတ္ထသမ္ဘဝတော၊ရင်း၊ နိဒ္ဒေသော ကတော ဣတိ ပရိဟာရော၊ ထည့်၊ သမ္ဗန်၊

ယင်းကိုချဲ့လိုရကား ကထံ-စသည်မိန့်၊ ။ဟိကား ဝိတ္ထာရ၊ဝါ-ဒဋ္ဌီ၊ ဝါ-ကာရဏ၊ ယံသမယံ, တံသမယံတို့ကား အစ္စန္တသံယောဂ၊

အစ္စန္တမေဝ၊စင်စစ်သာလျှင်၊

ဟောတော်မူခြင်းငှါ အားထုတ်တော်မူသည်မှစ၍ ပြီးဆုံးသည်တိုင်အောင် 'မပြတ်'ဟူလို။

ကရုဏာဝိဟာရေန' ကရုဏာတော်၏ အငွေ့မ်းဖြင့်ဖြစ်သော သူတပါးတို့၏ အစီးအပွါးကို ကျင့်တော်မူခြင်းဟု ဆိုအပ်သော နေခြင်းအားဖြင့်၊ သာရတ္ထ,သုတ်ဋီကာ။

ဝိဟရဏံ ဝိဟာရော၊ပရဟိတပဋိပတ္တိရစေ။ ။ကရုဏာဝသေန ပဝတ္တော ဝိဟာရော ကရုဏာဝိဟာရော—ပြု။

ဒေသနာ၏ ကရုဏာလျှင် အကြောင်းရှိသောကြောင့် ပရဟိတပဋိပတ်ကို ရည်၍ 'ကရုဏာဝိဟာရ' ဟူသည်။ ။မဟာကရုဏာသမာပတ်ဟော့ဝ်။ ။ ဒေသနာဉာဏ်၏ အာရုံကား ဒေသေတဗ္ဗဓမ္မ၊ မဟာကရုဏာ၏ အာရုံကား သတ္တပညတ်။သို့အာရုံပြားရကား တကွမဖြစ်သင့်သောကြောင့် ဟူလို။

ဝါ-ကရုဏာတော်၏ အငွေ့မ်းဖြင့်ဖြစ်သော သူတပါးတို့၏ အစီးအပွါးကို ကျင့်တော်မူခြင်းဖြင့်၊

ဝိဟရဏံ ပဋိပဇ္ဇနံ ဝိဟာရော၊ ကရုဏာဝသေန ပဝတ္တော ဝိဟာရော တထာ။ ။ယောဇနာ။

တဒတ္ထဓောတနတ္ထံ၊ ထိုအဝ္စန္တသံယောဂ အနက်ကို ထွန်းပြခြင်းငှါ၊ တတ္ထသုတ္တန္တေ-စွဲ။ ။ဥပယောဂဝစနေန နိဒ္ဒေသော ကတော၊ မာသံ အဇ္ဈေတိကဲ့သို့ ကာလအစ္စန္တသံယောဂဟူလို။

ဘာဝေန၊ လက္ခဏ ကြိယာဖြင့်။ ဘာဝလက္ခဏတ္ထောစ၊ လက္ခ ကြိယာကိုမှတ်ခြင်းဟူသောအနက်သည်ရင်း။

ဘဝန် ဘာဝေါ—ပြု။ကြိယာရစေ။ဘာဝေါ နာမ ကြိယာ။ ။ဋီကာ,သုတ်ဋီကာ—စသည်။ ။ယင်းကြိယာကိုလည်း—

ဓာတွတ္ထော ကြိယာ နာမ၊ကာစိဟာကာစ ဇေဋ္ဌကာ။
ကာစ ကာရက ဗျာပါရော၊သော ကြိယာတိ ပတီယတေ။ ။
ဟူသောဂါထာအတိုင်းမှတ်။

ယင်းဗျာပါရသည် အဘယ်ကြောင့် ဘာဝဟူ၍ရင်း၊ ကြိယာဟူ၍ရင်း မည်သနည်းဟူမူကား—

သဗ္ဗာ ကရဏရူပါဟိ၊ဓာတွတ္ထာ သကလာ တတော။
ဘာဝေါ ကြိယာစ သာမညံ၊သကလေသွံ ဂမ္မတေ။ ။

ဟူသောဂါထာ။ ။ဘူကရာ သဗ္ဗဓာတွတ္ထဝါစကာ—ဟူသည်တို့နှင့်အညီဖြေ။

ကာလတ္ထော၊ ကာလဟုဆိုအပ်သောအနက်ဖြစ်သော။ သမယော၊ သမယသည်ရင်း။ သမူဟတ္ထော၊သမူဟဟုဆိုအပ်သော အနက်ဖြစ်သော။ သမယောစ၊သည်ရင်း။

ကာလသင်္ခါတော အတ္ထော ကာလတ္ထော၊သမူဟသင်္ခါတော အတ္ထော သမူဟတ္ထော—ပြု။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ-ကာလတ္ထော၊ ကာလသဒ္ဒါ၏ အနက်ဖြစ်သော။ သမယော၊ သည်ရင်း။သမူဟတ္ထော၊သမူဟသဒ္ဒါ၏အနက်ဖြစ်သော။ သမယောစ၊သည်ရင်း။

ကာလသဒ္ဒဿ အတ္ထော ကာလတ္ထော—ပြု။ 'သမူဟတ္ထော'၌လည်း နည်းတူ။ ။ကာလတ္ထော, သမူဟတ္ထော-ဟူသော်လည်း အနက်၌ မဖြစ်သင့်ရကား သဒ္ဒါကိုယူ၊'အဂ္ဂိသိနိ,တုမှမှာကံ,တယိမယိ'စသည်ကဲ့သို့။ ။အတ္ထေ အသန္တ ဝေယေဝ သဒ္ဒေ ဝုတ္တဝိဓာနံ ဟောတိ။ဥာသ်။ • ။အတ္ထနိဒ္ဒေသော သဒ္ဒနိဒ္ဒေသော။ ။သဒ္ဒနီတိ။

တဿအဘိဓေယျ-စွဲ။ ။ဖဿာဒိဓမ္မာနံ၊တို့၏။ အဓိကရဏံ၊တည်ရာတည်း။

ဘုမ္မဝစနေ့စ ဝတ္တမ္ဗေ ပစ္စတ္တဝစနယာ ဝစနံ ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသောနာမ။ ။ မဏိမဉ္ဇူ။ ။ကေစိတ္တိုကား မလိုအပ်သောဝိဘတ်ကိုဆို၍ လိုအပ်သောဝိဘတ်ကို မဆိုခြင်းသည် ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသမည်သည်ဟူ၏။

ပရတော၊ နောက်၌၊ (ဏ္ဍတိပိ သော ဘဂဝါ-စသည်ဖြင့် လာသော အရာကိုယူ)။

သုတ္တန်၌ ဧကံသမယံ ဘဂဝါ-ဟူ၏သို့ ထို့အတူ တေနသမယေန ဘဂဝါ ဝေရဉ္ဇာယံ-ဟူသင့်သည်၊ ယင်းသို့ မဟူသော် တထာဂတော သုဂတော-စသည်တို့ကို ဟူသင့်သည်၊ ယင်းနှစ်ပါးကို ယူခြင်း၌ အကျိုးစိုးစဉ်းမျှရှိမှု ဆိုသင့်၏ဟူငြားအံ့၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အလွန်နက်နဲသော အလိုတော်အစဉ်ကို မသိကုန်သော အချို့သူတို့အား အပညတ္တေ သိက္ခာပဒေ အနာဒီနဝဒဿာ၊ပ။ အဘိညာပေဿိ-စသည်။ အထခေါ ဘဂဝါ အာယသ္မန္တံ သုဒိန္နံ ပဋိပုစ္ဆိ-စသည်၊ သာဒိယိတုံ ဘိက္ခုတိ နာဟံ ဘဂဝါ သာဒိယိန္တိ-စသည်၊ ထို့အတူ ဝိနိစ္ဆယအမတ် ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းကိုမေးတော်မူ၍ ယင်းဆိုသောအပိုင်းအခြားဖြင့် ဒုတိယပါရာဇိကကို ပညတ်တော်မူခြင်း,ဒေဝဒတ်အား ရဟန်းအဖြစ်ကိုခွင့်ပြုတော်မူခြင်း-စသည်၊ ယင်းသို့သော ဝိနည်း ပရိယတ်ကိုမြင်သော ဘုရား၏ သဗ္ဗညုအဖြစ်ကိုစွဲ၍ငြင်း၊ ထို့အတူ ကိံ ပန တုယှံ ဆဝဿဝဏ္ဏသက်သာ-စသော ကြမ်းကြုတ်သော စကားနှင့် စပ်ယှဉ်သော ဝိနည်း ပရိယတ်ကို မှီလျက် ရဟန္တာအဖြစ်ကို စွဲ၍ငြင်း၊ ယုံမှားသက်ဘဖြစ်ရာ၏၊ ယင်းနှစ်ပါးသော ယုံမှားသက်ဘကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ အရှင်ဥပါလိမထေရ်သည် ယင်းနှစ်ပုဒ်ကိုသာ အရာခင်သိမ်း၌ ပြုအပ်သည်ဟူပေ၊ ဝဒိရ၊ ၊ ယင်းနှစ်ပုဒ်ဖြင့် အလုံးစုံသော ဉေယျကိုသိတော်မူဘတ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓသာစင်စစ်မည်သည်မဟုတ်၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည် အလုံးစုံသော ဒေါသကို ချိုးဖျက်တော်မူပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ဘဂဝါလည်း မည်တော်မူ၏၊ နောက်၌လည်း၊ ဇာနန္တာပိ တထာဂတာ ပုစ္ဆန္တိ၊ပ၊အနတ္ထသံဟိတေ သေတုဃာတော တထာဂတာနံ ဟူ၍ငြင်း၊ အဟံ ခေါ တေသံ သဏ္ဍေ နပိ ဝိနေမိ၊ဖရုသေနပိ ဝိနေမိ-စသည်ကိုငြင်းဟောတော်မူ၏၊ သို့အနက်ကိုပြသည်၊ ငြင်း၊ ၊ဝိဂတော ရဇော အဿာတိ ဝေရဉ္ဇာဟူ၍ငြင်း၊ ဗလိနတ်စာပြုခြင်းငှါ ယူခြင်းဖြင့် သတ္တဝါကို နှိပ်စက်ခြင်းမရှိရကား အပြစ်မြကင်းသည့်မြို့ဟူလို၊

ဝေရံ ဧတ္ထ ဓာတုနိဒ္ဒေသော ဝေရဉ္ဇာဟူ၍ရင်း။ ။သေရိဝါဏိဇဇာတ်၌ ဒေဝဒတ်၏ယင်း၌ ရန်ဖြစ်ဘူးသည့်မြို့ဟူလို။ ။ဝိဝိဓေဟိ ရဇ္ဇယတီတိ ဝေရဉ္ဇာ ဟူ၍ရင်း။ ဝင့်တိုင်းဝင်တိုင်းသော သူတို့ကို ကချေသဘင်-စသည့်ခဲဘွယ် ဘောဇဉ်ဆင်ယင်တန်ဆာ-စသည့်အသုံးထူးသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် တပ်စေတတ်သည့်မြို့ဟူလို။ ။ဝေရံ အဘိဘဝိတွာ ဇာတာတိ-ဝေရဉ္ဇာ ဟူ၍ရင်း။ ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူတို့ကို ဖိစီးလွှမ်းမိုး၍ တည်ထောင်အပ်သည့်မြို့ဟူလို။ ။ဝေရဉ္ဇသာ ဣသိနော အဿမဋ္ဌာနေ ကတာတိ ဝေရဉ္ဇာ-ဟူ၍ရင်း။ ဝေရဉ္ဇာရသေ့၏ သင်္ခမ်းကျောင်းအရပ်၌တည်ထောင်အပ်သော မြို့ဟူလို။ ။ဤသို့စသည်ဖြင့် အချို့ဖွင့်ကြ၏။ သို့ဖွင့်ခြင်းဖြင့် အဘယ်မူစ အံ့နည်း ယင်းကား ယင်းမြို့၏ အမည်မျှသာဟုပြလိုရကား ဝေရဉ္ဇာတိ၊ပ။ ဝစနံမိန္နံ။ သာရတ္ထ၊ ။အန္ဓတ္ထသညာမဟုတ်-ရုဠှီသညာဟူလို။ ။နာမ မတ္တမေတံ တဿ နဂရဿ၊ရင်း။

သမီပတ္ထေ၊၌၊ ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တမီဝိဘတ်တည်း၊ ဝါ၊ သတ္တမီဝိဘတ် ရှိသောပုဒ်တည်း။

ဘုမ္မေ ဝိဟိတံ ဝစနံ၊ဘုမ္မေ ဝါ ဝိဟိတံ ဝစနံ အဿာတိ ဘုမ္မဝစနံ-ပြု။ ။
ဂင်္ဂါယံ ဂါဝေါ စရန္တိ၊ကူပေ ဂဂ္ဂကုလံ—စသည့်၌ကဲ့သို့ သမီပူပစာဟူလို။

ဝိဟာရတိ၌ အနက်ကား ဝိဟာရေဏကြိယာ၊ ဗာဟျတ်ကား ဘုရား။ ထို့တွင် အနက်ဖြစ်သော ဝိဟာရေဏကြိယာကား ဣရိယာပထ,ဒိဗ္ဗ,ဗြဟ္မ, အရိယဝိဟာရ-ဟု လေးပါး။ ဝါ-ဝိဟာရတိ၌ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်, ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန် အားဖြင့်နှစ်ပါးတို့တွင် ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်ကားဘုရား၊ ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်ကား ဝိဟာ ရဏကြိယာ၊ ထိုတွင် ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်သော ဝိဟာရဏကြိယာကား ဣရိ ယာပထ,ဒိဗ္ဗ,ဗြဟ္မ, အရိယဝိဟာရဟု လေးပါး။ ထိုတွင် ဤ၌ သဒ္ဒန္တရ သန္နိဓာန်ဖြင့်ပြီးသော အသုံးကို သုံးသပ်ခြင်းကင်းရကား တပါးပါးဟုပြလို ရကား ဝိဟာရတီတိ၊ပ။မေတံမိန္နံ။ ။သာရတ္ထ, သီလက္ခန္ဓဋီကာ။

ဝိဟာရတီတိ ဧတံပဒံ၊သည်၊ အဝိသေသေန၊ အထူးမှ ကင်းသောအား ဖြင့်၊ပေး။

ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော ဝိဟာရတိ—စသည်၌ 'ဣရိယာပထ,ပဋိမံရာနံ ဥပသမ္ပန္န ဝိဟာရတိ' စသည်၌ ဒိဗ္ဗ၊ 'မေတ္တာသဟဂတေန စေတသာ ဧကံ ဒိသံ ဖရိတွာ ဝိဟာရတိ'စသည်၌ ဗြဟ္မ၊ 'သဗ္ဗနိမိတ္တာနံ အမနသိကာရာ အနိမိတ္တံ

ကာလကို မလွန်ဘဲ၊ ကရိဏ်းဖြစ်သော ယင်းကာလဖြင့်ပင် သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပညတ်တော်မူ၍ နေတော်မူသည်ဟူလို။ ။ဋီကာ,သုတ်ဋီကာ။

သိက္ခာပဒပညတ္တိ ဟေတုဥ္စ၊ ကိုလည်း၊ စ,သဒ္ဒါကား၊ အနိယမဝိကပ်။

တတိယပါရာဇိက-စသည် တို့၌ကဲ့သို့ သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ထိုထိုဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသည့်အခါကိုငံ့လင့်တော်မူ၍ ဟိတ်ဖြစ်သော ယင်းကာလကြောင့် နေတော်မူသည်ဟူလို။ ၎င်း။

သိက္ခာပဒါနိ ပညာပယန္တော သိက္ခာပဒပညတ္တိဟေတုဥ္စ အပေက္ခမာနော-ဟူခြင်းကြောင့် တေနသမယေန ကရဏဘူတေန ဟေတုဘူတေန ဟူသင့်သော်လည်း ဤ၌ ဟိတ်အနက်ကို လိုသောကြောင့် ဟေတုဘူတေနကို ရှေးဦးစွာဟူသည်၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်သုံးပါး။

ဤအရာ၌ သင့်သောအကြောင်းကို ကြံခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိ၊ ဤအရာ၌ အဋ္ဌကထာ ဆရာအား အစဉ်ကို ဆိုလိုခြင်းမရှိ။ ထိုကြောင့်လျှင် ဒီဃနိကာယ် အဋ္ဌကထာ၌လည်း တေနသမယေန ဟေတုဘူတေန ကရဏဘူတေန-စသည်ဖြင့် ယင်းအစဉ်ကိုပင် ဆိုသည်၊ သင်းအဋ္ဌကထာ၌ ရှေ့ဦးစွာ ဟေတုဘူတေနကို ဤဝိနည်းတွင် တေနသမယေန ဝေရဥ္ဇာယံ ဝိဟရတိ၌ ဟိတ်အနက်ကို လိုအပ်သည်အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ ဆိုသည်မဟုတ်၊ သာရတ္ထ။

ဝါ-ကရဏဘူတေန ဟူသောကရိဏ်းကို ဟိတ်အနက်မှ ရှေ့အဖို့၌ ဖြစ်သောကြောင့် ရှေးဦးစွာ ဆိုသင့်သော်သည်း နောက်၌ဆိုသည်၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်၊ ယင်းစကားကို မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သည်။ ဟိတ်အနက်မှ နောက်၌ ကရိဏ်းအနက်ကို ယှဉ်အပ်သည်ရှိသော် အစဉ်သဖြင့်လျှင် ယှဉ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ သို့ကားမယှဉ် ကရိဏ်းအနက်ကို ရှေးဦးစွာယှဉ်၍ ရှေးဦးစွာဆိုသည်၊ ယင်းသို့ယှဉ်မှုကား လွယ်သောကြောင့် ဟိတ်အနက်ကိုနောက်မှယှဉ်သည်ဟုနောက်ဆိုအပ်သော ကရဏဘူတေန-ဟူသော ယင်းစကားကိုကား သိအပ်သည်၊ ထိုကြောင့် မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သည်။ ကာလသပုရဝါသီ အာနန္ဒာဆရာ။

ဝါ-သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို၊ ပညာပယန္တော၊ ၍၊' ဟေတုဘူတေနစ၊ သော၊ ကရဏဘူတေနစ၊ သော၊ တေနသမယေန၊ ကြောင့်၊ ဝါ၊ ဖြင့်၊ ဘဂဝါ တတ္ထ တတ္ထ ဝိဟာသိ၊ သိက္ခာပဒပညတ္တိဟေတုဥ္စ၊ ကိုလည်း၊ အ

ပေက္ခမာနော၊ ၍။ ဟောတုဘူတော၊ သော၊ တေနသမယေန၊ ကြောင့်၊ ဘဂဝါ တတ္ထ ထတ္ထ ဝိဟာသိ၊ သမ္ဗန်။

ဧဝမေတ္ထ သမ္ဗန္ဓော ကာတဗ္ဗောတိပိ ဝဒန္တိ။ ။သာရတ္ထ။

ဝံဒ္ဓေန၀ ဧဝ္ဝ တန္တံ၊ ထိုဟိတ်အနက်, ကာရိုဏ်းအနက်ကို ထွန်းပြခြင်း၌၊ ဏ္ဍမော၊ ဤဝိနည်း၌၊

ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအနက်ကို သင်္ဂဟဂါထာဖြင့် ချုံး၍ပြခြင်း၌ ဟောတိစေတ္ထ-စသည်မိန့်၊

ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ စ,ကား ဝါကျာရမ္ဘ၊ ။ဥပယောဂေန သော ဏ္ဍမော ဟူသော၊ အယံဂါထာ၊ သည်၊ ထည့်၊ ဟောတိ၊ ၏။

'အဋ္ဌဓာ လောဘမူလာနိ-စသော ဝုတ္တ သင်္ဂဟ,ဆဗ္ဗိံသာနုတ္တရေ ဓမ္မာ' စသော 'ဝုစ္စမာနသင်္ဂဟ, ယထာဝုတ္တာနုသာရေန'စသော ဥဘယသင်္ဂဟတွင် ယင်းဂါထာကား ဝုတ္တသင်္ဂဟတည်း။ ယင်းဂါတာကို သင်္ဂဟ,ဥဒ္ဒါန်,အနုဂီတိ ဟူ၏။

သမ္ပိဏ္ဍိတွာ ဂယှန္တိ ဧတ္ထ ဧတေနာတိ ဝါ သင်္ဂဟော။မဏိမဉ္ဇူ။ ။ဝုတ္တသောဝ အတ္ထဿ ဝိပ္ပတိက္ကူဘာဝေန ဒဿိတုံ အဒ္ဒတွာ ဥဒ္ဓံဒါနံ ရက္ခနံဥဒ္ဒါနံ၊ သင်္ဂဟဝစနန္တိ အတ္ထော။နေတ္တိအဋ္ဌကထာ။ ။အနုဂီတီတိ ဝုတ္တဿေဝတ္ထဿ သုခဂ္ဂဟဏတ္ထံ အနုပစ္ဆာ ဂါယနဂါထာ။ ။ဋီကာ။

ဥပယောဂေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဘူမ္မေန၊ ဖြင့်ရင်း၊ တံတံအတ္ထံ၊ ထိုထိုအစွန့်ကို၊ သံယောဂအနက်,အဓိကရဏအနက်, ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏာအနက်ကို၊ အပေက္ခိယ၊ ၍။ အညတြ၊ ဝိနည်းမှ တပါးသော သုတ်အဘိဓမ္မာတို့၌၊ သမယော၊ သမယသဒ္ဒါကို၊ ဝုတ္တော၊ ၏၊ ဏ္ဍမော၊ ဤဝိနည်း၌၊ တံတံအတ္ထံ၊ ထိုထိုဟိတ်အနက်,ကာရိုဏ်းအနက်ကို၊ အပေက္ခိယ၊ ၍။ ကရဏေန၊ ဖြင့်လျှင်၊ သော၊ ထိုသမယသဒ္ဒါကို၊ ဝုတ္တော၊ ၏။ ။သမ္ဗန်။

ဆရာဘား သို့ဖွင့်၏၊ တပါးသောဆရာတို့ကား · အဘယ်သို့ ဖွင့်ကုန်သနည်း ရုဒ်ကြောင့် ပေါရာဏာ-စသည်မိန့်၊

ပေါရာဏာ ယန္တိ ဝါ ဧသော သဒ္ဒေါ၊ သည်ရင်း။ ။အဘိလာပမတ္တဘေဒေါ၊ သဒ္ဒါမျှဖြင့်သာ ထူး၏။ သာရတ္ထ၊ ။ဝါ၊ ဒေသနာဝိလာသအားဖြင့် သဒ္ဒါမျှဖြင့်သာ ထူး၏၊ ။ဥမတိ၊

ဝိဘတ်မျှဖြင့်သာ ထူးသည်။အနက်အားဖြင့် မထူးဟူလို။ ။ယင်းဖြင့် သုတ်, ဝိနည်းတို့၌ 'ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသ'ဟုပြသည်။သာရတ္ထ၊ ။သတ္တမီဝိဘတ်ဆိုအပ်သည်ကို ဒုတိယာ,တတိယာဝိဘတ်ဆိုခြင်းသည် ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသမည်၏။

ဝိဝါဒါဒေါ်မိကရဏံ သိယာ၊ဓာရေစ ကာရဏေ-ဟူသည်တွင် ဤ၌ အာဓာရတ္ထ။ ၊အဓိကရိယတိ အာဓာရိယတိ ဧတ္ထာတိ အဓိကရဏံ-ပြု။ ။ ယောဇနာ။ ။ဓမ္မတို့၏ 'ခဏတ္တယ'ကိုရင်း အစိတ်အစိတ်သော 'ဓမ္မ'တို့ကိုရင်း ငှဲ၍ပညတ်အပ်သော ကာလသမူဟသည် ဝေါဟာရမျှသာ မဟုတ်လော၊ယင်းသည် အဘယ်သို့ ဓမ္မတို့၏ 'အာဓာရ'ဖြစ်နိုင်အံ့နည်းဟူငြားအံ့။ 'ပုဗ္ဗန္ဟေ ဇာတော သာယန္ဟေ ဂန္တွာ'စသည်တို့၌ ထိုခဏ၌ဖြစ်သော ဝတ္ထုတို့၏ ယင်းခဏမှ ရှေး၌ရင်း,နောက်၌ရင်း မရှိခြင်းကြောင့် သဘာဝဓမ္မတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော ကာလသည် မိမိသည် ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားမရှိသော်လည်း အာဓာရအဖြစ်ဖြင့် ထင်ရှားသကဲ့သို့ရင်း၊ 'ရုက္ခေ သာခါယဝရာသိယံ သန္တိုတော'စသည်တို့၌ အစိတ်အစိတ်မှ လွတ်သော အပေါင်းမရှိသော်လည်း ကပ္ပနာမတ္တအားဖြင့်ပြီးသော အပေါင်းကို အစိတ်အစိတ်တို့၏ အာဓာရအဖြစ်ဖြင့် ပညတ်အပ်သကဲ့သို့ရင်း၊ထို့အတူ ဤ၌လည်း ထင်ရှားသောကြောင့်ရင်း၊ပညတ်အပ်သောကြောင့်ရင်း အပြစ်မရှိဟူပေ။ ။ဋီကာ,သုဝဏ္ဏဋီကာ။

အဓိကရဏာဘူဖြစ်သင့်သည်မှတပါး ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏာဘူဖြစ်သင့်သည်ကိုပြလိုရကား ခဏသမဝါယ-စသည်ကိုနှိ၊ ။စ,ကား ပက္ခန္တရ၊ ခဏ သမဝါယ ဟေတု သာမဂ္ဂိတာယ၊သော။

'ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏ, စတုစက္ကသမ္ပတ္တိ'သည် 'ဩကာသ'ဟူသော အနက်ကြောင့် 'ခဏ'မည်၏။ ။''စက္ကံ့စ ပဋိရူပ ရူပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ'' စသည်ဖြင့် ညွှန်းပြအပ်သော စက္ခုဝိညာဏံ-စသည်ဟု ဆိုအပ်သော သာဓာရဏအကျိုးကိုပြီးစေတတ်သော အခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာတည်သော စက္ခုပသာဒ ရူပါရုံ-စသော အကြောင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းသည် 'သမဝါယ'မည်၏။ ။ ဇနကဟိတ်သည် ဟေတု-မည်၏။

သခယသ၁၊၏၊ ဘာဝေနှ၊ ဖြင့်၊ ဟေသိ ဖသာဒ နွော နံ၊ တို့၏၊ ဘာဝေါ၊ ကို၊ လက္ခိသတိ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝါ၊ သိအပ်၏၊

'ဂါဝီသု ဒုယှမာနာသု ဂတော၊ ဒုဒ္ဓါသု အာဂတော'၌ ဒေါဟနကြိယာဖြင့် ဂမနကြိယာကို မှတ်အပ်၏သို့ ဤ၌လည်း 'ယသ္မိံ သမယေ တသ္မိံ သမယေ'ဟု ဆိုအပ်သော ကြိယာတပါးနှင့် စပ်ခြင်းမရှိသော ပုဒ်အနက်၏ သတ္တာကြိယာမှ မကင်းရကား 'သတ်'ဟူသော 'သတ္တာ'အနက်ကို သိအပ်သောကြောင့်သာလျှင် သမယ၏ သတ္တာကြိယာဖြင့် စိတ်၏ ဥပ္ပဇ္ဇနကြိယာ၊ ဖဿ စသည်တို့၏ ဘဝနကြိယာကို မှတ်အပ်၏ဟူလို။ ။ရင်း၊ မူလဋီကာ။

တဒတ္ထဒေါဘနတ္ထံ၊ ထိုအဓိကရဏအနက်, ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏာ အနက်ကို ထွန်းပြခြင်းငှါ။ တတ္ထအတိဓမ္မေ-ဌ၊ ။ဋ္ဌဝေဒိနယော၌။ ပန,ကား, ပက္ခန္တရ။

ဟိတ်အနက်ကား အန္တေန ဝသတ္တံ၌ကဲ့သို့၊ ကရိုဏ်းအနက်ကား ဖရ
သုနာ ဆိန္နတိ၌ကဲ့သို့၊ ဟိတ်အနက်, ကရိုဏ်းအနက်-အဘယ်သို့ဖြစ်သင့်
သနည်း ဗုဒ္ဓကြောင့် ယောဟိ-စသည်ဖြင့်၊

ယေဟတုဘူတေန၊ သော၊ တေနသမယေန၊ ကြောင့်ရင်း၊ ကရဏ
ဘူတေန၊ သော၊ တေန သမယေနစ၊ ဖြင့်ရင်း၊ သမ္ဗန်။

အန္တေန ဝသတိ-စသည်၌‘ထမင်း’ကိုငဲ့၍ ထမင်းအလို့ငှါ နေ၏။ ။မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုထိုမြို့ရွာ၌ ထိုထို သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ‘ဝီတိက္ကမ’ကို ငဲ့၍ ဝီတိက္ကမ အလို့ငှါ နေတော်မူရကား ဝီတိက္ကမသာ ဟိတ်အဖြစ် ပြီးသောကြောင့်ရင်း၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသည့်အခါ၌ကား ရှေး၌ပြီးသော ထိုထိုဝီတိက္ကမဖြင့်သာ ပညတ်တော်မူရကား ‘အသိနာ ဆိန္ဒတိ’စသည်၌ကဲ့သို့ သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်းကို အထူးသဖြင့်ပြီးစေတတ်သောကြောင့် ‘ဝီတိက္ကမ’သာ ကရိုဏ်းအဖြစ် ပြီးသောကြောင့်ရင်း။ ။ကာလအနက်ဖြစ်သော သမယသည် အဘယ်ကြောင့် ဟိတ်ကရိုဏ်းဖြစ်နိုင်အံ့နည်းဟူငြားအံ့။ဝီတိက္ကမကိုငဲ့သော် ယင်းနှင့်တကွ ယင်းမှီရာဖြစ်သော ကာလကိုငဲ့၍ နေတော်မူရကား ကာလ၏လည်း ဤ၌ ဟိတ်အဖြစ်ကိုရင်း၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသော ထိုထို‘ဝီတိက္ကမကာလ’ကို မလွန်မူ၍ ယင်းကာလဖြင့်ပင် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူရကား ယင်း၏မှီရာဖြစ်သော ကာလ၏လည်း ကရိုဏ်းအဖြစ်ကိုရင်း ဆိုသောကြောင့် ‘ဌာနူပစာ’အားဖြင့် ကာလသည်လည်း ‘ဟိတ်ကရိုဏ်း’ဖြစ်သင့်၏ဟူပေ။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ-ကရဏံ ကာရော၊ ကာရောဝ ကာလော-ဟူရကား ကာလနှင့် ဝီတိက္ကမသည် ‘အရ’တူသောကြောင့် ကာလသည် ဟိတ်၊ ရောက်လာသောအခါဖြင့် သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်လျက် ဟိုထိုမြို့ရွာ၌ နေတော်မူသောကြောင့် ရောက်လာသောကာလသည် ကရိုဏ်းဖြစ်သင့်၏ဟူပေ။ ။ဝဇိရ။

‘သုဒိန်’စသည်တို့၏ ဝီတိက္ကမသာဟိတ်၊ ယင်း၏မှီရာဖြစ်သော ကာလကား ယင်းကာလကိုမလွန်မူ၍ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသောကြောင့် ‘‘ကရိုဏ်း’’ သာမည်၏။ ဂဏ္ဌိပုဒ်။

မုချအားဖြင့် ဝီတိက္ကမသာ ဟိတ်ကရိုဏ်းဖြစ်၏။ ယင်းဝီတိက္ကမသည် လွန်ကျူးသော ‘ခဏဟိတ်’ဖြစ်၍ နောက်သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်သောအခါ၌ ကရိုဏ်းလည်းဖြစ်သည်။ ။သာရတ္ထ။

သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို၊ ပညာပယန္တော၊ ၍၊ ဘဂဝါ၊သည်၊ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုမြို့ရွာနိဂုံး၌၊ ဝိဟာသိ၊၏။

ဝီတိက္ကမကိုမေး၍ ရဟန်းအပေါင်းကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် ‘ဩတိဏ္ဏဝတ္ထု ကပုဂ္ဂိုလ်ကို တဘန်မေးတော်မူ၍ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီးလျက် ထိုထိုဝတ္ထုသက်သည့်

စေတောသမာဓိံ သမာပဇ္ဇိတွာ ဝိဟရတိ’စသည်၌ အရိယဝိဟာရ၊ ယင်းကဲ့သို့ သဒ္ဒန္တရသန္နိဋ္ဌာန်ဖြင့်ပြီးသော အထူးကိုသုံးသပ်ခြင်းကင်းသည်ဟူလို၊

ဝိသေသေတီတိ ဝိသေသော၊ န ဝိသေသော အဝိသေသော—ပြု။

ဝါ-တို့တွင် ဤ၌ အထူးမပြုရကား သာမညအားဖြင့် တပါးပါးဟု ပြလိုရကား ဝိဟရတိ၊ပ။မေတ်-ဒိန္န၊ ၊ငင်း၊ ဝိမတိ၊ ၊

အဝိသေသေန၊မထူးသောအားဖြင့်၊ ဝါ-အထူးမပြုသောအားဖြင့်၊ ဝါ၊ သာမန်အားဖြင့်၊ပေး၊

ကေဒေသဿ ဂဟဏေ အသတိ ဂဟေတဗ္ဗဿ နိပ္ပဒေသတာဝ ဝိညာယတိ-ဟူသည်နှင့်အညီ ယင်းကဲ့သို့အထူးမပြုရကား တစိတ်တဒေသကိုယူခြင်း မရှိသောကြောင့် ဝိဟာရသာမန်ဟူလို။

ဝိသေသနံ ဝိသေသော၊ န ဝိသေသော အဝိသေသော—ပြု။

ဣရိယာ၊ပ၊ဝိဟာရေသု၊ ဣရိယာပထ ဝိဟာရ၊ပ၊အရိယဝိဟာရတို့ တွင်၊ပေး၊

ဣန္ဒြိယာပရပုဒ်တည်း၊ ။ဣရိယနံ ပဝတ္တနံ ဣရိယာ။အဲရ ဓာတ်၊ ဣရပြု၊ ဏျပစ္စည်း။ဣ,အက္ခရာ အာဂုံ။ ။ကာယပယောဂ-ကာယိကကြိယာကိုယူ။ ။ ဣရိယာယ ပထော—ဘွဲ့၊ ။ဌာနနိသဇ္ဇ-စသောအခိုက်အတန့်မှ ကင်း၍ တစုံတခုသည် ကာယပယောဂ ကာယိကကြိယာကို ဖြစ်စေနိုင်ရကား ဌာနနိသဇ္ဇ စသည်ကိုယူ။ ။ဝိဟရဏံ ဝိဟရတိ ဧတေနာတိ ဝါ ဝိဟာရော၊ ဣရိယာ ပထသော ဣရိယာပထော ဝါ ဝိဟာရော—တွဲ၊ ။ယင်းကား သဘောအားဖြင့် ရပ်ခြင်း,ထိုင်ခြင်း—စသော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော ‘စတုသန္တတိ’ရုပ် အစဉ် တည်း။

ဒိဝိ ဘဝေါ ဒိဗ္ဗော—ပြု။ ။ကာမဘုံ၌ဖြစ်သော်လည်း ယင်း၌ များသော အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ-စသော ‘ဗြဟ္မာ့ပြည်’၌ ဖြစ်သည်ကို ယူ။ဟ၊ယင်း၌ ဖြစ်သော အာနုဘော်ကိုယူ၊ ။‘ဒိဗ္ဗာယံ သံဝတ္တတီတိ ဒိဗ္ဗော’ ဟု တဒ္ဓိတ်ဆင့်မှ ဝိဟာရကိုယူ၊ ။ဝါ-ဒိဗ္ဗတို့ အဘိညာဘိနီဟာရ ဝသေန ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတီတိ ဒိဗ္ဗော—ပြု။ ။အဘိညာ၌သို့ရှေးရှုဆောင်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ကြီးသောဖြစ်ခြင်းအလားရှိသည်ဟူလို။ ။ဒိဝုဓာတ်၊ဏျပစ္စည်း။ဒိဝုဂတိမှိ။ ။ သဒ္ဒနီတိ။

ဒိဗ္ဗော စ သော ဝိဟာရောစ၊ဒိဗ္ဗဘာဝါဝဟော ဝါ ဝိဟာရောတိ ဒိဗ္ဗဝိဟာရော—ပြု။ ။မေတ္တာဈာန် စသည်လေးပါးမှ တပါး မဟဂ္ဂုတ်ဈာန်ကိုယူ။ ။ အရူပသမာပတ်ကိုလည်း ယင်း၌ပင် သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ အာရုပ္ပသမာပတ္တိယောပိ ဧတ္ထေဝ သင်္ဂဟံ ဂစ္ဆန္တိ၊သာရတ္ထ,အင်္ဂုတ္တရဋီကာ။ ။နေတ္တိ၌ အရူပသမာပတ်

လေးပါးကို 'အာနေဉ္ဇဝိဟာရ'ဟူ၏။ ။ယင်းကို မေတ္တာဈာန် စသည်တို့၏ ဗြဟ္မဝိဟာရအဖြစ်ကဲ့သို့ ယင်းတို့၏ 'ဘာဝနာ'အထူးကို ရည်၍ ဆိုသည်။ ။ အဋ္ဌကထာတို့၌ကား 'ဒိဗ္ဗဘာဝ'ကို ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်သာမန်အား ဖြင့် ယင်းတို့ကိုလည်း 'ဒိဗ္ဗဝိဟာရ'သာဟူ၏။ သာရတ္ထ,သီလက္ခန္ဓဋီကာ၊ ။ ဗြဟ္မာနံ ဗြဟ္မာနော ဝါ ဝိဟာရာ ဗြဟ္မဝိဟာရာ—ပြု။ ။မေတ္တာဈာန် စသော အပ္ပမညာလေးပါးကိုယူ။ ။ယင်းတို့ကား 'ဟိတုပသံဟာရ'စသည်အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် 'ဗြဟ္မဝိဟာရ'မည်သည်ဟူလို။

အရိယာ ဥတ္တမာ ဝိဟာရာ အရိယာနံ ဝါ ဝိဟာရာ အရိယဝိဟာရာ—ပြု။ ဖလသမာပတ်လေးပါးကိုယူ။ ။ယင်းတို့ကား တပါးသော ပုထုဇဉ်နှင့်မဆက် ဆံသောကြောင့် အရိယ ဝိဟာရမည်သည်ဟူလို။

ဣရိယာပထဝိဟာရောစ ဒိဗ္ဗဝိဟာရောစ ဗြဟ္မဝိဟာရောစ အရိယဝိဟာ ရောစတွဲ။ ။ရှေ့ပုဒ်၌ နောက်ပုဒ်ကျေ။ ဤ၌ အထူးအားဖြင့် ရူပစတုတ္ထဈာန်, အပ္ပမညာလေးပါး၊စတုတ္ထဈာန်ကဖလသမာပတ်သည် ဒိဗ္ဗဗြဟ္မအရိယဝိဟာရ။ ၎င်း။

အညတြဒိဗ္ဗဝိဟာရသမင်္ဂီပရိဒီပနံ၊တပါးပါးသောဝိဟာရနှင့်ပြည့်စုံသော သဗ္ဗညုဘုရား၏အဖြစ်ကိုပြတတ်သော၊ ဝါ၊ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊

သဗ္ဗာ အင်္ဂနံ သမင်္ဂေါ၊သမင်္ဂေါ အဿ အတ္ထီတိ သမင်္ဂီ။ ဘုရားရစေ။ ။ ဘာဝပ္ပစ္စာန။ ။သမင်္ဂီဘာဝပရိဒီပနံ—ဖွင့်။ သာရတ္ထ,သီလက္ခန္ဓဋီကာ။

မြတ်စွာဘုရားသည် လောဘ,ဒေါသ, မောဟ-ကြွေသောအခါ သော ကာ၌ ယင်းကို မဉ္စပဋိပတ်ဖြင့် ပယ်တော်မူခြင်း၌ ဒိဗ္ဗဗြဟ္မအရိယဝိဟာရ တို့ကို ကပ်၍ နေတော်မူသည်။ အကျယ်ကို "သာရတ္ထဒီပနီမှာရှု"၊ ။ ဣရိယာပထဝိဟာရဖြင့်ကား ယင်းကိုကြည့်၍ အတ္တဘောကို ဆောင်ခြင်း မရှိသောကြောင့်တရံတခါမျှမဆောင်သည်မဟုတ်၊ဆောင်တော်မူသည် သာ၊ ထို့ကြောင့် ယင်း၏ ဒိဗ္ဗဝိဟာရ-စသည်တို့နှင့် ဆက်ဆံရကား ဣရိ ယာ-စသည်ကိုမိန့်၊ ၎င်း၊

ဝါ၊ဒိဗ္ဗဗြဟ္မ,အရိယဝိဟာရဖြင့် အသုံးသုံးသော သန္တာနတကိုဆောင် ခြင်းသည် ဣရိယာပထ ဝိဟာရနှင့်ကင်း၍ မဖြစ်ခြင်းကြောင့် သာမန်ဆို ရကား ဤ၌ ယင်းကိုလိုအင်၏ဟုပြုခြင်း၌ ဣရိယာ-စသည်ကိုမိန့်။ ။နော တက္ကော၊

ဒိဗ္ဗဝိဟာရ-စသည်နှင့် ယှဉ်ခြင်းကို ပြတတ်သောသဒ္ဒါထူး၏ မရှိခြင်း ကြောင့်၎င်း၊ ယင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကိုပြခြင်း၏အနက်အားဖြင့်ပြီးသောကြောင့် ၎င်း ယင်းသို့ဆိုသည်၊ သာရတ္ထ, သီလက္ခန္ဓဋီကာ၊ ။ဣရိယာပထအတိုင်း၌

ဝိဟာရတိ၌ ဝိဥပသာရသည် ဝိစ္ဆေဒတ္ထဇောတက၊ ဟာရတိ သဒ္ဒါသည် ပဝတ္တေတိအနက်၊ ဝိစ္ဆိန္ဒိတွာ ဟာရတိဟူလိုသည်၊ ၎င်း၊ ။အဘာယ်ကို အဘာယ်ဖြင့် ဖြတ်သနည်း၊ အဘာယ်သို့ အဘာယ်ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းနည်းဟူသော လိန္နဂ္ဂုရိစေဒနာ-ကြောင့် သော ဟိ-စသည်မိန့်၊ ။ဧကံ၊ပ၊ဝိစ္ဆိန္ဒိတွာ ဖြင့် ကာသ ကောန ဝိစ္ဆိန္ဒိနံကို အပရိပတန္တံ၊ပ၊ဟာရတ်ဖြင့် ဧကံ ကာသ ပဝတ္တနံကို ဖြေသည်၊ လိန္နဂ္ဂုရိစေဒနာ ဟူသည်ကား ပရိဟာရသာရှိ၍ ဇွေးဝါကျဝယ် စေဒနာမထင်ရှားသော အရာ၌ ထုတ်အပ်သော စေဒနာ တည်း၊ အနုသန္ဓိစေဒနာလည်းဟူ၏၊

သောဘဂဝါ၊သည်၊ ဟာရတ်မှာစင်၊ ဝါ၊ကို၊ ဝုတ္တတိမှာဥပ်၊ ဟိကား ဒဠှီ၊ ဝါ၊ကာရဏ၊

သဗ္ဗညုဘုရားသည်တခုတည်းသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်မြင့်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး အတ္တဘောတော်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်တော်မူသော်လည်း ယင်းကား ဥပါဒိန္နကကိုယ်ခဲ့သည်၏ သဘောတည်းဟုပြခြင်းငှါ ဧကံ ဣရိယာပထဗာဓနံ-စသည်မိန့်၊ ။၎င်း၊

အပရိပတန္တံ၊မကျအောင်၊ ဝါ၊မကျသည်ကို၊ ကတွာ၊၍၊ ထည့်၊

သဗ္ဗညုဘုရားသည်တပုံဟုခသောအရပ်၌နေတော်မူသည်ရှိသော် ဝေနေယျတို့အား တရားဟောတော်မူ၍၎င်း၊ အထူးထူးသော သမာပတ်တို့ဖြင့် ကာလကိုလွန်စေတော်မူ၍၎င်း နေတော်မူရကား သတ္တဝါတို့၏၎င်း၊ကိုယ်တော်၏၎င်း၊ အထူးထူးသောစီးပွါးချမ်းသာကိုဆောင်တော်မူသည်၊ထို့ကြောင့် ဝိဟာရတိ၌ "ဝိဝိဓံဟာရတိတိ ဝိဟာရတိ"ဟု အနက်ကိုသိစေအောင်၏ဟူ၏၊ သာရတ္ထ၊ ။အဋ္ဌကထာ၌ ဝိသဒ္ဒါသည် ဝိစ္ဆေဒနတ္ထ၊ ဟာရတိသည် ပဝတ္တနတ္ထ၊ ဋီကာ၌ကား ဝိသဒ္ဒါသည် ဝိဝိဓတ္ထ၊ ဟာရတိသည် ဥပနယနတ္ထ၊ ၍ကားအထူး၊

နဠေရုသ ပုစိမန္ဒော နဠေရုပုစိမန္ဒော-ဟူ၍၎င်း၊ နဠေရုကား ယင်းသစ်ပင်၌ စိုးအုပ်၍နေသော ဘီလူးအမည်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ယင်းစိုးအုပ်၍နေရကား ယင်းသစ်ပင်သည် နဠေရုပုစိမန္ဒမည်သည်ဟူလို၊ ။နဠေရုက္ခ သုသိရေ ရုဟာတီတိ နဠေရု၊နဠေရုစ သော ပုစိမန္ဒော စာတိနဠေရုပုစိမန္ဒော ဟူ၍၎င်း၊ နဠသဒ္ဒါကား သစ်ခေါင်းဟော၊ ယင်းသစ်ပင်ကား ယင်း၌ပေါက်ရောက်သည်၊ ထို့ကြောင့် နဠေရု ပုစိမန္ဒမည်သည်ဟူလို၊ ။နဠဥဒေ ရုဟတီတိ နဠေရု၊ နဠေရုစ သော ပုစိမန္ဒော စာတိ တထာ-ဟူ၍၎င်း၊ နဠသဒ္ဒါ

ကား ကျူတောဒေဟာ၊ ယင်းသစ်ပင်ကား ယင်း၌ ပေါက်ရောက်သည်၊ ထို့ကြောင့် ယင်းသို့မည်သည် ဟူလို၊ ။နဠော ဥရု အဿာတိ နဠေရု၊ နဠေရုစ သော ပုစိမန္ဒော စာတိ တထာ-ဟူ၍ငင်း၊ ။နဠသဒ္ဒါ သုသိရတ္ထ၊ ဥရုသဒ္ဒါ မဟန္တတ္ထ၊ ယင်းသစ်ပင်ကား ကြီးသောအခေါင်းရှိသည်၊ ထိုငြေ့ ယင်းသို့မည်သည်ဟူလို၊ ။ဤသို့ဖွင့်ကြသည်၊ ။အဋ္ဌကထာဆရာကား များစွာဆိုသဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်းဟု တရသောအနက်ကိုသာပြလို ရကား နဠေရုနာမ ယက္ခော-စသည်မိန့်၊ ။သာရတ္ထ၊

'နိမ္ဗော ရိင္ဗော ပုစိမန္ဒော'ဟူရကား ပုစိမန္ဒသဒ္ဒါကား တမာပင်ဟော။ ။ထိုကြောင့် ပုစိမန္ဒောတိ နိမ္ဗရုက္ခော—ဟူသည်။ ။ပုစိ ဝုစ္စတေ ကုဋ္ဌာ။တေမန္ဒယတိ နာသယတီတိ ပုစိမန္ဒော။ဝဇိရ။ ။ပုစိကုဋ္ဌံ မန္ဒတီတိ ပုစိမန္ဒော။ဗိန္ဒာဂမော။အဘိမာန်ဋီကာ။ ။နိမ္ဗ,ဟု 'မ'သံယုတ် တတိယက္ခရာ ဗ,နှင့်သာ လိုသည်။ ။နိနယေ · ဗော မန္တော စ။ငင်း။ ။နိမ္ဗအာဒယော သဒ္ဒါ ဗန္တာ နိပ္ဖန္နာ၊နမိဿ အဿိ။နမတိ ဖလဘာရေနာတိ နိမ္ဗော။အရိင္ဗော။ ။မောဂ္ဂလာန်။

မူလံ ဘောသန္တိကေ မူလ၊မူလေ ဟောတုမိပါဘတေ-ဟူသည်တွင်ဤ၌ သမိပဝါစကကိုသာ လိုအပ်၏ဟုပြလိုရကား မူလန္တိ သမီပံ-စသည်မိန့်၊ သာရတ္ထ၊

ဟိကား ဝိတ္ထာရ၊ဒဠှီကာရဏလည်း ဟူကြ၏၊

ဥဿိခနာဒို့မတ္တာ နိပိ၊ပန်းရင်းအကျည်မျှတို့ကိုသော်လည်း၊

အကိုင်း,အခက်-စသည့် အစိတ်ရှိသော အပေါင်းဖြစ်သော သစ်ပင်၏ မြဲမြံစွာ တည်တန့်သည့်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော 'အမြစ်' ဟူသော အစိတ်အထူး၌မုချအားဖြင့်ဖြစ်သော မူလသဒ္ဒါသည်ယင်းနှင့်တူသော တရားတို့၌ငင်း၊ ယင်း၏မှီရာအရပ်အစိတ်၌ငင်း တင်စားသည် အစွမ်းအားဖြင့် ပရိယာယ်အားဖြင့်ဖြစ်ရကား ဤ၌ မုချအဖြစ်ကိုလိုအပ်၏ဟု မူလသဒ္ဒါတခုဖြင့် အထူးပြု၍ 'ဒုက္ခဒုက္ခံရူပရူပံ'ဟူ၏သို့ 'မူလမူလေ ဗိုဿတိ'ဟူသည်။ •။သာရတ္ထ။ ။ရုက္ခာဒိမူလ၌သာ'မူလသဒ္ဒါ'ထင်သည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ မူလသဒ္ဒါတခုဖြင့် အထူးပြု၍ 'ဒုက္ခဒုက္ခံ'ဟူ၏သို့ 'မူလမူလေ'ဟူသည်။ ။ဝိမတိ။

အသာခာရဏေဟောတုမို၊ ဒေါသမူစိတ်-စသည့်တို့နှင့် မဆက်ဆံသော အကြောင်း၌၊

လောဘသည် လောဘသဟဂုတ် အကုသိုလ် စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့်သာ ဆက်ဆံရကား ယင်းတို့၏အသီးဖြစ်သော အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် အသာခာရဏ ဟေတု-မည်သည်ဟူလို။ ။ငင်း၊သာရတ္ထ။

ဝါ၊ကုသိုလ်အဗျာကတတို့နှင့် မဆက်ဆံသောအကြောင်း၌၊

အလောဘ—စသည် တို့ကဲ့သို့ ကုသိုလ်, အဗျာကတတို့နှင့် မဆက်ဆံ သော ကြောင့် လောဘသည် 'အသာဓာရဏဟေတု'မည်သည်ဟူလို။သာရတ္ထ။ ။ ဝါ၊အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် 'အလောဘ' စသည်တို့ကိုလည်း သင်္ဂြိုဟ်သင့်သည်။ထို့ကြောင့် အကုသလမူသည် အကုသလမူသာ၊ ကုသိုလ်, အဗျာကတတို့နှင့် မဆက်ဆံ။ ကုသလမူသည်လည်း ကုသလမူသာ အကြွင်းနှင့် မဆက်ဆံ၊အဗျာကတမူသည်လည်း အဗျာကတမူသာ အကြွင်းနှင့်မဆက်ဆံ။ ထိုကြောင့် 'အသာဓာရဏဟေတု'ဟူသည်ဟူလို။ ။ငင်း၊ဝဇီရ။

နိဝါတော၊ သေကင်းသောအရပ်၌၊ ဝါ၊လေမရှိသောအခါ၌၊ ပဏ္ဏာဒီနိ၊ တို့သည်၊ ပတန္တိ၊ကျကုန်၏၊

ပဋန္တိ,ပတန္တိ=ဟုနှစ်ချက်သင့်။ ။ပဋန္တီတိ ပတန္တိ။အယမေဝ ဝါ ပါဌော။ သာရတ္ထ။

အဘယ်ကြောင့် ယင်းသို့နေတော်မူသနည်း၊ ယင်းမှတပါး နေတော်မူ ရာမရှိသလော စုဒ်ကြောင့် သော ကိရ-စသည်မိန့်၊

ရမဏီယော၊မွေ့လျော်အပ်၏၊ သဒ္ဒတ္တ၊ ။ဝါ၊နှစ်သက်အပ်၏။ အဒိပ္ပါယတ္တ၊ ။ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်တတ်၏၊ ဝါ၊ဖြစ်စေတတ်၏၊ ငင်း၊ ။အာဒိပဏ္ဍ၊အကြီးအမျိုး၏အဖြစ်ကို၊ ကုရုခါနေ့ဝိယ၊ သို့၊ သမ္ဘန်၊ ငင်း၊

ကုလလေးအတာ, ငါးရာကွာသော အရပ်ကို 'အဗီဒူရေ။ပ။အဟောသိ' ဟူသည်။

တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဝေရဉ္ဇာယံ ဝိဟရတိ နဠေရုပုစိမန္ဒမူလေတိ၊၍၊ ယံဝစနံ၊ကို၊ ဝုတ္တံ၊၏၊ ဘတ္တ-တသ္မိံ ဝစနေ၊၌၊ဘာသိပိ၊၏၊ ဇေ၀၊သို့၊ ပရိဝိတက္ကော၊သည်၊ သိယာ၊၏၊ ။ငင်း၊

'သိယာ'ကား အာချာတ်ပုဒ်။ အသ,ဓာတ်။ ယျေဝိဘတ်။ ။တတော အသဓာတုတော ယျေ ယျေ ဣစ္စေတာသံ ဝိဘတ္တီနံ ယထာက္ကမံ ဣယံ ဣယာ ဣစ္စေတေ အာဒေသာ ဟောန္တိ၊ဧတ သိယံ၊သော သိယာ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-သိယာ၊ရံခါ၊ဇေ၀၊ဤသို့ဆိုလတံ့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊စောဒေယျ၊ အံ့၊ ။သာရတ္ထ၊

'သိယာ'ကား သိယာ ကုသလံ သိယာ အကုသလံ—စသည်ကဲ့သို့နိပါတ်။ သိယာ ကုသလံ သိယာ အကုသလန္တိ အာဒိသု ပန သိယာသဒ္ဒေါ အဗျယ ပဒန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။သဒ္ဒနီတိ၊

ဝါ-တတ္ထတေသုပဒေသု၊ ထိုဝေရဥ္ဇာယံအစရှိသောပုဒ်တို့၌။ ကာသံဝိ၊ ၏။ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ဝိမတိ။

'ယဒိ တာဝ'စသည်ကား စောဒနာသောအခြင်းအရာ။ ။'ပါဠိလိပုတ္တေ ပါသာဒေ ဝသတိ'စသည်၌ကဲ့သို့ အဓိကရဏာ၏ အဓိကရဏ ဖြစ်အံ့။ 'ဝေရဥ္ဇာ ယံ ဝိဟရတိ နဠေရုပုစိမန္ဒမူလေ'ဟု အဓိကရဏာနှစ်ပါးကိုညွှန်းခြင်းသည် သင့်တန်စေ။ ။ယင်းနှစ်ပုဒ်၏ အရာပြားသောကြောင့် နှစ်ပုဒ်ညွှန်းခြင်းသည်မသင့်ဟူလို။ ။သာရတ္ထ။

တတ္ထ နဠေရုပုစိမန္ဒမူလေသွဲ၊ အထဝိဟာရတိ၊ အံ့။

'အထ'ကား ယဒိသဒ္ဒါ၏ သက်ဝတ္ထုနအနက်၌ နိပါတ်။ ။အထ တတ္ထ ဝိဟရတီတိ ယဒိနဠေရုပုစိမန္ဒမူလေ ဝိဟရတိ။ ။ဋင်း။

နဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။

ဝေရဥ္ဇာနဠေရုပုစိမန္ဒမူလတို့၏ ဌာနအသီးအသီးဖြစ်ခြင်းကြောင့် တေနသမယေန-ဟု ကာလကိုမှတ်၍ ဆိုခြင်းကြောင့်ဟူလို။

ယင်း မိမိအလိုကို ပြလိုသော စောဒကသည် နဟိ-စသည်ဒိန္န။ ။ဟိကား တပ္ပါကဋ္ဌိကရဏာ၊ ။ဋင်း၊

ဝါ၊ အဘယ်ကြောင့် မဆိုသင့်သနည်း ရုဒ်ကြောင့် နဟိ-စသည်ဒိန္န။ ။ဟိကား ကာရဏာ။

အပုဗ္ဗံအစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ ဝိဟရိတုံ န သက္ကာ၊ ။သမ္ဗန်၊

အာစာရနှစ်ပုဒ်၏ 'မြေ'အဘိုအားဖြင့် ပြားသောကြောင့် ဟူလို။ ။စရိမကား ပစ္ဆိမအနက်။ စရတိ ဟိနတ္တံ ယာတီတိ စရိမံ၊ ပစ္ဆိမံ။ ။မောဂ္ဂလာန်။

ဥဘယတ္ထ တေနေဝ သမယေန-ဟူရာကား အဘူးထူးသောကာလ၌ နေတော်မူခြင်းကိုမပြ၊ သာရတ္ထ၊ ။ယင်းကို ပယ်လိုရကား နခေါပနေတံ ဧဝံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-ဒိန္န။

တေဝ စနံ၊ ဤဝေရဥ္ဇာယံ။ပ။မူလေဟူသော စကားကို၊ ဧဝံ၊ သို့၊ ဝါ၊ ဤသို့သင်စောဒကာ ဆိုအပ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ နခေါပနဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ အပ်။

မဖေါက်မပြန်သော အနက်ကို မသိ၍ အလုံးစုံသော ယင်းစကားကို သင်ဆိုသည်။ ။ယင်းနှစ်ပုဒ်ကိုကား နှစ်ပါးစုံ၌ မရှေးမနှောင်း နေတော်မူခြင်းကို ပြခြင်းငှါ ဆိုသည်မဟုတ်ဟူလို။

ယခုအခါ မိမိလိုအပ်သော မဖေါက်မပြန်သော အနက်ကို ယင်း၏ လည်းမဆွကာ ဆိုအပ်ပြီးသည်အဖြစ်ကို ပြလိုရကား နနုအာဝေါစုမှ သမိ

ပဗ္ဗေ ဘုမ္မာဝစနန္တိ-မိန့်၊ ။အဝေါရမှန္ဒမှာဝိဘတ်ကား ရှိသ၊ ။ဝိဘတ္တိ သရော ရဿော၊ သဒ္ဒနီတိ၊ ။တဿာ-စသည်ကား လဒ္ဓဂုဏ်၊ ။ဥပမာယ မိဓောဆွေး၊ အတ္ထံ ဇာနန္တိ ပဏ္ဍိတာ-ဟူရကား သိလွယ်စေခြင်းငှါ ဥပမာ ကိုပြလိုသောကြောင့် ယထာ-စသည်မိန့်၊

ဂေါယူထာနိ၊နွားအပေါင်းတို့ကို၊

ဇာတ်တူဖြစ်သော 'တိရစ္ဆာန်'တို့အပေါင်းကို 'ယူထ'ဟူသည်။

ယူထော နိတ္ထိ သဇာတိနံ၊တိရစ္ဆာနာနမုစ္စတေ။ ။အဘိဓာန်။

သဇာတိယတိရစ္ဆာနာနံယော ဂဏော ယူထော ဘုစ္စတေ။သောစနိတ္တိ။ ယထာ ဟတ္ထိယူထော မိဂယူထမိစ္စာဒယော။ ယုမိဿနေ။ ထော။ ဒီဃာဒိ။ ယူထော။ ။ယင်းဋီကာ။

ယင်းသို့ဝေရဥ္စာယံ၌ သမီပါဓာရဖြစ်သော်လည်း နဠေရု ပုစိမန္ဒမူလေ ဟုသာဆိုသင့်၏၊ ဝေရဥ္စာယံကိုမဆိုသင့်၊ ထိုကြောင့် သမီပအဒိကရဏ အလွမ်းဖြင့်၊ ဝါ-နှစ်ပါးစုံသော နိဒါန်းကို ကြားခြင်း၌၊ သာရတ္ထ၊ ။ဝါ- နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် နိဒါန်းကိုကြားခြင်း၌၊ ဋီမတိ၊ ။အ ဘယ်အကျိုးရှိသနည်း၊ ဗုဒ်ကြောင့် ဂေါစရဂါမနိဒဿနတ္ထံ-စသည်မိန့်။

အဿာဘဂဝတော၊၏၊ ဂေါစရဂါမနိဒဿနတ္ထံ၊ ဆွမ်းခံရွာကိုညွှန်းပြ ခြင်းအကျိုးရှိ၏၊

ဂါဝေါ စရန္တိ ဧတ္ထာတိ ဂေါစရော။နွားတို့ ကျက်စားရာဌာနရစေ။ ။ဂေါစရ ဂါမကား သဒိသူပစာ။ ။ဝါ-ဥပမာတဒ္ဓိတ်အားဖြင့် 'ဂေါစရ'မည်သည်။ ။ ဝါ-ဂါဝေါ ဒူရွိပ်-ာနိ စရန္တိ ဧတ္ထာတိ ဂေါစရော။အာရုံရစေ။ ။ဂေါစရော ဂါမော၊တဿ နိဒဿနံ၊တံ အတ္ထော ဧတဿာတိ ဂေါစရဂါမ နိဒဿ နတ္ထံ-ပြု။ ။မချွတ်"ဂေါစရဂါမ"ကိုကြားသင့်ရကား'ဝေရဥ္စာယံ'ကိုဆိုသင့်၏ ဟူလို။

ဝါ၊ဆွမ်းခံရာရွာကို ညွှန်းပြခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ၊၏၊ ပဗ္ဗဇိတာနုရူပနိဝါသနိဒဿနတ္ထံ၊ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သော နေ တော်မူခြင်းကို ညွှန်းပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ။ဝါ၊ညွှန်းပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊၏၊

ထိုကြောင့် သမီပါဓိကရဏအစွမ်းဖြင့် နိဒါန်းကို။ ဝါ-နှစ်ပါးစုံသောနိဒါန်း ကို။ဝါ-နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် နိဒါန်းကိုကြားသည်ဟူလို။

ဝေရဥ္စာကို ကြားခြင်းသည် ယင်းမျှသာ အကျိုးရှိသည်မဟုတ်၊နဠေရု ပုစိမန္ဒမူလကို ကြားခြင်းသည် ပဗ္ဗဇိတာနုဂ္ဂဟကာရဏ-စသည်များသော

အကျိုးရှိ၏၊ ထို့ဂဟဋ္ဌာနုဂ္ဂဟကရဏစသည် အထူးထူးသော အကျိုးရှိ၏ ဟုပြလိုရကား တဿ-စသည်မိန့်၊ ၊သာရတ္ထ၊

တဿ-တေသု ဒွီသု ဝစနေသု-စွဲ။ နိဒ္ဒါရဏ၊တဿအစွဲကို အောက်၌ အ ဓိတ်ကိုပေါင်း၍ဆို ဟူသည်နှင့်အညီ။ ၊ဂေဟေ တိဋ္ဌန္တီတိ ဂဟဋ္ဌာ၊ ၄,ကို အ,ပြု၍‘ဂဟဋ္ဌာ’ဟူသည်၊ ၊ဂေဟာဿေကာရော အကာရမိကာ ရဋ္ဌ သဓာသတဒ္ဒိတေသု၊ဂဟာကုဠံ ဂဟပ္ပတိ ဂဟဋ္ဌော ဝိဟိ၊သဒ္ဒနီတိ၊ ထိုသူတို့ ပစ္စည်းကို ခံယူတော်မူခြင်း,ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခြင်း-စသည် တို့အခွင့်ကိုပေးခြင်း, တရားဟောတော်မူခြင်း, သရဏဂုံ သီလ၌ တည် စေခြင်း, ဥပနိဿယ ရှိသည်အားလျော်စွာ အထက်ဖြစ်သောတရားအထူး ကို ရစိမ့်သော၄ါ ဆောင်ခြင်းဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းသည် ‘ဂဟဋ္ဌာနုဂ္ဂဟ ရဏ’မည်၏၊ “ဂေါစရဂါမ”ဖြစ်သောကြောင့် ဟူလို၊ ၊ပါဠိသင်ခြင်း, အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း, ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၄ါ လျော်သောနေရာအရပ်ကို သိမ်းယူခြင်းဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းသည် “ပဗ္ဗဇိတာနုဂ္ဂဟကရဏ”မည်၏၊ ပဗ္ဗဇိတာနုရူပနိဝါသ-ဖြစ်သောကြောင့် ဟူလို၊

ဝေရဉ္စာ၏ နဠေရုပုစိမန္ဒနှင့် နီးသည်အဖြစ်ကား ဘာဝ၊ ဂေါစရဂါမ အဖြစ်ကား ဝိဘာဝ၊ ဂဟဋ္ဌာနုဂ္ဂဟကရဏအဖြစ်ကား အနုဘာဝ၊ယင်း အနုဘာဝကို ‘ဂေါစရ ဂါမ’အဖြစ်၏ အကြောင်း ဖြစ်ရကား ယင်းကို ထောက်၍ မျှအရာ၌ တည်သောကြောင့် ဒဿေတိ ဟူသည်၊ ၊ဝါ၊ ဝေရဉ္စာ၏ သမီပဘာဝကား ဒဿန၊ ဂဟဋ္ဌာနုဂ္ဂဟကရဏဘာဝကား ဒီပက၊ဂေါစရ ဂါမ ဘာဝကား ပကာသန၊ ပစ္စယ ဂဟဏ ဘာဝကား ဝိဘာဝ၊အတ္တကိလမထာနုယောဂဝိဝဇ္ဇနဘာဝကား‘အနုဘာဝ’တို့တွင် ဒီပကတ္ထကို ဂေါစရ ဂါမ ဘာဝ၏ အကြောင်းဖြစ်ရကား ဒဿေတိ- ဟူသည်၊ ၊နဠေရုပုစိမန္ဒမူလ၌လည်း ဤနည်း၊ နောက်ကိုလည်း နည်းတူ ကြံ၊ ကျယ်အံ့စိုး၍ မဆိုပြီ၊

အတ္တ၊ပ၊ဝဇ္ဇနံ၊ အတ္တဘော၏ပင်ပန်းခြင်းကို ပြုခြင်းကို ကြဉ်ခြင်းကို၊ ဒဿေတိ၊၏၊ (ဇိုက်သမ္ဘန်၊ နောက်၌လည်းနည်းတူ)၊

အာဟိဏ္ဍော အဟံမာနော ဋ္ဌော ဟတိ အတ္တာ၊ ကိလမနံ ကိလမထော၊ အတ္တနော ကိလမထော တထာ၊အနုယုဉ္ဇနံ ကရဏံ အနုယောဂေါ၊ ဝ:သ အနုယောဂေါ အတ္တကိလမထာ နုယောဂေါ၊ ဥပဝါသ ကဏ္ဍကပဿယသေ ယျ-စသည်ဖြင့် အတ္တဘော၏ ဆင်းရဲခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းဟူလို။သာရတ္ထ,သံယုတ်

အဋ္ဌကထာ။ ။အတ္တကိလမထာနုယောဂဿ ဝိဝဇ္ဇနံ တုထာ။ ။ပစ္စည်းကို မသုံးဆောင်လိုလျှင် မခံယူသောကြောင့် ပစ္စည်းကို ခံယူခြင်းဖြင့်ပင် သုံးဆောင်ခြင်းပြီးသည်။ ယင်းဖြင့် 'အနဝဇ္ဇတာ'အဖြစ် ပြီးသောကြောင့် ပစ္စယ။ပ။ဝဇ္ဇနံ-ဟူသည်။

ဝါ၊ အတ္တဘော၏ ပင်ပန်းခြင်းကို အဖန်တလဲလဲဖြစ်စေခြင်းကို ကြဉ်ခြင်းကို၊ ။ဝိမတိ။

ဝတ္ထုကာမပဟာနတော၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ် အာရုံငါးပါးကို ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ကာမ။ပ။ဒဿနံ၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌ ကိလေသာကာမနှင့်ယှဉ်သော ချမ်းသာကိုခံစားခြင်းကိုကြဉ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုပြခြင်းကို၊

ကာမိယန္တီတိ ကာမာ၊ ဝတ္ထုကာမရစေ။ ကာမေန္တီတိ ကာမာ၊ ကိလေသာကာမရစေ။ ကာမေသု ကာမေဟိ ဝါ သမ္ပယုတ္တံ သုခံ ကာမသုခံ၊ ကာမသုခံဝေ ကာမသုခလ္လိကံ၊ ယဒနုပပန္နာ နိပါတနာ သိဇ္ဈန္တိ-သုတ်ဖြင့် လ္လိကပစ္စည်း။ ။ယောဇနာ။ ။ကာမသုခလ္လိကာ ဿ အနုယောဂေါ အနုဘဝေါ တဿ ဝိဇ္ဇနံ။ တသ္မိံ ဥပါယဒဿနံ-ဘွဲ့။ ။သာရတ္ထ၊ သံယုတ်အဋ္ဌကထာ။

ရွာတွင်း နေသသူတို့အား အလိုမရှိသော်လည်း 'ဝိသဘာဂရူပါရုံ'စသည်ကို 'မြင်ခြင်း'စသည်ဖြစ်သောကြောင့် 'ရွာပဝယ်' လျောက်ပတ်သည်အရပ်၌ နေသသူတို့အားလည်း ယင်းမရှိသောကြောင့် 'နဠေရုပုစိမန္ဒမူလ'၌ နေတော်မူခြင်းကား ''ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂဝိဇ္ဇနပါယဒဿန''ဟူလို။

ဝါ၊ ဝတ္ထုကာမလျှင် အာရုံရှိသော သုခ၌ သမ္ပယောဂအစွမ်းဖြင့်ငြိကပ်သော ကာမတဏှာကို၊ ဝါ၊ ဝတ္ထုကာမလျှင် အာရုံရှိသော သုခနှင့်တကွဖြစ်သော ကာမ၌၊ ဝါ၊ ဝတ္ထုကာမလျှင် အာရုံရှိသော ကာမတဏှာ၏ အာရုံဖြစ်သော သုခ၌ငြိကပ်သော တဏှာ၏ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်းကို ကြဉ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုပြခြင်းကို၊

ကာမာ အာရမ္မဏံ အဿာတိ ကာမံ။ နောက်ပုဒ်ကျေ။ ။ကာမဉ္စ တံ သုခဉ္စာတိ ကာမသုခံ၊ ကာမသုခေ သမ္ပယောဂဝသေန အလ္လီယတီတိ ကာမသုခလ္လိကာ။ ကာမတဏှာရစေ။ ။ဝါ-ကာမသုခနှင့်တကွဖြစ်သော ကိလေသာကာမကို 'သဟစရဏ'နည်းအားဖြင့် 'ကာမသုခ'ဟူသည်။ ။ကာမသုခေ အလ္လီယတီတိ ကာမသုခလ္လိကာ-ပြု။ ဝါ-'ကာမသုခ'ကား ကာမတဏှာ၏ အာရုံတည်း။ ။ဝစနတ္ထမှာ ယခင်နည်းပြု။ ကာမတဏှာရင်းရစေ။ ။ကာမသုခလ္လိကာယ အနုအနုယောဂေါ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ။ ။အကြွင်း ရှေးနည်းကဲ့။ ။ဝိမတိ။

ဝေရဉ္ဇသဒ္ဒါ၏ ပစ္စယာဂဟဏအားဖြင့် ဂဟဏ္ဍာနုဂ္ဂဟအကျိုးအစိတ်ကို ပြပြီး၍ ဓမ္မဒေသနာအားဖြင့် အကျိုးအစိတ်ကိုရင်း, ထို့အတူ နဠေရုပုစိမန္ဒမူလသဒ္ဒါ၏ ပဋ္ဌဇိတာနုဂ္ဂဟအကျိုးအစိတ်ကိုရင်းပြလိုရကား ပုရိမေန-'စသည်မိန့်၊

ဓမ္မဒေသနာဘိယောဂံ၊တရားဟောခြင်း၌ အားထုတ်တော်မူခြင်းကို။

သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့ကား 'ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်'ကို မြင်လျှင် အခါရောက်က တရားဟောတော်မူသည်သာ, ယင်းကိုမြင်ရခြင်းသည်လည်း 'ဂေါစရဂါမ'သို့ ကပ်တော်မူမှသာ,ယင်းသို့ကပ်တော်မူခြင်းသည်လည်း ချီးမြှောက်တော်မူလိုမှသာ။ ထိုကြောင့် 'ပုရိမေန။ပ။ယောဂံ''ဟူသည်။ ။သာရတ္ထ။

ဝိဂေကာဓိမုတ္တိံ၊ကာယစိတ္တဥပဓိဝိဝေကာ၌နှလုံးသွင်းတော်မူခြင်းကို။ (အောက်ဂိုဠကတ်၌စွဲ ဂဏ္ဌိပုဒ်)၊ ၊ဝါ၊ ကာယစိတ္တဥပဓိဝိဝေကာ၌ နှစ်သက်တော်မူခြင်းကို၊ ယင်း၌ ဝိမုတ္တိ, သုတ်ငိုကာ၊ ၊ဝါ၊ ကာယစိတ္တဥပဓိဝိဝေကာ၌ ကိုင်းညွတ်တော်မူခြင်းကို၊ ။သာရတ္ထ။

သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့ကား 'ဝိဝိတ္တ'၌ မွေ့လျော်တော်မူသည်သာ, ယင်းဝိဝိတ္တသည်လည်း 'ပဗ္ဗဇိတာနုရူပဋ္ဌာန'၌ နေတော်မူမှသာ, ယင်း၌နေတော်မူခြင်းသည်လည်း ချီးမြှောက်တော်မူလို၍သာ။ ထိုကြောင့် 'ပစ္ဆိမေန။ပ။မုတ္တိ' ဟူသည်ရင်း။

ဓမ္မဒေသနာဘိယောဂ, ဝိဝေကာဓိမုတ္တိတို့အကြောင်းဖြင့် ယင်းနှစ်ပုဒ်၏အကျိုးကို ပြလိုရကား ပုရိမေန၊ပ၊အပဂမနံ၊ မိန့်၊ ရင်း၊ ။ကရုဏာတော်ကား တရားဟောခြင်း၌ ကပ်တော်မူခြင်း၏ အကြောင်း, ပညာတော်ကား မြို့ရွာနိဂုံးမှ ဖဲခွါတော်မူခြင်း၏ အကြောင်း ယင်းဒုကဖြင့်ကား ကရုဏာတော်ဖြင့်သာ ကပ်တော်မူသည်။ လာဘ် စသည်အကြောင်းငှာ မဟုတ်၊ ပညာတော်ဖြင့်သာ ဖဲခွါတော်မူသည်၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း-စသည်အကြောင်းကြောင့်မဟုတ်-ဟု ကပ်တော်မူခြင်း, ဖဲခွါတော်မူခြင်း၏ ညစ်နွမ်းခြင်းမရှိသည့်အဖြစ်ကိုပြသည်။ ရင်း၊ ၊ဓမ္မဒေသနာဟူသောဂဟဏ္ဍာနုဂ္ဂဟအကျိုးဖြင့်ပြလိုရကား ပုရိမေန-စသည်မိန့်၊

ဟိတသုခနိပ္ဖါဒနာဓိမုတ္တတံ၊ လောကီ, လောကုတ္တရာစီးပွါးချမ်းသာကို ပြီးစေခြင်း၌ ကိုင်းညွှတ်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကို၊ (တရားဟောတော်မူခြင်းကား ဟိတသုခနိပ္ဖါဒနအကျိုးရှိသည်ဟူလို)၊

ပရဟိတသုခကရဏော၊ သူတပါးတို့၏ လောကီ, လောကုတ္တရာစီးပွါး ချမ်းသာကိုပြုခြင်း၌၊ နိရုပလေပနံ၊လိမ်းကျံကပ်ငြိတော်မမူခြင်းကို၊ ဝါ၊ လိမ်းကျံကပ်ငြိသောတဏှာ၏ မရှိခြင်းကို၊

'ဝိဝေက'ကား 'အနုပလေပန'အကျိုးရှိသည်ဟူလို။

ခမ္ဘီကာ၊ပ၊နိမိတ္တံ၊တရားသဖြင့် ရအပ်သော လာဘ်ကိုစွဲ၍ ဖြစ်သောအပြစ်မရှိသော ချမ်းသာကို မစွန့်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊

ဓမ္မေန လဒ္ဓဗ္ဗံ ဓမ္မိကံ။လာဘရဓေ။ ။ဓမ္မိကံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နံ သုခံ ဓမ္မိကသုခံ။ မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်း၏မရှိခြင်း စသည်, အချမ်း အပူ၏မရှိခြင်း စသည်ဖြင့်ဖြစ်သော အပြစ်မရှိသော ကိုယ်စိတ်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာရဓေ။ ။အပေရိစ္စဇနံ အပရိစ္စာဂေါ။ယင်းကို မှီဝဲသုံးဆောင်ခြင်းရဓေ။

ဂေါစရဂါမ၏အနည်း၌ နေတော်မူခြင်းကား နိမိတ်၊ ထို့ကြောင့် ပုရိမေနး၊ပ၊ဝိဟာရံ မိန့်သည်။

ဥတ္တရိ၊ပ၊နိမိတ္တံ၊လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော၊ ဝါ၊မြတ်သောလူဖြစ်ကုန်သော ဈာနသာဘိ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ဥစ္စာဖြစ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို အားထုတ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဖါသုဝိဟာရကို သမ္ဗန်၊ ။သာရတ္ထ၊

အဘိယုဉ္ဇနံ အဘိယောဂေါ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း, သမာပတ်ဝင်စားခြင်း စသည် ရစေ။

ပစ္ဆိမဇနတာနုရူပဗ္ဗာနံ၌ နေတော်မူခြင်းကား နိမိတ်၊ ထို့ကြောင့် ပစ္ဆိမေနး၊ပ၊နိမိတ္တံမိန့်သည်။ ။သတ္တာနံဟိတသုခနိပ္ဖါဒနာဓိမုတ္တတံ-ဟု သာမန်ဆိုအပ်ပြီးသော အကျိုးကို နှစ်ဖြာခွဲ၍ ပြခြင်းငှါ ပုဇ္ဇိမေနး၊ပ၊ဒေဝတာနံ-မိန့်၊ ။ဝဇိရ၊

ဥပကာရဗဟုလတံ၊ များသောကျေးဇူးပြုခြင်း ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို၊

ပစ္စည်းကို ခံယူတော်မူခြင်း, တရား ဟောတော်မူခြင်း စသည်ဖြင့် များစွာ ကျေးဇူးပြုတော်မူသည် ဟူလို။

ဒေဝတာနံ၊နတ်ပြဟ္မာတို့အား၊ ဥပကာရဗဟုလတံ၊ကို၊ သမ္ဗန်၊

လူကောင်းသောအရပ်သို့ ယင်းဘို့ကပ်တတ်ရကား လူကောင်းသည်အဖြစ်ကြောင့် ပစ္ဆိမေနး ဒေဝတာနံ-မိန့်သည်။ ။သာရတ္ထ၊

ဓာတသာ၊ဖွဲ့းတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏။ပ၊သံဝဍ္ဍဘာဝံ၊ အာမိသ အသုံးအဆောင်ဖြင့်ကောင်းစွာကြီးပွါးတော်မူစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။

အာမိသောပဘောဂေန သံဝဍ္ဍိတဘာဝံ–ဖွင့်။ ဋီကာ။ ။ပစ္စည်းကိုခံယူ လျှင် သုံးဆောင်ခြင်းပြီးသောကြောင့်ဟူလို။

သောဂကေန၊ဖြင့်။ အနုပလိတ္တတံ၊လိမ်းကျံတော်မမူသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိဝိဗ္ဗောကာသ၌ နေတော်မူသောကြောင့်ဟူလို။ ။ပုရိမေန တဒင်္ဂပရိ နိဗ္ဗါဒံ ဒသေသတိ၊သမ္ဗန်။ ။အကျိုးကိုမပြီးစေနိုင်က အနီးဝယ်နေတော် မမူသောကြောင့်ဟူလို။

ယင်းအကျိုးကို ပြီးစေနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို အဘယ်ကြောင့်သိသနည်း ဟု၍ကြောင့် ဇေကပုဂ္ဂလော၊ပ။ဝစနတော–မိန့်။

ဇေကပုဂ္ဂလော၊ တုဘက်ကင်းမြောက်တယောက်တည်းသော ပုဂ္ဂိုလ် သည်။

ဧကသဒ္ဒါသည် 'အသဒိသဂုဏဝိသိဋ္ဌအသဟာယ' အနက်အားဖြင့် သေဋ္ဌ ဝါစက။

လောကေ၊သတ္တလောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇနဟိ တာယ၊များစွာသောသတ္တဝါ၏စီးပွါးအကျိုး၄ါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ချမ်းသာ အကျိုး၄ါ၊(ဘဒ္ဒနဌ်စတုတ္ထိ)။

ဒိဋ္ဌဓမ္မိက; သမ္ပရာယိက-ဖြစ်သော 'ဟိတောပဒေသ' ဖြစ်တော်မူရကား ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် 'ဗဟုဇနဟိတ'အကျိုး၄ါ 'ဥပကရဏသုခ'ကို ပေး တော်မူတတ်ရကား 'စာဂ'၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် ဗဟုဇနသုခ အကျိုး၄ါ ဖြစ်တော် မူသည်ဟူလို။ ။ဝဇီရ။

လောကာနုကမ္ပာယ၊သတ္တလောကကို သနားတော်မူခြင်း၄ါ။(တုဒတ္တဌ် စတုတ္ထိ)။

တုမဓိဋ္ဌ လောကာနုကမ္ပာယ၊လောကံ အနုကမ္ပိတုန္တိ အတ္ထော။ ရူပသိဒ္ဓိ, သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ၊သတ္တလောကကို သနားခြင်းကိုပြုတော်မူခြင်း၄ါ။

လောကာနုကမ္ပံ ကာတုန္တိ အတ္ထော၊နိဒ္ဒေသ။ ။တုံပစ္စယန္တနှင့် မယှဉ် သော် သမ္ပဒါန်။ယင်းနှင့်ယှဉ်သော်'ကံသာ'ဟူ၏။ရင်း ။ယင်းကား သကတ္တ ကို အတွင်းသွင်း၍ 'သယတိ သယနံ ကရောတိ'စသည်ကဲ့သို့ သကမ္မကဓာတ် နှင့်ဖွင့်လျှင် ကံ၊သယတိ သယနံ ဘဝတိ–စသည်ကဲ့သို့ အကမ္မကဓာတ်နှင့်ဖွင့်

လျှင်ကတ္တားပင် ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ဆင်ခြင်။ ။တဒတ္ထနှင့် တုမတ္ထ အထူးကား၊ကြိယာ၏အကျိုးဖြစ်သည်ကား တဒတ္ထ၊ ကြိယာ၏အကျိုးမဖြစ်သည်ကား တုမတ္ထ။

တဒတ္ထသ တုမတ္ထဿ၊လက္ခဏမာဒိသေ ဗုဓော။
ယဿ ပယောဇနံ ယံယံ၊သော တဒတ္ထောတိ ဝုစ္စတိ။
နဟိ ပယောဇနံ ယံယံ၊သော တုမတ္ထောတိ ဝုစ္စတိ။ ။သဒ္ဒါငယ်။

အချို့လည်း သမ္ပဒါန်သည် 'ကံ'ကင်းသောအနက်၌ တဒတ္ထ၊ ကံနှင့်တကွသောအနက်၌ကား 'တုမတ္ထ'ဟူ၏။ ။အချို့လည်း ဒြဗ်အနက်၌ တဒတ္ထ၊ ကြိယာအနက်၌ကား 'တုမတ္ထ'ဟူ၏။ ။အချို့လည်း တုံပစ္စည်းနှင့်မယှဉ်အပ်သော အနက်၌ တဒတ္ထ၊ယှဉ်အပ်သောအနက်၌ကား 'တုမတ္ထ'ဟူ၏။ ၊လောကာနုကမ္ပါယ-ဟူသော်လည်း ကရုဏာတော်အာရုံဖြစ်သော သတ္တလောကကိုသာ၊ယင်းလည်း 'ဘဗ္ဗ'ကိုသာယူ၊

လောကာနုကမ္ပာယာတိ သတ္တလောကဿ အနုကမ္ပံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နတိ၊ ကတရသတ္တလောကဿာတိ။ ယော တထာဂတဿ ဓမ္မဒေသနံ သုတွာ အမတပါနံ ပိဝိ၊ဓမ္မံ ပဋိဝိဇ္ဈိ။ သာရတ္ထ၊ အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။ ။မိဘတို့ကဲ့သို့ လောကကိုစောင့်ရှောက်တော်မူတတ်ရကား မေတ္တာ,ကရုဏာတော်၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် 'လောကာနုကမ္ပအလို့ငှါ ဖြစ်တော်မူသည်ဟူ၏။ဝဇိရ။ ။လောကာနုကမ္ပအကျယ်ကို သာရတ္ထဒီပနီ,အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာများမှာရှု။

ဒေဝမနုဿာနံ၊တို့၏၊

မင်္ဂဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ ထိုက်သော သဟိတ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပြခြင်းငှါသာ ယင်းသို့ဟူသည်။ ကြွင်းသော 'နဂါး, ဂဠုန်' စသည်တို့၏ အလို့ငှါလည်း ဖြစ်တော်မူသည်သာ။ ၊ဋီကာ,အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။ ။သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ-ကဲ့သို့ ဥက္ကဋ္ဌနည်း ဟူလို။

အတ္ထာယ၊လောကီ,လောကုတ္တရာအကျိုးအလို့ငှါ၊ ဟိတာယ၊လောကီ,လောကုတ္တရာစီးပွါးအကျိုးငှါ၊ သုခါယ၊ လောကီ,လောကုတ္တရာချမ်းသာအကျိုးငှါ၊

လောကီ, လောကုတ္တရာ အကျိုးစီးပွား ချမ်းသာပြီးစိမ့်ငှါ ဖြစ်တော်မူသည်ဟူလို။အင်္ဂုတ္တရဋီကာ။

ဝါ-အတ္ထာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ပရမတ်အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ၊ မဂ်ဟူသောစီးပွါးအကျိုးငှါ၊ သုခါယ၊ဖလသမာပတ်ဟူသောချမ်းသာအကျိုးငှါ၊

ပရမတ္ထအတ္ထ ဖြစ်သောကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကိုအတ္ထ၊ ယင်းသို့ ရောက်စေတတ်ရကား မဂ်ထက်လွန်သော 'ဟိတ'မရှိသောကြောင့် မဂ်ကိုဟိတ။ ယင်းထက်

လွန်သော သုခ မရှိရကား ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကို 'သုခ'ဟူသည်။ ။ ဝဇိရ၊

ဥပ္ပဋ္ဌတိ၊ဖြစ်ထော်မှုဆဲ၊

ဝတ္တမာနေ မာနဿာ-ဟူရကား 'ဥပ္ပဇ္ဇမာနော'လည်း ပစ္စုပ္ပန်၊ဝတ္တမာနာ ပစ္စုပ္ပန္နေ-ဟူရကား 'ဥပ္ပဇ္ဇတိ'လည်း ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်၍ 'ဝိပ္ပကတသဒ္ဒါ'ချည်းပင်။ ထိုကြောင့် ကေပုဂ္ဂလော၊ သည်။ လောကော၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်ဆဲသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ဆဲ-ဟု သမ္ဗန်လျှင် ဥပ္ပဇ္ဇမာနောသည် ဥပ္ပဇ္ဇတိနှင့်အရ မပြားသော ကြောင့် 'ဝိကတိကတ္တား'မဖြစ်နိုင်ရကား ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူသည်နှင့်တူသော ကြောင့် 'နိရတ္ထက'ဖြစ်ခဲ့။ ။ဝါ—လောကော၊၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်ဆဲသော။ ကေပုဂ္ဂလော၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်ဆဲ—ဟု သမ္ဗန်လျှင် 'ကေပုဂ္ဂလော'သည် မိမိ ဖြစ်ဆဲသာဖြစ်၍ 'ဗဟုဇနဟိတ'စသည် အကျိုးကို မပြီးစေနိုင်ရကား ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကတ္တား မဖြစ်သောကြောင့် နိရတ္ထက ဖြစ်ခဲ့ဟူငြားအံ့၊ သို့သော်လည်း ဥပ္ပဇ္ဇ မာနော၌ မာနပစ္စည်းကား ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ကတ္တားကို ဝါစက။ လက္ခဏကို ဇောတကတပ်ရကား ဝတ္တမာနေ မာနဿာ၊ ကတ္တရိကိတ်-စသောပုဒ်တပါးဖြင့် မတားမြစ်သောကြောင့် ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊သော်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်ဆဲ—ဟု သမ္ဗန်။ထိုကြောင့် နိရတ္ထကမဖြစ်ဟူပေ။

သိဒ္ဓေ သတျာရမ္ဘော နိယမာယ ဝါ ဟောတိ အဏ္ဏွန္တရဝိညာပနာယ ဝါ ဟူသည်နှင့်အညီ ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူလျှင် ပြီးကောင်းလျက် 'ဥပ္ပဇ္ဇမာနော'ဟူပြန်သော ကြောင့်တပါးသောအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်တော်မူသည်မဟုတ် 'ဗဟုဇနဟိတ' စသည်အကျိုးငှါသာဖြစ်တော်မူသည်ဟူလို။

ဥပ္ပဇ္ဇမာနော ဥပ္ပဇ္ဇတီတိ ဣဒမ္ပန ဥဘယမ္ပိ ဝိပ္ပကတဝစနမေဝ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တော ဗဟုဇနဟိတတ္ထာယ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊န အညေန ကာရဏေနာတိ ဧဝံပနေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော။ဧဝရူပဉ္စေတ္ထ လက္ခဏံ န သက္ကာ ဧတံ အညေန သဒ္ဒလက္ခဏေန ပဋိဗာဟိတုံ။သာရတ္ထ,အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။

ဥပ္ပဇ္ဇမာနော ဗဟုဇနဟိတာဒိအတ္ထာယေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတီတိ ယောဇနာ၊ဝိဘော်။

ဝါ—ဥပ္ပဇ္ဇမာန,ဥပ္ပဇ္ဇတိ, ဥပ္ပန္န—ဟု သုံးပါးတို့တွင် ပါရမီဖြစ်စမှစ၍ အဂ္ဂါမိ ဖိုလ်တိုင်အောင် ဥပ္ပဇ္ဇမာန၊ အရဟတ္တမဂ်ခဏ၌ကား ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ခဏ၌ကား ဥပ္ပန္န၊ဤ၌ ဥပ္ပဇ္ဇတိကား 'ဥပ္ပန္န'ကို ဟောသည်။ထိုကြောင့်—

ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ဖြစ်ငွမ်းနိုင်သော၊ကေပုဂ္ဂလော၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်တော် မူပြီ၊ သမ္ဗန်၊

ဣမသ္မိံ ပန သုတ္တေ အရဟတ္တဖလက္ခဏံ ယေဝ သန္ဓာယ ဥပ္ပဇ္ဇတီတိ ဝုတ္တံ။ ဥပ္ပန္နော ဟောတီတိ အယံ ဟေတ္ထ အတ္ထော။ ။သာရတ္ထ,အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။

ဥပ္ပန္နမာနေဝ္ဝ မာနပစ္စည်းကား ကတ္တားကိုဝါစက၊ သတ္တိကို ဇောတက တပ်သည်။ ပန္တိမဘာဝ၌ ဖြစ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော 'ဗောဓိသမ္ဘာရ'နှင့် ပြည့်စုံသည်ဟူလို။

ဥပ္ပန္နမာနေဝါတိ ဝါ ဥပ္ပန္နိတုံ သမတ္ထော သတ္တိအတ္ထောစာယံ မာနသဒ္ဒေါ။ ယာဝတာ ဟိ သာမတ္ထိယေန မဟာဗောဓိသတ္တာနံ စရိမဘဝေ ဥပ္ပတ္တိ ဣန္တိတဗ္ဗာ၊တတ္တ ကေန ဗောဓိသမ္ဘာရသမ္ဘူတေန ပရိပုဏ္ဏေန သမန္နာဂတောတိ အတ္ထော။ ။အဂ္ဂုတ္တရဋီကာ။

ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကိုမေး၍ထင်စွာပြခြင်းငှါ ကတမော-စသည်မိန့်၊

ယဒတ္ထံ၊အကြင်လောကတ္ထအကျိုးငှါ၊ ဝါ၊ဗုဒ္ဓကိစ္စအကျိုးငှါ၊ တဒတ္ထ ပရိနိပ္ဖါဒနံ၊ ထိုလောကတ္ထ၏ပြီးခြင်းကို၊ ဝါ၊ထိုဗုဒ္ဓကိစ္စ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ယတ္တ၊ အကြင်တော်၌၊ တဒနုရူပပဝိဟာရံ၊ ထိုဖြစ်တော်မူရာ တောအား လျော်သော နေတော်မူခြင်းကို၊

တဒနုရူပပဝိဟာရအဖြစ်ကိုပြီးစေလိုသောကြောင့် ဘဂဝါ ပေ-စသည် မိန့်။

လုမ္ဗိနိဝနေ၊ဝါးတော၌ယျာဉ်၌၊

လုမ္ဗိနိဝနေတိ ဝေဠုဝနေ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ဂဏ္ဌိ။ ။လုမ္ဗိယတိ တဒတ္တိ ကေဟိ အဒ္ဓိယတိ ဂမိယတိ အာယာစိယတီတိ ဝါ လုမ္ဗိနီ၊ဝေဠု-ပြု။ ။ဝါးပင်ရှိသောကြောင့်သာ 'လုမ္ဗိနိဝန်'ဟူသည်။ ။ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ကဲ့သို့ယူ။

ဝါ၊လုမ္ဗိနိဝနေ၊အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌၊

သာလဝနေဝါ–ဖွင့်။ရင်း။ ။လုမ္ဗိယတိ ပုပ္ဖတ္တိကေဟိ ဂမိယတိ အာယာစိယတီတိ ဝါ လုမ္ဗိနီ၊သာလော–ပြု။ခဒိရဝနံကဲ့သို့ ယေဘုယျသာ။

လုဒိ တုဗိ အဒ္ဒနေ။လုမ္ဗတိ- လုမ္ဗိနိဝနံ။တုမ္ဗတိ ဥဒကတုမ္ဗော။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ရူပကာယေန ဇာတော၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ ဓမ္မကာယေန ဇာတော-ဟု ထည့်သမွန်၊ သာဓုတ္တ၊

အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် အစဉ်အတိုင်း သဒ္ဒါနှစ်ပါးဖြင့် ရူပကာယကို၊ ဓမ္မကာယကို ချီးမြှောက်ခြင်းကို၊ သူတပါးနှင့်စပ်သော အမှုအရာကို ကိုယ်တော်နှင့်စပ်သော အမှုအရာကိုပြခြင်းကို၊ ကရုဏာတော်၏ကိစ္စကို ပညာတော်၏ကိစ္စကို၊သဗ္ဗညုဘုရား၏လွန်မြတ်သော သနားတော်မူခြင်းနှင့် လျစ်လျူရှုတော်မူခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ကို ပြတော်မူ၏။ ဤသို့ စသည်ကိုယူ၊ ရင်း။ ။ဋီကာ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် မနုသေသု အနေ္တာဂတဘာဝံ၊တေဟိ အဓိကဘာဝံ။ ။ဥပဂတာနံ အစ္စန္တုပကာရကဘာဝံ လောကေဟိ အစ္စုပဂမနီယဘာဝံ။ ။ရူပကာယေန အနောပမဘာဝံ၊ဓမ္မကာယေနအနောပမဘာဝံ ဤသို့စသည်ကိုယူ။

ပူဇုတ္တမပစ္စုရေသု၊ သမ္မုတိုဿရိယေသုစ။
ဝုဒ္ဓေစေဝါတိ အဗ္ဗေသု၊ မဟန္တော ဆသု ဝတ္တတိ။ ။

ဟူသည်တွင် ဤ၌ဥတ္တမတ္ထ, ပစ္စုရတ္ထဟု ပြလိုရကား မဟတာ၊ပ၊ မဟတ္တေနပိ-မိန္န်။

ယင်းကိုပြီးစေလိုရကား ဝါ-မြဲစေလိုရကား သော ဟိ-စသည်မိန္န်၊

ဟိကားသမတ္ထန၊ ဝါ-ဒဠှိ၊ ။သသ္မာ၊ကြောင့်၊ တတ္တတသ္မိ ဘိက္ခု သံဃော၊၌၊ ယောနှင့်အပေါင်းအစိတ်အဖြစ်ဖြင့်စပ်၊ ရုက္ခေ သာခါကဲ့သို့။

ဝါ၊တွင်၊

ယင်းနှင့် နိဒ္ဓါရဏစပ်။ ။နိဒ္ဓါရဏ၌ ကေဝုစ်လည်း သင့်၏ဟူသော ဆရာ တို့ဝါဒ။

ဂုဏေန၊လောကုတ္တရာဖြစ်သော သီလ,သမာဓိ-စသောဂုဏ်အားဖြင့်၊ ထည့်၊ ပစ္ဆိမကော၊နောက်၌ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ငယ်၏၊

ပစ္ဆိမကောတိ ဂုဏေန ပစ္ဆိမကော။သာရတ္ထ။ ။ဂုဏဝသေန ပစ္ဆိမကော သဗ္ဗ ပရိတ္တဂုဏော။အဋ္ဌကထာ။ ။လောကုတ္တရာဂုဏ်အားဖြင့် ‘ငယ်သည်’ ကိုသာ ‘ပစ္ဆိမကော’ဟူသည်။ ။လောကီဂုဏ်အားဖြင့်ကား ‘ကြီးသည်’သာ ဟူလို။ ။အရှင် ‘အာနန္ဒာ’ကိုရည်၍ ယင်းကိုဆိုသည်။ ။ငင်း၊သာရတ္ထ။

သော သောတာပန္နော၊ တသ္မာ ဂုဏေဟိပိ မဟာ အဟောသိ၊သမ္ဗန်၊ ဘိက္ခူနံ သံဃေန ဘိက္ခု သံဃေနကား ဝါကျာဝဓိက န္တ အားဖြင့်ဆိုသည်၊

ဒိဋ္ဌိသီလသာမညေန သံဟတောတိ သံဃောကို ပြလိုသောကြောင့် ဒိဋ္ဌိ၊ပ၊အတ္ထောကိုမိန္န်၊ ။ငိုကာ၊

ဝါ-သံသာရေ ဘယံ ဣက္ခတီတိ ဘိက္ခုဟူရကား ပရိသတ်လေးပါး နှင့်ဆက်ဆံသောကြောင့်ရင်း၊ သံဃော သတ္တောတု ဓာန္တုနံ-ဟူရကား တူ မတူ သတ္တဝါအပေါင်းကို သံဃဟုသောကြောင့်ရင်း၊ သမဏဂဏေန- မိန္န်။ ။ရဟန်းတို့ အပေါင်းသာ။ ယင်းလည်း ဓာတ်မတူသော်လည်း ဂုဏ်တူအပေါင်းသာဟူလို၊

ယင်းဂုဏ်တူအပေါင်း အဖြစ်ကို ထင်စွာ ပြလိုရကား ဒိဋ္ဌိ၊ပ၊သဃာ တေန-မိန္န်၊ ။ယင်းဖြင့် ဒိဋ္ဌိသီလသာမညေန သံဟတောတိ သံဃော ကိုပြသည်။ သမဂ္ဂံ ကမ္မံ ဥပဂစ္ဆတိ ကြောင့်သာမဟုတ်ဟူလို၊

ဒိဋ္ဌိသီလသာမညသင်္ခါတသဃာတေန၊အယူသီလတို့၏ တူမျှသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော သဒိသဘောဂုဏ်ဖြင့် ပေါင်းအင်ငံသော၊

ပဿတီတိ ဒိဋ္ဌိ၊ပဿန္တိ ဝါ ဧတာယာတိ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒဿနံ ဝါ ဒိဋ္ဌိ—ပြု။ ။ ယင်းကား 'သမ္မာဒိဋ္ဌိ, မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ'ဟု နှစ်ပါးတွင် ဤ၌ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ယင်းလည်း လောကီ, လောကုတ္တရာနှစ်ပါးတွင် ဤ၌ ''ယာယံဒိဋ္ဌိ အရိယာ နိယျာနိကာ နိယျာတိ တက္ကရဿ သမ္မာ ဒုက္ခက္ခယာယ၊တထာရူပါယဒိဋ္ဌိယာ ဒိဋ္ဌိသာမညဂတော ဝိဟရတိ''ဟုကောသမ္ဗကသုတ်၌ဟောတော်မူသောလောကုတ္တရာသာ။

သီလတိ ကုသလာဒိဓမ္မော။သီလယန္တိ ဝါ ဧတေ ဧတ္ထာတိ သီလံ၊သီလနံ ဝါ သီလံ—ပြု။ ။ယင်းလည်း လောကီ, လောကုတ္တရာနှစ်ပါးတွင် ဤ၌ ''ယာနိ တာနိ သီလာနိ အခဏ္ဍာနိ အစ္ဆိဒ္ဒါနိ အသဗလာနိ အကမ္မာသာနိ ဘုဇိဿာနိ ဝိညူပသတ္ထာနိ အပရာမဋ္ဌာနိ သမာဓိသံဝတ္တနိကာနိ။ ယထာရူပေဟိ သီလေဟိ သီလသာမညဂတော ဝိဟရတိ''ဟု ယင်းသုတ်၌ ဟောတော်မူသော လောကုတ္တရာသာ။ ။ဋီကာ။

သမာဓိပညာကိုလည်း မယူမူ၍ ဒိဋ္ဌိသီလမျှကိုသာ အဘယ်ကြောင့် ယူသနည်းဟူငြားအံ့။ ယင်းဒွိသာ အလုံးစုံသေက္ခ, အသေက္ခအဖြစ် တူသော-ဟူပေ။ ။၁၆၇။

ဒိဋ္ဌိသဒ္ဒါဖြင့်ပညာကိုလည်း ယူအပ်သည် မဟုတ်လော ဟူငြားအံ့၊ သောတာပန် စသည်တို့၏ ပညာယ ပရိပူရကာရီအဖြစ် လျော့ပါးသော ကြောင့် မယူအပ်၊ ထိုကြောင့် ယင်းပညာဒိဋ္ဌိတို့၏ တူသောလက္ခဏာ ရှိကုန်သော်လည်း အဝဋ္ဌနှုရအားဖြင့် အသုံးရှိသည် စိတ်-သမာဓိန္ဒြေ, သမ္မာသမာဓိတို့ကဲ့သို့ဟူလို။ ။ရင်း။

သမာနာနံ ဘာဝေါ သာမညံ၊ဒိဋ္ဌိသီလာနံ သာမညံ ဒိဋ္ဌိသီလသာမညံ။ယင်းတို့၏ သဒိသဘောဂုဏ်ရစေ။ ။သံဟနိယတီတိ သင်္ဃာတော၊ဒိဋ္ဌိသီလသာမညေန သင်္ခါတေန သင်္ဃာတော ဒိဋ္ဌိသီလသာမညသင်္ခါတသင်္ဃာတော—ပြု။ဋီကာ။

အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော၊ ယံ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော ပုဂ္ဂလော သဉ္စိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျာတိ ဧဝံ ဋ္ဌာနံ ဝိတ္ထာရိ-စသည်ကို ဟောတော်မူရကား ဒိဋ္ဌိသီလတို့၏ နိယတသဘောရှိသောကြောင့် သောတာပန်တို့သော်လည်း အချင်းချင်း ဒိဋ္ဌိသီလသာမန်အားဖြင့် ပေါင်းအပ်ကုန်သည်၊ သကဒါဂါမိစသည်တို့ကား ဆိုဖွယ်မရှိဟူလို၊ ရင်း၊

အဓိပ္ပါယ်ကား အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အမှတ်မရှိ ဝေးသောအရပ်၌ တည်ကုန်သော်သည်း လူပြည်က အရိယာနှင့် ဘဝဂ်၌ အရိယာတို့ကို မိမိ၏ ဂုဏ်သာမဂ္ဂီအားဖြင့်ပေါင်းအပ်ကုန်သည်သာ,ဟူလို၊

အရိယပုဂ္ဂလာ ဟိ ယထ္တကတ္တစိ ဒူရေ ဋ္ဌိတာပိ အတ္တနော ဂုဏသာမဂ္ဂိယာ သံဟတာယေဝ။သာရတ္ထ။ ။'ဒိဋ္ဌိသီလသာမညသံဃာတသင်္ဃာတေန'ဟု သာ ပါဠ်ရှိသင့်သည်။

အချို့၌ သင်္ဃာတသင်္ဃာတေန-ဟုရှင်း၊ သင်္ဃာတေနတွင်၍သာရှင်း။ ။ သင်္ဃာတေနတွင်၍သာရှင်းရှိတတ်သည်မလို။

ဒိဋ္ဌိသီလ သာမည သင်္ဃာတ သင်္ဃာတေနာတိ ပါဠ္ဌေနေတ္ထ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ။ ဝိမတိ။

တထာရူပါယ ဒိဋ္ဌိယာ ဒိဋ္ဌိသာမညဂတော ဝိဟရတိ၊ တထာရူပေဟိ သီ လေဟိ သီလသာမညဂတော ဝိဟရတိ-ဟုဟောတော်မူသောကြောင့် ပုထုဇဉ် တို့၏လည်း ဒိဋ္ဌိသီလသာမည အားဖြင့် ပေါင်းအပ်သည်အဖြစ်ကို ရအပ်၏။ သို့သော်လည်း 'ယော တဿ ပဏ္ဏိမကော၊သော သောတာပန္နော' ဟု ဟော တော်မူသောကြောင့် ဤ၌ အရိယာသံဃာကိုသာလိုအပ်၏။ ။သာရတ္ထ။

သဒ္ဒိကား ကြိယာသမဝါယ၌ နိပါတ်ဟု ပြလိုသောကြောင့် သဒ္ဒိန္တိ ဧကတော-မိန့်၊

ပဓာဏ်သဓိယေမဂ္ဂာ၊ အဂ္ဂရာ ဝယ ဝပ္ပကော-ဟူသည်တွင် ဤ၌ ပဓာဏဟုပြလိုရကား မဂ္ဂါ၊ပ၊ဂုဏ္ဍတိ-မိန့်၊

ဘိက္ခုသတေဟိ၌ သတကား သင်္ချာပဓာန နပုလ္လိင်၊ ရာသိဘောဒဖြစ် ရကား ဗဟုဝုစ်။ ၊သတံ နပုံသကမေကဝစနန္တဉ္စ၊တထာ သဟဿံ၊ ဝဂ္ဂ ဘေဒေ၊သဗ္ဗံ ဗဟုဝစနံပိ ဘဝတိ၊ ရူပသိဒ္ဓိ၊ ၊ထို့ကြောင့် ဘိက္ခူနံ သတာနိ ဘိက္ခုသတာနိ-မိန့်၊

ယင်းပဥ္စ၊ပ၊သတေဟိကို အဘယ့်ကြောင့် ဟောတော်မူပြန်သနည်း မဟတာ ဘိက္ခုသံဃေနဖြင့်ပင် ပြီးပြီဟုတ်လော။ ။ဝါ၊မဟတာ၏ သင်္ချာမဟတ္တအဖြစ်ကို အဘယ့်ကြောင့် သိသနည်း ရုဒ်ကြောင့် ဓောန- စသည်မိန့်၊

ဓောနဝစနေန၊ဤပဉ္စ၊ပ၊သတေဟိ-ဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်၊ ဒဿိတံ ဟော တိ၊ ၊သမ္ဗန်၊

ယင်းသို့ ပြလိုသောကြောင့် ဟောပြန်သည်။ ဝါ၊ယင်းသို့ပြသောကြောင့်သိ သည်ဟူလို။

ယင်းဖြင့် သင်္ချာမဟတ္တကို၊ ယင်းကြောင့် သိသော် ဂုဏမဟတ္တကို အဘယ်ဖြင့် အဘယ်ကြောင့် သိသနည်း ရုဒ်ကြောင့် ပရေတော-စသည်မိန့်၊

· ပနကား ဝါကျာရမ္ဘ၊ ယောဇနာ၌ကား ဝိသေသဇောတကဟူ၍၊ ဆင်ခြင်။ ။အဿ မဟတော ဘိက္ခုသံဃဿ-စွဲ။ ဝိမတိ၊ ယောဇနာ၊ ဝါ၊ပဉ္စမတ္တဿ ဘိက္ခုသတဿ-စွဲ၊ ။သာရတ္ထ၊

ယင်းကို အဋ္ဌကထာ၌ 'တဿ မဟတော ဘိက္ခုသံဃဿ'နှင့် မညီသော ကြောင့်၎င်း၊ပါဠိ၌ 'ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ'ဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ဟောတော် မူသောကြောင့်၎င်း၊ ဆင်ခြင်။ ။ဂဏ္ဌိမဟာတွံမှာစပ်။

အသောသိ ၌ သုဓာတ် အဇ္ဇတ္တနီ-ဤဝိဘတ်၊ အ-အက္ခရာကား အာဂုံ၊သ-အက္ခရာအာဂုံဟုပြလိုရကား အသောသီတိ သုဏိ-မိန့်၊

သုဏိ၌သဝနဟူသည်၊ ဥပလဒ္ဓိ၊ယင်းဥပလဒ္ဓိဟူသည်ဉာဏ၊ယင်း ဉာဏသည်း ကြားသည်အမွှမ်းဖြင့်သာဟုပြလိုရကား ဥပလဘိ၊ပ၊အညာသိ-မိန့်၊

သောတဒွါရသမ္ပတ္တဝစနနိဃောသာနုသာရေန၊ သောတဒွါရသို့ရောက် သော စကားတည်းဟူသော အသံကို အစဉ်လျှောက်၍ ကြံအောက်မေ့ သဖြင့်၊ (သောတဒွါရသို့ ရောက်လာသော သဒ္ဒါရုံကို အာရုံပြု၍ သိသည် ဟုလို)၊

သဗ္ဗမ္ပိ ဝါကျံ အန္တောဂဓာဝဓာရဏံ-ဟူရကား အသောသိသဒ္ဒါ သည်ပင် အသောသိဧဝ၊နာဿ ကောစိ သဝနန္တရာယော အဟောသိ-ဟုအဝဓာရဏအကျိုးရှိသောကြောင့် ဧဝကား ပဒပူရဏဟု ပြလိုရကား ဧဝါတိပဒပူရဏမတ္တေ-မိန့်၊

ခပ်သိမ်းသော ဝါကျသည် အဝဓာရဏ အတွင်းရှိသော်လည်း ဧဝ သဒ္ဒါသည် လိုအပ်သောအနက်မှ ပိုင်းခြားခြင်းအနက်ရှိ၏ဟု ပြလိုရကား အဝဓာရဏတ္ထေ ဝါ-မိန့်။ ။သာရတ္ထ၊

အဝဓာရဏတ္ထေတိ ဣမိနာ ပန ဣဋ္ဌတောဝဓာရဏတ္ထံ ဧဝသဒ္ဒဂ္ဂဟဏန္တိ ဒဿေတိ။ ။သီလက္ခန္ဓဋီကာ။

ဝါ၊ သဒ္ဒန္တရတ္ထာပေါဟနဝသေန သဒ္ဒေါ အတ္ထံ ဝဒတိ ဟူရကား အသောသိသဒ္ဒါသည်ပင် နော န အသောသိဟု အညတ္ထာပေါဟန အနက်ရှိသောကြောင့် ဧဝကား ပဒပူရဏဟု ပြလိုရကား ဧဝါတိပဒပူရဏမတ္တေ-မိန့်၊ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ, ကင်္ခါဋီကာ၊

နေ၁ နှ အဿေ၁သိဟုအညတ္တ၁ပေါဟုနအနက်ရှိသော်လည်းခေါ်သဒ္ဒါ လိုအပ်သောအနက်မှ ပိုင်းခြားခြင်းအနက်ရှိ၏ဟု ပြလိုရကား အဝခ၁ရ ဏဗ္ဗေ-မိန့်၊ ၊အရာတိုင်းမှ၁ ဤနည်း၊

ယင်းဆိုဒ္ဓတော၁ဝခ၁ရဏအနက်ကိုပြလိုရကား တတ္ထ-စသည်မိန့်၊ ၊ သ၁ရတ္ထ၊

အ၁ခ၁ရဏဗ္ဗေန၊အ၁ဝခ၁ရဏအနက်ရှိသော ခေါ်သဒ္ဒါဖြင့်၊ အဗ္ဗေ၁ ပေဒိတဗ္ဗော၁မှ၁စပ်၊ ၊ပစ္စ၁သတ္တိနည်းအားဖြင့် အဝခ၁ရဏတ္ထကိုရှေးဦး စွ၁ပြသည်၊ အဝခ၁ရဏတ္ထ ခေါ်သဒ္ဒါသည် ယင်းသို့အနက်ရှိသော် ပဒပူရ ဏတ္ထ ခေါ်သဒ္ဒါဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း ရှိကြောင့် ပဒပူရဏေန- စသည်မိန့်၊

ပဒပူရဏေန၊ပဒပူရဏအနက်ရှိသော ခေါ်သဒ္ဒါဖြင့်၊

ပဒဿ ပူရဏံ ပဒပူရဏံ၊ ပဒပူရဏံ အဗ္ဗော အဿ၁တိ ပဒပူရဏဗ္ဗော ဟူလိုလျက် နောက်ပုဒ်ကိုချေ၍ 'ပဒပူရဏ''ဟူသည်။

ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာ မတ္တမေဝ၊ ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ်တို့၏ ပြေပြစ်သည်၏ အဖြစ်မျှသည်သ၁လျှင်။ ပယောဇနံ၊အကျိုးတည်း။ ထည့်၊ ၊သမ္ဗန်။

တသ္မာ ပဒပူရဏေန ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာမတ္တမေဝ ပယောဇနံ။ ။သ၁ရတ္ထ။

'အဿေ၁သိ'ပုဒ်သည် 'ခေါ်သဒ္ဒါ'ကို ယူအပ်သော် ယင်းဖြင့် ဖွင့်သကဲ့သို့ တန်ဆ၁ဆင်သကဲ့သို့ဖြစ်၍ပြည့်သည်မည်၏။ထိုကြောင့် 'အဿေ၁သိ'ဟူသော ရှေ့ပုဒ်,ဝေရဉ္ဇ၁-ဟူသော နောက်ပုဒ်တို့ပြေပြစ်ကုန်သည်။ ။ယင်းကိုမယူသော် မပြေပြစ်။ ။ထိုကြောင့် ''ပဒပူရဏခေါ်သဒ္ဒါ''ဖြင့် ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာမတ္တသည် ပင် အကျိုးဟူလို။ ။ဧဝံ။သီလက္ခန်ဋီကာ။

နိမိတ္တကမ္မရသူပေသု၊ ဗျဉ္ဇနံဝိဟနေပဒေ—ဟူသည်တွင် ဤဗျဉ္ဇနကား ပဒတ္ထ။ ယောဇနာ၌ 'ပဒဗျဉ္ဇန'ရှိသည်ဟူ၏၊ဋီကာနှင့်မညီ။ ။မတ္တသဒ္ဒါကား ဝိသေသ နိဝတ္တိအနက်။ယင်းဖြင့် ခေါ်သဒ္ဒါ၏ အနက်အထူး မပြတတ်သည်အဖြစ်ကို ပြ သည်။ဧဝံ။ ။ဧဝသဒ္ဒါကား သန္နိဋ္ဌာန်အနက်။ ယင်းဖြင့် ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌတာ၏ ဧကန္တကအဖြစ်ကိုပြသည်။ဧဝံ။ ။ယင်းသို့ဖြစ်သော် ဘဂဝတော ပါရမိတာ နုဘာဝေနေဝ နိရတ္ထကမေဝကမက္ခရံပိ မုခံ နာရောဟတိ။ သကလမ္ပိ သာသနံ ပဒေပဒေ စတုသစ္စပ္ပကာသနံ ဟူသည်နှင့် ဆန့်ကျင်သောဟုပြောအံ့။ 'ပဒ ပူရဏခေါ်သဒ္ဒါ'သည်လည်း ပုဒ်တပါးသည် ဟောအပ်သော အနက်၏ ဝိသေ သနအစွမ်းဖြင့် 'အနန္တရာတီတ'ဖြစ်သော 'အဿေ၁သိ'ပုဒ်၏အနက်ကို ဟော သည်ပင် ယင်းကိုကား ခေါ်သဒ္ဒါကို ကြည့်၍လည်း ပုဒ်တပါးဖြင့်ပင် သိကောင်း ရကား 'ပဒပူရဏ'ဟူသည်သာ။ထိုကြောင့် မဆန့်ကျင်ဟူပေ။

နနုစ ဘဂဝတော ပါရမိတာ နုဘာဝေ နေဝ နိရုတ္တကာ မေကမကာ္ခရုံပိ မုခ်နာရောပိတိ၊ သကလမ္ဗ သာသနံ ပဒေပဒေ စတုသစ္စပကာသနတ္ထိ ဝုတ္တံ။ ကထံ တဿ ပဒပူရဏာသမ္ဘဝေါတိ၊ သစ္စံ၊ ပဒပူရဏမ္ပိ၊ ပဒန္တရာဘိဟိတဿ အတ္ထဿ ဝိသေသနဝသေန အနန္တရာတီတံ အတ္ထံ ဝဒတိဧဝ၊ သော ပန ဝိနာ တေန ပဒန္တရေနေဝ သက္ကာ ဝိညာပေတုန္တိ ပဒပူရဏမိစ္စေဝ ဝုတ္တန္တိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ-သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏ ဒေသနာတော်သည် ဝေနေယျဇ္ဈာသယအား လျော်သည့် အလွမ်းဖြင့်ဖြစ်၏၊ ၊ဝေနေယျတို့လည်း အစမထင်သော သံသရာ၌ လောကီသဒ္ဒါတို့၌သာ လေ့ကျက်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်၏၊ လောက၌လည်း အနက်အထူးကို ထိုးထွင်း၍ဆိုခြင်းမရှိသော်လည်း ဝါစာသိလိဋ္ဌအဖြစ်ဖြင့် လဇ္ဇတိ ပလဇ္ဇတိ၊ ခညတိ နိခညတိ၊ အာဂစ္ဆတိ ပစ္စာဂစ္ဆတိ-စသောသဒ္ဒပြယုဂ်ထင်သည်၊ ယင်းသို့ လေ့ကျက်သော ဝေနေယျတို့အား ယင်းသို့သော သဒ္ဒပြယုဂ်ဖြင့်သာ အနက်ကို သိလွယ်ရကား ပဒပူရဏပြယုဂ်ကို ယှဉ်သင့်သည်သာ၊ ထို့ကြောင့် မဆန့်ကျင်ဟူပေ၊

အထဝါ-ဝေနေယျဇ္ဈာသယာနုရူပဝသေန ဘဂဝတောဒေသနာ ပဝတ္တတိ ဝေနေယျာစအနာဒိမတိသံသာရေလောကိယေသုယေဝ သဒ္ဒေသု ပရိဘာဝိတစိတ္တာ။ လောကေစ အသတိ အတ္ထဝိသေသာဘာဝေ ဝါစာသိလိဋ္ဌတာယ သဒ္ဒပယောဂေါ ဒိဿတိ။ လဇ္ဇတိ၊ ပလဇ္ဇတိ၊ ခညတိ နိခညတိ၊ အာဂစ္ဆတိ ပစ္စာဂစ္ဆတီတိ တထာ ပရိစိတာနံ ဗောဓေဝိဓေနေဝ သဒ္ဒပယောဂေန အတ္ထာဝဂမော သုခေါ ဟောတီတိ ပဒပူရဏပယောဂေါ နောနယုဇ္ဇတိ။ ၄င်း။ ။

တဇ္ဇာတ, တမ္မဝ, တန္နိဝါသအနက်၌ ဏ-ပစ္စည်းကို သဒ္ဒါကျမ်း၌ စီရင်ရကား ဏရာဂါတသောဒ မညဇ္ဇေသုစ-စသော သဒ္ဒလက္ခဏာကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့် အနက်ကိုပြလိုရကား ဝေရဉ္စာယံဘဝေါ-စသည်မိန့်။

ဒေသကိုစွဲ၍ ယင်းသို့မည်သော် ဟင်းငယ်ခည့်ကား အဘယ်နည်းရှိကြောင့် မာဘာပိတ္ထုဟိ-စသည်မိန့်၊ ၊ငိုကာစကားကျ၊

ပိတာ မဟော ဇိနေ သေဋ္ဌေ၊ဗြာဟ္မဏေစ ပိတုသွပိ။
ဗြဟ္မာ ဝုတ္တော တထာ ဗြဟ္မံ၊ဝေဒေ တပသိဝုစ္စတေ။ ။

ဟူသည်တွင် ဤ၌ နပုလ္လိင်ဖြစ်သော ဗြဟ္မသဒ္ဒါကား ဝေဒအနက်၊ အဏ ခေါတ်လည်း သဒ္ဒအနက်ဟုပြလိုရကား မန္တော သဇ္ဈာယတိတိ အထွေ့-မိန့်၊

ဝေဒေစ မန္တနေ မန္တော၊မန္တော ပညာယမုစ္စတေ။

ဟူသည်တွင် ဤ၌ ပုလ္လိင်မန္တသဒ္ဒါကား ဝေဒအနက်၊ ။ယင်းဝေဒသည်း မန္တ,ဗြာဟ္မဏ,ကပ္ပ-ဟု သုံးပါးတို့တွင် အဋ္ဌကစသောရသေ့တကျိပ်တို့သည် ပုဒ်တို့၏အကြောင်းရင်းအဖြစ်အားဖြင့် ဟောအပ်သော ဣရု,ယဇု, သာမ-ဟူသောဗေဒင်သုံးပုံသည် ဂုတ္တ,ဘာသိတဇ္ဇအနက်ကြောင့် မန္တမည်၏၊ ဗြာဟ္မဏ, ကပ္ပတို့ကား ယင်းကိုမှီ၍ ဖြစ်ကုန်၏၊ထို့ကြောင့် ပဓာနအားဖြင့် မန္တေ သဇ္ဈာယတိ-ဟူသည်။ ။ဋီကာ၊

ဗြဟ္မတော အာဂတာ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြဟ္မုနော အပစ္စာနိ ဗြာဟ္မဏာ-စသည့်ဖြင့်ဗြာဟ္မဏသဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထကို များစွာဆိုကြ၏။အဘယ့်ကြောင့်ဗြဟ္မ အာဂတောတိ ဗြာဟ္မဏောကိုသာ ဆိုသနည်း ရုဒ်ကြောင့် ဣဒမေဝ ဟိ-စသည်မိန့်။

ဣဒမေဝ နိရုတ္တိဝစနံ၊ ဤနိရုတ္တိဟိတ်ဝစနတ္ထသည်သာလျှင်၊

ဝေသဒ္ဒါဖြင့်'ဗြဟ္မတော ဇာတာ'စသောဝစနတ္ထကိုပယ်သည်၊ သာရတ္ထ။ 'ဇာတိဗြာဟ္မဏာနံ'ဖြင့် ယင်းမှတပါး 'ဗြာဟ္မဏ'ရှိသေး၏ဟုပြသည်။ ။၎င်း။

ဗြာဟ္မဏာကား ဇာတိဗြာဟ္မဏ,ဝိသုဒ္ဓိဗြာဟ္မဏဟူ၍နှစ်ပါးတို့တွင် ဝိသုဒ္ဓိဗြာဟ္မဏတို့၏နိရုတ္တိကိုပြလိုရကား အရိယာ ပန-စသည်ကိုမိန့်၊ ။၎င်း၊

ဗာဟိတပါပတ္တာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

ဗာဓိယိတ္တာတိ ဗာဟိတံ၊ဗာဟိတံ ပါပံ ယေဟီတိ တထာ၊တေသံ ဘာဝေါ ဗာဟိတပါပတ္တံ-ပြု။

ယင်းဖြင့် ဗာဟေသိ ပါပါနီတိ ဗြာဟ္မဏာကိုပြသည်၊ ။အဘယ့်ကြောင့် သမဏော ခလု ဘောဂေါတမော-စသည်ကိုဟောသနည်းအထ ခေါ ဝေရဉ္ဇာဗြာဟ္မဏော ယေန ဘဂဝါ-စသည်ကိုသာဟောသင့်သည် မဟုတ်လော ရုဒ်ကိုပယ်ခြင်းငှါ ဣဒါနိ-စသည်ကိုမိန့်၊

သမိတပါပတ္တာ၊ စင်စစ်အကြွင်းမဲ့ ဝါသနာနှင့်တကွ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

ဝါသနာနှင့်တကွ 'ငြိမ်းစေသည်'ကိုသာယူ။သို့မှ ဗာဟိရကဖြစ်သောရသေ့ ဝီတရာဂဖြစ်သောသေက္ခ,အသေက္ခတို့၏ပါပကိုငြိမ်းစေခြင်းမှ သဗ္ဗညုဘုရား၏ ပါပကိုငြိမ်းစေခြင်းကို အထူးပြုအပ်သည်။ ။၎င်း,သီလက္ခန်ဋီကာ။

ယင်းဖြင့် ပါပါနိ သမိတတ္တာ သမဏောကိုပြသည်၊ ဗာဟိတပါပတ္တာ ဗြာဟ္မဏောတိ ဝုတ္တံဟူ၍ရင်း၊သမိတပါပတ္တာ သမဏောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော

ဟု ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်နှစ်ပါးကို ဥဒါဟရုဏ်နှစ်ပါးဖြင့် ထင်ရှားစေလိုရကား ဝုတ္တံဟောတိ၊ပ။ဝုစ္စတီတိဒိန္နံ၊ ဋီကာ၊ ။ဗာဟိတပါပေါတိ ဗြာဟ္မဏော၊ သမစရိယာ သမဏောတိ ဝုစ္စတိ၊ ပဗ္ဗာဇယမတ္တနောမလံ၊တသ္မာ ပဗ္ဗာဇိတော ဝုစ္စတိ-ဟုရင်း။

ယောစ သမေတိ ပါပါနိ၊အဏုံ ထူလာနိ သဗ္ဗသော၊
သမိတတ္တာ ဟိ ပါပါနံ၊ သမဏောတိ ပဝုစ္စတိ၊ ။ဟုရင်း၊

ဓမ္မပဒ၌ဟောအပ်သော ဗာဟိတပါပေါတိဗြာဟ္မဏော-ဟူသောပါဒ, သမိတတ္တာ ဟိ ပါပါနံ၊ သမဏောတိ ပဝုစ္စတိ၊ ဟူသောပါဒတို့ကိုယူ၍ ဗာဟိတပါပေါတိ ဗြာဟ္မဏော၊သမိတတ္တာ သမဏောတိ ဝုစ္စတိ-ဟုဆိုသည်၊ ဋီကာ၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်သုံးပါး၊ ။တေန စသည်ကား လင်္ကာရုဏ်၊

အသာဘာဂဝတော၊၏၊ သမဏောတိ၊သော၊ ယဒိဒံနာမံ၊သည်၊ အတ္ထိ၊ ၏၊တေံနာမံ၊သည်၊ယထာဘုစ္စဂုဏာဓိဂတံ၊မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သော အတိုင်းဂုဏ်တော်အားဖြင့် ရအပ်သော၊ ဝါ၊မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်တိုင်းသောဂုဏ်တော်အားဖြင့် ရအပ်သော၊ နာမံ၊တည်း၊ ။သမ္ဗန်၊

ယထာဘူတမေဝ ယထာဘုစ္စံ၊သကတ္ထာ်ဳ ကျ၊ပစ္စည်း။ဝိမတိ,ယောဇနာ။ ။
ယထာဘုစ္စံ ဂုဏေန အဓိဂတံ၊ ယထာဘုစ္စဉ္စ တံ ဂုဏောစာတိ ဝါ ယထာဘုစ္စဂုဏော။တေန အဓိဂတံ—တွဲ။

ဥပသင်္ဂနိပါတာစ၊ပစ္စယာစ ဣမေ တယော၊
နေကေနေကတ္ထဝိသယာ၊ဣတိ နေရုတ္တိကာ ဗြဝုံ၊ ။

ဟူရကား ခလုနိပါတ်၏ အနဝဓာရဏ,ပဋိသေဓ,အဝဓာရဏ, ပသိဒ္ဓ, ပဒပူရဏ-အနက်တွင် ဤ၌ အလိုရှိအပ်သောအနက်ကို ပြလိုရကား ခလူတိ အနဝဓာရဏတ္ထေ နိပါတောဒိန္နံ၊ သာရတ္ထ, သီလက္ခန်ဋီကာ၊

ဘောဘတိ ဣဒံပဒံ၊ သည်၊ ဗြာဟ္မဏဇာတိကာနံ၊ပုဏ္ဏားဇာတ်ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဇာတိသမုဒါဂတံ၊ ဇာတ်အားဖြင့်လာသော၊ သဒ္ဒတ္တ။ ။ ဝါ၊ဇာတ်အားဖြင့်ပြီးသော၊ အဓိပ္ပါယတ္တ၊ ။အာလပနမတ္တံ၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုးအပ်သသူတို့ကိုခေါ်ဝေါ်ကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်သာတည်း၊

'မတ္တသဒ္ဒါ'ကား အဝဓာရဏတ္တ။ယင်းဖြင့် 'ပုဏ္ဏားဇာတ်'ရှိသသူတို့၏ဇာတ်အားဖြင့် ပြီးသော အာလုပ်သာ။ ယင်းဖြင့် အနက်အထူးရှိသည် မဟုတ်ဟု ပြသည်။

ဘောဟူသော၊ အာဒိသောဟူသော၊ ဒေဝါနံပိယဟူသောပုဒ်တို့ကား ပိယ သမုဒါယာရုံပုဒ်တို့တည်း။ငင်း။ ။ယင်း'ဘော'သဒ္ဒါကား နာမ်နိပါတ်နှစ်ပါး တွင် နာမ်သော် ပုလ္လိင်၊နပုလ္လိင်ကေဝုစ်။နိပါတ်ကား တိလိင်ဒွိဝုစ်။

ဘောတိ အာဒိသု တေသံ နိပါတာနိပါတဘာဝေ ဝိဝါဒေါ န ကရဏီယော။ 'ကစ္စာယနသ္မိံ' ဟိ ဘောဂေ တူတိ ဝုတ္တံ။အညတ္ထ ပန အာမန္တနတ္ထေ နိပါတော 'တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ယင်းဘောသဒ္ဒါကား 'ပုဂ္ဂိုလ်၊ဓမ္မ၊နိဗ္ဗိဝ'အာလုပ်အားဖြင့် သုံးပါးဖြစ်၏။ ထိုတွင် 'ဓမ္မ'၌ ကေဝုစ်သာ၊ကြွင်းနှစ်ပါး၌ကား ဒွိဝုစ်။

ပုဂ္ဂလာလပနေ စေဝ၊ဓမ္မသာလပနေ ပိစ။
နိဗ္ဗိဝါလပနေ စာတိ၊ဘောသဒ္ဒေါ တီသု ဒိဿတိ။ ။

တတြ ဓမ္မာလပနမှိ၊ကေဝစေဝ လဗ္ဘတိ။
ဣတရေသု သိယာဒေက၊ဝစော ဗဟုဝစော ပိစ။ ။ငင်း။

ဤ၌ကား ဓမ္မာလပန ကေဝုစ်၊အဿုရိယံ ဝတ ဘော–စသည်၌ကဲ့သို့ ဂုဏော ပုဒ်ကို မထုတ်ဆောင်ဘဲ 'ဘော၊အရှင်'ဟုပေး။

နိန္ဒိတဗ္ဗံ ဂုဏ်ပဒံ၊ဓမ္မဿာလပနေ ရုဝံ။
အဿုရိယံ ဝတ ဘောတိ၊ဥဒမေတ္ထ နိဒဿနံ။ ။ငင်း။

ဝါ၊ ပုဂ္ဂလာလပန-ဒွိဝုစ်၊ ဧဟိ ဘော-စသည်၌ကဲ့သို့ ဂုဏောပုဒ်ကို မရှိသော်လည်း ထုတ်ဆောင်၍ ဘောဇနကာသာ၊ ဒိုသတ္တဝါအပေါင်း။ ဝါ၊ဘို၊ဟုပေး။

ဂုဏ်ငဒံ အသန္တံပိ၊ပုဂ္ဂလာ လပနမှိတု။
အဇ္ဈာဟရိတွာ ပဝဒေ၊အတ္ထံ ဘော ဟေိအာဒိသု။ ။ငင်း။

ယောပုဂ္ဂလော၊သည်၊ သကိဉ္စနော၊ကိုင်နယ်တတ်သော ရာဂစသည်နှင့် တကွဖြစ်သည်။

သတ္တေ ကိဉ္စန္တိ ပလိဗုဒ္ဓန္တီတိ ကိဉ္စနာနိ။ရာဂ-စသည်ရစေ။ ။လူတို့သည် နွားတို့ကို ကောက်နယ်စေကုန်သော် 'ကိဉ္စေဟိ ကပိလကိဉ္စေဟိ ကာဠက'ဟု ဆိုတတ်ကုန်ရကား 'ကိဉ္စန'ဟူသည် မဒ္ဒနပင်။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊အပြစ်ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သည်။ ဝိဇတိ။ ။သောပုဂ္ဂလော၊သည်၊ ဘောဝါဒိနာမ၊ဘောဘောဟုပြောဆိုလေ့ရှိသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ဂေါတ္တဝသေန၊အနွယ်တော်၏အငွမ်းဖြင့်။

ဂံ တာယတီတိ ဂေါတ္တံ–ပြ။ ။ဋီကာ။

ဂေါ ဂေါဏော ဇူမ္ဗြိယေ ဘူမျံ၊ဝစနေစေဝ မုဒ္ဒိယံ။
အာဒိစ္စေ ရံသိယဉ္စေ၀၊ပါနီယေပိစ ဝတ္တတေ၊ ။

ဟူသည်တွင် ဤ၌ ဂေါသဒ္ဒါကား သဒ္ဒတ္ထ-ဉာဏတ္ထ။ထိုကြောင့် တပါးသော မျိုးနွယ်စဉ်ဆက်နှင့် မဆက်ဆံသော ယင်းအမျိုး၏ 'အာဒိပုရိသ'မှ လာသော ယင်းအမျိုး၌ အကျွမ်းဝင်သော ယင်းအမျိုးနှင့်ဆက်ဆံသော သာမညသဘော ဖြစ်သော အနွယ်ဟူသော သင်္ကေတပညတ်အနက်သည် အသိဉာဏ်၏ အာရုံ ဖြစ်သောအနက်နှင့်ကင်း၍မဖြစ်၏သို့ ဗိုသဒ္ဒါလည်း 'ဝစ္စ'ဖြစ်သောအနက်နှင့် ကင်း၍ မဖြစ်ရကား 'ဂေါတမော'ဟု ဖြစ်သော ယင်းသဒ္ဒါအသိဉာဏ်တို့ကို ကေန်ယင်းတို့လျှင် အရာရှိသည် အဖြစ်ဖြင့် စောင့်ရှောက် တတ်သောကြောင့် 'ဂေါတ္တ'မည်သည်ဟူလို။ ။သာရတ္ထ,သီလက္ခန်ဋီကာ။

တသ္မာ-စသည်ကား လဒ္ဓဂုဏ်၊ ထိုကြောင့် ပါဠိ၌၊ ဂေါတမော-ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဟုပေး၊

သကျပုတ္တောကား သဗ္ဗညုဘုရား၏'သုဒ္ဓေါဒနမင်း'၏ သား်တော်ဖြစ်သောကြောင့် သာကီဝင်မင်းသားအဖြစ်ကား ဒဿန၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးမဟုတ်လျှင် ယင်းသို့မချီးမွမ်းသင့်သောကြောင့် "မြင့်မြတ်သော အမျိုးတော်"၏ အဖြစ်ကား ဒီပန၊ အလွန်ထင်ရှား ကျော်စောပြန့်နှံ့သော "မင်းမျိုး"အဖြစ်သာ ဥစ္စာကုသလဖြစ်သောကြောင့် အလွန်ထင်ရှားကျော်စောပြန့်နှံ့သော အမျိုး၏ အဖြစ်ကား ဝိဘာဝ၊ 'အသမ္ဘိန္နခတ္တိယ'အဖြစ်သာ 'ဥဒိတောဒိတ ဝိပုလ ခတ္တိယ'ဖြစ်သောကြောင့် "မဟာသမ္မတမင်း"မှ စ၍ အသမ္ဘိန္နခတ္တိယမျိုး၏ အဖြစ်ကား အနုဘာဝ။ သာကီဝင်မျိုးသာ ဇာတ်အားဖြင့် မြတ်သောကြောင့် ဇာတိမဟတ္တအဖြစ်ကား ပကာသန—ဘို့တွင် ဖလူပစာရဖြစ်သော ဥစ္စာကုလ အဖြစ်ကို 'သကျပုတ္တောတိ။ပ။ဒီပနံ'ဟူသည်။

ဥစ္စာကုလဒီပနံ၊မြင့်မြတ်သောအမျိုးရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကိုပြတတ်သော၊ ဝါ၊ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊

ဥစ္စာကုလံ ဧတဿာတိ ဥစ္စာကုလော—ပြ။ဘောပဋ္ဌာန။

ဥစ္စသဒ္ဒါ နာမ်,နိပါတ်နှစ်ပါးတို့တွင် နာမ်ကား ဥဏ္ဏတတ္ထ၊ သုဥစ္စာရဏအလို့ငှါ ဒီဃပြု၍ 'ဥစ္စာကုလ'ဟူသည်။

ဥစ္စာသဒ္ဒမဟာသဒ္ဒါတိ ဥဒ္ဒံ ဥဂ္ဂတဋ္ဌေန ဥစ္စော သဒ္ဒေါ ယေသန္တေတိ ဥစ္စာသဒ္ဒါ။အကာရဿ အာကာရံ ကတွာ-ဟူသော ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာနှင့် လျော်စေ။ဥစ္စော တု ဥဏ္ဏတော တုင်္ဂေါ။အဘိဓာန်။ ။ဝိစယေ၊ဥစိနောတိ ဏု၊စ္စော။ အ။ယင်းဋီကာ။ ။နိပါတ်ကား နိဂ္ဂဟိတန္တသဒ္ဒမျန္တသာ။

'သကျကုလာ ပဗ္ဗဇိတော'ကား သဗ္ဗညုဘုရား၏ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူသောကြောင့် သာကီဝင်မျိုး ရဟန်းအဖြစ်ကား ဒဿန၊ ဘုရားရှင်

ပဋိသန္ဓေ,နေ်တော်မူသည့်အခါယင်းအမျိုး၏စိုးစဉ်းမျှ ဆုတ်ယုတ်သည်မရှိ။ စည်ပင် တိုးပွားသည်ဖြစ်ရကား သို့စဉ်အမျိုးကို ပယ်စွန့်တော်မူခြင်းသည် လွန်စွာ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံမှ ဖြစ်နိုင်သောကြောင့် 'သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ'အဖြစ်ကား ဒီပန၊ ဘုရားရှင် တောထွက်တော်မူသည့်အခါ ထို့ထက်အလွန် ယင်းအမျိုး၏ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သည် လောက၌ ထင်ရှားသောကြောင့် ယင်းအမျိုး၏ ဝုဍ္ဎိတရအဖြစ်ကား ဝိဘာဝ၊ တစုံတခုသော ပါရိဇုညသည် မနှိပ်စက်အပ်သည် အဖြစ်ကား အနုဘာဝ၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဖြစ်သောသူသည်သာ သီလက္ခန္ဓ-စသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြည့်စုံစွာပြုလေ့ရှိသောကြောင့် သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏ 'ဂုဏမဟတ္တ' အဖြစ်ကား ပကာသန-တို့တွင် ဖလူပစာဖြစ်သော သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတ အဖြစ်ကို 'သကျ။ပ။ဒီပနံ'ဟူသည်။

ကေနစိ၊ တစုံတခုသော။ ပါရိဇုညေန၊ ဆွေမျိုး၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း-စသော ဆုတ်ယုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အနဘိဘူတော၊ မနှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။

ပရိဟိယတီတိ ပရိဟာနိ၊ ပရိဟာနိယာ ဘာဝေါ ပါရိဇုညံ—ပြု။ဏျပစ္စည်း။ ဟအစိတ်၊အာကို ဥ။ဟကိုလည်း ဇ။ နျကိုလည်း ညပြု၍ 'ပါရိဇုည'ဟူသည်။ ပရိဟာနိယာ—ဖွင့်။ ဋီကာ။ ။'ယောဇနာ၌ကား ပရိဟာနိဧဝ ပါရိဇုညံ။ သကတ္ထေဏျပစ္စယော'ဟူ၏။

ကုတော၊ ထိုသဒ္ဒေါ ခလု၊ ပန၊ သာကျကုလာ 'ပဗ္ဗဇိတော' ဟူသော စကားမှ။ ပရံ၊ နောက်၌ဖြစ်သော ဝေရဉ္ဇာယံ ဝိဟရတိ-အစရှိသော စကားသည်လည်း။ ။တံခေါ ပနာတိ ဧတံ ဝစနံ၊ တံခေါပန-ဤသို့ အစရှိသောပုဒ်၌ ဝိဘတ်သည်၊ ဝါ၊တံခေါပနာတိဧတံပဒံ၊ တံခေါပန-ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်သည်။

'ဣတိသဒ္ဒါသုံးလုံး' တလုံးကား ဝိပလ္လာသတ္ထ၊ တလုံးကား နိဒဿနတ္ထ၊ တလုံးကား အာချတ္ထ၊ယင်းဖြင့် 'ဘဝန္တံ ဂေါတမံ'ကိုယူ။

ဣတ္ထမ္ဘူတာချာနတ္ထေ၊ ဤဥဂ္ဂမနကြိယာဟူသောအပြားသို့ရောက်သော ကိတ္တိသဒ္ဒဟု ဟောကြားခြင်းအနက်၌။

ဣမံပကာရံ ဣတ္ထံ၊ ဣတ္ထံ ဘူတော အာပန္နော ဣတ္ထမ္ဘူတော၊ ဣတ္ထမ္ဘူတဿ အာချာနံ ဣတ္ထမ္ဘူတာချာနံ၊ ဣတ္ထမ္ဘူတာချာနမေဝ အတ္ထော ဣတ္ထမ္ဘူတာချာနတ္ထော,ပြု။သုတ်ဋီကာ။

ဝါ၊ ကိတ္တိသဒ္ဒါသည်ဤသို့ဥဂ္ဂမနကြိယာဟူသောအပြားဖြစ်၏ဟု ဟောခြင်းအနက်၌။

အယံ ပကာရော ဉတ္တံ၊ ဉတ္တိ ဘူတော ဇာတော ဉတ္တမ္ပုတော ဉတ္တန္တ ‌တော ဉတ္တိ အာချာနံ ဉတ္တမ္ပုတာချာနံ၊ ဉတ္တမ္ပုတာ ချာနမေဝ အဇ္ဈော တထာ–မူ။ ။ငင်း။

ဥပယောဂဝစနံ၊ဒုတိယာဝိဘတ်တည်း။ ဝါ၊ဒုတိယာဝိဘတ်ရှိသော ပုဒ်တည်း။

တံ ခေါပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ ဇဝံ ကလျာဏော ကိတ္တိသဒ္ဒေါ အဗ္ဘုဂ္ဂတောဝယ် အဗ္ဘုဂ္ဂတောဒ္ဓဥဂ္ဂတောကား ဉတ္တံ၊ကိတ္တိသဒ္ဒေါကား ဉတ္တမ္ပုတံ၊ တံ ခေါပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံကား ယင်းဖြင့် ဉတ္တမ္ပုတကို ဟောကြားကြောင်းဖြစ်သော်သည်း နိဒ္ဒါရဏကိုနိဒ္ဒါရဏသနဒ္ဒါသနှင့် ကင်း၍ မသိကောင်း၏သို့ယင်းနှင့်ကင်း၍ အာချာနကြိယာကို မသိကောင်းသော ကြောင့် ဉတ္တမ္ပုတာချာနဥ၊ယင်းကား သာမိအနက်သာ၊ အဘိသဒ္ဒါကား ဥဂ္ဂမနကြိယာဟူသော အပြားကို ပဋ္ဌာနအားဖြင့် ထွန်းပြတတ်သောင့် ဉတ္တမ္ပုတာချာနဥဇောတကာ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ကား သာမိအနက်၌ဖြစ်သော်သည်း ဉတ္တမ္ပုတာချာနဥကို အပဋ္ဌာနအားဖြင့် ထွန်းပြတတ်သောင့် ဉတ္တမ္ပုတာချာနဇ္ဈေ ဥပယောဂဝစနံ-ဟူသည်၊ ထို့ကြောင့် တဿ ခေါပန ဘောတော ဂေါတမဿာတိ အဇ္ဈော-မိန့်သည်။ သာဓု ဒေဝ ဒတ္တော၊မာတရမဘိ၌ မာတရံနှင့် အဘိသဒ္ဒါသည် သဒ္ဒါအနက်အားဖြင့် စပ်သောကြောင့် ဒေဝဒတ္တော၊ သည်၊ မာတရမဘိ မာတုယာ ဝိသယေ၊ အမိ၏အရာ၌၊ ဝါ-မာတရိ၊၌၊ သာဓု၊၏။ ဟုသာမိအနက်၌ဆဋ္ဌီ၊ ဝါ၊အမိ ကရဏအနက်၌၊သတ္တမီဝိဘတ်သက်သင့်သော်သည်း ဉတ္တမ္ပုတာချာနဥ ကိုထွန်းပြတတ်သောအဘိသဒ္ဒါနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်ဉတ္တမ္ပုတာချာနဥ၌ ဒုတိယာဝိဘတ်သက်၏သို့ ဤ၌လည်း တံ ခေါပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံနှင့် အဘိသဒ္ဒါ ချင်းပင် ဝေးသော်လည်း အနက်ချင်း စပ်သောကြောင့် တံ ခေါပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ တဿ ခေါပန ဘောတော ဂေါတမဿ ဝိသယေ၌၊ ဇဝံ၊ဤသို့ဆိုအပ်လတ့်သော အပြားအားဖြင့်၊ကလျာဏော၊သော၊ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ သည်၊ ဥဂ္ဂတော၊၏ဟု သာမိအနက်၌ ဆဋ္ဌီဝိဘတ်သက်သင့် သော်လည်း ဉတ္တမ္ပုတာချာနဥကိုထွန်းပြတတ်သော အဘိသဒ္ဒါနှင့်ယှဉ် ခြင်းကြောင့် ဉတ္တမ္ပုတာချာနဥ၌ ဒုတိယာဝိဘတ်သက်သည် ဟုလို။ ငိုကာ။ ။ယင်းပြယုဂ်၌ ဒေဝဒတ်သည် အမိအရာ၌ ဝါ၊ အမိ၏သမ္ဗန္ဓီ ဖြစ်သောကောင်းသည့်အဖြစ်ဟူသော အပြားသို့ရောက်၏ဟူသော အနက်

ကိုသိအပ်၏သို့ ဤ၌လည်း သဗ္ဗညုတဘုရား၏ သမ္ဗန္ဓိဖြစ်သော ကိတ္တိ သဒ္ဒါသည် ဥဂ္ဂမနကြိယာဟူသော အပြားသို့ရောက်၏ဟူသော အနက်ကို သိအပ်၏။ ဒေဝဒတ္တောကဲ့သို့ ကိတ္တိသဒ္ဒါကို မာတရံကဲ့သို့ တံခေါပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံကို သာရကဲ့သို့ ဥဂ္ဂတောကို ယူ၊ ရင်း။ ရူပသိဒ္ဓိ နိဒ္ဒေသ တို့၌ ကမ္မပ္ပဝစနီယ ယုတ္တေသုတ်ဖြင့် ဇုဂ္ဂုန္တံ့ဟုတ္တံ့ဆိုသည် ဒုတိယာ ဝိဘတ်သက်၏။ သဒ္ဒနီတိ၌ကား ဇုဂ္ဂုန္တံ့ဟုတ္တံ့လက္ခဏ၌ဟူ၏။ ။တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ-စသောပြယုဂ်၌ သာရ ဒေဝဒတ္တော မာတရမဘိ ဟူသောပြယုဂ်၌ကဲ့သို့ အဘိသဒ္ဒါနှင့် မယှဉ်သောကြောင့် ဒုတိယာဝိဘတ် မဖြစ်သင့်ဟူငြားအံ့၊ သဒ္ဒါအနက်နှစ်ပါးတွင် အနက်သာလျှင် ပြဓာန်းရကား အနက်အားဖြင့်ယှဉ်သောကြောင့် ဖြစ်သင့်၏ဟူပေ။

ယေန ယဿ ဟိ သမ္ဗန္ဓော၊ ဒူရဋ္ဌံပိစ တဿ တံ။
အတ္ထတော ဟျသမာနာနံ၊ အာသန္နတ္တမကာရဏံ။ ။ဥာသ်။

ကလျာဏကား ဘဒ္ဒကအနက်ကိုဟောသော ဂုဏသဒ္ဒါ, ကိတ္တိသဒ္ဒါ၏ ကလျာဏဘာဝကား ယင်းဂုဏ်လျှင် အရာရှိသောကြောင့်ဟု ပြလို ရကား ကလျာဏောတိ၊ပ။ဂတော-မိန့်။

ကလျာဏဂုဏသမန္နာဂတော၊ကောင်းသောဂုဏ်တို့လျှင်အရာရှိသော ကြောင့် ကောင်းသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊

တံ ဝိသယတာဟေတ္တ သမန္နာဂမော။ရင်း။ ။သမန္နာဂစ္ဆတိ ယုဇ္ဇတီတိ သမန္နာဂတော-ပြု။ ။သံအနု အာရှေးရှိသော 'ဂမု'ဓာတ်။တ,ပစ္စည်း။ ။ ထိုကြောင့် ဥ,ကို ခ,ပြုသော် သမန္နာဂတော။ဥ,ကိုချေသော် 'သမနာဂတော' ဟုသာလိုသည်။ ။သမနာဂတောတိ သံအနု အာဂတာ ပဝတ္တာ ယုတ္တာစ။ သံယုတ်အဋ္ဌကထာ။

ကလျာဏဂုဏေဟိ သမနာဂတော ကလျာဏဂုဏသမနာဂတော-ပြု။

ကိတ္တိသဒ္ဒ၏အရ သဒ္ဒါရုံကား ဝိတ္တ္ထာရသဒ္ဒ,ဝိတ္ထပန္နယသဒ္ဒ, ဝိတ္တပန္ဒသ ပရမ္ပရသဒ္ဒဖြစ်သောကြောင့် အသုံးမဆိုသာ၊ ကောင်းသောသဗ္ဗညုဘုရား ၏ဂုဏ်တော်တို့လျှင် အရာရှိသောကြောင့် ယင်းကိုမှီ၍ဖြစ်သည်ဟုလို၊ ။ သာရတ္ထ,သီလက္ခန်ဋီကာ၊ ။သေဋ္ဌော၌သည်း ဤနည်း၊

ဘဂဝါတိဝစနံ သေဋ္ဌဝသည်၌ကဲ့သို့ သေဋ္ဌဂုဏ်လျှင် အရာရှိသော ကြောင့် ကိတ္တိသဒ္ဒ၏ သေဋ္ဌအဖြစ်သာ၊ ။ကိတ္တိယတီတိ ကိတ္တိ၊ သဒ္ဒိ ယတီတိ သဒ္ဒေါ၊ ကိတ္တိစေဝ သဒ္ဒေါစ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ-ပြု၊ ကိတ္တိနှင့်သဒ္ဒကား

ပရိယာယ်ဟုပြလိုရကား ကိတ္တိသဒ္ဒေါတိ ကိတ္တိဝေ-မိန့်။ ။ဥဒ္ဓာရသဒ္ဒါ ဋ္ဌသယော,ဂုဏဝဏ္ဏော,တပဿိနော-စသည်၌ကဲ့သို့ သဒ္ဒကား ကိတ္တိ၏ ပရိယာယ်သာ။ ၎င်း၊ ။ဝါ-ကိတ္တိဘူတော သဒ္ဒေါ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ-ပြု၊ ယင်း သဒ္ဒကား အသံဖြစ်ကာမျှမဟုတ်ဟု ပြခြင်းငှါ ကိတ္တိသဒ္ဒါဖြင့် အထူးပြု သည်ဟု ပြလိုရကား ကိတ္တိဝေ-မိန့်။ ။ဝိမတိ၊

တပ္ပါကဋိကခုဏာ၊ ဗျဝဏ္ဏေဒက ဝိသေသန နှစ်ပါးတွင် ကိတ္တိကား ဗျဝဏ္ဏေဒက ဝိသေသနဟူလို၊ ။ရှေးနည်းကား တပ္ပါကဋိကရဏဝိသေ သန၊ ။ထို့ကြောင့် ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ချီးမွမ်းအပ် ပြောဆိုအပ်သော ဂုဏ် ကျေးဇူးသည်၊ ဝါ၊ချီးမွမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော အသံသည်ဟုပေး၊ ။ ဋီကာနှစ်စောင်အစဉ်အတိုင်းယူ၊

ကိတ္တနံ ကိတ္တိ၊ ချီးမွမ်းခြင်းရစေ။ သဒ္ဒိယတီတိ သဒ္ဒေါ၊ဃောသရစေ၊ ကိတ္တိယာ ပဝတ္တော သဒ္ဒေါ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ-ဟု ပြလိုရကား ထုတိဃော သော ဝါ-မိန့်၊ ။သာရတ္ထ၊

ထဝနံ ထုတိ၊ ဃောသိယတီတိ ဃောသော၊ ထုတိယာ ပဝတ္တော ဃောသော ထုတိဃောသော-ပြု။ ။ဝါ၊ ကိတ္တနံ ကိတ္တိ၊သဒ္ဒိယတီတိ သဒ္ဒေါ၊ ကိတ္တိယာ ပကာသကော သဒ္ဒေါ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ-ဟု ပြလိုရကား ထုတိဃောသကော ဝါ-မိန့်။ ဝိမတိ၊ ။ထဝနံ ထုတိ၊ ထုတိယာ ပကာ သကော ဃောသော ထုတိဃောသော-ပြု၊ ။ထို့ကြောင့် ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ချီးမွမ်းအပ်သောအားဖြင့်ဖြစ်သောအသံသည်၊ ဝါ၊ချီးမွမ်းခြင်းကိုပြတတ် သောအသံသည်၊ ဟုပေး။ ။ရှေးနည်းယူ၊

ယခုအခါ ဂုဏ်တော်ပါဠိ၌ ပုဒ်ကို ယောဇနာခြင်းလျှင် ရှေးရှိသော အနက်ကို ပြလိုရကား ဣတိပိ သော ဘဂဝါတိ အာဒိသု-စသည်မိန့်၊ သာရတ္ထ။ ။ယုတ္တိတော ယောဇနာပြု၊ဝိဇ္ဇာသနဝိသေသျ၊ကြိယာကာရက၊ အကြောင်းအကျိုး-စသောအားဖြင့် ပုဒ်တို့ကိုစပ်ယှဉ်ခြင်းဟူလို၊

'သောဘဂဝါ'ဘွင် သော၌ တ,သဒ္ဒါကား 'ပဏ္ဍုကမ္ဗလ ပသိဒ္ဓ,အနုဘူတ' ဟူသော ဝိသယသုံးပါးတွင် 'နမော တဿ ဘဂဝတော'စသည်၌ကဲ့သို့ ပသိဒ္ဓ ဝိသယ။ ။သောဘဂဝါတိ ဧတ္ထ သောတိ ပသိဒ္ဓိယံ။ ။ဝိမတိ။

အကြွင်ဘုရားရှင်သည် ပါရမီသုံးဆယ်ကိုဖြည့်၍ ကိလေသာအလုံး ကို ဖျက်ဆီးပြီးလျှင် တသောင်းသောလောကဓာတ်ကို တုန်လှုပ်စေလျက် အတုမရှိသော မဟာဗောဓိဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိ

တော်မူ၏။ ထိုသို့သောဘုရားရှင်သည် လောက၌ အလွန်ထင်ရှားသော ကြောင့် သောဘဂဝါဟူ၏ ဟူလို။ ၊ဘဂဝါကား ဒဗ္ဗ, ဂုဏ, ကြိယာ, ဇာ-တိ,နာမ-သဒ္ဒါငါးပါးတွင် နာမ။

ဘဂဝါတိ ဟိ ဉာဒိ သတ္တ နာမကိတ္တိနံ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ဘဂဝါတိ နေတံ နာမံ၊နမာတရာ ကတံ–စသည်။ ။မဟာနိဒ္ဒေသ။

နောက်၌ဘဂဝါကား ဂုဏ။

ပရတော ပန ဘဂဝါတိ ဂုဏကိတ္တနမေဝ။ဋီကာ,သုတ်ဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ။

ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် အရဟံ-စသော ကိုးဋ္ဌာန၌အသီးအသီး ဉာတိပိသဒ္ဒါကိုယှဉ်၍ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုအောက် မေ့၏သို့ ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သည်း အရဟံ-စသောကိုးဋ္ဌာန၌အသီးအသီး ဉာတိပိသဒ္ဒါကို ယှဉ်အပ်၏ဟု ပြလိုရကား ဉာတိပိအရဟံ၊ဉာတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ။ပ။ဉာတိပိ ဘဂဝါတိ မိန့်၊သာရတ္ထ, သီလက္ခန်ဋီကာ၊

ယထာဝုတ္တပါဠိ၌ ရှိတိုင်းသော ယောဇနာသင့်၏၊ ဤသို့ အသီးအသီး ဉာတိပိသဒ္ဒါကို မယောဇနာအပ်ဟူငြားအံ့၊ ယင်းသို့ အသီးအသီး ယော ဇနာသည်ရှိသော် အရဟံ-စသောကိုးပုဒ်တို့ဖြင့် နတ်,ဗြဟ္မာနှင့်တကွသော လောက၌ အလွန်ထင်ရှားသော ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ကို အထူးထူးအပြား ပြားအားဖြင့် ထင်ရှားပြရကား အသီးသီးယောဇနာအပ်၏ ဟူပေ၊

ဧဝံ ဟိ သတိ အရဟတ္တာဒီဟိ နဝဟိ ပဒေဟိ ယေ သဒေဝကေ လောကေ အတိဝိယ ပါကဋာပညာတာ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊တေ နာနပ္ပကာရတော ဝိဘာဝိတာ ဟောန္တိ။ငင်း,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ,

ဉတိ ဟေတုပကာရေသု၊အာဒိမှိစာဝဓာရဏေ။
နိဒဿနေ ပဒတ္ထသ၊ဝိပလ္လာသေ သမာပနေ။ ။

ဟူသည့်တွင်, ဤ၌ ဉာတိ,သဒ္ဒါကား နိဒဿန၊ ယင်းနိဒဿနဟူသည် ဂုဏ်တော်တို့ကို ကြားသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အနီးမျက်းမှောက်ပြု၍ ပြခြင်း တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဉာတိပေတံ ဘူတံ ဉာတိပေတံ တစ္ဆံ-စသည်ကဲ့သို့ ဤ၌ ဉာတိသဒ္ဒါသည် အာသန္နပစ္စက္ခကရဏအနက်ရှိ၏၊ပိသဒ္ဒါကား သမ္ပိဏ္ဍ နတ္ထ၊ ယင်းဖြင့် ယင်းဂုဏ်တော်တို့၏ များသည့်၏အဖြစ်ကိုပြသည်၊

ဉာတိပေတံ ဘူတံ၊ ဉာတိပေတံ တစ္ဆန္တိ အာဒီသု ဝိယ ဉာဓံ ဉာတိသဒ္ဒေါ၊ အာ-
သန္နပစ္စက္ခကရဏတ္တော။ ပိသဒ္ဒေါ သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထော။ ။တေနစ တေသံ ဂုဏာနံ
ဗဟုဘာဝေါ ဒီပိတော။ ။ဋီ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဂုဏ်တော်တို့ကို မှတ်ခြင်း၏ယင်းအကြောင်းတို့သည် သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော ပညာရှိတို့၏ မျက်မှောက်ဖြစ်ကုန်ရကား ယင်းအကြောင်းတို့ကို ကြွားသော ပညာရှိသည် စိတ်၏မျက်မှောက်တို့ကိုပြု၍သာ ကြွားအပ်ကုန်၏ဟု ပြလိုရကား ဉာမိနာဝစ ဉာမိနာဝ ကာရဏာနာဝတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-မိန့်၏။

'ဉာမိနာဝစ ဉာမိနာဝစ' ကား ဂုဏဝိဉ္ဈာ၊ ယင်းဖြင့် 'အရဟံ' စသော ပုဒ်တို့၏ အသီးအသီးများစွာသော ဂုဏ်အပေါင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ခြင်းကိုပြသည်။ ။ဉာမိနာဝစ ဉာမိနာဝစာတိ တေန အရဟန္တိ အာဒိပဒါနံ ပစ္စေကံ အနေကဂုဏဂဏံ ပဋိစ္စ ပဝတ္တိဘာဝံ ဒဿေတိ။ ။ဝိမတိ။ .

ဆရာတို့ကား ယင်းအနက်ကို ပိသဒ္ဒါဖြင့်ပြအပ်သောကြောင့် ကိုးဌာန လုံးကိုနှံ့စေခြင်းငှါသာ ပိဏ္ဍာဖြင့် ဖွင့်သည်ဟူ၏။

ပိသဒ္ဒေါ သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထော၊ တေနစ တေသံ ဂုဏာနံ ဗဟုဘာဝေါ ဒီပိတော။ ဟု၊ သာရတ္ထဒီပနီ, သီလက္ခန်ဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာတို့၌ မိန့်သောကြောင့် နောက်နည်းသာ သင့်အံ့ထင်သည်။ နော တကျော။

သုဂတ္တန္တိကာနံ ဝစနာနမတ္ထံ၊ သုဂတ္တာနုရူပံ ပရိဒီပယန္တိ၊ ဟု အောက်က ဆိုအပ်ပြီးသည်အဖြစ်ကြောင့် ယင်းပုဒ်၏ အနက်ကိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ခင်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖွင့်အပ်ပြီးသော်လည်း ဤ၌ချုံ၍ပြလိုရကား အကျိုးကိုပြခြင်းငှါ ဉာဒါနိ ဝိနယ ရောနံ-စသည်မိန့်၊ သာရတ္ထ။ ။သုဂတ္တန္တိ နယ ကာသသုတ္တန္တစိတ္တသမ္ပဟံသနတ္တဉ္စ၊ သမ္ပန်။ ။စိတ္တသမ္ပဟံသနတ္တဉ္စ၊ စိတ်ကိုကောင်းစွာအပြားအားဖြင့် ရွှင်စေခြင်းအကျိုးငှါလည်း၊ သဒ္ဒတ္ထ။ ၊ ဝါ၊ စိတ်ကိုကောင်းစွာနှစ်သိမ့်စေခြင်းအကျိုးငှါလည်း။

စိတ္တသန္တောသနတ္ထ—ဖွင့်။ ။ဋီ။

၁၊ စိတ်၏ကြည်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါလည်း၊ အဒိပ္ပါယတ္ထ၊ လည်း၊ တသ္မာ စသည်ကား လဒ္ဓဂုဏ်။ ။တသ္မာ ထတ္တ ဝိနိ ဂ္ဂုယော ဝေဒိတဗ္ဗော ထည့်၊ သမ္ပန်၊ ။ယောဇနာ။ ။အဂ္ဂိနံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော ရန်သူတို့မှ၊ အာရကတ္တာဝ၊ ဝေးတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အနိနံ၊ တို့ကို၊ ဟတတ္တာဝ၊ ပယ်သတ်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ။သမ္ပန်။

အရိန်,ကား 'အာရကတ္တာ'နှင့်စပ်ခိုက် အာရကာအဃှဉ်ဖြစ်၍ 'ပဋ္ဌမျထ္တ'၌ ဆင်္ဂီ၊ ။အာရကာသဒ္ဒယောဂေ ဒုတိယာ တတိယာ ဆင်္ဂီစ။အာရကာ ဇ္ဈမ် မမ္မဝိနယံ။အနေန ဓမ္မေန ဝိနယေန။အာရကာမန္တဗုဒ္ဓိနံ ဇ္ဈစ္စေ ဝမာဒီ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ ဟာတတ္တာနှင့်စပ်ခိုက် ကမ္မတ္တ၌ ဆင်္ဂီ။ ၊ယင်းကား ကာကောလောကနနည်း ဆသည်။ ။ဝေရံ အရန္တိတ် အရယော–ပြု။အရ,ဓာတ်၊ဠပစ္စည်း၊ဥပမာတင်္ခွတ် ဆင့်မှ 'ကိလေသာ'ရစေ။ ။အရ ဂမနေ၊ဝေရမရတိတိ အရံ။ ။အဘိဓာန် ဋီကာ။

အရာနံ၊ သံသရာတည်းဟူသော စက်၏အကန့်တို့ကို၊ ဟာတတ္တာစ၊ ၎င်း၊ ၊ပစ္စယာဒိနံ၊သက်နိုးစသောပစ္စည်းတို့ကို၊

အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် 'ပူဇာဝိသေသ'ကိုယူ။သာရတ္ထ။ ။စီဝရာဒိပစ္စယေ အရ ဟတိ ပူဇာဝိသေသဉ္စ။ ။အဋ္ဌကထာ၊

ရဟာဘာဝါ၊ဆိတ်ကွယ်ခြင်း၏မရှိခြင်းကြောင့်၎င်း၊

သူတပါးတို့၏'စက္ခုရဟ,သောတရဟ'၌သော်လည်းမကောင်းမှုကိုပြုတော် မူခြင်း မရှိသောကြောင့် 'ရဟော ပါပကရဏာဘာဝါ' ဟူသင့်လျက် ပုဒ်ပြီးသို့ လိုက်၍ 'ပါပကရဏေ ရဟာဘာဝါ'ဟူသည်။

ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ကိုချဲ့လိုကော အာရကာဟိ–စသည်ဝိနှ၊ ၎င်း၊ ယောဇနာ၊ ၊အာရကာဟူကာမျှဖြင့် ကိလေသေဟိဟု အပါဒါန်ဝိသေသ ကို အဘယ်ကြောင့် သိအပ်သနည်း၊ ကေဒေသဿ ဂဟဏေ အသတိ ဂဟေတဗ္ဗဿ နိပ္ပဒေသတာဝ ဝိညာယတိ ဟူရကား သာမန်သာဆိုသင့် သည်မဟုတ်လောဟူငြားအံ့။

သာမညစောဒနာယ ဝိသေသေ အဂ္ဂဟနတော ဝိသေသတ္တိနာစ ဝိသေ သဿ အနုပယုဇ္ဇိ တဗ္ဗတော–ဟူရကား 'အာရကာဿ ဟောန္တိ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ'စသောသုတ်ပုဒ်လျှင် ဥဒါဟရဏ်ရှိသောကြောင့် သိအပ်၏ ဟူပေ။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

အာရကာသဒ္ဒါကား အာရကာဝ ဝိဇာနတံ–ရသည်၌ အာသန္နတ္ထ။ ၊ ဇွတ္တ ပန အာရကာသဒ္ဒေါ ဘဝိပဝါစကော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဘဂဝါ ဟိ ဝိဇာ နတံ သန္တိကေတိ အာသတ္တာ၊ သဒ္ဒနီတိ၊ ၊အာရကာ မန္တဗုဒ္ဓိနံ–စသည်၌ ဒူရတ္တ၊ ဤ၌လည်း ဒူရတ္တ။ ယင်းဒူရအဖြစ်မည်သည် အာသန္နအဖြစ်ကဲ့သို့ ဥပါဒါပညတ်တည်း၊ ထိုကြောင့် သဗ္ဗညုဘုရား၏ အလွန်အကဲသို့ရောက် သော ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကိုပြလိုသောကြောင့်

သုဝိဒူရဝိဒူရေ ဋ္ဌိတော-မိန့်၊ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ ၊သုဝိဒူရဝိဒူရေ ကောင်းစွာဝေးသောအဖြစ်ဖြင့်လျှင်ဝေးသောအရာ၌၊ ဋ္ဌိတော၊၏၊ ။ငင်း၊

သုဋ္ဌု ဝိဒူရော သုဝိဒူရော–ပြု။ ဘောပဋ္ဌာနယူ။ ။သုဝိဒူရေနေ၀ ဝိဒူရေ ရော–တွဲ၊မဇ္ဈေ ဝေပဒလောပ၊

၀၊ ကောင်းစွာဝေးသည်ဖြစ်၍ ဝေးသောအရာ၌၊

သုဝိဒူရော ဟုတွာ ဝိဒူရော–တွဲ၊ ။သုဝိဒူရတာဝေ ဟိ ဝိဒူရတာ။ ။ ဝိမတိ။

၁၊ ကောင်းစွာအလွန်ဝေးသောအရာ၌၊ အဓိပ္ပါယ်ညွှ၊

သုဝိဒူရ ဝိဒူရေတို့ ဋ္ဌိဟိ သဒ္ဒေဟိ အတိဝိယ ဒူရေတိ ဒဿေတိ။ ။ငင်း။

ယင်းကိလေသာတို့မှ ဝေးသောအရာ၌ တည်တော်မူသည်၏ အဖြစ် စသည်ကား အရပ်အစိတ်အငွမ်းဖြင့် မဟုတ်၊ စင်စစ်ကား ယင်းတို့ကို အချင်းခပ်သိမ်း ပယ်အပ်သည့်အဖြစ်ကြောင့် ဟုပြလိုရကား မဂ္ဂေနဲ၊ပ၊ တတ္တာ-မိန့်၊ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ယင်းသို့သော် သဗ္ဗညုဘုရားမှ တပါးသော ရဟန္တာတို့သည်လည်း ယင်းတို့ကို ပယ်ကုန်သည်သာမဟုတ်သော၊ ဗုဒ်ကြောင့် သဝါသနာနံ- မိန့်၊ ဋီကာ၊ ငင်း၊ ၊သဗ္ဗညုဘုရားမှတပါး ရဟန္တာတို့သည် ပယ်အပ် ကုန်ငြားသော်လည်း ဝါသနာနှင့်တကွ မပယ်နိုင်ကြကုန်ဟူလို၊

ယင်းဖြင့် သဗ္ဗညုဘုရား၏ အရဟာအဖြစ်သည် တပါးသော ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါသာဝကတို့နှင့် မဆက်ဆံဟုပြသည်၊ ငင်း၊ ၊ဝါသနာဟူသည်ကား ကိလေသာတို့ကို ပယ်အပ်ပြီးသော်လည်း ကိလေသာတို့ကို မပယ်အပ် သေးသော ပုထုဇဉ်၏ ကာယ, ဝစီပယောဂနှင့်တူသော ကာယ, ဝစီ ပယောဂ၏အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာကိုစွဲ၍တည်သောသတ္တိအထူး တည်း၊ ၊ပိလိန္ဒဝစ္ဆထေရ်၏ ဝသလဟုပြောဆိုခြင်း၏အကြောင်းနိမိတ် ကဲ့သို့ဟူလို၊ ၊သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

၁၊ ကိလေသာ ကင်းသော်လည်း ဉေယျတရား အလုံးကို မသိခြင်း စသည်၌ခါရသုံးပါး၌ ဖြစ်သောပယောဂ၏ဂုဏ်မဲ့သည်အဖြစ်၏အကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာကိုစွဲ၍ တည်သော အခြင်းအရာဟည်း၊ ကြာမြင့်စွာ သျှောသက်သော ခြေတို့၏ သျှောသက်ခြင်းမှ လွတ်သော်လည်း ကွေး ကောက်လျက် သွားခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော သျှောသက်ခြင်းကို စွဲ၍

တည်သောအခြင်းအရာကဲ့သို့တည်း၊ အကြွင်းအခြင်းအရာဖြင့် ဝိလိန္ဒဝဏ္ဏ စသောထေရ်တို့၏ ဝသလဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်း-စသော ဂုဏ်မဲ့သည် အဖြစ် သည်ဖြစ်၏၊ ယင်း အခြင်းအရာကို ဝါသနာဟုယူ၊ ။ဝိမတိ၊

ဝါ၊ နိရာနုသယသန္တာနိ၌ ဖြစ်သော်လည်း သာနုသယသန္တာန်စဉ်က အလေ့အကျက်နှင့်တူသော အလေ့အကျက်၏အကြောင်းဖြစ်သောကိလေ သာတို့ဖြင့် တည်သောသတ္တိအထူးသည် ဝါသနာမည်၏။

တတ္ထ ကတမာ ဝါသနာ နာမ။ နိရာနုသယ သန္တာနဿာပိ သာနုသယ သန္တာနကာလေ သမာစာရ သဒိသ သမာစာရနိမိတ္တ ကိလေသေဟိ အာဟိ တသတ္တိဝိသေသော။သံပျင်။ ။အကျယ်ကို ယင်းမှာရှု။

တသ္မိံ တသ္မိံ ကိစ္စေ သေတိ ပရိစယံ ဂစ္ဆတိ ပါပုဏာတိ ဧတာယာတိ ဝါသနာ။မဏိမဥ္ဇူ။ ။ဝါသနာယ သဟ ဝတ္တန္တီတိ သဝါသနာ-ပြု။

ဇာတိဘူဏ္ဍာ အာရကတ္တာ အရဟံ-သမ္ဗုန်၊ ။နောက်၌လည်းနည်းတူ၊

'အာရကာ'၌ အာ,ကို အ,ပြု။က,ကိုလည်း ဟ,ပြု၊ နိဂ္ဂဟိတ်လည်းလာ၍ နိရုတ္တိနည်းအားဖြင့် 'အရဟံပုဒ်'ပြီးသည်။

အာရကာတိ စေတ္ထ အာကာရဿ ရဿတ္တံ ကတ္ဝာ ကကာရဿစ ဟကာရံ ကတ္ဝာ သာနုသာရံ ကတ္ဝာ နိရုတ္တိနယေန အရဟန္တိ ပဒသိဒ္ဓိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။ ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

သော တတော အာရကာနာမ၊ ယဿယေနသမင်္ဂိတာ။
အသမင်္ဂိပဒေါသေဟိ၊ နာထော တေနာရဟံ မတော။ ။

ယင်းအနက်၌ သင်္ဂဟဂါထာ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။နောက်နောက်၌ သင်္ဂဟဂါထာလည်း ယင်းတို့၌လာသည်သာ။

အာရကတ္တာ အရိနံ၏အကျယ်ကိုပြပြီး၍ အရိနံ ဟတတ္တာ၏အကျယ် ကိုပြလို၍ကား တေစာနေန-စသည်မိန့်၊

စ,ကား ပက္ခန္တရ၊ အနေနဘဂဝတာ၌၊ တေ ကိလေသာရယော၊ ထို ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကို၊

ကိလေသာစ တေ အရယောစာတိ ကိလေသာရယော- ပြု။ ။ဋီကာတို့၌ 'အနတ္ထစရဏေန'ဟူသည်ကား သဘာဝတ္ထသာ။ဝစနတ္ထကိုကား အောက်က အတိုင်းပြု။ ။'အရိနံဟတတ္တာ'ဖြင့် 'အရယော ဟနိတ္တာတိ အရိယော'ကိုပြ သည်။ ။အရိသဒ္ဒူပပဒဟန,ဓာတ်၊ ကွိပစ္စည်း။အရိယော-ဟူသင့်လျက် ဣ,ကို အ,ပြု။ ဟ,ထက်နိဂ္ဂဟိတ်လာ၍ နိရုတ္တိနည်းအားဖြင့် 'အရဟံ'ဟူသည်။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ယသ္မာ ရာဂါဒိသင်္ခါတာ၊ ယဗ္ဗေပိ အရယော ဟတာ။
ပညာသတ္တေန နာထေန၊ တသ္မာပိ အရဟံ မတော။ ။
ယင်း၌ သင်္ဂဟဂါထာ။

အရာနံ ဟတတ္တာ၏ အကျယ်ကိုပြလိုရကား၊ ယဋ္ဌေတံ-စသည်မိန့်၊ အဝိဇ္ဇာ။ပ။နာဘိ၊ အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာဖြင့် ပြီးသော ပုံတောင်းရှိသော။ (မယပစ္စည်းအနက်ရှိ၊ ပကတိတဒ္ဓိတ်မှု)၊ ၊ဝါ၊ အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာ ဟူသောပုံတောင်းရှိသော၊ (မယပစ္စည်းကား သွတ္ထ၊ သောဇနာ)၊

ရထားစက်၏ 'ပုံတောင်း'သည် အရင်းအစိတ်ဖြစ်၍ အတွင်းပြင်၌ အမြုသက်ဝင်၍တည်၏သို့ 'အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာ'နှစ်ပါးသည် သံသရာစက်၏ အရင်းအစိတ်ဖြစ်၍ အတွင်းပြင်၌သက်ဝင်၍တည်ရကား ပုံတောင်းနှင့်တူသောကြောင့် ဟူလို။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

နဗ္ဘတိ ဟိံသတီတိ နာဘိ၊သရိယာဝယဝေါ။ ။မောဂ္ဂလာန်။ ။နာဘိ ဝိယာတိ နာဘိ။အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။နာဘိကား ဓုတ္တိလိင်-ဓုကာရန်။ဤပစ္စည်း သက်မှု ဤကာရန်။ ။ပိလ္လိကာသာဟစရိယာ နာဘိဓုတ္တိ။ဤပစ္စယေ နာဘိစ။ ငင်း။ ။ဤ၌ကား 'အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာမယာ နာဘိ အဿာတိ အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာမယနာဘိ'ဟူသင့်ရကား 'သံသာရစက္က'နှင့် တုလျာဓိကရဏဖြစ်၍ အညဝုစ်လိင်သို့လိုက်သောကြောင့် နပုလ္လိင်။

ကမ္မဓာရိယော ဒွန္ဒောစ၊ တပ္ပုရိသောစ လာဘိနော။
တယောပရပဒေလိင်္ဂံ၊ ဗဟုဗ္ဗီဟိ ပဒန္တရေ။ ။သဒ္ဒါငယ်။
အရာတိုင်းမှာ၌နည်း။

ပုညာဒိအဘိသင်္ခါရာရံ၊ ပုညာဘိသင်္ခါရစသော အဘိသင်္ခါရတည်း ဟူသော အကန့်ရှိသော၊

အကန့်တို့သည် 'ပုံတောင်း'နှင့်၎င်း 'အကွပ်'နှင့်၎င်း စပ်၏သို့ 'ပုညာပုည အာနေဉ္ဇာဘိ သင်္ခါရ' တို့သည် အဝိဇ္ဇာ တဏှာ—ဟူသော အကြောင်း ဇရာမရဏ—ဟူသောအကျိုးနှင့် အကြောင်းအကျိုးဖြစ်၍ စပ်ကား အကန့်နှင့် တူသောကြောင့် ဟူလို။ သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။အာဒိဖြင့် အပုညာဘိ သင်္ခါရ,အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရကိုယူ။ ၊ဋီကာ။

ဇရာမရဏနေမိ၊ဇရာမရဏဟူသောအကွပ်ရှိသော၊

ရထားစက်၏ အကွပ်သည် အဆုံး၏အဖြစ်ဖြင့် ထင်ရှား၏သို့'ဇရာမရဏ' သည် ထိုထိုဘဝ၌ အဆုံး၏အဖြစ်ဖြင့် ထင်ရှားရကား 'အကွပ်'နှင့် တူသော ကြောင့်ဟူလို။ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ယင်းသုံးပုဒ်ကို သံသာရစက္ကံ မှာ စပ်။ ။ယောဇနာ။

အာသဝ သမုဒယာနံ၊ အာသဝ တရားတည်းဟူသော အဝိဇ္ဇာ-စသည်တို့၏ အကြောင်းဖြင့်ပြီးသော၊ အဂ္ဂေနာ၊ ဝင်ရိုးဖြင့်၊ ဝိဗ္ဗာတွာ၊ ထိုး၍။

ဝင်ရိုးသည် ရထားလိမ့်ခြင်း, လည်ခြင်း၏ ပြဋ္ဌာန်းသောအကြောင်းဖြစ်၏သို့ အာသဝသမုဒယ’သည် သံသရာစက်လိမ့်ခြင်း, လည်ခြင်း၏ပြဋ္ဌာန်းသော အကြောင်းဖြစ်ရကား ‘‘ဝင်ရိုး’’နှင့်တူသောကြောင့်ဟူလို။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ။

အာသဝါစ တေ သမုဒယာစာတိ အာသဝသမုဒယော ပြု။ ။အာသဝ သမုဒယာ အဝိဇ္ဇာသမုဒယော-ဟု ဟောတော်မူရကား ‘အာသဝတရားတို့ပင် အဝိဇ္ဇာ-စသည်တို့၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ‘သမုဒယ’မည်သည်။ ၎င်း, ဝိမတိ၊ ။အကတိ ဂစ္ဆတိ ဧတေနာတိ အက္ခော—ပြု။အက,ဓာတ်၊၁,ပစ္စည်း။ အက—ဂမနေ၊ခေါ—အက္ခော။ဋ္ဌိန္နံ ရထစက္ကာနံ အန္တရဂတော ကဋ္ဌဝိသေသော။ အဘိဓာန်ဋီကာ။

တိဘဝ ရထေ၊ ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာကဋတ္တာရုပ်အပြားရှိသောဘဝသုံးပါး တည်းဟူသောရထား၌၊

ဘဝတီတိ ဘဝေါ၊ ‘ဥပပတ္တိဘဝ’ရစေ။ဧတ္ထ္တုပပတ္တိ ဘဝတီတိ ဘဝေါ။ ။ သဒ္ဒနီတိ။ ။ဘဝေါစ ဘဝေါစ ဘဝေါစ ဘဝါ။ကေသိသ်ပြု။ ဝါ-ဘဝန္တီတိ ဘဝါ-ဟု ဗဟုဝစနန္တ—ပြု။တယော ဘဝါ တိဘဝါ၊တွဲ။ ။တိဘဝေါ ခါယ တေ တဒါ၌ကဲ့သို့ ပုလ္လိင်ကေဝုစ်။

ဝိပါကကဋတ္တာ ရူပဘေဒေါ ကာမဘဝါဒိကော တိဘဝေါဧဝ ရထော၊ တသ္မိံ တိဘဝရထေ။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဒိဂုသမာသ်၌ နပုံသိင် ကေဝုစ်ကား ယေဘုယျသာ။ ပုလ္လိင် ဝုစ် နှစ်ပါး။ နပုံလိင်ဗဟုဝုစ်လည်းရှိ၏။

ယေဘုယျေနာတိ ကိမတ္ထံ။တိဘဝေါ ခါယတေ တဒါတိ။ဥဒ္ဓံ နမိတွာ တိဘဝေသု အဂ္ဂန္တိစ ကဝိသမယေ ပုလ္လိင် ကဝစနံ နပုံသကလိင် ဗဟုဝစနံဟော တီတိ ဒဿနတ္ထံ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ယင်း၌ ပုလ္လိင် ကဝစန် နပုံသကလိင်ဗဟုဝစန် ကား ‘ဧကတ်’သာဝင့်၍ နပုံမဝင့်သောအရာ။နပုံသာဝင့်၍ ဧကတ်မဝင့်သောအရာကို ရည်သည်။ ။တိဘဝါ စတုဒ္ဒိသာ-စသော အသမာဟာရဒိဂုအရာ၌ ပုမ်တ္ထိလိင် ဗဟုဝုစ်လည်းရှိ၏။

သမယောဇိတံ၊ မိမိ၏အကြောင်းတို့သည်အမြဲအစမှစ၍ ယှဉ်စေအပ် သော၊ဝါ၊အချင်းခပ်သိမ်းအစမှစ၍ယှဉ်စေအပ်သော၊

သမံ အယောဇိတံ။ဝါ-သံ အာယောဇိတံ-ပုဒ်ဖြတ်။ ။သံသဒ္ဒါသမန္တတ္ထ။ ‘အာ’သဒ္ဒါကား အာဒိကမ္မတ္ထ။ ။အတ္တနော ပစ္စယေဟိ သမံ သဗ္ဗသော ဝါ

အာဒိတော ပဋ္ဌာယ ယောဇိတန္တိ သမာယောဇိတံ။ ။သာရတ္ထ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ။

အနာဒိကာလပ္ပဝတ္တံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသော ကာလပတ်လုံးဖြစ်သော။

အ,ကား ဝိရဟတ္ထ။ အာဒိ,ကား မရိယာဒတ္ထ။ ။နတ္ထိ အာဒိ အဿာတိ အနာဒိ၊ အနာဒိစ သော ကာလောစာတိ တထာ၊ အနာဒိကာလံ ပဝတ္တတီတိ အနာဒိကာလပ္ပဝတ္တံ—ပြု။

ခန္ဓာ, အာယတန,ဓာတ်တို့၏ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်ခြင်းဟူသော သံသရာစက်ကား 'ဤကမ္ဘာ, ဤဘုရား'၌ 'ဤမင်း'လက်ထက်တွင်မှ စ၍ ဖြစ်သည်, ဆုံးသည်ဟု အပိုင်းအခြားမှ ကင်းသည်ဟူလို။ ။အာဒိရဟိတံ ကာလံ ပဝတ္တတီတိ ကတွာ အနာဒိကာလပ္ပဝတ္တံ။ ။ရှင်း။

ယဒ္ဓေတံ သံသာရစက္ကံ၊ သည်ကား။

ယဒ္ဓေတံ သံသာရစက္ကန္တိ သမ္ဗန္ဓော။ ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

အတ္ထိ၊ ၏၊ ထည့်သမ္ဗန်။

သံသရာစက်ဟူသည် ခန္ဓာ,အာယတန,ဓာတ်တို့၏ မပြတ်ဖြစ်သော အစဉ်တည်း။

ခန္ဓာနဉ္စ ပဋိပါဋိ၊ ဓာတုအာယတနာနစ။
အဗ္ဗောစ္ဆိန္နံ ဝတ္တမာနာ၊ သံသာရောတိ ပဝုစ္စတီတိ။ ။

ဧဝံ ဝုတ္တသံသာရောဝ သံသာရစက္က°။ ရှင်း။ ။ယင်း ခန္ဓာ,အာယတန, ဓာတ်တို့၏ မပြတ်ဖြစ်သောအစဉ်ဟူသည်။ ။ဆိုအပ်ပြီးသော ကိလေသာ ကံ ဝိပါက်တို့အပေါင်းတည်း။ ဥမတိ။ ။ထိုကြောင့် သံပုနပ္ပုနံ သရန္တိ ခန္ဓာဒယော ဧတ္ထာတိ သံသာရော၊ သံသာရောဧဝ စက္က သံသာရစက္က°-ပြု။

တဿ သံသာရစက္ကဿ-၏၊ အရာမှာစပ်။ ရှင်းယောဇနာ၊ အာနန္ဒ ဘာဂဝတာ-၏၊ ဋီကာ။ ။ယင်းကို ပတိဋ္ဌာယဂဟေတွာ ဟာဘာတို့မှာ လည်းစပ်၊ ယောဇနာ။ ။ပတိဋ္ဌာယ ဂဟေတွာတို့မှာစပ်သော်လည်း၊ အပဋ္ဌာန ဖြစ်သောကြောင့် ပဋ္ဌာနကိုငဲ့၍ ပုရိသေနဉြဒ္ဒနော ပမိတွာ ဘုဒ္ဓ တော၌ကဲ့သို့၊ အဝုတ္တကတ္တာဘည်း၊ သို့သော်လည်း ယင်းတို့၌ တွာပစ္စည်း သည် ဖြစ်ပြီးသောကြောင့်ဟောအင်၏သို့ထင်သည်။

ကိတာချာတ ဝိသေသျေဟိ၊ ယံ ဝုတ္တံ တံ ပကာသတိ။
ဝိသေသနာနုတ္တမပိ၊ ဝုတ္တံ ဝါ ဒဗ္ဗဘေဒတော။ ။သဒ္ဒါငယ်။

ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်, အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၏ ကြည်ရာဖြစ်သော ဗောဓိပင်ရင်း၌၊ ဝါ၊ ဖြစ်သောဗောဓိပလ္လင်အခါ၌၊

ဗောဓိမဏ္ဍေတိ ဗောဓိသင်္ခါတဿ ဉာဏဿ မဏ္ဍဘာဝပ္ပတ္တေ ဌာနကာလေ ဝါ။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဗော်ဓီတိ ဉာဏံ၊ တံ ဧတ္ထ မဏ္ဍံ ပသန္နံ ဇာတန္တိ ဗောဓိမဏ္ဍော။ ဝိမတိ။ ။ ဗောဓိ မဏ္ဍတိ ဧတ္ထာတိ ဗောဓိမဏ္ဍော—ပြု။

ဝိရိယပါဒေဟိ၊ ကိုယ်တော်၏ဝိရိယဘည်းဟူသောခြေတော်တို့ဖြင့်၊

သံကိလေသပက္ခ၌ ကောင်းစွာနင်းထောက်ခြင်း, ဝေါဒါနပက္ခ၌ ကောင်းစွာ ချီကြွခြင်း ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် နှစ်ပါးဖြစ်တတ်သောကြောင့် 'ဝိရိယတော်'ကား 'ခြေတော်'နှင့်တူသည်။ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

သီလပထဝိယံ၊ ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ ပြည့်စုံသည်၏အစွမ်းဖြင့် တည်၍၊ သဒ္ဓါဟတ္ထေန၊ သဒ္ဓါတရားဘည်းဟူသောလက်တော်ဖြင့်၊

သဒ္ဓါတရားသည် အပြစ်ကင်းသော တရားတို့ကို ယူခြင်းကို ပြီးစေတတ်သောကြောင့် 'လက်'နှင့်တူသည်။ ။ငင်း။

ကမ္မက္ခယကရံ၊ ကာယကံ-စသောကံ၏ ကုန်ခြင်းကို ပြုတတ်သော၊ ဉာဏဖရသုံ၊ သမာဓိဘည်းဟူသော ကျောက်ညို၌ သွေးအပ်သော မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောပေါက်ဆိန်ကို၊ ငင်း၊ ။ဝါ-ကမ္မက္ခယကရံ၊ အဘိသင်္ခါရဟုဆိုအပ်သော ကံ၏ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ဉာဏဖရသုံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောပေါက်ဆိန်ကို၊

'ဉာဏဖရသုံ'ဖြင့် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို ဆိုသည်။ ယင်းသည် ဖြတ်အပ်သော 'အဘိသင်္ခါရ'ဟုဆိုအပ်သော 'ကံ'ကိုဖြတ်၏ဟု ပြခြင်းငှါ 'ကမ္မက္ခယကရံ'ဟူသော ဝိသေသနဖြင့် မ၍ ဆိုသည်။ ။ဝိမတိ။

ဤသို့ အရာနံ ဟတတ္တာ-ဟူသောဝိကပ်၌ ဆိုအပ်သော အရဟာတ၌ သံသရာကို စက္ကံဝိယာစက္ကံဟု စက်ကဲ့သို့ယူ၍ အနက်ယောဇနာခြင်းကို ပြပြီး၍ ယခုအခါ ပုဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာတော်အစဉ်အားဖြင့်လည်း ယင်းကို ပြခြင်းငှါ အထ ဝါ-စသည်မိန့်၊ သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ ။ဝါ၊ ဤသို့ ဝါရနှစ်ခုသော အင်္ဂါတို့ဖြင့် သံသရာစက်ကိုငင်း၊ အကျိုးဖြစ်သော နာမ်ရုပ်တရားဟူသောသင်းမှုကြွင်းသောအင်္ဂါတို့ဖြင့် သုံးဘဝတည်းဟူသော ရထားကိုငင်း၊ ယင်းရထား၌ ယှဉ်အပ်သော သံသရာစက်အကန့်တို့ကို

ပယ်ဖျက်သောအခြင်းအရာကိုရင်း ဖြပြီး၍ ယခုအခါ အလုံးစုံတဆဲ့နှစ်ပါးသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါတို့ဖြင့် ရထားမှ ကင်းသော သက်သက်သံသရာစက်မျှကိုရင်း၊ ယင်း၏အကန့်ပယ်ဖျက်သောအပြားအသွေးကိုရင်း ပြခြင်းငှါ အထ ခေါ-စသည်မိန့်၊ ။ဝိမတိ၊

အနမတဂ္ဂံ၊ အဖန်ဖန်အထင်ထင်မသိအပ်သော ရှေးအစွန်းအစရှိသော၊ သံသာရဝဋ္ဋံ၊ ကို။

> အနုသဒ္ဒါ ဝိစ္ဆတ္ထ၊ အဂ္ဂသဒ္ဒါကား ကောဋိအတ္ထ၊ ဝဋ္ဋသဒ္ဒါကား မဏ္ဍလတ္ထ။ ။ အနုအနုအမတဂ္ဂံ အဝိညာတပုဗ္ဗကောဋိကံ သံသာရမဏ္ဍလံ-ဖွင့်။ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ.

ဝါ-အနမတဂ္ဂံ၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့် အစဉ်လျှောက်သော သူတို့သည်လည်း မသိအပ်သောအစွန်းအစရှိသော၊ ။အဓိပ္ပါယတ္ထ၊

> သဗ္ဗထာ အနုဂစ္ဆန္တေဟိ အဝိညာတကောဋိကန္တိ အတ္ထော။ဝိမတိ။ ။ အနုသဒ္ဒါကား ရှေးနည်း ဝိစ္ဆတ္ထပင်။ ။အနမတဂ္ဂန္တိ အနုအနုအမတဂ္ဂံ၊ရင်း။

ဝါ-အနမတဂ္ဂံ၊မသိအပ်သောအစွန်းအစရှိသော၊

> အ အက္ခရာကား 'အနုဝဋ္ဋံ'၌ကဲ့သို့ တနွော။ အနမတဂ္ဂေါတိ အညာတဂ္ဂေါ။ ။မူလဋီကာ။

ယင်း သံသရာစက်၏ ပုံတောင်း, အကွပ်, အကန့်-ဟုဆိုအပ်သော အလုံးစုံသော အခြင်းအရာကိုပြလိုရကား တဿ-စသည်မိန့်၊

သေသာ၊ အဝိဇ္ဇာ,ဇရာ,မရဏတို့မှကြွင်းကုန်သော၊ ဒသ၊ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊သင်္ခါရအစ ဇာတိအဆုံးရှိသောတရားတို့သည်၊အရာ၊ကုန်၏၊

အဘယ်ကြောင့် ယင်းတို့သည် အရ,မည်ကုန်သနည်း၊ အဝိဇ္ဇာ,ဇရာ, မရဏတို့နှင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါအဖြစ်ဖြင့် အတူဘူဟောတော်လော့၊ ရုဒ္ဓေ အဝိဇ္ဇာ-စသည်မိန့်၊ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ကသ္မာကားထည့်၊ 'အဝိဇ္ဇာမူလကတ္တာစ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော ပြဋ္ဌာန်းသောအကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ ဇရာမရဏပရိယန္တတ္တာစ၊ ဇရာမရဏဟူသောအဆုံးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်းတည်း၊

> ပုံတောင်းဖြစ်သော 'အဝိဇ္ဇာ'နှင့် အရင်းမှ၊ အကွပ်ဖြစ်သော 'ဇရာမရဏ' နှင့် အဆုံးမှ 'သင်္ခါရ'စသောတရား ဆယ်ပါးတို့ စပ်ခြင်းကြောင့် 'အရ'မည်သည်ဟူလို။ ။ရင်း။

ယင်းသို့သော အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရ၏သာ အကြောင်း၊ ဝိညာဉ်စသည်တို့၏အကြောင်းမဟုတ်၊ ဇရာမရဏလည်း ဇာတိ၏သာအဆုံး၊ ဘဝစသည်တို့၏ အဆုံးမဟုတ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပါဠိ၌လည်း အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ပ၊ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-ဟုသာဟောတော်မူသည်။ထိုကြောင့် အဝိဇ္ဇာံမူလကံတွာ ဇရာမရဏပရိယန္တံ ကတွာ-စကားသည် မသင့်ဟူငြားအံ့၊ သင်္ခါရအစ ဇာတိအဆုံးရှိသော တရားဆယ်ပါးတို့ကို အကန့်အဖြစ်ဖြင့် တခုတည်းအဖြစ်သို့တင်၍ ဆိုခြင်းကြောင့်သင့်၏ဟူပေ၊ ။ဝိမတိ။

ဝါ၊ယင်းသင်္ခါရ စသည်တို့၏လည်း ထိုက်သည့်အားလျော်စွာအနက်သဘောအားဖြင့် အဝိဇ္ဇာ အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုရင်း၊ မိမိမိမိ၏ လက္ခဏာဖြစ်သော ခဏိကဇရာမရဏ ၏အငွမ်းဖြင့် ယင်းအဆုံးရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုရင်းရည်၍ ယင်းကိုဆိုသောကြောင့် သင့်၏ဟူပေ၊ ရင်း၊ ။ ယင်းသို့ယူမှ ယင်းသင်္ခါရ-စသည်တို့၏ အသီးအသီးအကန့်၏ အဖြစ်ဖြင့် ပြီးသည်၊ ယင်းသို့မယူသော်မပြီး၊

ဝေဒ္ဓ တေသံ ပစ္စွေက္ခံ အရဘာဝေါ သိဒ္ဓေါ ဟောတိ၊ ရင်း၊ ။ဤသို့ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာရှိသော သံသရာစက်ကို ပြပြီး၍ ယခုအခါ အကြင်ဉာဏ်ဖြင့် ယင်းသံသရာစက်၏ အကန့်တို့ကို သဗ္ဗညုဘုရား၏ ဖြတ်ခြင်းပြီး၏၊ ယင်း ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်၏ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ ပညာဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ-ဟုပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိ၌ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ဘဝစက်၏အစိတ်ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာ-စသည်တို့၌ ပစ္စည်း, ပစ္စယုပ္ပန်၏ အဖြစ်ကိုသိမ်းဆည်းသည်၏အငွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော အခြင်းအရာကိုပြပြီး၍ နောက်၌ယင်းအနက်ကို နှိုင်းအုပ်သည်၏ အငွမ်းအားဖြင့် မိန့်အပ်သော ဝေဝယံ အဝိဇ္ဇာဟေတု-အစရှိသော ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိနှင့် တကွဖြစ်သော ပါဌ်ဖြင့် သရုပ်အားဖြင့် ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ကိုရင်း၊ ယင်းဉာဏ်၏ ထိုအဝိဇ္ဇာ-စသည်တို့၌ပင်စတုသင်္ခေပ-စသည်တို့ အငွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ဝေဘန်ခြင်းကိုရင်း ပြပြီး၍ ယင်းမှနောက်၌ ဣတိ ဘဂဝါ-စသောပါဌ်ဖြင့် သဗ္ဗညုဘုရား၏ ယင်းဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုခင်းသိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသည်အဖြစ်ကိုပြပြီး၍၊ တဖန်ဣမိနာ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏေန-စသောပါဌ်ဖြင့် သဗ္ဗညုဘုရား၏ ယင်းဉာဏ်ဖြင့် သံသရာစက်၏ အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးသည် အဖြစ်ကို ပြအံ့သော၄ါ တဗ္ဗ-စသည်မိန့်၊ ။ဝိ၊တ္တ၊

ယင်းသံရာစက်၏ ပုံတောင်း, အကွပ်, အကန့်ဟုဆိုအပ်သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပစ္စည်းပစ္စယပုပ္ပါနိအဖြစ်ကိုပြလိုရကား တဗ္ဗ-စသည်ဒိန္နံ၊ ။ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ဝေမယံ-စသည်မှာ အနုသန္ဓေနှင့်အညီ၊ ။ယင်းအနုသန္ဓေကို ဝိဇတိန္ဒ ယင်းပစ္စည်း, ပစ္စယပုပ္ပါနိအဖြစ်ကို အဝိဇ္ဇာနာဘိ မူလကဠ္ဌာ-စသည်ဖြင့် ဖျေးဦပင် ပြအပ်ပြီးသောကြောင့်ရင်း၊ အထက်ဝယ်စက်သရုပ်အဖြစ်ဖြင့်ယှဉ် သောအားဖြင့် ဆောင်ခြင်း၏မရှိခြင်းကြောင့်ရင်း မသင့်ဟူ၏၊ ။ဝိဇတိန္ဒ အထက်မှာရှု၊

ဝါ၊ခမ္ဘိတညာဏ်သည် အကြွင်သံသရာစက်၏ အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌ါ စွမ်းနိုင်၏ ယင်းသံသရာစက်၏ အကြောင်းရင်း ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာကို ကိစ္စအားဖြင့်ရင်း ဓာတ်အားဖြင့်ရင်း ပြလိုရကား တဗ္ဗ-စသည်မိန္န၊

တဿာ ဒေသနာကုသလော သတ္တာ သဝ်ရာဒိနံ ဇာနကမ္မေန ပိတုသဒိ သံ အဝိဇ္ဇံ တာဝ ဒဿေတုံ တဗ္ဗ ကတမာ အဝိဇ္ဇာ ဒုက္ခေ အညာဏန္တိ အာဒိမာဟ-ဟူသော သမ္မောအဋ္ဌကထာနှင့် အညီ၊ နေ၁တက္ကော၊

တဗ္ဗတော သုအဝိဇ္ဇာဒီသုပ္ပဲ၊ နိဒ္ဒါရဏ၊ ယောဇနာ၊ ဒုက္ခာဒိသု၊ ဒုက္ခ သစ္စာအစရှိသည်တို့၌၊

> အာဒိဖြင့် သမုဒယ,နိရောဓ,မဂ္ဂ ကိုယူ။ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ဝါ၊ သမုဒယ,နိရောဓ,မဂ္ဂ,ပုဗ္ဗန္တ,အပရန္တ,ပုဗ္ဗန္တာပရန္တ,ပဋိစ္စသမုပ္ပာဒ-ကိုယူ။ ။ ဒုက္ခေ အညာဏံ။ပ။ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နေသု ဓမ္မေသု အညာဏံ။ ။ဟူသောဝိဘင်းပါဠိ။ ။ ဥပ္ပန္နမာနာပိစ ဠမေသု အဋ္ဌသု ဌာနေသု ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဟူသော ယင်းအဋ္ဌကထာနှင့်အညီ။နေ၁ တက္ကော။ ။ဒုက္ခကား ဒုက္ခအရိယသစ္စာ။ ။သာရတ္ထ။
>
> ဒုက္ခန္တိ စေတ္ထ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ အဓိပ္ပေတံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

အညာဏံ၊ သိတတ်သော၊ ဝါ၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝါ၊ သိခြင်း၏ ဟူသောဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောမောဟသည်။

> အ,ကား ပဋိပက္ခတ္ထ။ယင်းဖြင့် ဉာဏ်မှတပါး ဉာဏ်၏ အဘာဝမျှ မဟုတ်သည်အဖြစ်ကိုပြသည်။ ။အညာဏန္တိ ဉာဏပဋိပက္ခဘူတော မောဟော အညာဏံ။နပ ပန ဉာဏတော အညံ။န ဝိညာဏဿ အဘာဝမတ္တံ။ သာရတ္ထ၊ ။ ဒုက္ခ-စသည်၌ အညာဏသည် သဘောအားလျော်စွာ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို မပေးခြင်းကြောင့် ယင်းဒုက္ခစသည်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်သာ ဖြစ်သည်။အကျယ်ကို သာရတ္ထဒီပနီ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်များမှာရှု။ ။ဒုက္ခ၌ အညာဏ သည် ယင်း၌ အတွင်းဝင်သည်အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ ယင်းကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သည်

အဖြစ်ကြောင့်ရှင်း ကြွင်းသည့်တို့၌ကား ဖုံးလွှမ်းတတ်သည်အဖြစ်ကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ။တဏ္ဍုဒုက္ခေ အညာဏံ တဒန္တောဂဓတ္တာ တမ္ပဋိစ္ဆာဒနတော စ၊ သေသေသု ပဋိစ္ဆာဒနတောဝ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ယင်း ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်၏ ပစ္စည်း, ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ကို သိမ်းဆည်းသော အားဖြင့် ဖြစ်သော အခြင်းအရာကို၊ ဝါ၊ ပုံတောင်း,အကွပ်,အကန့်ဟူသော အခြင်းအရာတို့၏ ပစ္စည်း,ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ကိုပြလိုတပြီးကား ကာမဘဝေ အဝိဇ္ဇာ-စသည်တို့ဆိုသင့်၏၊တဏ္ဍ ဒုက္ခာဒိသု အဝိဇ္ဇာဟူသော ဝါကျကို မဆိုသင့် ဟူငြားအံ့၊ သားကိုဆိုလျှင် အဖကိုရှေးဦးစွာဆိုမှ သားကို မိတ္တဿ ပုတ္တော ဒတ္တဿ ပုတ္တော-ဟု ကောင်းစွာဆိုအပ်၏သို့ ပစ္စည်း, ပစ္စယုပ္ပန်ကိုဆိုလျှင် အဖနှင့်တူသော အကြောင်းရင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာကို ရှေးဦးစွာ ဆိုမှ သားနှင့်တူသော သင်္ခါရစသည် ထင်ရှားရကား ယင်းအဝိဇ္ဇာကို ကိစ္စအားဖြင့်ရှင်း ဇာတ်အားဖြင့်ပြခြင်းငှါ ဆိုသောကြောင့်သင့်၏ဟူပေ၊

ယသ္မာ ပုတ္တေ ကထေတဗ္ဗေ ပဌမံ ပိတာ ကထိယတိ၊ ဧဝံ ဟိ သတိ မိတ္တဿ ပုတ္တော ဒတ္တဿ ပုတ္တောတိ ပုတ္တော သုကထိတော ဟောတိ၊ တသ္မာ ဒေသနာကုသလော သတ္ထာ သင်္ခါရာဒီနံ ဇနကဋ္ဌေန ပိတုသဒိသံ အဝိဇ္ဇံ တာဝ ဒဿေတုံ တဏ္ဍ ကတမာ အဝိဇ္ဇာ ဒုက္ခေအညာဏန္တိ အာဒိမာဟ-ဟူသောသမ္မောဟဝိနောဒနီအဋ္ဌကထာနှင့်အညီ၊ ။ယင်းဖြင့် ဒုက္ခစသည်တို့ကို သိခြင်း,မြင်ခြင်း ထိုးထွင်းခြင်းငှါ မပေးတတ်သောကြောင့် ကိစ္စအားဖြင့်ဖြစ်သော်ကား ယင်းဒုက္ခ-စသည်တို့၌ ဖြစ်သောကြောင့် ဇာတ်အားဖြင့် အဝိဇ္ဇာကိုပြသည်၊ အယံ အဝိဇ္ဇာ ဋ္ဌာနာနိ အဋ္ဌ ဌာနာနိ ဇာနိတုံ ပဿိတုံ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ နဒေတီတိ ကိစ္စတော ကထိတာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာပိစ ဣမေသု အဋ္ဌသု ဌာနေသု ဥပ္ပဇ္ဇတီတိ ဇာတိတော-ဟူသော ယင်းအဋ္ဌကထာနှင့် အညီ၊ ။ယင်းဒုက္ခသစ္စာကို ကာမဘဝစသည်၏အဖွင့်ဖြင့် သုံးပါးခွဲ၍ ထိုအတူ ယင်းကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အဝိဇ္ဇာကိုလည်းသုံးပါးပြု၍အဝိဇ္ဇာစသည်အကြောင်းရှိကုန်သော သုံးဘဝ၌ သင်္ခါရစသည်တို့ကို အစဉ်အားဖြင့်ပြလိုရကား ကာမဘဝေ အဝိဇ္ဇာ-စသည်ဟန့်၊ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ .

ဝါ၊သံသရာစက်၏အကန့်တို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော ဓမ္မဋ္ဌိတိ ဉာဏ်၏ အဝိဇ္ဇာ-စသောအကြောင်းကို သိမ်းဆည်းသောအခြင်းအရာကို

ဖြစ်ခြင်း၌၊ ကာမဘဝေ အဝိဇ္ဇာ-စသည်မိန့်၊ ဝိမတိ။ ။အထက်ဝေယျံ စသည်မှာ အနုသန္ဓေနှင့်အညီ၊ ။ဝါ၊သံသရာစက်၏အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌၊ စွမ်းနိုင်သော မြေ့ဒ္ဒိတိဉာဏ်သည် အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ-စသည်တို့၌ အကြင်အကြောင်းပစ္စည်းကိုသိမ်းဆည်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်၏။ ထိုအခြင်းအရာကိုပြလိုရကား ကာမဘဝေ အဝိဇ္ဇာ-စသည်မိန့်၊ ။နေ့ာတကြော၊

ကာမဘဝေ အဝိဇ္ဇာ၌ အာဒီနဝပဋိစ္ဆာဒိကာကိုထည့်သမှန်၊ ။ရူပဘဝေ အဝိဇ္ဇာ၊အရူပ ဘဝေ အဝိဇ္ဇာတို့၌လည်း နည်းတူ၊ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ကာမဘဝေ၊၌။ ပရိယာပန္နာနံ၊ကုန်သော၊ ထည့်၊ ။သင်္ခါရာနံ၊ပုညာ ပုညာဘိသင်္ခါရတို့အား၊ ဝါ၊ကာမဘဝေ၊ ၌၊ နိဗ္ဗတ္တကာနံ၊ ကုန်သော၊ သင်္ခါရာနံ၊တို့အား၊

ကာမဘုံ၌ 'ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ၊ ကဋတ္တာရုပ်'ကိုဖြစ်စေတတ်သောကုသိုလ်, အကုသိုလ် သင်္ခါရတို့အား ဟူလို။ငင်း။ ။သင်္ခါရာနန္တိ သင်္ခါရာ—ပြု။ ။အဝိဇ္ဇာသည် ပုညာဘိသင်္ခါရတို့အား 'အာရမ္မဏ,ဥပနိဿယ' ပစ္စည်းနှစ်ပါးဖြင့် အပုညာဘိသင်္ခါရတွင် သဟဇာတ်အား'သဟဇာတပစ္စည်း' စသည်တို့အစွမ်းဖြင့် သဟဇာတ်မဟုတ်သည့် အပုညာဘိသင်္ခါရအား 'အနန္တရ သမနန္တရပစ္စည်း' စသည်တို့အစွမ်းဖြင့် အနန္တရမဟုတ်သည့် အပုညာဘိသင်္ခါရအား 'အာရမ္မဏ,ဥပနိဿယပစ္စည်း'နှစ်ပါးဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။ ။သာရတ္ထ, သမ္မော,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်,ယင်းဋီကာ။

ရူပဘဝေ သင်္ခါရာနံ ပစ္စယော ဟောတိ၌လည်း နည်းတူ၊ အရူပဘဝေ၊၌၊ ပရိယာပန္နာနံ၊ကုန်သော၊ ဝါ-နိဗ္ဗတ္တကာနံ၊ကုန်သော၊ထည့်၊ သင်္ခါရာနံ-အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရတို့အား၊ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

အရူပဘုံ၌ ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာကို ဖြစ်စေတတ်သော 'အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရ' တို့အားဟူလို။ ။ရူပါရူပဘဝတို့၌ 'ဒေါသမူဒွေ'မှ တပါးသော အပုညာဘိသင်္ခါရဖြစ်သော်လည်း ယင်း၌ ပဋိသန္ဓေကို မပေးတတ်ရကား ကာမာဝစရသာ။ ။ကာမာဝစရာတိ ကိဉ္စာပိ တတ္ထ ဥပေတွာ ဒွေ ဒေါမနဿသဟဂတ စေတနာ သေသာ ရူပါရူပဘဝေပိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊တတ္ထ ပန ပဋိသန္ဓိံ နာကဍ္ဎန္တိ။ ကာမာဝစရေယေဝ ပဋိသန္ဓိံဝသေန ဝိပါကံ အဝစရန္တီတိ ကာမာဝစရာ တွေဝ ဝုတ္တာ။ ။သမ္မော။

ပစ္စယော၊သည်။ ဟောတိ၊၏၊

ဥပနိဿယပစ္စည်းအစွမ်းဖြင့်သာ ကျေးဇူးပြုသည်။ ။ငင်း, သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်,ယင်းဋီကာ။

အကျဉ်းအားဖြင့် အဝိဇ္ဇာသည် ပုညာဘိသင်္ခါရတို့အား နှစ်ပါးအပြား အားဖြင့် အပုညာဘိသင်္ခါရတို့အား များသောအပြားအားဖြင့် အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရတို့အား တပါးသောအဘို့အားဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်၊

ပစ္စယော ဟောတိ ပုညာနံ၊ ဒုဝိဓာနေကဓာပန။
ပရေသံ ပစ္ဆိမာနံ သာ၊ ဧကဓာ ပစ္စယော မတာ။ ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်,သမ္မော။ ။အကျယ်ကို ယင်းအဋ္ဌကထာ၊ယင်းဋီကာများမှာရှု။

ဏ္ဍတ ရေသု၊ကာ ာဘာ ာမှတပါးသော ရူပဘာဝတ်၌၊ ။သာရတ္ထ။

ယင်းသင်္ခါရတို့သည် ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်အား ‘ကမ္မ,ဥပနိဿယပစ္စည်း’နှစ်ပါး ဖြင့် ကျေးဇူးပြုကုန်သည်။

တတြာသ တေတေသင်္ခါရာ ကမ္မပစ္စယေနစ ဥပနိဿယ ပစ္စယေနစ ပစ္စယော ဟောန္တိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။သမ္မော။

တထာသဒ္ဒါကား အတိဒေသ။ဝါ၊‘အနုကစုန’၌ နိပါတ်။ယင်းဖြင့် ပဋိသန္ဓိ ဝိညာဏံ နာမရူပဿ ပစ္စယော ဟောတိ–ကို ညွှန်းသည်။ဝါ၊ငင်သည်။

အရူပဘဝေ၌၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏံ၊သည်၊ ထည့်သမွန်၊ ။ယောဇနာ၊

ယင်းပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်နာမ်အား သဟဇာတ, အညမည, နိဿယ, သမ္ပယုတ္တ, ဝိပါက,အာဟာရ, ဣန္ဒြိယ,အတ္ထိ,အဝိဂတ-ပစ္စည်းကိုးပါးဖြင့် ဝတ္ထုရုပ်အားသမ္ပယုတ္တကိုပယ်။ဝိပ္ပယုတ္တကိုထည့်၍ ကိုးပါးဖြင့်ကြွင်းသောကမ္မဇရုပ်အား ယင်းတွင် ‘အညမည’ကို ပယ်၍ ကြွင်းရှစ်ပါးဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

နာမဿ ပါကဝိညာဏံ၊နဝဓာ ဟောတိ ပစ္စယော။
ဝတ္ထု၊ ရူပဿဝါ နဝဓာ၊သေသာ ရူပဿ အဋ္ဌဓာ။ ။
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်,သမ္မော။

.တိဏ္ဏံ၊ကုန်သော၊ အာယတနာနံ၊ စက္ခု,သောတ,မနာယတနတို့အား၊ ဋီကာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ယင်း၌ ဃာနာဒိတ္တယ၏ မဖြစ်သင့်ခြင်းကြောင့် ယင်းသုံးပါးသာဟူလို။ ။ သာရတ္ထ၊ ။ရူပလောကေ ဃာနာဒိတ္တယံ နတ္ထိ။ ။အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂြိုဟ်။

ကောဿ၊သော၊ အာယတနဿ၊မနာယတနအား၊

ယင်းမှတပါးသော အာယတနတို့၏ ယင်း၌ မဖြစ်သင့်ခြင်းကြောင့်ဟူလို။ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။အရူပဘုံ၌ နာမ်သည် ပဋိသန္ဓေ၊ ပဝတ္တိနှစ်ပါးလုံး၌

ပင် အယုတ်အားဖြင့် 'မနာယတန'အား သဟဇာတ, အညမည, နိဿယ, ဝိပါက, သမ္ပယုတ္တ, အတ္ထိ, အဝိဂတပစ္စည်းခုနစ်ပါးဖြင့် အလွန်အားဖြင့် ရှဲခါ ဟေတုပစ္စည်း၊ ရှဲခါအာဟာရပစ္စည်းကိုထည့်၍ ကျေးဇူးပြုသည်။ ပဉ္စဝေါကာရ ဘုံ၌လည်း နာမ်သည်ပဋိသန္ဓေအခါ ဟဒယဝတ္ထုကို သဟဲပြု၍ မနာယတန အား အရူပဘုံ၌ကဲ့သို့ ကျေးဇူးပြုသည်။တပါးသော 'စက္ခာယတန'စသည်တို့ အားကား မဟာဘုတ်ကို သဟဲပြု၍ အယုတ်အားဖြင့် သဟဇာတ, နိဿယ, ဝိပါက,ဝိပ္ပယုတ္တ,အတ္ထိ, အဝိဂတ ပစ္စည်းခြောက်ပါးဖြင့် အလွန်အားဖြင့် ရှေး နည်း 'ဟေတုအာဟာရ'ကိုထည့်၍ ပဝတ္တိအခါ ဝိပါကနာမ်သည် ပဋိသန္ဓေ၌ ကဲ့သို့ပင် ဝိပါက်မဟုတ်သော နာမ်သည် ဝိပါက်မဟုတ်သော မနာယတနအား ဝိပါကပစ္စည်းကို နှုတ်၍ အယုတ်အားဖြင့် ခြောက်ပစ္စည်း အလွန်အားဖြင့် ရှေး နည်း။ ပဉ္စဝေါကာရဘုံ၌ပင် ပဝတ္တိအခါ ဝိပါက်နာမ်သည် 'စက္ခာယတန' စသည်ငါးပါးအား ပစ္ဆာဇာတ,ဝိပ္ပယုတ္တ, အတ္ထိ,အဝိဂတ-ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ဝိပါက် မဟုတ်သော နာမ်သည်လည်း ဝိပါက်နာမ်ကဲ့သို့ပင်။ ပဋိသန္ဓေအခါ ဟဒယဝတ္ထုသည် မနာယတနအား သဟဇာတ,အညမည,နိဿယ,ဝိပ္ပယုတ္တ, အတ္ထိ,အဝိဂတ ပစ္စည်းခြောက်ပါးဖြင့် ပဋိသန္ဓေ ပဝတ္တိနှစ်ပါးလုံး၌ပင် မဟာ ဘုတ်လေးပါးသည် သာမညအားဖြင့် စက္ခာယတနစသည် ငါးပါးအား အည မည,ဝိပ္ပယုတ္တနှစ်ပစ္စည်းကိုနှုတ်၍ လေးပစ္စည်းဖြင့် 'ရူပဇီဝိတ'သည် ယင်းငါးပါး တို့အား ဣန္ဒြိယ, အတ္ထိ, အဝိဂတပစ္စည်းသုံးပါးဖြင့် ရုပ်အာဟာရသည် ပဝတ္တိ အခါ အာဟာရ,အတ္ထိ,အဝိဂတပစ္စည်းသုံးပါးဖြင့် စက္ခာယတန စသည်ငါးပါး သည် ပဉ္စဝိညာဉ်ဟူသော မနာယတနအား နိဿယ, ပုရေဇာတ,ဣန္ဒြိယ,ဝိပ္ပ ယုတ္တ, အတ္ထိ, အဝိဂတ ပစ္စည်းခြောက်ပါးဖြင့် ဟဒယဝတ္ထုသည် ပဝတ္တိအခါ ပဉ္စဝိညာဉ်မှ ကြွင်းသော 'မနာယတန'အား ဣန္ဒြိယကို နှုတ်၍ ငါးပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

နာမမေဝ ဟိ အရူပေ၊ပဋိသန္ဓိပဝတ္တိသု။
ပစ္စယော သတ္တဓာ ဆဓ္ဓာ၊ဟောတိ တံ အံကံသတော॥ ॥
အညသ္မိံပိ ဘဝေ နာမံ၊တထေဝ ပဋိသန္ဓိယံ။
ဆဋ္ဌဿ ဣတရေသံ တံ၊ဆဟ္ဟာကာရေဟိ ပစ္စယော॥ ॥
ပဝတ္တေပိ တထာ ဟောတိ၊ပါကံ ပါကဿ ပစ္စယော။
အပါကံအဝိပါကဿ၊ဆဓာ ဆဋ္ဌဿ ပစ္စယော॥ ॥
တတ္ထေဝ သေသပဉ္စန္နံ၊ဝိပါကံ ပစ္စယော ဘဝေ။
စတုဓာ အဝိပါကံပိ၊ဝေမေဝ ပကာသိတံ။ ॥
ရူပတော သန္ဓိယံ ဝတ္ထု၊ဆဓာ ဆဋ္ဌဿ ပစ္စယော။
ဘူတာနိ စတုဓာဟောန္တိ၊ပဉ္စန္နံ အဝိသေသတော॥ ॥
တိဓာ ဇီဝိတမေတေသံ၊အာဟာရောစ ပဝတ္တိယံ။
တာနေဝ ဆဓာ ဆဋ္ဌဿ၊ဝတ္ထုတသောဝ ပဉ္စဓာ॥ ॥ဝိသုဒ္ဓိမဂ်,သမ္မော။

ဆဋ္ဌိဓေသ၊ စက္ခု,သောတ,ဃာန, ဇိဝှါ,ကာယ, မနောသမ္ဘဿအား ဖြင့် ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ သာရတ္တ။ ၊တိဏ္ဏံ၊စက္ခု,သောတ,မနော သမ္ဘဿအားဖြင့် သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိမတိ။ ၊ဧကဿ၊ မနောသမ္ဘဿ အားဖြင့် တပါးသော၊

စက္ခာယတန–စသည် ငါးပါးသည် စက္ခုသမ္ဖဿ–စသည် ငါးပါးအား နိဿယ,ပုရေဇာတ, ဣန္ဒြိယ, ဝိပ္ပယုတ္တ.အတ္ထိ,အဝိဂတ ပစ္စည်း ခြောက်ပါးဖြင့် ဝိပါက်မနာယတနသည် 'ဝိပါက်မနောသမ္ဖဿ'အား သဟဇာတ,အညမည, နိဿယ, ဝိပါက, အာဟာရ,ဣန္ဒြိယ,သမ္ပယုတ္တ,အတ္ထိ, အဝိဂတပစ္စည်းကိုးပါး ဖြင့် ရူပါယတန–စသည် ငါးပါးသည် စက္ခုသမ္ဖဿ-စသည် ငါးပါးအား အာရမ္မဏ, ပုရေဇာတ,အတ္ထိ, အဝိဂတပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်။ ဗာဟိရာယတန ခြောက်ပါးသည် မနောသမ္ဖဿအား ယင်းလေးပါးပစ္စည်းဖြင့်ငင်း အာရမ္မဏ ပစ္စည်းမျှဖြင့်ငင်း ကျေးဇူးပြုသည်။

ဆဓာ ပဉ္စ တဓာဝ ဧကံနဝဓာ ဗာဟိရာနိ ဆ။
ယထာသမ္ဘဝမေတဿ၊ပစ္စယတ္တေ ဝိဘာဝယေ။ ။
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်-သမ္မော။

ဆန္နံ၊ စက္ခု, သောတ, ဃာန,ဇိဝှါ,ကာယ, မနောသမ္ဘဿဇာဝေဒနာ အားဖြင့် ခြောက်ပါးကုန်သော။ တိဿန္နံ၊စက္ခု, သောတ, မနောသမ္ဘဿ ဇာဝေဒနာအားဖြင့် သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒနာနံ၊တို့အား။ လိုက်သမ္ဗန်။

ပဉ္စဒွါရ၌ စက္ခုသမ္ဖဿ·စသော ဖဿသည် စက္ခုပသာဒ စသည်ဝတ္ထု ရှိသော ဝေဒနာငါးပါးအား သဟဇာတ, အညမည, နိဿယ, ဝိပါက,အာ ဟာရ, သမ္ပယုတ္တ,အတ္ထိ, အဝိဂတ ပစ္စည်း ရှစ်ပါးဖြင့် တပါးပါးသော ဒွါရ၌ သမ္ပဋိစ္ဆိုင်း,သန္တီရဏ,တဒါရုံ၏အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ကြွင်းသော ကာမဝိပါက် ဝေဒနာအား ယင်းဖဿသည် ဥပနိဿယ တပစ္စည်းဖြင့် မနောဒွါရ၌လည်း မနောသမ္ဖဿ-ဟူသော ဖဿသည် တဒါရုံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ကာမ ဝိပါက် ဝေဒနာအား ယင်းရှစ်ပစ္စည်းဖြင့်ပဋိသန္ဓေဘဝင်စုတိ၏အစွမ်းဖြစ်သော တေဘူမကဝိပါက် ဝေဒနာအားလည်း ယင်းရှစ်ပစ္စည်းဖြင့် မနောဒွါရ၌ အာ ဝဇ္ဇန်းနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော မနောသမ္ဖဿသည်တဒါရုံ၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော ကာမဝိပါက် ဝေဒနာအား 'ဥပနိဿယတပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

အဋ္ဌဓာ တတ္ထ ပဉ္စန္နံ၊ပဉ္စဒွါရမှိ ပစ္စယော။
သေသာနံ ဧကဓာ ဖဿော၊မနောဒွါရေပိ သောတထာ။ ။ငင်း။

ဆန္နံ၊ရူပ,သဒ္ဒ,ဂန္ဓ,ရသ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗ,ဓမ္မတဏှာ ကာယအားဖြင့် ခြောက် ပါးကုန်သော၊ ၊တိဏ္ဏံ၊ ရူပ,သဒ္ဒ,ဓမ္မ တဏှာကာယအားဖြင့် သုံးပါး

ကုန်သော၊ တဏှာကာယာခန်၊ တို့အား၊ သိုက်သမ္ဗန်၊ ။ဥကာသ၊ မှေ့ တဏှာကာယအားဖြင့် တပါးသော၊

ခြောက်ပါးသော တဏှာကာယအား ကျေးဇူးပြုသော ဝေဒနာကို ဝိပါက် 'သုခဝေဒနာ'ကိုသာ လိုရကား ယင်းဝေဒနာသည် တဏှာကာယအား ဥပနိဿယ တပစ္စည်းဖြင့်သာ ကျေးဇူးပြုသည်။

ယသ္မာစေတ္ထ အမိပ္ပေတာ၊ဝိပါကသုခဝေဒနာ။
ကောဝ ကေဓာဝေသော၊တသ္မာ တဏှာယ ပစ္စယော။ ။ဒုင်း။

ဝါ-ဆင်းရဲသော သူသည်ချမ်းသာကို တောင့်တသည်။ ချမ်းသာသောသူ သည် ထိုထက် လွန်သော ချမ်းသာကို အလိုရှိသည်၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုကား ငြိမ်သက်သည် အဖြစ်ကြောင့် 'သုခ' ဟူ၍ပင် ဆိုအပ်သည်။ ။ထိုကြောင့် ဝေဒနာ သုံးပါးလုံးပင် တဏှာအား ကျေးဇူးပြုသည်။ ထိုကြောင့် သမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားသည် 'ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ' ဟု ဟောတော်မူသည်။

ဒုက္ခီ သုခံ ပတ္ထယတိ၊သုခီ ဘိယျောပိ ဣစ္ဆတိ။
ဥပေက္ခာ ပန သန္တတ္တာ၊သုခမိစ္စေဝ ဘာသိတာ။ ။
တဏှာယပစ္စယာ တသ္မာ၊ဟောန္တိ တိဿောပိ ဝေဒနာ။
ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ၊ဣတိ ဝုတ္တာ မဟေသိနာ။ ။ဒုင်း။

တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုဘုံ၌၊ သာသာတဏှာ၊ထိုထိုတဏှာသည်၊ တဿ တဿ ဥပါဒါနဿ၊ထိုထိုဥပါဒါန်အား၊ ပစ္စယော၊သည်၊ဟောတိ၊၏၊ ။ သမ္ဗန်၊

တဏှာသည် 'ကာမုပါဒါန်'အား ဥပနိဿယ တ,ပစ္စည်းဖြင့် ကြွင်းသော ဥပါဒါန်သုံးပါးအားကား သဟဇာတ,အညမည,နိဿယ, သမ္ပယုတ္တ,အတ္ထိ, အဝိဂတ, ဟေတု—ပစ္စည်း ခုနစ်ပါးဖြင့် ဥပနိဿယကို ထည့်၍ ရှစ်ပစ္စည်းဖြင့် လည်း 'သဟဇာတ်' မဟုတ်သော ဥပါဒါန်အား ဥပနိဿယ တ,ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

တဏှာစ ပုရိမသတ္တော၊ကေဓာ ဟောတိ ပစ္စယော။
သတ္တဓာ အဋ္ဌဓာ ဝါပိ၊ဟောတိ သေသတ္တယဿ သာ။ ။ဒုင်း။

'ဥပါဒါနာဒယော'၌ အာဒိ-ဖြင့် 'ဘဝဇာတိ'ကိုယူ။ ဘဝါဒီနံ၌ အာဒိဖြင့် ဇာတိ,ဇရာ,မရဏ-ကိုယူ။ ။ဥပါဒါန်လေးပါးသည် ရူပါရူပဘဝအားရင်း၊ ကာမဘဝ၌ အကျွမ်းဝင်သော ကမ္မဘဝ၌ ကုသိုလ်ကမ္မဘဝအားရင်း ဥပပတ္တိ ဘဝအားရင်း၊ ကာမဘဝ၌ မိမိနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အကုသိုလ်ကမ္မဘဝအား သဟဇာတ,အညမည,နိဿယ,သမ္ပယုတ္တ,အတ္ထိ,အဝိဂတပစ္စည်း ခြောက်ပါး ဖြင့် ကာမုပါဒါန်ဖြစ်အံ့၊ ဟေတုကိုထည့်၍ ခုနစ်ပစ္စည်းဖြင့် ဝိပ္ပယုတ်ဖြစ်သော အကုသိုလ် ကမ္မဘဝအား ဥပနိဿယ တ,ပစ္စည်းဖြင့် ကျေးဇူးပြုသည်။

ရူပါရူပဘာဝ နံ၊ ဥပနိဿယပစ္စယော ဥပ ါဒါနံ။
သဟဇာတာဒိဟိ ပိတံ၊ ကာမဘာဝဿာတိ ဝိညေယျံ။ ။ဋင်း။

ဇာတိ၏အကြောင်းဘဝကား ကမ္မဘဝသာ၊ ယင်းလည်း ဥပနိဿယ ကမ္မပစ္စည်းနှစ်ပါးဖြင့်သာ ကျေးဇူးပြုသည်။

ဘဝေါတိ ပနေတ္ထ ကမ္မဘဝေါဝ အဓိပ္ပေတော။ သော ဟိ ဇာတိယာ ပစ္စယော။န ဥပပတ္တိဘဝေါ။သောစ ပန ကမ္မပစ္စယာ ဥပနိဿယပစ္စယဝသေန ဒွိဓာဝ ပစ္စယော ဟောတိ။ ။ဋင်း။

ဇာတိသည် ဇရာ,မရဏအား ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြင့်သာ ကျေးဇူးပြုသည်၊

သာ ပန ဥပနိဿယကောဋိယာ ဧကဓာဝ ဟောတိ။ ။ဋင်း။

ယင်းတဏှာမူလကဖြစ်သော စကားသည် အလွန်ကျဉ်းရကား ယင်းကိုရင်း၊ ဥပါဒါန်ဘဝတို့ကိုရင်း ခေဘန်ခွဲခြမ်းလျက်ချဲ၍ ပြခြင်းငှါ ကတံ စသည်မိန့်၊ ၊သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ကာမေ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမိဖြင့် ကာမတဏှာဖြစ်ခြင်းကိုဆိုသည်။ သဂ္ဂ သမ္ပတ္တိံ အနုဘဝိဿာမိ-စသည်တို့ဖြင့်လည်း နည်းတူ၊ ဋင်း၊ ၊ယင်း ကာမတဏှာသည် ပြင်းစွာစွဲလမ်းသည် အခွင်းဖြင့်ဖြစ်သော် ကာမုပါဒါန် မည်ရကား ကာမုပါဒါနပစ္စယာဟူသည်။ ဋင်း၊

သဂ္ဂသမ္ပတ္တိံ၊ကာမသုဂတိနတ်ပြည်တို့၌စည်းစိမ်ကို၊

‘သဂ္ဂသဒ္ဒါ’သာမာန်ဆိုသော်လည်း ကာမသုဂတိသာ။ ‘ရူပါရူပသုဂတိ’ မဟုတ်။

သဂ္ဂသမ္ပတ္တိန္တိ ကာမသုဂတိသု သမ္ပတ္တိံ။ ။ဝိမတိ။

တထေဝ၊ထိုအတူကာမုပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဋီကာ။

တထေဝါတိ ကာမုပါဒါနပစ္စယာ ဧဝ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဗြဟ္မလောကသမ္ပတ္တိံ၊ရူပဗြဟ္မာပြည်၌စည်းစိမ်ကို၊

ဤ၌ ‘ဗြဟ္မလောက’ကား ‘ရူပဗြဟ္မာ့ပြည်’သာ။ ဗြဟ္မလောကသမ္ပတ္တိန္တိ ရူပီဗြဟ္မလောက သမ္ပတ္တိံ။ ။ဋင်း၊ဋီကာ၊

မေတ္တံ၊မေတ္တာကို၊ ဘာဝေတိ၊ပွါးစေ၏။

‘မေတ္တံ’ကား မေတ္တာဟူသော ‘အဒေါသ’ကို ဟောသည်။ စိတ်ကို ထိုနှင့် သမ္ပယုတ်ရှာန်ကို ဟောသည်မဟုတ်။

မိဇ္ဇတိ သိနိယှတီတိ မေတ္တာ၊ တံ ဘာဝေတိ ဝဍ္ဎေတီတိ အဇ္ဈေ။ ။ သာရတ္ထ။

ဝါ-မေတ္တံ၊ မေတ္တာရှိသောစိတ်ကို၊ ဝါ၊ ချဉ်ကို၊

မေတ္တာ ဧတဿ အတ္ထီတိ မေတ္တာ-ပြူ၊စိတ်ရစေ။ ။ဝါ-ထိုနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော ချဉ်ရစေ။ ။ဘူ,ဓာတ်ကား ဝဍ္ဎနအနက်,သတ္တာအနက်။

အထဝါ မေတ္တာ ဧတဿ အတ္ထီတိ မေတ္တံ၊စိတ္တံ။ တံ သမ္ပယုတ္တဈာနံ ဝါ၊ တံ ဘာဝေတိ ဝဍ္ဎေတိ ဥပ္ပါဒေတီစာတိ အဇ္ဈေ။ ။ဋင်း။

ကရုဏံ ဘာဝေတိစသည်၌လည်း နည်းဘူ၊ ဋင်း၊ ။ဘဝရာဂကို အဘယ်ကြောင့် ကာမုပါဒါန်ဟူသနည်း၊ ဘဝရာဂသည်သာ ကာမုပါဒါန်မဟုတ်လော ဟူငြားအံ့၊ သဗ္ဗေပိ တေဘူမကာဓမ္မာ ကာမနီယဋ္ဌေန ကာမာ-ဟူရကား ဘဝရာဂသည်လည်း ကာမုပါဒါန်ပင် ဖြစ်သောကြောင့် ကာမုပါဒါန်ဟူသည်ဟူပေ၊

သဗ္ဗေပိ တေဘူမကာဓမ္မာ ကာမနီယဋ္ဌေန ကာမာတိဝစနတော ဘဝရာဂေါပိ ကာမုပါဒါနမေဝ။ ။ဒိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဗြဟ္မလောကေပိ ကာမနီယဋ္ဌေန ကာမာ။ ။ဝဇီရ။

ဝါ-တေဘူမကဓမ္မလျှင် အာရုံရှိသော အလုံးစုံသောရာဂ၏လည်း ကိလေသာကာမ၏ အဖြစ်ကြောင့် ဘဝရာဂသည်လည်း ကာမုပါဒါန်ပင် ဖြစ်ရကား ဟူသည်ဟူပေ၊

တေဘူမကဓမ္မ ဝိသယဿ သဗ္ဗဿာပိ ရာဂဿ ကိလေသကာမဘာဝတော ဘဝရာဂေါပိ ကာမုပါဒါနမေဝ၊ဝိမတိ။ ။တဒါရမ္မဏတ္တာ တဏှာ ကာမုပါဒါနန္တိ ဝုတ္တန္တိ ဝဒန္တိ။ ။ဝဇီရ။

ယင်းဝါဒကို ဝဇီရဋီကာ၌ 'ဝိမံသိတဗ္ဗ''ဟူ၏။

ကြွင်းဥပါဒါန်တို့၌ ယောဇနာနည်းကို အတိဒေသနည်းအားဖြင့် ပြလိုရကား ဧသ နယော-စသည်မိန့်၊

သေသုပါဒါနမူလိကာသု၊ ကာမုပါဒါန်မှကြွင်းသောဒိဋ္ဌုပါဒါန်, အတ္တဝါဒုပါဒါန်, သီလဗ္ဗတုပါဒါန်လျှင် မူလရှိကုန်သော၊ ယောဇနာသု၊တို့၌၊ ဧသနယော၊ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၏။ ။သမ္ဗန်။

ဇူဝေကေစ္စေ နတ္ထိ ပရလောကောတိ နတ္ထိကဒိဋ္ဌိံ ဂဏှာတိ၊ သော ဒိဋ္ဌုပါဒါနပစ္စယာ ကာယေန ဒုစ္စရိတံ စရတိ-ဟူ၍ငင်း၊ အပရော အသုကသ္မိံ သမ္ပတ္တိဘဝေ အတ္တာ ဥစ္ဆိဇ္ဇတီတိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိံ ဂဏှာတိ၊သော

တတြော်ပပတ္တိယာ ကာယေန သုစရိတံ စရတိ-ဟူ၍၎င်း၊ အပရော ရူပိ မနောဓယော ဟုတွာ အဌ္ဌာ ဥဿန္နဝတိတိ ရူပူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ၊ ဘာဝနာပါရိပူရိယာ တတ္ထ နိဗ္ဗတ္တိ-ဟူ၍၎င်း၊ အပရော အရူပဘာဝေ ဥပပတ္တိ တွာ အဌ္ဌာ ဥဿန္နဝဘာတိတိ အရူပူပပတ္တိယာ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ၊ ဘာဝနာ ပါရိပူရိယာ တတ္ထ နိဗ္ဗတ္တိ-ဟူ၍၎င်း။ ဒိဋ္ဌပါဒါနံ၌ ယောဇနာနည်း။ ယင်း ယောဇနာနည်းဖြင့်ပင် အတ္တဝါဒုပါဒါနံလျှင် မူလရှိသောယောဇနာနည်း ကို ဖွင့်အပ်၏။

တေသံဟိယေဝ အတ္တဝါဒုပါဒါန မူလိကာပိ ယောဇနာ သံဝဏ္ဏိတာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ယင်းဥပါဒါန်နှစ်ပါး၌ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒအစွမ်းဖြင့်လည်း ယောဇနာ အပ်၏။

ဧဝံ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒဝသေနာပိ ယောဇနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။၎င်း။

အပရော သီလေန သုဒ္ဓီတိ အသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ သုဒ္ဓိမဂ္ဂေါတိ ပရာမသန္တော သီလဗ္ဗတုပါဒါနပစ္စယာ ကာယေန ဒုစ္စရိတံ စရတိ။ ပ။ ကာယေန သုစရိတံ စရတိ။ ပ။ မေတ္တံ၊ ကရုဏံ၊ မုဒိတံ၊ ဥပေက္ခံ ဘာဝေတိ။ ပ။ အာကာသာနဉ္စာ ယတနာဒိသမာပတ္တိယော ဘာဝေတိ။ အကြွင်းမှာ ရှေးနည်း၊ သီလဗ္ဗတု ပါဒါန်၌ယောဇနာနည်း၊

ယခုအခါ သံသရာစက်ကိုပြသော ဆရာသည် ကာမဘဝေ အဝိဇ္ဇာ ကာမဘဝေ သင်္ခါရာနံ ပစ္စယော ဟောတိ-စသည်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာ-စသည် တို့၏ပစ္စည်းအဖြစ်ကို၎င်း၊ သင်္ခါရစသည်တို့၏ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ကို၎င်း ပြ အပ်၏။ ယင်းပစ္စည်းပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ကိုပင် ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိကိုဆောင် ၍ နိဂုံးချုပ်သည်အစွမ်းဖြင့် ပြလိုရကား ဝေမယံ-စသည်မိန့်၊ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

. ဝါ၊ယခုအခါ သံသရာစက်၏ အံကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌ စွမ်းနိုင် သော ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်၏ အဝိဇ္ဇာ-စသောအကြောင်းကို သိမ်းဆည်းသော အခြင်းအရာကိုပြခြင်း၌ ကာမဘဝေ အဝိဇ္ဇာ ကာမဘဝေ သင်္ခါရာနံ ပစ္စယော ဟောတိ-စသည်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာစသည်တို့၏ ပစ္စည်း ပစ္စယုပ္ပန်အ ဖြစ်ကိုပြအပ်၏၊ ယင်းဉာဏ်ကိုပင် အဝိဇ္ဇာစသည်တို့၌ဖြစ်သော အခြင်း အရာနှင့်တကွ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိကိုဆောင်၍ နိဂုံးချုပ်သည်၏ အစွမ်း ဖြင့် ပြလိုရကား ဝေမယံ-စသည်မိန့်၊ ။ဝိမတိ၊

သံသရာစက်ကိုပြသော ဆရာသည် ကာမဘဝေ အဝိဇ္ဇာ-စသည်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာစသည်တို့၏ ပစ္စည်း, ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ကို ယင်း၏ အဝိဇ္ဇာ နာဘိ မူလကတ္တာ-စသည်ဖြင့် ရှေး၌ပင် ပြအပ်ပြီးသည့် အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ အ-ထက်၌ စက်သဘောအဖြစ်၌ ယှဉ်သည့်၏အဖြစ်ဖြင့် ဆောင်ခြင်းငှါရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း ဆိုအပ်သည်မဟုတ်။ ဝါ၊ တမေဝ ပစ္စယပစ္စယုပ္ပန္န ဘာဝံ ဒဿေန္တော-ဟူ၏၊ယင်း၌သည်း ပစ္စည်း, ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ကိုနံ့ရုံး၏အငွမ်းဖြင့် ပဓာနအဖြစ်ဖြင့် ပြအပ်သည်မဟုတ်၊ စင်စစ်ကား ပစ္စည်းကိုသိမ်းဆည်းသည့်၏အငွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ကိုသာ ဆိုအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း ပစ္စယပရိဂ္ဂဟာကာရ၏နိဂုံး၏အငွမ်းဖြင့်ပြအပ်၏၊ထိုင့်သာရတ္ထဒီပနီ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာတို့၌ အနုသန္ဓေကား မသင့်ဟူ၏၊ ၎င်း၊ ။ အကျယ်ကိုယင်းဝိဘတိမှာရှု၊

၁၊သံသရာစက်၏အကန့်ကိုဖျက်ဆည်းခြင်း၌ ငွမ်းနိုင်သောအကြင်ဉာဏ်သည်အဝိဇ္ဇာ,သင်္ခါရ စသည်တို့၌ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်၏၊ထိုအခြင်းအရာကို နိဂုံး၏အငွမ်းဖြင့် ယင်းဉာဏ်ကိုပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိနည်းအားဖြင့် ပြလိုရကား ဧဝမယံ-စသည်မိန့်၊ ။နေ့ာတန္တော၊

အဋ္ဌကထာ၌ ကာမဘဝေ အဝိဇ္ဇာ-စသည်ဖြင့် ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်၏ပစ္စယပရိဂ္ဂဟအခြင်းအရာကိုသာ ပဓာနအားဖြင့် ပြသည်၊ ပစ္စည်း,ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ကိုကား ပဓာနမဟုတ်၊ ယင်းဉာဏ်ကို ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိနည်းဖြင့်သာ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟအခြင်းအရာ၏ နိဂုံးအားဖြင့်ပြသည်၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိကိုပင် ဆောင်သည် မဟုတ်၊ ယင်းပါဠိ၌ အဝိဇ္ဇာဟေတု သင်္ခါရာ ဟေတု သမုပ္ပန္နာ ဥဘောပေတေ ဓမ္မာ ဟေတုသမုပ္ပန္နာ-ဟုရှိသည်၊ အဋ္ဌကထာ၌ကား အယံ အဝိဇ္ဇာ ဟေတု၊ သင်္ခါရာ ဟေတုသမုပ္ပန္နာ၊ ဥဘောပေတေ ဟေတုသမုပ္ပန္နာ-ဟု ရှိသည်၊ ထိုကြောင့် ဋီကာတို့၌ တမေဝ ပစ္စယပစ္စယုပ္ပန္နဘာဝံ ဒဿေန္တော ဟူသည်ကိုရင်း၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိ အာနေတွာ ဟူသည်ကိုရင်း ဆင်ခြင်သင့်၏။

ဧဝံ၊ဤသို့အခြားမဲ့၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊

'ဧဝံ'ကား နိဒဿနတ္ထ။ ။ယင်းဖြင့် အခြားမဲ့၌ 'ကာမဘဝေ အဝိဇ္ဇာ' စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော 'ပစ္စယပရိဂ္ဂဟာကာရ'ကို ညွှန်းသည်။ ။ဧဝန္တိ အနန္တရေ ဝုတ္တနယေန။ဝိမတိ။ ။ယင်းကို ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေမှာစပ်။ယောဇနာ။ ။ ဝါ—ပစ္စည်း ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ကို ညွှန်းသည်။ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ ဤအဲ့လိုမှု "ဟေတုဟေတုသမုပ္ပန္နာ"ဟို့မှာစပ်။

အယံအဝိဇ္ဇာ၊သည်၊ ဟေတု၊သင်္ခါရတို့၏အကြောင်းတည်း၊သင်္ခါရာ၊ တို့သည်၊ ဟေတုသမုပ္ပန္နာ၊အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ သင်္ခါရတို့သည်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုအဝိဇ္ဇာ သည်လည်း အကြောင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်၏ဟု ပြခြင်းငှါ ဥဘောပေတေ ဟေတုသမုပ္ပန္နာ-မိန့်။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

သင်္ခါရတို့သည် အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏သို့ အာသဝသမုဒယာ အဝိဇ္ဇာသမုဒယော ဟူသောကြောင့် အဝိဇ္ဇာသည်လည်း ကာမာသဝ-စသည်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၏ ဟူလို၊ ဋီ၊ ။ဝါ၊ ယင်း အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကာသာမဟုတ်၊မိမိသည်လည်း အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၏ဟုပြခြင်းငှါ ဥဘော၊ပ၊သမုပ္ပန္နာမိန့်၊ ဝိမတိ၊ ။ ယင်းအဝိဇ္ဇာသည်တိတ္ထိတို့သည်ကြံဆအပ်သော ပကတိဇုသရ-စသည် တို့ကဲ့သို့အဟေတုက နိစ္စဓုဝ ဖြစ်သည်မဟုတ်၊စင်စစ်သော်ကား အာသဝ သမုဒယာအဝိဇ္ဇာသမုဒယောဟူသောကြောင့်မိမိသည်လည်းသဟေတုက သင်္ခတအနန္တပင်ဖြစ်၏ဟူလို၊ ။ဋီ။

ဝါ၊သင်္ခါရတို့၏သာ အကြောင်းကိုသိမ်းဆည်းသည်မဟုတ်၊ အဝိဇ္ဇာ ၏လည်းအကြောင်းကိုသိမ်းဆည်း၏ဟုပြခြင်းငှါဥဘော၊ပ၊သမုပ္ပန္နာ မိန့်၊ အဝိဇ္ဇာယပိ ပစ္စယ သင်္ဂဏှတ္တာ တသာ အပိ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဏာ ဒဿ နတ္ထံ ဥဘောပေတေ ဓမ္မာ ပစ္စယသမုပ္ပန္နာတိ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ ပညာတိ ဝုတ္တံ-ဟူသော ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ၊ အဝိဇ္ဇာဟေတုဖြင့် သင်္ခါရတို့၏အကြောင်းကို ဥဘောပေတေ ဟေတုသမုပ္ပန္နာဖြင့် အဝိဇ္ဇာ ၏သည်းအကြောင်းကို သိမ်းဆည်းသည်ကိုပြသည်ဟူလို။

ဉာတ်၊သို့၊ ဝါ၊ဉာတိဋ္ဌေဝံယထာ ဝုတ္တနယေန၊ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးတိုင်းသော နည်းဖြင့်၊

'ဉာတိ'ကား နိဒဿနတ္ထ။ ။ယင်းဖြင့် 'အယံအဝိဇ္ဇာ။ပ။သမုပ္ပန္နာ'ကိုညွှန်း သည်။ဉာတိ ဧဝံ ယထာဝုတ္တနယေန။ဝိမတိ။ ။ယင်း ဝိမတိဖွင့်သော် ''အတခေါ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဝသပ္ပဝတ္တံ မေ့ဌိတိဉာဏမေဝ ယထာဝုတ္တပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟာ ကာ ရဿ နိဂမနံဝသေန ဒဿိတံ''ဟု ဋီ။ 'တမ္ဗာ ဧတဿ ဉာဏဿ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟာကာရ ဒဿနတ္ထမေဝ ဟေဋ္ဌာ ကာမဘဝေ အဝိဇ္ဇာတိအာဒိနာ အ ဝိဇ္ဇာဒိနံ ပစ္စယာဒိဘာဝေါ ဝုတ္တော ဉာဘေပိ နိဂမနဝသေန ဥပသံဟရန္တော'ဟုဋီ ဆိုအပ်သောစကားနှင့် ဆန့်ကျင်၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ ယင်းစကား၌ ယထာဝုတ္တပစ္စယပရိဂ္ဂဟာကာရဿ နိဂမနဝသေန-ဖြင့်ဋီ။ ဧတဿ၊ပ၊ဥပ

သံဟရေ္တာ-ဖြင့်ရင်း၊ အယံ အဝိဇ္ဇာဟေတု၊ပ။သမုပ္ပန္နာတိ- ဟူသော ဝါကျ၏ 'ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ'၌ ပရိဂ္ဂဟာကာရ—အဖြစ်ကိုပြသောကြောင့်ရင်း,ဣတိသဒ္ဒါ၏ ယင်းအနက်ကို 'ဧဝယံ'၌ ဧဝံသဒ္ဒါ-ဟောအပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်ရင်း ယင်းသဒ္ဒါနှစ်လုံးကိုပင် 'ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ'၌ချည်း စပ်ရသောကြောင့်ရင်း, နှစ်ကြိမ် ပြခြင်း၌ အကျိုးမရှိသောကြောင့်ရင်းတည်း။ သာရတ္ထဒီပနီ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာတို့ အလိုမူ ယင်းသို့ဖွင့်သင့်၏။ ။ဣတိသဒ္ဒါကား အာကာရတ္ထ။ထိုကြောင့်—

အယံအဝိဇ္ဇာ၊ပ၊သမုပ္ပန္နာတိ၊အယံအဝိဇ္ဇာ၊ပ၊သမုပ္ပန္နာဟူ၍၊ ။သမ္ဗန်၊ ယင်းသို့မှ အထခေါ်။ပ၊ဒသိတံ၊ တသ္မာ ဧတေသ၊ပ၊ဥပသံဟရေ္တာ၊ ဟူသောစကားနှင့်ညီအံ့ ထင်သည်၊ ဆင်ခြင်ကြပါကုန်။ ။ပစ္စယပရိဂ္ဂ ဟော၊နာမ်ရုပ်တို့၏အဝိဇ္ဇာစသောအကြောင်းတို့ကို ပိုင်းခြား၍ယူခြင်း၌၊

ယင်းကား ပညာ၌ 'နိပ္ဖတ္တိကံ'ဖြစ်သင့်လျက် 'သတ္တမီဝိဘတ်'တည်း။ ။ နိပ္ဖာဒေတဗ္ဗေ ဘုမ္မံ။ သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား ပညာ၌ ပပုဗ္ဗဉာဓာတ်၏ ကံဖြစ်လျက် 'ဝိသယာဓာရ'၌ သတ္တမီဝိဘတ်ကို စီရင်သည် ဟူလို။

ပညာ၊ကာရဏပရိတ္တတရ၊ဘာဝသုဒ္ဓိဟူသောအပြားအားဖြင့်သိခြင်းသည်၊ဝါ။ သိတတ်သော၊ ဝါ၊သိကြောင်းဖြစ်သော ပညာသည်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ၊ အ ကျိုးတရားတို့၏တည်ရာဖြစ်သောအကြောင်း၌ဉာဏ်တည်း၊

တိဋ္ဌန္တိ ဧတ္ထ ဖလဓမ္မာ တဒါယတ္တဝုတ္တိတာယာတိ ဌိတိ၊ကာရဏာရစေ။ ။ ဓမ္မာနံ ဌိတိ ဓမ္မဋ္ဌိတိ၊ဓမ္မဋ္ဌိတိယာ ဉာဏံ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ—ပြု။ ။ရင်း။

ဝါ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုထိုးထွင်း၍သိတတ်သော၊ဝါ၊သိကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်တည်း၊အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ ။သာရတ္ထ၊

ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏန္တိ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒါဝဗောဓေ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဝါ၊ပစ္စယပရိဂ္ဂဟော၌၊ ယာပညာ၊သည်၊ အတ္ထိ၊၏၊ သာပညာ၊သည်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ၊ အကျိုးတရားတို့၏တည်ရာဟူသောအကြောင်း၌မဖေါက် မပြန်ဖြစ်တတ်သောကြောင့် ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်မည်၏၊

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေ ယာ ပညာ တံ ဓမ္မာနံ ဌိတိသင်္ခါတေ ကာရဏေ ယာထာ ဝတော ပဝတ္တတ္တာ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ နာမာတိ။ ။ဝိမတိ။

ယင်း ပါဠိ၌ ဉာဏ်၏အာရုံကို ထင်ရှားပြသည့် အင်္ဂါမ်းဖြင့်သာ အ ဝိဇ္ဇာစသည်တို့၏ ပစ္စည်း စသည်အဖြစ်ကိုဆိုသည်၊ ပဗ္ဗာနနည်းအားဖြင့် မဟုတ်၊ ပဗ္ဗာနဒ္ဓါအားဖြင့်ကား ယင်း၌ ဉာဏ်ကိုသာ ဆိုသည်၊ထိုကြောင့်

ယင်းဉာဏ်၏ ဖစ္စယပရိဂ္ဂဟာကာရကိုပြခြင်းငှါသာ အောက်၌ ကာမ ဘဝေ အဝိဇ္ဇာ စသည်ဖြင့် အဝိဇ္ဇာစသည်တို့၏ ပစ္စည်းစသည်အဖြစ်ကို ဆိုသည်။ ဤ၌လည်း နိဂုံးအစွမ်းဖြင့် ယင်းအဖြစ်ကို ဆောင်အပ်၏။ ဘဝ စက်ကိုပြခြင်းငှါမဟုတ်ဟု အတ္တနောမတိကို ဝိမတိ၌ပြ၏၊ ယင်းသို့ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟေ ပညာသည် ဓမ္မဋ္ဌိတိ ဉာဏ်မည်သော အဝိဇ္ဇာဟောတုဟု အ ကြောင်းကိုသိမ်းဆည်းခြင်းကိုပြသင့်၏။ သင်္ခါရဟောတု သဗ္ဗုပ္ပန္နာဟု အ ကျိုးကိုသိမ်းဆည်းခြင်းကိုမပြသင့်ဟူငြားအံ့။ သို့သော်လည်း အကျိုးကို မမြင်လျှင် အကြောင်းကိုလည်း မမြင်နိုင်ရကား ယင်းသို့အကျိုးကို သိမ်း ဆည်းခြင်းကိုပြအပ်၏ဟူပေ၊ ။ဝိကာ။

သို့သော်သည်း ပစ္စည်းကို သိမ်းဆည်းသောအရာဖြစ်ရကား ဥဘော ပေတေ ဟောတုသမုပ္ပန္နာကိုမဆိုသင့်ဟူငြားအံ့၊ အဝိဇ္ဇာ,သင်္ခါရနှစ်ပါးတို့ ၏လည်း ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်ကိုပြလိုရကား ဆိုသည်ဟူပေ။

ဥဘောပေတေ ဟေတုသမုပ္ပန္နာတိ ဣဒမ္ပန ဥဘိန္နံပိ ပစ္စယုပ္ပန္နဘာဝံ ဒဿေ တုကာမတာယ ဝုတ္တံ။ ။သာရတ္ထ။

ယင်းဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်သည် ကာလသုံးပါး၌ ယုံမှားခြင်း အညစ်အကြေး ကိုလွန်မြောက်ခြင်း အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ရကား အတီတံပိ အဒ္ဓါနံ-စသည်မိန့်။ ၎င်း။ ဝိသုဒ္ဓိ-ဂ်ဋီကာ၊

အတီတံ၊သော၊ အဒ္ဓါနံပိ၊ကာလပတ်လုံးငင်း၊ အနာဂတံ၊သော၊ အဒ္ဓါ နံပိ၊ငင်း၊

အဒ္ဓေါဘာဝေ,မဂေ ကာလေ၊ ကော်သေဒ္ဓါမြဲယံ ဘဝေ။ ။ဟူသည်တွင် ဤ၌ ကာလတ္ထ။ ။အတီတံပိ အဒ္ဓါနန္တိ အတိက္ကန္တံပိ ကာလံ။ အနာဂတံပိ အဒ္ဓါနန္တိ အပ္ပတ္တံပိ ကာလံ၊ ။ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာ။

ယင်းနှစ်ပါးလုံး၌ပင် အစ္စန္တသံယောဂ၌ ဒုတိယာ။ ။ဥဘယတ္ထာပိ အစ္စန္တ သံယောဂေ ဥပယောဂဝစနံ။ငင်း။ ။ခဏမုဟုတ္တ—စသော ကာလသည် အဝိဇ္ဇာ, သင်္ခါရ—စသော ဓမ္မတို့နှင့် မပြတ်ယှဉ်သည်ဟူလို။ ၊ခဏမုဟုတ္တာဒိ ကာလဿ ဓမ္မေဟဝ ယုတ္တတ္တာ အစ္စန္တသံယောဂတ္တေတိ ဝုတ္တံ။ ။ပဋိ သမ္ဘိဒါမဂ်ဋီကာ။ ။ယောဇနာ၌ကား 'အဝိဇ္ဇာ'စသောပုဒ်၌ 'ဝိသေသန' ဟူ၏ ယင်းအဋ္ဌကထာဂဏ္ဌိများနှင့် မညီရကား မသင့်။ ၊ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏန္တိ၌ ဏုတိကား ဝိဒိုသမာပန။ ။ယောဇနာ၊

သံသရာစက်၏ အဘန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးနိုင်သော ဓမ္မဋ္ဌိတိ ဉာဏ်ကား ဤမျှသာလော၊ ကာမဘဝေ အဝိဇ္ဇာ-စသော အကျယ်နှင့် ဆန့်ကျင်၏

ရန်ကြောင့် ဇာတေန နယေန သဗ္ဗပဒါနိ ဝိတ္ထာရေ တဗ္ဗာနိ-မိန့်။ ။အာဒိ ပေယျာလနည်း, နိဒဿနနည်းအားဖြင့်ယင်းသို့ပြသည်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ ကုန်အောင်ချဲ့လေ၊ သို့မှ အကျယ်နှင့်နိဂုံးညီမည်ဟူလို။ ။သင်္ခါရပစ္စယာ၊ ဝိညာဏံ ပစ္စယာသမုပ္ပန္နံ၊ ဥဘောပေတေ ပစ္စယာသမုပ္ပန္နာတိ ပစ္စယသ- ပရိဂ္ဂဟေ ပညာ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ-စသည်ဖြင့် အလုံးစုံ ဓာတ်အဆုံးရှိသော ပုဒ်တို့ကိုချဲ့လေ၊ ဤသို့ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိဖြင့် ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်၏ အဝိဇ္ဇာ စသည်တို့၌ ဖြစ်သော အခြင်းအရာကို ပြပြီး၍ ယခုအခါ ယင်းဉာဏ်၏ ယင်းပစ္စည်းတို့၌ တပါးသော အားဖြင့်လည်း ဖြစ်သော အခြင်းအရာကို ပြခြင်းငှါ တဏ္ဍ-စသည်မိန့်။ ။ဝိ တိ။

ဝါ၊ ဤသို့ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိနည်းအားဖြင့် ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်၏ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ-စသည်တို့၌ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်ကို ပြပြီး၍ ယခုအခါ ယင်းပါဠိ၌ကဲ့သို့ ယင်းဉာဏ်၏ ယင်းတို့၌ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်ကိုပြခြင်းငှါမိန့်သည်၊ ဋီကာဝ ဂ ဝါ စသော အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ။ ။နောတကျော၊

ယင်း၌ သဗ္ဗာကာရဘောဇာနာတိ-စသည်ဖြင့် ယင်းတို့၌ စတုသစ္စပ တိသန္ဓိတိသမ္ဘာကာရ တိသန္ဓိအားဖြင့်လည်း ယင်းဉာဏ် ဖြစ်သည်ကို ပြသည်၊

တဏ္ဍတော သု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒင်္ဂသုစ္ဆံ၊ နိဒ္ဒါရဏ၌ သတ္တမီ၊ ဝိမတိ၊ယော ဇနာ၊ ။အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရာ၊တို့သည်၊ ဧကော၊သော၊ သင်္ခေပေါ၊ အပေါင်း တည်း၊ ဝါ၊အပေါင်းသည်၊ ဟောတိ၊၏၊ ဝိဘတ္တိကတ္တားကိုငဲ့၍ ထည့်၊ ဝါ-ဟောန္တိ၊ကုန်၏၊ ပကတိကတ္တားကိုငဲ့၍ထည့်။

ယင်းတို့တွင် ထိုထိုပါဠိ,အဋ္ဌကထာ,ဋီကာတို့၌ 'ဥပေါသထသာ စတာနိ ပုဗ္ဗကရဏာနိ ဝုစ္စတိ'စသည်ဖြင့်ဝိဘတ္တိကိုသာငဲ့၍ဝါစကရှိသည်၊ သဒ္ဒဝိဒူတို့ကား 'ဝါစကော ပကတိသဉ္ဇ၊ဂဏ္ဍာတိဿာပမာနတော'ဟူ၏။ ။အရှင်တိုင်းမှာ ဤနည်း ယူ။

သင်္ခိပန္တိ ဧတ္ထာတိ သင်္ခေပေါ-ပုံ။သင်္ဂဟ,ရစေ။ ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ, မူလဋီကာ။ ။ဝါ-ဟေတုဝိပါကောတိ သင်္ခိပ္ပတီတိ သင်္ခေပေါ-ပုံ။ အဝိဇ္ဇာ စသည်,ဝိညာဉ်စသည် အပေါင်းရစေ။ ။သာရတ္ထ,ငင်း။

ဝါ၊သင်္ခေပေါ၊အဘို့သည်၊

'သင်္ခေပသဒ္ဒါ'ကား ဘာဂတ္ထ။ ။သင်္ခေပသဒ္ဒေါ ဝါ ဘာဂါဓိဝစနံ။ ။ မူလဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။'အဘို့'ဟူကြသည်ကား အဓိပ္ပါယတ္ထသာ။

အကြောင်း သာမန်, အကျိုး သာမန် အာ ဖြင့် အဝိဇ္ဇာ-စသည်, ဝိညာဉ် စသည်တို့၏ တခုသောအပေါင်းဟူလို။ ။သင်္ဂဟော ကောဋ္ဌာသော ရာသီတိ အတ္ထော။ ။ဝိမတိ။

ဓမ္မဒြဗ်ကိုငဲ့၍ သင်္ခေပါဟူသင့်လျက် သင်္ခေပအဖြစ် သာမန်အားဖြင့် သင်္ခေပေါဟုဧကဝုစ်ဟူသည်၊ သင်္ခေပဘာဝသာမညေန ဧကဝစနံ ကတံ၊ သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဋီကာ, မူလဋီကာ။ ။ဇာတျာပေက္ခ ဧကဝုစ်ဟူလို၊ ယင်းသင်္ခေပသည် သင်္ခေပဘာဝသာမန်အားဖြင့်တပါး၊အကြောင်းအကျိုး ဇာတ်အားဖြင့် နှစ်ပါး၊ကာလဘေဒအားဖြင့် လေးပါးတည်း။ ထို့ကြောင့် ပုရိမသင်္ခေပေါ ဧတ္ထ-စသည်မိန့်သည်၊ ၎င်း။

ယခုအခါဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်၏ ယင်းတို့၌ ကာလကိုသိမ်းဆည်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်ကိုပြခြင်းငှါ ပုရိမသင်္ခေပေါ-စသည်မိန့်။

ဧတ္ထေတေသု စတူသု သင်္ခေပေသု-စွဲ၊ နိဒ္ဓါရဏ၊ နောက်ဝါကျ၌ တတ္ထ, ဧတ္ထဟိမှု ရှေးဝါကျ၌ ပေါင်းလျက်ရှိကာအပေါင်းကိုစွဲ အစိတ်ရှိက အစိတ်ကိုပေါင်း၍စွဲမြဲဟူသည်နှင့် စ,ကား ပက္ခန္တရ၊ ။ပစ္စုပ္ပန္နော အဒ္ဓါ၊သမ္ဗန်၊ ဋီကာ၊ ။အနာဂတော၌လည်း အဒ္ဓါသဒ္ဒါလိုက်သမ္ဗန်၊

ယင်းတို့၌ အာကာရကို သိမ်းဆည်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်ကိုပြခြင်းငှါ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရဂ္ဂဟဏေန-စသည်မိန့်၊ ။သာရတ္ထဒီပနီ၌ကား အလုံးစုံ အဝိဇ္ဇာ စသော တရားတို့ကို ဝဋ်နှစ်ပါးဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်၍ ပြခြင်းငှါ မိန့်သည်ဟု တက်လိုရိပ်ရှိ၏။ ဆင်ခြင်။ ။လိုရင်းကား ဣမေ ပဉ္စ ဓမ္မာ-စသည်တည်း။

ပုရိမသင်္ခေပသည် အတိတ်၌ ကမ္မဝဋ် မဟုတ်လော ယင်းသည်နှစ်ပါးသာဖြစ်လျက် အဘယ်ကြောင့် ပဉ္စဓမ္မာဟူသနည်း စုဒ်ကြောင့် အဝိဇ္ဇာ စသည်မိန့်၊

ဧတ္ထေတေသုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒင်္ဂေသု-စွဲ၊နိဒ္ဓါရဏ၊အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရဂ္ဂဟဏေန စသည်မှာစပ်၊ယောဇနာ၌ကား ပုရိမသင်္ခေပကိုစွဲ၍ ဂဟိတာ၌အာဓါရ ဟူ၏ မသင့်၊ ။အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတို့ ယင်းတို့နှင့်ကင်း၍ မိမိကိစ္စကို မပြုခြင်းကြောင့်ရင်း၊ အဝိဇ္ဇာကိုယူလျှင် ကိလေသာအဖြစ်သာမန်ကြောင့်ရင်း တဏှာဥပါဒါန်ကို သင်္ခါရကိုယူလျှင် ကံအဖြစ်သာမန်ကြောင့်ရင်း ဘဝ ကိုယူအပ်သည်၊ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဋီကာ၊

ဝါ၊မလိမ္မာသောသူသည် ပြင်းစွာတပ်သည်၊ပြင်းစွာတပ်သောသူသည် ပြင်းစွာစွဲလမ်းသည်၊ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်အား ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းငှေ့ ဘဝသည်ဖြစ်ရကား တဏှာ,ဥပါဒါန်ဘဝတို့ကို ယူအင်ကုန်သည်၊ ။ သာရတ္ထ၊

အထဝါ-အဝိဇ္ဇါ ပရိတဿတိ၊ပရိတဿိတော ဥပါဒိယတိ၊တဿုပါဒါန ပစ္စယာ ဘဝေါ။တသ္မာ တဏှုပါဒါနဘဝါပိ ဂဟိတာ ဟောန္တိ။သမ္မော။ ။ ယသ္မာ ပန အဝိဇ္ဇါ ပရိတဿတိ၊ ပရိတဿိတော ဥပါဒိယတိ၊ တဿုပါဒါန ပစ္စယာ ဘဝေါ၊ တသ္မာ တေဟိ ဒွီဟိ ဂဟိတေဟိ တဏှုပါဒါနဘဝါပိ ဂဟိ တာဝ ဟောန္တိ။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာ။

ဝါ၊ကိလေသကမ္မသာမညအဖြစ်ကြောင့်၎င်း, ယင်းတို့နှင့် မကင်းခြင်း ကြောင့်၎င်း တဏှာ,ဥပါဒါန်,ဘဝတို့ကိုယူအပ်ကုန်သည်၊ ။ဝိမတိ၊

ကမ္မဝဋ္ဋံ၊ ကံသာလျှင် အချင်းချင်းစပ်၍ အထပ်ထပ်လည်တတ်သော ကြောင့်ဝဋ်မည်၏။

ဝဋ္ဋတိ အညမညသမ္ဗန္ဓံ ဟုတွာ ပုနပ္ပုနံ ပရိဝတ္တတီတိ ဝဋ္ဋံ၊ ကမ္မမေဝဝဋ္ဋံ ကမ္မဝဋ္ဋံ—ပြ။ ။ကမ္မမေဝ အညမညသမ္ဗန္ဓံ ဟုတွာ ပုနပ္ပုနံ ပရိဝတ္တနတ္ထေန ကမ္မဝဋ္ဋံ။ ။သာရတ္ထ။

ကိလေသကမ္မဝိပါကာ ဝိပါကကိလေသကမ္မေဟိ သမ္ဗန္ဓာ ဟုတွာ ပုနပ္ပုနံ ပရိဝတ္တန္တီတိ တေသံ ဝဋ္ဋနာမံ အာရောပေတွာ တိဝဋ္ဋန္တိ ဝုတ္တံ။ ။မူလဋီကာ။

ဝါ-ကံသည်လျှင် မတန့်မရပ် အထပ်ထပ်လည်တတ်သောကြောင့်ဝဋ် မည်၏။

ဝဋ္ဋကိ အနုပစ္ဆိတံ ဟုတွာ ပုနပ္ပုနံ ပရိဝတ္တတီတိ ဝဋ္ဋံ—ပြ၊ကမ္မနှင့် ရှေးနည်း တွဲ။ ။တိဝဋ္ဋမိဒံ ဘဝစက္ကံ ယာဝ ကိလေသဝဋ္ဋံ န ဥပစ္ဆိဇ္ဇတိ၊တာဝ အနု ပစ္ဆိန္နပစ္စယတ္တာ အနုပစ္ဆိတံ ပုနပ္ပုနံ ပရိဝဋ္ဋနတော ဘမတိယေဝါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သမ္မော။

ဝါ၊ကံသည်လျှင်တဏှာကဲ့သို့ ယင်း၏ဘက္ကပြုလေ့ရှိသောအကြောင်း ဖြစ်၍ ဖြစ်တတ်သောကြောင့် ဝဋ်မည်၏။

ကမ္မံ တဏှာဝ တဿ သဟကာရီ ကာရဏံ ဟုတွာ ဝတ္တတီတိ ဝဋ္ဋံ။ ။ 'ဒန္တဇ'ကို မှဒ္ဒဇ,ပြု၊ ကမ္မနှင့်ရှေးနည်းတွဲ၊ ။ကမ္မံ တဏှာဝ တဿ သဟ ကာရီ ကာရဏံ ဟုတွာ ဝတ္တနဋ္ဌေန ကမ္မဝဋ္ဋံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိ,ဂဏ္ဌိကာ။

သင်္ခါရနှင့် ဘဝသည်သာ ကမ္မဝဋ်မည်၏၊ အဝိဇ္ဇာ,တဏှာ,ဥပါဒါန် တို့ကား စေတနာမဟုတ်သောကြောင့် ကမ္မဝဋ်မမည်၊ထိုကြောင့်ဆရာမေးပ၊

ဝန္နံသည်မသင့်ဟူငြားအံ့၊ သင်္ခါရနှင့်ဘဝကား မရချ၊ အဝိဇ္ဇာ စသည်တို့ကား ဝိပါက မွေ့မွေ့အဖြစ်ဟူသော ကမ္မသဟာယအဖြစ်ဖြင့် ကံနှင့်တူသည်၊ သဟာဘာတ, ဥပနိဿယအားဖြင့် ယင်းအား ကျေးဇူးပြုတတ်သည်ဖြစ်ရကား ဥပစာအားဖြင့် ကမ္မဝဋ်မည်သည်၊ ထို့ကြောင့် ဏှာမေ၊ပ။ ဝဋ္ဋံသည့်သင့်၏ဟူပေ၊ ၊သာရတ္ထ၊

အဝိဇ္ဇာဒယောပိ ကမ္မသဟာယဘာဝ ကမ္မသရိက္ခတာ တဒုပကာရကာ စာတိ ကမ္မန္တိ ဝုတ္တာ။ ။မူလဋီကာ။

ဝါ၊အဝိဇ္ဇာ စသော ကိလေသာဝဋ်သည်လည်း ဝိပါကမွေ့မွေ့အဖြစ်အားဖြင့် တူသောကြောင့် ဤ၌ကမ္မဝဋ်မည်သည်သာတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဏှာမေ၊ပ။ ဝဋ္ဋံသည်သင့်၏ဟူပေ။

အဝိဇ္ဇာဒိ ကိလေသ ဝဋ္ဋံပိ ဝိပါကမွေ့ မွေ့တာ သရိက္ခတာယ ဣဓ ကမ္မ ဝဋ္ဋံမေဝါတိ။ ။ဝိမတိ။

တေခဟိ၊ယခအခါ၌၊သဒ္ဒတ္ထ၊ ၊ဝါ၊ဤအတ္ထဘာဝ၌၊အဓိပ္ပါယ်။ သာရတ္ထ၊ဝိပါကဝဋ္ဋံကို ကမ္မဝဋ္ဋံကဲ့သို့ပေ။ ၊ဝါ-ဝိပါကဝဋ္ဋံ၊ဝိပါက်ပြဋ္ဌာန်းသောဝဋ်မည်၏၊ ဝါ၊ဝိပါက်များသောဝဋ်မည်၏၊

ဝိပါကပဓာနံ ဝဋ္ဋံ ဝိပါကဗဟုလံ ဝါ ဝဋ္ဋန္တိ အတ္ထော၊ ။ဝိမတိ။

ဝိပါက၊မွေ့'စသည်တို့၌ ကမ္မဇဖြစ်သော 'နာမက္ခန္ဓာ'တို့ကိုသာ ဝိပါက, သဒ္ဒါ-သည် ဟောအပ်သည် အဖြစ်ခြင်းသော်လည်း 'နာမရူပ'စသော ပုဒ်တို့၌ ရုပ်နှင့်ရောသော 'ဖလပဉ္စက'သည်လည်း နာမ်ပြဋ္ဌာန်းသည်အဖြစ်, နာမ်များသည်အဖြစ်ကြောင့် 'ဝိပါကဝဋ္ဋံ'မည်သည် ဟူလို။ ၊ငင်း။ ။ဝါ၊ဝိပါကသဒ္ဒါသည် 'ကမ္မဇသဒ္ဒါ'နှင့် ပရိယာယ်။ ။ထို့ကြောင့် ကမ္မဇဖြစ်သော ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကိုပင် ဟောသည်။ ၊ ။ကမ္မဇပရိယာယော ဝါ ဧတ္ထ ဝိပါကသဒ္ဒေါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။ငင်း။

အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရာ ဂဟိတာဝ ဟောဝ်တို့၌သည်း နေ့၌ကဲ့သို့ ကိလေသ ကမ္မအဖြစ်သာမန်ကြောင့် တဏှာ, ဥပါဒါန်ကို ယူသျှင် အဝိဇ္ဇာကို, ဘဝကိုယူသျှင် သင်္ခါရကိုယူအပ်သည်၊ သာရတ္ထ၊ ၊ဝါ၊ဘဝကို ယူသျှင် ယင်း၏ ရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ယင်းနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောသင်္ခါရကို, တဏှာ, ဥပါဒါန်ကို ယူသျှင် ယင်းနှင့် သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အကြောင်းမောဟဖြစ်၍ တွေ့ဝေသောသူသည် ကံကိုပြု၏၊ ထိုမောဟသည် အဝိဇ္ဇာပင်

ဖြစ်ရကား အဝိဇ္ဇာ ဟုယူသည်၊ ငင်း၊ ၊သမ္မော, ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ၊

ဣဓ ပရိပက္ကတ္တာ အာယတနာနံ မောဟော အဝိဇ္ဇာ၊ အာယူဟနာ သင်္ခါရာ၊ နိကန္တိတဏှာ၊ ဥပဂမနံ ဥပါဒါနံ၊ စေတနာ ဘဝေါ။ ဣတိ ဣမေ ပဉ္စ ဓမ္မာ ဣဓ ကမ္မဘဝသ္မိံ အာယတိံ ပဋိသန္ဓိယာ ပစ္စယာ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိ၊ ၊အနာဂတဒ္ဓနှင့်သည်း ဇာတိဇရာမရဏသာ၊ ယင်းသို့လျက် အဘယ့်ကြောင့် ဝိညာဉ်-စသည်ငါးပါးသည် အာယတိံ ဝိပါက ဝဋ်မည်သနည်း။ ရှိကြောင့် ဇာတိ၊ ပ၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ-မိန့်၊

အဓိပ္ပါယ်ကား ဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်သဠာယတနဖဿဝေဒနာတို့၏ ဥပါဒ်, ဌီ,ဘင်ဟူသော အခိုက်အတန့်ကို ဇာတိဇရာမရဏ ဟူရကား အဝတ္တာ ကိုယူလျှင် အဝတ္ထာဝ ၅ ကို, ယင်းနှင့်မကင်းသောကြောင့် ယူအပ်သည်၊ ထိုကြောင့် ဇာတိဇရာမရဏကိုဆိုလျှင် ဝိညာဉ်စသည်ငါးပါးကို ညွှန်းပြ အပ်သောကြောင့်ဟူလို၊ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ဝါ၊ ပရမတ္ထဓမ္မမှလွတ်သော ဇာတိဇရာမရဏအခည်သည် မရှိရကား ယင်းတို့ကိုဆိုလျှင် ယင်းတို့ကို ညွှန်းပြအပ်သောကြောင့်ဟူလို-ဒိမဘိ၊ ၊ စကားကျကား အဝိနာဘာဝနည်းဖြင့်ယူသည်ဟူလို၊

ဇာတိ၊ ပ၊ သေန၊ ဇာတိ,ဇရာ,မရဏတို့ကိုဆိုခြင်းဖြင့်၊

အပဒေသော နိမိတ္တေစ၊ ဆလေစ ကထနေ မတော။ ။
ဟူသည်တွင် ဤဌ်ကထနတ္ထ။ ။ဋီကာ။

ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤဝိညာဉ်စသောတရားတို့သည်၊ အာယတိံ၊ ဌ်၊ ဝိပါက ဝဋ္ဋံ၊ ၏၊

ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်လေ့ရှိသော 'အနာဂတ်'တို့ကို ယူအပ်သော ကြောင့်ဟူလို။ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

တေအဝိဇ္ဇာဒယော၊ တို့သည်၊ အာကာရတော၊ သင်္ချာန်တို့အားဖြင့်၊

အာကာရော ကာရဏေ ဝုတ္တော၊ သဏ္ဍာနေ ဣင်္ဂိတေပိစ။ ။ဟူသည် တွင် ဤ၌ သဏ္ဍာနတ္ထ၊ ။အာကိရိယန္တိ ပကာသိယန္တီတိ အာကာရာ—ပြ။ ဋီကာ၊ ။အရူပဓမ္မာ အတ္တာပိ တသ္မိံ တသ္မိံ သင်္ဂဟေ အာကိရိယန္တိ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရာဒိ ဂဟဏေဟိ ပကာသိယန္တီတိ အာကာရာ။ ။မူလဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။အာပုဗ္ဗကိရခေတ်၊ ဏ,ပစ္စည်း။ဏ,ကို အ,ပြု။အ,ကိုလည်း အာဝုဒ္ဓိပြု၍ 'အာကာရာ'ဟူသည်။ ။အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ-စသော သရုပ်အားဖြင့် ဟူလို။အဝိဇ္ဇာဒိသရူပါ။ ။ဝိမတိ။

ဝါ၊အတိတ်အ-ကြောင်းစသည်တို့၏အပြားတို့အားဖြင့်၊

အတီတဟေတုအာဒီနံ ငါ ပကာရာ အာကာရာ။ ။သာရတ္ထ,မူလဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဝိသတိဝိဓော၊ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ကုန်၏၊

အတီတေ ဟေတုယော ပဉ္စ၊ဣဒါနိ ဖလပဉ္စကံ။
ဣဒါနိ ဟေတုယောပဉ္စ၊အာယတိံ ဖလပဉ္စကံ။ ။

ဤသို့အားဖြင့် နှစ်ဆယ်အပြားရှိကုန်သည်ဟူလို။ ၎င်း, သမ္မောဟဝိနောဒနီအဋ္ဌကထာ စသည်။

ယင်းဥာဏ်၏ ယင်းတို့၌ သန္ဓိကိုသိမ်းဆည်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်ကိုပြခြင်းငှါ သင်္ခါရပိဋကာနုဋ္ဌာ-စသည်မိန့်၊

ဩဝတေသု ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒင်္ဂေသု-ဖွဲ့၊ သန္ဓိ၊ အကြောင်းမှ အကျိုး၏ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အကြောင်းအကျိုး၏ စပ်ခြင်းတည်း၊ ဘဝဇာတိ နမဇ္ဇုရာ ဧကောဒွိလည်း နည်းဘူ၊ ဝေဒနာတဏှာနံ၊ တို့၏၊ အန္တရာ၊၌၊ ဧကော၊သော၊ သန္ဓိ၊ အကျိုးမှအကြောင်း၏ မပြတ်သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် အကျိုးအကြောင်း၏စပ်ခြင်းတည်း၊

ပဌမကား အကြောင်းမှ အကျိုး၏ မပြတ်သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် 'ဟေတုဖလသန္ဓိ'မည်၏။ တတိယလည်းနည်းတူ။ ။ဒုတိယကား အကျိုးမှ အကြောင်း၏ မပြတ်သောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် 'ဖလဟေတုသန္ဓိ'မည်၏။ ဋီကာ-စသည်။

ပဌမနှင့်တတိယကား အကြောင်း၏ အကျိုးနှင့်စပ်သောကြောင့် သင့်တန်စေ၊ ဒုတိယကား အကျိုး၏ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ရကား ပြန်၍ အကြောင်းဖြစ်ခြင်းငှါ မတန်သောကြောင့်ဟူငြားအံ့၊ အကျိုးဖြစ်သော ဓမ္မစသည်လည်းပါးသောအကြောင်းသဘောရှိသော ဓမ္မ၏အကြောင်းဖြစ်ပြန်သောကြောင့်သင့်၏ဟူပေ။ ။သာရတ္ထ၊

ဖလဘူတောပိ ဟိ ဓမ္မော အညဿ ဟေတုသဘာဝဿ ဓမ္မဿ ပစ္စယော ဟောတီတိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ဤသို့ဓမ္မဋ္ဌိတိဥာဏ်၏ အဝိစ္ဆိန္နာစသည်တို့၌ များစွာသော အပြားတို့ဖြင့် ဖြစ်သော အခြင်းအရာကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ ဆိုအပ်ပြီးသော ယင်းအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၎င်း၊ မဆိုအပ်သေးသော်အလုံးစုံသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၎င်း၊

သဗ္ဗညုဘုရား၏ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသည့် အဖြစ်ကိုရင်း ယင်းဉာဏ်၏ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏဟူသော သဒ္ဒပဝတ္တိနိမိတ်ရှိသည့်အဖြစ်ကိုရင်း ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိနည်းအားဖြင့် ပြခြင်း၌ ပေါင်းစည်းချုံးချုံး အကျဉ်းရုံးသည့်အငှမ်းဖြင့် ဣတိ ဘဂဝါ-စသည်နှင့်၊ ၊ဝိမတိ၊

ဣတိဣမိနာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားဖြင့်၊ ၊ ယောဇနာ၊

'ဣတိ'ကား နိဒဿနတ္ထ၊ ယင်းဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားကို ညွှန်းသည်။ ဣတိတိ ဝုတ္တပ္ပကာရပရာမသနံ။ ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဇောတံပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊သမ္ဗန်၊ ယောဇနာ၊ ၊သဗ္ဗာကာရတော၊ အလုံးစုံဤဆိုအပ်မဆိုအပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊

'ဝုတ္တာကာရ'ကား ပစ္စည်း,ပစ္စယုပ္ပန်အဖြစ်''စတုသင်္ခေပ,တိယဒ္ဓ,ဝီသတာကာရ,တိသန္ဓိ''တည်း။ ။အဝုတ္တာကာရကား ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဝိဘင်း,ပဋ္ဌာန်းစသည်တို့၌ လာသော အခြင်းအရာတည်း။ ၊ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဇာနာတိ၊သိတော်မူတတ်၏၊ ပဿတိ၊ မြင်ကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏစက္ခုဖြင့် မျက်မှောက်အားဖြင့် မြင်တော်မူ၏၊

'အညာတိ ပဋိဝိဇ္ဈတိ'ကား ယင်းတို့၏ ဝေဝုစ်သာ။ သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ဤတွင် ဇ-ချို့ပေဒ္ဒ အင္ဂဇွတ္တနိ ဤဝိဘတ် သအက္ခရာအာဂုံနှင့် အညာသိ-ဟု ရှိတတ်သည်။မသင့်။ ။ဝတ္တမာနဝိဘတ်ဖြင့် 'အညာတိဟု' သာရှိရမည်။ ။အညာတီတိဧတ္ထ အာဏတိ ဥပသဂ္ဂေါ၊ သော ပရေသက္ခရဿ သညောဂဝ္စာဂုဏ်ဿာယ ရဿံ ကတွာ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ဉာတီတိ သာသနေ အာဉာတိကပဒံ ဣဒံ။ ၊သဒ္ဒနီတိ။

ဇာနာတိ၊ ကြားဘူးသည့်ကိုအစဉ်လျော်ကသဖြင့် ဘာဝနာကို အားထုတ်သောဉာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၏၊ ပဿတိ၊ သိဘူးသည့်ကိုပင် မျက်စိဖြင့် မြင်အပ်သကဲ့သို့ လက်ဝါးပြင်ဝယ်ရှိ၍ရှားသီးကဲ့သို့ အံပေါင်းအထုပ်ပြု၍ ဉာဏ်ဖြင့်သာ မြင်တော်မူ၏၊ အညာတိ၊မြင်အပ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်လျှင် အဖန်တလဲလဲ မှိုဲထုံခြင်းကိုပြုလျက် ဉာဏ်ဖြင့်သာ သိတော်မူ၏၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ဘာဝနာပြည့်သဖြင့် အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်စေလျက် ဉာဏ်ဖြင့်သာ ထိုးထွင်းတော်မူ၏၊

ဇာနာတီတိ သုတာနုသာရေန ဘာဝနာရမ္ဘဉာဏေန ဇာနာတိ။ ပဿတီတိ ဉာဏဓမ္မဝ စက္ခုနာ ဒိဋ္ဌံ ဝိယ ဟတ္ထတလေ အာမလကံ ဝိယ ပုဉ္ဇံ ကတွာ ဉာ

ဏောနေဝ. ပဿတိ၊အညာတိတိ ဒိဋ္ဌမရိယာဒေနေဝ အာသေဝနံ ကရောန္တော ဉာဏေနေဝ ဇာနာတိ။ မရိယာဒတ္တော ဟိ ဓေ့ အာကာရော။ ပဋိဝိဇ္ဈတီတိ ဘာဝနာပါရိပူရိယာ နိဋ္ဌံ ပါပေန္တော ဉာဏေနေဝ ပဋိဝေဓံ ကရောတိ။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာ။

ငါ၊ဇာနာတိ၊မိမိလက္ခဏာ၏ အစွမ်းဖြင့်သိ၊ ပဿတိ၊ မိမိကိစ္စ၏ အစွမ်းဖြင့်မြင်၊အညာတိ၊ပစ္စုပဋ္ဌာန်၏အစွမ်းဖြင့်သိ၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ပဒဋ္ဌာန်၏ အစွမ်းဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊

သလက္ခဏဝသေန ဝါ ဇာနာတိ၊ သရသဝသေန ပဿတိ။ ပစ္စုပဋ္ဌာနဝသေန အညာတိ၊ပဒဋ္ဌာနဝသေန ပဋိဝိဇ္ဈတိ။ ။ငင်း။

တံဇာနန္တံ၊ထိုသိခြင်းသည်၊ ဝါ၊သိတတ်သောဉာဏ်သည်၊ ဉာတဋ္ဌေန၊ သဘောအလျောက်သိခြင်း၊ ဝါ၊ သိတတ်၏ဟူသော အနက်သဘောအားဖြင့်၊ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ ၊ဝါ–တံဉာဏံ၊ထိုသိကြောင်းဖြစ်သော ဉာဏ်သည်၊ ဉာတဋ္ဌေန၊သိခြင်း၊ ဝါ၊သိတတ်၏ဟူသော အနက်သဘောအားဖြင့်၊ဝိမတိ။ ၊သာပဇာနနာ၊သည်၊ (တံ-ကိုလိင်ပြန်၍ယိုက်သမွန်)။ ပဇာနနဋ္ဌေန၊ အဝိစ္ဆာစသောအပြားတို့ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၊ ဝါ၊ သိတတ်၏ဟူသောအနက်သဘောအားဖြင့်၊ သာရတ္ထ၊ ၊ဝါ၊အနိစ္စ-စသော အပြားတို့ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၊ ဝါ၊သိတတ်၏ဟူသောအနက်သဘော အားဖြင့်၊

အနိစ္စာဒိဟိ ပကာရေဟိ ပဋိဝိဇ္ဈနဋ္ဌေန–ဖွင့်။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ယင်း နှစ်နက်ကား 'ပညာသာရ'သည် ဓာတွတ္ထဝိသေသက။

ဝါ–ပဇာနနဋ္ဌေန၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၊ ဝါ၊သိတတ်၏ဟူသောအနက် သဘောအားဖြင့်။

ယင်နက်ကား ဓာတွတ္ထာနုဝတ္တကတ။ဝိမတိ။ ။သုံးနက်လုံးပင် 'ဉာ'ဓာတ်ကား အဝဗောဓနတ္ထ။

ယခုအခါ အကြင်အကျိုး၌ ယင်းဘာဝစက်ကို ဤဒွိဆောင်အင်၏၊ထို အကျိုးကိုပြအံ့သော၌ ဇှမိနာ–စသည်မိန့်၊ ၊သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ဝါ၊ 'ယခုအခါ အကြင်အကျိုး၌ ယင်းဓမ္မဋ္ဌိတိ ဉာဏ်ကို ပစ္စည်းကို သိမ်းဆည်းသောအခြင်းအရာအပြားတို့နှင့်တကွ အကျယ်အားဖြင့်ပြအံ၏၊ ထိုသံသရာစက်၏ အကန့်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌ ထိုအကျိုး၏ သွင်

ခြင်းရှိသည့်အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ ဈာနိနာ-စသည်မိန့်၊ ဝိမတိ၊ ။ဈာနိနာ ဓမ္မပ္ပဝိစယ၏ ဟေတုကို ဟာနိမှာစပ်၊ ။ငင်း။

ယင်းဉာဏ်ဖြင့်စက်၏အကန့်ဘို့ကိုအဘယ်သို့ဖျက်ဆီးတော်မူသနည်း ဟူသောကြောင့် တေ ဓမ္မေ-စသည်မိန့်၊ ။ငင်း။

ဈာနိနာဓမ္မဝိစယဉာဏေန၊ ဤမဟာဝဇိရဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော မေ္မဝိစယ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ သည်၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ စသောတရားတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ မဖေါက်မပြန် ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း၊ ဥတ္တာ၊၍၊ တေသု ဓမ္မေသု၊တို့၌၊ ဈာနိနာ ဓမ္မဝိစယဉာဏေန၊ဤဗလဝဝိပဿနာဉာဏ်ဟုဆိုအပ် သောဓမ္မဝိစယဉာဏ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒမာနော၊ ငြီးငွေ့တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဈာနိနာ ဓမ္မ ဝိစယဉာဏေန၊ ဤအရိယမဂ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ဓမ္မဝိစယ ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဝိရဇ္ဇမာနော၊ တပ်ခြင်းကင်းတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝိမုစ္စမာနော၊ လွတ်တော်မူ သည်ဖြစ်၍၊ပ၊အဓရေ၊ တို့ကို၊ ဟာနိ၊ ပယ်ဖျက်တော်မူပြီ၊ သမ္ဗန္ဓ၊ ဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ဓမ္မဝိစယဉာဏေန ပုဒ်သည် 'ဥတ္တာ'၌ ကရိုဏ်းဖြစ်ခိုက် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ကို၊ 'နိဗ္ဗိန္ဒမာနော'၌ ကရိုဏ်းဖြစ်ခိုက် 'ဗလဝဝိပဿနာဉာဏ်'ကို၊ 'ဝိရဇ္ဇမာနော, ဝိမုစ္စမာနော'၌ ကရိုဏ်းဖြစ်ခိုက် အရိယမဂ်ဉာဏ်လေးပါးလုံးကို၊'ဟာနိ'၌ကရိုဏ်း ဖြစ်ခိုက် ယခင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဉာဏ်တို့ကို ဟောသည်။ ။ငင်း။

ယင်းသို့သော်အဘယ်ကြောင့် ဝိမတိ၌ ဓမ္မဝိစယဉာဏေန အဓရေ ဟာနိ တိ သမ္ဗန္ဓော ဟုအစပ်ကိုပြသနည်း၊ ယင်း၌ငင်း သုဘရတ္ထဒီပနီ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာတို့၌ငင်း၊ ဥတ္တာစသည်တို့၌ အသီးအသီးကရိုဏ်းထည့်၍ ဖွင့်အပ် သနည်းဟုငြားအံ့၊ ဝိသေသကြိယာ၏ပြဋ္ဌာန်းသည့်အဖြစ်ကြောင့် ယင်း၌ အစပ်ကိုပြသည်၊ ကြိယာကိုငဲ့၍ ယင်းဉာဏ်ပြားသောကြောင့် ယင်းသို့ ဖွင့်သည်ဟုလို၊ ။ဟာနိကို ဥပသာရထည့်၍ ဝိဟာနိဖွင့်သည်၊

ဝါ-ဝိဟာနိ၊အသုံးသဖြင့်ပယ်ဖျက်တော်မူပြီ။

ရှေးပုဒ်ဖြင့် သာမန်။ဤပုဒ်ဖြင့် ဝါသနာနှင့်တကွ အကြွင်းမဲ့ပယ်ဖျက်ခြင်းကို ပြသည်။

ငဒ္ဓံသေသိ၊ဖျက်ဆီးတော်မူပြီ၊

ဤပုဒ်ဖြင့် 'ဟန'ဓာတ်၏ 'ဟိံသတ္ထ'ကိုပြသည်။

ဝါ-ဟာနိ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော မေ္မဂ္ဂိတိဉာဏ်ဖြင့် ပယ်ဖျက်တော်မူပြီ၊ ဝိဟာနိ၊ အောက်မဂ်ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော မေ္မဂ္ဂိတိဉာဏ်ဖြင့် အထူးသဖြင့် ပယ်ဖျက်တော်မူပြီ၊ ဝိဒ္ဓံသေသိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော မေ္မဂ္ဂိတိဉာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ဖျက်ဆီးတော်မူပြီ၊ သဒ္ဒနီ။ ။ ဝိချစ္ဆိန္ဒေ့ ဝိမုတ္တိန္ဒော၁နှ်-ဟာနိန္ဒ၊ အန္တကား ပဌ္ဌပုန်ဖြစ်သောကြောင့်ဖျက်ဆီးသည်သာမည်၏၊ ယင်းမှ နောက်ကာလ၌ ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး အခါကို ယူ၍ ဟာနိဝိဟာနိဝိဒ္ဓံသေသိ-ဟုအတိတ်ကိုဆိုသည်၊ ၊သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ၊

ဝိပဿနာဉာဏ်သာ တေဘူမကကို အာရုံပြုသောကြောင့် မေ္မဂ္ဂိတိ ဉာဏ်မည်တန်စေ။ အရိယမဂ်ဉာဏ်ကား နိဗ္ဗာန်ကိုသာ အာရုံပြုရကား အဘယ့်ကြောင့် မေ္မဂ္ဂိတိဉာဏ် မည်သင့်အံ့နည်းဟူမူ။ အရိယမဂ်ဉာဏ် သည်သည်း ကိစ္စအားဖြင့် သမုဒယသစ္စာ-စသည်ကို သိသောကြောင့် မေ္မ ဂ္ဂိတိဉာဏ်မည်၏ဟူပေ၊

အရိယမဂ္ဂဉာဏမ္ပိ ဟိ ကိစ္စတော သမုဒယသစ္စာဒိဗောဓတော မေ္မဂ္ဂိတိ ဉာဏန္တိ ဝုစ္စတိ၊ ။ဝိမတိ။

ဇေ၀ံပိ၊ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်လည်း။

အချာသံသာရစက္ကဿ၊ဟတာ ဉာဏာသိနာ ယတော။
လောကနာထေန တေနေသ၊အရဟန္တိ ပဝုစ္စတိ။ ။
ယင်း၌ သင်္ဂဟဂါထာ။

ပစ္စယာဒီနံ အရဟတ္တာ၏ အကျယ်ကို ပြလိုရကား အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျတ္တာ-စသည်ဖြင့်၊ ၊စ,ကားပက္ခန္တရ၊

အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျတ္တာ၊ မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်။

ဒါတဗ္ဗာတိ ဒက္ခိဏာ-ပြ။ ။ဒါနေတုတော ကိဏာပစ္စယော ဟောတိ၊ ဒါတဗ္ဗာတိ ဒက္ခိဏာ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ဝါ-ဒက္ခန္တိ ဝဍ္ဎန္တိ သတ္တာ တေဃာတိ ဒက္ခိဏာ-ပြ။ ။ဒက္ခဓာတုတော ဏာပစ္စယော ဟောတိ။ရင်း။ ။အဂ္ဂါစ သာ ဒက္ခိဏာစာတိ အဂ္ဂဒက္ခိဏာ-ပြ။ ။အဂ္ဂဒက္ခိဏံ အရဟတီတိ အဂ္ဂ ဒက္ခိဏေယျော-ပြ။ ။ရင်း,ကန်ဒ်ဋီကာ။

ဝါ၊မြတ်သောအလှူကိုအစီးအပွါး၌ ဘူသောအကျိုးကြီးသည်ကို ပြုခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် စင်ကြယ်စေတတ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊

တံ ဒက္ခိဏံ အရဟတိ ဒက္ခိဏာယ ဝါ ဟိတာယ သမာနမဟပ္ဖလကာရိ တာယ ဝိသောဓေတီတိ ဒက္ခိဏေယျော။ ။ကခ်ါဋီကာ၊

ဝါ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ မြတ်သော အလှူကို အစီးအပွါး၌ တူသော အကျိုးကြီးသည်ကို ပြုခြင်း ရှိသည့်၏ အဖြစ်ဖြင့် စင်ကြယ်စေတတ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။

အဂ္ဂေါစ သော ဒက္ခိဏေယျောစာတိ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျော-ပြု။

ဝါ၊အလှူကိုခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်မြတ်သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊အလှူကိုအစီးအပွါး၌ တူသောအကျိုးကြီးသည်ကို ပြုခြင်းရှိသည့်၏ အဖြစ်ဖြင့် စင်ကြယ်စေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက် မြတ်သည့်၏ အဖြစ် ကြောင့်။

ဒက္ခိဏေယျာနံ အဂ္ဂေါ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျော—ပြု။ ။'ပုဗ္ဗကာယော ပစ္ဆိမ ကာယော'စသည်ကဲ့သို့ နောက်ပုဒ်ရှေ့နေသော ဒုရာဇာနမဂ္ဂတပ္ပုရိသ်သမာသ် တည်း။ ။ကာယဿ ပုဗ္ဗံ ပုရိမော ကာယော ပုဗ္ဗကာယော။ ဧဝံ ပစ္ဆိမ ကာယော၊ အယံ ဥတ္တရပဒဿ ပုဗ္ဗနိပါတဘာဝေန ဝုတ္တော ဒုရာဇာနမဂ္ဂေါ နာမ။သဒ္ဒနီတိ။ ။တဒနုပရောဓေနာတိ ဝုတ္တတ္တာ ယထာဘိဓာနံ တပ္ပုရိသေ ကွစိ အစ္စန္တာဒိသု အမာဒိဝိဘတ္တန္တံ ပရံ သမ္ဘဝတိ။ ။ရူပသိဒ္ဓိ၊

သဂြိုဟ်ဋီကာ၌ကား 'ဒက္ခိဏာရဟေသု အဂ္ဂတ္တာ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျော'ဟု နိဒ္ဓါရဏတ္ထသမာသ်ကို ပြသည်။ နိဒ္ဓါရဏနှင့် သမာသ် မဖြစ်သင့်ကြောင်းကို အောက်၌ဆိုခဲ့ပြီ။

ပူဇာဝိသေသဉ္စ အရဟတိ၊ သမ္ဗန်၊

ယင်းပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သည့်အဖြစ်ကိုပြီးစေလိုရကား တေနေဝ စသည်မိန့်၊

စ,ကားသမုစ္စယ၊ စသဒ္ဒါ၏၊ ပုဒ်၊

စကြဝတေးမင်းအား အဝိဉာဏကဖြစ်သော စကြာရတနာ ဖြစ်လ သော်ထိုစကြဝတေးမင်း၌သာလောကသည်ပူဇော်အထူးကိုပြု၏၊တပါး၌ ပူဇော်အထူးတို့သည် ပြုတ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗညုဘုရား ပွင့်တော်မူသော်ကား ဆိုဘွယ်အကြောင်းအဘယ်ရှိအံ့နည်းဟုပြလိုရကား ဥပ္ပန္နေတထာဂတေ- စသည်မိန့်၊ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ယေကေစိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊

'ယံသဒ္ဒါ'ကား အနိယာမဝါစက။ 'ဟိံ သဒ္ဒါ'လည်း အနိယမဝါစက။ စိ,ကား နိပါတ်၊ ထိုတွင် 'ကိံသဒ္ဒါ'ကား အပုစ္ဆကဝါစက။ 'ယံကိဉ္စိ'ကား သကလဝါစက။ ။ယံကိဉ္စိဘိ အနဝသေသမရိယာဒါနဝစနံ။ ။သမ္မော။

စိန္တေဿကာကောစ ကိံသဒ္ဒေါ၊အပုစ္ဆတ္ထသာ ဝါစကော။
အာဒိမှိ စေ ယကာရေန၊ယုတ္တော သကလဝါစကော။ ။သဒ္ဒါငယ်။

ယင်းကား ပုဒ်အများပင်ဖြစ်သော်လည်း စိ,နိပါတ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သောကြောင့် တခုတည်းသော အနက်သာရှိသည်၊ထိုကြောင့်လည်း''တပုဒ်တည်း'' ဟုဆိုသင့်သည်။

အနေကေဝ သမာနေပိ၊ပဒမေကမိတျုစ္စတေ။
ဆိန္နတ္တာ စိနိပါတေန၊ တေသမ္ဗေက္ကတ္ထ ဘာဝတော။ ။ငင်း။

မဟေသက္ခာ၊ ကြီးသောတံခိုး အခြံအရံအကျော်အစော လက္ခဏာရှိကုန်သော၊ ။အဓိပ္ပါယတ္ထ။

မဟေသက္ခောတိ မဟာတေဇော မဟာယသော လက္ခဏသမ္ပန္နော။ ။သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။ ။မဟာတေဇောတိ မဟာနုဘာဝေါ။ မဟာယသောတိ မဟာပရိဝါရော ဝိပုလကိတ္တိဃောသော စ။ ။ယင်းဋီကာ။

ဝါ၊ ကြီးသောအစိုးရသည့်၏ အဖြစ်အခြံအရံရှိကုန်သော၊ ။အဓိပ္ပါယတ္ထပင်။

မဟေသက္ခတရောတိ ဇူသရိယပရိဝါရေဝသေန မဟာယာသတရော။ ။သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ။ ။ယသ္မာ ပန သော မဟေသက္ခဘာဝေါ အဓိပတေယျပရိဝါရသမ္ပတ္တိယာ ဝိညာယတိ၊ တသ္မာ ဇူသရိယပရိဝါရေဝသေန မဟာယသတရောတိ ဝုတ္တံ။ ။ယင်းဋီကာ။

ဝါ၊ကောင်းစွာတည့်သောကြီးသော အစိုးရ၏အဖြစ်ကြောင့် သူတပါးတို့သည် ကြီးသောအစိုးရဟုပြောကြားအပ်ကုန်သော၊ ။သဒ္ဒတ္ထ။

ဤသန္တိတိ ဤသာ၊ မဟန္တော,ဤသာ မဟေသာ။ မဟေသာတိ အက္ခာယန္တိတိ မဟေသက္ခာ–ပြု။ ။ဤသတိတိ ဤသော၊အဘိဘူတိအတ္ထော။မဟာဤသော မဟေသော၊ သုပတိဋ္ဌိတမဟေသတာယ ပန ပရေဟိ မဟေသောတိ အက္ခာတဗ္ဗတာယ မဟေသက္ခော၊အတိ့သယေန မဟေသက္ခောတိ မဟေသက္ခတရောတိ ဝစနတ္ထော။သီလက္ခန်ဋီကာ။ ။သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ၌ ''မဟာတေဇော မဟာယသော''အနက်ရှိသော ''မဟေသက္ခ''လည်းဤနည်း။ ။ 'လက္ခဏသမ္ပန္န'အနက်ကား ဤသိယတိ ပဿိယတီတိ ဤသော-ပြု။ ဝိဘူတိရစေ။ ။ဤသ ဟိံသာဂတိဒဿနေသု၊ ဤသတိ ဤသော။သဒ္ဒနီတိ။ ။ မဟန္တော ဝါ ဤသော ဝိဘူတိ ဧဿ ဿတ္ထိတိ မဟေသိ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

တထာဂတိစသည်ကား ဒုဋ္ဌ၊ ယောဇနာ၊ ။ဗိမ္ဗိ၊ပ၊ဒယောဇ၊တို့သည် ၎င်း၊ ပူဇော်သုံး၊ကုန်ပြီ၊ သမ္ဗန်၊ ၎င်း။ ။ပရိနိဗ္ဗုတံပိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်တော် မူပြီးသော်လည်း၊

'ပိသဒ္ဒါ'ကားသမ္ဘာဝနာ။ယင်းဖြင့်သက်တော်ထင်ရှားရှိသော'ဘုရားရှင်' ၌ကားဆိုဘွယ်မရှိဟု သမ္ဘာဝနာမူ။

ဘဂဝန္တံ ဥဒ္ဒိဿ-စသောစကားသည် အောက်၌ ကောက် ဓမ္မက္ခန္ဓံ ကောကဝိဟာရေန ပူဇေဿာမိ-ဟူသော စကားနှင့် မညီရကား မသင့် ဟုငြားအံ့၊ သို့သော်လည်း ဘုရားရှင်ကိုပင် ရည်၍ ပြုအပ်သောကြောင့် သင့်၏ဟူပေ။

သတ္ထာရံ ယေဝ ဥဒ္ဒိဿ ကတတ္တာ။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊ဓမ္မက္ခန္ဓာကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်သော်လည်း ကျောင်းတို့ကိုဆောက်၍ ပူဇော်ခြင်းသည် ဘုရားရှင်၌ ချစ်ခြင်းဖြင့်သာဖြစ်သောကြောင့်၎င်း၊သဓာ တုက-စသောစေတီတို့ဖြင့် တံဆာဆင်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်၎င်း ဘုရား ရှင်အားလည်း ပူဇော်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့်သင့်၏ဟူပေ၊

ဓမ္မက္ခန္ဓံ အာရဗ္ဘ ပဝတ္တာပိ ဝိဟာရ ကရဏပူဇာ ဘဂဝတိ ပေမေနေဝ ပဝတ္တတ္တာ သဓာတုကာဒိ စေတိယပဋိမဏ္ဍိတတ္တာစ ဘဂဝတောစ ပူဇာတိ။ ဝိမတိ။

အညေသံ၊မဟေသက္ခဖြစ်သောနတ်လူတို့၏ပူဇော်ခြင်း အသုံးမှတပါး ကုန်သော၊ပူဇာဝိသေသာနံ၊အမဟေသက္ခဖြစ်သောနတ်လူတို့ ပြုအပ်သော မထူးမြတ်လွန်းသောပူဇော်အသုံးတို့ကို၊ အရဟာဘာဝေ၊ ခံတော်မူထိုက် သည်၏အဖြစ်၌၊ ထည့်၊ ဝါဒေါ၊စကားသည်။ ကောပန၊အဘယ်မည်သော စကားနည်း။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

'ကိံ'သဒ္ဒါ'ကား နိန္ဒာအနက်။နှ,ကားမဟုတ်ဆိုရန်မရှိဟူလို။

ပူဇာဝိသေသံ သဟ ပစ္စယေဟိ၊
ယသ္မာ အယံ အရဟတိ လောကနာထော။
အတ္ထာနုရူပံ အရဟန္တိ လောကေ။
တသ္မာ ဇိနော် အရဟတိ နာမမေတံ။ ။
ယင်း၌ သင်္ဂဟဂါထာ။

ပါပကရဏေ ရဟာဘာဝါ၏ အကျယ်ကို ပြလိုရကား ယထာ- စသည်မိန့်၊

ပဏ္ဍိတမာနိနော၊ မိမိကိုယ်ကို မိမိသည်ပင် ငါပညာရှိဟုမှတ်ထင်ကုန်သော၊ ဗာလာ၊တို့သည်။

'ပဏ္ဍိတမာနိနော'ဖြင့် ဗာလမာနိဗာလ။ 'ပဏ္ဍိတမာနိဗာလ' နှစ်ယောက်တွင်နောက်ဗာလကိုပြသည်။ယင်းကား 'ဗာလ'အစစ်တည်း။

·ယော ဗာလော မညတိ ဗာလျံ၊ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေန သော။
ဗာလော စ ပဏ္ဍိတမာနီ၊ သဝေ ဗာလောတိ ဝုစ္စတိ။ ။ဓမ္မပဒ။

အသိလောကဘာယေန၊ အကျော်အစောမရှိသည်၏အဖြစ်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊ ။သဒ္ဒတ္ထ၊

နတ္ထိ သိလောကော အဿာတိ အသိလောကော-ပြ။ဘာဝပ္ပစ္စာန။

ဝါ၊ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှကြောက်သောကြောင့်။အဓိပ္ပါယ်ရတ္ထ၊ ။သာရတ္ထ၊

ဌသောဘဂဝါ၊ သည်၊ ကာဒါစိ၊ တခံတခါဆစ်မျှ။ နကရောတိ၊ ပြုတော်မမူတတ်၊

ပါပ၏ အကြောင်းတို့ကို 'ဗောဓိမဏ္ဍိုင်'၌ ကောင်းစွာ ပယ်အပ်ပြီးသောကြောင့် ဟူလို။ ။ငင်း။

ယသ္မာ နတ္ထိ ရဟောနာမ၊ပါပကမ္မံ ပကုဗ္ဗတော။
ရဟာဘာဝေန တေနေသ၊အရဟံ ဣတိ ဝိဿုတော။ ။
ယင်း၌ သင်္ဂဟဂါထာ။

ယခုအခါ ယူသွယ်ခြင်း အကျိုး၄ါ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်အလုံးစုံကိုပင် ဂါထာသိကုံး၍ပြအံ့သော၄ါ ဟောတိစေတ္ထ-စသည်ဒိန္န်။

ဧတ္ထပဒေသေ၊၌အရဟံပုဒ်ကိုအကျယ်ပြသောအရာ၌၊အာခရက္ခာ၊ပ။ဝုစ္စဘိတိ၊ဟူ၍၊ ဝါ၊သော၊သင်္ဂဟဂါထာ၊သည်၊ ဟောတိ၊၏။ယောဇနာ၊သောမုနိ၊ကို၊အာရကတ္တာ၊ငင်း၊ ကိလေသာရိနံ၊တို့ကို၊

ယင်း၌ 'ဆန်းဂိုဏ်;'အလို၄ါ နိဂ္ဂဟိတ်ကျေသည်။ 'ပစ္စယာဒိနစာရဟော'၌လည်း နည်းတူနိဂ္ဂဟိတ်ကျေသည်။ ။ဋီကာ။

ဟတတ္တာစ၊ ငင်း၊ သောမုနိ၊ သည်၊ ယေန၊ ကြောင့်၊ ဟတသံသာရစက္ကာရော၊၏၊ တေနစ၊ ကြောင့်ငင်း၊ ပစ္စယာဒိနံ၊ တို့ကို၊ အရဟော၊၏၊ တေနစ၊ကြောင့်ငင်း၊ ရဟော၊၌၊ ပါပါနိ၊တို့ကို၊ နကရောတိ၊တတ်၊ တေနစ၊ကြောင့်ငင်း၊ အရဟံ၊ဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊၏၊ သဒ္ဒန်၊

တနည်းလည်း အရဟံသဒ္ဒါ၏အနက်ကို-

သမ္မာနပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ယေနိဟိနာ သယာနရာ။
အာရကာ တေဟိ ဘဂဝါ၊ ဒူရေ တေနာရဟံ မတော—ဟူ၍ငင်း။

ယေ သမ္မာ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ သုပဏီတာမိမုတ္တိကာ။
အာရကာ ဘေဟိ အာသန္နေ၊ တေနာပို အရဟံ ဇိနော—ဟူ၍ငင်း။

ပါပမ္မော ရဟာနာမ၊ သာရူဟိ ရဟိတမ္ဗတော။
တေသံ သုဋ္ဌု ပဟီနတ္တာ၊ ဘဂဝါ အရဟံ မတော—ဟူ၍ငင်း။

ယေ သန္တိကတသဒ္ဓမ္မာ၊ အရိယာ သုဒ္ဓဂေါစရာ၊
န တေဟိ ရဟိတော ဟောတိ၊ နာထော တေနာရဟံ မတော—ဟူ၍ငင်း။

ရဟောဝါဂမနံ ယဿ၊ သံသာရေ နတ္ထိ သဗ္ဗသော။
ပဟီနဇာတိမရဏော၊ အဲ့ရဟံ သုဂတော မတော—ဟူ၍ငင်း။

ဂုဏေဟိ သဒိသော နတ္ထိ၊ ယသ္မာ လောကေ သဒေဝကေ။
တသ္မာ ပသံသိယတ္တာပိ၊ အရဟံ ဒွိပဒုတ္တမော—ဟူ၍ငင်း သိအပ်၏။ ။

သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိဓဂ်ဋီကာ။ ။အကျယ်ကိုယင်းဋီကာတို့မှာရှု။

အာရကာ မန္ဒဗုဒ္ဓီနံ၊ အာရကာဝ ဝိဇာနတံ။
ရဟာနံ သုပဟီနတ္တာ၊ ဝိဒူနမရဟောယျတော။
ဘဝေသုစ ရဟာဘာဝါ၊ ပါသံသာ အရဟံ ဇိနော။ ။
သဗ္ဗသင်္ဂဟာဂါထာ။ ။ငင်း။

ယခုအခါ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသဒ္ဒါ၏ အနက်ကို ဝေဘန်၍ ပြလိုရကား သမ္မာ သာမဥ္စ-စသည်မိန့်၊ ။သာရတ္ထ၊

သမ္မာစ၊ မဖေါက်မပြန်သာလျှင်၊ သာမဥ္စ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊

'သမ္မာ'ကား အဝိပရီတတ္ထဒုတိယန္တ,နိပါတ်။ ။'သာမံ'ကား သယံမတ္တပဌမန္တ,နိပါတ်။ ။စ,ကား အာခရဏတ္ထ၊ငင်း,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။သမ္မာတိ အဝိပရီတတ္ထဝါစကော ဒုတိယန္တနိပါတော။ သာမန္တိ သန္တုပသဂ္ဂဿ အတ္ထဒီပကော ပဌမန္တနိပါတော။ဏီနုဋ္ဌု။ ။စသဒ္ဒေါ အာခရဏတ္ထော။ သာမံ ဝေါတိ အတ္ထော။ငင်း။ ။'သာမံ'ကား ပဌမာအနက်၌ တဗေါ်ယာကေဝစနန္တနိပါတ်လည်းဟူ၏။ငင်း။ ။အဝခရဏ,အနက်ရှိသော စ,သဒ္ဒါကိုနှစ်ပုဒ်လုံးမှာယှဉ်။ထိုတွင် သမ္မာ,နောင် ဝေဖြင့် 'ဝိပရီတာဝဗောဓ'ကိုကန့်၊ သာမံ,နောင် ဝေဖြင့် 'အပရနေယျ'ကိုကန့်။ ။သမ္မာသဒ္ဒေန သဗ္ဗညုတဉာဏဿ ဂဟိတတ္တာ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ နိဝတ္တေတိ။ သံသဒ္ဒေန အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏဿ သယမ္ဘူဉာဏဿ ဂဟိတတ္တာ သာဝကာဒယော နိဝတ္တေတိ—ဟူသောသမ်ပဏ္ဏနာနှင့်အညီ။ ။ထို၌ 'ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ နိဝတ္တေတိ'ဖြင့် သဗ္ဗညုဘုရားသာ အဝိပရီတာဝဗောဓ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကား 'အဝိပရီတာဝဗောဓ'မဟုတ်ဟုပြသည်။ 'သာဝကာ

ဒယော နိဝတ္တေတို’ဖြင့် သဗ္ဗညုဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကား အပရနေယျ။ သာဝက,စသည်တို့ကား ‘‘အပရနေယျ’’မဟုတ်ဟုပြသည်။

‘အဖေဂ္ဂသာရ’ကား န ကေဝလံ သာမံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါဝ၊အထခေါ သမ္မာ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါစ ဟောတိ။ န ကေဝလံ သမ္မာ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါဝ၊ အထခေါ သာမံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါစ ဟောတီတိ သမ္ဗန္ဓော–ဟု ‘သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထ’ဟူ၏။

ဋီကာဆရာတို့ပင် အပရနေယျော ဟုတွာဟု ဝေဇလာကို ပြုသော ကြောင့်ရင်း၊ ယင်းသို့သော သမ္ပိဏ္ဍနအနက်သည် ဘုရား၌မဖြစ်သင့်သော ကြောင့်ရင်း၊သင့်အံ့သို့မထင်၊

သံသမောခါနသခ်ေပ၊သမန္တေ္တစ ပူဇာယံ။
သမာဘုသေ သဟပ္ပတ္တေ၊သမိဒ္ဓေ ဘိပုခဒ္ဓေသု။ ။

ဝိခါနေ သင်္ဂဟေစေဝ၊ပဘဝေ ဓနသာခမေစ၊

ပုနပ္ပုနကြိသာဒိသု-ဟူသည်တွင် ဤ၌ ‘သံသဒ္ဒါ’ကား ‘သယမတ္ထ’ဟု ပြခြင်း၌ ‘သာမံ’မှန်၊ ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိဂဏ္ဌိကာ၊

သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊အလုံးရုံးသောဥယျတရားတို့ကို။

ဗုခ,ဓာတ်သည် သကမ္မကဓာတ်ဖြစ်၍ ကံ,ထည့်သင့်သော်လည်း ‘သာမညေ ဧဝဒနာ ဝိသေသေ အဝတိဋ္ဌတိ’ဟူရကား အစိတ်အစိတ်ကို ကံ, ထည့်သင့်သည်မဟုတ်လော့။ အဘယ်ကြောင့် ဤ၌ ‘သဗ္ဗဓမ္မာနံ’ဟူသော ကံ,အထူးကို ရအပ်သနည်းဟူမူ၊ ‘ပဒေသဿ ဂဟဏေ အသတိ ဂဟေတဗ္ဗဿ နိပ္ပဒေသ တာဝ ဝိညာယတိ’ဟူရကား ‘ဒက္ခိဏေန ဒဒါတိ’ စသည်၌ကဲ့သို့ အစိတ်ကို ယူခြင်း မရှိသော် ယူအပ်သော အနက်၏ အလုံးစုံ အပြည့်ကိုသာ သိရသော ကြောင့်‘‘သဗ္ဗဓမ္မာနံ’’ဟူသော ကံ,အထူးကို ရအပ်၏ဟူပေ၊ရင်း။ ။သကမ္မက ဓာတုတော ကမ္မနိ တပစ္စယော–ဟူရကား အဘယ်ကြောင့် ကတ္တားအနက်၌ ‘ဗုဒ္ဓသဒ္ဒါ’ပြီးနိုင်အံ့နည်း ဟူငြားအံ့၊ ကံ,ကို ဆိုခြင်း၌ အလိုမရှိသောကြောင့် ကတ္တား၌ပင် ကံ,ဟူသောအနက်အထူးကိုပြခြင်းမရှိသောကြောင့် ဗုဒ္ဓသဒ္ဒါ ပြီး ခြင်းကို သိအပ်၏ဟူပေ။ ။ရင်း၊

ဗုဒ္ဓသဒ္ဒါ ပန အညတ္ထ ဗာဟုဓာ ပေဒ္ဓယန္တိ သကမ္မကဓာတုတော ကမ္မနိတပစ္စယော ဟောတီတိ။ ဥဒ္ဓ ပန ဗုခဂမာဒိတ္တော ကတ္တရိပိ ဝုတ္တော ဗုဓာဒေဿကေသွာ ကတ္တရိ တပစ္စယော ယတ္ထကောတိတိ နဝိစာ ။ဥာသ်။

‘‘သမ္မာ,သာမဥ္စ ဗုဒ္ဓတ္တာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ’’ ကြောင့် သဒ္ဒါအားဖြင့် ရအပ်၏။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ,ကိုကား ဗုဒ္ဓနက္ခဏသာ ‘သယ’ဖြစ်သော ကံနှင့် မကင်းသင့်သောကြောင့် အနက်အားဖြင့် ရသင်သည်ကိုယူ၍ ဆိုသည်။ ။ ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိဂဏ္ဌိကာ။

တတောဟိကား ဒင္ဂိ။ ဝါ-ဝိတ္ထာရ၊ သဗ္ဗဓမ္မေဟု သာမန်ဆိုအပ်သော ဗုဒ္ဓနုကြိယာ၏ ဝိသယဖြစ်သော ကံကိုခွဲခြမ်းဝေဘန်၍ ပြခြင်း၌ါ အ. ဘိညေယျေ ဓမ္မ-စသည်မိန့်၊ ။ငင်း၊

အဘိညေယျေ၊ အနိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်ရင်း, လက္ခဏာ အစရှိသော အားဖြင့်ရင်း ထူးသောလောကီ,လောကုတ္တရာဉာဏ်ဖြင့်သိအင်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ အဘိညေယျတော၊ ထူးသောလောကီ, လောကုတ္တရာဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဘာဝပ္ပဠာနံ၊ ဗုဒ္ဓေ၊ သိတော်မူပြီ၊

'ပုဗ္ဗဘာဂ'၌ 'ဝိပဿနာပညာ' စသည်ဖြင့် 'အရိယမဂ္ဂဏ'၌ မဂ်ပညာဖြင့် နောက်အဘို့၌ သဗ္ဗညုတဉာဏ်စသည်တို့ဖြင့် သိတော်မူပြီဟူလို။ငင်း။ ။ နောက်၌လည်း ဤနည်းပင်၊ ။ငင်း။

ပရိညေယျေ၊ အနိစ္စ-စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိအင်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ဒုက္ခသစ္စာတရားတို့ကို၊ ပရိညေယျတော ဗုဒ္ဓေ-သမ္ဗန်၊ ၊ (နောက်၌လည်းဤနည်း)၊ပဟာတဗ္ဗေ၊ပယ်အင်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ သမုဒယသစ္စာတရားတို့ကို။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗေ၊မျက်မှောက်ပြုအင်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ နိရောဓသစ္စာတရားတို့ကို၊

ဤ၌ 'သစ္ဆိကာတဗ္ဗ'ကား နိဗ္ဗာန်တခုတည်းဖြစ်လျက် သဉပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် စသော ပရိယာယ်အားဖြင့် ပြီးသောအပြားအထူးကိုငဲ့၍ ဗဟုဝုစ် သက်သည်။ ငင်း။ ။ဝါ၊ဤ အဘိညေယျ စသော ပဒ်တို့ကား သစ္စာလေးပါးတို့၏လည်း ဥဒ္ဒေသ၊ ထိုကြောင့် 'စတ္တာရိဒုက္ခသစ္စံ'စသည်ကိုမိန့်ရုံတော့။ ။ဥဒ္ဒေသကိုလည်း ဆုံးဖြတ်အပ်သော အနက်ကိုပိုင်းခြားခြင်းမရှိသော ဓမ္မ၏အစွမ်းဖြင့် ပြုအပ်၏။ ဥဒ္ဒေသဖြင့်ကား အကျဉ်းသရုပ်ပြအပ်သော ဓမ္မတို့၏ရှိသည်အဖြစ်မျှကိုသာ ဆိုအပ်၏။အပိုင်းအခြားကိုမဟုတ် ထိုကြောင့် 'အင်္ဂုယာ ဓမ္မာ၊အသင်္ခတာ ဓမ္မာ' စသည်ကဲ့သို့ 'အပရိစ္ဆေဒ'ဖြစ်သော ဗဟုဝုစ်ဖြင့်ဆိုသည်။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ။

ဝါ-သစ္ဆိကာတဗ္ဗေ၊ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တရားတို့ကို၊ငင်း။

သစ္ဆိကာတဗ္ဗေဖြင့် 'ဖိုလ်ဝိမုတ္တိ'တို့ကိုလည်းယူသည်၊နိဗ္ဗာန်ကိုသာမဟုတ်။ ထိုကြောင့် ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ညွှန်းသည်ဟူလို။

ဘာဝေတဗ္ဗေ၊ပွါးစေအင်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊မဂ်ရှာန်မဂ်ဘရားတို့ကို၊

ဝေဠု ဘာဝေတဗ္ဗေတိဋ္ဌေ ဈာနသမ္ပိ ဂဟဏံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ငင်း။

ဆိုအပ်ပြီးသော စကား၏ သဘောကို ပြလိုရကား 'တေနေဝစာဟ' ,စသည်မိန့်၊ ။စသဒ္ဒါ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဇ္ဈိမနိကာယေ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသေ သေလသုတ္တေ၊ ၌၊ ဟုထည့်သမွှန်၊ ဗြဟ္မာယုသုတ်သည်းပါရကား ဗြဟ္မာယုသုတ္တေ ဟုသော်လည်းထည့်။

ဗြာဟ္မဏာ၊ သေလပုဏ္ဏားး ဝါ၊ ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏားး မေမယာ၊ သည်။ အဘိညေယျံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သောဒုက္ခသစ္စာကို။ အဘိညာတံ၊ ပြီ။ ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စ၊ ပွါးစေအပ်သောမဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း။ ဘာဝိတံ၊ ပြီ။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗဉ္စ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောနိရောဓသစ္စာကိုသည်း။ သစ္ဆိကတံ၊ ပြီ။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သောသမုဒယသစ္စာကို။ ပဟီနံ၊ ပြီ။

'အဘိညေယျံ'' ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို၊ 'ဘာဝေတဗ္ဗ''ဖြင့် မဂ္ဂသစ္စာကို၊ စသဒ္ဒါကား အဝုတ္တသမုစ္စယတ္ထ။ ယင်းဖြင့် 'သစ္ဆိကာတဗ္ဗ'ကိုဆည်း။ ပဟာတဗ္ဗံဖြင့် 'သမုဒယသစ္စာ'ကိုဆိုသည်။ ၊ဋင်း။

ဝါ-အဘိညေယျံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သောဒုက္ခသစ္စာ, နိရောဓသစ္စာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စ၊ ကိုလည်း။

စ,သဒ္ဒါကား ဝုတ္တသမုစ္စယတ္ထ။ အဘိညေယျံ-ဖြင့် 'ဘာဝေတဗ္ဗပဟာတဗ္ဗဓမ္မ'တို့မှ ကြွင်းသော 'ပရိညေယျ သစ္ဆိကာတဗ္ဗဓမ္မ'တို့ကို 'ပဓာနသေသ'နည်း အားဖြင့်ပြသည်။ ။သာရတ္ထ။

ထိုကြောင့် ဗုဒ္ဓေါ်သို့၌ သစ္စာမှလွတ်သော ဉေယျတရား မရှိရကား ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ 'စတ္တာရိ၊ ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ တို့ကို၊ မေမယာ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓါနိ၊ သိအပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗံပိ၊ သော။ ဉေယျံ၊ ကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သိတော်မူတတ်သော သဗ္ဗညုဘုရားသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ သမ္ဗန်။ ဋင်း။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဝါ-အဘိညေယျံ၊ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သောတရားကို၊အဘိညာတံ၊ပြီ၊

ယင်းဖြင့် ဉေယျသာမာန်ကိုပြသည်။

ယင်းသရုပ်ကိုပြအံ့သော၌ ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စ ဘာဝိတံ-စသည်မိန့်၊

ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စ၊ ကိုသည်း၊ ပဟာတဗ္ဗဉ္စ၊ ကိုလည်း၊

ပဟာတဗ္ဗ, ဘာဝေတဗ္ဗ—ဖြစ်သော 'သမုဒယသစ္စာ, မဂ္ဂသစ္စာ' ဟူသော အကြောင်းတို့ကိုယူခြင်းဖြင့်လျှင် ထို၏ အကျိုးဖြစ်သော 'ဒုက္ခသစ္စာ, နိရောဓသစ္စာ'တို့ကိုလည်း ယူခြင်းပြီးသောကြောင့် ''ပရိညာတဗ္ဗဉ္စ ပရိညာတံ သစ္ဆိ

ကာတဗ္ဗံ သဏ္ဌိကတံ'' ဟူသော အနက်ကို ဤ၌ သဂြိုဟ်အပ်သည်သာ။ ထို ကြောင့် 'တဿာ ဗုဒ္ဓေါ'သို့ မိန့်တော်မူသည်။အနက်ကိုရှေးနည်းသမွန်။ ဝိမတိ။

ဝါ-ဖြာပဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ယဿာ၊ကြောင့်၊မေမယာ၊သည်၊ အဘိညေ ယျဥ္စ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိကိုလည်း၊ ဘာဝေ တဗ္ဗဥ္စ၊ ပွါးစေအပ်သောမဂ္ဂသစ္စာကိုလည်း၊ ပဟာတဗ္ဗဥ္စ၊ ပယ်အပ်သော သမုဒယသစ္စာကိုလည်း၊ တဿာ၊ကြောင့်၊ အဟံ၊သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊သိအပ်သိ ထိုက်သော စတုသစ္စဘာဝနာဟူသောမဂ်,ဝိမုတ္တိဟူသောဖိုလ်ကိုသိတတ် သောသဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ ဟုတ္ဝာ၊၍၊ ဇာတော၊သည်၊ အသ္မိ၊၏၊သမွန်၊ ဓမ္မိမပဏ္ဏာသ-ဒေသလသုတ်အဋ္ဌကထာ။

ယင်းဂါထာ၌ 'အဘိညေယျံ'' ကား ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိ၊ 'ဘာဝေတဗ္ဗံ' ကား မဂ္ဂသစ္စာ၊'ပဟာတဗ္ဗံ''ကား သမုဒယသစ္စာအကြောင်းကို ဆိုသဖြင့် အကျိုးပြီး သောကြောင့် ထိုမဂ္ဂ,သမုဒယသစ္စာတို့၏ အကျိုးဖြစ်သော 'နိရောဓသစ္စာ, ဒုက္ခသစ္စာ'တို့ကိုလည်း ဆိုအပ်ကုန်သည်သာ။ ဤသို့ယူသော် 'သဏ္ဌိကာတဗ္ဗံ သဏ္ဌိကတံ၊ပရိညာတဗ္ဗံ ပရိညာတံ'ဟူသော နှစ်ပါးကို ဤ၌ သဂြိုဟ်အပ်သည် သာ။ထိုကြောင့် စတုသစ္စ ဘာဝနာ-ဟူသော 'မဂ်'ကိုရင်း ဝိမုတ္တိ-ဟူသော 'ဖိုလ်'ကိုရင်း ပြတော်မူ၍ ''ဒေသလပုဏ္ဏား' ငါဘုရားသည် သိအပ် သိထိုက် သော 'စတုသစ္စဘာဝနာ'ဟူသောမဂ်, 'ဝိမုတ္တိ'ဟူသော ဖိုလ်ကိုသိ၍ ဘုရား ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ဟု သင့်သောအကြောင်းဖြင့် 'ဗုဒ္ဓဘာဝ'ကို ပြီးစေတော်မူသည်။

အဘိညေယျန္တိ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိစ။ဘာဝေတဗ္ဗံ မဂ္ဂသစ္စံ။ပဟာတဗ္ဗံ သမုဒယ သစ္စံ။ ဟေတုဝစနေန ပန ဖလသိဒ္ဓိတော တေသံ ဖလာနိ နိရောဓသစ္စ ဒုက္ခ သစ္စာနိပိ ဝုတ္တာနေဝဟောန္တိ၊ ဧဝံ သဏ္ဌိကာတဗ္ဗံ သဏ္ဌိကတံ၊ ပရိညာတဗ္ဗံ ပရိညာတန္တိ ဣဒမေတ္ထ သင်္ဂဟိတမေဝါတိ စတုသစ္စဘာဝနံ ဖလဉ္စ ဝိမုတ္တိံ ဒဿေန္တော ဗုဇ္ဈိတဗ္ဗံ ဗုဇ္ဈိတွာ ဗုဒ္ဓေါ ဇာတော်သမ္ဘိပါ ယုတ္တဟေတုနာ ဗုဒ္ဓဘာဝံ သာဓေတိ။ ။ဋီ။

ဤသို့သစ္စာ၏အစွမ်းဖြင့် သာမန်အားဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ကို ဒွါရ အာရုံတို့နှင့် တကွ ဒွါရ၌ဖြစ်သော ဘာရေးတို့ဖြင့်ရင်း ခန္ဓာစသည်တို့ဖြင့် ရင်း သစ္စာ၏အစွမ်းဖြင့်လျှင် ခွဲခြမ်းဝေဘန်၍ ပြခြင်းငှါ အပ်စ-စသည်နှင့်၊ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

အပိစအပရေနယော၊ကို၊ ဧဝံ၊သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏၊ သမွန်၊

အပိစာတိ အပရော နယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။မဏိမဥ္ဇူ၊

ဝါ-အပိစာတိ မည့် ဝတ္တဗ္ဗံ၊ဆိုဘွယ်စကားတပါးအဘာသ်နည်း၊သမွန်၊

အပ္ပိစာတိ ကိံ မည့် ဝတ္တဗ္ဗန္တိ အဇ္ဈာ။ ။သံပျင်။

အပိစ အပရော နယော ဝယာ ဝုစ္စတေ၊ ဟုလည်း ဆရာတို့သမ္ဘန်ကြ၏။

ဝါသဒ္ဒါ,အထဝါသဒ္ဒါ-နှင့် ဆိုသော် ရှေးဝိကပ်နှင့် နောက်ဝိကပ်သည် အကြောင်းသည်၎င်း,အကျိုးသည်၎င်း တူသည်ဖြစ်ရကား ရှေးနည်းကို မစွန့်မူ၍ တစိတ်ကိုမှီသည်။'အပိစသဒ္ဒါ'နှင့်ဆိုသော်ကား ရှေးနည်းကိုစွန့်၍ တစိတ်ကိုမှမှီဟူ၏။

ဝါ၊အထဝါတိ ဝုတ္တေ ပုဗ္ဗနယာဝလမ္ဗကော နယောဝ ဂမျတေ။အပိစာတိ ဝုတ္တေ ပုဗ္ဗနယပရိစ္စာဂေါ နယောဝ ဂမျတေ။ မဏိဒီပ။ ။ယင်းနှစ်ပါးလုံးပင် အချို့အရာ၌သင့်,အချို့အရာ၌မသင့်သောကြောင့် ယောဘုယျသာ။,

တဒ္ဒဘာယံပိ ကတ္ထစိယေဝ ယုဇ္ဇတိ၊န သဗ္ဗတ္ထာတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။၎င်း။

ဝါ-အထဝါတိ ဝိကပ္ပေ၊ဝုတ္တော ပုဗ္ဗာဝလမ္ဗကော။
ပရိစ္စာဂေပိ ဘာသန္တိ၊ပဏ္ဍိတာ နယကောဝိဒါ။ ။

အပိစ အပရော ဒွေစ၊ဝုတ္တာ တေနာဝလမ္ဗကော။
နာနတ္တံ ဝိကပ္ပတ္ထာစ၊ဇာနိတဗ္ဗာ သုမိမတာ။ ။သဒ္ဒါငယ်။

ဤ၌ ရှေးနည်းကိုမစွန့်။အကျဉ်းအကျယ်မျှသာထူးသည်။ ။သာရတ္ထဒီပနီ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာတို့အနုသန္ဓေကိုထောက်။

တဏှာသည် စက္ခုဟူသောဒုက္ခသစ္စာ၏ကို အဘယ့်ကြောင့် ဖြစ်စေအံ့နည်း၊ ကံသာဖြစ်စေသည်မဟုတ်လော၊စုဒ်ကြောင့် တဿ မူလကာရဏဘာဝေန-မိန့်။

တဏှာသည်,ကံဆန်းကြယ်သောအဖြစ်၏ အကြောင်းအဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ကံ၏ အပေါင်းအဖေါ်အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကြောင့်၎င်း ဒုက္ခဆန်းကြယ်သည်အဖြစ်၏ပြဋ္ဌာန်းသော အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်ဟူလို။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ဝါ၊ဆန်းကြယ်သော အာရုံကိုတောင့်တသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် တဏှာသည် ဒုက္ခဆန်းကြယ်သည်အဖြစ်၏ ပြဋ္ဌာန်းသောအကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်ဟူလို။

ဝိစိတ္တဝိသယပတ္ထနာကာရပဝတ္တိယာ တဏှာဒုက္ခဝိစိတ္တတာယ ပဓာနကာရဏန္တိ။ ။ပိမတိ။

တဿစက္ခုဖနာဒွဲ၊မူလကာရဏဘာဝေန၊အရင်းဖြစ်သောအကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ ၊ဝါ၊ပြဋ္ဌာန်းသောအကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ။

တဏှာသည် အဘယ်ကြောင့် စက္ခု၏မူလအကြောင်းဖြစ်သနည်း၊ အဝိဇ္ဇာစသည့်အကြောင်းတပါးတို့ရှိကုန်သည်မဟုတ်လောဟူငြားအံ့။ သို့သော်လည်း တဏှာသည် ယင်း'အဝိဇ္ဇာ'စသည်တို့၏လည်း 'မူလ'အကြောင်းတို့ကြောင့် စက္ခု၏မူလအကြောင်းဖြစ်သည်ဟူပေ။

သန္တေသုပိ အဝိဇ္ဇာဒိသု အညေသု ကာရဏေသု တေသမ္ပိ မူလဘူတာ ကာရဏဘာဝေန။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဝါ၊ ကံသည် စက္ခု၏ တဏှာသည် ကံ၏ဇနကအကြောင်း၊ ထိုကြောင့် ဇနကဖြစ်သောမူလအကြောင်းဖြစ်သည်ဟူပေ၊

ကမ္မဉ္စ စက္ခုဿ ဇနကကာရဏံ ကမ္မဿ တဏှာ၊ တသ္မာ မူလကာရဏံ ဟောတိ ဇနကံ။ ။ဝဇိရ။

တံသမုဋ္ဌာပိကာ၊ ထိုစက္ခုကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ပုရိမတဏှာ၊ ရှေး ဘဝ၌ပြီးသောတဏှာသည်၊

ပုရေ ဘဝေ သိဒ္ဓါ ပုရိမာ။ ပုရိမာစ သာ တဏှာစာတိ ပုရိမတဏှာ–ပြု။ ။ ဋီကာ။

ဉဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော စက္ခု, စက္ခုသမုဒယတို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊

အပ္ပဝတ္တနံ အပ္ပဝတ္တိ၊ အပ္ပဝတ္တိယာ နိမိတ္တံ အပ္ပဝတ္တိ–ပြု။ ။နိမိတ္တပုဒ်ကျေသည်။ ။အပ္ပဝတ္တိဘိ အပ္ပဝတ္တိ နိမိတ္တံ။ ။ဂုဏ်း,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဝါ-အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊

န ပဝတ္တန္တိ ဧတ္ထာတိ အပ္ပဝတ္တိ-ပြု။ နိဗ္ဗာန်ကိုစွဲ၍ ယင်းတို့သည် မဖြစ်ကုန်။ ထိုကြောင့် 'နိဗ္ဗာန်ကား' ယင်းတို့ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဟု ဋီကာဝယ်၌ "အပ္ပဝတ္တိ နိမိတ္တံ"ဖွင့်သည်။မဖြစ်ခြင်းအဘာဝမျှမဟုတ်ဟူလို။

နိရောဓပဇာနနာ၊ မျက်မှောက်ပြုရသာအားဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းအနွမ်းဖြင့် နိရောဓသစ္စာကို သိကြောင်းဖြစ်သော။ ဧကေကပဒုဒ္ဓါရေနာပိ၊ တခုတခုသောအရအဘိုဂ်ဂိုထုတ်ခြင်းအားဖြင့်လည်း။

'ပဒုဒ္ဓါ'ကား ကောဋ္ဌာသတ္ထ။ စက္ခု, စက္ခုသမုဒယ,စက္ခုနိရောဓ, စက္ခုနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ–ဟု 'တစုတဘို'ဟူလို။ ။ဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိခဂ်ဋီကာ။ ။ 'အပိ'ကား သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထ။ ယင်းဖြင့် 'ဒုက္ခသစ္စာ'စသော သာမန်အားဖြင့်သာ သိတော်မူသည် မဟုတ်၊ 'ဧကေကပဒုဒ္ဓါရ'အားဖြင့်လည်း သိတော်မူသည်ဟု ပြသည်။

န ဒုက္ခသစ္စာဒိသာမညတောဧဝါတိ အဓိပ္ပါယော။ ။ဝိမတိ။

ဧတေနေဝနယေန၊ ဖြင့်သာလျှင်၊ ရူပါဒိနိ၊ ကုန်သော။ဆ။ကုန်သော၊ အာသတနာနိ၊တို့ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ကုန်၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒင်္ဂါနိ ယောဇေတဗ္ဗာနိက၊ ယောဇေတဗ္ဗာနိ'ကို ဆောင်၍ ဤနည်း နောက်နောက်ဝါကျမှာလည်းသမ္ဗန်။ ဤအတူ 'ဧတေနေဝနယေန'ကို လည်း သမ္ဗန်။ယင်းကား အာဒိဒီပက၊ 'ယောဇေတဗ္ဗာနိ'ကား အန္တဒီပက။ ။ 'ဆတဏှာကာယာ'၌ ''ဒုက္ခံ တေဘူမကံ ဝဋ္ဋံ၊တဏှာ သမုဒယော ဘဝေ'' ဟူရကား တဏှာကား သမုဒယသစ္စာ၊ ယင်းမှတပါးသော 'တေဘူမကဓမ္မ' ကား ဒုက္ခသစ္စာမဟုတ်လော။အဘယ်ကြောင့် တဏှာကို ဒုက္ခသစ္စာ၌ သင်္ဂြိုဟ် အပ်သနည်းဟူငြားအံ့။တဏှာ၏လည်း 'ပရိညေယျ'အဖြစ်ရှိသောကြောင့်ရင်း 'ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ'တို့အတွင်း ဝင်သည် အဖြစ်ကြောင့်ရင်း 'သံကိလေသဒုက္ခ' အဖြစ် ကြောင့်ရင်း ဒုက္ခသစ္စာ၌သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်ဟူပေ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ ဝါ-တဏှာ၏လည်း 'သံကိလေသဒုက္ခ'၌ အကျုံးဝင်သည်အဖြစ်ဖြင့် 'ပရိညေယျ' အဖြစ်ကြောင့်သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်ဟူပေ။

တဏှာယပိ သံကိလေသဒုက္ခပရိယာပန္နတာယပရိညေယျတ္တာ။ ။ဝိမတိ။

ဝါ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည် အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ ယံပိစ္ဆံ နလဘတိ၊တံပိ ဒုက္ခံဟုဟောတော်မူသောကြောင့်ရင်း၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည် ဟူပေ၊

ရူပတဏှာဒယော ဒုက္ခသစ္စံ ခန္ဓပရိယာပန္နတ္တာ ယံပိစ္ဆံ နလဘတိ၊ တံပိ ဒုက္ခန္တိဝစနတောစ။ဝဇီရ။ ။ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ တဏှာသည် 'ခန္ဓာ'၌အကျုံးဝင် သည်အဖြစ်ကြောင့်ရင်း သံကိလေသဒုက္ခ၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း ဒုက္ခသစ္စာ အကြင် အတ္တဘော၌ ယင်းတဏှာဖြစ်၏။ ဟိုအတ္တဘောကို 'မူလကာရဏ'အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်စေတတ်သော ပုရိမဘဝ၌ ပြီးသောတဏှာသည်ကား သမုဒယသစ္စာ ဤသို့ ယူ။ ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ကသိဏာနိ၊ကသိုဏ်းလျှင်အာရုံရှိသောစျာန်တို့ကို။

'ကသိဏ'ကား ဥဂ္ဂဟနိမိတ်,ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုရင်း 'တဒါရမ္မဏိကစျာန်' ကိုရင်း ဟောသည်။ဤ၌ကား တဒါရမ္မဏိကစျာန်ကိုဟောသည်။

ကသိဏာလမ္ဗဏာကစျာနာနိ-ဖွင့်။ ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဝါ၊ဥဂ္ဂဟနိမိတ်, ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြစ်သောကသိုဏ်းတို့ကို။

ကေစိ ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တပဋိဘာဂနိမိတ္တ သန္ခာယေဝ ဝုတ္တန္တိဝဒန္တိ။ဇဝီရ။ ။ ယင်းကား မကောင်းဟုပယ်၏။တံ နသုန္ဒရံ၊ ။ငှင်း။

ဒွတ္တိံသာကာရ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ကောဋ္ဌာသ ထိုသျှင် အာရုံ ရှိသောဈာန်တို့ကို။ ငိုကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ ၊နဝ၊ ကုန်သော၊ ဘဝါ၊ တို့ကို။

ကာမ,ရူပ,အရူပဘဝ,သညီ,အသညီ,နေဝသညီနာသညီဘဝ, ဧကဝေါကာရ စတုဝေါကာရဘဝ-တို့ကို 'နဝဘဝါ'ဟူသည်။ ၊ငင်း။

စတ္တာရိ၊ကုန်သော၊ ဈာနာနိ၊အာရုံအထူးကိုမယူသောရူပါဝစရဈာန် တို့ကို၊ ၊သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ကသိုဏ်းစသော'အာရုံ'အထူးဖြင့် မမှတ်အပ်သောဈာန်ဟူလို။

ဝါ-ဈာနာနိ၊ဝိပါက်ဈာန်တို့ကို၊

ဝိပါကဈာနာနံ ဝါ ဧတံ ဂဟဏံ။ ၊ငင်း။

ဝါ-ဈာနာနိ၊အာရုံအထူးကိုမငဲ့မူ၍ သာမန်အားဖြင့် ဆိုအပ်သောဈာန် တို့ကို၊ ၊ဝိမတိ၊

ဒသကသိဏာနိ-စသည်၌အာရုံအထူးကိုငဲ့၍'ဝိသေသ'ဆိုသည်။ဤ၌ကား သာမန်ဆိုသည်ဟူလို။ 'ဝိပါက်ကြိယာ'တို့ကိုလည်း ထိုက်သည်အားလျော်စွာ အရာတိုင်းမှာ သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ငင်း။ ။ဤ၌ကား တဏှာသည် ကုသိုလ်မွေ့ တို့၏ 'ဥပနိဿယ'ဖြစ်သည်ကား သမုဋ္ဌာပိက၊ ကြိယာမွေ့တို့၏ကား အကြင် အတ္တဘော၌ ယင်းကြိယာမွေ့တို့ ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအတ္တဘော၏ အကြောင်းဖြစ် သည်ကား 'သမုဋ္ဌာပိက'ယူ။ ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

အနုလောမတော၌ 'သင်္ခါရာ ဒုက္ခသစ္စံ၊ အဝိဇ္ဇာ သမုဒယသစ္စံ'၊ ဤသို့ အစဉ်ဖြင့် ယောဇနာလေ ဟူလို။ သာရတ္ထ။ ။ဝါ၊ အဝိဇ္ဇာ ဒုက္ခသစ္စံ၊ တံ သမုဋ္ဌာပိကာ ပုရိမတဏှာ။ အာသဝါ ဝါ သမုဒယသစ္စံ၊ ဤသို့ယောဇနာ အပ်၏။ 'သင်္ခါရ'စသည်တို့၌ကား 'အဝိဇ္ဇာ'စသည်တို့ကိုပင် သမုဒယသစ္စာ အဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာအပ်ကုန်၏။ ။ဝိမတိ။

အနုဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓိဟာဗ္ဗ မွေ့အား လျော်သောအားဖြင့် သိတော်မူပြီ၊ ၊ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ဘေနစသည်ကား သဒ္ဒဂုဏ်။ တေန၊ထို့ကြောင့်၊ ပေး၊

အဘိညေယျမွေ့ အဘိညေယျတော—စသောသာမန်။ စက္ခုံ ဒုက္ခသစ္စံ၊ စသော 'ဝိသေသ'ကိုပင်ရည်၍ 'ဤသမ္မာ။ပ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ'ဟူသော ဝိဂ္ဂြိုဟ် ပြဆိုခဲ့သည်ဟူလို၊ ။ယင်းဝိဂ္ဂြိုဟ်ဖြင့် 'ပရောပဒေသ'မှ ကင်းတော်မူသော ဘုရားရှင်၏ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် 'ဉေယျမွေ့'အလုံးစုံကို သိ ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော 'အလိုတော်'နှင့် စပ်၍ ဖြစ်ခြင်းရှိသော 'အနာဝရဏ'

ဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော သမ္ဗုဒ္ဓတညာဏ်ကို ရတော်မူခြင်းကိုပြသည်။ ၎င်း။ ။ အနာဝရဏဉာဏ်နှင့် သဗ္ဗညုတညာဏ်၏ ထူး, မထူးသည် အဖြစ်ကို၎င်း၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်၏ 'သကိံ သဗ္ဗညု,ကမသဗ္ဗညု' မဟုတ်သည်အဖြစ်ကို၎င်း၊ သာရတ္ထဒီပနီ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ,ဇာတိဂုတ်အဋ္ဌကထာများမှာရှု။

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၏ အနက်ကိုပြလိုရကား ဝိဇ္ဇာဟိ ပန-စသည်မိန့်၊ ဝိဇ္ဇာဟိစ၊ ရအပ်သောဝမ္ပတ်၏ လက္ခဏာကို မဖေါက်မပြန်ရတော်သောဝိဇ္ဇာသုံးပါး,ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးတို့နှင့်၎င်း၊

ဝိန္ဒိယံ ဝိန္ဒန္တီတိ ဝိဇ္ဇာယော—ပြု။ ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ဝိန္ဒိယမ္ဗာနံ လက္ခဏံ သာမညလက္ခဏဥ္စ ဝိန္ဒတီတိ ဝိဇ္ဇာ။ ။နေတ္တိဋီကာ။

ဝါ၊ မိမိ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တမောခန္ဓ-စသည်ကို ဖေါက်ခွဲတတ်သော။ ပ။ ၎င်း၊

ဝိဇ္ဇာ,သဒ္ဒါကား 'ဝိဇ္ဇနဋ္ဌေဝါ စက အနိပ္ဖန္နပါဋိပဒိက'ပုဒ်။ ဝါ-ဝိပုဗ္ဗဒလဓာတ်။ ဏျပစ္စည်း။ နိရုတ္တိနည်း။ ။အတ္တနော ဝါ ပဋိပက္ခသ ဝိဇ္ဈနဋ္ဌေနဝိဇ္ဇာ၊ တမော ခန္ဓာဒိကဿ ဒါလနဋ္ဌေနာတိ အတ္ထော။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဝါ၊ မိမိ၏အာရုံကို ထင်ရှားသည်ကိုပြုတတ်သော။ ပ။ ၎င်း၊

ဝိဒိတံ ကရောတီတိ ဝိဇ္ဇာ—ပြု။ 'ဝိဒိတကရော'ဟူလိုလျက် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ဝိဇ္ဇာ—ဟူသည်။ ။၎င်း,ဝိမတိ၊

စရဏေနစ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားကြောင်း ဖြစ်သော သီလသံဝရ-စသော တရားတဆဲ့ငါးပါးနှင့်၎င်း၊ အဋ္ဌကထာ။ ။သမ္ပန္နတ္တာ၊ တကွဖြစ်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊

သမ္ပန္နော တိသု သမ္ပုဏ္ဏော၊ မဝုဒရေစ သမင်္ဂိနိ—ဟူသည်တွင် ဤ၌ သမင်္ဂီ သမ္ပန္န။ ။သမ္ပန္နတ္တာတိ သမန္နာဂတတ္တာ။ ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဝါ၊ ပြည့်စုံတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒ္ဒတ္ထ။ ။ဝါ၊ မချို့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ။အဓိပ္ပါယတ္ထ၊

အဝိကလတ္တာတိ အတ္ထော။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ယင်းဖြင့် 'ဝိဇ္ဇာစ စရဏဥ္စ ဝိဇ္ဇာစရဏံ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏေန သမ္ပန္နော ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော' ကိုပြသည်။

တဒ္ဓတော ဝိဇ္ဇာစရဏအသုတ္တဲ၊ နိဒ္ဒါရဏာ၊ ယောဇနာ။ ။ဝိဇ္ဇာတိ ဖြော၍။ ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာကဆောင်၍၊ ဝါ-ပန္နရသခမ္မာ ဝေဒိတဗ္ဗာက ဆောင်၍သမ္ဗန်၊

ဝိဇ္ဇာဘို့ကိုသုံးပါးတွင်၍သာ ၈ှစ်ပါးတွင်၍သာ မဟုတ်၊ နှစ်ချက်လုံးယူသည့်ကား သုတ်၌လာသည်အတိုင်းဟုပြလိုရကား တိဿော-စသည်မိန့်၊ တဗြဲ့ဘတ္ထိ အမွှမ္ဗသုတ္တေဝဲ့၊ ဋီကာ။ ၊ဟိကား ဒ္ဌ၊ ။မနော မယိဒ္ဓိယာစ၊ ကိုယ်တွင်း၌ ဈာန်စိတ်ဖြင့် ပြီးသော တပါးသောကိုယ်ဖြစ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော တံခိုးနှင့်ဋင်း၊

မနေန နိဗ္ဗတ္တံ မနောမယံ။သရီရစေ။မနောမယဿ နိဗ္ဗတ္တိဝသေန ပဝတ္တာ ဣဒ္ဓိ မနောမယိဒ္ဓိ။ ။ဝါ—မနေန နိဗ္ဗ တ္တိတာ မနောမယာ'၊ဣဒ္ဓိရစေ၊ ။မနော မယာ ဣဒ္ဓိ မနောမယိဒ္ဓိ—ပြ၊'ဣဓ ဘိက္ခု ဣမမှာ ကာယာ အညံ ကာယံအဘိ နိမ္မိနာတိ ရူပိံ မနောမယံ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂအဟိနိန္ဒြိယံ'ဟူသောနည်းဖြင့် လာသော ဣဒ္ဓိကိုယူ။ဋင်း,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်,ယင်းဋီကာ။ ။ယင်းကား သရုပ်အားဖြင့် ဈာန်သမ္ပယုတ်ပညာပင်တည်း။သာ အတ္ထတော ဈာနသမ္ပယုတ္တာ ပညာယေဝ။ပိမတိ။ ။ဆအဘိညာ၌ အာသဝက္ခယဉာဏ်နှင့်တကွ ဣဒ္ဓိဝိဓ-စသောအဘိညာငါးပါးကိုယူ။ ။သာရတ္ထ။

ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာ၈ှစ်ပါးတို့ကို ထိုထိုသုတ်၌ အဘယ်သို့မှု၍ ယူသနည်း၊သုံးပါးကိုသာ ၈ှစ်ပါးကိုသာယူတော့လေသာဟူမူ၊ဝေနေယျ၏ အလိုအားဖြင့်ယူသည်ဟူပေ၊ ဋင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ ၊စရဏာန္တိ ဧတ္ထ ဣဒ္ဓိ တဗ္ဗာ၊ကုန်၏၊ သမ္ဘန်၊ ။သတ္တ၊ကုန်သော၊ သဒ္ဓမ္မာ၊သူတော်တရားဘို့၊

ဣဓ ဘိက္ခု သဒ္ဓေါ ဟောတိ ဟိရိမာ ဩတ္တပ္ပီ ဗဟုဿုတော အာရဒ္ဓဝီရိယော ဥပဋ္ဌိတဿတိ ပညာဝါ ဟောတိ—ဟူသောသုတ်နှင့်အညီ၊ သဒ္ဓါ,ဟိရီ,ဩတ္တပ္ပ, ဗာဟုသစ္စ,ဝီရိယ,သတိ,ပညာ- တို့ကိုယူ။ ဋီကာ,ဋင်း။ ။သဒ္ဓါ,သီလ,သုတ, စာဂ,ပညာ,ဟိရီ,ဩတ္တပ္ပ-တို့ကိုမယူလင့်ဟူလို၊ ၊စတ္တာရိရူပါဝစရဈာနာနိ၌ အမှတ်မဲ့ ရူပါဝစရဈာန်လေးပါးကိုယူ။ ။သာရတ္ထ,ဋင်း။

ဤ၌အဘယ့်ကြောင့် သီလ-စသည် တဆဲ့ငါးပါးသော တရားဘို့ကိုသာ စရဏဟုဆိုအပ်ကုန်သနည်း ရမ်းကြောင့် ဣမေဟေဝ ဟိ-စသည်မိန့်၊ ဋင်း၊ ၊ယင်း၌အာဘော်ကို ယင်းတို့မှတပါး တရားတို့ကို ဆိုသင့်သည် မဟုတ်လော၊ ယင်းတို့ထက် အလွန်တို့ကို ဆိုသင့်သည် မဟုတ်လော၊ ဝါ၊ယင်းတို့အောက်အယုတ်တို့ကို ဆိုသင့်သည် မဟုတ်လောဟု အညှ,အဓိက,ဦနသုံးချက်ထုတ်ရမည်ဟူ၏၊

ဧတ္တာဝတာတိအာဒိနာ အညစောဒနံ ဝါ အဓိကစောဒနံ ဝါ ဦနစောဒနံ ဝါ နိဝါရေတိ။အဘေဋ္ဌ။

အရိယသာဝကော၊အရိယာဖြစ်သောသာဝကသည်၊

အတ္ထိ အရိယေ၁စေဝ သာ၁ဝကော၁စ။အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။ ။အရိယော၁စ သော၁ သာဝကော၁စာတိ တထာ။သဗ္ဗေ အရိယပုဂ္ဂလာ။ ။မဏိဒီပ။

ဝါ၊အရိယာဖြစ်တော်မူသောသဗ္ဗညုဘုရား၏သာ၁ဝကသည်၊

အရိယဿ သာဝကော အရိယသာဝကော–ပြု။ယင်းကား 'အရိယာ, အနရိယာ' နှစ်ပါးတွင် ဤ၌ အရိယာသာ။နှစ်ပါးလုံးလည်းဟူကြ၏။ ဆင်ခြင်။ ။ အရိယဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ သာဝကောတိ အတ္ထေ ပန သတိ အရိယာ အနရိယာစ သာ၁ကော နာမ။ငင်း။ ။အရိယဿ ဘာဝိတတ္တဿ ပတ္တဿ။ပ။ ဘဂဝတော သာဝကော ဟာခသို့။ ။မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ–ဥပါလိသုတ်။

ဝါ၊အရိယာအဖြစ်သို့ရောက်သောသာ၁ဝကသည်၊

အရိယံ အရိယဘာဝံ ပတ္တော သာဝကော အရိယသာဝကော–ပြု။ မဇ္ဈေလောပ။အရိယလည်း ဘာဝပ္ပဓာန။အရိယဘာဝသိဒ္ဓိ‌တော၁ပိ–ဟူသောသမ္မော အဋ္ဌကထာ။ ။အရိယဘာဝသိဒ္ဓိတောပိတိဧတ္ထ အရိယသာဝကာနိ သစ္စာနိ အရိယသစ္စာနီတိ ပုဗ္ဗေ ဝိယ ဥတ္တရပဒလောပေ ဒဋ္ဌဗ္ဗော–ဟူသောမူလဋီကာများနှင့်အညီ။

အမတံ၊သေခြင်းကင်းသော၊ ဒိသံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်လိုသောသူတို့သည် ရှုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသောဒိသာသို့။

ဒုက္ခနိဿရဏတ္ထိကေဟိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာတိ ဒိသာ–ပြု။နိဗ္ဗာန်ရစေ။မုချ။ ။ဝိမတိ။

ဝါ-ဒိသံ၊ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ပ၊နိဗ္ဗာန်ဟူသောအရပ်သို့။

'ဒိသာ'ကားအရပ်မျက်နှာကိုမုချ။ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ကြောင့်နိဗ္ဗာန်ကို ဥပစာ၊ဝါ၊ဥပမာတဒ္ဓိတ်ဖြင့်ဟောသည်။ ''နဟိ ဧဘေဟိ ယာနေဟိ၊ ဂစ္ဆေယျ အဂတံ ဒိသံ''၌ကဲ့သို့တည်း။ ။ယင်း ဝစနတ္တဖြင့် တဆဲ့ငါးပါးသော ဓမ္မတို့၏ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သို့ကပ်ရောက်ခြင်း၌ ကေန်အားဖြင့်ပြီးစေတတ်သောအဖြစ်ကိုဆိုသည်။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ယင်းဝစနဒ္ဓဖြင့် 'စရဏ'တို့၏ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့်သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော အရိယမဂ်၏ အဖြစ်ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ဖြင့် အလိုရှိသူတို့ ကေန် အလိုရှိအပ်သည် အဖြစ်ကိုပြသည်။ ။ဝိမတိ။

ယခုအခါ ယင်းအနက်ကို ပြီးစေခြင်းငှါ အာဂုံပါဠိကို ပြလိုရကား ယထာဟ–စသည်ခဲ့နှိ။ သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ဇုတိဝိတ္ထာရော၌ ဝေဒိတဗ္ဗော–ထည့်သမ္ဗန်။ ။ယောဇနာ။

အာဒိပေယျာလ နည်း, နိဒဿနနည်းဖြင့် သိုပြသည်။ မဟာနာမ သုတ်အကျယ်ဆောင်လေ၊သို့မှ 'သာဝဇ္ဇ နှင့်သာဓကေ'မဆန့်ကျင်မည်ဟူလို။

ဘဂဝါစသည်ကား နိဂုံး။ ။ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါကိုသာဝကတို့၌ခရအပ် သော်သည်း သဗ္ဗညုဘုရားရှင်ကဲ့သို့ မဟုတ်ဟုပြခြင်းငှါ တတ္ထ-စသည် မိန့်။ ။သာရတ္ထ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ဝါ၊ ယခုအခါ ယင်းဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပဒါ၏ သာဝကတို့နှင့် ဆက်ဆံ သည်အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ မိန့်သည်၊ ဝိမတိ၊ ။ဝါ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါသာဒ္ဓင်း၊ စရဏသမ္ပဒါသာဒ္ဓင်း မဆိုမူ၍ နှစ်ပါးလုံးကို ဆိုခြင်း၏ အကျိုးကိုပြလို ရကား မိန့်သည်၊ ။နေ တက္ကော၊

တတ္ထတာသု ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါသု-စဲ့။ နိဒ္ဓါရဏ၊ ယောဇနာ၊ ။ ဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါဖြင့် ဘုရားရှင်၏ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးရှိသည် အဖြစ်သာ ပြည့်သည်မဟုတ်လော၊ အဘယ့်ကြောင့်ဝိဇ္ဇာသမ္ပဒါ ဘဂဝတော သဗ္ဗညုတံ ပူရေတွာ ဌိတာ-ဟူသနည်းဟူငြားအံ့၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာဖြင့် သဗ္ဗညုအဖြစ်ပြီးသောကြောင့်ဟူပေ။ ။ဋီကာ၊

အဂ္ဂမဂ္ဂဉာဏပဒဋ္ဌာနံ သဗ္ဗညုတညာဏံ-ဟူရကား အကြောင်းကိုဆိုလျှင် အကျိုး ပြီးသောကြောင့် ဟူလို။ ။စရဏသမ္ပဒါဖြင့် ဘုရားရှင်၏ 'စရဏ' တဆဲ့ငါးပါးရှိသည်အဖြစ်သာ ပြည့်သည်မဟုတ်လော၊ အဘယ်ကြောင့် 'စရဏ သမ္ပဒါ မဟာကာရုဏိကတံ'ဟူသနည်းဟူငြားအံ့။ ဈာန်လေးပါးတို့၌ အကျွမ်း ဝင်သည်အဖြစ်ကြောင့် 'ကရုဏာဈာန်ဗြဟ္မဝိဟာရ'၏ စရဏတို့၌ အကျွမ်းဝင်သည် အဖြစ်ကြောင့်၊ ယင်း၏လည်း မဟာကရုဏာသမာပတ် အစွမ်းဖြင့် 'အသာဓာ ရဏ' သဘောကို ဘုရားရှင်၌ ရအပ်သောကြောင့် ဟူပေ။ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ဝါ-စရဏတရားဖြစ်သောဈာန်တို့၌ အကျွမ်းဝင်သော မဟာ ကရုဏာသမာပတ်အစွမ်းဖြင့် 'မဟာကာရုဏိက'အဖြစ်ပြီးသောကြောင့်ဟူပေ။ ဝိမတိ။ ။အဝယဝဝိနိမုတ္တံ သမူဟံ နာမ နတ္ထိ-ဟူရကား အပေါင်းကိုဆိုလျှင် အစိတ်ပြီးသောကြောင့်ဟူလို။

ဘဂဝတော၊ ၏၊ မဟာကာရုဏိကတံ၊ ကို၊ ပူရေတွာ၊ ၍၊ ဌိတာ၊ ၏၊ လိုက်သမ္ဗန်၊ ။ယောဇနာ၊

သတ္တဝါတို့ကိုအကျိုးမဲ့ကိုကြည့်၍ အကျိုး၌ယှဉ်စေခြင်းသည်ပညာနှင့် ကင်း၍မဖြစ်၏သို့ ထိုအဘို့သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးဟုတ်သည်, မဟုတ်သည် ကို သိခြင်းသည် ကရုဏာနှင့်ကင်း၍ မဖြစ်၊ ထိုကြောင့် နှစ်ပါးစုံသည် လည်း နှစ်ပါးသောအရာ၌ မိမိကိစ္စရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ အကြင်အရာ၌ကား အကြင်တရား၏ပြဋ္ဌာန်းသည်အဖြစ်သည်ဖြစ်၏၊ ထိုအရာ၌ ထိုတရားကို ပြခြင်းငှါ သော သဗ္ဗညုဘာသ-စသည်မိန့်။ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ဝါ၊အကျိုးတပါးသည်လည်းအကျိုးတပါး၏အကြောင်းဖြစ်ပြန်ရကား သဗ္ဗညုအဖြစ်,မဟာကာရုဏိကအဖြစ်၏ အကျိုးကိုပြလိုသောကြောင့်မိန့်သည်၊ ။နော တက္ကော၊

သော ဘဂဝါဝွဲ။ နိယောဇေသိမှာစင်၊ ယောဇနာ၊ ။ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊သော၊ အညောပိ၊ငါတို့သဗ္ဗညုဘုရားမှတပါးသော ဘုရားသည်လည်း၊ ထည့်၊ နိယောဇေသိသတ္တာ၊၏သို့၊ တထာ၊တူ၊ အယံဘဂဝါ။ သည်၊ နိယောဇေသိ၊၏၊ သမ္ဗန်၊ ဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ဝါ-ကော၊အဘယ်သူသည်၊ နိယောဇေသိယထာ၊ ယှဉ်စေ၏သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊သော၊ အညောပိ၊ သည်လည်း၊ နိယောဇေသိသထာ၊ယှဉ်စေ၏သို့ဘည်း၊ ။သမ္ဗန်။

'ယထာတံ'၌ တံ,ကား နိပါတ်မျှသာ၊ဋီကာ၊ကန်ဆရာတို့လည်း 'ယထာတံ'ရှိမူ တံ,ကား အနက်မရှိ၊ နိပါတ်မျှသာဟူကြ၏။ ယင်းဝါကျဖြင့် ဤပဋိပတ်ကား 'ဝိဇ္ဇာစရဏ'နှင့်ပြည့်စုံသောဘုရားရှင်၏ 'အာဝေနိက'ဖြင်သော ပဋိပတ်ဘုပြသည်။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

သဗ္ဗညုဘုရား၏ ယင်းဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါသည်သာသနာတော်၏နိယျာနိကအဖြစ်ဖြင့် သာဝကတို့ သမ္မာပဋိပတ်၏ ကောန်အကြောင်းတည်းဟုပြအံ့သောငှါ တေနဿ-စသည်မိန့်။ ။ရင်း၊

တေနအႏုတ္တ ပရိဝဇ္ဇနအတ္တနိးယာဇနေန-စွဲ၊ ဝိဇေတိ၊ ။အဿဘဂဝတောစွဲ၊ ။ယော်ဇနာ၊

သဗ္ဗာ ကျံ သ္မာဝခရဏံ—ဟူရကား 'သုပ္ပဋိပန္နာ ဟောန္တိ'၌ဧဝ,အနက်ဖြစ်သင့်သောကြောင့် ယင်း'ဧဝဖလ'ကို ပြအံ့သောငှါ။ ဝါ-သဒ္ဒန္တရတ္ထာ ပေါ်ဟနေန သဒ္ဒေါ အတ္တံ ဝဒတိ'ဟူရကား 'သဒ္ဒန္တရတ္ထာပေါဟန'ကိုပြအံ့သောငှါ "နော ဒုပ္ပဋိပန္နာ"မိန့်။

ဝိဇ္ဇာစရဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်စေ၊ မပြည့်စုံသည်ဖြစ်စေ၊သာဝကတို့သည် သုပ္ပဋိပန္နချည်း မဟုတ်လော စုဒ်ကြောင့် ဝိဇ္ဇာစရဏဝိပန္နာနံ ဟိသာဝကာ-မိန့်၊

ဟိကား ဒဠှီ၊ ။ဗျတိရိက်ဟူကြ၏၊ မယင့်၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ ဝိပန္နာနံ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏာနှင့် မပြည့်စုံကုန်သောတိတ္ထိတို့၏။ သာဝကာ၊တို့သည်၊ ဒုပ္ပဋိပန္နာ၊ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမ္ဗန်၊ ။အတ္တန္တပါဒယော ဝိယကား ဥပမာ၊

'အာဒိ'ဖြင့် 'ပရန္တပ,ဥဘယန္တပ' ကိုယူ။ ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ၊ယော ဇနာဠ်ကား 'ဝိဇ္ဇာစရဏဝိပန္နာနံ သာဝကာ အတ္တန္တပ၊ ဒယော ဒုပ္ပဋိပန္နာနံ ဝိယ အယာ ဘဂဝတော သာဝကာ နော ဒုပ္ပဋိပန္နာ ဟောန္တိ'ဟု သမ္ဗန္ဓ်၏။ ဆင်ခြင်။ ။'ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပဒါ'၏ 'ပညာမဟတ္တ, ကရုဏာမဟတ္တ'စသော အကျိုးကို သာရတ္ထဒီပနီ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာများမှာအကျယ်ယူ။

ယခုအခါ သုဂတော၏ အနက်ကိုပြလိုရကား သောဘနဂမနတ္တာ-စသည့်မိန့်၊ ။သောဘနဂမနတ္တာစ၊ တောက်ပထွန်းလင်းသော သွားခြင်း ရှိတော်မူသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ၊သဒ္ဒတ္ထ။

သုဘ ဒိတ္တိမှိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဝါ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဝါ၊အပြစ်ကင်းသောသွားခြင်း ရှိတော်မူသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ အဋ္ဌကထာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၊ ၊ဝါ၊တင့်တယ်သော၊ပ၊ကြောင့်ရင်း၊ သဒ္ဒတ္ထ၊

သောဘနံ ဂမနံ အဿာတိ သောဘနဂမနော-ပြု၊ယောဇနာ။ ။အချို့ ကား ကတ္တုသာဓ်သမ္ဗန္ဓ်၏။ အဋ္ဌကထာများနှင့်မညီ။

ယင်း ဟိတ်လေးချက်ကို အစဉ်အတိုင်းချဲ့လိုရကား ဂမနံပိ ဟိ-စသည် မိန့်၊ ။ဟိကားဝိတ္ထာရ၊အချို့ကား ဒဠှီဟူ၏။ သဘောယုတ္တိမရှိ။

ဂတော ဌိတော-စသည်၌ကဲ့သို့ ဂမနကိုပင် ဂတဟူသောကြောင့် ဂမနံပိ ဟိ ဂတန္တိ ဝုစ္စတိ-မိန့်၊ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ယင်းဖြင့် ဘာဝ သာဓ်ကိုပြသည်၊

ဘာဝအနက်၌ တ,ပစ္စည်းကား နပုလ္လိင်။ ဘာဝသို့ ကိစ္စတော စ နပုံသကေ၊ သဒ္ဒါငယ်။ ။တဉ္စ ဂမနံ-၌။ စ,ကား ဝါကျာရမ္ဘ။ ၊ယောဇနာ။

တောက်ပထွန်းလင်းသော၊ ဝါ၊တင့်တယ်သောအဖြစ်သည် စင်ကြယ် သောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဝါ၊စင်ကြယ်သည့်အဖြစ်သည် အပြစ်ကင်းသည့်အဖြစ်ဖြင့် ဟုပြလိုရကား ပရိသုဒ္ဓမနဝဇ္ဇံမိန့်၊ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ယင်းဖြင့်အလိုရှိအပ်, နှစ်သက်အပ်ကာမျှ၊ ဝါ၊ ကွန့်မြူးမြွယ်ကာမျှ ဖြင့် သောဘနဖြစ်သည် မဟုတ်ဟု ပြသည်။ ၊ယင်း ဂမနသည်လည်း ဣရိယာပထ,ပဝတ္တ,ဉာဏဂမနဟုသုံးပါးတွင် ဉာဏ၊ယင်းသည်လည်း ပါရမိဉာဏ်,ဝိပဿနာဉာဏ်, မဂ်ဉာဏ်,ဖိုလ်ဉာဏ်-စသောအားဖြင့် အ များတွင် ဤ၌ အလိုရှိအပ်သော ဂမနကိုပြလိုရကား ကိံ ပန တန္တိ၊ အ ရိယမဂ္ဂေါ-မိန့်၊

နိဗ္ဗာနဿ ဂတိ အမိဂမာဂတံ-ဟုရင်း၊ ဂမနံ-ဟုရင်း ဘာဝသာဓ်ပြု၊ ။ ယင်းဝစနတ္ထကြောင့် အရိယမဂ်ကို'ဂတံ ဂမနံ'ဟူသည်ဟူလို။ ။ရင်း။

ယခုအခါ ယင်းကိုသာယူခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြခြင်းငှါ တေန ဟော သု-စသည်မိန့်၊ ရင်း၊ ။ဟိကာဠ ကာရဏ၊ဟိယသ္မာ၊ကြောင့်ပေး။ ။ သောဒဓနာဝ်ဒ္ဓ·ဟိသစ္စံဟူ၏။ ဋီကာများနှင့်မညီ၊ ။ဧသောဘာဂဝါ၊သည်။ ဘောနဂမနေန၊ ထိုအရိယမဂ်တည်းဟူသောသွားခြင်းဖြင့်၊ ခေမံ၊ယောဂ တရားလေးပါးတို့မှ ငြိမ်းသော၊

စတူဟိစ ယောဂေဟိ ခေမတ္တာ ခေမံ။ ။ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာ။

ဝါ၊ဘေးမရှိရာဖြစ်သော၊

နိဗ္ဘယဋ္ဌေန ခေမံ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။

ဝါ၊ရာဂစသည်ဘို့၏ကုန်ခန်းကြောင်းဖြစ်သော၊

ခယန္တိ ဝါ ဧတေန ရာဂါဒယောတိ ခေမံ။ ။ရင်း။

ဝါ၊ဘေးရန်စသည်တို့၏ ကုန်ခန်းရာဖြစ်သော၊

ခယန္တိ ဥပဒ္ဒဝုပသဂ္ဂါဒယော ဧတ္ထာတိ ခေမော၊သဒ္ဒနီတိ။ ။ဒီယနံ နိရ ပဒ္ဒဝကရဏတာယာတိ ခေမော၊နိရုပဒ္ဒဝေါ။ ။မောဂ္ဂလာန်။

ဒိသံ၊နိဗ္ဗာန်ဟူသောအရပ်သို့၊

သဒိသူပစာ။ဝါ၊ဥပမာတဒ္ဓိတ်။ ။ခေမံ ဒိသန္တိ နိဗ္ဗာနံ။ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ။ ။ဇုါ-နိဗ္ဗာနတ္တိကေဟိ ဒဋ္ဌဗ္ဗာတိ ဒိသာ-ပြု။ရုချ'အောက်၌ဝိမတိ။

အသဏ္ဌာနေ၊ဆည်းဘားတတ်သောဘေးရန်မရှိသည်အဖြစ်ကြောင့် သုဂတိသို့ သွားခြင်း၌သော်လည်းမငြိကပ်မူ၍၊ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ။

သုဂတိသို့ သွားခြင်း၌သော်လည်း ငြိကပ်ခြင်းကို မပြုတုံသေး၏။ ဒုဂ္ဂတိ၌ ကား အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်းဟူလို။ ။ရင်း။

ဝါ၊ တနေရာတည်း၌ နေတော်မူ၍ ဒိပ္ပါဘိညာ၏ အငွမ်းဖြင့်သာ မဂ် လေးပါးကို ရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မတွယ်ငြိမူ၍၊ သာရတ္ထ။ ။ဝါ၊ ဘဝတို့၌ မတွယ်မတာပ်မကပ်ငြိမူ၍၊ ။ဝိမတိ၊

အကြွင် သွားခြင်းသို့ သွားသာသူသည် အကျိုးမဲ့အလုံးကိုပယ်၏၊ အ နတ္တရဖြစ်သော သမ္ပတ္တိအလုံးကိုလည်းဆောင်၏၊ ထိုသွားခြင်းသည်သာ သောဘနမည်၏၊ ယင်းသောဘန ဂမနဖြင့် ဘုရားရှင်ကြွတော်မူရကား

သုသဒ္ဒါသည် သောဘနအနက်၌ ဖြစ်သောကြောင့် ဉာတိ။ပ။သုဂတော-မိန့်၊ သဒ္ဒနီတိ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

သောဘနံ ဂတံ ဧတဿာတိ သုဂတော—ပြု။

မကောင်းသောဒုက္ခသစ္စာ၏ဖြစ်ခြင်းတို့မရှိရကား စင်စစ်ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကောင်းသောသွားမည်သည် အသင်္ခတဓာတ်တည်း၊ထိုကြောင့်သုန္ဒရံ။ပ။ နိဗ္ဗာနံ-မိန့်၊ ။ထိုကြောင့် ဘုရားရှင်သည်ဓမ္မပဒ၌ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခံ-ဟုဟောတော်မူသည်၊ ငင်း၊ ။အသင်္ခတံ နိဗ္ဗာနံဖြစ်သော သုန္ဒရံ ဌာနံ၏ သရုပ်ကိုပြသည်၊ ။ယောဇနာ၊

သုန္ဒရံ ဌာနံ ဂတောတိ သုဂတော—ပြု။

သမ္မာ ဉာဏေန ဝိပနီတော၊အစ္စန္တံ ကာရဏော သုဒေး။
ဝိသိဋ္ဌတ္တေ ပသံသာယံ၊သုန္ဒရေ တတိယာဒိကေ။ ။

ဟူသည်တွင် ဤ၌ သမ္မာကား သုမှုအနက်၊ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ပေး၊

သမ္မာတိ သုဋ္ဌု။ ။သဒ္ဒနီတိ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ဆန့်ကျင်ဘက်သည် မနှိပ်စက်အပ်သောသူ၏သွားခြင်းသည် ကောင်းစွာသွားခြင်းမည်ရကား ပဟီနေ။ပ၊အပစ္စာဂစ္ဆန္တော-မိန့်၊ ။ငင်း၊

ပုန၊တဖန်၊ အပစ္စာဂစ္ဆန္တော၊ ပယ်ပြီးသောကိလေသာတို့ကို တဖန် မဖြစ်စေသည်၏ အစွမ်းဖြင့် မရောက်သည်၊

'ပုနသဒ္ဒါ'သည်ပင် 'ပဋိသဒ္ဒါ'၏:အနက်ကို ဟောရကား 'ပဋိသဒ္ဒါ ကား ဓာတွတ္ထာနုကူလ။ ။ငင်း။

ဝါ-ပုန၊ဖန်၊ အပစ္စာဂစ္ဆန္တော၊ ပယ်ပြီးသောကိလေသာတို့၏ တဖန် မဖြစ်ခြင်းဖြင့် မကပ်သည်၊

'ပဋိ'ကား ဥပဂမနတ္ထ။ ။ဝိမတိ။

ဟုတွာ၊၍။ ဂတော၊၏၊ ဉတိသမ္မာဂတတ္တာပိ သုဂတောဟု ရှေ့မှာ စပ်၍ယောဇနာ၊

ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအနက်ကိုပင် အာဂုံပါဠိကိုပြ၍ ထင်စွာပြလိုရကား ပုတ္တာဒိတံ-စသည်မိန့်၊ ။သဒ္ဒနီတိ။

ဇောတံ-တေန တေန မဂ္ဂေန ပဟီနကိလေသာနံ ပုန အပစ္စာဂမနံ-စွဲ၊ငင်း၊ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေန။ပ၊ သုဂတောတိ ဉာမိနဲ့ာဝစနေန၊ ဖြင့်၊ နိဒ္ဒေသော၊၌၊

ထည့်၊ ဝုတ္တံ၊ ၏၊ သမ္ဗန်။ နပုနေတိ၊ တဖန်မရောက်။ နပဠေတိ၊ တဖန်ဖြစ်စေ၍ အထင်ထင်မရောက်။ ဝါ၊ တဖန်ဖြစ်စေ၍ ရှေးရှုမရောက်၊ နပစ္စာဂစ္ဆတိ၊ တဖန်လွန်ဘဝသို့မရောက်၊

> န ပဠေတီတိ ပုန နိဗ္ဗတ္တေတွာ ပတိ နဧတိ၊ န ပစ္စာဂစ္ဆတီတိ ပစ္စာဘဝေ နဂစ္ဆတိ။ ။မဟာနိဒ္ဒေသအဋ္ဌကထာ။

ဝါ-နပစ္စာဂစ္ဆတိ၊ ပယ်ပြီးသောကိလေသာတို့ကို တဖန်မဖြစ်စေသည်၏အစွမ်းဖြင့်တဖန်မရောက်၊ ။သာရတ္ထ။

ဝါ၊ ပယ်ပြီးသောကိလေသာတို့၏ တဖန်မဖြစ်ခြင်းဖြင့်တဖန်မရောက်။ ဝိမတိ။

အထွတ်အထိပ်သို့ မရောက်သော ယင်း 'သမ္မာဂမန' ကား အကြင်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော 'ပဋိပဒါ' ဖြင့်ပြီး၏၊ ထိုပဋိပဒါသည်လည်း သမ္မာဂမန, သာပင်ဖြစ်ရကား ဤသို့ပင်လည်း ဘုရားရှင်သည် 'သုဂတ'မည်တော်မူ၏ဟုပြခြင်းငှါ 'သမ္မာ ဝါ ဂတော'စသည်မိန့်။ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

သခတိ သပါရမိပူရိတာယ၊ အယုတ်, အသတ်, အမြတ်အားဖြင့် အမှုသုံးဆယ်သော ပါရမီတို့ကို ဖြည့်တော်မူသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော၊ နာမသတ်၊ ဝါ၊ အမှုသုံးဆယ်သောဒါန-စသောဂုဏ်တို့ကို စောင့်တတ်, ဖြည့်တတ်သော ဗောဓိသတ်၏ ဥစ္စာ၊ ဝါ၊ အဖြစ်၊ အမှုတည်းဟူသော ပါရမီတို့ကို၊ပ၊သော၊

> ပရတိ ပါယေတိ ပူရေတီတိ ပရမော၊ ပရမဿ အယံ၊ ဘာဝေါ ဝါ၊ ကမ္မံ ဝါ ပါရမီ—ပြု။

၁ ါ၊ ဂုဏ်ထူးနှင့်သုဉ်ခြင်းကြောင့်တပါးသောသတ္တဝါကိုမိမိ၌ဖွဲ့တတ်သောဗောဓိသတ်၏၊ပ၊သော၊

> ပရံ သတ္တံ အတ္တနိ မာတိ ဗန္ဓတိ ဂုဏဝိသေသယောဂေနာတိ ပရမော။ ။အကြွင်းရှေ့နည်း-ပြု။

ဝါ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေးမှ လွန်စွာစင်ကြယ်သော ဗောဓိသတ်၏၊ပ၊သော၊

> ပရံ အမိကာတရံ မဇ္ဇတိ သုဇ္ဈတိကိလေသမလတောတိ ပရမော—ပြု၊

ဝ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ သွားဘတ်သော ဗောဓိသတ်၏ပ၊သော၊

ပရံ သေဋ္ဌံ နိဗ္ဗာနံ မယတိ ဂစ္ဆတီတိ ပရမော–ပြု၊

ဝ၊ တခုသွန်လောကကို နှိုင်းယှဉ်တတ်သော ဉာဏ်အသုံးဖြင့် ပင့်ပြန်လောကကဲ့သို့ ပိုင်းခြားတတ်သောဗောဓိသတ်၏ပ၊သော၊

ပရံ လောကံ ပဓာဏာဘူတေန ဉာဏဝိသေသေန ဣဓလောကံ ဝိယ မုနာတိ ပရိစ္ဆိန္ဒတီတိ ပရမော–ပြု။

ဝ၊ လွန်စွာသီလ-စသောဂုဏ်အပေါင်းကို မိမိသန္တာန်၌ ထည့်သွင်းတတ်သောဗောဓိသတ်၏ပ၊သော၊

ပရံ အတိဝိယ သီလာဒိဂုဏာဂဏံ အဲတ္တနော သန္တာနေ မိနောတိ ပက္ခိပတီတိ ပရမော–ပြု။

ဝ၊ အကျိုးဖြစ်သော တရားအပေါင်းမှ တပါးသော၊ ဝ၊ အပေါင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောထိုဒါန,သီလ-စသည်၏အကျိုးဲ့ကို ပြုတတ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ခိုးသူအပေါင်းတို့ နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲဘတ်သော ဗောဓိသတ်၏ပ၊သော။

ပရံ အတ္တဘူတတော "မမ္မကာယတော အညံ ငဋိပက္ခံ ဝါ တဒနုတ္တကရံ ကိလေသ စောရဂဏံ" မိနာတိ ဟိံသတီတိ ပရမော-ပြု။

ဝ၊ ဒါန, သီလ-စသောဂုဏ်အသူးနှင့် ယှဉ်ခြင်းကြောင့် သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်သော ဗောဓိသတ်၏ပ၊သော၊

'ပရမ'ကား "ဉတ္တမတ္ထဝါစီ-အနိပ္ဖန္နပါဋိပဒိက"ပုဒ်။ ။ပရမသ္သ အယံ ဘာဝေါ ဝါ ကမ္မံ ဝါ ပါရမီ–ပြု။ ။သီလက္ခန္ဓဋီကာ။

ပရဓာတုဝသာ ဝါပိ၊ ပရူပပဒတောပိဝါ။
မုတော 'တထာ မဇတော၊ ဓယတော မုနတော မိတော။ ။

ပုန မိတောတိ ဓာတောဟိ၊ ဓာတုဟိ ခလု သတ္တဟိ။
ဝဒေ ပရမသဒ္ဒဿ၊ နိပ္ဖတ္တိံ ဇိနသာသနေ။ ။

ဉတ္တမဝါစီ ပရံမ၊ သဒ္ဒေန သဟ အဋ္ဌဟိ၊
ပဒေဟိ ပါရမီသဒ္ဒံ၊ ဝဒေ တဒ္ဓိတပစ္စယံ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

အကျယ်ကိုလိုမူ သီလက္ခန္ဓဋီကာမှာရှုယင်းကို 'သမ္မာပဋိပတ္တိယာဉ် ဝိသေသန စပ်။ ။ယောဇနာ။

သမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊သင့်ညွတ်ညာတော်, အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ကောင်း စွာ ရောက်စေခြင်း၌ မဖေါက်မပြန်သောပဋိပတ်ဖြင့်၊ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဋီကာ။ ၊ဝါ၊သင့်ညွတ်ညာတော်, အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော မဖေါက်မပြန်သောပဋိပတ်ဖြင့်၊ အာစရိယဝါဒ။ ။(ယင်းကို ကရော်န္တော အနုပဂန္တွာ ဂတောမှာစပ်)၊

'သဗ္ဗလောကဿ ဟိ အနုပဂန္တွာ'ဖြင့် သမ္မာသဒ္ဒါ၏ အနက်ကိုပြသည်၊ ထိုကြောင့် သမ္မာပဋိပတ်ဖြင့် သဗ္ဗလောက၏ 'ဟိတသုခ'ကိုသာ ပြု၍ အယုတ် တရားတို့သို့လည်း မကပ်မူ၍ သွားခြင်းသည် 'သမ္မာဂမန'မည်၏။ ။ရှေးနည်း ၌ကား မဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့သို့ တဖန်မကပ်မူ၍ 'သွားခြင်း သည် 'သမ္မာဂမန'မည်၏။ဤကား အထူး။

ယင်းသို့မှုသော ကာလပတ်လုံး မိမိ၏ဟိတသုခဖြစ်သော ဗုဒ္ဓတ္တစရိယ ကိုသာပြု၍ သွားတော်မူသလော၊ဟုဒ်ကြောင့် သဗ္ဗ၊ပ။ကရောန္တော-မိန့်၊

ယင်းဖြင့် မဟာဗောဓိအလို့ငှါ ပဋိပဒါသည့် မသေဘာန်သောအားဖြင့် သတ္တဝါအလုံးစုံတို့၏ အခါခပ်သိမ်း ဟိတသုခကိုသာ ဆောင်သည့်အဖြစ် ဖြင့်သာဖြစ်သည်ဟုပြသည်။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

မိမိ၏ဟိတသုခဖြစ်သော ဗုဒ္ဓတ္တစရိယ,ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ဟိတ သုခဖြစ်သော ဉာတတ္တစရိယကို ဆောင်သည့် အဖြစ်ဖြင့်သာ ဖြစ်သည် မဟုတ်ဟုလို၊

သဿတံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ။ ဥစ္ဆေဒံ၊ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ (ယင်းနှစ်ပုဒ်၌ ဒိဋ္ဌိပုဒ် ကျေသည်)။ ။ကာမ သုခမလ္လိကာ အန္တေ အနုပဂန္တွာ ဂတော-သမ္ဗန်၊ငုင်း။

ယင်းဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြင့် သွားတော်မူခြင်းကိုပြသည်။ ။ငုင်း။

ကာမသုခံ၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ။ အတ္တကိလမထံ၊ အတ္တကိလ မထာနုယောဂ၊ (ယင်းနှစ်ပုဒ်၌နှောင်းပုဒ်မှာ အလ္လိကာနုယောဂ၊ နောက်ပုဒ် မှာ အနုယောဂပုဒ်ကျေသည်)၊

ယင်းဖြင့် အရိယမဂ်ဖြင့် သွားတော်မူခြင်းကိုပြသည်။ ။သမ္မာ ဂတောတိ သုဂတော—ပြု။

သောဘဂဝါ၊သည်။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ ဂဒတိ၊ဆိုတော်မူ၏။

သမ္မာဟူသော သဒ္ဒါအနက်, ယင်းသဒ္ဒါဘာဝကား ယုတ္တဘာသနတည်း ဟုပြလိုရကား ယုတ္တဋ္ဌာနေ၊ပ။ဘာသတိ-မိန့်။ ။

ယင်း၌ သာဓကကိုပြလိုရကား တတြိဒံ-စသည်မိန့်

တတြိယဇ္ဈာနဋ္ဌာနေ-ယုတ္တံသော၀ ဘာသနေ၊ ထိုသင့်သော အရာ၀ယ် သင့်သောစကားကိုသာ ဆိုတော်မူခြင်း၌၊

ယင်းကား နိပ္ဖတ္တိကံအရာ၌ သတ္တမီ။ ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

အဘူတံ၊မဟုတ်သော၊ ဝါ၊မဟုတ်သောအနက်ရှိသော၊

အနက်သာ ဘူတ,အဘူတ၊သဒ္ဒါ၏ 'ဘူတ,အဘူတ'ကား အနက်ကို အကြောင်းပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်သည်၊ထို့ကြောင့် 'အဘူတံ'ကား ကာရဏူပစာ။ ဝါ-အတ္ထလောပ၊သာရတ္ထ,ငင်း။ ။အဘူတန္တိ အဘူတတ္ထံ၊ ။မဏိမဉ္ဇူသာ အဋ္ဌကထာ။

အတစ္ဆံ၊မမှန်သော၊ ဝါ၊မမှန်သောအနက်ရှိသော-ဟု သုတ်ကွဲအောင် သာပေး၊

ယင်းကား 'အဘူတံ'၏ပရိယာယ်သာ။ ။ငင်း။

အနတ္ထသံဟိတံ၊မျက်မှောက်၌ငင်း ဘမလွန်၌ငင်း ဖြစ်သောအစီးအပွါး၏ဆန့်ကျင်ဘက်နှင့်ငင်း မရှိခြင်းနှင့်ငင်း စပ်သော၊ သဒ္ဒတ္ထ။ ။ဝါ၊မျက်မှောက်၌ငင်း၊ပ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုငင်း မရှိခြင်းကိုငင်း ဆောင်သော၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ၊ ငင်း။ ။ဝါ၊ဝိသုဏ-စသောအပြစ်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ဝိမတိ၊ ဝါ၊အစီးအပွါး၏ဆန့်ကျင်ဘက်ကိုငင်း မရှိခြင်းကိုငင်း မှီသော၊ ။မဏိမဉ္ဇူသာအဋ္ဌကထာ၊

'အနတ္ထ'၌ အ,ကား ပဋိပက္ခတ္ထ, အဘာ၀တ္ထ။ န အတ္ထော အနတ္ထော အနတ္ထေန သံဟိတာ-တွဲ၊ ၊ပိသုဏာ၀ါစာ,သမ္ဖပ္ပလာပ-ရစေ။ ။ယင်းသို့မှ ဤ၌ ၀စီဒုစ္စရိုက်လေးပါးကို သင်္ဂြိုဟ်အပ်မည်။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ယံ၀ါစံ၊ကို၊ သာ၀ါစာ၊ကိုကား၊ ၀ါ၊သည်ကား၊ ပရေသံ၊တို့သည်၊ ၀ါ၊တို့၏၊ အပ္ပိယာ၊မချစ်အပ်၊ အမနာပါ၊စိတ်ကိုမပွါးစေတတ်၊

ယင်းကား 'သီလ၀န်'ကို ဒုဿီလ်,စဏ္ဍာလမဟုတ်သူကို 'စဏ္ဍာလ'စသည်ဖြင့် ဆိုသည့်စကားတည်း။ငင်း။ ။ဝါ၊ 'ခိုးသူ'မဟုတ်သူကို ခိုးသူ၊ 'ကျွန်'မဟုတ်သူကို ကျွန်၊'အားထုတ်သူ'ကိုအားမထုတ်ဟု ဖြစ်သည့်စကားတည်း။ ။မဏိမဉ္ဇူသာအဋ္ဌကထာ။

ဒုတိယကား 'ဒုဿီလ'ကို ဒုဿီလ၊ 'စဏ္ဍာလ'ကို စဏ္ဍာလ-စသည် အဝိနယဖြင့် ဆိုသည့်စကားတည်း။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ ။'စောဒနာ သာရဏာဝိနည်း'ဖြင့်ဆိုက ယင်းစကားမဟုတ်ဟုဆိုလို၏ ။ဝါ၊ခိုးသူကိုပင် ယင်းကား 'ခိုးသူ'စသောအားဖြင့် ဖြစ်သည့်စကားတည်း။ ။မဏိမဉ္ဇူသာ အဋ္ဌကထာ။

တတိယဉ်၊ တတြတသ္မိံ တတိယဗျာကရဏေ၊ ထိုတတိယစကားကို ပြောဆိုခြင်း၌၊ တဿာဝါစာယ၊ ထိုတတိယ စကားကို၊ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဟောပြောတော်မူခြင်းအကျိုး၌။ ကာလညူ၊ အခါကိုသိတော်မူသည်၊ဟောတိ၊ ၏။ ။သမ္ဗန္ဓ်။

တတြ ကာလညူ တထာဂတောတိ တသ္မိံ တတိယဗျာကရဏေ တဿာ ဝါစာယ ဗျာကရဏတ္ထာယ တထာဂတော ကာလညူ ဟောတိ။ ရှင်း။ ။ သတ္တဝါများ၏ အကြောင်းကို ယူခြင်းကာလ, အကျိုးကို ယူခြင်းကာလကို သိတော်မူ၍သာ ဟောပြောတော်မူသည်ဟူလို။

မဟာဇနဿ အာဒါနကာလံ ဂဟဏကာလံ ဇာနိတွာဝ ဗျာကရောတီတိ အတ္ထော။ရှင်း။ ။ယင်းကား ယခု 'အကတပုည'ကြောင့် 'ဒုဂ္ဂတ,ဒုဗ္ဗဏ္ဏ,အပ္ပေသက္ခ'ဖြစ်သည်။ ဤ၌ တည်၍လည်း တဖန်ကောင်းမှုကို သင်မပြု။ ဒုတိယစိတ်ဝါရ၌ အပါယ်လေးဘုံမှ အဘယ်သို့လွတ်အံ့နည်းဟု သတ္တဝါများအား 'အတ္ထပုရေက္ခာရ,ဓမ္မပုရေက္ခာရ, အနုသာသနပုရေက္ခာရ'ဖြင့် ဆိုသည့်စကားတည်း၊ ရှင်း။ ။အာပါယိကော ဒေဝဒတ္တော နေရယိကော—စသည်ကဲ့သို့ 'နေရယိက'စသည်အဖြစ်ကို ထင်စွာပြုသည့်စကားတည်း။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

စတုတ္ထ၁ကား,ကား 'ဗေဒင်'၌ စီရင်အပ်သော ယဇ်ပူဇော်သော အစီအရင်ဖြင့် 'ပါဏာတိပါတ'စသည်ကိုပြုခြင်းသည် 'သုဂတိ'သို့ 'ဆောင်၏'ဟူသော လောက၏ ပြင်းစွာတွေဝေကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ရှင်း။ ။ရှစ်ပါးသော 'အနရိယကထာ'သည် 'ရှာသားသူအိုနှင့် မြှီသားသေသောက်ကြူး'တို့ သေသောက်ရာ၌ ဆိုကြသော စကားကဲ့သို့တည်း။ အကျယ်ကို မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ၊ အဘယသုတ်အဖွင့်မှာရှု။

'ပဉ္စမစကား'ကား ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့် 'ဂုံးချောသော'စကားတည်း။ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။အာမိသဟေတု-စာတုကမျတာ—စသည်အစွမ်းဖြင့် များသောအပြားရှိသော သူတပါးတို့ကို 'ချီးမွမ်းသော'စကားရင်း၊ စောရကထာ, ရာဇကထာ,စသော တိရစ္ဆာနကထာရင်းတည်း။ ။မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ။

ဆဋ္ဌ,ကား 'အရိယသစ္စာ'ကို မှီသောစကားတည်း။ ယင်းကို အနှင်တရာပတ်လုံး နာကုန်သော်လည်း 'ပညာရှိ'တို့ မရှောင့်ရဲကုန်။ရှင်း။ ။သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရာ၌ ဖြစ်စေအပ်သော 'ဒါန-သီလ'စသောကထာတည်း။ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

သမ္မာ ဂဒတီတိ သုဂတော—ပြု။ 'သုဂဒေါ'ဟူသင့်လျက် ဒ,ကို တ,ပြု၍ သုဂတော—ဟူသည်။ရှင်း။ ။ဝါ-ဂဒနံ ဂဒေါ၊သုန္ဒရော ဂဒေါ ဝစနံ အဿာတိ သုဂတော—ပြု။ သုဂတော-ဟူသင့်လျက် နိရုတ္တိနည်းဖြင့် ဒ,ကို တ,ပြု၍ 'သုဂတော'ဟူသည်။ ။ဝိမတိ။

ယခုအခါ လောကဝိဒူ၏ အနက်ကိုပြလိုရကား သဗ္ဗထာ ဝိဒိတလော ကတ္တာ-စသည်မိန့်။

သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်၊ ဝိဒိတလောကတ္တာ၊ သိအပ်သောလောကရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

> ဝိဒိတော လောကော အဿာတိ ဝိဒိတလောကော—ပြု။ ။ယောဇနာ။

ဝါ၊လောကကိုသိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

> ဝိဒိတော လောကော ယေနာတိ ဝိဒိတလောကော-ပြု။ နော တဗ္ဗော။
>
> 'သဗ္ဗေန ပကာရေန သဗ္ဗထာ—ပြု။ ။'လောက'ကို အကြင်အကြင် အပြား ဖြင့်သိအပ်၏၊ ထိုထိုအပြားဖြင့် သိတော်မူသည်ဟူလို။ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

သောပိ-စသည်ကား ဝိတ္ထာရ၊ယောဇနာ၊ ။ယင်းအပြားတို့ကိုပြခြင်း၌ သဘာဝတော-စသည်မိန့်၊ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

သဘာဝတော၊ဒုက္ခသဘောအားဖြင့်ရင်း၊ ။ဝိမတိ၊

> သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ-ဟူရကား 'လောကအလုံးသည် ဒုက္ခ သဘောရှိ၏။ ။ရင်း။

သမုဒယတော၊ လောက၏ဖြစ်ရာတဏှာစသော အကြောင်းအားဖြင့်ရင်း၊ နိရောဓတော၊လောက၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်အားဖြင့်ရင်း၊ နိရောဓုပါယတော၊နိရောဓသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအရိယမဂ်အားဖြင့်ရင်း။

> ယင်း၌ သမုစ္စည်းအနက်ရှိသော 'စသဒ္ဒါ,ဝါသဒ္ဒါစသည်ကား လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌ၊ ဝါ၊ဂမျမာန်။ဝါ၊ပါဌသေသ။ဝါ၊အတ္ထပူရဏ။

ယင်းမှ တပါးသော သိရန်အပြား၏ မရှိခြင်းကြောင့် ဣတိ သဗ္ဗထာ လောကံ အဝေဒိ-မိန့်၊ ရင်း၊ ။သတ္တာမှလွတ်သော ဥဃျတရားမရှိသော ကြောင့်ဟူလို၊

လောကံ၊သင်္ခါရလောကကို၊ ဝါ၊ခန္ဓာ-စသောလောကကို၊ ။ဝိမတိ၊

သင်းအနက်ကိုပြီးစေတတ်သောသာဓကသုတ်ကိုပြလိုရကား ယထာ ဟ-စသည်မိန့်၊

အာဝုသော၊အချင်းနတ်သား၊

> 'ရောဟိတ'နတ်သားသည် 'ကာယဂတိ'ဖြင့် လောက၏အဆုံးသို့ သွား ခြင်းကို မေးလျှောက်သောကြောင့် ယင်းသုတ်ကိုဟောသည်။ရင်း။ ။ဩကာသ

လောကကို သွားခြင်းကိုရည်၍ ရောဟိတနတ်သား မေးလျှောက်သောကြောင့် ယင်းသုတ်ကိုဟောသည်။ ။သာရတ္ထ။

ယတ္ထ လောကဿ န္တံ သဉ္ဇါတေ နိဗ္ဗာနေ။ ။ဝိမတိ။

၇ါ-ယတ္ထလောကဿန္တေ၊၌။ ၊ယောဇနာ၊

. နဇာယတိ နဇီယတိ နမီယတိ—ဖြင့် ဖြောင့်ဖြောင့် ဇာတိ,ဇရာ,မရဏတို့ကို ပယ်၍ 'နစဝတိ နဥပ္ပဇ္ဇတိ'နှစ်ပုဒ်ဖြင့် အပြန်ပြန် 'စုတေ'ခြင်း 'ပဋိသန္ဓေ'နေခြင်းတို့ကိုပယ်သည်။ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ,သံယုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။ဝါ-နဇာယတိ စသည်ကို 'ဂဗ္ဘသေယျက'စသည်တို့အစွမ်းဖြင့် 'နစဝတိ နဥပ္ပဇ္ဇတိ'ကို 'ဩပပါတိက'အစွမ်းဖြင့် ဆိုသည်။ကေစိဝါဒ။ ။ဇေဒ်ရုဗုဒ္ဓိ၌ကား ''နစဝတိတိ ဒေဝေ သန္ဓာယ''ဟု ကေစိဝါဒကိုဆို၏။

လောကဿ၊သင်္ခါရလောက၏။ တံ၊ထိုသို့ဇာတိ စသည်မှကင်းသော သဘောရှိသော။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ ဂမနေန၊ ခြေခြင်သွားခြင်းဖြင့်။ ၊သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဝါ-လောကဿ၊ခန္ဓာ-စသောလောက၏။ တံအန္တံ၊ထိုအဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဩကာသလောကေ၊၌၊ ထည့်၊ ဂမနေန၊ ကိုယ်ဖြင့်သွားခြင်းဖြင့်၊ ဝိမတိ။ ယောဇနာ၊ ၊ဉာတေယျံ၊ ၏၊ ဒိဋ္ဌေယျံ၊ ၏၊ ပတ္တေယျံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ,သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၊

ဉာတာယံ ဒိဋ္ဌာယံ ပတ္တာယံ—ဟုလည်း ပါဌ်ရှိ၏။

အသံ နိဗ္ဗာနတ္ထိကော၊သည်၊ ဉာတာ၊သိတတ်၏၊ ဒိဋ္ဌာ၊မြင်တတ်၏၊ ပတ္တာ၊ရောက်တတ်၏၊ သမ္ဗန်၊ သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ (ယင်းပါဌ်ကား သံယုတ်အဋ္ဌကထာနှင့်မညီ)၊ ၊ဉာတိ အဟံ နဝဒါမိ-သမ္ဗန်၊ ၊ ဋီကာ, ယောဇနာ၊

ယင်းသို့ခြေခြင်သွား၍ မရောက်ငြားသော်လည်း ယင်းသို့မရောက်ဘဲ ဇာတိဒုက္ခ-စသည်မှ မလွတ်ဟုပြတော်မူခြင်းငှါ နစာဟံ-စသည်ကိုနှံ့၊

လောကဿ န္တံ၊သို့၊ အပတွာ၊မရောက်မူ၍၊ ၊သမ္ဗန်၊

'အပတွာန'ပါဌ်၌လည်း ဝေ,မရှိ။ အဋ္ဌကထာ,ဋီကာတို့၌လည်း မဖွင့်။ ။ယောဇနာ၌ကား ဝေ,ရှိ၏။ ။ဤအဋ္ဌကထာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်တို့၌လည်း အချို့ပေမှာရှိ၏၊အချို့ပေမှာ မရှိ။

ဒုက္ခဿ၊ဝဋ္ဋဒုက္ခ၏၊

ဝဋ္ဋဒုက္ခဿ—ဖွင့်။ ။သံယုတ်အဋ္ဌကထာ၊

အန္တကြိယံ၊ အဆုံးပြုခြင်းကို၊

ပရိယန္တကရဏာ'–ဖွင့်။ ။ငင်း။

ခြေခြင်သွားခြင်းဖြင့် သွား၍ လောကသ န္တကို သိခြင်း, မြင်ခြင်း, ရောက်ခြင်း၄ါ မတတ်ကောင်းသော်သည်း စင်စစ်နိုင်းယှဉ်အပ် ပိုင်းခြား အပ်သော အရာ၌ ယင်းကိုပညတ်၍ ပြဒုံ့ဟု ပြတော်မူလိုရကား အပိ စာပုံ-စသည်ဒိန့်၊ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊

ခြေဖြင့်သြာဘာသလောကကို ဟှည့်သည်ခြင်းဖြင့် သင့်အား အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ နိုင်းယှဉ်အပ်သောအရာ၌သာ ယင်းလောကဿန္တကို ဉာဏဂမနဖြင့် သွားကြသသူတို့အား ငါပြဒုံ့ဟု ပြတော်မူလိုရကား မိန့် သည်၊ ။ဝိမတိ။

သသညိမှိ၊ သညာနှင့်တကွဖြစ်သော။

'သဟ'ကား သမဝါယတ္ထ။ဤပစ္စည်းကား သွတ္ထ။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊ သညာရှိသော၊

'သဟ'ကား ဝိဇ္ဇမာနတ္ထ။ဤပစ္စည်းကား ရှေးနည်း။

ယင်းဖြင့် သညာကို အဦးမူ၍ ဝေဒနာ-စသောခန္ဓာသုံးပါးကိုပြသည်၊ ငင်း၊ ။သမနကေ၊ သညာနှင့်တကွဖြစ်ခြင်းကြောင့်သျှင်ပိညာဉ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ဝိညာဉ်ရှိသော၊

'သသညိမှိ'ကား သမနကေ၏အကြောင်း။သာရတ္ထ။ ။ယင်းဖြင့် 'ဝိညာ ဏက္ခန္ဓာ'ကိုပြသည်၊ဋီကာ။ ။အဝိညာဏကဖြစ်သော ဥတုသမုဋ္ဌာန်ရုပ်အစု မျှ၌ ပညတ်ခြင်း၄ါ မတတ်ကောင်းဟူလို။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဗျာမမတ္တေ၊ တသံအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဣမသ္မိံသော ကဠေဝရေ၊ ဤကိုယ်၌ပင်လျှင်၊

နံပါးနှစ်ဘက်တို့ဖြင့် ဖြန့်အပ်သောလက်နှင့်တကွသော မောင်းသည် 'ဗျာမ' မည်၏။

ဗျာမော သဟကရာ ဗာဟု၊ ဒွေပဿဒ္ဓယပိတ္ထတာ။ ။အဘိဓာန်။

ဗျာမိယတေ အနေနာတိ ဗျာမော၊ပြုံ။ဝိပုဗ္ဗော ယာမ-အဒ္ဓေ၊ ယင်းဋီကာ။ ။ 'ကဠေဝရ'ကား ကိုယ်ဟော။ဋီကာ, သံယုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။ကဠေဒေဝသ္မိံ ဝရံ ကဠေဝရံ၊အလုတ္တသမာသောယံ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ၊

ကဋ္ဌေဒေဝသို့၊သေခြင်း၌၊ ဝါ၊ကြောင့်၊ ဝရုံ၊နည်းသောချစ်ခင်မြတ်နိုး ခြင်းရှိသည်တည်း၊ သမ္ဗန်၊

'ဝရုံ'ကား မန္ဒပိယဟော-နိပါတ်။ဝရံ မန္ဒပိယေ ဗျယံ။ ။အဘိဓာန်။

ကဋ္ဌေဒေဝသို့၊ ဈေးကဲကြောင့်၊ ဝရုံ၊ ဖြစ်သည်တည်း၊ ဟုလည်းပေး ကြ၏၊ ၊ဆင်ခြင်၊

ယင်းဖြင့် 'ရူပက္ခန္ဓာ'ကိုပြသည်။ ၊ဋီကာ။

လောကဉ္စ၊ခန္ဓာဒိလောကကိုလည်း၊ (ဒုက္ခသစ္စာဟူလို၊ ဝိမတိ)၊ ။ သောက နိရောဓဉ္စ၊ ခန္ဓာဒိ လောက၏ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း၊ ဝါ၊ ခန္ဓာဒိ လောက၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊

ကဋ္ဌေဝရဖြင့် 'လောက,လောကသမုဒယ'တို့၏ ခန္ဓာတို့ကိုစွဲ၍ ပညတ်ခြင်း ကြောင့်အပေါင်းအစိတ်အဖြစ်ဖြင့် ယင်း၌ ယင်းတို့ကို ပညတ်ခြင်းသည် သင့်တန် စေ။နိဗ္ဗာန်ကို ယင်း၌ပညတ်ခြင်းသည် အပေါင်း အစိတ် မဟုတ်သောကြောင့် မသင့်ဟူပြားအံ့။နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း 'ခန္ဓာ'တို့ကိုပင်စွဲ၍ ပညတ်ခြင်းကြောင့် သင့်၏ ဟူပေ။

နိဗ္ဗာနမ္ပိ ဟိ ခန္ဓေ ပဋိစ္စ ပညာပနတော, သရီရသို့ ယေဝ ပညာပေသိ။ ။ သာရတ္ထ။ ။ယင်းသို့သော်လည်း နိဗ္ဗာန်သည် 'ဒေသ'မရှိသည်မဟုတ်လော၊ အဘယ်ကြောင့် 'ကဋ္ဌေဝရ'သည် နိဗ္ဗာန်၏ဒေသ ဖြစ်အံ့နည်းဟူမူ၊ နိဗ္ဗာန်ကို ဒေသမရှိသော်လည်း အကြင်'လောက,လောကသမုဒယ'တို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်၏။ ထိုလောက/လောကသမုဒယတို့၏ အစွမ်းဖြင့် ဒေသဖအားဖြင့်လည်း ဥပစာ အ စွမ်းဖြင့် ညွှန်းအပ်သောကြောင့် 'စက္ခု လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ ဧတ္ထေ သာ တဏှာ ပဟီယမာနာ ပဟီယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ'ကဲ့သို့ ဒေသ ဖြစ်၏ဟူပေ။ ။ငင်း,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ဌာနူပစာဟူလို။

ဝါ၊နိဗ္ဗာန်သည် ဒေသမရှိသော်လည်း အကြင်လောက, လောကသမုဒယ တို့၏ ချုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုလောက၊, လောကသမုဒယတို့ကို မှီသကဲ့သို့ ဥပစာ အားဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့် 'စက္ခုလောကေ၊ပ။နိရုဇ္ဈတိ'ကဲ့သို့ 'ဒေသ'ဖြစ်၏ ဟူပေ။ဝိမတိ။ ။ဥပစာနည်းတူယူ။

ဂမနေန၊ ပြကာတေ သွားခြင်းဖြင့်၊ (ခြေဖြင့်သွားခြင်းကိုယူ၊ ဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ)။

ဝါ-ဂမနေန၊အဂတိသို့လိုက်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဇိရ၊ ။လောကဿ၊သင်္ခါရ သောက၏၊ အန္တံ၊အဆုံးသို့၊ ဝါ၊ အဆုံးပြုခြင်း အကြောင်း ဖြစ်သော

နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဖလူပစာဟူလို၊ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ ။ကုဒါစန်၊ တခံ့ တဆစ်သည်း၊

'ဂရဟာ'အနက်ရှိသောဝိကား လုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌ။ဝါ၊ဂမျမာန်။ ဝါ၊ပါဠိသော။ ဝါ၊အတ္တပူရဏ၊ကုဒ'စနက္က ကဒါ၀ိပ်၊ ။ဍင်း,ဝိမတိ။

အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ထည့်၊ အပတ္တ၊မသိမှု၍၊ ဋီကာ၊ ။ ဝါ၊အရိယဂမနေန၊ အရိယာတို့၏သွားခြင်းဖြင့်၊ ဝါ၊မြတ်သောဖြူစင်သော အပြစ်ကင်းသောသွားခြင်းဖြင့်။ ထည့်၊ အပတ္တ၊၍၊ ဒဖိရ၊ ။ဒုက္ခ၊ ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ၊ ပမောစနံ၊ သည်၊ နဝအတ္ထိ၊ ရှိ၊ သမ္ဗန်။ ။တသ္မာ၊ ထိုသို့ လောကဿန္တသို့မရောက်မူ၍ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ခြင်းမရှိသောကြောင့်၊ နဝအပတ္တ၊ပ၊ပမောစနံကိုစွဲ၊ သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ ။ဝါ၊ ထိုသို့ လောကဿန္တကို သွားခြင်းဖြင့် ရောက်ခြင်း၌ မတဘ်ကောင်းသောင့် ဂမနေန၊ပ၊ကုဒါစနံကိုစွဲ၊ ဝိမတိ၊ ။ယင်းကို ဉ. တွာနာသိသတိမှာစပ်၊ ။ ဟာဝေကား နိပါတ်မျှသာ၊ ဋီကာ၊ ။ဝါ၊ ဧကံသတ္ထနိပါတ်၊ ဟာဝေ၊ စင်စစ်၊ပေး၊ ဝိမတိ၊ ။ယင်းနှစ်ပုဒ်မှာပင်စပ်၊

လောကဝိဒူ၊ သဘာဝ-စသောအားဖြင့် လောကအလုံးကို သိသော၊ သုမေဓော၊ ကောင်းသောပညာရှိသော၊ လောကန္တဂူ၊ ပရိညာဘိသမယ ဖြင့် လောကကိုသိ၍ ပဟာနာဘိသမယဖြင့် လောက၏အဆုံးသို့ရောက် သော၊ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊မဂ်ဘည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်၏ပြီးစီး ခြင်းသို့ရောက်သည့်အဖြစ်ကြောင့်သုံးပြီးသော မဂ်ဘည်းဟူသောအကျင့် ရှိသော၊ သမိတာဝီ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေပြီးသောသူ သည်၊

ကိလေသေ သမယိတ္တာတိ သမိတာဝီ-ပြု။ သမုဒေတ်-တာဝီပစ္စည်း။

ဝါ၊သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုသိပြီးသောသူသည်၊

စတုသစ္စဓမ္မေ သမယိတ္တာတိ သမိတာဝီ—ပြု။သံပုဗ္ဗ-ဣဓာတ်-တာဝီပစ္စည်း။

လောကဿ အန္တံ ဉ. တွာ ဣမဉ္စလောကံ ပရဉ္စလောကံ နာသိသတိ၊ မတောင့်တ၊ သမ္ဗန်၊

ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိသောကြောင့်ဟူလို။ ။ယင်းဂါထာဝယ် ဒုတိယပါဒ၌ စရိယသဒ္ဒါနှင့်ယှဉ်သောကြောင့် 'အက္ခရာတလုံး'လွန်သည်၊ တတိယပါဒတွင် 'သမိတာဝီ'၌ ဆန်းကြောင့် ဝိဘူရဿ'စတုတ္ထပါဒ၌ 'တိဟူဒိဃ'နှင့်ရွတ်။ ။ ဣန္ဒဝဇိရဂါထာ။

ဤသို့လောကဝိဒူ၏ အဖြစ်ကိုသဘာဝစသောအားဖြင့် ပြအပ်ပြီးသောကြောင့် အကြွင်းမဲ့ပြအပ်ပြီးသော်လည်း လောကကိုကား ဩကာသအားဖြင့်သာ ဆိုအပ်သောကြောင့် ယင်းကို အကြွင်းမဲ့ပြခြင်းငှါ အပိစတယောလောကာ-စသည်မိန့်။ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဝါ-ဤသို့အကျဉ်းအားဖြင့် လောကကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ အကျယ်အားဖြင့် ယင်းကိုပြခြင်းငှါ မိန့်သည်။ ။ဝိမတိ။

ရူပါဒိသု သတ္တော ဝိသတ္တောတိ သတ္တော၊ လောကယတိ ဧတ္ထ ကုသလာကုသလံ တဗ္ဗိပါကောစာတိ လောကော၊ သတ္တောစ သော လောကောစာတိ သတ္တလောကော-ပြု။ ‘ဇုန္ဒြိယဗဒ္ဓ’ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၏အပေါင်းသည်ရင်း,အစဉ်သည်ရင်း,ရစေ။ ။အဝကာသန္တိ ဧတ္ထာတိ ဩကာသော၊ လောကယန္တိ ဧတ္ထ ဇင်္ဂမာ ထာဝရာစာတိ လောကော၊ ဩကာသော လောကော-တွဲ။ ။အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓဖြစ်သော ‘ရူပါရုံ’စသည်တို့၏ အပေါင်းသည်ရင်း,ရစေ။ ။သင်္ခရိယန္တီတိ သင်္ခါရာ၊ လုဇ္ဇတီတိ လောကော၊ သင်္ခါရာစ တေ လောကောစာတိ တထာ-ပြု။ ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓ,အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓ-ဖြစ်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာရစေ။ ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ယင်းကိုချဲ့လိုရကား ဧတ္ထ-စသည်မိန့်။

အာဟာရဋ္ဌိတိကာ၊အကြောင်းဖြင့်တည်ခြင်းရှိကုန်၏။

အယမာဟာရော အနုပ္ပန္နသာ ဝါ ကာမန္တုန္နဿ ဥပ္ပါဒါယ-သည်၌ကဲ့သို့ ‘အာဟာရ’ကား ပစ္စယတ္ထ။သာရတ္ထ,ငင်း။ ။အာဟာရတိ ဧတ္ထာနော ဖလန္တိ အာဟာရော၊အာဟာရေန ဋ္ဌိတိ ဧတေသန္တိ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ-ပြု။ က,ကား သမာသန္တ။ ။

ဝါ၊အကြောင်းဖြင့်တည်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။

အာဟာရေန•ဋ္ဌိတိ အာဟာရဋ္ဌိတိ၊အာဟာရဋ္ဌိတိ သီလံ ဧတေသန္တိ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ-ပြု။ ။ဝိမတိ။

ဝါ၊ အကြောင်းနှင့် စပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏၊ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ။အဒိပ္ပါယတ္ထ။

သတ္တဟုဆိုအပ်သော သင်္ခါရတို့၏ ဥပါဒ်မှ ‘ဘင်’တိုင်အောင်ရှိသည့်အဖြစ်သည် ‘ဋ္ဌိတိ’ မည်၏ဟူလို။ ။ဋ္ဌိတိစေတ္ထ သလက္ခဏေ အဝတ္ထိတာ အမိပ္ပေတာ။ ပဋ္ဌိသမ္ဘိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာ။

ယင်းကို အာဟာရသဒ္ဒါ၏ ပစ္စယတ္ထကိုယူသော် သဗ္ဗေ သတ္တာဖြင့် အသညသတ်တို့ကို သိမ်းအင်ကုန်သည်။ သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။

ယင်းအာဟာရဋ္ဌိတိကအဖြစ်ကား မချအားဖြင့် သင်္ခါရဝမ္မဘည်း၊ သတ္တ ဝါမဟုတ်ဟုပြလိုရကား အာဟာရ၊ပ၊ဝေဒိတဗ္ဗာ-မိန့်၊

ယင်းသို့သော် သဗ္ဗေ သတ္တာနှင့် ဆန့်ကျင်၏ဟူငြားအံ့၊ ဒေသနာ၏ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန် အဖြစ်ကြောင့် မဆန့်ကျင်ဟူပေ၊ ၎င်း။ ။အချို့အရာ၌ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်, အချို့အရာ၌ ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်ဟောခြင်း၏ အကြောင်းကို သာ ရတ္ထဒီပနီ-၁သည်မှာရှု၊ ဖဿာဒိမြို့အယူရှိသောသူတို့၏ သဿတစသည့် တဏှာ၏အလွှမ်းအားဖြင့် အတ္တလောကဟုကြံခြင်းသည် ယေဘုယျအားဖြင့် သတ္တာ၏ ပြင် အရာ၏၊ သင်္ခါရ၌ အရာရှိသည်မဟုတ်၊ ထိုကြောင့် သဿတော၊ပ၊သတ္တလောကော-မိန့်၊

သတ္တလောကာ၌ ဝေဒိတဗ္ဗောလိုက်သမ္ဗန်၊ ဩကာသလောကာ၌ နည်းတူ၊ ။သာဝတာသတ္တကင်ဌာနေ၌၊

'ယာဝတာ'ကား ပရိစ္ဆေဒတ္ထ၌ ပါတ်၊ ၌ သတ္တမျက်၊ ယတ္တကေ ဌာနေ-ဖွင့်၊ ဋီကာသည်။

ဝါ-သာဝတာ-သတ္တကဋ္ဌာနံ၊ အကြွင်းမဲ့လောကသောအခင်ကို၊ ငါ၊ အခင်တိုင်အောင်၊ နာသိယန္တိ။

ယာဝတာတိ ယတ္တကံ ဌာနံ၊ ။အလုံးစုံရအဋ္ဌကထာ။

စန္ဒိမသူရိယာ၊လ,နေတို့သည်၊ (ဗိမာန်ကိုသာယူ)၊

'စန္ဒိမာ'ကား 'တထာဂတံ အရဟန္တံ၊စန္ဒိမာ သရဏံ ဂတော'စသည်၌ နတ်သားကို၊ ''သော မံ လောကံ ပဘာသေတိ,အဗ္ဘာ မုတ္တောဝ စန္ဒိမာ'' စသည်၌ ဗိမာန်ကို၊ဤ၌လည်း 'ဗိမာန်'ကိုဟောသည်၊ ။သူရိယလည်း 'တထာ ဂတံ အရဟန္တံ၊သူရိယော သရဏံ ဂတော'စသည်၌ 'နတ်သား'ကို၊ သူရိ ယောဝ ဥဒ္ဒဘာသယမန္တလိက္ခေ' စသည်၌ ဗိမာန်ကို ဤ၌လည်း 'ဗိမာန်'ကို ဟောသည်။

ပရိဟရန္တိ၊လည်ကုန်၏၊ဒိသာ၊အခင်မျက်နှာတို့သည်၊ဝိရောစမာနာ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘန္တိ၊တင့်တယ်ကုန်၏၊ သာချုပ်, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ ။ဝါ-ဒိသာ၊တို့ကို၊ ဝိရောစမာနာ၊ မိမိတို့တင့်တယ်ကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ဘန္တိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်၏၊

'စန္ဒိမသူရိယာ'ကို ဤမှာလည်းစပ်။ 'ဒိသာ'ကား ဒုတိယာ ဗဟုဝစန်။ ။ ဋီကာ၊၎င်း။

ဝါ-ဒိသာ၊တို့၌။ ဝိရောစမာနာ၊၍၊ ဘန္တိ၊ကုန်၏။

‘ဒိသာ’ကား သတ္တမျန္တဝ္ဌ ပဌမာ။ ။ဒိသာသု ဝိရောစမာနာ ဩဘာသန္တိ။ မူလပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ။

ဝါ-ဒိသာ၊တို့သည်၊ ဝိရောစမာနာ၊တင့်တယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘန္တိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်၏။

ဒိသာ ဘန္တီတိ သဗ္ဗဒိသာ ဩဘာသန္တိ ဝိရောစမာနာ။ ။အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။

ဝါ-ဝိရောစမာနာ၊ လ, နေတို့၏ ထွန်းလင်း တောက်ပခြင်းကြောင့်၊ ဒိသာ၊တို့သည်၊ ဘန္တိ၊ထင်ရှားကုန်၏။

‘ဝိရောစမာနာ’၌ မာနပစ္စည်းကား ဘောဝ္ဌ ပဥ္စမီဝိဘတ်ကား ဟိတ်၌သက်သည်။ ။ဝိမတိ။

တာဝ တတ္တကေန ပမာဏေန၊ဖြင့်၊ သဟဿဓာ၊ တထောင်အပြား ရှိသော၊ လောကော၊ဩဘာသလောကသည်၊ ဟောတိ၊၏။

ဓာ,ပစ္စည်းကား ပကာရတ္ထ။အသင်္ချာအနက်၌ဖြစ်သည်။ ။ဋီကာ။

ဝါ-တာဝတတ္တကံ၊သော၊ အကြွင်းမှာရှေးနည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ ဝါ၊ဘာဝ သဟဿဝါဟုသည်း ရှိ၏။

တာဝ တတ္တကံ သဟဿံ တာဝ သဟဿံ၊တာဝသဟဿံ အသင်္ချာတိ တာဝသဟဿဝါ—ပြ။ထိုမျှလောက်သော ‘တထောင်’ရှိသော။ပေး။ ။ သာရတ္ထ,ဋီ။

ဇွေ့၊ ဤတထောင်သော လောကဓာတ်ဟု ဆိုအပ်သော ဩကာသ လောက၌၊ တော၊၏၊ သာမန်။ အရှာဝတီသုတ်၊ ဝါ-တော၊သင်ဗကာဖြဟ္မာ၏။ ဝိသေသ၊ဖြဟ္မမန္တနိယသုတ်။ ။ဝသော၊တံခိုးဟုဆိုအပ်သောအနှင်း သည်၊ ဝတ္တတို၊၏၊

ပဘုတ္တာယတ္တတာယတ္တာ၊ ဘိလာသေသုဝသောဘဝေ ဟူသည့်တွင် ဤ၌ ပဘုအနက်။ ။ဝသောတိ ဣဿိသနိ်ါတော ဝသော ဝတ္တတီတိ အဝတ္တော။ ။ ဝိမတိ။

တံပိ၊ ထိုသုံးပါးအပြားရှိသောလောကကိုလည်း၊ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်း သောအပြားအားဖြင့်၊ အဝေဒိ၊ပြီ၊

အဘယ်သို့သိတော်မူသနည်း၊ ခုဒ်ကြောင့် တထာဟိ-စသည်မိန့်၊

တသာဟိဘား ပိဏ္ဍာချ၊ သောအနာဒ္ဒကား ဒဋ္ဌဟူ၍၊ ။အသသအနေနဘဂဝတာ၊ သည်၊ ဝိဒိတော၊၍၊ သမ္ဗန်၊ ဋီကာ၊ ။သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော၊ သတ္တာ၊တို့သည်၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ၊ကုန်၏၊ (ရှေးနည်းပေး)၊ ။ဉာတိ၊သို့၊ ဝုတ္တာယ၊သော၊ ကထာယ၊ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်ဒေသနာဖြင့်၊ (ယင်းသုံးပုဒ်ကိုထည့်)။ ။လောကော၊ သင်္ခါရလောကအလုံးသည်၊ ဧကော၊ တပါးတည်း၊ ဝါ၊တပါးသောအဘို့ရှိ၏၊(တပါးသောအပြားမရှိပြီးသောကြောင့်ဟူလို၊ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ)၊ ။ဝါ-ဉာတိ၊သို့၊ ဝုတ္တေန၊သော၊ပစ္စယာယတ္တဝုတ္တိဘာဝေန၊ အကြောင်းနှင့်စပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သာမညေန၊ သာမန်အားဖြင့်၊ (ယင်းလေးပုဒ်ကိုထည့်)၊ ။လောကော၊ သင်္ခါရလောကသည်၊ ဧကော၊ တည်း၊ ဝါ၊ ၏၊ ဝိမတိ။ ။ဝါ-သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ မိမိဒိမိ၏အကြောင်း၌ ကပ်ငြိကတ်ကုန်သောသင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ၊ကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊တို့သည်၊ထည့်၊ ဧကော၊သော၊ လောကော၊၏၊

ယေကေစိပစ္စယဋ္ဌိတိကာ၊ သဗ္ဗေ တေ လုဉ္စနဋ္ဌေန ဧကော လောကောတိ အဓိပ္ပါယော။ ။ဝဇီရ။

သကာသကပစ္စယေသု သတ္တာ ဝိသတ္တာတိ သတ္တာ—ပြ။ သင်္ခါရရစေ။ ။သင်္ခါရာ ဟိ သကာသကပစ္စယာယတ္တတာယ သတ္တာဝိသတ္တာတိ သတ္တာနာမ၊ ၎င်း။ ။'သတ္တသဒ္ဒါ'သည် သင်္ခါရကိုမှုချဟောရာ၌ အဋ္ဌကထာများနှင့်လည်း ဆန့်ကျင်သည်။လောကဝေါဟာရလည်းမရှိ၊ထိုကြောင့် ဆင်ခြင်။ ဝါ-ဧကော လောကောကား သရုပ်ပဝန်။'သဗ္ဗေ သတ္တာ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ'ကား သရုပ်။ ဝါ-ပဌမကား ဥဒ္ဒေသ။ဒုတိယကား နိဒ္ဒေသ။ ၊

ထိုကြောင့် လောကော၊သည်။ ဧကော၊တည်း၊ ဝါ၊၏၊ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ တို့သည်၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ၊ ကုန်၏၊ ပေး၊ အာဝရိယဝါဒ၊ ။ဝါ-သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ တို့သည်၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ၊ ကုန်၏။ ဋ္ဌိတိကာရဏာဘူတော၊တည်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊အာဟာရော၊သည်၊ ဝါ-တေသံသတ္တာနံ၊ တို့၏၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကတ္တံ၊ အကြောင်းဖြင့်တည်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ ဧကော၊သော၊ လောကော၊တည်း-ဟု ထည့်၍သမ္ဗန်၊

တတော ယေန ပစ္စယာချေန အာဟာရေန သဗ္ဗေ သတ္တာ တိဋ္ဌန္တိ၊ သော အာဟာရော။တံ ဝါ နေသံ အာဟာရဋ္ဌိတိကတ္တံ ဧကော ဝေဒိတဗ္ဗံ-ဟူသော ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌကထာနှင့်အညီ၊နေ တုက္ကော။ ။ဝါ-ဧကောလောကောကား

ပုန္တာ။ သဗ္ဗေ သတ္တာ အာဟာရဋ္ဌိတိကာကား ဝိဿဇ္ဇနာ၊ လောကဒီပက။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိ၌ 'ပုန္တာ,ဝိဿဇ္ဇနာအရော'မထင်သောကြောင့် ဆင်ခြင်။ ။ ကြွင်းသော 'ဒွေလောကာ'စသည်တို့၌လည်း နည်းတူ၊ ဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်မျှသာထူး၏။

နာမဋ္ဌ ရူပဋ္ဌ 'နာံမသဒ္ဒါ'ဖြင့် လောကသဘော မရှိသောကြောင့် နိဗ္ဗာန် မယူသင့်။ယင်းသို့သော် 'အာဟာရဋ္ဌိတိကာ'၌ မင်္ဂိုလ်တို့၏လည်း 'ပစ္စယာယတ္တဝုတ္တိ'အဖြစ်ကြောင့် လောကအဖြစ်သည်ဖြင့်၏ဟူငြားအံ့။ ပရိညေယျဖြစ်သော ဒုက္ခသစ္စာတို့ကို ဤ၌ 'လောက ဟုဆိုအပ်သောကြောင့်။ ဝါ-နလုဇ္ဇတိ နပလုဇ္ဇတိ-ဟု ယူအပ်သော အကြင်တရားသည် ထို 'နလုဇ္ဇတိ နပလုဇ္ဇတိ' အခြင်းအရာဖြင့် မဖြစ်။ထိုတရားတို့ကို လောကဟုယူအပ်ရကား ထိုသို့ယူခြင်းမှ ကင်းသော လောကုတ္တရာတရားတို့အား လောကအဖြစ်မရှိသောကြောင့် မဖြစ် ဟူပေ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ဝါ လောကုတ္တရာတရားတို့၏ပရိညေယျ အဖြစ်မရှိသောကြောင့် မဖြစ်ဟူပေ။ဝိမတိ။ ။အလုံးစုံသောအရာတို့၌ လောကီ တရားတို့ကိုသာ လောကဟုယူ။ဋီကာ။ ။တိဿော ဝေဒနာ၌ 'သုခ,ဒုက္ခ, ဥပေက္ခာ'ကိုယူ။ ။စတ္တာရော အာဟာရာ၌ 'ကဗဠီကာရာဟာရ,ဖဿာဟာရ, မနောသဉ္စေတနာဟာရ,ဝိညာဏာဟာရ'ကိုယူ။ ။ဝစနတ္ထကို သာရတ္ထဋီကာ၌ ရှု။

ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ဥပါဒါန်တို့၏အာရုံဖြစ်သောခန္ဓာတို့တည်း။

ဥပါဒါနာနံ အာရမ္မဏဘူတာ ခန္ဓာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ-ပြု။ ။မဇ္ဈေလောပ ဆဋ္ဌီသမာသ်။ ။ဋီကာ။

ဝါ၊ဥပါဒါန်တို့ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝါ၊ဥပါဒါန်တို့သည် စိုးပိုင်အပ်သော၊ ဝါ၊ဥပါဒါန်တို့၏အပွင့်ဖြစ်သောခန္ဓာတို့တည်း။

တိဏဂ္ဂိသုသင်္ဂီ-စသည်ကဲ့သို့ ဥပါဒါ ပန ဟိ သမ္ဘူတာ ခန္ဓာ။ ဝါ၊ ရာဇ ပုရိသော-စသည်ကဲ့သို့၊ ဥပါဒါနေဟိ ဝိဓေယျာ ခန္ဓာ။ ဝါ၊ ပုပ္ဖရုက္ခော, ဖလ ရုက္ခော-စသည်ကဲ့သို့ ဥပါဒါနာနံ ပဘဝါ ခန္ဓာ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ—ပြု။ ။ပဋိ သမ္ဘိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ။

အာယတနသိပ္ပ၌ စက္ခု, သောတ, ဃာန,ဇိဝှါ,ကာယ, မနာယတနကို ယူ၊ ။သတ္တ၊ကုန်သော၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိသော၊ဝိညာဉ်၏တည်ရာဖြစ်သော သတ္တဝါတို့တည်း၊

ဝိညာဏံ တိဋ္ဌတိ ဧတ္ထာတိ ဝိညာဏဋ္ဌိတိယော—ပြု။ ။'လူ,ကာမဒေဝ, ဝိနိပါတိကအသုရာ'ဟူသော 'နာနတ္တကာယနာနတ္တသညီ,ပဌမဈာန်ဘုံဗြဟ္မာ, အပါယ် သတ္တဝါ'ဟူသော 'နာနတ္တကာယ ဧကတ္တသညီ, ဒုတိယဈာန်ဘုံ, ဗြဟ္မာ'ဟူသော 'ဧကတ္တကာယနာနတ္တသညီ,တတိယဈာန်ဘုံ-အသညသတ်မှ

တပါး စတုတ္ထဈာန်ဘုံ-ဗြဟ္မာ'ဟူသော ဝေဟပ္ဖလာ ကာယဝေဟပ္ဖလသည်၊ ဘဝဂ်ဘုံ ဗြဟ္မာ ကြဉ်သော အရူပဘုံ-ဗြဟ္မာသုံးယောက်၊ ယင်းခုနစ်ပါးကိုယူ။ ဝိညာဉ် မရှိသောကြောင့် အသညသတ်ကို'ပဋ္ဌတရ'ဖြစ်သော ဝိညာဉ်၏ကိစ္စ မရှိသော ကြောင့် 'နေဝသညာနာသညာယတန'ကို ဤ၌ ကြဉ်၊ ဋီကာ။ ။အကျယ်ကို ဋီကာ, အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ, ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာစသည်မှာရှု၊

အဋ္ဌ လောကဓမ္မာ၌ လာဘ, အလာဘ၊ ယသ, အယသ၊ နိန္ဒာ, ပသံသာ၊ သုခ, ဒုက္ခကိုယူ၊ အဆက်ဆက်ယင်းတို့သည် ရံခါလောကသို့၊ လောက သည် ရံခါယင်းတို့သို့ လိုက်တတ်ရကား ယင်းတို့မှ လွတ်သော သတ္တ လောက မရှိသောကြောင့် ယင်းတို့ကား မချွတ်လောကဓမ္မ မည်၏။ ။ သာရတ္ထ, အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ၊

အဋ္ဌိမေ ဘိက္ခဝေ လောကဓမ္မာ လောကံ အနုပရိဝတ္တန္တိ၊ လောကောစ အဋ္ဌ လောကဓမ္မေ အနုပရိဝတ္တတိ။ ။အဋ္ဌအင်္ဂုတ္တရပါဠိ၊ ။လာဘာလာဘ စသောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော လောဘ, ဒေါသတို့ကိုပင် လာဘာလာဘ စသော'သဒ္ဒါ'ဖြင့် ဤ၌ဆိုသည်၊ ဋီကာ, အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ။ ။ကာရဏူပစာ ဟူလို။

နဝသတ္တာဝါသာ၌ ဝိညာဏဋ္ဌိတိ ခုနစ်ပါးတို့ကိုပင် အသညသတ်နှင့် စတုတ္ထာရုပ္ပကိုထည့်၍ယူ။ ၎င်း။

သတ္တာ အာဝသန္တိ ဧတ္ထာတိ သတ္တာဝါသာ-ပြု။ ။နာနတ္တကာယနာနတ္တ သညီ-စသော သတ္တနိကာယရစေ။ ၎င်း။ ။ယင်းသို့သော သတ္တနှင့်'အာဝသ' မတူရကား 'အာခာရ, အာဓေယျ'အဘယ်သို့ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်းဟူငြားအံ့၊ ရုက္ခ သာခါ-စသည်ကဲ့သို့ အစိတ်၏ အပေါင်းကို 'အာဓေယျ'အဖြစ်ဖြင့် ယင်းအ ပေါင်း၌ အကျုံးဝင်သော အစိတ်သတ္တဝါတို့၏ ယင်း၌ အကျုံးဝင်ရကား အာခာရကဲ့သို့ဆိုထိုက်သောကြောင့်ဖြစ်၏ဟူပေ။ သာရတ္ထ။ ။သရုပ်အားဖြင့် ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့ကိုပင် ဤ၌ သင်္ခါရ လောကအဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်၏။ ။ဒီဃတီ။

ဒသာယတနာနိ၌ အရူပ သဘာဝရှိသောကြောင့် မနာယတနကို ရုပ် နာမ်ရောသော ကြောင့် ဓမ္မာယတနကိုပယ်၍ ရုပ်သက်သက်အနေမျိုးဖြင့် ဒသာယတနာနိ ဟူသည်၊ သာရတ္ထ၊ ။ဝါ-လောကုတ္တရာနှင့် ရောသော ကြောင့် ယင်းနှစ်ပါးကို ပယ်သည်၊

မနာယတနဓမ္မာယတနာနိ ပန လောကုတ္တရမိဿကတ္တာ န ဂဟိတာနိ။ ။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာ။

ဒွါဒသာယတနာနိ၌ မနာယတနနှင့်ဓမ္မာယတနကိုထည့်ယူ၊

အာယတနန္တိ စိတ္တစေတသိကာ ဓမ္မာ ဥဋ္ဌဟန္တိ ဃဋန္တိ ဝါယမန္တိ၊ အာယတ ဘူတေ ဝါ ဓမ္မေ တနောန္တိ ဝိတ္ထာရေန္တိ အာယတံ ဝါ သံသာရဒုက္ခံ နယန္တိ ပဝတ္တန္တီတိ အာယတနာနိ—ပြု။သာရတ္ထ,အဋ္ဌသာလိနီ-စသည်။ ။ဝါ-နိဝါသ အာကာရ, သမောသရဏ, သဉ္ဇာတိဒေသ, ကာရဏ—အနက်အားဖြင့်လည်း 'အာယတန'မည်၏။ယင်း၄ါးနက်ရှိသော'အာယတန'ကား အနိပ္ဖန္နပဋ္ဌိပဒိက။ အကျယ်ကို သာရတ္ထဒီပနီ,သမ္မောအဋ္ဌကထာ—စသည်မှာရှု။

အဋ္ဌာရသဓာတုယော၌ အာယတန တဆဲ့နှစ်ပါးတွင်-မနာယတနကို သတ္တဝိညာဏဓာတ်အငှမ်းဖြင့် ခွဲ၍ တဆဲ့ရှစ်ပါးယူ။ ။သာရတ္ထ။

မနာယတနမေဝ သတ္တဝိညာဏဓာတုဝသေန ဘိန္ဒိတွာ။သဂြိုဟ်။ ။ဝစနတ္ထ ကို သာရတ္ထဒီပနီ-စသည်မှာရှု။

ဤ၌ကား အာဟာရဋ္ဌိတိကာဟု အကြောင်းနှင့်စပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည့် အဖြစ်ကို ဆိုခြင်းဖြင့် သင်္ခါရတို့၏ အနိစ္စအဖြစ်ကို ယင်းဖြင့်လည်း ယဒ နိစ္စံ၊တံ ဒုက္ခံ။ ယံ ဒုက္ခံ၊ တဒနတ္တာ-ဟူခြင်းကြောင့် ဒုက္ခ,အနတ္တအဖြစ်ကို ပြအပ်ရကား သုံးပါးသော သာမညလက္ခဏာတို့ကိုယူအပ်ကုန်၏။ နာမ် ဟူသည့် လေးပါးသော နာမက္ခန္ဓာတို့ပင်၊ ယင်းတို့ကား အနက်အားဖြင့် ဖဿ-စသည့်တို့ပင်၊ရုပ်ဟူသည့် ဘူတရုပ်,ဥပါဒါရုပ်တို့ပင်၊ယင်းတို့ကား အနက်အားဖြင့် ပထဝီ-စသည့်တို့ပင်ဖြစ်ရကား သာမညအားဖြင့်ပင် မိမိ လက္ခဏာအားဖြင့် သင်္ခါရတို့ကို ယူအပ်ကုန်၏။ ယင်းတို့ကို ယူခြင်းဖြင့် အယူးအပြားနှင့်တကွ ကုန်သော ကုသိုလ်-စသည့်,ဟေတု-စသည့်တို့ကို လည်း ယူအပ်ကုန်သည်ပင် ဖြစ်သောကြောင့် ဇာတိအယံ သင်္ခါရလော ကောပိ သင်္ဂဟိတာ ဝိဒိတော ဟောတိ။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဝါ-ဤ၌ကား ဘဝသုံးပါး၌ အသာဒကိုပြခြင်းအငှမ်းဖြင့် ဝေဒနာ သုံးပါးကို၊ အကြောင်းပစ္စည်းကိုပြခြင်းအငှမ်းဖြင့် အာဟာရလေးပါးကို ကိုယ်ဟူခြင်း၏အကြောင်းနိမိတ်ကိုပြခြင်းအငှမ်းဖြင့် အဇ္ဈတ္တိကာယတန ခြောက်ပါးကို၊ရှုန့်ရင်းသောသညာရှိသော ဘဝကိုပြခြင်းအငှမ်းဖြင့်ဝိညာ ဏဋ္ဌိတိခုနစ်ပါးကို၊ အနုရောဓဝိရောဓကို ပြခြင်းအငှမ်းဖြင့် လောကဓမ္မ ရှစ်ပါးကို၊ ရှုန့်ရင်းသောအာယတနကိုပြခြင်းအငှမ်းဖြင့် အာယတနဆယ် ပါးကို၊ ယင်းတို့ကိုယူခြင်းဖြင့်ပင်ယင်းတို့၏ မိတ်ရာဖြစ်သော ယင်းတို့နှင့်စပ် သော ယင်းတို့၏အာရုံဖြစ်သော အလုံးစုံတေဘူမက နာမ်ရုပ်တရားတို့ကို

အနက်အားဖြင့် ယူအပ်ကုန်သည်ပင် ဖြစ်သောကြောင့် လောကအဖြစ်ဖြင့် ဆိုအပ်ကုန်သည်။ ကြွင်းသော ကောဋ္ဌ, ဖွံ့,ပဉ္စ,နဝ,ဒွါဒသ, အဋ္ဌာရသဝိဓ-အစုအဘို့တို့ဖြင့်ကား သရုပ်အားဖြင့်ပင် ယင်းနှဲခမ်ရုပ်တရားတို့ကိုယူအပ်ကုန်သည်ဖြစ်သောကြောင့် ဉာတိ အယံ၊ပ၊ဝိဒိတော-မိန့်။ ၊ဝိမတ်၊

ဤသို့ သင်္ခါရလောကကို အချင်းခပ်သိမ်း သိတော်မူအပ်သည်အဖြစ်ကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ သတ္တလောကကိုလည်း အချင်းခပ်သိမ်း သိတော်မူအပ်သည်အဖြစ်ကိုပြလိုရကား ယသ္မာ ပနေသ-စသည်မိန့်။ ၊သာရတ္ထ။

သတ္တာနံ၊တို့၏၊ ၊(အာသယံ စသောကံလေးပုဒ်နှင့်စပ်)။ ၊အာသယံ၊ လာ၍စိတ်၏ကိန်းရာဖြစ်သော သဿတဒိဋ္ဌိ, ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ, အနုလောမိက ခန္တီ, ယထာဘူတဉာဏ်ကို၊

အဓိပ္ပါယေ၀အာဓာရေ၊အာသယော ကထိ‌တော‌ထေ၊ ။
ဟူသည်တွင် ဤ၌ အာဓာရ။

အာဂမ္မ စိတ္တံ သေတိ ဧတ္ထာတိ အာသယော၊မိဂါသယော ဝိယ၊ရင်း။ ။
'သား' သည် ကျက်စား ခြင်းငှါ သွား၍ ယင်းတောအုပ်၌ပင် အိပ်ရကား ယင်းတောအုပ်သည် ယင်းသားအ၏တည်ရာဖြစ်၏သို့ တပါးအာရုံ၌ ဖြစ်၍သော်လည်း စိတ်၏လာ၍ ဝင်၍ [illegible]ကိစ္စအားဖြင့် ကိန်းရာဖြစ်သောကြောင့် သဿတ ဒိဋ္ဌိ-စသည်ကို 'အာသယ'ဟူ၏ဟူလို။ ။ဋီကာ၊

သဿတုစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိစ၊ခန္တိစေဝါနုလောမိကာ။
ယထာဘူတဉ္စ ယံ ဉာဏံ၊ဧတံ အာသယသဒ္ဒိတံ။ ။

ဟူရကား ယင်းသည် သဿတဒိဋ္ဌိ, ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ, အနုလောမိကခန္တီ, ယထာဘူတဉာဏ်ဟု လေးပါးတည်း။ ထိုတွင် သဿတ, ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ဘို့ဖြင့် ဒိဋ္ဌိအလုံးကို သင်္ဂြိုဟ်အပ်သောကြောင့် အလုံးစုံသော ဒိဋ္ဌိ အယူရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း ဤဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးကို မှီကုန်သည်၊ ၊သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ,သမ္မော။

ဒွယနိဿိတော ခေါ်ယံ ကစ္စာန လောကော ယေဘုယျေန အတ္ထိတဉ္စ နတ္ထိတဉ္စ၊နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိ။ ။ယင်းပါဠိ၌ 'အတ္ထိတာ'ဖြင့် သဿတအယူ။ 'နတ္ထိတာ'ဖြင့် ဥစ္ဆေဒအယူကိုလိုအပ်၏။ ။သမ္မော,သာရတ္ထ-စသည်။

အတ္ထိတန္တိ သဿတံ၊နတ္ထိတန္တိ ဥစ္ဆေဒံ၊သံယုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။ဤကား 'ဝဋ္ဋနိဿိတ'ဖြစ်သော ပုထုဇဉ်တို့၏ အာသယ၊ 'ဝိဝဋ္ဋနိဿိတ'ဖြစ်သော စင်ကြယ်သောသတ္တဝါတို့၏အာသယကား "အနုလောမိကခန္တီ,ယထာဘူတ

ဉာဏ်''နှစ်ပါးတို့တွင် 'အနုလောမိကခန္တီ'ကား ဝိပဿနာဉာဏ်၊ 'ယထာဘူတဉာဏ်'ကား မဂ်ဉာဏ်။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

အနုလောမိကခန္တီတိ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ယထာဘူတဉာဏန္တိ မဂ္ဂဉာဏံ။ ။သမ္မော,ဝိမတိ၌လည်း အဆိုသာထူးသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား မထူး။ ။ယင်းအာသယကို ယင်း၌ဉာဏ်တို့မဖြစ်သောခဏ၌လည်း သိတော်မူ၏။ ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ,သမ္မော။ ။ကာမံ သေဝန္တံယေဝ ဇာနာတိ အယံ ပုဂ္ဂလော ကာမဂရုကော ကာမာသယော ကာမာဓိမုတ္တောတိ။ ကာမံ သေဝန္တံယေဝ ဇာနာတိ အယံ ပုဂ္ဂလော နေက္ခမဂရုကော နေက္ခမာသယော နေက္ခမာဓိမုတ္တောတိ–စသည်။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်ပါဠိ။

အနုသယံ၊ အထပ်ထပ် ကိန်းတတ်သော ကာမရာဂ–စသည့်တရားခုနစ်ပါးကို၊ သဒ္ဒတ္ထ၊ ။ဝါ၊လျော်သောအကြောင်းကို၍ ဖြစ်တတ်သော ကာမရာဂ-စသည့်တရားခုနစ်ပါးကို၊ ။အဓိပ္ပါယတ္ထ။

အနုအနု သယန္တီတိ အနုသယာ–ပြု။ မဂ်ဖြင့် မပယ်အပ်သေးသောကြောင့် လျောက်ပတ်သောအကြောင်းကို ရသော် ဖြစ်ထိုက်သော 'ကာမရာဂ'စသော အနာဂတ်ကိလေသာခုနစ်ပါးရစေ။

ယင်းသို့သော် အတိတ်,ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော 'ကိလေသာ'တို့သည် အနုသယမမည်ကုန်သည် မဟုတ်လောဟူမူ၊ခမ္မတို့၏'ကာလ'ပြားကာဖြင့် သဘောအထူးအပြားမရှိရကား ယင်းသဘောရှိသောကြောင့် မည်ကုန်၏ဟူပေ။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ-စသည်။ ။ယင်းအနုသယခုနစ်ပါးကို ထိုထိုသတ္တဝါသန္တာန်၌ လွန်ကဲသည်,ယုတ်ညံ့သည်အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်သည်ကို သိတော်မူသည်။

စရိတံ၊သုစရိုက်, ဒုစ္စရိုက်ကို။ ။ဋီကာ, နိဒ္ဒေသ။

ကတမဥ္စ သတ္တာနံ စရိတံ၊ပုညာဘိသင်္ခါရော။ပ။ဣဒံ သတ္တာနံ စရိတံ။ဝိဘင်းပါဠိ။ ။စရိတန္တိ ကာယာဒီဟိ အဘိသင်္ခတံ ကုသလာကုသလံ။ သမ္မော။ စရိတဗ္ဗန္တိ စရိတံ–ပြု။

ဝါ၊ခြောက်ပါးသောရာဂစရိုက်စသည်ကို။ ဋီကာ-စသည်။

စရတိ အဲဘိဏှံ ပဝတ္တတီတိ စရိတံ–ပြု။မဏိမဉ္ဇူ။ ။ယင်းကား ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ,သဒ္ဓါ,ဗုဒ္ဓိ, ဝိတက္ကအားဖြင့် မူလစရိုက်ခြောက်ပါး၊ အန္တရဘေဒကား အပိုင်းအခြားမရှိ။ 'သံသဂ္ဂဘေဒ'ကား ခြောက်ဆဲ့သုံးပါ။ ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ရာဂါဒိကေ တိကေ သတ္တ၊သတ္တသဒ္ဓါဒိကေ တိကေ။
ဧကဒွိတိကမူလမှိ၊မိဿတော သတ္တသတ္တကံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။

ယင်းစရိုက်ကိုသာ 'ဘာဝသံကိလေသ ဝေါဒါနသမုဋ္ဌာန ဖလန္ဒိသန္ဒ' စသော အပြားဖြင့် သိတော်မူသည်။

အဒိမုတ္တိ၊ ရှေးအလေ့အကျက်အားဖြင့် ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း အလို ဆန္ဒကို၊

အဓိမုတ္တိန္တိ အဇ္ဈာသယဓာတုံ။ ဋီကာစသည်။ ။အဓိမုဥ္စနံ တတ္ထ တတ္ထ စိတ္တဿ အဘိရုစ္စနံ အဓိမုတ္တိ-ပြု။ ။တတ္ထ တတ္ထ စိတ္တဿ အဘိရုစိဝသေန နိန္နတာ။ ဝိမတိ။ ။ယင်းကား 'ဟီနာဓိမုတ္တိ ပဏီတာဓိမုတ္တိ'ဟု နှစ်ပါး။ ယင်းဖြင့် ဟီနာဓိမုတ္တိကသတ္တာ'တို့သည် ဟီနာဓိမုတ္တိကသတ္တဝါတို့ကိုသာ။ 'ပဏီတာဓိမုတ္တိသတ္တာ'တို့သည် ပဏီတာဓိမုတ္တိက သတ္တဝါတို့ကိုသာ ဆည်းကပ်မှီဝဲကုန်သည်။ အကျယ်ကို သာရတ္ထဒီပနီစသည်မှာရှု။ ။ယင်းအဓိမုတ္တိကို ဟီန, ပဏီတ, မုဒု, မုဒုတရ, မုဒုတမ-စသောအပြားဖြင့် သိတော်မူသည်။ အဓိမုတ္တိ၏ တိက္ခမုဒုအဖြစ်-စသည်ကိုကား ဣန္ဒြေတို့၏ တိက္ခမုဒုအဖြစ်-စသည်ဖြင့် သိအပ်၏။ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ-စသည်။

အပ္ပရဇက္ခေ၊ ပညာဘည်းဟူသောမျက်စိ၌ နည်းသော ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ-ဟူသောမြူရှိကုန်သော၊

ပညာမယေ အက္ခိမှိ အပ္ပံ ရာဂဒေါသမောဟရဇံ ဧတေသန္တိ အပ္ပရဇက္ခာ, ပြုရင်း။

ဝါ၊ နည်းသော ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ-ဟူသောမြူရှိကုန်သော၊

အပ္ပံ ရဇံ ဧတေသန္တိ အပ္ပရဇက္ခာ ပြု။ 'အက္ခ'ကား တဗ္ဘော။ ။ဋီကာ၊

ဝါ၊ နည်းသော ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ-ဟူသောမြူနှင့်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။

အပ္ပရဇံ အက္ခံ ဧတေသန္တိ အပ္ပရဇက္ခာ-ပြု။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။
ရဇက်ကွော သုဝဏ္ဏာသို့၊ ပါသကေ အက္ခမိန္ဒြိယေ။' ။

ဟူသည်တွင် ဤ၌ 'အက္ခ'ကား ဣန္ဒြေဟော။ 'မဟာရဇက္ခ'၌ ဤနည်း။ ။ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ-ဟူသော မြူနည်းသည်, များသည်ဟုသိတော်မူသည်။

တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ ဥပနိဿယဖြစ်သော ထက်သောသဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော၊ မုဒိန္ဒြိယေ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ ဥပနိဿယဖြစ်သော နုသောသဒ္ဓါ-စသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော၊ သွာကာရေ၊ ကောင်းသော အာသယ-စသောအခုအဘို့ ရှိကုန်သော၊ ဒွါကာရေ၊ မကောင်းသော အာသယ-စသောအခုအဘို့ရှိကုန်သော၊

'အာကာရ'ကား ကောဋ္ဌာသတည်း၊ ယင်းကား 'အာသယ'စသည်တည်း။ ။ ဋီကာ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ယေသံ အာသယာဒယော ကောဋ္ဌာသာ သုန္ဒရာ၊ တေ သွာကာရာ၊ ဝိပရီတာ ဒွါကာရာ။ လ္လမ္မော။ ။ဤ၌ အာသယ, အနုသယ,

စရိတ, ဒုဓိမုတ္တိ, မဟာရဇက္ခ, မုဒိန္ဒြိယဤ ခြောက်ပါးကား ဒွါကာရ၊ အနုသယမှ တပါး ကြွင်းငါးပါးကား သွာကာရ။ ။ကတမေ တေ သတ္တာ ဒွါကာရာ၊ ယေ တေ သတ္တာ ပါပါသယာ-စသည်ဝိဘင်းပါဠိ၊ ။'သွာကာရ'၌ 'အနုသယ'မည်သည် ကောင်းသည့်ရှိသောကြောင့် မရအပ်။ ။သွာကာရနိဒ္ဒေသေ ယသ္မာ ကလျာဏကောနာမ အနုသယော နတ္ထိ၊ တသ္မာ ကလျာဏာနုသယံ ဝါတိ န ဝုတ္တံ။ ။သမ္မော။

ဝါ-သွာကာရေ၊ ကောင်းသောအခြင်းအရာရှိကုန်သော။ သဒ္ဒတ္တ။ ။ ဝါ၊ ကောင်းသော ပြကတေ ဝိဝဋ္ဋကိုမှီသော အဇ္ဈာသယ ရှိကုန်သော။ အဓိပ္ပါယတ္တ။ ။ဒွါကာရေ၊ မကောင်းသောအခြင်းအရာရှိကုန်သော။ ဝါ၊ မကောင်းသော ပြကတေ ဝဋ်ကို မှီကုန်သော အဇ္ဈာသယ ရှိကုန်သော၊ သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ ။သုဝိညာပယေ၊ သမ္ဗုဒ္ဓနိယမကိုသိစေခြင်းငှါ လွယ်ကုန်သော၊

'သဒ္ဓါ, ပညာ'နှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဟူလို။ ဤမှ ဝိပရိတ်ကား ဒုဝိညာပယ။ ဋီကာ, ငှင်း။

ဝါ၊ သုဝိညာပယေ၊ ဟောအပ်သောအကြောင်းကိုကောင်းစွာမှတ်နိုင်၍ သိစေခြင်းငှါ လွယ်ကုန်သော၊

ဤမှ ဝိပရိတ်ကား ဒုဝိညာပယ။ ။ ... ရတ္ထ, သမ္မော။

ဘဗ္ဗေ၊ အရိယမဂ်ကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းအားလျော်ကုန်, ဥပနိဿယနှင့်ပြည့်စုံကုန်, ကမ္မက်လေသ ဝိပါကာဝရဏာမှ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော၊ သာရတ္ထ၊ ။ဝါ၊ အရိယမဂ်ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းအားလျော်ကုန်, ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော၊ သမ္မော၊ ။ဝါ၊ ကမ္မက်လေသ ဝိပါကာဝရဏာမှ ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ ။ဝါ၊ မဂ်, ဖိုလ်ကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော၊ ။ဝိဒတ်၊

ဤမှ ဝိပရိတ်ကား အဘဗ္ဗ။ ဘဗ္ဗိတုံ အရဟန္တီတိ ဘဗ္ဗာ ပြု။ ။ဘူ, ဓာတ်, ဏျပစ္စည်း၊ ယင်းကား ကိစ္စပစ္စည်းဖြစ်၍ 'အရဟတ္ထ'ကိုဟောနိုင်သည်။ ယင်းလည်း ကတ္တားဌ်သာဖြစ်သည်။ တထာ အရဟာသတ္တိဝိသိဋ္ဌေစ ကတ္တရိ။ ။မောဂ္ဂလာန်။

တသ္မာကို 'အာသယံ ဇာနာတိ စသည့်ပုဒ်'-၌။ ထိုကြောင့်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အတိုင်းမသိသောသတ္တဝါတို့ကိုအာသယစသောအားဖြင့် အကြွင်းမဲ့ သိတော်မူသောကြောင့်။ ပေး၊ ။အာသယကို ဤ၌လည်း အာသယာဂဝ

တော သဗ္ဗလောကောပိ သဗ္ဗထာ ဝိဒိတော-ဟုသမ္ဗန်၊ ၊သဗ္ဗထာ၊အာ သယာစသောခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊

သဗ္ဗဥ္ဉာဏ်ရှိ ပမာဏ-စသည်ကိုသိထိုက်သော တရားလည်း ရှိသေးသည် မဟုတ်လော၊ အဘယ်ကြောင့် အာသယံ ဇာနာတိ-စသည်ကိုသာဆိုသနည်း ဟူမူရှိသော်လည်း၊ ယင်းကိုသိခြင်းသည် နိဗ္ဗိဒါဝိရာဂနိရောဓ အကျိုးငှါ မဖြစ်သောကြောင့် ဤ၌မယူအပ်သည်ဟူပေ၊ သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ ၊သဗ္ဗညုဘုရားရှင်ကား ယင်းကိုလည်း ကောင်းစွာသိတော်မူသည်၊ ပိုင်းခြားအပ်သည်သာ၊ သို့သော်လည်း အကျိုးမရှိသောကြောင့် ဒေသနာသို့ မတင်သည်၊ ၎င်း၊ ၊ဤ၌အာသယစသည်ကို သိခြင်းသည် မသင့်၊ သဗ္ဗလောကအရာဖြစ်သောကြောင့် သတ္တဝါတို့ကိုသာ သိသင့်သည်မဟုတ်သောဟူငြားအံ့၊ ဓမ္မမှ လွတ်သောသတ္တဝါ၏ မရှိခြင်းကြောင့် ယင်းသို့ သတ္တဝါသန္တာန်၌ ဖြစ်သော ဓမ္မအသုံးကို သိခြင်းဖြင့်ပင် သဗ္ဗလောကကိုလည်း သိအပ်သောကြောင့် သင့်၏ဟူပေ၊

ဧဝံ သဗ္ဗသန္တာနဂတ ဓမ္မဝိဘောဇာနနေ နေဝ သဗ္ဗလောကောပိ ဝိဒိ
တော၊ ဓမ္မဝိနိမုတ္တဿ သတ္တဿ အဘာဝါတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ၊ဋီကာ။

ဤသို့သဗ္ဗလောကကိုလည်း ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့် သိတော်မူအပ်သည်အဖြစ်ကိုပြပြီး၍ သရအခါ သြကာသလောကကိုလည်း ထို့အတူ သိတော်မူအပ်သည် အဖြစ်ကို ပြတော်မူလိုရကား ယထာစ သဗ္ဗလောကော-စသည်နှင့်၊စ,ကားဝါကျာရမ္ဘ၊

သဗ္ဗလောကော သဗ္ဗထာ ဝိဒိတော ယထာ၊ဧဝံ သြကာသလောကောပိ သဗ္ဗထာ ဝိဒိတော-သမ္ဗန်၊သာရတ္ထ၊ ၊ယင်းကို ချဲ့လိုရကား တထာ ဟေသ-စသည်နှင့်၊ ယောဇနာ၊ ၊ဝါ၊ယင်းကိုပြလိုရကား မိန့်သည်၊ နောတဏ္ဍ၊ ၊သေက္ခအထက်ဘဂဝါအား ဧဝံနုဗ္ဗည္ဉာဏ်အဝေဖြင့် ဘဂဝါနှင့်ယှဉ်၍ သောဘဂဝါ၊ပ၊အဝေဒိဟုသမ္ဗန်၊ ၊ယောဇနာ၊

သိသော အခြင်းအရာသို့ ပြအံ့သောငှါ ဧကံ စက္ကဝါဠံမှစ၍ ဧဝံတိုင်အောင်-မိန့်၊

ဧကံ၊သော၊ စက္ကဝါဠံ၊သည်၊ပ၊ပညာသည်းယောဇနာ၊တို့သည်ရင်း၊ ၊ ဟောဘိ၊၏၊ သမ္ဗန်၊ ယောဇနာ၊

ဌေ္ဘဟာတီတိ သေသော။ ဝိမတိ။ ။'ပကတိ,ဝိကတိ'နှစ်ပါးတွင် ပကတိ ပြဋ္ဌာန်းသောကြောင့် ဝါစကသည် 'ပကတိသဏ္ဌာ'ကို ယူသည် ဟူလို။ ။ ဝါစကော ပကတိသဏ္ဌံ ဂဏှာတိ ဿာ ပဓာနတော။ ။သဒ္ဒါငယ်။

ရတ္တဝါဠ ဟူသည် လောကခေတ်တည်း။ ယင်းကို အကွပ်အခန်းနှင့် တူသောစကြဝဠာတောင်ဖြင့် ဝန်းကျင်ခြံရံအပ်ရကား၊ စက္ကဝါဠဟူသည်၊ သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ ။စက္ကကား မဏ္ဍလသဏ္ဌ။အာဝါဠကား ကူပဏ္ဌ။ ယင်းကား ရထားဘီးစက်ကဲ့သို့ အညီအညွတ် လုံးသောတွင်းကဲ့သို့တွင်း သဏ္ဌာန်ရှိသည်၊ ထိုကြောင့် စက္ကဝါဠ ဟူသင့်လျက် ဠကို ဠ(ဠ) စက္ကဝါဠဟူသည်၊

တတ္ထ စက္ကဝါဠန္တိ စက္ကဝါဠန္တိ ဝတ္တဗ္ဗေ စက္ကဝါဠန္တိ ဝေါဟာရံ ဂတံ။ ယသ္မာ ရထစက္ကံ ဝိယ သမဝဋ္ဋကူပံ ဝိယ အာဝါဠာကာရံ။ဌကာရဿ ဠကာရံ ဂတံ၊တသ္မာ စက္ကဝါဠန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။ဇိနာလင်္ကာရဋီကာ။

စတုတ္ထံသသတာနိစ၊သုံးထောင်လေးရာတို့သည်ငှင်း၊

'စတုတ္ထံသနှင့် သတာနိ'ကား သမ္ဗန္ဓသဏ္ဌာ။ ။တီဏိ သဟဿာနိ စတ္တာရိ သတာနိစာတိ အတ္ထော။ ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော စကြဝဠာသည်။ ပရိက္ခေပလံ၊ ဝန်းသောသဏ္ဌာန် ရှိ၏၊ ပရိက္ခေပတော၊ အဝန်းအားဖြင့်။ ဆတ္တိံသ သတ သဟဿာနိစ၊ သုံးသန်းခြောက်သိန်းတို့သည်ငှင်း၊ ဒသစေဝသဟဿာနိ၊ တို့သည်ငှင်း။ အဍ္ဍုဍ္ဎာနိ သတာနိစ၊တို့သည်ငှင်း။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။

သဗ္ဗန္တိ သကလံ စက္ကဝါဠံ၊ပရိမဏ္ဍလံ ပရိမဏ္ဍလသဏ္ဌာနံ၊ပရိက္ခေပတော ဆတ္တိံသသတသဟဿာနိ ဒသစေဝ သဟဿာနိ အဍ္ဍစတုတ္ထာနိစ ယောဇန သတာနိ ဟောန္တီတိ အတ္ထော။ ။မူလဋီကာ။

ဝါ-ပရိက္ခေပတော၊ဖြင့်၊ ပမာဏံ၊ကို။ ဝုစ္စတိ၊၏၊ ထည့်၊ သမ္ဗန်။

ပရိက္ခေပတော ပမာဏံ ဝုစ္စတီတိ သေသော။ ဝိမတိ။ ။

စက္ကဝါဠဿ၊၏၊ သဗ္ဗံ၊ သော၊ ပရိမဏ္ဍလံ၊ အဝန်းသည်၊ ဆတ္တိံသ သတသဟဿာနိစ၊တို့သည်ငှင်း၊ပ၊ဟောန္တိ၊ကုန်၏၊ ငှင်း၊ယောဇနာ၊ ။ သဗ္ဗံ၊သည်၊ သတံသဟဿာနိဆတ္တိံသတို့ခြားသော်လည်း ပရိမဏ္ဍလံ မှာသင်၊ ဆတ္တိံသလည်း ပရိမဏ္ဍလံနှင့်နီးသော်လည်း သတသဟဿာနိ မှာသင်၊

သဗ္ဗန္တိဒံ ပရိမဏ္ဍလန္တိမိနာ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗံ။ ဆတ္တိံသာတိဒံ ပန သဟဿာနီတိမိနာ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗံ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

ယေန ယဿ ဟိ သမ္ဗန္ဓော၊ ဒူရဋ္ဌမ္ပိစ တဿ တံ။
အတ္ထတော ဟျသမာနာနံ၊ အာသန္နတ္တ မကာရဏံ။ ။ဉာသ်။

ပရိမဏ္ဍလံ အာလောပံ-စသည်၌ ပရိမဏ္ဍလကား ကြက်ဥသဏ္ဌာန် ဝန်းသည်၌ ဤ၌ကား စက်ဝန်းသဏ္ဌာန်လုံးသောအဝန်း၌ဖြစ်သည်။

ဧတ္ထစ ဝဋ္ဋံ ပရိမဏ္ဍလန္တိ ဝုတ္တံ။မူလဋီကာ။ ။ကိဉ္စာပိ အညတ္ထ ကုက္ကုဋဏ္ဍသဏ္ဌာနေ ပရိမဏ္ဍလသဒ္ဒေါ ဒိဿတိ။ စက္ကသဏ္ဌာနတ္တာ ပန ဝဋ္ဋသဏ္ဌာနေ စက္ကဝါဠေ ဝုစ္စမာနော ပရိမဏ္ဍလသဒ္ဒေါ ဝဋ္ဋပရိယာယော သိယာ။ အနေကတ္ထာ ဟိ သဒ္ဒါတိ အဓိပ္ပါယေနာဟ ဝဋ္ဋံ ပရိမဏ္ဍလန္တိ။ ။အနုဋီကာ။

တဏ္ဍတာသို့ စက္ကဝါဠေ-စွဲ။ ဝိဓတိ၊ ။ဝိသုဒ္ဓိရာဇ်၌အာဓာရဝုစ်၊ ယောဇနာ၊ ။ဒုဝေသတသဟဿာနိ၊နှစ်သိန်းကုန်သော၊ ယာနိယောဇနာနိစ၊ တို့သည်၎င်း၊ စတ္တာရိနဟုတာနိ၊လေးသောင်းကုန်သော၊ ယာနိယောဇနာနိစ၊တို့သည်၎င်း၊ အတ္ထိ၊ ကုန်၏၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်၊ ဗဟလတ္တေန၊ အထုအားဖြင့်၊ အယံဝသုန္ဓရာ၊ဤမြေကြီးကို။ သင်္ခါတာ၊ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ ရေတွက်အပ်၏၊ ။ဝိဓတိ,ယောဇနာ။

'သတသဟဿာနိ နဟုတာနိ'တို့ကား သမ္ဗန္ဓိဿပဌ္ဌာန 'ယောဇနာနိ'ဟု ထည့်စပ်ဟူလို။ ။'ဧတ္တကံ'ကား ကြိယာဝိသေသ ထိုကြောင့်ကေဝုစ်ဖြင့်ဆိုသည်။ 'ယာနိယောဇနာနိ'နှင့် 'နိယတ်,အနိယတ်အဖြစ်ဖြင့်စပ်။ ။၎င်း။

ဝါ-အယံဝသုန္ဓရာကို၊ ဗဟလတ္တေန၊ဖြင့်၊ ယောဇနာနံ၊တို့၏၊ ဒွေ၊ ကုန်သော၊ သတသဟဿာနိစ၊တို့၎င်း၊ စတ္တာရိ၊ကုန်သော၊ နဟုတာနိစ၊ တို့၎င်း၊ ဧတ္တကံ၊ဤမျှလောက်၊ သင်္ခါတာ၊၏၊ သမ္ဗန်၊ ။သဒ္ဒနီတိ။

'ဧတ္တကံ'ကား ပဓာန ကြိယာဝိသေသ။ 'ဒုဝေ သတသဟဿာနိ စတ္တာရိ နဟုတာနိ'တို့နှင့် 'တုလျာဓိကရဏ' မဟုတ်။ 'ဗဟလတ္တေန'ကား တဝ်ယာဝိသေသန၊၎င်း။ ။'သတသဟဿာနိ နဟုတာနိသဒ္ဒါ'တို့သည် 'ဒုဝေ စတ္တာရိ သဒ္ဒါ'တို့ဖြင့် အထူးပြုအပ်သည်ဖြစ်၍ 'ဒွိသတ သဟဿစတုနဟုတ'အနက်ကို ပြတတ်ငြားသော်လည်း ''ဒုဝေ ပုလုဋ္ဌနာ ဝုတ္တာ၊ သတသဟဿံ ဘိက္ခူ'' စသည်တို့၌ကဲ့သို့ 'ဝိသေသျ'ပုဒ်တို့၏ ဒြပ်ကို မဟောသောကြောင့် 'တုလျာဓိကရဏ'အဖြစ်ကို မရအပ်။ ဝိသေသန,ဝိသေသျအဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သောကြောင့် 'ကုသလာ ရူပံ စက္ခုမာ'စသည်တို့ကဲ့သို့ အညမညသမ္ဗန္ဓမှ ကင်းသည်လည်း မဟုတ်။ဂုဏ်,ဂုဏီတို့၏သကဲ့သို့ တုလျာဓိကရဏအဖြစ်ကို ကေန်ရအပ်သော

ကြောင့် ဤ၌ 'ဝိသေသန, ဝိသေသျ'အဖြစ်ရှိသော်လည်း သရျှာပဌာနချည်းဖြစ်၍ 'ဂုဏ်,ဂုဏော'အဖြစ်မသင့်ရကား တုလျာဓိကရဏအဖြစ်ကို ရှေးဆရာတို့ မဆိုအပ်။ ။ငင်း။

ဂေါသာ သုက္ကော ဂုဏော စဿဒေါ၊ ဂုဏော ဝ ဂုဏဇာတိယာ။ ။

ဟူရကား 'ဂေါသာ သုက္ကော'စသည်၌ ဂုဏ်,ဇာတ်,ဂုဏ်ဝိသေသနှစ်ပါးတွင် 'ဂုဏ်ဝိသေသ'ကို ဂုဏ်ဇာတ်၏တည်ရာဒြဗ်အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်၏သို့၊ 'ဒုဝေ စတ္တာရိသဒ္ဒါ'တို့ဖြင့် အထူးပြုအပ်သော 'သတသဟဿာနိ နဟုတာနိသဒ္ဒါ'တို့ကို 'ဝိသေသန, ဝိသေသျ' နှစ်ပါးလုံးပင် သရျှာချည်း ဟောသော်လည်း ဒြဗ်အဖြစ်ဖြင့်ယူကောင်းသောကြောင့် ဆင်ခြင်။ ။'နဟုတသဒ္ဒါ'ကား ဒသသဟဿဝါစက၊ 'နဟုတဝါစက'ဟု နှစ်ပါးတွင် ဤ၌ ဒသသဟဿဝါစက။

ကော ဒသသတသဟဿံ၊သဟဿံ နဟုတံပိစ။
လက္ခံ တထာ ဒသသတ၊သဟဿဉ္စ တတော ပရံ၊ ။

ကောဋိပကောဋိဣစ္စာဒိ၊ကမတော နိဒ္ဒိသေ ဝိဒူ။
နဟုတံ ပဉ္စမံ ကော၊ဟောတေကာဒသမံပိစ။ ။သဒ္ဒနီတိ။

အဘိဓာန်ဋီကာ၌ကား ယုဇ ယောဂေ နိယုတံ အယုတံပိစ။ ယုမိဿနေဝါ တော-ဟု 'ဒသသဟဿဝါစက' ၌ နဟ ဗန္ဓနေ။ တော အဂမသု-ဟု 'နဟုတဝါစက'၌ ဤသို့အထူးဆို၏။

စကြဝဠာတောင်တို့ဖြင့် ထိုထိုစကြဝဠာမြေကို ပိုင်းခြားအပ်သည် မဟုတ်လော၊ အဘယ်ကြောင့် ဩက္ကာ ဗာဟာလဖွဲ့နဲ ဟူသနည်းဟူမူ၊ မြေကြီးမည်သည်ကို ဗိလာပိုင်းခြားကောင်းသောကြောင့်၊ သာရတ္ထ၊ ။ ဝါ၊ ယင်းမှတပါးသော စကြဝဠာမြေနှင့် တစပ်တည်း၏ အဖြစ်ကြောင့် ဟူပေ၊ ငင်း၊ ။အကျယ်ကိုသာရတ္ထဒီပနီစသည်မှာရှု၊

တဿာ ဗိဝ ဝသုန္ဓရာယ၊ ကိုယ်ချင်း၊ သန္ဓာရကံ၊ ကောင်းစွာဆောင်တတ်သော၊ ဓါ၊ခံတတ်သော၊ ဓာလ်မှာစင်၊ ဝိဒတိ,ယောဇနာ၊ ၊စတ္တာရိ သတသဟဿာနိ အဋ္ဌေဝ နဟုတာနိစ၌ ယာနိ၊ယောဇနာနိ၊ထည့်၊ ဩက္က ကံ၌သည်း ဟုတ္တာထည့်သမ္ဗန်၊ ငင်း၊ ၊ဝါ-ယောဇနာနံထည့်၍ ရှေး ဂါထာကဲ့သို့သမ္ဗန်။ သဒ္ဒနီတိ၊ ၊ဩက္ကာ ဗဟာလဖွဲ့နဲ၌ ရှေးသည်းယူ၊ တဿဝိ,ဓာလသာ၊ ကိုလည်း၊ သန္ဓာရကော၊ သော၊ ယောလုတော၊ သေသည်၊ ယောဇနာနံ၊ တို့၏၊ ထည့်။ နဝသတသဟဿာနိစ၊ တို့တိုင်တိုင် ငင်း။ သဋ္ဌိစေဝသဟဿာနိစ၊တို့တိုင်တိုင်ငင်း၊

အဇ္ဈတ္တံ သံယောဂါ ယောဇနာ။ ။'မာလုတသဒ္ဒါ'ကား လေဟော။ ။ မာလုတော ပါနော ဝါယု-စသည် အဘိဓာန်။ ။အာဟာရော ဝိယ ပါလ ဘူတော ပိ ကဒါစိ သဉ္ဇော မာရေတီတိ မာရုတော။ သောဝ မာလုတော။ ။ ယင်းဋီကာ။

နဘာ၊ အောက်ဖြစ်သောအဇဋာကာသကောင်းကင်သို့၊ ဥဂ္ဂတော၊ သက်ဝင်၍၊ သော၊ ဤနှစ်သိန်းလေးသောင်း, မြေလေးသိန်းရှစ်သောင်း, ရေကိုးသိန်းခြောက်သောင်းလေသည်။ လောကဿ၊ဩကာသလောက၏၊ သဏ္ဌိတ်၊ အောက်အထက်အားဖြင့် အချင်းခင်သမ်းတည်ခြင်းတည်း။

'သံ'ကား သမန္တတ္ထ။ ယင်းဖြင့် ဓိသာကား အပိုင်းအခြားမရှိသောကြောင့် အောက်အထက်အားဖြင့် အချင်းခင်သမ်း 'တည်ခြင်း'ကိုပြသည်။

သဏ္ဌိတိတိ ဟေဋ္ဌာ ဥပရိ တော စ ဟိ သမ္ဗဿ ဌိတိ။ ။သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂဋီကား

ယင်းသို့တည်သော လောကဓာတ်အတွင်း ရှိသော အစိုင်အခဲ ဝတ္ထုကိုပြလိုရကား ဧဝံ သဏ္ဌိတေ-စသည်ကိုနှိုး၊

ဧဝံ သဏ္ဌိတေ စေတ္ထ သတ္တာနံ ကား ရုဏ္ဍ ယ၊ စ ကား ၀ါကျာလင်္ကာ၊ ဧဝံ၊ သို့၊ ဝါ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဏ္ဌိတေ၊ တုန့်လျှော်မြဲမြံနိုင်ခန့်ရှာတည်သော၊ ဧတ္ထ-ဧတသ္မိံ စက္ကဝါဠေ၊ ၌၊ (သိနေရု ပဗ္ဗတော စသည်၌ အပေါင်းအသိတ်အဖြစ်ဖြင့် ရကြွသော၌ ကဲ့သို့ငပ်)၊ ယောဇနာ၊ ဝါ-ဧတ္ထ ဧတသ္မိံ စက္ကဝါဠေ၊ တွင်၊ (သိနေရုပဗ္ဗတော စသည်၌ပင်နိဒ္ဓါရဏ ငပ်)၊ ။သိနေရုပဗ္ဗတုတ္တမော၊ တောင်တို့တွင် မြတ်သော မြင့်မိုရ်တောင်သည်၊ ဝါ၊ မြတ်သောတောင်ဖြစ်သော မြင့်မိုရ်တောင်သည်၊

ပဗ္ဗတေသု ဥတ္တမော၊ ပဗ္ဗတော ဝါ ဥတ္တမော ပဗ္ဗတုတ္တမော။ သိနေရုသင်္ခါ တော ပဗ္ဗတုတ္တမော—ဘွဲ။ ။သာရတ္ထ။

ဝါ-ပဗ္ဗတုတ္တမော၊ တောင်တို့ထက်မြတ်သော၊ သိနေရု၊ သည်၊ ။နဘာ တဿော၊

'သိနေရု'ဟု နှ,သံယုတ်နှင့်မှိုတတ်သည် မလို။

သိနာ ဓေရု၊ သိန သောစေယျ။ ဓေတသ္မာ ရေ ဟောတိ၊ သိနံ ဓေတိ သုစိ ကရောတီတိ သိနေရု။ ပဗ္ဗတရာဇာ။ ။မောဂ္ဂလာန်။

ဟေဋ္ဌာ ဝေ ကြီးသော သမုဒ္ဒရာ၌၊

အဏ္ဏဝ'သဒ္ဒါ သမုဒ္ဒရာဟော။ ။အဏ္ဏဝေါ သာဂရော သိန္ဓု–စသော ဂါထာအဘိဓာန်။ ။အဏ္ဏော ဇလံ၊ သော ဝါတိ ဂစ္ဆတိ ယသ္မိံ အဏ္ဏဝေါ၊ အဏ္ဏော ယသ္မိံ ဝိဇ္ဇတီတိ ဝါ အဏ္ဏဝေါ။အဿတ္ထတ္ထေ ဝေါ။ယင်းဋီကာ။ ။ သီဒန္တရသမုဒ္ဒရာချင်းကိုထောက်၍ 'မဟဏ္ဏဝ'ဟူသည်။

ဝါ-မဟဏ္ဏဝေ၊မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။

'မဟန္တ'ကား ပသံသာမျှသာ။ 'မဟာမောဂ္ဂလာနော' စသည်၌ကဲ့သို့တည်း။

အဇ္ဈောဂါဠှော၊သက်ဝင်၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက် ယူဇနာရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့တိုင်တိုင်သာလျှင်၊အစ္စုဂ္ဂတော၊တက်၍၊(မြင့်သည် ဟူလို)။

'တာဝ'ကား ပရိစ္ဆေဒတ္ထနိပါတ်၊ ။မြင့်မိုရ်တောင်ကား အစောက်အားဖြင့်သာ 'ရှစ်သောင်း လေးထောင်' မြင့်သည် မဟုတ် အလျား အနံအားဖြင့်လည်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်ချည်းပင်။

နကေဝလံ ဥဗ္ဗေဓော၊အထခေါ အာယာမဝိတ္ထာရာပိဿ တတ္တကာ ယေဝ။သာရတ္ထ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။ဧတ္ထစ သိနေရုယုဂန္ဓရာဒီနံ သမုဒ္ဒတော ဥပရိ အဓောဘာဂါနံ ဝသေန ဥဗ္ဗေဓော ဝုတ္တော။ အာယာမ ဝိတ္ထာရေဟိပိ သိနေရု စတုရာသီတိယောဇနသဟဿပရိမာဏော၀၊အနုဋီကာ။ ။သိနေရု ဘိက္ခဝေ ပဗ္ဗတရာဇာ စတုရာသီတိယောဇနသဟဿာနိ အာယာမေန စတုရာသီတိယောဇနသဟဿာနိ ဝိတ္ထာရေန။ ။အင်္ဂုတ္တရပါဠိ။

တတော သိနေရုသော ဟေဋ္ဌာ ဥပရိစ ဝိဇ္ဇုပ္ပမာဏတော-စွဲ၊သာရတ္ထ, ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ၊ • ။ဥပဍ္ဎုပဍ္ဎေန'ထက်ဝက်ထက်ဝက်သော၊ ဂုဏ-ဝိဇ္ဇာ။

'ဥပဍ္ဎေန'တပုဒ်ကို ဒွေဘောဂ်ပြု၍ရှေးပုဒ်၌ဝိဘတ်ကိုချေ၍ ယင်းသို့ဆိုသည်။

အဇ္ဈောဂါဠှုဂ္ဂတာ၊သက်ဝင်ကုန်တက်ကုန်သော။

ယူဇနာလေးသောင်း နှစ်ထောင့်သမုဒ္ဒရာ၌ သက်ဝင်သည်။ ထိုမျှလောက် အထက်သို့တက်သည်ကား ယုဂန္ဓရ၊ ယူဇနာနှစ်သောင်း တထောင် သမုဒ္ဒရာ၌ သက်ဝင်သည်။ ထိုမျှလောက် အထက်သို့ တက်သည်ကား ဤသံမရ၊ ဤနည်း ကြွင်းသော တောင်တို့၌ ထက်ဝက်ထက်ဝက်သော'ပမာဏ'ကို အစဉ်အတိုင်း ယူ။

ဒိဗ္ဗာ၊ထွန်းတောက်ပကုန်သော။

ဒိဗ္ဗန္တီတိ ဒိဗ္ဗာ—ပြု။ ။'နာနာရတနဝိစိတ္တာ'ကား ဒိဗ္ဗာ၏အကြောင်း။

ဝါ၊နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။

လူတို့ကား မရောက်နိုင်ကုန်၊ 'နတ်ဘီလူး'စသည်တို့သာ ရောက်နိုင်သော ကြောင့် 'ဒိဗ္ဗ'ဟူသည်။

လို့ကြောင့် မဟာရာဇာနုမာဝါသာ၊ဒေဝယက္ခနိသေဝိတာ-မိန့်သည်၊ ယုဂန္ဓရော ဂိရိ၊ဧ၀း၊ပ၊အသကဏ္ဏော ဂိရိ၊ဧ၀း ဟုဂိရိသဒ္ဒါနှင့်ယှဉ်သမ္ဗန်။ ယောဇနာ၊ ။ဗြဟာ၊ကျယ်ကုန်သော၊ မဟာရာဇာနံ၊ နတ်မင်းကြီးတို့၏၊ အာဝါသာ၊ ကုန်သော၊ ဒေဝယက္ခနိသေဝိတာ၊ နတ်ဘီလူးတို့သည် အမြဲပြတ် မှီဝဲအင်ကုန်သော၊ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဧတေမဟာသေလာ၊ ထိုတောင်ကြီးတို့သည်၊ သိနေရုဿ၏။သန္တာ၊ မှ၊ပရိက္ခေပသေနှ၊ အခြံအရံ၏ အငွေမ်းအားဖြင့်၊ ဌိတာ၊ကုန်၏။ (ယင်းနှစ်ပုဒ်ကိုထည့်၊ ။ ဌိတာ)၊

မြင့်မိုရ်တောင်ကိုရံ၍ ယုဂန္ဓိုရ်,ယင်းကိုရံ၍ ဤသံဓရ,ယင်းကိုရံ၍ ကရဝိက, ယင်းကိုရံ၍ သုဒဿန,ယင်းကိုရံ၍ နေမိန္ဓရ,ယင်းကိုရံ၍ ဝိနတက,ယင်းကိုရံ၍ အဿကဏ်တောင်တည်သည်။ ဤအဋ္ဌကထာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်,သမ္မောဟဋ္ဌကထာ, ဇိနာလင်္ကာရဋီကာ,အဘိဓာန်တို့၌လာသည်အတိုင်း။

သုဒဿနော ကရဝိကော၊ ဤသံဓရော ယုဂန္ဓရော၊
နေမိန္ဓရော ဝိနတကော၊ အဿကဏ္ဏော ဂိရိ ဗြဟာ။ ။

ဟု'နေမိ'ဇာတ်၌ကား တပါးသောအားဖြင့်အစဉ်လာ၏။ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌လည်း 'အယံ မဟာရာဇ မေဝသံ သဗ္ဗဗာဟိရော သုဒဿနပဗ္ဗတော နာမ။ တဒနန္တရံ ကရဝိကော နာမ။ သော သုဒဿနတော ဥစ္စတရော' စသည်ဖြင့် မြင့်မိုရ်တောင်ရံသော 'တောင်'တွင် အလုံးစုံတို့၏ အပြင်ကား သုဒဿန၊ ယင်းအတွင်း ကရဝိက,ယင်းအတွင်း ဤသံဓရ, ယင်းအတွင်း ယုဂန္ဓရ, ယင်းအတွင်း နေမိန္ဓရ,ယင်းအတွင်း ဝိနတက,ယင်းအတွင်း အဿကဏ္ဏ,ဟု ဆို၏။

မာတလိနတ်သားသည် ရထားကိုနှင်ပြည့်ရှေ့ရှုနှင်၍ သုဒဿနတောင်ထိပ်သို့ရောက်သည့်အခါ၊ နေမိမင်းကြီးသည် ရှေ့နောက်ကိုကြည့်လသော် အဆွဲအခင်းသည့်သော သင်းတောင်တို့ကို မြင်၍ မေးအပ်သော မာတလိနတ်သားသည် တောင်ရန်စ်လုံးတို့၏ အလယ်၌တည်သော သုဒဿနတောင်မှစ၍ ရှေ့၌တည်သော တောင်တို့ကို ကြားလိုရကား သုဒဿနော ကရဝိကော ဤသံဓရော၊ ယုဂန္ဓရောဟု ပနိုသောမအားဖြင့် တည်ရာအစဉ်မှစ၍ပင် လွန်ခဲ့သောတောင်တို့ကို ကြားလိုရကား နေမိန္ဓ ရောဝိနတကော အဿကဏ္ဏော ဂိရိ ဗြဟာဟုအနုလောမအားဖြင့်ဆိုသည်၊ သင့်ညွတ်ရားလည်း မာတလိနတ်သားဆိုသော အမှတ်ဖြင့် ပြတော်မူလို

သောကြောင့် ယင်းတို့ပင် ဟောတော်မူသည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်စသည်တို့၌ကား အတွင်းမှုစ၍ အစဉ်အတိုင်းပြလိုရကား ယုဂန္ဓရော-စသည်ဂါထာကိုဆို သည်၊ ထို့ကြောင့် ဇာတ်ပါဠိနှင့် ယင်းအဋ္ဌကထာတို့ ညီညွတ်ကြသေ သည်။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌ကား သတိသမ္မောသဖြင့် ယင်းသို့ ဆိုမှားလေ သည်၊ ဖိနာသလင်္ကာရဋီကာ။ ။နေမိဇာတ်၌ ထိုအခါ တွင်သော အမည်အ စွမ်းဖြင့် သုဒဿနော ကရဝိကော စသည်အစဉ်ကိုဆိုသည်၊ ဝိနည်းအဋ္ဌ ကထာ-စသည်တို့၌ကား ကမ္ဘာဦး၌ဖြစ်သောအမည်ရင်း အစွမ်းအားဖြင့် ယုဂန္ဓရော ဤသံဓရော-စသည်အစဉ်ကိုဆိုသည်၊ ယင်းတောင်တို့၏ အ မည်ပြန်ခြင်းသာ အဋ္ဌကထာချင်း ဆန့်ကျင်သည်မဟုတ်၊ ဇိနာလင်္ကာရ ဋီကာကို ကေစိဟူ၏။ ။မဏိဒီပ၊

သဗ္ဗေ ဗာဟိရောစေတ္တ အဲဿကဏ္ဏော။ နေမိဇာတကေ ပန သုဒဿနော ကရဝိကော၊ ပ၊ အဿကဏ္ဏောဂိရိ ဗြဟာတိ ဝတ္တာ သိနေရုံ ပရိက္ခိပိတွာ အဿ ကဏ္ဏောနာမ ပဗ္ဗတော ပဌမံ ဌိတော။ တံ ပရိက္ခိပိတွာ ဝိနတကောနာမ ပဗ္ဗတော တိ ဧဝံ အညောယဝေါနုက္ကမော ကထိတော။ ကိဉ္စာပိ ကထိတော၊ နာမဘေဒ မတ္တကံ တောယေဝ ပနေတ္ထ ဘေဒေါ၊ နာတ္ထဘေဒကတောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ အဘိဓာန်ဋီကာ။

ဟိမဝါ၊ ရိုးယ်းနှင့်ဆောင်းတွင် ဆီးနှင်းဟျှဉ်ရာနွေအခါ၊ ကွေးအန်တတ် သည်အနဲဖြစ်ကြောင့် ဟိမဝါ အမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ သည်း၊ ယောဇနာနံ၊ တို့၏၊ ပဉ္စသတာနိ၊ ငါးရာတို့တိုင်တိုင်၊ ဥဗ္ဗေဓ၊ မြင့်၏၊ သဒ္ဒနီ၊ ဋီကာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ မဂ်ဋီကာ။

ဧတ္ထ ပဉ္စာတိသဒ္ဒံ သတသဒ္ဒေန သဒ္ဓိံ ယောဇေတွာ သိပ္ပိကာနံ သတံ နတ္ထိတံ ဧတ္ထ ဝိယ ဟိမဝါ ပဗ္ဗတော ယောဇနာနံ ပဉ္စသတာနိ ဥဗ္ဗေဓာတိ သမ္ဗာ ပဓာနဝသေန အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော။ သဒ္ဒနီတိ၊ ။ပဉ္စသတာနိကား အစ္စန္တ သံယောဂ၌ ဒုတိယာ။ ရင်း။ ။ဆီးနှင်း ကျသည်အခါ၌ ‘ဟိမံ အဿတ္ထီတိ ဟိမဝါ’။ နွေအခါ၌ ဟိမံမဝဟီတိ ဟိမဝါ—ပြု။ သာရတ္ထ။ ။ဟိမံ ပဝုရတာယ ဟိမဝါ၊ ဟိမံ ဝါ ဝမတီတိ ဟိမဝါ။ ကွိုင်ခုဇာဒိပကျွေ ပဗ္ဗာသိသာ။ အဘိဓာန် ဋီကာ။ ။နောက်ဝိကပ်၌ ဟိမသဒ္ဒါပုဗ္ဗ ဝမုဓာတ်။ ကွိပစ္စည်း၊ ရဇာဒိဂိုဏ်း၌ သွင်းခြင်းကြောင့် သိ,ဝိဘတ်ကိုအာပြုဟူလို။ ။ ‘ပဗ္ဗ’ ကား ပဗ္ဗ ဝါ စကာ၊ ပဗ္ဗာနိ တေသန္တီတိ ပဗ္ဗတော-ပြု။ ။သေလော ဟုဟိ သန္ဓိသန်ါဝေဟိ ပဗ္ဗေဟိ သဟိတတ္တာ ပဗ္ဗတောတိ ဝုစ္စတိ၊ သာရတ္ထ။ ။ပဗ္ဗာဒိတော တော၊ ပဗ္ဗဇာ ဝ မာဒိတော တပစ္စယော ဟောတိ တဒဿ အတ္ထိတ္ထ ဧတသ္မိံ အတ္ထေ၊ ပဗ္ဗ အဿတ္ထီတိ ပဗ္ဗတော၊ ။သဒ္ဒနီတိ၊

အာယတဝိတ္ထတော၊ အလျားအနံအားဖြင့်၊

အာယတ,အာယာမပရိယာယ်သာ သင့်သည်ချည်း။ အာယာမဝိဋ္ဌတော တိပိ ပါဌော။ ။ယောဇနာ။

သောဗနာခံ၊တွင်၏၊ တိဏ်ိ သဟာသာခ နိ၊သုံးထောင်တို့သည်၊(ပကတိကိုင့်၍ဟောတိ၊ဝိကတိကိုင့်၍ဟောန္တိ ဟုထည့်)၊ ။ကူဋ္ဌေဟိ၊သုဒဿန စသောတောင်ထွဋ်တို့သည်၊ ပဋိမဏ္ဍိတော၊တံဆာဆင်အပ်၏၊ သန္ဒဿ။ (ပဋ္ဌဘောကိုကံပေး)၊ ၊ဝါ၊ကူဋေဟိ၊တို့ဖြင့်၊ ပဋိမဏ္ဍိတော၊တင့်တယ်၏၊ ၊အဘိပ္ပါယဿ,သာရဋ္ဌ၊

၊သုဒဿန,စိတြ, ကာလ,ဂန္ဓမာဒန, ကေလာသ-စသော၅စ်သောင်း လေးထောင်သော 'တောင်ထွဋ်'တို့၏ အခြင်းအရာအကျယ်ကို သာရဏ္ဍဒီပနီ,လောကုပ္ပတ္တိ-စသည်မှာရှု။

ယဿာဇမ္ဗုယာ၊၏၊ အာနုဘာဝေန၊မဟတ္တာဘပ္ပဋ္ဌိတိ-စသည်အပြား ရှိသောအာနုဘော်ဖြင့်၊

အာနုဘော်ငါးပါးတွင် ''တေဇ,ပဘူ,သတ္တိ''၍သုံးပါးကိုယူ၊

ဒီပေါ၊ကို၊သည့်၊ထည့်၊ဇမ္ဗုဒီပေါ၊ဇမ္ဗူဒိင်ကျွန်းဟူ၍၊ပကာသိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဝါ၊ထင်ရှား၏၊

ယင်းဖြင့်'ဇမ္ဗုယာ ပကာသိတော ဒီပေါ ဇမ္ဗုဒီပေါ'ကိုပြသည်။

နဂဉ္ဇ သာ၊နဂသဒ္ဒါဖြင့်ခေါ်ဝေါ်အပ်သော၊

နဂသဒ္ဒေန အဝှါတဗ္ဗာတိ နဂဉ္ဇယာ-ပြ။ ။ဋီကာ,ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။

ဝါ၊နဂဟူသောအမည်ရှိသော၊

အဝိုယတိ တေနာတိ အဝှယော၊ နဂဏ္ဏတိ အဝှယော အဿာတိ နဂဝှယာ-ပြ။ရုက္ခာဘိဓာနာ ဖွင့်။ ။ဋီကာ,ငင်း။ ။'နဂသဒ္ဒါ'ကား ရုက္ခဝါစက၊ န ဂစ္ဆတီတိ နဂေါ-ပြ။ သာရတ္ထ။ ။သညာသဒ္ဒါဖြစ်ရကား အ,မပြုသင့်။ သညာသဒ္ဒတ္တာ န အတ္တံ။ အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။ယင်းကို ဇမ္ဗုမှာစပ်။ ဋီကာ, ယောဇနာ။

သာဇမ္ဗူ၊သည်၊

'ယာဘာသဒ္ဒါနံ နိစ္စသမ္ဗန္ဓော'ဟူရကား သာသဒ္ဒါထည့်သမ္ဗန်၊ ယင်းသဒ္ဒါ မရှိသော်လည်း နောက်ကကြ 'ယသဒ္ဒါ'ဖြင့် သိအပ်၏။ ။ဥဒ္ဒရပါကျေ ၌တောယံသဒ္ဒေါ ပုဗ္ဗပါကျေ တံသဒ္ဒေ အသတိပိ တမေဝ ဒီပေတိ။ ။ အလင်္ကာဋီကာ။ ။ဇာယတိဇနိယတီတိ ဝါ ဇမ္ဗူ-ပြ။ တာလုဇတတိယက္ခရာ ဩဋ္ဌဇတတိယက္ခရာ၊ဦဒီဃနှင့်လိုသည်၊ ။ဇနိသွာ။ ဦးဗုဓ်စာဂမော။ မနာခံ

နိဂ္ဂဟိတန္တိ နသ္သ နိဂ္ဂဟိတံ။ ဝဂ္ဂေ ဝဂ္ဂန္တောတိ နိဂ္ဂဟိတဿ မော။ ။မောဂ္ဂလာန်။ ။ဇမ အဒနေ။ဗှူ။ဇမ္ဗူ။အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။ယင်းအလိုကား 'ဇမိယတိ အဒိယတီတိ ဇမ္ဗူ'ပြု၊

တိပဉ္စ ယောဇနက္ခန္ဓ ပရိက္ခေပါ၊ တသုံ့ငါးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသောပင်စည်၏အဝန်းရှိ၏၊

တီဟိ ဂုဏိတာ ပဉ္စ တိပဉ္စ။ တိပဉ္စယောဇနာနိ ပမာဏံ ယဿ သောတိ ပဉ္စယောဇနော။ ခန္ဓဿ ပရိက္ခေပေါ တထာ၊ တိပဉ္စယောဇနော ခန္ဓပရိက္ခေပေါ ယဿာ သာတိ တထာ—ပြု။ 'တိပဉ္စ'ကား ဂုဏိတသင်္ချာ။ ။ခန္ဓဿ ပရိဏာဟော ပန္နရသယောဇနပမာဏောတိ ဂုဏ္ဌိ ဟောတိ။ ။သာရတ္ထ။

ပညာသ ။ပ။ ယာမာ၊ ငါးဆယ်သော ယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပင်စည်ခက်မတို့၏ အလျားရှိ၏၊

ပညာသံ ယောဇနာနိ ပမာဏံ ယဿ သော ပညာသ ယောဇနော၊ ခန္ဓော စ သာခါ စ တထာ၊တာသံ အာယာမော တထာ။ပညာသယောဇနော ခန္ဓသာခါယာမော ယဿာ သာတိ တထာ-ပြု။

သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်အားဖြင့်။ အဓိပ္ပါယ်သတ္တ။ ။ဝါ၊အလုံးစုံသောအဘို့အားဖြင့်။ ။သဒ္ဒတ္ထ။

သဗ္ဗသောဘာဂေန—ဖွင့်။ ။ဝိမတိ။

သတယောဇနဝိတ္ထိဏ္ဏာ၊ယူဇနာတရာတိုင်တိုင်ပြန့်၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်ယူဇနာတရာတိုင်အောင်လည်း၊ ဥဂ္ဂတာ၊တက်၏။ ဝါ၊မြင့်၏၊

သပြေပင်၏ ပင်စည်ကား 'အမြစ်ရင်းမှစ၍ အခွတိုင်' ယူဇနာငါးဆယ်၊ ထိုမှထက်ဝန်းကျင် တခုတခုသောအခက်လည်း ယူဇနာငါးဆယ်စီ။ ထို့ကြောင့် 'သမန္တတော သတယောဇနဝိတ္ထိဏ္ဏာ၊ တာဝဒေဝ စ ဥဂ္ဂတာ'ဟူသည်။ ။သာရတ္ထဒီပနီ၌ကား 'ဥဗ္ဗေဂ္ဂတာ သာခါ'လည်း ယူဇနာ ငါးဆယ်၊ သမန္တာ ဝိတ္ထိဏ္ဏသာခါ'လည်း ယူဇနာငါးဆယ်စီဟူ၏။
ဝါ-ငါးဆယ်သုံးလီဖြစ်၍ 'တရာ့ငါးဆယ်'ဖြစ်ခြင်းကြောင့် 'သမန္တတော သတယောဇန ဝိတ္ထိဏ္ဏာ'နှင့်မတန်ရကား ဆင်ခြင်။

စတ္တာဝါဠ သိလုဥ္စယော၊ စကြာဝဠာတောင်သည်၊ပ။ အဋ္ဌောဂါဠ္ဌော၊၏၊ပ၊အစ္စုဂ္ဂတော၊၏၊ ဝါ၊အဋ္ဌောဂါဠ္ဌော၊သော။ အစ္စုဂ္ဂတော၊သော၊စက္ကဝါဠသိလုဥ္စယော၊သည်၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုအောက်၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအလုံးစုံကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ဝန်းရံ၍။ ဋ္ဌိတော၊၏။ အယံ၊ဤသည်ကား၊ ဧကော၊ သော၊

ထည့်။ လောကဓာတု၊ တည်း။ သမ္ဗန်။ (မ,ကားအာဂုံမျှသာ)။ ။ဋီကာ။ ဝါ-လောကဓာတုမယံ၊ကို။ လောကဓာတုံ အယံ ဖြတ်။ အယံစက္ကဝါဠ သိလုစ္စယော၊ သည်၊ သဗ္ဗော၊ သော၊ တံလောကဓာတုံ၊ကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ၍။ ဌိတော၊၏။ သမ္ဗန်။ ဌင်း။ ယောဇနာ၊

ယင်းသို့သော်စကြဝဠာတောင်သည် လောကဓာတ်မှ လွတ်၏ဟုငြား အံ့၊ ။ဇေ ဝုတ္တောပိ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတောပိ လောကဓာတုယောဝါတိ ဝေဒိ တဗ္ဗံဟုသာ သာရတ္ထဒီပနီ၌ဆို၏၊ အကြောင်းကိုမဆို၊ ။ယင်းသို့ပင် သမ္ဗန်သော်လည်း စကြဝဠာတောင်သည်လည်း သီလာပထဝီ အဝိတ်ပင် ဖြစ်သောကြောင့် သီလာပထဝီသည်လည်း လောကဓာတ် ဖြစ်သောငှါ လောကဓာတ်မည်သည်ပင် ဟူပေ။ ယင်းသို့သော ကံနှင့်ဘဏ္ဍား မပြား ခဲ့ဟုငြားအံ့၊ အပေါင်းအဝိတ် ဖြစ်သောကြောင့် ပြား၏ဟူပေ။ ။ယင်း သို့သော် သဗ္ဗနှင့် တေန်ဟုငြားအံ့၊ ကေဒေသသဗ္ဗဖြစ်သောကြောင့် တန်၏ ဟူပေ၊ ။နော တကြော၊

ဝါ-အယံစက္ကဝါဠသိလုစ္စယော၊သည်၊ပ၊သဗ္ဗော၊သော၊တံလောကဓာတုံ၊ ကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ၍။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်၊ အစ္စုဂ္ဂတော၊ ၏။ ဝါ၊ သည်၊ ဟုတွာ၊၍။ ထည့်၊ ဌိတော၊၏။ သမ္ဗန်၊

ပရိက္ခိပိတွာ အစ္စုဂ္ဂတော။ ။ဝဇိရ။

တဏ္ဍုတိဿံ လောကဓာတုယံ-၌၊ စန္ဒိမဏ္ဍလံ၊လဝန်းသည်၊ (မဏ္ဍ လကား ဗိမ္ဗတ္ထ)၊

ဗိမ္ဗန္တို မဏ္ဍလံ ဘဝေ။အဘိဓာန်။ ။စန္ဒသာ မဏ္ဍလံ-တွဲ။သူရိယမဏ္ဍလံ၌ လည်း နည်းတူ။ ။"လဝန်း"ကား အလျား,အနံ,အစောက်အားဖြင့်လေးဆဲ့ ကိုးယူဇနာ။အဝန်းအားဖြင့်ကား ၆ရာ့လေးဆဲ့ခုနစ်ယူဇနာ။ ။'နေဝန်း' ကား အလျား,အနံ,အစောက်အားဖြင့် ယူဇနာငါးဆယ်၊အဝန်းအားဖြင့်ကား ယူဇာ၁ရာ့ငါးဆယ်။ ။လဝန်းကား အောက်၊ နေဝန်းကား အထက်၊နှစ်ခု အကြား ထယူဇနာ၊'လ-နေတို့၏အခြင်းအရာကို သာရတ္ထဒီပနီ,ဇိနာလင်္ကာရ ဋီကာ,လောကုပ္ပတ္တိ-စသည်များမှာရှု။

'လောကပညတ္တိ'၌ကား လဝန်း ယူဇနာငါးဆယ်၊ နေဝန်း ငါးဆဲ့တယူ ဇနာဟူ၏။အဋ္ဌကထာ,ဋီကာကြီးများနှင့်မညီ။ ။ဆန္ဒ ဇနေတီတိ စန္ဒော-ပြု။ ဆ,ကို စ,ပြု၍-'စန္ဒ'ဟူသည်။

။အထ နေသံ ဆန္ဒံ ဥတ္တာဝိယ စန္ဒမဏ္ဍလော ဥဋ္ဌဟိ၊ တေနေ၀ဿ စန္ဒော တိ နာမံ အဟောသိ။ သာရတ္ထ,လောကုပ္ပတ္တိ။ ။ဆန္ဒံ ဇနေတီတိ စန္ဒော။ သံယုတ် အဋ္ဌကထာ။ ။ဝါ-စန္ဒယတိ ဟိလာဒယတိ သီတ ဂုဏ သမ္ပတ္တိယာ အတ္တ နော ပဘာယ သတ္တာနံ ပရိဠာဟံ ဝူပသမေန္တော သုခယတီတိ စန္ဒော၊ စန္ဒတိ ဝါ ဒိပ္ပတိ သိရိယာ ဝိရောစတီတိ စန္ဒော-ပြု။ ။စဒိတိလာဒနေ ဒိတ္တိယဉ္စ၊ သဒ္ဒနီတိ။ ။သူရံ ဇနေတီတိ သူရိယော-ပြု။ ။တတော မဟာဇနဿ သူရိယ ဘာဝံ ဇနယမာနံ သူရိယမဏ္ဍလံ ဥဋ္ဌဟိ၊ တေနေ၀ဿ သူရိယောတိ နာမံ အဟောသိ။ ။သာရတ္ထ,လောကုပ္ပတ္တိ။

တာဝတိံသဘဝနံ၊ သုံးကျိပ်သုံးယောက်သောကုသိုလ်ပြုဘက်သူတို့၏ဖြစ်ရာနေရာရှိသောနတ်ဘုံသည်၊

တေတ္တိံသ သဟပုညကာရိနော ဧတ္ထ နိဗ္ဗတ္တာတိ တေတ္တိံသံ၊ တဒေဝ တာဝတိံသံ၊ ယင်းတို့ဖြစ်ရာဌာနရစေ။ ။တာဝတိံသံ နိဝါသော ဧတေသန္တိ တာဝတိံသာ။နတ်တို့ရစေ။ တာဝတိံသာနံ ဘဝနံ-ဘွဲ။ ။သာရတ္ထ,သဂြိုဟ်ဋီကာ။

'မာဃ'နှင့်ဘက္ခ 'မစလရွာ'မှ စုတေ၍ ယင်း၌ဖြစ်သော သုံးကျိပ် သုံး ယောက်သောနတ်သားတို့ကိုစွဲ၍ ယင်းနတ်ပြည်၏ ယင်းသို့ပညတ်ဖြစ်သည်။ ။ ရှင်'အရိယာဝံသ'ကား မာဃကိုလွှင်၍ 'သုံးကျိပ်သုံးယောက်'လည်းဟူ၏။ ။ ယင်းမာဃနှင့်တကွသော သုံးကျိပ်သုံးယောက်ယူ၊ ။သဗ္ဗေပိ တေတ္တိံသဇနာ ဇာတာ။ ။ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ။

ဝါ၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်သည်၊

ယင်းကား ကြွင်းသော "စကြဝဠာ"တို့၌လည်း ရှိသောကြောင့် ဒုတိယ နတ်ပြည်၏အမည်မျှသာ။ သာရတ္ထ,သဂြိုဟ်ဋီကာ။ ။သဟဿ စာတုမဟာ ရာဇိကာနံ၊သဟဿတာဝတိံသာနံ။ ။အင်္ဂုတ္တရပါဠိ။

ဒသသဟဿယောဇနံ၊တသောင်းသောယူဇနာရှိ၏၊

ယင်းကိုကား 'သိကြားပြည်'ဟုရသည်။တာဝတိံသာနတ်တို့ကား ကြ၀ဠာ တောင်ဆိုက်အောင် နောက်ကုန်သည်ချည်း။ ကြွင်းသော နတ်ပြည်တို့၌လည်း နည်းတူပင်။ သာရတ္ထ, ဇိနာလင်္ကာရဋီကာ။ • ။ကြွင်းသော အခြင်းအရာကို သာရတ္ထဒီပနီ-စသည်မှာရှု။

အသုရဘဝနံ၊ နတ်အသုရာဘုံပြည်သည်၊ တထာ၊တူ၊ ဒသသဟဿ ယောဇနံ၊၏၊

တထာဖြင့် 'ဒသသဟဿယောဇနံ'ကိုရင်း။ ။'အသုရာ'ကား ပိတ္တာ အသုရာ,နတ်အသုရာနှစ်ပါးတွင် ဤ၌ 'နတ်အသုရာ'။

ဒေဝါ ဝိယ န သူရန္တိ န ဧသရန္တိ န ဝိရောစန္တီတိ အသုရာ–ပြု။ ။ သာရတ္ထ၊ ။သုရာဒူသာရိယဒိတ္တိသုံ၊သုရတိ။သုရောအသုရော၊ သဒ္ဒနီတိ။ ။ 'သုရ'ကား နတ်၊ယင်းတို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့် အသုရာမည်သည်၊ နသုရာ အသုရာ–ပြု။သာရတ္ထ။ ။သူရာနံ ဝါ ပဋိပက္ခော မိတ္တပဋိပက္ခော အမိတ္တော ဝိယာတိ အသုရော၊ဒါနဝေါ။ယော ပုဗ္ဗဒေဝေါတိပိ ဝုစ္စတိ။သဒ္ဒနီတိ။ ။ ယင်း၌လည်း အခြင်းအရာအကျယ်ကို သာရတ္ထဒီပနီ စသည်မှာရှု။ ။နောက်၌လည်းနည်းတူ။

အဝိဝိမဟာနိရယော ဇမ္ဗူဒီပေါ်စ၌လည်း တထာသဒ္ဒါလိုက်စေ၊ ၌ကား၊ ယင်းဖြင့် ဤ၌လည်း ဒသသဟဿ ယောဇနံကိုပင် ငင်၊ ဒသသဟဿ ယောဇနောဟုလိင်ပြန်၊ ဝိမတိ၊ ။အဝိဝိမဟာနိရယော၊မီးလျှံသတ္တဝါ ဆင်းရဲတို့၏ အကြားအလပ်မရှိတပ်၍ အဝီစိမည်သောငရဲကြီးသည်၊

'ဝီစိ'ကား အန္တရတ္ထ။ 'မီးလျှံသတ္တဝါဆင်းရဲ'တို့၏ အပေါက် အကြားမရှိ သောကြောင့် 'အဝိစိ'ဟူသည်။ သာရတ္ထ။ ။ဇာလာနံ ဝါ ပန သတ္တာနံ ဝေ‌ဒနံ ဒုက္ခသ ဝါ ဝီစိအန္တရံ နတ္ထိ ဧတ္ထာတိ အဝီစိ။သဋ္ဌိနိပါတ်,သံကိစ္စဇာတ် အဋ္ဌကထာ။ ။ဤ၌'မီးလျှံသတ္တဝါ'တို့၏ 'အဝိစိဘာဝ'ကား သင့်တန်စေ။ ။ ဇောဝါရတကြိမ်၌ ဒုက္ခသဟဂုတ်တချက်သာ ပါသောကြောင့် ဒုက္ခ၏အဝိစိ ဘာဝကား မသင့်ဟူငြားအံ့။ သို့သော်လည်း 'လျှာဖျား'၌ ပျားရည်ပေါက် ခြောက်ခုထား၍ တပေါက်သော 'သံရည်ပူ'ကို ထားသော် ပူလောင်ခြင်းအား ကြီးသောကြောင့် ယင်းသာ ထင်ရှားသို့ 'ပူလောင်ခြင်း' အားကြီးသော ကြောင့် သင့်၏ဟူပေ။ ။သာရတ္ထ။

ငါ၊ချမ်းသာ၏နည်းသောအပွက်မျှလည်းမရှိရာဖြစ်၍ အဝီစိမည်သော ငရဲကြီးသည်။

နတ္ထိ သုခဿ ဝီစိလေသောပျကြောတ္ထ၊ ဝီစိ။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။'ဝီစိ'ကား ဤ၌ အပ္ပတ္ထ။ ။'ဝီစိတရင်္ဂေ အပ္ပေစ' ရုဒြကျမ်း။

ဝါ၊ချမ်းသာ၏မရှိရာဖြစ်၍ အဝီစိမည်သောငရဲကြီးသည်၊

နတ္ထိ ဝီစိသုခမေတ္ထာတျ၊ဝီစိ။အဘိဓာန်ဋီကာ။ ။ဝီစိကား ဤ၌ သုခတ္ထ၊ ။ ဝီစိသုခတရင်္ဂေသု။ ကဏ္ဍသေသ။ ။'အဝိစိငရဲ'ကား ဇမ္ဗူဒိပ်၏အောက်၌ 'တည်ရှည်'ဟူ၏။ ။သာရတ္ထ။ ။အသုရဘဝနံ သိနေရုဿ ဟေဋ္ဌာ။အဝီစိ ဇမ္ဗုဒီပဿ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ။ ။အဝီစိငရဲကား 'တံတိုင်းအတွင်း'၌ အလျား အနံယူဇနာ'တရာ'သာ။ ''ဥဿဒငရဲ''နှင့်တကွသာ 'ယူဇနာတသောင်း'ရှိ သည်၊ဋီကာ။ ။ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းကား အလျား,အနံအားဖြင့် ယူဇနာတသောင်း။ သဏ္ဍာန်အားဖြင့် လှည်းသဏ္ဍာန်၊ 'အပရဂေါယာန်ကျွန်းနှင့်ပုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်း' ကား ယူဇနာခုနှစ်ထောင်၊သဏ္ဍာန်အားဖြင့် အပရဂေါယာနကား 'ကြေးမုံ'

သညာခန်၊ 'ပုဗ္ဗဝိဒေဟ'ကား လ,ထက်ဝက် သဏ္ဌာန်၊ 'ဥတ္တရကုရုကျွန်း'ကား ယုဇနာရှစ်ထောင်၊သဏ္ဌာန်အားဖြင့်ကား 'အင်းပျဉ်'သဏ္ဌာန်ရှိသည်။

တဒန္တရေသု၊ထိုစကြဝဠာတို့၏အကြားတို့၌။

တေသံ စက္ကဝါဠာနံ အန္တရာနိ တဒန္တရာနိ–တွဲ။ ။တေသံ စက္ကဝါဠာနံ အန္တရေသု–ဖွင့်။ဋီကာ။ ။အချို့ပေ၌ 'တဒန္တရေသု'ဟု ပဋိသေနှင့်ရှိ၏ မသင့်။ ။လောကန္တရိကကိုထောက်။ ။တိဏ္ဏံ တိဏ္ဏံ ဟိ စက္ကဝါဠာနံ အန္တရေ ကေကော လောကန္တရိက နိရယော နာမ ဟောတိ–ဟူသော သမ္မောဟအဋ္ဌကထာကိုလည်းထောက်။

လောကန္တရိကနိရယော၊ လောကဓာတ်တို့၏အပေါက်၌ဖြစ်၍ လောကန္တရိက်မည်သောငရဲတို့သည်။ သာဓ္တြး ။ဝါ၊စကြဝဠာတို့အပေါက်၌ ဖြစ်၍ လောကန္တရိကမည်သောသီတငရဲတို့သည်၊ ဝိသတိ။ ။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏၊ ကုဿ။

ယင်းငရဲကား အချင်းချင်း အနီးအစပ်ထားအပ်ကုန်သော သုံးခုသောလှည်းဘီးစက်ခွက်တို့၏ အကြားအပေါက်နှင့်တူသော သုံးခုသုံးခုသော 'စကြဝဠာ'တို့၏ အကြားအပေါက် တခုတခုစီတည်သည်။ ။ပမာဏအားဖြင့် ယုဇနာ 'ရှစ်ထောင်'မျှလောက်ရှိသည်၊အထက် အောက်,အပိတ်,အဆို့မရှိ အငြိုဟင်း လင်းပင် 'မှောင်အတိ'ဖြစ်၍ တည်သည်။ ။ဋီကာ-စသည်။

ဤစကြဝဠာအတူ ကြွင်းသော စကြဝဠာအနန္တကိုသိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကိုပြလို၍ကား ဇဝံ-စသည်မိန့်။

အနန္တာနိ၊ပီလာအားဖြင့်အဆုံးမရှိကုန်သော၊ဝါ၊အပိုင်းအခြားမရှိကုန်သော။ သဒ္ဒတ္ထ၊ ဝိသတိ၊ ။(အန္တကား အသေားတ္ထ။ ဝါ၊သိမဏ္ဍ)။ ။ ဝါ၊အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊၊ အဓိပ္ပါယတ္ထ။ သာဓ္တြ, ဝိသုဒ္ဓိဂင်္ကာ၊ အနန္တာနိသော။ ဝါ၊အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

ယင်းကား ဟေတွန္တောဂမင်သေသန။ ယသ္မိံ အနန္တတ္တာ။ ငင်း။ ။ ယင်း ဗုဒ္ဓဉာဏ်၏ 'အနန္တ'အဖြစ်ကိုကား အနန္တဉေယျတရားကို သိ ထွင်းမြင် သိခြင်းဖြစ်သော သိအပ်၏၊ငင်း,ပိတေ့်။ ။ယာဝတကံ ဉေယျံ၊ တာဝတကံ ဉာဏံ။ယာဝတကံ ဉာဏံ၊ တာဝတကံ ဉေယျံ။ ဉေယျပရိယန္တိကံ ဉာဏံ ဉာဏပရိယန္တိကံ ဉေယျံ။ဟောနိဒ္ဒေသ။ ။ယင်းကား 'ဉာဏဏေယျသတေ'ဖြစ်သောကြောင့် အနန္တမဟုတ်သော်လည်း အနန္တဖြစ်သော အာရုံကိုသိစွမ်းနိုင်သောကြောင့် ကာရဏူပစာအားဖြင့် 'အနန္တ'မည်သည်ဟူလို။

ယခုအခါ ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ကို နိဂုံးအုပ်လိုရကား ဧဝမဿ-စသည့်နှင့်၊ သာရတ္ထ၊ ။ဝိဝဋကပ် စသည်ကိုလည်း သိတော်မူသည့် အဖြစ်ကို သာရတ္ထဒီပနီ-စသည်မှာ ရှု၊ ။သဗ္ဗထာ ဝိဒိတလောကတ္တာ၊ လောကဝိဒူ-ဟု အောက်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော စကားကို နိဂုံးအုပ်လိုရကား ဧဝံသဗ္ဗထာ-စသည့်နှင့်၊ ရင်း၊ ။အချို့ပေ၌ ဧဝံနောင် အပိသဒ္ဒါရှိသည်၊ ထင်းအနုသန္ဓိနှင့် မတန်ရကား မသင့်၊

သဗ္ဗထာ၊ လက္ခဏာ-စသည့်၊ အာသယ-စသည့်၊ ပရိမာဏသုညာဒန်-စသည့် ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်၊ ပေး၊

'လက္ခဏာ'စသည်အပြားအားဖြင့် 'သင်္ခါရလောက'ကို အာသယ စသည် အပြားဖြင့် 'သတ္တလောက'ကို ပရိမာဏသုညာဒန်-စသည်အပြားဖြင့် 'ဩကာသလောက'ကို သိတော်မူသည်ဟူလို။ ။ရင်း,ဝဇိရ။

ဤတွင် ပဌမတွဲ ပြီး၏၊